

שער א פֿרק א השער הא' בו נבאר במה שיהוא קונדס האצילות והם הי"ס הנזפרים בכל מקום ונחלק לג' חלקים: החלק הא' בעצמות א"ק ופנימיותיו: החלק הב' באורות היוצאים חוץ לא"ק מן האנון ומן החוטם: החלק הג' האורות היוצאים מן הפה של א"ק והם הנקראים עולם העקודים: והנה חלק הא' נבאר עצמות א"ק לב' פֿרקים ואלו הן: פֿרק ראשון דע כי טרם שהאציל המאציל את האצילות האלו אשר עכשיו נאצלים ונבראים ונוצרים ונעשים הנה אז טרם שנאצלו הנה הא"ס ממלא כל המקום הנה אשר בו עומדים די עולמות אבי"ע האלו ולא הנה שום דבר חוץ ממנו ואפילו ריקות ואויר פֿנוי בתוכו או בשום צד מצדדיו לא הנה בשום אופן בעולם כי אותו אור לא הנה לו סוף קלל ועיקר.

וכיון שהכל הנה ממולא מן האור ההוא הנקרא א"ס א"כ לא הנה הפֿרש בו מקצותיו אל קצותיו עד שיצדק בו בחי' מעלה ומטה פֿנים ואחור כמו שיצדק עתה אחר אציל' הי"ס והטעם כי הרי כל האור הנה שנה באחדות ובהשונאה גמורה ואין בו לא התחלה ולא סוף עד שנא' כי מקום ההתחלה תקרא מעלה ומקום הסוף נק' מטה.

וגם כיון שהכל אור א' לא הנה שנייה בו שום שם או פֿינוי כי השם מורה על דבר קצוב ומיוחד להפֿיר ההפֿרש שבין ספי' זו לתברתה אמנם כיון שהכל אור א' לא הנה שנייה בו שום שם או פֿינוי או אות או נקודה.

ולא שום דמיון ותמונה קלל. וגם לא נוכל לכנות בכינוי רחום וכו' כי כיון שלא הנה נבראים על מי גיכר רחמנותו או שאר פֿינויים.

וזה נרמז בפ' פֿנחס דף רנ"ד ב' וז"ל אוף הכי מרי עלמא קונדס דברא עלמא ובריינ דילי' על מה אתקרי רחום וחסון וכו' ע"ש. אמנם פֿאשר עלה ברצונו הפשוט להאציל עולמות ולהוציא כוחותיו אל הפועל כי אינו יכול להקרא רחום או מלך או חסון או דייקן וכיוצא בו אלא אחר בריאת העולם כמ"ש בפמבוא שפֿרים אז הוצרך תחלת הכל לברוא המקום החלול והפֿנוי להאציל אה"כ העולמות תוך החלל ההוא פֿאדם הבונה בית חתנות לבנו ואה"כ מכניס לתוכו ועושה לו חופה.

ובתחלה ברא ועשה המקום של כל העולמות כולם מראשית א"ק עד סוף העולם העשֿייה ואה"כ ברא העולמות עצמם. והנה אחר שהא"ס הנה בתחלה ממלא מקום העולמות כולם שברא אה"כ ולא הנה אז מקום פֿנוי והוצרך שהא"ס יצמצם מציאותו ואורו ויניח מקום, פֿנוי להאציל בתוכו העולמות ואמנם הצימצום ה"ה לא הנה בשום צד מצדדיו וזלתו באמציעותו ממש בנקודה אמצעית שבו וצימצם בעצמו אל הצדדים בשנה בכל צדדיו כי כל האור א"ס הוא בהשונאה אחת כפֿזפר ונשאר המקו' פֿנוי באמצע והנה כיון שהצימצום הנה באמצע מכל צד כי כל האור א"ס הי' מכל צדדיו בשנה א"כ בהכרח שבמקום שנשאר פֿנוי יהיה עגול לגמרי כי אם יהיה במרובע בננויות יהיה המקיפו אינו שנה בחלקי עצמותו.

גם הנה המקום עגול לסיבת העולמות הנאצלים בתוכו פֿדי שיהיה אור הא"ס מאיר בהשונאה א' על כולם. וע"ז אנו אומרים שא"ס מאיר בשנה לכל העולמות והוא מלמעלה ומלמטה ומכל הסביבות פֿנודע בזה ובר"מ.

ואמנם הבט נא וראה ענין הצימצום הזה מה עניינו ויובן בפסוק מי מדד בשעלו מים וכו' כי הבינה נק' בוצינא דקרדוניתא לפי שהוא שורש הדין ומינה דינין תליין והיא הנק' מ"י ולהיותה גבורה ודין לכן כל מדת האצילות היה על ידה לפי שמדת הקסד מתפשט בלי גבול אמנם הדין אינו מאיר אלא במדה ובמשקל לפי הראוי לכל א' לפי מעשיו וא"כ נמצא כל הצימצום הוא דין.

ומזה תבין כל הצימצום שיבואו אח"כ שונבארם במקומם כמו צימצום א"ק שצימצום עצמו להוציא עולם הנקודים כמ"ש במקומו ש"ב ח"א פ"א ג"א הוא בחי' דין. ונמצא כי מעת התחלת צימצום א"ס לעשות המקום חלל התחיל שורש הדין להתגלות קצת עם היות שאסור להזכיר בחי' דין זולת מן האצילות ולמטה להיות כי שם התחילו הכלים להתגלות והעיקר הצימצום והגבלה הוא ע"י הכלים.

אמנם מה שאנו מזכירין כאן בחי' דין הוא שורש הדין בהעלם גמור בערך הא"ס אמנם כאן היא רחמי' פשוטים נמצא כי הצימצום הזה היה כדי שיוכלו הכלים דא"ק הזה להתגלות ולהתהוות כי האור מבטל הנויות הכלים שהוא עב וחסוד מן האור ואח"כ בעת חזרת האור הקו של הא"ס להתלבש בתוכם כמ"ש פ"ב אז חזר האור דעצמות דא"ק ונתלבש תוך הכלים שלו ונשאר בבחי' העצמות וכלים עם היות שאסור להזכיר כאן שום פלי' כי אין גילוי כלים רק בעולם הנקודים אבל אנו קוראים עתה פלים בערך אור של עצמות הגדול הנה ממנו המתלבש בתוכו.

והענין משו"ל כי תחלה ברא העולם במה"ד ואח"כ שיתוף עמו מדה"ר והנה כי בעת עשיות מקום ע"י הצימצום היה במה"ד ואח"כ שצמצל העולמות בתוך המקום ואור א"ס נתלבש בתוכם כמ"ש בע"ה אז היה מדה"ר.

והנה גם הצימצום הזה היה דין נקרא מקלקל ע"מ לתקן כי היה בהכרח להתגלות שורש הדין אז תחלה כי כל פוננות האצילות העולמות היה לברר העולמות כנו' במבוא שערים והנה זה היה הצימצום הראשון של האצילות כל העולמות.

ובלע"ד כי הנקודה האמצעית דא"ס שם היה בחי' שורש הדין שנתגלה אח"כ למטה וממנו נעשה מקום שהוא דוגמת הכלים ומה שסובב על הנקודה שהוא נמשכו חיצוניות העולמות ויהיו מר סובב נמשך פנימיות ודי בזה שלא נחטא והזהר שלא תחשוב כי שם בנקודה שהוא היה דין או גילוי דין ח"ו ע"כ: פ"ק ב ואחר שהא"ס האציל והניח מקום לברוא בתוכו העולמות ראה שהנה אם נשאר אורו מצומצם פאשר הוא מאציל להעולמות תוך המקום הפנוי שהוא בלתי המשכות אור הא"ס בפנימותם אלא שיאיר חוצה להם בבחי' אור מקיף עליהם מבחוץ בהשנואה א' מכל צדדיהם היה ח"ו גרעון בעולמות והוא כי לא ימנע מב' בחי' כי אם היה בורא העולמות זעג"ז וזה למטה מזה הנה פיון שהא"ס היה מקיף מבחוץ בהשנואה אחת לכולם לא היה יתרון לעולם א' על חבירו ולא זאת היתה פוננתו של הא"ס אלא שישתלשלו זה למטה מזה ועולם התחתון יתרחק הרחקה יתירה מא"ס יותר מעולם העליון אשר עליו.

ועד"ז עולם אחר עולם פְּדִי שְׂיִתְרַחֵק מֵא"ס הַרְחָקָה נִסְפָּת וְחִלּוּקוֹת זֶה מִזֶּה וְיִכּוֹל הַדִּין לְהַתְגַּלּוֹת וּלְהַתְהַוּוֹת מְדַרְגָּה אַחַר מְדַרְגָּה עַד שְׂיִתְבַּרְרַר פְּסוּלַת הַסִּיגִים הָאֲחֵרוֹן שְׂבֻכְלוֹם שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה כִּמ"ש בְּמִקְוָמוֹ בַּע"ה.

וְהִנֵּה אִם הָא"ס הִיָּה מְאִיר בְּשׁוּבָה בָּהֶם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לֹא הִיָּה הַדִּין מִתְגַּלֶּה וְכָל הָעוֹלָמוֹת חֲשׂוֹבִים בְּעוֹלָם א' וְאִם הִיָּה מְאִצִּיל הָעוֹלָמוֹת זֶה בְּתוֹךְ זֶה כְּמוֹ שֶׁהֵם עֲתָה כְּפִי הָאֲמַת הִיָּה נִמְצָא כִּי הָעוֹלָמוֹת הַפְּנִימִיִּים לֹא הִיָּה מִתְגַּלֶּה בָּהֶם הָאֹר א"ס וְלֹא יְכוּלִים לְהַתְקַיֵּם וְעוֹד כִּי הָעוֹלָם הַחִיצוֹן מְפָנֵל הַיּוֹתֵר דְּבוּק בֵּא"ס לֹא הִיָּה בּוֹ שְׂיִנּוּי בְּחֻלְקוֹ לֹא מַעֲלָה וְלֹא מִטָּה וְכו' כִּי הָא"ס מְאִיר בּוֹ בְּעִיגוּל בְּהַשְׁנוּאָה אֶחָד מִכָּל צְדָדָיו וְכֵן בְּכָל שְׂאָר עוֹלָמוֹת הָאֹר שְׁלֵהֶם שָׁל כָּל א' וְא' הִיָּה בְּהַשְׁנוּאָה א' בְּכָל חֻלְקוֹ וְלֹא הִיָּה נִיפְרָים בּוֹ חֻלְקֵי י"ס וְלֹא הִיָּה מִתְחַבְּרִים בּוֹ הָעוֹלָמוֹת וְלֹא הִיָּה מִתְקַיֵּם מִחֻשְׁבָּתוֹ אֲשֶׁר חֲשַׁב מְבַרְיָאוֹת הָעוֹלָם.

וְאִמְנָם קוֹשִׁיָא זֶה הוֹקֵשָׁה לְקִצָּת מְקוֹנְבָלִים וְאִמְרוּ כִּי אַחַר שֵׁא"ס שְׁנוּה בְּעֲצָמוֹת חֻלְקוֹ וְגַם הוּא מְאִיר מִכָּל צְדָדָיו אֶל הַי"ס בְּהַשְׁנוּאָה א' גְּמוּרָה דְּאִיְהוּ לְבַר מִכָּל סְפִי' וְכו' כִּנְז' בַּפ' בְּהַר ד' ק"ט ע"ב פִּינְחָס ז' תכ"א ע"ב בְּמָה תִּתְעַלֶּה סְפִי' מִחֻבְרָתָהּ וְאִיְהוּ יְחוּס מַעֲלָה אוֹ מִטָּה וְכו'.

וְהִנֵּה מִחֲמַת זֶה הַנְּכַרְח הָא"ס לְהַקִּיף אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כִּנְז' וְאִח"פ נִתְלַבֵּשׁ בְּפָנִים מִכָּל הָעוֹלָמוֹת וְאִזּוּ בּוֹקֵעַ הָאֹר הַפְּנִימִי שָׁל הָא"ס מִבְּפָנִים וְיוֹצֵא לְחוּץ וְאֹר הַמְקִיף מִבְּחוּץ נִכְנָס בְּפָנִים כִּי חֲשַׁק הָאֹר בְּמִצִּיאוֹתָם הוּא לְהַדְּבִק יַחַד וְעַד"ז נִמְצָאִים כָּל הָעוֹלָמוֹת שְׂמֵאִיר בָּהֶם הָא"ס הֵן מִבְּפָנִים הֵן מִבְּחוּץ וְהֵן בְּעוֹנְבֵי כָּל סְפִי' וְסְפִירָה נֹקֵב הָאֹר וְעוֹבֵר כִּמ"ש בַּפ' בְּהַר ד' ק"ט ב' וְז"ל אֲנֹת לְבַר מִפְּנֵלָה וְלִגּוֹ מִפְּנֵלָה וְלִכָּל סִטְרֵין וְכו' וּמִלְגָּאוֹ דְּעֲשָׂר סְפִירָאן וְאֲנֹת בְּכָל סְפִי' וְכו' וְכֵן בַּפ' פִּינְחָס ד' רכ"א וְז"ל וְאִיְהוּ סוֹבֵב עַל כָּל עֲלָמִין וְכו' אִיְהוּ מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין וְכו' וְכֵן שֵׁם בְּדָף רנ"ז ע"ב הָרִי נִתְבָּאָר שֵׁם כִּי הָא"ס סוֹבֵב בְּעִיגוּל כְּמִבְּאָר לְעֵיל עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְגַם הוּא מְמַלָּא כָּל הָעוֹלָמוֹת מִבְּפָנִים וְכַעַד"ז בְּעֲתִיק וְאִרְיָה וְשְׂאָר הַפְּרָצוּפִים כְּלוּם יֵשׁ לָהֶם אֹר פְּנִימִי תוֹךְ הַכְּלִי וְאֹר הַמְקִיף סוֹבֵב כָּל הַשְׂאָר שְׂבִתּוֹכוֹ לְסִיבָה הַנִּז' כִּמ"ש בַּפ"ג וְהִנֵּה בְּעַת אֲשֶׁר חוֹזֵר וּמִתְלַבֵּשׁ קִצָּתוֹ תוֹךְ הָעוֹלָמוֹת הוּא מְנַחֵם וְיִמְשָׁף קוֹ אֶחָד דֵּק מְאוֹד תוֹךְ הָעִיגוּל מֵא"ס וְיִמְשָׁף מִלְמַעְלָה לְמִטָּה תוֹךְ הָעוֹלָמוֹת כְּזֶה \$ צִיּוּר בְּסִפְרָא וְעִי"כ נִמְצָאוּ מַעֲלוֹת חִלּוּקוֹת וּמְוַבְדְּלוֹת בְּעוֹלָמוֹת שְׂבָרָא וְאִין כְּלוּם שְׁוִין בְּמַעֲלָה א' כִּמ"ש לְקַמֵּן פ"ד וּפ"ה גַּם בִּי"ס עֲצָמָן שְׂבָכָל עוֹלָם וְעוֹלָם יֵשׁ מַעֲלָה לְזוֹ מִזֶּה כִּי בְּאוֹתוֹ רֵאשִׁית הַקּוֹ הַיִּנְצָא מִתוֹךְ עִיגוּל א"ס מְלַמְעָלָה לְמִטָּה שֵׁם בְּרֵאשִׁיתוֹ יִקְרָא מַעֲלָה וְשֵׁם הַפְּתֵר וּבְסוּף הַקּוֹ יִקְרָא מִטָּה וְשֵׁם הַמְלַכּוֹת וְטַעַם הָעִנּוּן כִּי הַקּוֹ הַהוּא הַנְּמָשֵׁף לֹא חוֹזֵר לְהַדְּבִק בְּתַחֲתִיּוֹת הָעִיגוּל דֵּא"ס וְלֹא נִמְשָׁף לְמִטָּה וְלִכֵּן שֵׁם בְּסוּף הַקּוֹ הַהוּא נִק' מִטָּה כִּי אֵלּוּ הִיָּה חוֹזֵר בְּסוּף לְהַדְּבִק בְּעִיגוּל הָא"ס הִיָּה נִק' גַּם שֵׁם לְמַעֲלָה וְהָרִי יִדְעָת בְּזֶה אִיְהוּ הָעוֹלָמוֹת בְּכָלְלוֹתָם וְכֵן י"ס שְׂבָכָל עוֹלָם וְעוֹלָם הֵן בְּבַחֲוִי מַעֲלָה מִטָּה וְהוּא מִחֲמַת הַקּוֹ הַהוּא הַנְּמָשֵׁף תוֹךְ הַחֻלְל הַמְקוּם הַהוּא וְדָרְךְ אוֹתוֹ הַקּוֹ מְאִיר הָא"ס בְּעוֹלָמוֹת הַתַּחֲתוֹנִים בְּבַחֲוִי אֹר פְּנִימִי וְכָל הַקְּרוֹב בְּרֵאשִׁית הַקּוֹ נִק' מַעֲלָה בְּעִרְךְ חֲבִירוֹ שְׁלֵמִטָּה הַיִּמְנֵוּ מְרִיחּוּק מְקוּם רֵאשִׁית הַקּוֹ הַדְּבִק בֵּא"ס.

וְהִנֵּה אִין כָּאֵן מְקוּם לְשִׂאָלָה הַנִּז' לְוְהוּא שְׂפִינּוֹן שְׂאֹר א"ס הוּא מְקִיף כָּל הָעוֹלָמוֹת וְחוֹזֵר אִח"כ וּמִתְלַבֵּשׁ בְּתוֹכָם דָּרְךְ קוֹ הַנִּז' וְכֵן בַּחֲוִי אַחֲרֵת כְּמִבְּאָר לְקַמֵּן בַּפ"ג. וְהִנֵּה כָּל הַדְּבִק

בְּקוֹ הַהוּא הוּא מְעוֹלָה עַם מִי שְׁסוֹבֵב עָלָיו וּמִלְבִּישׁוֹ כִּי הוּא רְחוּק מְאֹד הַפְּנִימִי אֲשֶׁר בְּקוֹ הַזֶּה כַּמִּשְׁכָּל בְּפִי א"ק מִלְבִּישׁ לְקוֹ הַזֶּה וְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת מִלְבִּישׁ לֵאמֹר הַזֶּה וְכֵן עַד"ו בְּכָל שְׁאֵר הָעוֹלָמוֹת כָּל הַפְּנִימִים מְעוֹלָה מִחֲבִירוֹ כִּי יוֹנֵק הָאֹר הַזֶּה הַפְּנִימִי הַהוּא בְּקִירוֹב גְּדוֹל יוֹתֵר מִחֲבִירוֹ הַסּוֹבֵב עָלָיו גַּם הַסְּכִימָה דַעַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן שֶׁלֹּא לְהַמְשִׁיךְ קוֹיִם רַבִּים מִכָּל צְדָדֵי הָא"ס לְהַאִיר בְּעוֹלָמוֹת בְּחִלְלֵי שְׁפָתוֹכוֹ רַק קוֹ א' בְּלִבְד כְּנֹז' וְהַסִּיבָה לְזֶה הוּא לְהִיטֵל הָעֲשָׂרָה סְפִירוֹת נְמֻשְׁכֵי מִמְדַּרְגָּה אַחַר מְדַרְגָּה לְסִיבָה הַגְּ"ל וְאֵלּוֹ הַזֶּה הַרְבֵּה קוֹיִם הַזֶּה כָּל עוֹלָם וְעוֹלָם הַיּוֹנֵק בְּרֵאשִׁית הַקוֹ הַהוּא שְׁבָצָדוֹ שְׁנֵה לְמַדְרַגַת חֲבִירוֹ הַיּוֹנֵק מִן הַקוֹ הָאֲחֵר וְלֹא הִיטֵה כֵּן פְּנוּנַת הַמְּאֲצִיל כְּמוֹ שְׁנִבְאָר אֶלָּא כָּל מְדַרְגָּה וּמְדַרְגָּה לְבַדָּה מְשׁוּנָה וּמְעוֹלָה מִחֲבִירָתָהּ זֶה לְמַעְלָה מִזֶּה וְכָל הַקְּרוֹב יוֹתֵר אֶל הַקוֹ וְהַצְּיֹנֵר מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ רֵאשׁוֹנָה הוּא גְּדוֹל מִחֲבִירוֹ.

עוֹד טַעַם אַחֵר כִּי אִם הַזֶּה קוֹיִם רַבִּים מְאִירִים בָּהֶם מִכָּל צְדָדִים הֵיוּ מְאִירִים כְּמַעַט בְּאֹר הָא"ס עֲצָמוֹ וְלֹא זֶה הִיטֵה פְּנוּנָתוֹ כִּי אִם שְׁיִהְיֶה אֹר הַמְּאֲצִיל מְאִיר בְּקוֹ הָאֲחֵר לְבַדּוֹ וְהִזֵּה הַבְּדֵל גְּדוֹל בֵּין הַמְּאֲצִיל אֶל הַנְּאֲצָלִים.

וְעַם טַעַם זֶה יוֹבֵן ג"כ טַעַם לְשִׂאלָה אַחֲרָת וְהוּא לְמַה קוֹ הַצְּיֹנֵר הַנִּז' דַּק מְאֹד וְלֹא הַזֶּה רְחֹב וְהַעֲנָן הוּא שֶׁלֹּא יִמְשֹׁךְ אֹר נוֹסֵף בְּנְאֲצָלֵי יוֹתֵר מִהַצְּנִיף לְהֵם שְׁעִי"כ יוֹכְלוּ כּוֹחוֹת הַדִּין לְהַתְּגַלּוֹת וְהַסִּיגִי לְהַתְּבַרֵר וְאֵלּוֹ הַזֶּה הָאֹר הָא"ס מְאִיר בָּהֶם בְּיֵתֵר שְׂאֵת יִתְבַּטְּלוּ הַדִּינִים וְהַסִּיגִי לֹא יִתְבַּרְרוּ כְּמִבְּנֵי בְּהַקְדָּמָה דְּמִבּוֹא שְׁעָרִים וּלְקַמֵּן בְּשַׁעַר ג' ח"ב פ"ה.

וְע"כ הַזֶּה הַקוֹ דַּק וְקָצֵר מְאֹד כְּשִׁיעוֹר וּמְדָה הַצְּרִיף אֶל הַנְּאֲצָלִים וְיִתְבַּרְרוּ הַסִּיגִים כִּי זֶה הַזֶּה תְּכִלִּית פְּנוּנַת הַמְּאֲצִיל כְּנ"ל וְהִנֵּה כָּל בַּחֲוִי וְדְבִיקוֹת הַנְּאֲצָלִים בְּמְאֲצִיל דְּיִבּוּק גְּמוּר מִמֶּשׁ הוּא ע"י הַקוֹ הַזֶּה הַנְּמֻשֵׁךְ מֵהָא"ס עֲצָמוֹ הַסּוֹבֵב וְנִכְנָס בְּפְנִימֵי הַנְּאֲצָלִים וְזֶה דְּיִבּוּק גְּמוּר וְנִשְׁאָרוֹ הָאֲצִילוֹת בְּאֲמָצַע בֵּין אֹר הַפְּנִימִי לְאֹר הַסּוֹבֵב.

אִךְ קִשָּׁה א"כ עַל מַה זֶה נִסְתַּלַּק הָא"ס לְגַמְרֵי וְצִימָצוּם עֲצָמוֹ לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ הַמְּקוֹם כְּלוֹ פְּנוּי לְגַמְרֵי בְּלִתֵּי קוֹ כָּלֵל וְהִזֵּה דֵי שְׁיִנִּיחַ אוֹתוֹ הַבַּחֲוִי שֶׁל אוֹתוֹ הַקוֹ הַפְּנִימִי הַעֲתִידָה לְחַזֵּר וּלְהַמְשִׁיךְ בְּתוֹכוֹ וְלֹא תִסְתַּלַּק מִשָּׁם וּמַה שְׁבִינַת הַב' הָאוֹרוֹת לְבַד שֶׁם הַזֶּה לְצִמָצוּם עֲצָמוֹ לְהַאֲצִיל שֶׁם הָעוֹלָמוֹת וְלְמַה הַנְּצָרָה הָא"ס לְהַסְתַּלַּק לְגַמְרֵי וְאִם"כ לְחַזֵּר וּלְהַתְּלַבֵּשׁ בְּפְנִימֵי דְרָף הַקוֹ הַנְּזָפֵר.

וְהַתְּשׁוּבָה בְּזֶה מְבִנְיָתָהּ כִּי הִנֵּה הַטַּעַם הַצְּיִמָצוּם הִיטֵה כְּדֵי לְהַסְתַּלַּק מִשָּׁם מִן הַמְּקוֹם הַהוּא אֹר הָא"ס וְעִי"כ יוֹכְלוּ הַפְּלִים שֶׁל הָא"ק לְהַצְּטִייר שֶׁם כְּנ"ל פ"א כִּי אִם הִיטֵה שְׂאִין בַּחֲוִי הַפְּלִים נִזְכָּר עַד אֲצִילוֹת וְכו' עכ"ז שְׁרָשֵׁי הַפְּלִים בְּרִשְׁמֵי וְהַעֲלֵם מִתְּחִילִין מִכָּאן דַּא"כ בְּמַה יִפְרֹד הָא"ק מֵהָא"ס הַזֶּה וּבְהַכְרַח שְׂמֵא"ק וְאֵילָף הַתְּחִילוֹ הָעוֹלָמוֹת לְהַתְּבַרֵר כִּי זֶה הַזֶּה פְּנוּנַת הָאֲצִילוֹת כְּנִזְכָּר וְלָכֵן בֵּינוֹן שְׁפְנוּנַת הַמְּאֲצִיל הִיטֵה לְהַתְּחִיל מִכָּאן הַתְּחִלַת הַפְּלִים בְּהַעֲלֵם נְמֻשֵׁךְ לָכֵן סִילַק כָּל הָאֹר לְמַעְלָה כִּי הִנֵּה הַסִּיבָה שְׂאִין הַדִּינִים וְהַפְּלִים נְגָלִים בָּא"ס הַטַּעַם הוּא כִּי רֵוֵב הָאֹר הַהוּא מְבַטֵּל וְא"כ אִם הָא"ס הִיטֵה נִשְׁאָר שֶׁם בְּסוֹד אֹר פְּנִימִי וְאֹר מְסַבֵּב לֹא הֵיוּ הַפְּלִים מְתַהוּנִים בְּנִתְיָיִם וְהֵיוּ מְתַבַּטְּלִין מְרֹב הָאָרָה.

אָמנם אַח"כּ שְׁפָכֵר נִתְּהוּ הַפְּלִים וְנִצְטִיִּרוּ אַז אַף אַם יִחְזוֹר הַא"ס דְּרַף הָקוּ הַהִיא לֹא יִתְבַטְּלוּ כִּינּוּן שְׁפָכֵר נִתְּגַשְׁמוּ וְהַקְרִישׁוּ וְגַם כִּי לֹא הָיָה חוֹזֵר הָאוֹר לְמִקְוֵמוּ מִמֶּשׁ כְּבִתְחִלָּה אֲלֵא בְּאַמְצַע דְּרַף הָקוּ הַנְּ"ל.

וְהִנֵּה עַד"ז הָיָה בְּעוֹלָם הַנְּקוּדִים בְּעִשְׂיּוֹת. הַפְּלִים שְׁלֵהֶם וְעִינֵין בַּח"ג פ"ג וּבַש"ב ח"א פ"ב: (הַגְּה"ה וְנִלְע"ד עִם הַנּו' אֲצִלִּי בַּהַגְּה"ה בַּפ"א כִּי הַנְּקוּדָה הָאֲמֻצְעִית שֶׁהוּא הָעֵלֶם שְׁנֵרֶשׁ הַיִּין נִשְׁאַר שָׁם בְּמִקְוֵמוּ וְהָאוֹר הַחֲסֵד הַהוּא שְׁנִסְתַּלַּק וְצִמְצַם אֶל הַצְּדָדִים וְהַנְּקוּדָה הָאֲמֻצְעִית הִיא נִשְׁאַר' בַּח' אֹוִיר שְׁאִינוּ נִתְּפָס כְּנֹדַע כִּי גַם הָאוֹר נִבְר' מִמֶּשׁ הוּא וְאִינוּ נִכְרָד בְּלִתִּי יִתְבַרֵּךְ וְאִז בְּהִיּוֹתוֹ יִחִידָה בְּלִתִּי הַחֲסֵד אַז נִתְּגַשְׁמוּ הַפְּלִים וְנִתְּהוּ וְאַח"כּ חוֹר אֹור הַחֲסֵד לְתוֹכוֹ וְנִעֲשֶׂה בַּח' א"ק וְשְׁאַר הָעוֹלָמוֹת): שְׁעַר שְׁנֵי פָּרָק רֵאשׁוֹן הִנֵּה נֹדַע כִּי הָעֲשָׂרָה נְקוּדִים יֵצְאוּ מִן הָאוֹר שְׁעֵלָה מִן נַה"י דַּא"ק לְמַעְלָה מִן הַפְּרָסָה מִהִטִּיבוֹר דַּא"ק וְלְמַעְלָה שְׁהֶם בַּח' עֵינִים דַּא"ק שְׁהֶם גְּבוּהִים וְלֹא יֵצְאוּ תַּחֲלָה ר"ל קוֹנֵדִם הָעֲקוּדִים שְׁהֶם מֵאַח"כּ כִּי עֵינֵיהֶם הִיא מֵאוֹר הַפְּנִימִי הַמִּתְּפַשֵּׁט מִטִּיבוֹר א"ק וְלִמְטָה אֲלֵא שְׁחֹזֵר וְעוֹלָה עַד הָעֵינִים וְיוֹצֵא מִשָּׁם וְכַמ"ש בַּע"ה בַּפ"ב.

וְאַע"פ שֶׁנִּמְשָׁכוּ מִן הָעֵינִים אֵינֶם מִתְּגַלִּים הֵיטֵב אֲלֵא מִטִּיבוֹר א"ק מִבְּחוּץ בְּסִיּוּם עוֹלָם הָעֲקוּדִים וְנִמְשָׁכִים עַד סִיּוּם קוֹמַת א"ק כַּמ"ש בַּע"ה בַּפ"ב. וְהִנֵּה דְבָר נִרְגָּשׁ הוּא כִּי מִן הָאֵנוֹן וְהַחוּטִם וְהַפֶּה יוֹצֵאִים הַבְּלִים מִמֶּשׁ מִתְּגַלִּים עַד שֵׁשׁ הַפְּרָשׁ בֵּינֵיהֶם כִּי הֵבֵל הָאֵנוֹן מְמוֹנָע מִן הֵבֵל הַחוּטִם וְהֵבֵל הַחוּטִם מְמוֹנָע מִן הֵבֵל הַפֶּה כַּנ"ל ש"א ח"ב פ"ג.

וְאַמֵּן הָעֵין אִינוּ מוֹצֵיא הֵבֵל מִמֶּשׁ לְהִיּוֹת בַּח' הַנְּקוּדוֹת דַּס"ג כַּנ"ל שְׁאוֹרֵם מְמוֹנָע מֵאוֹר הַטְּעָמִים דַּס"ג שְׁהֶם אַח"כּ וְאַמֵּן עַכ"ז מְצִינוּ שֵׁשׁ כַּח מִמֶּשׁ בְּהִסְתַּכְּלוֹת הָעֵינִים כְּבָנוֹת הַיַּעֲנָה מִחֲמַמַּת בִּיצֵהָ בְּהִסְתַּכְּלוֹת עֵינֵיהָ בָּהֶם בְּלִבָּד וּמוֹצֵיאִים אֲפֻרוּחִים וְלִכֵּן מִן זֶה הַסְּתַכְּלוֹת נִתְּהוּ עוֹלָם הַנְּקוּדִים.

וְזֶהוּ מ"ש בְּתַקוּנִים תִּיקוּן ע"ד קַמ"ב וְנ"ל וְגַבּוֹת' מְלֵאוֹת עֵינִים אֵלֶיךָ נְקוּדִים וְאַתְּנוֹן מְלֵאוֹת עֵינֵי' \$ צִיּוֹר בְּסַפְרָה \$ כו' ע"ש. וְהַעֲנֵן כִּי כָּל הַנְּוִיּוֹת שְׁהֶם בְּבַח' עֵינִים הֵם בְּבַח' הָאוֹתִיּוֹת מְצִיּוֹרֵי הַנְּקוּדוֹת הַעֲיִגוּנִי' כְּצוּרַת עֵינִים שְׁהֶם עֵיגוּלִים וְנִמְצָא כִּי אֵלוּ הַנְּקוּדוֹת הֵם הַנְּקוּדִים מִשָּׁם ס"ג וְנֹדַע כִּי שָׁם ס"ג בְּבִינָה דְּכָל דֵּינֵין נִפְקִין מִיָּנָה וְלִכּוּ בְּיִטוּל הַפְּלִים וְשִׁבְרֵתוֹן הָאֲמִיתִי הִנֵּה בְּעוֹלָם הַנְּקוּדִים כִּי אֵלוּ הֵן וְאַלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מְלָכוּ בְּאַרְצֵי אֲדוּם וְיִמַּת וְיִמְלוֹךְ וְכו' כַּמ"ש בְּפָרָקִים הַבָּאִים בַּע"ה וְנִמְצָא שְׁבִיטוּל הִנֵּה בַּס"ג דַּס"ג כִּי הוּא עֵינֵי הַדֵּינִים וְז"ס כְּנֹלוֹ ס"ג יִחְדְּיוּ נְאֻלְחוּ כִּי לְהִיּוֹת כָּל הַבַּח' בַּח' ס"ג כִּי הַכְּלָלוֹת כְּנֹלוֹ דַּא"ק מֵאַנּוֹן וְלִמְטָה הוּא סִיג וְגַם בְּפָרְטוֹת הוּא ס"ג שְׁהֶם סוּד עֵינִים וְלְהִיּוֹת הַפֶּל בַּח' ס"ג לְכוּ יִחְדְּיוּ נְאֻלְחוּ הַמְּלָכִים וְנִתְּבַטְּלוּ וְכֵן הַבְּנַת בְּיִאוֹר מֵלַת ס"ג מוֹרָה עַל זֶה כִּי הָאוֹרוֹת שֶׁל הַפְּלִים נְסוּגוּ אַחֲזוֹר וְנִשְׁבְּרוּ הַפְּלִים וְכַמ"ש בַּש"א ח"ב פ"ג כִּי כָּל הָאוֹרוֹת שֶׁל הַנְּקוּדוֹת הֵם אוֹרוֹת נְקֻבוֹת וּמ"נ וּבְפָרְט אֵלוּ שְׁהֶם נְקוּדוֹת דְּשָׁם ס"ג אֲשֶׁר הוּא עֲצָמוֹ נְקוּדוֹת בְּלִבָּד דְּכְלָלוֹת וְכֵן נַת' בְּחֻלְקֵי ג' פ"י ע"ש.

וְלִכּוּ כָּל הַמֵּיטָה הִנֵּה בָּהֵן סוּד רַגְלֵיהָ יוֹרְדַת מְנוֹת כִּי כָּל הַקְּלִיפּוֹ הַנֵּק' מְנוֹת מְסִיטְרָא דְּנוֹק' יֵצְאָה וְנוֹסְף ע"ז כִּי לֹא יֵצְאָה רַק בְּבַח' נִפְשׁ שְׁלֵהֶם בְּלִבָּד שֶׁהִיא נְקֻבָה כְּנֹז' בַּפ"ג וְלִכּוּ נִשְׁבְּרוּ הַפְּלִים שְׁלֵהֶם כִּי הֵם פְּרִטֵי הַנְּקֻבוֹת שֶׁל נוֹק' כְּמוֹ שְׁבַפ"א ח"א נִתְּבָאֵר אֵיךְ נִרְמַז שָׁם ס"ג בַּאח"כּ וְג"כ נִבְאָר פֶּה שָׁם ס"ג בְּעֵין וְלִבְאָר נְאָמַר תַּחֲלָה עֵינֵין אַחַד וְכו' תִּבְאָר

זה והוא כי הלא כְּאֲשֶׁר נִתְחִיל לְמַנּוֹת שְׁם הַנְּיָיָה בְּקוֹמַת א"ק יִהְיֶה אוֹת י' בְּמִנְחִין וְהוּא שְׁם ע"ב.

ואות ה' ראשונה הם כָּל אֵלֵי הַבְּחִי דְשֵׁם ס"ג מֵאֲנֹן א"ק וְלִמְטָה עַד רַגְלֵיו. וְאוֹת ו' שֶׁהוּא שְׁם מ"ה שִׁיבָא מִן הַמִּצַּח לְמַעַן עוֹלָם הַנְּקוּדוֹת כַּמ"ש לְמַעַן ח"ב.

ואות ה' אַחְרוֹנָה הוּא שְׁם בֵּין שֶׁהוּא הַנְּקוּדִים אַחַר הַתִּיקוֹן כַּמ"ש לְמַעַן. וְהָרִי זֶה הוּי"ה שֶׁל פְּלִלוֹת דֵּא"ק וְאֲמַנָּם הוּי"ה הַפְּרָטוֹת שֶׁל ס"ג לְבַדּוֹ הִנֵּה אוֹת י' תְּהִיָּה בִּאֲחַפ"פ שֶׁהֵם ג' מִיְיָ הַטְּעָמִים כְּנֹדָע.

ואות ה' הֵם הַנְּקוּדִים הַיּוֹצְאִים מִן הָעֵינַן וְאִם תִּרְצֶה לְחַלֵּק בְּאֲנֹן אַחַר הוּי"ה פְּרָטִים וְלְחַלֵּק גַּם הַטְּעָמִים דַּס"ג נִמְצָא שְׁאוֹת י' הֵם טְעָמִים הָאֲנֹן וְאוֹת ה' טְעָמִים הַחֹטֵם וְאוֹת ו' טְעָמִים הַפֶּה וְאוֹת ה' אַחְרוֹנָה נְקוּדוֹת שֶׁל הָעֵינַן כִּי הָרִי הָעֵינַן יֵשׁ לוֹ ב' בְּחִי בְשֵׁם ס"ג הַפְּרָט כִּי הוּא בֵּה' שְׁנִיָּה וְה' אַחְרוֹנָה וּז"ס אֲנִי יְשִׁינָה וְלִבִּי עָר כִּי הַשְּׁיָנָה הוּא בְּסוּד עֵינַיִם כַּמ"ש הַמְּפִיל חֲבִלֵי שְׁיָנָה עַל עֵינַי וְאֲנִי יְשִׁינָה כְּנֹדָע ה' אַחְרוֹנָה אֲנִי שְׁנִיָּה כְּנֹדָע ה' רִאשׁוֹנָה שֶׁהִיא חֲכָמָה שְׁנִי לְסְפִירוֹת וְהוּא בְּחִי הַנְּקוּדוֹת כִּי טְעָמִים בְּכֶתֶר וְנְקוּדוֹת בְּחֲכָמָה וְתַגִּין בְּבִינָה וְאוֹתוֹת בּוֹז"א וְעֵינַן הֵיטֵב בַּש"א ח"ב פ"ב.

וְגַם כִּי הַחֲכָמָה נִק' עֵינַיִם כַּמ"ש וְהִיָּה אִם מְעִינֵי הָעֵדָה כִּי הַחֲכָמִים נִקְרָאִים עֵינֵי הָעֵדָה וְהֵם הַסְּנֵהֲדָרִין וְלִהְיוֹת כִּי בִיטוּל הַמְּלָכִים הִיָּה בְּאוֹרוֹת הָעֵינַיִם לְכֵן אָמַר הַפְּתוּב וְהָאֲרִיץ הִיָּתָה תְּהוּוּ וְכִהוּ כִּי הָאֲרִיץ הִיא ה' אַחְרוֹנָה כְּנֹדָע שֶׁהוּא בְּחִי הָעֵינַן וְהִיא אֲשֶׁר הִיָּתָה תְּהוּוּ וְכִהוּ בִיטוּל הַמְּלָכִים וְחֻשְׁףָּה עַל פְּנֵי תְּהוּוֹת אוֹתוֹת הַמְּנוֹת דְּמַתּוּ וְנִחְשְׁכוּ הָעֵינַיִם וְאִח"כ הִיָּה תִיקוּנִים ע"י פְּתִיחַ דְּעֵינַיִן וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וְנִרְמַז הוּא בּוֹ בַּפ' תְּהוּוּ א' מְפֹרָשׁ וְא' לְמִפְרַע וְהָאֲרִיץ הִיָּתָה תוֹה"ו כְּנֹדָע ב' בְּחִי מִיַּת הַמְּלָכִים כְּנֹדָע ז' אַחְרוֹנוֹת זו"נ שְׁגַם הַפְּנִים שְׁלֵהֶם מַתּוּ זֶה תְּהוּוּ הַמְּפֹרָשׁ בְּפְתוּב בְּיֹשֶׁר וְכְנֹדָע או"א שְׁלֵא מַתּוּ רַק הָאֲחֻרָיִם לְכֵן נִרְמַז תְּהוּוּ לְמִפְרַע בַּר"ת כְּנֹדָע כִּי כָּל בְּחִי הָאֲחֻרָיִם הֵם לְמִפְרַע כִּי הָאֲחֻר הוּא הַנְּקָבָה שֶׁהוּא תִשְׁר"ק וְהַפְּנִים שֶׁהוּא הַנְּכָר הוּא אֲבַג"ד.

גַּם זֶה פִּי הַפְּסוּק פִּקַּח עֵינֶיךָ וַרְאֵה שְׁנִמְמֹתֵינוּ כִּי כְּמוֹ שֶׁנְּחַלְקִים הַטְּעָמִים לִג' חֲלָקִים לִג' בְּחִי הַאֲח"פ שֶׁהֵם עֲלִיּוֹנוֹת וְאֲמַצְעֵי וְתַתְּחוֹנוֹת כֵּן הַנְּקוּדוֹת ג"כ נְחַלְקִים לִג' כִּי הִלָּא הֵם ט' נְקוּדוֹת קַמ"ץ פְּת"ח צִיר"י סְגו"ל שְׁב"א חוּל"ם חִירִי"ק קִיבו"ץ שוּר"ק וְהַנְּקוּדוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת אֵינּוּ אֶלָּא אַחַת שֶׁהִיא הַחוּל"ם גַּם הָאֲמַצְעֵי אַחַת וְהוּא שוּר"ק וְהַשְּׂאָר הוּא פְּתַח הָאוֹתוֹת וְהִנֵּה כָּל הַז' נְקוּדוֹת אַחְרוֹנוֹת הֵם צוּרַת יוּדִי"ן כְּמִנְזֵן עֵי"ן לְפִי שֶׁהֵם י"ג נְקוּדוֹת כִּי הַנְּקוּדוֹת מְעִין יִצְאוּ.

אֲךָ הֵב הָרִאשׁוֹנוֹת שֶׁהֵם קַמ"ץ פְּת"ח שֶׁהֵם בְּכֶתֶר וּבְחֲכָמָה כְּנֹדָע הֵם בְּצוּרַת ווִי"ן וְהֵם בְּגִי כ"ב לְרַמְזוֹ לַכ"ב אוֹתוֹת אֲשֶׁר מֵהֶם נַעֲשׂוּ הַפְּלִים לְהַנְּקוּדוֹת כִּי לְעוֹלָם הַפְּלִים מִן הָאוֹתוֹת כְּנֹז' בַּש"א ח"ג פ"א וְטַעַם הַדְּבָר כִּי לֹא הִיָּה יְכוּלָת לְהוֹצִיא פְּלִים אֶל הַנְּקוּדוֹת אִם לֹא מֵאֵלֵי הַשְּׁנִיִּים הָרִאשׁוֹנִים וְהֵם הוֹלִידוּ פְּלִים לְכוּלָם.

עוֹד יֵשׁ לוֹמַר טַעַם שְׁנֵי וְהוּא כִּי הַז' אַחְרוֹנוֹת מַתּוּ וְנִשְׂאָרוּ אוֹרוֹת בְּלִתֵּי פְּלִים אֲךָ ב' הָרִאשׁוֹנוֹת נִשְׂאָרוּ הָאוֹרוֹת עִם הַפְּלִים וְלֹא מַתּוּ כִּי גַם בְּבִינָה לֹא הִיָּה בִיטוּל אֶלָּא בְּאֲחֻרָיִם כַּמ"ש בַּפ"ב וְלָכֵן לֹא נִרְמַזוּ זֵו הַפְּלִים אֶלָּא בַּב' נְקוּדוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת כִּי נְקוּדוֹ

הם האורו' ונחשבונו' שהם כ"ב בחי' כלים כי האורות נעלמים תוך הפלי' ואינם עולים
בחשבון רק כלי' המגולי' ונודע כי קמ"ץ בכתר שהם הטעמים ופת"ח בכתמה שהוא
הנקודות להורות כי בתחלה הנה הטעמים באח"פ קמוצים וכשפאו הנקודות מן העין
שהוא חכמה והוא נקודות פת"ח הנה פתיחה דעייניו וז"ש פקח עיניו וראוהו כי פבוא
הנקודות בבחי' עינים אז פקח עיניו ולא אמר פתח לרמזו כי פמו' שיש ס"ג באח"פ פן
יש בעין אף באח"פ הם ס"ג דהוי"ה ובעין הם ס"ג דאהי"ה דעין.

ואמנם כל אהי"ה מאלו הג' לוקח כל בחי' כ"ב אתנון הרמוזים בחשבון קמ"ץ ופת"ח
לעשות מהם כלים אל הנקודים כי בכתח ראות העין נעשו כלים וא"כ ג"פ אהי"ה וג"פ
כ"ב גי' עי"ן וקרי איה נרמז שם ס"ג בעין.

והנה אם תמנה ג' ס"ג של אח"פ גי' פקח ואח"פ פבאו ג' אהי"ה ואהי"ה ביודי"ן בגי' עיניו
קרי כי פקח באח"פ ועיניו בעינים ואז פתיב ורא' שוממותינו כי הוא שממון ביטול
המלכים: פקח שני ונבאר איה יצאו אלו הנקודות הנאצלו מן העינים דא"ק וכבר נת'
שער א' ח"ב פ"ד כי כל האורות היוצאים הן מן האנון או מן החוטם או מן הפה או מן
העין הם עיקר האורות אמנם נדאי שדרו הגומות העור סביבות א"ק יוצא ג"כ הארה
אל הנקודים הללו ולכל שאר האורות ונבאר עתה עיקר יציאת מן העינים הנה בש"א
ח"ג פ"א פתב כי העולם העקודים היוצא מפה א"ק נמשך עד הטיבור ואמנם עולם
הנקודי' האלו הם מקיפים ומלבישי' הא"ק מטיבורו ולמטה עד סיום רגליו ואעפ"י שהם
מתחילין לצאת מן העינים הם נבלעים תוך עולם העקודים ונתבטל הארתם בתוכם אמנם
בסיום עולם העקודים שהוא מטיבור ולמטה משם ניפרים ומתחיל היקר התפשטותם
ולקמן בפ"ד ית' מה הועיל אותה הארה שלהם שנבלע בעקודים מהעין עד הטיבור
ומתחלה נבאר איה יצאו אלו האורות חוץ לעינים כמ"ש בש"א ח"ג פ"ד כי אור הפנימי
המתפשט בפנימיות א"ק כל מה שהוא מתפשט למטה הוא מתחלש כוחו והנ' בהגיע א"פ
שלו מהטיבור ולמטה עד סיום רגליו מאותו האור עצמו יצאו לחוץ אלו הנקודים.

והענין כי הנה הטיבור הוא מקום סתום ואין מקום יציאות האור לחוץ ולכן מה עשה
א"ק צימצם את כל האור הפנימי שלו שמן הטיבור ולמטה והעלה פולה למעלה מן
הטיבור במקום החזה ונשארו הכלים דא"ק מטיבורו ועד סיום רגליו כלים ריקים בלתי
אורות ואז שם במקום ההיא עשה חד פרסא עם מסך שנפסק חלל הגוף לשניים והטיבור
באמצע ושם הניח במקום ההוא הפרסה והוא הנקרא טרפשא דלבא אשר עליה רמזו
בזוהר פ' בראשית אמר ר"י אית קרומא באמציעותא מעוי דב"נ דאיהו פסיק מתתא
ולעילא ושאב מעילא וניהיב לתתא פגוונא דא רקיע בתוך המים.

והענין הוא כי בכל שיעור קומה יש חד פרסא באמצעו אשר עליה נאמ' יהי רקיע בתוך
המים וז"ש באדרא נשא תנאעתיקא דעתיקין כו' פריס חד פרסא כי אלו הנקודי' הם
אלה המלכים אשר יצאו ע"י ה' פרסא דא"ק ובה הנה גליף ומשער המלכים הם הנקודים
וכן אמר בתיקונים דשני חד פרסא בין כתר לעילת העילות וביאור הענין כי כל מאציל
עולם שמתחיו יקרא לו עילת העילת כי הוא עילה וסיבה להאציל העולם שמתחיו וזה
הא"ק יקרא עילות העילות בערך עולם הנקודים וכן פמה פתרים וכמה גלגלים אית
דלית להו חושבנא כנו' בריש אידרא נשא ועילא מפל חד וחד מהני גלגלים אית חד

פּרָסָא בֵּינוּ לְבֵין מַאֲצִיל הַנֶּקֶד בְּעֶרְפוֹ עֵילַת הָעֵילוֹת כִּנּוּ' בְּזוֹהַר פְּרָשָׁה בְּרֵאשִׁית דָּאִית
עֵילַת הָעֵילוֹת וְאִית עֵילוֹת עַל כָּל הָעֵילוֹת וְלוּלָא הָאִי פְּרָסָא לֹא הִיְתָה יְכוֹלַת בּוּ לְקַבְּלָהּ
הָאָרְהָ מִמַּאֲצִילוֹ כִּי ע"י פְּרָסָא הָאֹר מִתְמַעֵט וְיִכּוֹל לְקַבְּלוֹ.

וּכְבָר יְדַעְתָּ מ"ש פ"ג אִיף ת"ת דְּאִימָא נֶקֶד פֶּתֶר דְּזַעִיר וַיֵּשׁ שָׁם ג"כ פְּרָסָא אֲשֶׁר דְּרָף בָּהּ
מְאִיר הַבִּינָה אֶל הַז"א וְכֵן עַד"ז בְּכָל הָעוֹלָם וּבְכָל שְׁעוֹר קוּמָה וּפְרָצוּף וְכֵן בְּכָאן אִין
הַנְּקוּדִים יוֹנְקִים הָאָרְהָ מִחֻדָּשׁ אִם לֹא דְרָף הָךְ פְּרָסָא דֵּא"ק וְהִנֵּה אַחַר הַצְּמִיחוֹת וְהַפְּרָסָא
הַנּוּ' נִמְצְאוּ שָׁם הָאֹרוֹת רַבִּים מְאֹד בְּמִקּוֹם הַחֻזָּה וְהוֹעִיל עֲלֵיהֶם שָׁם לְצוּרָף מ"נ.

וְזֵה תְבִין מִמ"ש בַּש"ה ח"א פ"א עֲנִין או"א שְׁנַחֲלָקוּ לְשָׁנִים כָּל א' וַא' אָבָא וַי"ס וּבִינָה
וּתְבוּנָה וְע"ש וְהַמְשָׁפִיל יָבִין כִּי כֵן הָיָה כָּאן כִּי שָׁם ע"ב דֵּא"ק שְׁהֵם הַמְּוַחֲזִין דְּגוֹלְגֵלְתָא
מְלָגוּ וְשָׁם ס"ג שֶׁהוּא מְאֻנָּן וְלִמְטָה עַד הַטִּיבוֹר בְּפִנְיָמִיּוֹת וְלֹא בְּבַחֲי' הָאֹרוֹת הַיּוֹצְאִים
לְחוּץ אֶלָּא הָאֹרוֹת בְּפִנְיָמִיּוֹת עֲצָמָן שֶׁל א"ק הִנֵּה ע"ב הוּא דוּכְרָא שְׁהֵם הַמְּוַחֲזִין שֶׁלוֹ
נִנְדְּוֹגוּ עִם הַטְּעָמִים שֶׁל הַס"ג שְׁהֵם מִן הָאֲח"פ הַפְּנִימִי שְׁהֵם הַשְּׂרָשִׁים אֶל הָאֹרוֹת
וְהַעֲנָפִים הַיּוֹצְאִים לְחוּץ וְאֵלּוֹ הַטְּעָמִים שֶׁלָּהֶם ג' הַפְּנִימִים הֵם נוֹק' וְנִנְדְּוֹגוּ יַחַד אִזְ אֵלּוֹ
הָאֹרוֹת דְּמִטְיָבוֹרָא וְלִמְטָה שֶׁעָלוּ בְּמִקּוֹם הַחֻזָּה הָיוּ שָׁם בַּחֲי' מ"נ אֶל הַנוֹק' שֶׁהִיא טְעָמִים
דַּס"ג וְע"י מ"נ אֵלּוֹ הָיָה הַזְּיוּג הַנּוּ' וְע"י זְיוּג הַזֵּה הוֹלִידוֹ אֹר חֻדָּשׁ וַיִּרְדּוּ זֶה אֹר חֻדָּשׁ
וּבְקַע בְּהָאִי פְּרָסָא כִּי הָרִי לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ בְּמִקּוֹם הַחֻזָּה יֵשׁ עֲתָה אֹרוֹת רַבִּים מְאֹד וְאִין
כַּח בְּמִקּוֹם לְסוּבְלָם וְנִבְקַע הַפְּרָסָא וַיִּרְדּוּ הָאֹר דְּרָף שָׁם מִן הַטִּיבוֹר וְלִמְטָה וּמְמַלָּא כָּל
אוֹתוֹ הַמְּקוֹם שֶׁהָיָה רִיקָם כִּנּוּ' בְּזֵה הָאֹר הַחֻדָּשׁ הַנּוֹלֵד וַז"ש בַּר' דָּף ל"ב ב' וַנ"ל
וְשָׂאִיב לְעֵילָא וַיְהִיב לְתַתָּא וְכו' אִכּוּ הָאֹר שֶׁהָיָה לְמַטָּה בְּתַחֲלָה וְעָלָה לְמַעְלָה כִּנּוּ' לִזֵּה
נִשְׂאָר אַח"כ תְּמִיד לְמַעְלָה בְּחֻזָּה וְלֹא יִרְדּוּ בְּפְרָסָא.

וְאִמְנָם לְהִיּוֹת שָׁם לְמַעְלָה וְהֵם דְּחוּקִים שָׁם הוֹצִיאוּ מֵהֶם עֲנָפִים לְחוּץ דְּרָף הַעֲנִינִים וְהֵם
הֵם הַנְּקוּדוֹ' הַנ"ל שְׁנַחֲפִשְׁטוּ לְחוּץ לֵא"ק מִן הַטִּיבוֹר עַד סִיּוּם הַרְגְּלִים וְזֵהוּ עֵיקְרָם. אִמְנָם
גַּם אוֹתוֹ הָאֹר הַחֻדָּשׁ שֶׁיִּרְדּוּ בְּפִנְיָם דְּרָף הַפְּרָסָא גַּם הוּא בּוֹקַע הַפְּלִי וְהַגּוֹף שֶׁל א"ק וּמְאִיר
בְּנְקוּדוֹת אֵלּוֹ הֵן דְּרָף גּוּמוֹת הַשַּׁעַר כִּנּוּ' לְבְרִישׁ פְּרָק זֵה וְהֵן דְּרָף הַטִּיבוֹ' וְהִיסוּד כַּמ"ש
בַּפ"ה וְנִמְצָ' כִּי זֵה הָאֹר חֻדָּשׁ בּוֹקַע ב' בְּקִיעוֹת א' דְּרָף פְּרָסָה וַא' דְּרָף דְּנִפְנִי הַפְּלִי דֵּא"ק
כִּנּוּ'.

וְצָרִיף לְתַת טַעַם לְמָה הַנְּצָרְכוּ בִּי דְבָרִים א' הַצְּמִיחוֹת ב' הַנְּחַת הַפְּרָסָא כִּנּוּ' לֵא"ק הַעֲנִין
כַּמ"ש בַּש"ה ח"ב פ"א כִּי עֵיקְרָה הַתִּיקוֹן לְכַשְׁיוּכְלוֹ הַתַּחְתּוֹנִים לְקַבְּלָהּ אֶת הָאֹר הַהוּא ע"י
הַמְּעֻטוֹת הָאֹר וְגַם בְּהִיּוֹתוֹ בָּא דְרָף מְסָפִים.

וְהִנֵּה כִּינּוּן שְׁבַע עוֹלָם הַנְּקוּדִים הָיָה עֵיקְרָה הַתַּחֲלַת גִּילוֹי הַפְּלִים הַנְּצָרְכוּ הַצְּמִיחוֹת הַנּוּ' כְּדִי
לְמַעַט הָאֹר וַיּוּכְלוּ כְּלֵי הַנְּקוּדִים לְסוּבְלוֹ וְגַם כִּי בְּהִיּוֹתוֹ מְצוּמָצָם שָׁם הָיוּ דְּחוּקִים מְאֹד
וְעִי"ז יּוֹצְאִים בְּחֻזְקָה דְּרָף הַעֲנִינִים וּמִתְפַּשְׁטִים לְמַטָּה וְהוֹכְרַח ג"כ לְשׁוֹ' הַפְּרָסָא וְלְהַמְעִיט
יּוֹתֵר הָאֹרוֹת הַיּוֹצְאִים דְּרָף הַפְּרָסָא כִּנּוּ' לְוַהֲטַעַם תּוֹסַפְתָּ הַמְּעֻטוֹת ע"י הַפְּרָסָא אִינוּ לְעַנְיָן
עוֹלָם הַנְּקוּדִים עֲצָמוּ שֶׁהוּא עוֹלָם הָאֲצִילוֹת (הַטַּעַם הוּא שַׁע"י עֲלֵיתוֹ לְמַעְלָה יֵצֵא אֹר
מִחֻדָּשׁ וּבּוֹדָאֵי שֶׁהָאֹר הַהוּא הַבָּא מִמְּוֹעֵט אִפִּי' מִשָּׁם ס"ג עֲצָמוּ הָיָה יְכוֹלַת לְקַבְּלוֹ.

מפי מורי זלה"ה) אלא לצורך עולם הבריאה שתחתיו שיהא יכולת בו לקבלו האור הנמשך לו. ובזה תבין מ"ש ח"ב א"י יש מסך פרסא בין הבריאה באצ"י ולמה מן האצ"י אל מה שלמעלה ממנו אין צריך מסך ממש רק ריחוק מקום בלבד שהוא הצימצום הנ"ל כי עלה האור למעלה מהטיבור ונתרחק מן הנקודות אשר מנגד הטיבור ולמטה מבחוץ והמשכיל יבין מזה בש"א ח"א פ"א כי בכל יציאות אורות מחודשות נעלמות מספי' אינו אלא ע"י צימצום האור כי כן ה"ה צימצום הא"ס להוציא א"ק וא"ק להוציא הנקודות הוא האצ"י וכ"ז הוא קרוב אל ביטול המלכים ואסור להוציאם בפה כי זה המקום מקום גבוה וענין זה של הפרסא לצורך הבריאה נז' קצת בפ': פרק שלישי אחר שנת' בפ"א מזה החלק היות אלו הנקודות יוצאים בב' בחי' אם בבחי' עיגולים ואם בבחי' היושר משא"כ באח"פ רק פלים יושר לבד ולתת טעם לזה למה יצאו הנקודים דרך העיגולים.

אמנם הטעם פי אינו דומה ההכל והאור היצא דרך אח"פ לאור היצא מן העין פי האורו והכלים היוצאים מאח"פ מקלחים ביושר דרך הנקבים אף אור העינים גם אם האדם יצמוד ביושר יוכל לנענע ולהפך הבטתו אל הצדדים לכל מקום שיצא אף נדאי כי עיקר ההארה בהבטתו יהיה במה שפנגד פניו אף מהצדדים הארתו מתמעטת ונמצא פי אלו האורות שיצאו מן העינים הנק' נקודים עיקר הארתו הוא בפנים ולא באחור.

אמנם נדאי שמפח ההארה ההוא שמצד פנים מתפשט אל האחור בין בבחי' האורות ובין בבחי' פלים ובין באור היושר ובין בעיגולים ונמצאים אלו הנקודים מתעגלים סביב א"ק מהטיבור ולמטה.

עוד טעם ב' פי הרי נת' לעיל פ"ב כי האורות העיקרים של הנקודים הם האורות היוצאים דרך העינים גם ניתוסף בהם הארה מאור חדש שפקע וירד דרך הפרסא ולמטה מהטיבור ויצא דרך גומות שבעור ונמצאים הנקודות ימין אלא שהוא רחוק מן הצדדים הוא הארה מועטת ונק' אור פנימי וכנגדו בצד שמאל מה שהוא שואב ביושר פנגד העין הוא חיצוניות הפלי וממה שהוא שואב מן הצדדים הוא פנימיות הפלי.

ואמנם באור החוטם הוא באופן אחר כי מה שהוא שואב מאור החוטם בצד ימין קודם הגיע האור עד מקום הפה הוא אור מקיף ומה שפן הפה ולמטה הוא פנימי וכן בצד שמאל לעשות פלים כי מה שקודם הפה הוא חיצוניות הפלי ומה שלמטה מן הפה הוא פנימי וכן באור הפה מה שלוקח מן הפה קודם שיגיע אל הזקן מצד ימין הוא א"מ ומה שמתפשט מן הזקן ולמטה הוא פנימי וכן בצד שמאל מה שהוא קודם הגיע אל הזקן הוא חיצוניות הפלי ומה שמתפשט מן הזקן ולמטה הוא פנימיות הפלי: פרק חמישי ונבאר ענין אור חדש הג' פנ"ל בפ' הקודם.

ואמנם זה האור החדש נדאי שגדול ועליון יותר מן האור העינים שממנו נעשה הנקודים מן הטיבור ולמטה כנז' בפ' הקודם והוא לסיבת היותו נמשך מהזיווג דע"ב עם ס"ג משא"כ באור העין של הנקודים שהוא אור תחתון משם ס"ג לבדו אף בערך אחר הוא יותר גדול אור העין של הנקודים מאור החדש הזה כי אור הנקודים עלה למעלה בחנה ויצא דרך העין בגלוי גמור ואורו גדול אף אור חדש הוא מכוסה תוף הגוף א"ק למטה מהטיבור תכלית הפסוי ואין יוצא ממנו רק אור מועט מאוד בהעלם דופני הפלים והגוף של א"ק להאיר בנקודות.

והנה נת' בפ"ג כי הי' נקודות התחילו מהטיבור דא"ק עד למטה ואמנם סדר התחלקות הוא ע"ד שפיארנו בש"ד ח"ב פ"ב הא"י ז"א מלביש את א"א וכן הענין פאן כי פתר הנקודים מלביש את ת"ת דא"ק ושהוא תצי הגוף מהטיבור ולמטה ונכ"ד דנקודים מלבישים ג' פ"קים הראשונים דנה"י דא"ק וחג"ת דנקודים מלבישים ג' פ"קים שניים דנה"י דא"ק ונה"י בג"פ בתראנו דנה"י דא"ק וכן עד"ז בז"א כנז' אף יש הפרש ביניהם כי ז"א המלביש את א"א מכל סביבותיו בהשונאה אכן כל אלו הנקודים עיקר מקומן היא בצד פנים דא"ק פנגד העינים שמשם הם נמשכים אמנם הארתם מתפשטים גם האחור והצדדים בין מבחי' האורות ובין מבחי' הפלים של הנקודים אף עיקר הארה ומקומה העיקרי הוא בצד פנים ע"ד שפיארנו באח"פ כנ"ל פ"ג ובש"א ח"ב פ"ד.

ונבאר עתה אור החדש המאיר בהם כי מלבד האור הנמשך ממנו להם דרך גומות העור יש עוד ג' מיני אורות נהבלים יוצאים והוא פי הלא ג' נקבים שבאדם מן הטיבור ולמטה והם נקב הטיבור ונקב פי היסוד מצד פנים ונקב האחור הרי ג' וג' אורות אלו הם יוצאים אור שברשיה אלא שהאורותיהן מתפשטים אל הצדדים ע"ד הנ"ל.

ואמנם נת' כי עיקר הנקודות שהם בפנים כנז' וא"כ הנה ראוי שיהיה ג' נקבים מצד פנים ולא הנה אלא ב' לבד פנגד הכל החוטם והכל הפה אבל פנגד הכל האנון לא מצינו פאן נקב מצד הפנים פנגדו.

גם הנה ראוי שיהי' י' נקבים פנגד י' הנקודות אלא שהטעם הוא עם הנזכר בפ"ד כי הנה הפתר של הנקודים לבד הוא שלוקח מן אור האנון ולא או"א לכן גם פאן חסר נקב שפנגד האנון ולא הנה רק ב' נקבים פנגד אור החוטם והפה שמהם מקבלים או"א.

ואמנם להיות שהז' נקודות תחתונים לא לקחו רק מהשיפולת הזקן ולמטה שפנסק לגמרי אור האנון כנז' לכן לא הנה פנגדם ז' נקבים אחרים להאיר להם אמנם יצאו הארוותם דרך צפירני רגלי א"ק זהו ויפנוז זרועי ידיו האמור ביוסף שהם י' טיפין דקרי שפיצאו מבין צפירני רגליו בענין אשת פוטיפרע כנז' בתיקונים תיקון ס"ט דף ק"ח ע"ש כי יצאו מזכר בלתי נוקבא והם י' הרוגי מלוכה והבן מלת מלוכה פי הם ממש אלו הי' מלכים דמתו ונשברו עליהם וגופם ממש והסיפה היתה ג"כ לפי שהיו בלתי תיקון זו"נ עד שבא הדר מלך הח' ואז נתקנו כנז' באדרא נשא ד' קמ"ב ובאדרא האזינו תצ"ב וית' לקמן בפ"ח וזהו ג"כ אמרם במס' שבועות פ"ב הנה משמש עם הטהורה ואמרה לו נטמאתי ינעץ צפירני רגליו כדי שיצא הנרע דרך צפירני' של הרגלים ויפלוש באבר מת.

ונמצא פי אור זה החדש המאיר אל הג' נקודות הראשונים הוא ע"י ב' נקבי הטיבור והיסוד אף הז"ת הם מאירים דרך הצפירנים של הרגלים. ונבאר עתה סדרן פי הנה י' נקודות אלו פבר נת' פ"א כי הם הנקודות דס"ג והנה ט' נקודות הם מן הקמ"ץ עד השור"ק ולא נמצא בכלים נקודה שתהי' ע"ג האות רק א' והוא נקודות חולים וגם נקודה הא' לבד באמצע והוא נקודות שור"ק והשאר נקודות הם למטה מאותיות.

והנה נקודות חולם הוא ת"ת פנודע תיקון ע' ד' קנ"ח ונמצא כי הת"ת דא"ק ממנו יוצא החולים אל פתר הנקודות דרך הטיבור. ונודע כי חול"ם איהו פתר על אתנון כנז' בתיקונים תיקון י' א' הרי פי החול"ם עיקרו בת"ת דא"ק אמנם נעשה פתר אל הנקודות

והבן זה שלא יחלקו מאמרי הזוהר זע"ז ועד"ז מקי' בשאר הנקודות שהוא פעין י' שבשורה הוא יותר עליונה כי היא נקודה וממנו יונק אבא דנקודים גם כי צורת הי' נחכמה היא ו' דשמה קדישא והוא"ו של שור"ק שהוא אות ממנו יונק אימא דנקודים פנודע כי נקודה בחכמה ואתוןן בפניה גם הענין כי הלא בחי' הו' דז"א שהוא ו"ק לבד שנתנו באימא להוציאם לחוץ ולכן היא לוקחת ו' זו ונת' בתקונים ד' קנ"ח כנז' כי ניקוד שור"ק ביסוד כמ"ש ולכן ניקוד באמצע האותיות כי כן היסוד ניתן באמצע נ"ה והכל היצא ממנו נק' שור"ק בו' פנודע כי גם היסוד ו' זעירא אמנם יש פאן מקום שאלה כי הרי ז"א מלביש אימא לנה"י שלה כנז' בש' אח"פ הנה היסוד דאימא הוא דעת דז"א וכן פאן בא"ק יהיה פן כי דעת דנקודות יונק מיסוד א"ק ולא חו"ב הגדולים ועליונים ממנו ותשובה לזה כי אימא דאצי' מרפצת עצמה ורבעת על בנה ז"א לעשות לו מוחיוןקשהיא רובצת מוכרח שושפל יסודה למטה מריש ירכותיה שהם נ"ה ולכן דעת זעיר לתמא מחו"ב שלו ואמנם א"ק עומד ולא רובץ ואז פרקק קדמאי דיסוד הקבוע בסוף הת"ת הוא הגוף נדאי שהוא גבוה מניה נמצא פי בנקודה הזאת דעת שלהם גבוה למעלה מחו"ב שלהם נמצא פי מסיום היסוד דא"ק הניתן בדעת הנקודו' משם בסופו יוצא הכל והארה לחכמה ובינה דנקודות שהם תמאי מיניה נשארו עתה ז' נקודות שהם תחת האותיות ולכן יצאו למטה מתחת הז' הנקודות תחתונים דנקודות מי' צפרנים רגלי א"ק להאיר להם.

והנה הנקודות הם ז' וצפרנים הם י' והענין כי הנה ז"ת מתו לגמרי פני' ואחור כנז' בפ"ד ואחוריים דאו"א גם הם נשברו ועוד יש בחי' אחרת שהם נה"י דכתר דנקודות בחי' אחוריים שלהם יורדין לעשות מוחין לאבא וגם הם נשברו הרי הם י' מלכים אשר הם מאירים דרך צפרנים ואמנם היות י' בחי' אלו מאירים דרך הצפרנים פכר נת' פל זה גורם היות ז' נקודים תחתונים חסרים האר' האונן פלל ואו"א לא היה להם הארת האונן רק הארה בעלמא והכתר גם הוא אעפ"י שלקח האור עצמו של האונן הנה הוא בריחוק מקום וכפי מדריגת האלו היה אופן שבירת הפלים משוננים כמ"ש בפ"ד ועיין ש"ב ח"ב פ"ד: פרקק ו ונבאר עתה ענין אופן התחלת הנקודים ויציאותיו מן האורות עין דא"ק ואמנם יציאתם לא היה פסדר יציאות העקודים כי שם יצאה המלכות ראשונה מכולם והכתר אחרונה פנ"ל ש"א ח"ג פ"ג.

אכן פה היה להיפך פי תחלה יצא הכתר ובו פלולים פל הט' שאחריו ונשאר במקומו ואח"פ יצאה חכמה מפלי הכתר ונכנס במקומו ובה פלולים פל הח' שתחתיו וכן עד סוף עד שיצאת המלכות באחרונה במקומו וכמ"ש כ"ז באנרף להלן גם פה היה שינוי אחר פי בעקודים יצאו תחלה האורות אח"פ בתורת' להתעל' בשרש' נעשו בחי' הפלים פנ"ל ש"א ח"ב פ"ג.

אכן בנקודי' תחל' יצאו הפלים ונעשו ע"י הסתפלות אור הענין בג' אורות אח"פ פנ"ל פ"ד ונמשכו במקומם זא"ז ע"ד הנ"ל שתחלה יצא הכתר בכלי' שלו ובו פלולים פל הט' אורות וכן עד תשלום הי' אורות.

והנה בצאת אלו הי' נקודים הנה בג"ר שלהם כח"ב יצאו יותר מתקונים פי יצאו דרך קוים ועי' בח"ג פרקק ד' איף יש קוים עם היותם עגולים אף הז' תחתונים לא יצאו

מסודרים דרך קוין אלא זו תחת זו נפרדים זה מזה וכמ"ש חלק ב' פ"א כי לזה נק' רשות הרבים ש ראשונות כח"ב קבלו אור מאח"פ בחי' פליהם פנ"ל פ"ד ולכן יצאו מתוקני' והז"ת שחסר מהם אור האנון פנ"ל פ"ד ולכן לא יצאו פליהם בתיקון זו מזו כי לא הנה מי שיתברם יחדיו ויהיו לאחד' ובש"ב ח"א ע"ש ועי' באדרא נשא קל"ה איך חסרון התיקון גרם מיתת המלכים שיצאו דרך קוין.

עכ"ז לא הנה כי אם בפני עצמו בבחי' פרצוף ממש פאשר הוא אחר התיקון כנז' בח"ג זולתי הנה שג' בכללות הוי דרך קוין פתר חכמה בינה אף לא כ"א בבחי' עצמה ולכן בג' פלים הראשוני הנה בהם יותר חונק וקיום מז"ת כמ"ש בח"ב פ"ג וד' ולכן לא נשברו.

ונבאר עתה סדר יציאתם של האורות כי תחלה יצאו הי' פלים ואח"כ התחילו לצאת האורות פנ"ל ותחלה יצא האור הפתר בכלי שלו ויצאה עמו כל הי' אורות התחתונים ולהיות אורם בטלים באורו דנגמת שרגא בטיהרא ולכן הנה יכול הפלי של הפתר לסובלם שם ולא נשבר וגם לסיבה הנ"ל כי קיבל הארת האנון ואח"כ נשאר בפלי הנז' אור שלו שהוא פתר ויצאו הט' אורות תחתונים ונכיסו בכלי של החכמה וזה הנה אחר שנדונג הפתר מיניה וביה כי הוא ג"כ פלול מזו"נ ובכח הזיווג שהוא הוציא לחוץ הפלי של החכמה ע"ד הנ"ל ש"א ח"ג פ"ג כי א"א להוציא אורו' אלא בנח זיווג ושומר פלל זה.

ובהיותם בכלי החכמה כל הח' אורות הם פחותים ממנו ויכול פלי החכמה לסובלם כי הז' מלכים תתאין הם פלולין בו ואינם ניפרים דמיון הבני' הנכללים ונרשמיין במוח הזכר פעין הטפה קטנה ואח"כ נשאר שם אור החכמה והוציא את הבינה ובה פלול הז' בניים טפלים אצלה דמיון העובר שבמעיי אמו ונתנם החכמה בבינה בסוד הזיווג פנים בפנים והיו פולם בכלי הבנה כי תחלה היא אחור באחור ואח"כ נדונג הפתר מיני' וביה והמשיך להם מוחין ואז חזרו והיו פב"פ והז"ת נתנו בה ונהיה בה אח"כ בסוד מ"נ והי' מעמידן בחי' מוחין דאוי"א ואח"כ נדונגו יחד או"א ואז הולידו ז' מלכים אלו כמ"ש לקמן.

וגם ב' פלים דחו"ב לא נשברו ואח"כ בצאת ז"ת מן פלי הבינה אז היו יוצאים ונכנסים כ"א בכלי שלו ואחר פניסתו לא הנה הפלי יכול לסובלו ונהיה נשבר כי תחלה יצא המלך הא' מן הז' שלו ונכנס בכלי שלו ובו פלולים ו' שפתתיו ולהיותם פולם שנים יחד זה בזה אין הפלי יכול לסבול פולם והיו נשברים ואז אור הא' מן הז' שלו היו חוזר לעלות ולהתעלם אל שרשו והפלי מתבטל ונהיה הו' אורות יורדים ואח"כ נכיסו בכלי הב' מן הז' וגם לו קרה כמקרה הראשון עד שנמצא שאור המלכות לבד יורד בכלי שלה וגם הוא נשבר וכמ"ש בח"ב.

ונבאר ענין זיווג חכמה ובינה להוציא ז"ת פנ"ל ותחלה נבאר היטב ענין זיווג פב"פ או אב"א הנז' בכל הזוהר ומזה תשכיל לשאר מקומות. דע כי ד' מיני בחי' הם בכל מיני זיווג שבכל זו"נ בכל עולם ועולם והם זיווג פב"פ או אב"א או פנים דזכר באחור דנקבה או פנים דנקבה באחור דזכר והסדר הוא כך שבתחלה הם אב"א שהוא גרוע מאוד ואח"כ הנה אחור בפנים כי אחורי החכמה מביט אל פני הבינה ונמצא שיש פח בנקבה להפך פנים לקבל אחורי הזכר אף לא הארת פניו ממש.

אח"פ מדרגה יותר עליונה והוא כי הבינה מקבלת הארת פני החכמה * (פטר חכמה בינה דעת חסד גבורה ת"ת נ"ה יסוד מלכות) * ממש אף לא תוכל לקבל הארה הגדולה של פני החכמה לזה חזרה פניה ממנו ומקבלת את האור דרך האחורין וזה פב"א פי ע"י קבלת האור דרך אחוריים נתעפה האור יותר ותוכל לקבלו וז"ס חכם באחור ישבתנה פי בהיות החכמה מביט פניו באחורי הבינה משביח בה תוס' שבח והארה מבהיותו אחב"פ.

ואח"פ הנה מדרגה יותר עליונה מכולם והוא פב"פ כי הנקבה יכולה לקבל הארת הזכר מפנים שלו ממש וגם מביט פנים בפניו ועי' בש"ח פ"ו. והנה בש"ד ח"א פ"ה נבאר היטב תשלום ביאור ענין פב"פ ואב"א ע"ש פי א"א שיהיה זיווג אב"א כפשוטו בשום אופן אף הפונדה כי הזכר נוטל ה"ח להגדיל גופו ולהשתלם חצי הכותל האחוריים שלו שזקקו ממנו כאשר נטל הצלע מאחוריו ע"י נסירה ואז והסגיר בשר תחתנה שהם הסורים שע"י נשלם אחוריו והה"ג אל הנקיבה ונשתלם אחוריים שלה ואחרי הנסירה חוזרים פב"פ להתדבק ונמצא פי חו"ג אלו בבחי' א' נקראו פב"פ פי הם הגורמים לה פב"פ ובבחי' אחרת נקראו אב"א פי ע"י נגדלו האחוריים עצמן פי אלו החו"ג הוגדלו בחי' פב"פ.

וגם הוגדלו אחורי הזכרים והנקבות ואלו הם המוחין החדשים ואור החדש הניתוסף על האורות הראשונים אשר מהם נבאו כל העצמות של הזו"נ ממש ונשארו אב"א בפותל א' לשניהם וזה הבחי' הא' נק' אב"א וזה השני נק' פב"פ.

נדע כי בחי' חו"ג אלו א"א להנתן בהם לולי בהיות בתחתונים בני אדם מי שיעלה מ"נ תוך הנוק' דז"א אף באו"א פעם ראשונה שנאצלה לא הוצרכו כלל מ"נ ע"י בני אדם פי הז' אורות שהם המ"נ שלהם עולה מאליהם ואז או"א נחזרו מאליהם פב"פ ובתחלה הנה או"א אב"א ואחר כך חזרו מאליהם פב"פ אחר הניתן באימא הזית ובהיות חו"ב דנקודים שלימים בזה אור חדש המחזיר פב"פ והיו כבר שם הז"ת בסוד מ"נ היו מעמידין אותה בחי' שלה שהחזירו פב"פ שהם המוחין דחו"ב והיו שניהם פב"פ והיו ממשיכין להם חו"ג עוד חדשים כבתחלה עד אשר הולידה אימא את הז"ת ויצאו לחוץ בכליהם ואז נשברו וכמ"ש ח"ב פ"ג.

וגם אחוריים דאו"א נתבטלו ונחזרו או"א אב"א ולא חזרו פב"פ עד התיקון כמ"ש ח"ד פ"ה עיין שם היטב: החלק הב' בביתול הז"ת ושבירתם ויתחלק לג' פרקים פרק ראשון אחר שנקבא בפ' זה ענין ג' נקודות הראשונים איך נכנס כ"א מהם בכלי שלה ואיך ז"ת בהכנסתם כ"א בכלי שלה הי' נשבר נבאר עתה איך נשברו הכלים של ז"ת וגם בג"ר הנה מהחסרון בהם ולמה נשתנו ג"ר מז"ת.

וצריך שתדע פי אלו ז"ת שנו' בפסוק ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום כאשר נז' באדרא ע"ש היטיב. פי אלו הז"ת הם הז' מלכים אשר כ"א מלך בכלי שלו ותיכף במלכו מת וקם הב' תחתיו בכלי אחר וכן עד סיום הז' פי כולם הם שבירת הז' פלים תחתונים ואח"כ כולם נתקנו ע"י המלך הח' הדר כמ"ש בסוף חלק זה ובח"ג פ"ב.

ואמנם ההתחלקות הזו מלכים אלו היא כפי הדעת של נקודים הוא המלך הראשון בלע
בן בעור והב' הוא חסד והג' גבורה והד' ת"ת והה' נצח והווד שהם ב' פלגי גופא והו'
יסוד והז' מלכות ועיין בח"ג פ"ב ענין אלו הז' מלכים שהיתה ג"כ בחינתם בכל פרצוף
ופרצוף מה' פרצופים אף כל מה שאנו מחברים בחלק זה הוא בז' מלכים של פללות
הי"ס דנקודים ותחלה צריך שנביא הקדמה א' כוללת רוב מאמרי הזוהר וסיימונהו
בהקדמה מבוא שערי הלא הוא פי היסוד דאצילות שהם עשרה אינם נחלקים רק לה'
פרצופים כי הפתר הוא פרצוף קומת אדם שלם וכן בחכמה פרצוף א' של זכר וכן בבינה
פרצוף נקיבה א' ומחסד עד יסוד פרצוף זכר אחר ומהמלכות פרצוף נקיבה אחת הרי ה'
פרצופים ואלו הה' הם סוד הוי"ה אחת כוללת כל הי"ס דאצילות קוץ היו"ד הוא בפתר
שהם עתיק ואריף והי' עצמה חכמה והה' ראשונה בינה והו' ו"ק מחסד עד יסוד והה'
אחרונה מלכות.

אמנם בהצטרף אלו ה' פרצופים בכללות יתיה מהם פרצוף א' לבד כי כח"ב הם ראש
האצילות והזית גוף האצילות וכמ"ש בע"ה בפערים הבאים ובפרט בש"ג פ"ב. אף
העתיק הוא בחי' פתר של הי"ס דאצי' ונחלק גם הוא לי"ס וג"ר שבו שהם רישא דעתיק
אינם מתלבשים במה שלמטה ממנו אף הז"ת שבו מתלבשים בי"ס דא"א ואח"כ הז"ת
דא"א גם הם מתלבשי' באו"א וז"א וג"ר דא"א נשארו מגולה ונמצאו עתה ב' רישין
דעתיק ודא"א בלתי התלבשות והם נקראו פתר די"ס דאצי' ואח"כ נשאר תחתיהן ב'
רישין דאו"א מגולה והם בבחי' חו"ב די"ס דאצי' ונשארו ז"ת של שניהם נתלבשו בז"א
והז"א הנה בבחי' גוף הי"ס דאצי' שהם מחסד עד היסוד ונק' דז"א היא תחתונה ואחרונה
מכולם והיא בחי' מל' של הי"ס דאצי' כמ"ש בז' שערים הבאים.

ונמצא כי בהתחברות הי"ס דאצי' יתיה כולם בחי' פרצוף א' לבד אמנם דרו פרטי נחלק
לה' פרצופים כי א"א הוא פרצוף א' בפ"ע וכן החו"ב וזעיר ונק' כ"א מהם פרצוף א'
בפ"ע והענין כי שאר ספי' אמת הוא שכ"א פלולה מי' אמנם אין בהם רק פללות לבד
ולא היכר חילוק איברים והמשל בזה זרוע האדם אע"פ שיש בו ורידי הראש וורידי
עינים וכן יש לכל האיברים עכ"ז אין בו ציור האיברים ממש של הראש ושל העינים
וכו' כי היות שכולל מכולם בדרו פללות ואמנם יקרא הזרוע חסד להורות בחי' חסד
גוברות בו על כל שאר פללות.

ואמנם אלו ה' פרצופים הנזכר' כ"א מהם פרצוף גמור בגלוי חיתוף איברים רמ"ח
אברים ושס"ה גידין ורא' לזה מיש בזוהר כי הי"ס דאצי' הם נחלקים בד' אותיות הוי"ה
ע"ד הנ"ל והוא בפ' ויקרא י"ז א' ובר"מ גםבאדרא ובא"ר לא הונפרו רק ה' פרצופים
אלו א"א ואו"א וזו"נ (עם היות כי בא"ר לא רצה לגלות פרצופים או"א היטיב להיות
נעלמים תחת דיקנא דא"א כמ"ש בש"ג ח"ג.

אמנם באד"ר האזינו כי היכי דלא ליעול רשב"י בכסופא לעלמא דאתי הנוכח לגלות
א"ז וכל עיקר א"ז לא היתה רק לגלות זה] והבן היטב זה. א"כ נמצא פי י"ס דאצי' הם
נחלקים לה' פרצופים לבד ע"ה ויש פה שאלה א' שע"י ית' כל הנרצה בהקדמתנו והוא
שאחר שמכל נקודה מן הג' נקודות הראשונות וכן הנקודה אחרונה נעשה מכ"א פרצוף
שלם כ"א פולל י"ס והשאר ו' נקודות אמצעית נעשה מהם פרצוף א' לבד הנק' זעיר

וא"כ הִיָּה רְאוּי שְׁבִתְחֵלֶת שְׁנֵי עוֹלָם הַנְּקוּדִים לֹא יִהְיֶה רַק הִי נְקוּדוֹת שְׂיַעֲשֶׂה אַח"כ הִי פְּרָצוּפִים וְיִ נְקוּדוֹת כָּל פְּרָצוּף מִי נְקוּדוֹת שְׂלִימוֹת (אוּ יִהְיֶה ה"פ ו' נְקוּדוֹת כָּל פְּרָצוּף מו' נְקוּדוֹת כְּמוֹ ז"א) וְעוֹד שְׁלֵמָה ז"א הִי ו' נְקוּדוֹת וְלֹא מִי כִּי הִרִי נוֹדַע כִּי תִכְלִית הַמְּסַפֵּר הוּא עֲשָׂרָה וְגַם נוֹדַע שְׁכָל נְקוּדָה צוּרֵת י' עַל הַיּוֹתֵן כָּל י"ס פְּלוּלָה כ"א מִי"ס וּא"כ יִהְיֶה ז"א מִי נְקוּדוֹת וְלֹא מו' וְאִם נֹאמֵר כִּי ז"א גְּדוּל מְפֻנָּלָם שְׂיִישׁ לוֹ ו' סְפִי גְּמוּרוֹת וְהַשְּׂאָר כ"א מְסַפֵּרָה א' לְבַד גַּם זֶה אֵינּוּ עוֹלָה בְּדַעַת וּבְכַרְט כִּי שְׂמוֹ מוּכַח עָלָיו שְׂאֲדַרְבָּא זְעִיר קִטּוֹן מְפֻנָּלָם וְאִיךָ יִהְיֶה גְּדוּל מְפֻנָּלָם בְּיַחַד כִּי כָּל הַד' פְּרָצוּפִים הֵם מַד' סְפִירוֹת וְהוּא לְבַדוֹ מו' סְפִי וְאִם נֹאמֵר כִּי הו"ק דו"א אֵינָם רַק סְפִי א' שְׂנִיתְחַלְקָה לוֹ"ק גַּם זֶה אֵינּוּ עוֹלָה מִכְּמָה צְדָדִים א' שְׂהָרִי עֵתָה נוֹדַע כִּי י"ס דְּאֲצִי הֵם כַּחב"ד וְהו' בּו"א א"כ לֹא יִמְצְאוּ רַק ה' סְפִי לְבָר.

וְגַם שְׁלֵמָה נִתְחַלְקָה זוֹ לוֹ"ק וּכ"א מַה' סְפִירוֹת אַחֲרוֹת כ"א נִתְחַלְקָה לִי כַּנּוֹדַע כִּי אֵינּוּ פְּרָצוּף פְּחוֹת מְעַשְׂרָה. וְאִמְנָם הַתְּשׁוּבָה לְזֶה דַע כִּי הָאֲמֵת הוּא שְׂמִתְחַלָּה לֹא הִיָּה רַק ה' נְקוּדוֹת לְבַד וּכ"א פְּלוּלָה מִי וּמְכָל נְקוּדָה מִהֶם נְטָשָׁה אַח"כ פְּרָצוּף שְׁלֵם אַחֵר הַתִּיקוֹן כַּמ"ש בַּע"ה בְּפָרְקִים הַבָּאִים כ"א וּא' בְּמִקוּמוֹ וְאִמְנָם הִי הַחִלּוּק בִּינֵיהֶם וְהוּא כִּי לִהְיוֹת שְׂאֵלוֹ הִי נְקוּדוֹת אֵינָם שְׁוִיִּים בְּמַעֲלָתָם כִּי הַג"ר חֲשׁוּבוֹת כַּא' כַּנּוֹדַע לְכֵן הִי לֶהֱם תוֹס' מַעֲלָה עַל אֵלוֹ הַב' אַחֲרוֹנוֹת וְגַם לְאֵלוֹ הַב' יֵשׁ לְעֵלְיוֹנָה תוֹס' עַל הַתְּחַתּוֹנָה וְאִמְנָם הַג"ר שְׂעַם בְּעֶרְףָה הַב' תְּחַתּוֹנִים חֲשׁוּבוֹת כַּא' עַכ"ז יֵשׁ תוֹס' לַכ"א מִהֶם עַל חֲבֵרְתָהּ וְהַעֲנִין כִּי ג"ר יֵצֵאת כָּל נְקוּדָה מִהֶם שְׂלִימָה וְכָלוּלָה בִּי בְּחִינּוֹת וְהַנְּקוּדָה הַד' יֵצֵאת חֲסִירָה וְלֹא נִכְלָלָה רַק מו' בַּח' תְּחַתּוֹנִים וְהַד' בַּח' הַעֲלְיוֹנִים שְׂבָה לֹא יֵצֵאוּ וְנִשְׂאָרִים דְּבוּקִים בְּמַאֲצִילָם שֶׁהוּא הָעֵין דַּא"ק וְהַנְּקוּדָה הִי יֵצֵאת בַּח' הַעֲשִׁירִית הַעֲלְיוֹנָה שְׂבָה וְכָל ט' חֲלָקִים הַתְּחַתּוֹנִים נִשְׂאָרוּ דְּבוּקִים בְּמַאֲצִילָם גַּם כֵּן.

וְעוֹד הִי שִׁינוּי אַחֵר בָּהֶם כִּי לִהְיוֹת שֶׁהַג' נְקוּדוֹת רֵאשׁוֹנוֹת יֵצֵאוּ שְׂלִימוֹת כ"א פְּלוּלָה מִי חֲלָקִים לְכַף גָּרַם זֶה תוֹסְפוֹת אַחֵר וְהוּא שְׁכָל י' חֲלָקִים הַנְּקוּדִים הִי נִקְשָׁרִים כְּלוּלִים וּמְחוּבָּרִים בְּיַחַד חִיבוּר גְּדוּל אִמְנָם נְקוּדָה הַד' אֲשֶׁר מְמַנָּה נַעֲשֶׂה פְּרָצוּף ז"א לִהְיוֹת שְׂלֵם יֵצֵאת שְׂלִימָה וְכָלוּלָה בְּכָל י' חֲלָקִים לְכֵן גָּרַם לָהּ חֲסֵרוֹן אַחֵר כִּי יֵצֵאוּ אוֹתָם ו' חֲלָקִים הַתְּחַתּוֹנִים שֶׁל הַנְּקוּדִים הֵהוּא נְפָרְדִּים זֶה מִזֶּה וְלֹא נִקְשָׁרִים וְאִמְנָם הַג"ר שְׁכָלָם שְׁוִיָּה בְּמַעֲלָה בְּעֶרְףָה ב' הַתְּחַתּוֹנִים כִּי הֵם לְבַדָּם יֵצֵאוּ שְׂלִימוֹת פְּלוּלָה כ"א מִהֶם מְכָל י' חֲלָקִים עַכ"ז נִדְּאִי שֶׁהֵם בְּעֲצָמָם יֵשׁ לֶהֱם יִתְרוֹן זַעג"ז וְלְכֵן גַּם שְׂיַצְאוּ שְׂלִימוֹת הִיָּה בָּהֶם שִׁינוּי וְהִיָּה יוֹתֵר פָּגָם בְּשְׂלִישִׁית מִבְּשָׁנִי וּבְשָׁנִיָּה מְבִרָאשׁוֹנָה עַד שֶׁהַפָּגָם שְׂאִירַע בָּהֶם אֵינּוּ פָּגָם הַנֶּקֶד מִיָּתֵה גְּמוּרָה רַק חֲסֵרוֹן פָּגָם לְבַד כַּמ"ש בַּפ' הַבָּאִים.

הַכָּל הַעוֹלָה כִּי אֵינּוּ רַק ה' נְקוּדוֹת וְלִהְיוֹת הַג"ר כ"א וּא' מִהֶם שְׂלִימָה בְּכָל י' חֲלָקִים וְקוֹשְׁרֵת הַחֲלָקִים בְּחִיבוּר נְמָרֵץ לְכֵן הִיָּה נֶק' כ"א מִהֶם רַק בְּשֵׁם נְקוּדָה א' לְבַד לִהְיוֹת עַל טוֹב חִיבוּרָם אֲכֵן הַנְּקוּדָה הַד' שֶׁל ז"א עִם שֶׁהוּא חֲסִירָה וְגִירוּעַ מִהֶם כִּנּוּ לִהְיוֹת כִּי אוֹתָם שֶׁשׁ חֲלָקֵי הַנְּקוּדִים בָּאוּ מְחוּלְקִים לְכַף נֶק' בְּשֵׁם ו' נְקוּדוֹת עִם שֶׁהָאֲמֵת שְׂבָכּוּלָם אֵינּוּ רַק ו' חֲלָקֵי נְקוּדָה א' וְנְקוּדָה שֶׁל מַלְכוּת יַעַן לֹא יֵצֵאת רַק חֲלָקֵי א' מִי חֲלָקֵי נֶק' בְּשֵׁם נְקוּדָה א' עִם שְׂאִינָה רַק חֲלָקֵי עֲשִׁירִי מְנְקוּדָה הַא' בְּאִפְסוֹן כִּי הֵם רַק ה' נְקוּדוֹת בְּלְבַד

ונק' י' נְקוּדוֹת לְסִיבַת הַנּוֹ' וְאֵלּוּ הֵם הַנְּקוּדוֹת הַם נַעֲשׂוּ אַחַר הַתִּיקוּן ה' פְּרָצוּפִי שֶׁהֵם א"א או"א זו"ג.

וְהִנֵּה נְקוּדָה רֵאשׁוֹנָה הִיא קוֹצוֹ שֶׁל י' בְּשֵׁם הוּי"ה כּוֹלֶלֶת כֹּל הָאֲצִי וְנְקוּדָה שְׁנִי' הוּא גוּף הַיּוֹ"ד וְהַנְּקוּדָה הַג' הִיא ה' רֵאשׁוֹנָה שְׁבַשְׁם וְנְקוּדָה הַד' לְהִיּוֹתָה נְחֻלְקוֹת לּו' חֲלָקִים כִּנּוּ' לְכֵן הִיא רְמוּזָה בּו' שְׁבַשְׁם הַנּוּ"ה הַנּוֹ' הַנּוֹ' הַנּוֹ' כִּנּוּ' וְהִנֵּה הַנְּקוּדָה הָא' כּוֹלֶלֶת הַג' רֵאשִׁין הַנּוֹ' בְּרִישׁ אֲדָרָא הָאֲזִינוּ שֶׁהֵם עֲתִיק וְאֲרִיף וְחֻמְקָה שְׁבֵא"א שִׁית' בִּש"ג ח"א פ"ג.

וְאִמָּנָם הַשִּׁינוּי שֶׁיְהִי לְאֵלּוּ הו' חֲלָקִים הַנְּקוּדָה הַד' שֶׁיֵּצְאוּ נְפָרְדוֹת כִּנּוּ' כְּבָר נַת' בִּש"ב ח"ג פ"ג וְעַנְיָן יוֹתֵר בְּבִיאוֹר הוּא כִּי הִנֵּה בִיאוֹרֵנוּ שֵׁם כִּי בַתְּחִלָּה יֵצְאוּ הַכְּלִים וְאַח"כּ כִּי בָּבוֹא הָאוֹרוֹת לְכַנּוּס בְּה' מֵתוּ וְנִבְטְלוּ הַכְּלִים שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְסַבֵּל הָאוֹרוֹת.

וְהִנֵּה ג' נְקוּדוֹת שֶׁהֵם ג' כְּלִים הָרֵאשׁוֹנִים הֵינָה כ"א כְּלוּלָה מִי' אִמָּנָם לֹא הָיוּ חֲלָקִים שְׁכָכֵל נְקוּדָה מֵהֵם מְצוּיָרִין צִיּוֹר פְּרָצוּף בְּצוּרַת קוּיִם רַק כ"א כְּלוּלָה מִי' וְהִי' הִי' מְקוּשָׁרַת זוֹ בְּזֶה אִמָּנָם בְּכָלְלוֹת הַג' נְקוּדוֹת שֶׁלְשֵׁתָם הֵינָה בְּהֵם קָשֶׁר א' אִמָּיִץ וְחֻזֵק מְאוּד כִּי הָיוּ שֶׁלְשֵׁתָן יַחַד בְּבַחֲי' קוּיִם שֶׁהוּא בְּבַחֲי' פְּרָצוּף כְּזֶה כְּתוּב חֻמְקָה בִּינָה וְתַחַת אֵלּוּ הַג' נְקוּדוֹת הַמְצוּיָרוֹת כְּעֵין קוּיִם הָיוּ הַב' נְקוּדוֹת אַחֲרוֹת נְחֻלְקוֹת לְזו' חֲלָקִים כִּנּוּ' וְהִנֵּה זוֹ תַּחַת זוֹ וְלֹא בְּצוּרַת קוּיִם וְהִנֵּה אֵז הַנְּקוּדָה רֵאשׁוֹנָה כְּלוּלָת הַג' רִישִׁין הַנּוּ"ל שֶׁהֵם עֲתִיק וְאֲרִיף וְחֻמְקָת אֲרִיף אֵף לֹא מְחֻמְקָת בַּתִּיקוּן פְּרָצוּף מִמֶּשׁ רַק בְּעֶרְף כְּלוּלָת לְבַד וְהִנֵּה אֵלּוּ ג' רִישִׁין הַנְּכָלִים בְּזוֹ הַנְּקוּדָה רֵאשׁוֹנָה מְתַפְשָׁטוֹת תוֹף הַט' נְקוּדוֹת שֶׁתַּחֲסִיָּה שֶׁהֵם לְבוּשִׁים אֲלֵיָּהּ.

אֲכֹן שְׁנֵי נְקוּדוֹת חו"ב הֵינָה בְּבַחֲי' קוּיִם כִּנּוּ' וְשֶׁאֵר ז"ת הֵינָה זוֹ עַל גַּב זוֹ כִּנּוּ' וְעַכ"ז כּוֹלֵם לְבוּשִׁין אֵל הַנְּקוּדָה הָא' הַמְתַּלְבָּשֶׁת בְּתוֹכָם וְהָיוּ ב' נְקוּדוֹת בְּסוּד חו"ב וְהַנְּקוּדָה הַד' נְחֻלְקִים לּו' חֲלָקִים וְהִיָּתָה בְּסוּד גוּף אֲלֵיהֶם וְהַנְּקוּדָה אַחֲרוֹנָה שֶׁהוּא חֲלָק א' מְעַשְׂרָה כִּנּוּ' הֵינָה בַחֲי' מִלְבוּשׁ (נ"א מְלָכוֹת) עֲלֵיהֶם בְּאֹפֶן שֶׁהִג"ר עִם הָיוֹתָם כ"א כְּלוּלָה מִי' לֹא הֵינָה חֲלָקִים שֶׁל כ"א וַא' בְּפֶרֶט כְּדַמְיוֹן קוּיִם אִמָּנָם הַג' נְקוּדוֹת בְּכָלְלוֹתָם הִי' כְּדַמְיוֹן קוּיִם כִּנּוּ' וְאִמָּנָם הַז"ת עִם שְׂאִינָם כְּלוּלִים מִי' גַּם לֹא הָיוּ כְּדַמְיוֹן קוּיִם לֹא בְּפֶרֶטוֹת וְלֹא בְּכָלְלוֹת וְהָיוּ הַדִּינָיִם וְהַסִּינָיִם אֲשֶׁר בָּהֶם עֲדִיין מְעוֹרָב בְּכּוֹלָם וְלֹא נִפְרָד מֵהֶם.

וְטַעַם הַ בְּרַת' שֵׁם ח"א פ"י כִּי הַג"ר חֲשׂוּבוֹת כְּאֶחָד כְּנֻדָּע בַּגַּמ' בְּמָקוֹם אַחַר דְּכָל פְּחוֹת מַג' כְּלָבוֹד דְּמִי (וְתִי' סְבָרַת רִשְׁבֵּ"ג דְּכָל הַפְּחוֹת מַד' כְּלָבוֹד דְּמִי הַבִּיאוּ רִשְׁ"י בְּסוֹפָה ד' כ"ב דְּכָל פְּחוֹת מַג' כְּלָבוֹד דְּמִי) עִם מְאֲצִיל' לְכֵן הֵינָה בָּהֶם הָאֲרָה נּוֹסֶפֶת אֲשֶׁר לְזֶה הִיָּתָה סִיבַת שֶׁקִּיבְלוּ הָאֲרָה מֵאח"כּ דַּא"ק אֲכֹן הַזִּית לְהִיּוֹתָם רְחוּקִים מִמְּאֲצִיל' אֲשֶׁר לְזֶה ג"כ חֲסָר מֵהֶם אֹר הָאֲזוֹן אֲשֶׁר מֵהֶם נַעֲשִׂי' בַחֲי' הַכְּלִים שֶׁלָּהֶם כְּנ"ל ח"א פ"ד וְלָכֵן יֵצְאוּ חֲסָרִים בְּחֲסָרוֹנוֹת הַנּוֹ' וְאֵז הָיוּ נִקְרָאִים רַה"ר כִּי הֵם רַבִּים וְנִפְרָדִים זֶה מִזֶּה וְלָכֵן לֹא יוּכְלוּ לְסַבֵּל הָאוֹר וּמֵתוּ בְּסוּד חִיבּוֹר עֲצָבִי אִפְרִי"ם הַנּוֹחַ לוֹ כִּי הַחִיבּוֹר גּוֹרֵם קוּיִם וְחִיזוּק וְהִנְפֵּף הַפִּירוּד אֲשֶׁר בְּהִיּוֹתָם א' לֹא נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה וְנִשְׁבְּרוּ כ"א בִּפ"ע וְאֵף אִם רַבִּים הֵם וּבְהִיּוֹתָם מְחֻמְקָרִים יַחַד אֲפִילוּ שְׁנַיִם בְּלָבַד אִינָם יְכוּלִים לְהַשְׁבֵּר כַּמ"ש חֲלָק לָבָם עֲתָה יֵאָשְׁמוּ וְע"כ הַנְּצָרָה הַעֲיִבוֹר אֵל הַז"א לְהַחֲזִירוֹ מֵרַה"ר לְעֲשׂוֹתוֹ רַה"י וְכַמ"ש בִּש"ה ח"א פ"ד: פֶּרֶק שְׁנֵי אַחַר שְׁנִבְאָר בִּפ' הַקּוּדָם כִּי ה' נְקוּדוֹת הֵם לְבַד אֵלָּא שֶׁהִג"ר יֵצְאוּ

כ"א פלולה מיו"ד וגם שהיו מחנפריים אף נקורות ז"א לא יצאו רק ו' חלקים ממנה לבד וגם שהם נפרדות והנוק' לא יצאה רק חלק י' שבה צריכין אנו לתת טעם על מה עשה המאציל ית' פכה לארץ הזאת היא המלכות ולשמים העליונים הם זעיר ומה נשתנו אלו מזולתם להיות פה השינויים האלו להיות חסרים ונפרדים ולמה לא יצאו מתקונים בפרצוף גמור כמו שהיו אחר התיקון אם הם הג' עליונות ג"כ כי גם הם לא היו שלימים בבחי' פרצוף הנ"ל.

והתשובה לזה כאשר כבר נח' בהקדמה מבוא שערים כי השתלשלות כל אלו העולמות הנה סיבת התיקון לברר פסולת מתוך האוכל וא"א להיות זה הבירור זולתי ע"י הרחק והשתלשלות ובכל עולם מתחדש בירור נוסף על חבירו וגלוי החומר והפסולת כמ"ש בריש ש"ב ונמצאו כי בעולם הנקודים הנה גלוי גמור אל הפסולת כי ירדו הפלים בעולם הבריאה ונשאר שם הפסולת ובעת התיקון הוברר האוכל ועלה למעלה באצילות כמ"ש בחלק זה ובח"ג בע"ה.

והנה אין שליטות החיצוני' והקליפות אלא בזו"נ שהם הנק' ז' ימי בראשית אשר בהם נברא העולם וכמ"ש עולם חסד יבנה מחסד ואילך שהם היות שהם הז' מלכים הנז' והטעם פי הלא זו"נ הם בנים או"א וכל הנבראים נאנחנו עמו ישראל כולנו נוצרנו ע"י זו"נ ונאנחנו בניהם כמ"ש בנים אתם לי"י אלהיכם ופגם הבנים מגיע לאבותיהם שהם זו"נ ולא יותר למעלה כמ"ש ובפשעיהם שולחה אמכם וז"ש כצפור נודדת מן קנה היא מלכות פן איש נודד ממקומו זה הקב"ה הנז' בריש התיקוני'.

אמנם בתחלה מגיע הפגם בתחונה היא מלכות כמ"ש ובפשעיהם שולחה אמכם וכתוב וכן כסיל תוגת אמו ובהיות הפגם גדול עולה אפ"ל עד האב הוא ז"א והנה גם באמנו יש הפרש כי יש פגם שייכול לפגום בחלק העשירי התחתון שבה וכתוב בו כי לא אל חפץ רשע אמה לא יגורף רע וכתוב וכבודי לא אחר לא אתן ולכן לא חלק הכבוד שהוא לאחר שהוא הקליפה אלהים אחרים לא אתנו לו והוא יכול להתקרב שם בדין גמור מחמת עוונות ישראל ואז מוכרח החלוקה ההוא להסתלק שם ולהתפסות מעיניהם לבל ינקו מהם וז"ש בכסא ליום חגיגו ויש פגם יותר שעולה עד היסוד בה שהוא החלק הט' שבה וא' מסתלקים ב' חלקים הם הט' והי' וכן פיוצא בהם עד שיוכל הפגם לסלק ולהעביר ט' חלקים התחתונים שבמלכות מחכמה שבה ולמטה.

אף חלק העליון שבה שהוא הפתר א"א להסתלק כי מוכרח הוא היות הספי' מספי' י' של המלכות עמהם שאל"כ הוא קיצוץ ופירוד ח"ו ונמצא המלכות נתמעטה ט' חלקים התחתוני' אשר להיותם תחתוני' יכולים להתאחו בהם הקליפות ולכן מסתלקים אמנם הפתר שכה אינו מסתלק לעולם כי אין בה כ"כ שליטת ואחיזות הקליפות ונשארה בהוד חלק העשירי שבה שהוא הפתר ואז הוא בסוד לך ומעטי את עצמך והבן זה שגם אם יתאחו הקליפות בה ברדתה למטה ביניהם בסוד רגליה יורדת מנת אינה מתבטלת ביניהם משא"כ אם הנה ח"ו חלק אחר מהמלכות כי ברדתה ביניהם יחרב העולם כי יינקו משם יותר מדאי ויתאחו בו הקליפות אחיזה גדולה ובהיות הפגם גדול מאוד גיע עד הז"א.

אָמנםּ הוּז"א אַין שְׁנֵה לְנוּק' כִּי הַנוּק' לְהִיוֹתָהּ תַּחְתּוֹנָה מְאֹד וּכְתִיב לִפְתַּח חַטָּאת רוּבֵץ וְאִם לְהִיוֹת נְקִיבָה וְכוּלָּהּ דִּינִים וְכֵּה עֵיקַר אַחֲזִיזָה הַקְּלִיפּוֹת וַיִּנְיֶקְתֶּם כְּנֶחֱשׁ הַמִּפְתָּה אֶת חֲנוּה בַּתְּחִלָּתָהּ וְאַח"כּ ע"י נִפְגָּם הָאָדָם ג"כ לְכֹן אַחֲזִיזָתָהּ בָּהּ הִיא אַחֲזִיזָה עֲצוּמָה וְאִם הָיָה מִתְאַחֲזִים בְּט' אַחֲרוֹנוֹת שֶׁבָּהּ הַקְּרוּבוֹת אֶל הַקְּלִיפּוֹת לֹא הָיָה יְכוּלָּה לְטַהֵר וּלְהַתְּפִקֵּן וּלְהַעֲבִיר הַטְּוִמָאָה עֲצוּמָה מִשָּׁם אַחֲרֵי הַתְּדַבָּקָם בָּהּ וְלְכֹן מְסַתְּלִקִין הַט' תַּחְתּוֹנִים אֲדָּה הַעֲשִׁירִית הַעֲלִיּוֹנָה נִשְׁאַרְתָּ שְׁאִין לָהֶם כ"כ אַחֲזִיזָה שְׁיֻכְלוּ לְיִטְהַר בְּהִיוֹת הַתַּחְתּוֹנִים מְטַהֲרִים מִעֲשִׂיָּהֶם וְשָׁבִים בְּתַשׁוּבָה.

אָמנםּ בּוּז"א אֵינּוּ כֹן כִּי לְהִיוֹתוֹ הַזְּכָר עֲלִיוֹן וְהוּא חֹסֵד אֵין לְהַקְּלִיפּוֹת אַחֲזִיזָה רַבָּה בּוּז וְאֵינָה דְּבָר מְצוּי וְגַם אִם יִתְאַחֲזוּ בּוּז אֵינָה פֶּעַם יֻכְלָיִם לְתַקֵּן וּלְטַהֵר וְלְכֹן אֵין חַשְׁשׁ בְּהִיוֹתוֹ שֶׁם שְׁיֻנְקוּ מִשָּׁם כִּי יִנְיֶקְתֶּם מִשָּׁם הִי' לִפְעָמִים וְהִיא מְעוּטִים מְאֹד וְגַם כִּי יְכוּל לְטַהֵר וְלְכֹן אֵין הַתַּחְתּוֹנִים שְׁבוּז"א מְסַתְּלִקִים גַּם בְּעַת הַפְּגָם וְאֶדְרַבָּה הֵם מְוַכְרְחִים לְהַמְצֵא תְּמִיד כִּי הוּ"ק שָׁבוּ הֵם ו' יְמֵי בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר כָּל הַנְּבֵרָאִים נְבֵרָאוּ מֵהֶם וּמְוַכְרְחִים לְהִיוֹת נִמְצָאִים לְהַעֲמִיד הָעוֹלָם וּלְהַשְׁפִּיעַ אָמנםּ בְּהַגִּיעַ הַפְּגָם עַד הוּז"א אֲזֵי הוּ"ק גּוֹפָא דִּילִי' נִשְׁאַרוּ שֶׁם לְטַעַם הַנּוּז'.

אָמנםּ הַד' רֵאשׁוֹנוֹת שָׁבוּ שֶׁהֵם כַּחַב"ד הֵם מְסַתְּלִקוּ' כִּי לְהִיוֹתָם מְעוֹלוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיּוּי אִם ח"ו יִפְגְּימוּ וַיֻּנְקוּ מִשָּׁם אֲף אִם תַּהֲיֶה אַחְזָנָה מוֹעֲטוֹת מְאֹד לְהִיוֹת אַחֲזִיזָתָם מִמְּקוֹם גְּבוּהָ שֶׁאַחֲזִיזָתָם עֲצוּמָה מְאֹד וַיִּחְרַב הָעוֹלָם נִמְצָא כִּי ז"א הוּא לְהִיפּוֹף הַנּוּקְבָא כִּי בְּעַת שְׁיֻחְטָאוּ הַתַּחְתּוֹנִים לְמַטָּה אִם יִחְטָאוּ בַּמַּלְכוּת אֲזֵי מְסַתְּלִקִים הַט' תַּחְתּוֹנִים וְנִשְׁאַר הַכְּתָר שֶׁבָּהּ וְאִם יִחְטָאוּ בּוּז"א אֲזֵי מְסַתְּלִקִים ד' עֲלִיּוֹנוֹת רִישָׁא דוּז"א וְנִשְׁאַר גּוֹפָא דִּילִי' לְבַד.

וְעַתָּה נְבָאָר לְתַרְצֵי הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁהֵעֵרְנוּ בְּרִישׁ הַפָּרָק כִּי לְהִיוֹת כֹּן רֵאָה הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיוֹן שֶׁהִגִּימַל נְקוּדוֹת רֵאשׁוֹנִית שְׁיֻצָּאוּ מִתְּנוּקְנוֹת דְּרָף קוּיִם וּשְׁלִימוֹת כ"א כְּלוּלָהּ מִי' לְפִי שְׁאִין שׁוּם פְּגָם מַגִּיעַ עַד שֶׁם שְׁיֻצְטָרְכוּ לְהַסְתַּלֵּק אַח"כּ בְּעַת הַפְּגָם אָכֵן הַב' נְקוּדוֹת הַתַּחְתּוֹנִים שֶׁהֵם ז"א וּמַלְכוּת הוּצִיאָם חֲסִירוֹת וּבְלַתִּי נִתְקַנְתָּ לְסִיבָה הַנּוּזְכָר וְהוּא כ"א הָיָה שְׁלִימוֹת בַּתְּחִלָּה בְּעַת אֲצִילוֹ' הָרֵאשִׁין לֹא הָיָה אֲפֹשֶׁר לָהֶם לְהַסְתַּלֵּק אַח"כּ בְּעַת הַפְּגָם וְהָיָה אַחֲזִיזָה הַקְּלִיפּוֹת בָּהֶם מְאֹד וַיִּחְרַב הָעוֹלָם לְכֹן הוּצִיא נְקוּדוֹת ז"א חֲסֵר מַד' רֵאשׁוֹנוֹת וְלֹא יֻצָּאוּ רַק ו' חֲלָקִים הַתַּחְתּוֹנִים לְבַד וְנְקוּדוֹת הַמַּלְכוּת חֲסֵר כָּל הַט' חֲלָקִים הַתַּחְתּוֹנִים וְלֹא יֻצָּאוּ רַק חֲלָק כְּתָר שֶׁבָּהּ כִּי אֵלוּ לְעוֹלָם נִשְׁאַרִים בָּהֶם אֲף בְּזִמְן הַפְּגָם.

אָכֵן הַד"ר דְּנְקוּדוֹת ז"א וּט"ס דְּנְקוּדוֹת מַלְכוּת יֻצָּאוּ חֲסִירוֹת שֶׁיְהִיָּה בָּהֶם אַח"כּ ע"י תִּיקוּן שֶׁל הָעֵיבוֹר כַּמ"ש בַּע"ה ח"א פ"ג כְּדִי שְׁכֻמוּ שְׁכָאוּ עֵי תוֹס' וְלֹא בְּהַשְׁרָשָׁה גְּמוּרָה יִהְיֶה יְכוּלָּת אַח"כּ לְהַסְתַּלֵּק בְּעַת הַפְּגָם כִּי אֵינֶם מְשׁוֹרְשִׁים בָּהֶם הֵיטִיב מִתְּחִלָּת אֲצִי' וּבְזָה לֹא יִתְאַחֲזוּ בָּהֶם הַחִיצוֹנִים לְיִחְרַב הָעוֹלָם וְהִנֵּה מְלַבֵּד הִיוֹתָם ו"ס בְּאֵין חֲסֵרִים כְּנֻז' כְּדִי שְׁאַחֲרָ כֶּה יְבוֹאוּ עַל דִּי תִיקוּן עוֹד הָיָה בָּהֶם עֲנִין אַחֲרָ כִּי אֲף הוּ' חֲלָקִים שֶׁבְּנְקוּדוֹת ז"א יֻצָּאוּ נְפִרְדוֹת וְלֹא מְחוּבְרוֹת וְהַתְּשׁוּבָה לָזֶה כִּי אֵין הַפְּגָמִים שְׁוִיִּים יֵשׁ פְּגָם מַגִּיעַ לְחֹסֵד בּוּז"א וַיֵּשׁ בְּגִבּוּרָה וְאִם הָיָה מְקוּשְׁרוֹת מִתְּחִלָּה הִנֵּה בְּהִיוֹת הַתַּחְתּוֹנִים פּוֹגְמִים בּוּז' בְּחֲלָק אֶחָד מֵהֶם הָיָה הַקְּלִיפּוֹת נְאַחֲזִים בְּכָל הוּ"ק יִחֵר לְהִיוֹתָם נִקְשָׁרִים וְשְׁוִיִּים בְּיַחַד בְּעַת הַבְּרִיאָה וְלְכֹן נִשְׁאַרוּ נְפִרְדִּים כְּדִי שְׁאִם יִפְגְּימוּ הַתַּחְתּוֹנִים בְּחֲלָק אֶחָ פְּגָם לֹא יִתְאַחֲזוּ הַקְּלִיפּוֹת בְּכוֹלָם יַחַד.

ואמנם הד"ר דז"א אם היו גם הם יוצאים באצ"י והיה מקושרת בקשרות יחד היה הפגם מגיע בהם אחר כך בשלשטן יחד אפי' אם לא יפגימו רק א' מהם ותהיה אחיזה רבה ויחריבו העולם ואם היו יוצאים גם הם נפרדים כמו הו"ק פדי שאם יפגימו באחד לא יפגימו בכולם הנה אין לה פגם גדול מזה שהג"ר יהיו נפרדות זו מזו ונודע כי ג"ר חשובות באחד ואיך יהי חיו פירוד בהם ולכן יותר טובים שלא צאו מתחלה רק יבואו אח"כ בסוד תוס' פדי שאם ח"ו יפגימו בהם יוכלו להסתלק שלשטן יחד בחיבור אחד ולא יתאחזו בהם וזה יותר טוב משישאר אחד ויסתלק הב' כי הנה [אז נרא'] ב' רעות א' הפירוד שבהם הב' נגיעת הפגם בג"ר וזה שארז"ל כל פחות מג' כלבוד דמי וזהו פי' בעשרה מאמרות נברא העולם כו' פי' הוקשה לו מה ששאלני מתחלה שלמה העשר ספיר' דז"א יצאו י' מאמרות נפרדות ונהרי היו יכולין להפיל ולהיות מאמר אחד ע"ד שיצאו ג"ר כ"א כלולה מי' נקודות וקרוים נקודה א' ובהיותם מאמר א' יברא העולם הנברא ע"י ז"א פנודע ותירוץ להפרע מן הרשעים וכו' ירצה פי' גלוי לפניו ית' שיהיו צדיקים ורשעים בעולם פי' כל פוננתו לברר הקליפות מתוך הקדושה הנ"ל וליתן ש"כר ועונש ואלו היו מקושרים יחד כל הי' מאמרות לא היו רשעים מקבלים עונש תמיד פדין וכשורה פי' הרי עונש החוטא בחלק א' ועונש החוטא בי' חלקים היו שנים פי' אם יסתלקו מפני הפגם נמצא פי' כ"כ יסתלקו מפני הפגם חלק א' כמו בהפגם פולם פינן שפולם קשר א' וא"א להסתלק אי זולת חבירו אכן עתה שיהם נפרדים אשר זו ג"כ סיבה שלא באו ג"ר רק על ידי תוס' פנזכר הנה יש ש"כר ועונש פי' כפי הפגם שפוגם הרשע כך מסתלק בפרטות אותו חלק הנפגם ואז משלם לו הש"י עונש אם מעט ואם הרבה כפי מעשיו.

ונהו להפרע מן הרשעים שמאבדין את העולם בהיותו נברא בעשרה מאמרות נפרדים ועד"ז ליתן ש"כר טוב לצדיק אם מעט טוב ואם הרבה וגם פי' אלו היו פולם נקשרים אפ"ש שלא היו יכולת בפגם להתאחז בהם ולא היה ש"כר ועונש אף עתה בהיות נפרדים הפגם מגיע בהם ואז השם יתברך נפרע על שגרים סילוקם וכפי המסתלק פן יפרע ממנו.

עוד יש לומר באופן אחר פי' אלו היה מתחלה יוצאים כל העשרה וגם שהיו נקשרות הנה בעת הפגם המצוי שהיא בנוקב' פי' הזעיר איננו מצוי כ"כ פנ"ל יפגמו פולם בהכרח פי' אינם יכולות להסתלק אכן בהיותם בסוד תוס' דמלכות הנה בבוא חס ושלום הפגם מסתלקים כל הט' חלקי המלכות המתחונים ואינם נפגמים הן בעצמם כלל אכן הפגם הוא ברשעים המאבדין את העולם וזה שאמר אלא להפרע וכו' והוא ע"ש אם חטאת מה תפצל וגומר.

והנה בזה נתבאר לנו שאלה אחת למה הנצרך הזעיר אנפין עיבור ויניקה ועיבור ב' כמו שכתב בש"ה מה שאין פן באריף אנפין ולא באבא ואימא ואף גם בגוקבא דזעיר אנפין לא היה רק עיבור אחר כמו שכתב בש"ו.

אף הענין הוא פי' זעיר אנפין אשר היה בו שתי חסרונות אחת בגופא שיצאו ו"ק נפרדות זה מזה וא' ברישא שלא יצאו כלל ג' ראשונות שבו לכך הנצרך עיבור הא' לתקן הו"ק גופא דילי' ולחברם ביחד ע"י העיבור כמ"ש בש"ה ח"א ואח"כ בעיבור ב' להביא לו יחד הג"ר שחקרו לו מתחלה אשר הם עצמם סוד ג' מוחין דז"א פאשר יתבאר בש"ה ח"א אכן הנזק' לא היה להם רק חסרון א' שחקרו ממנו הט' חלקים המתחונים לכובעיבור

א' לְבַר מִסְפִּיק לָהּ שְׂיָבוֹאוּ לָהּ כָּל הַי' חֲלָקִים הַתְּחַתּוֹנִי שֶׁחֲסָרוּ מִמֶּנָּה וַיָּבֹאוּ עִתָּהּ בְּסוּד תוֹס' בְּפַעַם א' וְנַעֲשֶׂה גּוֹפָא וּמוֹחֹתֶיהָ הַכָּל בְּפַעַם אֵי כִּי אֵין בָּהּ רַק נִקְנֹדָה קִטְנָה וְנִיבְנַת כֹּא' עַד הַשְּׁלִימָה לַעֲשׂוֹר וְהִבֵּן זֶה הַיֵּטֵב בְּשִׁעְרֵים הַבָּאִים.

הַכָּלל הָעוֹלָה מְפַל זֶה וְהוּא שֶׁנֶּרֶשׁ גְּדוֹל לְחַכְמָה זוֹ כִּי הִי"ס דְּאֲצִילוֹת אֵינָם שְׁנוּיִם זוֹ לְזוֹ אֲמָנָם שֶׁרָשָׁם אֵינָם רַק ה"ס לְבַד וּג"ר כ"א פְּלוּלָה מִי' אֶדְ הֶרְבִּיעִית לֹא יֵצֵא רַק הו"ק הַתְּחַתּוֹנִי שְׁבָה מְחֻסָּד וְעַד יְסוּר וּמַלְכוּת שֶׁבִּיְסוּד פְּלוּלָה עִמּוֹ וְהִי' יֵצֵא הַחֲלָק הָעֲלִיּוֹן וְהוּא הַפְּתֵר שְׁבָה בְּלַבַּד וְאִם"כ בְּעַת הַתִּיקוֹן הַמְּלָכִים שֶׁחֲזָרוּ לִהְיוֹת אֲזוּ נִתְקַנּוּ זו"נ לִהְיוֹתָם גַּם הֵם כ"א מִי"ס גְּמוּרוֹת.

וּבְזֶה תְּבִין לָמָּה נִק' זַעִיר לַהוֹרוֹת כִּי הוּא קָטָן בַּתְּחִלָּה וְאִם"כ נִגְדַל ע"י הַתִּיקוֹן כְּשֶׁאֵר הָעֲלִיּוֹנִים א"א וְאו"א וְנִמְצָא כִּי חֲג"ת נה"י דִּי"ס דְּאֲצִילוֹת אֵינָם ו"ס גְּמוּרוֹת רַק ו' חֲלָקִי סִפִּי אַחַת לֵב וְשִׁמּוֹר כ"ל זֶה שֶׁהוּא יְסוּד הַמְּנֻכָּח בִּידֵיעַת הַחֲכָמָה זוֹ וִית' לָהּ כְּמָה וְכָמָה שְׁבִילִין בְּחַכְמָה זוֹ וְכָמָה שְׁאֵלוֹת עִמּוּקִית יִתְבָּאָרוּ עִי"ז: פָּרָק ג אַחַר שֶׁנִּתְבָּאָר בְּפָרָקִים שֶׁעָבְרוּ וּבְפָרָט בִּש"ב ח"א פ"ד כִּי הִגִּימַל נִקְנֹדוֹת הֶרְאֵשׁוֹנוֹת הֵם א"א וְאו"א לֹא מֵתוּ אֶדְ הַב' נִקְנֹדוֹת שְׁנִיּוֹת הַמְּתַחֲלָקִים לְזוֹ מְלָכִים כִּי נִקְנֹדָה הַד' נִתְחַלְקָה לְזוֹ חֲלָקִים הַתְּחַתּוֹנִי שְׁבָה כִּי הִג"ר שְׁבָה נִשְׁאָרוּ דְּבוּקִים בְּשִׁרְשָׁם אֲשֶׁר מִשָּׁם יֵצֵאוּ וְנִקְנֹדָה הַה' לֹא יֵצֵא מִמֶּנָּה רַק הַפְּתֵר שְׁבָה בְּאֻפְּן שֶׁב' נִקְנֹדוֹת אֵלוּ נִחְלָקוֹת לְזוֹ מְלָכִי שְׁמֵתוּ.

נִבְאָר תְּחִלָּה עִנְיָן אֵלוּ הַז' מְלָכִים דְּזו"נ אֶדְ מְלָכוּ וְאִם"כ מֵתוּ לְגַמְרֵי וְאִם"כ בִּפ"ד הַבָּא נִבְאָר גַּם הַחֲסָרוֹן שֶׁאֵירַע גַּם בִּג"ר הֵגַם שְׁאֵינָה שְׁבִירָה וּמִיָּתָה מִמֶּשׁ גַּם נִבְאָר לִמ' פָּגַם הַז' מְלָכִי נִק' מִיָּת' מִמֶּשׁ וּפָגַם הַב' אֵינִי כּוֹ.

וּבִיָּאוֹר נִין זֶה הוּא כִּי הַז' מְלָכִים הַתְּחַתּוֹנִים הֵינָה בָּהֶם מִיָּתָה גְּמוּרָה פְּאָדָם הַנִּפְטָר מִן הָעוֹלָם שֶׁהָרוּחַ יָשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה וְהִגִּיף שְׁאֵין בּוֹ פֶּחַ עוֹר לְכֹלֹא אֶת הָרוּחַ וְלִהְעֵמִידוֹ כְּלוֹל בְּתוֹכּוֹ מֵת וְשָׁב אֶל הָעֶפֶר לְמַטָּה וְלָכֵן גַּם בְּאֵלוּ הַמְּלָכִים שֶׁהַפְּלִים שֶׁלָּהֶם שְׁלֹא יָכֹלוּ לְסַבֵּל אֶת הָאוֹר הַגְּדוֹל מֵתוּ וַיִּרְדּוּ עַד הָעֶפֶר הָעֲלִיּוֹן הוּא עוֹלָם הַבְּרִיאָה וְרוּחָם עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים הִיא אֵימָא עֵילָאָה שְׁמִמֶּנָּה יֵצֵאוּ שֶׁהָאוֹרוֹת וְהַעֲצָמוֹת הַמְּתַפְשָׁטִים בָּהֶם הוּא שֶׁנִּסְתַּלַּק וְלָכֵן נִק' מִיָּתָה כִּמ"ש בְּזוֹהַר פֶּר' נִשְׂאָ בְּאֲדָרָא קל"ה לֹא תִימָא דְּמֵתוּ אֵלָא פֶּל מֵאֵן דְּנִחִית מִן דְּרָגוּי וְכו' כִּמְד"א וְיָמַת מְלָךְ מְצָרִים ע"ש.

אֲמָנָם הַפָּגַם אֲשֶׁר אֵירַע בִּג"ר וּמָה שֶׁנִּפְּל מֵהֶם נִשְׁאָר בְּאֲצִי' עֲצָמָם אֵלָא שֶׁהִיא לְמַטָּה מִמְּקוֹמוֹ כִּמ"ש בַּע"ה וְלָכֵן לֹא יִקְרָא מִיָּתָה אֵלָא בְּיָטוּל בְּעֵלְמָא. עוֹד יֵשׁ טַעַם אַחַר וְיִתְבָּאָר בִּפ"ד אֲמָנָם טַעַם אֶל הַנִּז' כְּבָר נִת' בְּפָרָקִים שֶׁעָבְרוּ וּבְפָרָט בִּש"ב ח"א פ"ד כִּי הִג"ר לְקַחוּ הָאֲרָתָם לְצוֹרֶף פְּלִיָּהֶם בְּשִׁיבּוֹלָת הַזָּקֵן דֹּא"ק בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר שָׁם ג' אוֹרוֹת אַח"כ אֶבֶל הַז' לְקַחוּ הָאֲרָתָם מִחוּטָם וּפָה וְלֹא לְקַחוּם בְּמִקּוֹם הָרֵאשׁ דֹּא"ק אֵלָא בְּגוֹפָא דִּילָי' מִתַּחַת הַשִּׁיבּוֹלָת הַזָּקֵן וְלָכֵן הָאֲרָת פְּלִיָּהֶם הִיָּתָה מוֹעֲטָת וְלֹא הָיוּ פְּלִיָּהֶם חֲזָקִים וְלָכֵן כְּבוֹא עֲצָמוֹתָם וְאוֹרוֹתָם לְתוֹכָם לֹא יוּכְלוּ לְסַבֵּל וּמֵתוּ.

עוֹד יֵשׁ טַעַם כִּי הִנֵּה הִג"ר חֲשׁוּבוֹת כֹּא' כְּפוֹדָע וְלָכֵן הִיָּה פֶּחַ בָּהֶם לְקַבֵּל אוֹרוֹתֵיהֶם מִשֵּׁא"כ בַּז"ת שֶׁיֵּצֵאוּ נִפְרָדוֹת וְחֲסִירוֹת לָכֵן לֹא הִיָּה בָּהֶם פֶּחַ לְסַבֵּל אוֹרוֹתֵיהֶם וּבְפָרָט שְׁלֹא הִיָּה בָּהֶם רַק בַּח' הַנִּפְשׁ לְבַד שֶׁהֵם הָעֵיגוּלִים כְּנ"ל בַּח"א פ"ג.

ועוד כי הז"ת בְּהִכָּרַח הָיוּ יוֹתֵר דִּינִים מִג"ר כִּי כָּל מֵה שֶׁהִדְבָּר מִתְעַלֶּה לְמַעְלָה אֵין הַדִּינִים נִיכְרִים וּמִתְגַּלֶּה בּוֹ וְהֵם רַחֲמִים וְלִכֵּן בְּהִתְגַּלּוֹת בְּהֵם הַדִּינִים לְהִיּוֹתָם תַּחְתּוֹנִים לֹא יָכּוּ לְסַבּוֹל הָאוֹר הַגָּדוֹל שֶׁל הַרְחָמִים וְנִשְׁפְּרוּ וְעִיָּקֵר הַטַּעַם הוּא הָיִית סִיגִים מְעוֹרְבִים בְּהֵם וְהֵם הַגּוֹרְמִים הַפְּרוּד עַד אַחַר הַתִּיקוֹן שֶׁאֵז נִתְבָּרְרוּ מֵהַסִּיגִים וְהַקְלִיפוֹת וְאֵז נִתְחַבְּרוּ כַּמ"ש בַּש"ב ח"ג פ"ד.

אֲמָנָם גַּם ג"ר בְּעֶצְמָם יֵשׁ לָהֶם שִׁינוּי פְּנ"ל בַּש"ב ח"א פ"ז כִּי פֶתֶר לְקַח הָאוֹר הָאֲנוֹן מִמֶּשׁ לֹא הָיָה בּוֹ בִּיטוּל גָּדוֹל אֶךְ או"א שֶׁחֲסַר מֵהֵם אוֹר הָאֲנוֹן הָיָה בִּיטוּל גָּדוֹל אֶךְ לֹא מִיָּתָה מִמֶּשׁ כְּמוֹ הַז"ת. וְהִנֵּה שֶׁמֵּעֵתִי ע"א מְמוֹרֵי זֶלֶה"ה כִּי טַעַם מִיָּתָה הַז' מְלָכִים הָאֵלוּ הָיָה כִּי הֶעֱנַפִּים לְבַד יֵצְאוּ אֶךְ שֶׁרְשִׁיָּהֶם נִשְׁאָרוּ מִבְּפָנִים וְלִכֵּן לֹא הָיָה פֶתַח בְּעֶנְפִּים לְקַבֵּל הָאוֹרוֹת וְלִכֵּן מִתּוֹ וְכֹאֲשֶׁר הַמַּאֲצִיל הֶעֱלִיּוֹן רָצָה לְתַקְּנָם הִחְזִירוּ לְשֶׁרְשִׁיָּהֶם שֶׁנִּשְׁאָרוּ מִבְּפָנִים וְעִי"כ נִתְקַיְּמוּ.

וְנִלְע"ד פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלוּ כִּי ג"ר שְׁבוּ"א הֵם שֶׁרְשִׁי הַז"ת וְלִכֵּן לְהִיּוֹתָם חֲסָרֵי הַמּוֹחִין מִתּוֹ וּבָעֵת תִּיקוּנָם הִחְזִירוֹם בְּסוּד עֵיבּוֹר אֶל שֶׁרְשִׁיָּהֶם שֶׁהֵם הַג' עֲלִיוֹנִים וְיֵצְאוּ שְׁלִימוֹת עִמָּהֶם וְאֵז נִתְקַיְּמוּ.

גַּם אֶפְשָׁר שֶׁהוּא מ"ש בַּש"א ח"ג פ"א כִּי שֶׁרְשִׁי הֵי נִקְוֹדוֹת נִשְׁאָרוּ בְּמַלְכוּת דְּעֶקּוּדִים וְע"ש גַּם עֵינֵן בַּש"ג ח"ב פ"ט"ו תְּבִין עֵנִין הַשֶּׁרְשִׁים עִם ש"ב פ"י הַנז' הֵם הַיּוֹתֵר צוֹדְקִים לְעַנ"ד. וְאֶפְשָׁר שֶׁשֶׁרְשִׁיָּהֶם הֵם הָאוֹרוֹת שֶׁנִּשְׁאָרוּ בְּחֻזָּה דֹא"ק אֶשֶׁר מִשָּׁם יֵצְאוּ עֶנְפִּים אֵלוּ פְּנ"ל ש"ב ח"א וְזֶה נִרְאֶה נְכוּן.

וְנִבְאָר עֲתָה סֹדֵר יֵצִיאָתָם שֶׁל אֵלוּ הַז' מְלָכִים וּמִיָּתָתָם כִּי הִנֵּה נִת' בַּח"א בַּפ"י כִּי אוֹרוֹת אֵלוּ ז' מְלָכִים שֶׁהֵם זו"נ הָיוּ כְּלוּלִים עִם הַבִּינָה בְּפִלִי שְׁלֵה וְכֹאֲשֶׁר יֵצְאוּ אֵלוּ הַז' אוֹרוֹת לְכַנּוֹס בְּכִלְיָהֶם אֵז הָיָה עֵנִין הַמְּלִיכָה כְּמִלְךָ הַיּוֹשֵׁב עַל כְּסֹאוֹ וְאֵח"פ הָיוּ מִתִּים וְנוֹפְלִים מִכְּסֹאוֹתָם וְהִנֵּה בְּתַחֲלָה יֵצֵא אֵיר הַדַּעַת שֶׁהוּא הַמְּלָךְ הַא' פְּנ"ל רִיחַ פ"א וְיֵצֵא מִתּוֹךְ כְּלִי הַבִּינָה הַנֶּקֶד אֶרֶץ אֲדוּם דְּמִינָ' דִּינִין מִתְעַרֵּין כַּמ"ש פ"ה וְאֵז יֵצְאוּ ג"כ עִמּוֹ הַז' מְלָכִים הַתַּחְתּוֹנִים בְּהִכָּרַח שֶׁכֹּאֲשֶׁר יוֹצֵא הֶעֱלִיּוֹן מֵהֵם מַכ"ש שֶׁיוֹצְאִים הַתַּחְתּוֹנִים וְאֵז נִכְנָסוּ כְּוֹלָם בְּיַחַד בְּכִלֵי הַדַּעַת.

וְהִנֵּה כָּל הַז' מְלָכִים אֵלוּ שְׁוִים כִּי הֵם סוּד ו"ק וְאֵין א' מֵהֶם גָּדוֹל מִחֲבֵירוֹ כְּמוֹ נִקְוֹדוֹת הַחֲכָמָה אוֹ הַבִּינָה שֶׁהֵם גְּדוּלִים מִזו"נ שֶׁהֵם בְּנִיָּהֶם חֶלֶק מֵהֶם אֲכֵן אֵלוּ אַחִים הֵם וּמֵעֲלֵתָם שְׁוִה רַק שְׁוִה חֲסֵד וְזֶה דִין וְזֶה רַחֲמִים וְכו' לִכֵּן בְּהִיּוֹת אוֹרוֹת אֵלוּ רַבִּים וְגַם גְּדוּלִים בְּהַשְׁנוּאָה א' לֹא הָיָה בְּדַעַת כַּח לְסוּבָלָם כְּמוֹ בְּהִיּוֹתָם לְמַעְלָה בַּג"ר כִּי אֵז כָּל הַט' אוֹרוֹת בְּעַרְףֵי אוֹר הַפֶּתֶר אֵינָם נִחְשָׁבִים לְמֵאוּמָה וְכֵן הַז' אוֹרוֹת בְּעַרְףֵי הַחֲכָמָה וְכֵן הַז' אוֹרוֹת בְּעַרְףֵי הַבִּינָה וְכו' פְּנ"ל ח"א פ"א אֲמָנָם כְּלִי הַדַּעַת לֹא יָכוֹל לְסוּבָלָם אִם מִחֲמַת הַז' אוֹרוֹת הַנוֹסְפוֹת אִם מִחֲמַת עֶצְמָן לְסִיבּוֹת הַנְּ"ל בְּרִישׁ הָאֵי פְּרָקָא וְאֵז נִשְׁבַּר כְּלִי הַדַּעַת וּמִתּוֹ יִרְדַּ אֵז הַכְּלִי אֵל עוֹלָם הַבְּרִיאָה ר"ל בְּמָקוֹם שֶׁיְהִי שֵׁם אַח"כ מְקוֹם עוֹלָם הַבְּרִיאָה כִּי עֵדִינֵן לֹא נִתְגַּלֶּה מְקוֹם מְצִיאוֹתוֹ וְאוֹר הַדַּעַת נִסְתַּלַּק לְמַעְלָה וְלִקְמָן בַּפ"ה נִבְאָר מְקוֹה הַמְּסוּיָם שֶׁיִרְדַּ כ"א בְּבְרִיאָה גַּם בַּפ"ה נִבְאָר מְקוֹם עֲלִיּוֹת הָאוֹרוֹת כ"א וְא' אַחַר שְׁבִירַת הַכְּלִים אַח"כ יֵצְאוּ אוֹרוֹת אַחֲרֵים מְכִלֵי הַדַּעַת בְּעֵת שֶׁנִּשְׁבַּר וְנִכְנָס בְּכִלֵי הַחֲסֵד וְגַם הוּא לֹא יָכוֹל לְסַבּוֹל הָאוֹרוֹת לְסִיבָה הַנז' כִּי כָּל הָאוֹרוֹת שְׁוִים וְאֵינָם בְּטִלִּים זֶה אֶצֶל זֶה וּמִתּוֹ כְּלִי הַחֲסֵד

וגם הוא ירד לעולם הברז' ואור החסד עלה ונסתלק וירווי ה' אורו' אחרים אל כלי הגבורה.

ועוד ניתוסף עמהם בחי' והוא במה שראוי שתדע שהיסוד נק' כל וטעם הדבר כי כל מציאות היסוד הוא מה שמלקט מה"ס שעליו מחסד ועד הוד שבהם מתפשטים ה"ח בזכר או ה"ג בנקב' כנז' בש"ה ואח"כ כ"א מהה' ספי' יהיב ביה חד רשימו ומפללות מה שלוקח מהם נעשה היסוד וזהו וילקט יוסף את כל הכסף הנמצ' ה' כסף ה"ח ואז נק' כל וגם כל גי' ב' שהם ה"ח כ"א כלול מי' ונמצא כי ברדת כל חמשה אורות הנ"ל אל כלי הגבורה ירד עמו חד רשימו מאור החסד להינתן ביסוד ואז המאורות הגדולים האל לא סבלם כלי הגבורה ונשבר וירד בבריאה ואור הגבורה נסתלק וירדו די אורות אחרים וב' רשימות' א' מן החסד דז"א וא' מן הגבורה ונכנסו בכלי הת"ת ולא יכול לסובלם ונשבר וירד אל הבריאה ואור הת"ת נסתלק וג' אורות אחרים וג' רשימות בכלי הנו"ה כי שניה' נחשבים לאי דב' פלגי גופא הם פנ"ל בפ"א ולא סבלם ונשבר הפלי דנה"י וירדו לבריאה ונסתלקו אורם למעלה.

ודע שאע"פ שכוללים המלכים דנו"ה למלך א' זה כפי האמת ששניהם הם א' אמנם בודאי שבתחלה נכנסו בנצח ג' האורות וג' רשימו' ונשבר אח"כ ירדו ב' אורות וחצי וד' רשימות בכלי ההוד ונשבר.

ואחר כך ירדו ב' אורות אחרים וה' רשימות בכלי היסוד וגם הוא לא סובלם ונשבר וירד לבריאה. אח"כ ירד אור המל' בפלי שלה ונשברה וירדה לבריאה ואור שלה נסתלק.

הגה"ה וטעם לזה שעם היות אור א' שלה לבדה לא יכלה לסובלו הוא פנ"ל ש"א ח"ג פ"ו ופ"ז כי המלכו' של עקודים נשארה כלי בלתי אור שלה זולתי באור מחדש קטן שנמשך לה מזיווג או"א דעקודים ונק' אור ההוא ד' ולכן נק' המלכות תמיד דלה ועניה ונקרא אספקלריא דלית לה מגרמה כלום ר"ל אור שלה אמנם נמשך ממקום אחר כנז' וכיון שכל אלו הפלים של הנקודים לא נעשה אלו מהסתכלו' אור העין בעקודים פנ"ל פ"ד מח"א והעקודים הם שרשים אל הנקודים פנ"ל סוף ח"ג מש"א פי"א ולכן כיון שכלי המלכות העקודים נשאר חסירה כלי אור שלה וגם זה שכלי דמלכות דנקודים נשאר חלש ולא יכול לסבול אפי' האור שלה ולכן נשבר גם הוא עם שלא היתה בה רק אור א' בלבד]: פן רק רביעי ונבאר עתה ביטול ג' נקודות הראשונות דכח"ב ואינו מיתה גמורה פנ"ל בפ"ג הנה בז"ת כב' ביארנו שנפלו הז' פלים שלהם בבריאה ולכן נק' מיתה ושברה אמנם חו"ב עיקר הפלים שלהם נשארו קיימים במקומם באצילות עם האורות שלהם ביחד אף מה שנתבטל ונפל מהם הם בחי' האחוריי' שלהם של הפלים בלבד ונשארה בחי' הפנים של הפלים ולכן יקרא בהם ביטול ופגימה לא מיתה ממש ושברה.

ובזה יובן כי באדרא רבא וזוטא משמע דלא מתו רק הז' מלכים לבד ובשאר מקומות בזוהר נראה כי גם באו"א יש בירור ופגם וכמעט אפי' בכתר אף יובן כנז' מיתה גמורה אינה רק בז' מלכים אף בג"ר יש בהם פגם בלבד ובירור כי גם מהם נפלו אחוריים כנז'.

ואמנם גם באלו הג' הראשונות יש בהם שינוי וכמו שיש הפרש ביניהם לבין הז"ת כי אלו נתבטלו ואלו מתו ממש וזה היה לסיבת חסרון הארתם שלא לקחו אלא מחוטים ופה בלבד ואף גם זו לקחו למטה בגופא דא"ק מתחת שיבולת הזקן ולמטה אחר שפבר נפסק אור האנון העליונה פנ"ל בפ' שעבר וא"כ גם יש שינוי בג"ר עצמן כי נקודות הפתר לקחה אור האנון עצמה וב' הנקודות דאו"א לא לקחו רק האות החוטים והפה בלבד רק שלקחו במקום גבוה משיבולת הזקן שעדיין לא נפסק אור האנון הרי יש בהם גרעון מנקודות הפתר שלקחה אור האנון עצמה וגם בכתר עצמה יש גרעון שגם שלקח אור האנון בעצמו היה במקום ריחוק משיבולת הזקן א"כ הרי יש ג' שינויים הא' בכתר שלקח אור האנון בריחוק מקום.

גרעון ב' באו"א יותר גדול והוא שלא לקחו רק הארת חוטים ופה רק לקחו בקירוב גרעון ג' גדול מכולם הז"ת שלא לקחו רק הארת חוטים ופה בריחוק מאוד מקום התחנות כמ"ש בש"ב ח"א פ"א ופ"ו. וא"כ מוכרח הוא ששבירת הכלים יהיה בהם שלשה מיני שינויים א' בכלי הפתר וא' בכלי או"א וא' בז"ת אנו כי הז"ת נשברו ומתו לגמרי פנים ואחוריי' כולם ואו"א אחוריי' לבד נתבטלו ולא נשברו כי נשברו באצילות פנ"ל פ"ג ובכתר לא נתבטל רק בחי' החיצונית נה"י של הכלי שלו בלבד ולא כל האחוריים שלו כמו באו"א.

ונבאר תחלה נפילת אחוריים דאו"א מה עניינם הנה פכר נת' בח"א פ"ו כי החו"ג הנתינים בזכר ובנקבה הם המציינים ובונים ומשלימים חסרון חצי אחוריים של הזכר והנקבה ועי"כ גורמים חזרת הזכר והזוק' פב"פ ולכן אלו החו"ג פעם נקראים בחי' אב"א יען משלימים אחוריים ופעם נקראים בחי' פב"פ יען ע"י השלמתם חסרון האחוריים נמשך מזה חזרת פב"פ אמנם עיקר הוא בחי' אחוריים כי אין האחוריים נגמרי' אלא מהם ממש ועיין ש"ג ח"א פ"ד.

ועיקר דרוש זה נת' בש"ד ח"ב פ"ו. והנה בהיות או"א טרם צאת המלכים האלה מבטון המלאה פכר היה אפין באפין ונשלמו אחוריים על ידי המוחין שבהם חו"ג שנמשך בהם מזיווג הפתר מיני' ובי' כי בפעם ראשונה חזרו או"א פב"פ שלא ע"י מעשה התחנותים וכלי מ"נ ואז נתנו באימא הז' מלכים והי' בה אה"כ בסוד מ"נ להעמיד או"א באותן המוחין פב"פ אמנם אה"כ א"א לשום זיווג פב"פ רק על ידי העלאת מ"נ ולכן אם פאשר יצאו הז' מלכים הי' קיימין ולא הי' מתים הי' מולים מ"נ תמיד בבניה כי הבנים מעלים תמיד המ"נ והי' מעמידי' תמיד או"א פב"פ ואז אותן הבחי' של החו"ג של או"א המגדלת אחוריים ירדו גם הם למטה וחזרו או"א אב"א ונמצא כי האחוריים שנפלו מאו"א הם בחי' חו"ג שהי' בהם וירדו החו"ג וגם בחי' חצי אחוריים שלהם שגדלו ע"י החו"ג.

והנה להיות' או"א חסרי' מאור האנון הגדול מן שאר האורות חוטים ופה גם חסרונם היה גדול שהם החו"ג שהם בחי' חזרת פב"פ ואמנם גם בכתר היה בו קצת ביטול ואינה כ"כ גדול כמו באו"א והענין כי הלא נודע שכל מציאות' הם באים מלובשי' תוף נהי"ם דאימא כמ"ש בש"ד פ"א כי המוחין דז"א באים מלובשין תוף נהי"ם דאימא בסוד פונן שמים בתבונה והנה גם המוחין דאו"א הנמשכין אליה' מן הפתר גם הם צריכין שיבואו מלובשין תוף נהי"ם דכתר בבחי' החיצונית שבהם כמו שהוא בנה"י דאימא לז"א.

והנה כיון שאלו החו"ג של או"א נפלו ונתבטלו ודאי שגם המלבושין שהיו חיצוניות
נה"י דכתר גם הוא ירד עמה ונתבטל הרי ג"כ פגם בכתר. אמנם בבחי' לשכבר נכנסו
באו"א ואינם נחשבים עוד מבחינת הפתח ולכן לפעמים נבנה הכל בבחי' ביטול
האחוריים דאו"א ולא נזכר ביטול הפתח לסיבה הנז' ונכור זה.

אמנם האמת היא כי בכל הי' נקודות הנה ביטול ופגם פנ"ל ח"א פ"ה שהם סוד י' ניצוצות
צפוני הרגלים וע"ש ונהנה להיות כי טעם ביטול נה"י של הפתח הוא סיבת לוקחת
מהארת האנון המעילה בריחוק מקום בסופו גם פגמו הי' בסופו שהם נה"י"ם שלו
המתחונים וגם זה בבחי' חיצונית' לבד כי כבר לקח האור האנון מ"מ גם הוא בסופו.

וביאור הענין נת' לך בש"א ח"א פ"ב וג' כי מהכתר של אלו הנקודות נתחלק חציו
העליון לעתיק וחציו לארן ונה החצו דאריף הוא שאירע בו הפגם: פרק תמישי ונבאר
בו סדר יציאות הז' מלכים המתחונים בפרטות ארף מתו והיכו ירדו הכלים והיכו נשאר
האורות עם שפבר ביארנו דרף כלל בפ"ג הנה בתחלה ירד האור הדעת ובו כלולים
שאר האורות פנ"ל פ"ג ונכנס בכלי שלו ונשבר הפלי ירד בעולם הבריאה ר"ל העתיד
להיות עולם הבריאה פנ"ל פ"ג כי הי' נקודים נתפשטו בקומת ארף עולם האצילות
העתיד ליקרא אצי' שהוא אחר התקוין וכמ"ש ח"א פ"ו ותחת מקום התפשטות נקודה
הי' שם הנה אח"כ עולם הבריאה ושם נפל פלי ה עת במקום דעת דבריאה כי שם מקום
המתייחס אליו והאור של הדעת נפל גם הוא אלא שלא ירד לבריאה רק במלכות דאצי'
שהוא סוף כל האצי' כי עדיין לא יצא אור המלכות דאצי' למלך בכלי שלה וסיבת
ירידתו שם הנה להאיר משם אל הפלי שלו אשר בדעת דבריאה בסוד הנפש החופפת
על הקבר להאיר בו אחר המיתה כדי שיהיה בו קצת חיים והארה ולא יתבטל לגמרי
ויוכל לחזור ולהתקן בסוד תחיית המתים וכמ"ש בפ"ט ולכן ירד תכלית הירידה להיותו
קרוב מאד אל הפלי שלו אף לא ירד בבריאה דאין מיתה באורות וירידת הבריאה נק'
מיתה פנ"ל פ"ג וכיון שלא ירד שם מחמת פגמו אלא לתועלת הפלי שלו לכן אינו נק'
ביטול אל האור הזה כמו שאנו קוראים ביטול לירידת אחוריים דאו"א פנ"ל פ"ג עם
שגם הוא אינו אלא באצילות יען כי הם ירדו מחמת גרעונם שלא יכלו לעמוד שם
במקומם למעלה אכן זה לא ירד רק לצורך הפלי שלו כנז' ולא לחסרון שהיה בו.

וכיוצא בזה תקיש באורות שאר המלכים כמ"ש אח"כ יצא אור החסד עם שאר אורות
שתחתיו ונכנס למלך בכלי שלו ונשבר הפלי וירד בבניה דבריאה כי מצא פלי הדעת
במקומו הראוי לו ולכן נשאר הוא בבניה דבריאה עם שהיא עליון ממנו והאור של החסד
ירד גם הוא עד היסוד דאצי' כי גם הוא מצא את אור הדעת במל' דאצי' אח"כ יצא אור
הגבורה עם שאר האורות ונכנס בפלי שלו ונשבר הפלי וירד בתכמה דבריאה ואור
הגבורה ירד גם הוא עד נ"ה דאצי' שהם חשובים לא' פנ"ל בפ"א ובפ"ב ואח"כ יצא
הת"ת עם שאר האורות ונכנס בפלי שלו ומלך ונשבר הפלי וירד בכתר דבריאה ואור
הת"ת נשאר במקומו בת"ת דאצי' כי לא הנה מקום לירד כנז'.

והנה עתה אין הרחק בין שום אור הד' הנז' ובין הפלי שלה רק הג' ספי' לבד כדי שלא
יתבטל הפלי לגמרי כי כל ג' פלבוד דמי פנ"ל בפ"ב ויכול להאיר בו משם. והנה שאר
ג' אורות של דעת וח"ג ירדו למטה ממקומ' ונבדאי שנתחלש כוחם ולא יוכלו לחזור

ולעלות אל מקומם הראשון וישארו שם להאיר בכליהם אף אור הת"ת שלא ירד ממקומו כנ"ל ולא נחלש כוחו כלל אנו מפקדים כי בראותו את עצמו משוקלל מן הפלי שלו יחפץ יותר בהנאת עצמו כי ל ירצה להיות מגולה בלי לבוש ויחזור ויתעלה בבטן אמו אשר הפלי שלה קנים כנ"ל פ"ג וגם כי יונק משם הארה גדולה כי חפץ התחתון לעלות ולחשוק למקום גבוה ואם פה יעשה יתרחק מפלי שלו ונתבטל לגמרי לכן מה עשה המאציל העליון הוגדל והמשיך את פלי הפתר דנקודים שלא נשבר ונמשך דרך קו האמצעי כי כבר ביארנו ח"א פ"ו שג"ר יצאו מתוקנות בדרך קוים ונמשך הפלי שהוא עד חצי מקום הת"ת שהוא עד הטיבור דז"א לבד כמ"ש הסיבה לקמן בפ' ואז נתעלה אור הת"ת פולו במקום מחציתו העליון כי עד שם התפשטות פלי הפתר ונתלבש בו ואז אור דעת שירד במל' דאצ"י בראותו שפבר יש לו ג"כ מקום להתלבש בו כי הרי מקום הדעת הוא בקוהאמצעי בין פתר לת"ת ואז גם הוא עלה שם במקומו ונתלבש בו בפלי שהוא החדש כי יותר חפץ בהנאת עצמו מהנאת פלי שלו ואז בהעלות שם נתן גם הוא פת והארה בפלי שהוא והגדילו יותר שנמשך עד כל המקום הת"ת פולו ואז גם האור הת"ת חוזר להמשך בכל הפלי ההיא כדי להיותו קרוב אל הפלי שלו זה נהנה והוא אינו מפסיד כי הרי יש לו ג"כ פלי שלם במקומו.

ונלע"ד חיים כי בתחלת עלה הת"ת במקום דעת פנודע פי עד הטיבור הוא סיומו ובעלות הדעת לקח הדעת מקומו והוצרך להגדיל עוד הפלי עד סיום הת"ת כנ"ל ונהנה טעם סיבות הגדלות הפלי הנה הי' אם לסיבת ריבוי אור הדעת הנכנס שם עתה וגם פי העת הוא נשמת ו"ק פנודע ולכן פינון שעלה הוגדל הפלי כדי להטיב את הת"ת שהוא א' מו"ק שלו העיקרי לכן נתפשט להטיב לו שישאר במקומו לכלי שלו.

והנה לקמן ית' פי אור היסוד ומנכות גם הם עלו עד דעת הנה ואם פן קשה למה לא נתפשט פלי הפתר כנ"ל קו האמצעי עד מקום המלכות ולא יצטרכו י"מ לעלות שלא במקומם וענן זה צריך ביאור רחב ונקצרנו.

והענין כי כבר ביארנו בח"א פ"ב וע"ש פי עולם הנקודים הוא עולם האצ"י ומתחיל מטיבור א"ק עד סיום רגליו בקירוב ומבואר בש"א ח"א פ"ב וע"ש. ועוד ית' בשערים הבאים פי הנקודה הא' דעשר הנקודי שממנו נעשה פתר דאצ"י הוא אריה והוא מתפשט עד סיום אצ"י אחר התיקון וכל שאר הפרצופי דאצ"י מקיפין ומלבישין אותו זעג"ז ונמצא פי במקום שנתפשטו עתה זה הפתר שהוא עד חצי ת"ת דז"א שם ינהי מש אכ"כ בעת התיקון מקום הת"ת שלו עצמו וטיבורו פנודע.

ונודע ג"כ בשערים הבאים פי או"א מלבישים לאריה מן הגרון עד הטיבור שלו ומשם מסתיימין ואם גם או"א אחר התיקון לא יתפשטו יותר משיעור הנה איה הא"א שהוא עליון מהם יתפשט וישפיל עצמו קוד' התיקון מה שהם התחתונים ממנו לא יתפשטו וישפילו עצמן למטה אף אחר התיקון.

נלע"ד חיים פי' כמ"ש"ל כי סיבות התפשטו או"א עד חו"ג לבד ינהי מן האחוריין שלהם שירדו לשם הנה פי כן הנה בכתר פי מה שנתפשט ממנו הנה בחי' נה"י שלו פנודע כנ"ל. ואמנם אחר התיקון יתפשט פולו למטה עד סיו' כל האצ"י לצורך ז"א פי שם מקומו ואמנם הפלי של הת"ת שנפל בכתר דבריאה נשאר שם פי גם בתחלה שנתעל' אור הת"ת

במתצ'י העליון הנה הוא עדיין עומד בספי' הת"ת ואינו נק' ריחוק גדול ומה גם אח"כ שצריף אור הת"ת לחזור למקומו אף פלי הדעת שהי' בדע' דברי'א' בהתרחק עתה אור הדעת ממנו כנז' ירד הפלי עד סוף הברי'אה במלכות דברי'אה כי שם תכל'י הירידה.

וא"ת ונהרי אמרנו לעיל כי צריף שלא יהיה מרחק בין אור אל הפלי יותר מג"ס שלא תבטל הפלי לגמרי וזה עתה הרחק נפלא מן הדעת של האצ'י ששם נתעלה האור עד המלכות דברי'אה ששם ירד הפלי.

והענין כי האמת היכא דאפשר אפשר כי בתחלה אור הדעת איננו חסר בהיותו למטה במלי דאצ'י כיון שסוף סוף גם למעלה לא היה לו פלי אחר להתלבש בו וכלי הדעת היה נהנה בהיותו קרוב אליו אף עתה שפבר יש לו פלי למעלה יותר יבקש הנאת עצמו מהנאת הפלי שלו וגם כי הפרד הפלי איננו כ"כ גדול כי מה שאנו חושש'י הוא אם יהיה ג"ס גמורות דאצ'י רחוקות ביניה' אף כל הי"ס דברי'אה אינם נחשבים פגרגיר חרדל בפני ספי' א' דאצ'י והיכא דלא אפשר לא דייקינו פולי האי אף בברי'אה.

וא"ת ונהרי מדעת דאצ'י עד ראש הברי'אה הוא ז' מלכים גמורים דאצ'י ויש ביניהם פל מרחק זה וי"ל כי אין אנו חושש'ין רק בהיות ג' ספי' ריקני' ביניהם אמנם פה הנה פל מקום האצ'י מלא אורות אחרים שירדו שם כנז' אשר בהיותם שם יוכל הפלי שלו לקבל הארה מהם אז גם מהאור הדעת שלה ממש על ידי' אף עיקר החשש'ה האמיתיות הוא שלא יהיה בין האור והפלים ג"ס דאצ'י ריקנות כי אז ודאי מתבטל הפלי לגמרי ומזה תקיש לשאר הפלים הנופלים בברי'אה משאר המלכים התחתוני' כמ"ש אח"כ יצא אור הנו"ה ב' פלגי גופא כ"א ומצאו מקומ' בלתי פנוי כי שם ירד אור הגבורה פנ"ל ולכן הוצרכה גם הבינה להתפשט הפלי שלה עד למטה עד מקום הגבורה פנ"ל דרך קו שמאל ואז עלה אור הגבורה שם כי כבר יש לו פלי במקומו ואז גם הפלי שלה בהתרחק אורה ממנו ירד גם הוא עד היסוד דברי'אה כי כבר פלי הדעת נכנס במלכות דברי'אה ואז יצאו אור הנו"ה עם שאר האורות התחתוני' ונכנסו בכלי שלהם ונשבר הפלי וירד בנו"ה דברי'אה והאור שלה עלה ונתחברו בקו שמאל עם האור הגבורה אשר שם ועלה שם ההוד כי הוא מקום השמאלי ונתחבר עמו גם האור הנצח להיותם שני פלגי גופא והי' שם יחד בכלי הגבורה החדש.

וא"ת ולמה לא נתפשטו הבינה עד ההוד פל קו שמאלי פרי שישאר אור ההוד במקומה ולא פלול בגבורה וכן באבא אירע זה ג"כ במלון' היסוד שנתפשט עד החסד כמ"ש ולמה לא נתפשט גם הוא עד הנצח פל קו ימין.

והענין כי קודם שנתפשט הכתר דרך קו האמצעי הי' שניהם או"א פלי הפסק ביניה' והיו מאירים זה בזה אעפ"י שהיו אב"א לסיבת מימת המלכים פנ"ל פ"ד ואחר התפשטות פלי הכתר באמצע לא האירו זה בזה ולא היה בהם פח להתפשט יותר מדאי עד נו"ה ובבחי' זו נמשך להם הפסד אף בבחי' אחרת הרויחו כי בתחלה היה הכתר רחוק מהם ועתה בהתפשטו ביניהם מקבלים הארתו בקירוב ובכח הארה זו יכלו להתפשט כ"א מחצית הקו שלו ולהפסד הנ"ל לא נתפשטו פל הקוים.

והנה ביאור פת התפשטות הנה כלי החדש הנה שלהם הוא מבחי' אחרונים שלהם שגפלו ממש והם הנעשי' כלים כמ"ש בע"ה בפ"ו כי נפלו במקום החו"ג ולכן עד שם לבד נתפשטו ועינין בש"ב ח"א פ"ד והבן זה היטב.

ואח"כ יצא אור היסודאור המל' עמו ויען הנה במקומו אור החסד פנ"ל לכן הוצרכה גם החכמה להתפשט בקו הימין עד מקום החסד שאחר התיקון ואז עלה אור החסד כי כבר יש לו כלי חדש והכלי שלו ירד בת"ת דבריא' ואז יצאו אור היסוד והמלכות ונגנסו בכלי של יסוד דאצי' שלו ונשבר וירד הפלי בגבורה דבריא' והאור שלו עלה בדעת דאצי' ונכלל עמו בפלי ההוא כי הוא מקו האמצעי וסיבת עלייתו למעלה מהת"ת עם שהוא גדול ממנו הוא כמו שפכת אצלינו בענין התפלות מנחה שמזדווגת לאה עם ישראל מחציו ולמעלה והנה אין שם בחי' יסוד להזדווג עמה ושם הארכנו בענין וע"ש היטיב איה' יש פת בבחי' היסוד לעלות עד הדעת להמשיך טפות החסדים לתתא אל הנוק' כמו שפכת הזוהר בפ' פקודי ד' רנ"ח יוסף איהו לעיל' ואיהו לתתא וכבר נת' איה' היסוד יוכל לעלות עד למעלה מהת"ת כי כף דרכו לעלות שם.

ועוד כי פוננתו לקשר כל הו"ק ביחד כי הוא התחתון מכולם ועולה למעלה מכולם שהוא הדעת לקשרם ולהמשיך להם משם הארה. אחר כף יצא אור המלכות ואז אור של הדעת כבר נזכר שעלה בדעת ולכן מצא מקומו פנוי ומלך בכלי שלו ונשבר וירד הפלי בחסד דבריא' והאור עלה גם הוא ונכלל עם האור היסוד בדעת דאצילות דרף קו האמצעי והרי עתה כי פלי הת"ת הוא בכתר דבריא' וכלי המלכות בחסד דבריא' ואין מקום פנוי בבבריא' עמה בין כלי לכלי רק ג' מדרגות שהם חכמה בינה דעת וגם האצילות אין מקום פנוי רק שני מדרגות שהיא מקום היסוד ומקום המלכות שעלה בדעת שלא במקומם מה שאין פן בזולתם כי כולם במקומם כי אף החסד נמשך אל מקומו עתה כמו שפכת ולכן תחלה נבאר טעם אל העליות אור המלכות גם הוא בדעת למעלה מהת"ת ועמו ית' הנז' והוא כי הנה נודע כי המלכות לפעמים אשת חיל עטרת בעלה פנודע וגם כי עתה פוננת' הוא לעלות ולקשר כל הז' אורות כי היא תחתונה מכול' ובעליית' למעלה מהם עד הדעת מקשרת את כולם ונמשך להם הארה נוספת ותיקון מחודש מבתחלה וזה בכת הארה נוספת כמו שפכת.

והענין כי כבר נתבאר בש"א ח"ב פ"ד כי מטבע האורות הרוחניות להשאיר רשימו במקומו אף אחר הסתלקות משם האור בודאי כי הענין רשימו שמניחין היא הבחי' התחתונה אשר בהם והנה אור הדעת כאשר ירד בתחלה במקום המלכות פנ"ל הניח שם רשימו והיא בחי' התחתונה אשר בהם כי הלא הדעת כולל מחו"ג כמ"ש בש"ח פ"ג ובחי' המלכות של הגבורה דעת היא הרשימה שהניח שם בעת הסתלקותו למעלה בכלי החדש שלו וכאשר ירד אור המל' בכלי שלה ומצא שם הרשימה הנזכ' ובהשבר כלי שלה עלה אור המל' עם הרשימה ביחד עד הדעת ושם נתחבר זה הרשימו שהיא המל' דגבורה דעת עטרא דנוק' עם החסדים דדעת שהם עטרא דדכורא פנודע ועל ידי חיבור זה האור הדעת בקו האמצעי והרשימו זו האיר בקו השמאלי והשאיר שם את ההוד והדעת עטרא דדכורא שהם החסדים האירו בקו ימין והמשיכו את הנצח שהי' עם ההוד פנ"ל והמשיכו בקו הימין והרי נתקנו הו"ק כ"א במקומו וכ"ז גרם עליות המלכות עד

הדעת אָמר הַצֵּעִיר חַיִּים צ"ע מָה רְשִׁימוֹ הַנִּיחוּ שְׁאָר הַמְּלָכִים] וּכְבָר נִתְבָּאָר רִישׁ שְׁעָר
זֶה כִּי כָּל הָעוֹלָם וְעוֹלָם נִיתְנוּסָף קִצָּת תִּיקוּן עִם מָה שֶׁלְּמַעֲלָה מִמֶּנּוּ כִּי הַתִּיקוּן הוּא גִילּוּי
בְּחַי הַפְּלִים וְאַמְנָם הַתִּיקוּן הַנוֹסֵף עִתָּה הוּא זֶה כִּי גַם הַזֹּאת שֶׁהֵם הַזֹּאת מְלָכִים נִתְקַנּוּ בְּסוּד
קוּיִם כְּמוֹ הַג' רֵאשׁוֹנוֹת פְּנֻזָּר בַּפ"י מַח"א: פָּרָק שְׁשִׁי וּנְבָאָר עִתָּה עֲנִין אַחוֹרָיִים דְּאו"א
אִימְתִי הִיָּה בִּיטוּלָם וּנְפִילַת' בְּסֻדָּר שְׁלֵה' וּתְחִלָּה צָרִיף שֶׁת ע כִּי או"א כ"א מְהֵם נְחָלְקִים
לְב' פְּרָצוּפִים כְּנוֹ' בַּש"א וְעוֹד יֵת' לְקַמֵּן פ"ו בַּש"ד ח"ה וְאַבָּא נְחָלְקָ לְב' כִּי עַד הַחֲזָה
כְּלוֹ נַק' אַבָּא וּמְחֻזָּה וּלְמַטָּה נַק' יִש"ס וְכֵן בְּאַיְמָא עַד הַחֲזָה וּמְחֻזָּה וּלְמַטָּה נַק' תְּבוּנָה
וּכְבָר נַת' פ"ד סִיבּוֹת נְפִילוֹת אַחוֹרָי או"א הִיָּה שְׁבִירַת הַזֹּאת מְלָכִים וּמִיתָתָן כִּי נִתְבְּטְלוּ מ"נ
שְׁלֵהֶם וְאַז גַּם הֵם נָפְלוּ הָאַחוֹרָיִים וְא"כ כִּיִּין שֶׁהוּא מְלָכִים שְׁבִירַת' גּוֹרְמַת נְפִילַת אַחוֹרָי
או"א א"כ נְדָאִי שְׁלֵא נְגַמְרוּ נְפִילוֹת הָאַחוֹרָיִים הַנְּזָפָר עַד גְּמַר מִיתַת כָּל הַזֹּאת מְלָכִים וּבְכָל
בְּחַי שְׁבִירַת כְּלִי מְלָה אֶחָד הִיָּה גּוֹרֵם בְּחַי יְרִידָה א' מִהָאַחוֹרָיִים הַנְּזָפָר נִמְצָא פְּאַשְׁר
נְעִרִיף שְׁבִירוֹת כָּל הַזֹּאת מְלָכִים עִם נְפִילַת כָּל הָאַחוֹרָיִים אֵלּוּ שְׁל הַד' פְּרָצוּפִים או"א יִש"ס
וּתְבוּנָה נִמְצָא כִּי בְּהַשְׁבָּר כְּלִי הַת"ת עַד הַחֲזָה לְבַד נִגְמַר יְרִידַת אַחוֹרָיִים או"א וּבְהַשְׁבָּר
מִהַחֲזָה הַת"ת וּלְמַטָּה עַד סוּף כָּל הַזֹּאת פְּלִים אֵז נִגְמְרוּ לְפוּל גַּם אַחוֹרָי יִש"ס וּתְבוּנָה וְעִתָּה
נְבָאָר סֻדְרָן שֶׁל הַפְּלִים הַמְּלָה הַזֹּאת הוּא הַדְּעַת שְׁיִצָּא מְכָלִי דְּאַיְמָא לְמִלְוֵה בְּכָלִי שְׁלוֹ וְהִנֵּה
עֵיקַר הַעֲלָאָת הַמ"נ הוּא ע"י הַבְּנִים שְׁפָבָר יִצְאוּ לְעוֹלָם וְלָכֵן אַחַר צֵאת הַדְּעַת לְחוּץ
לְמִלְוֵה בְּכָלִי שְׁלוֹ הִנֵּה אוֹרוֹ גְּדוּל כִּי הוּא כּוֹלָל כָּל הַחֲסָד וּגְבוּרָה וְגַם כִּי הַשְׁאָר הַזֹּאת מְלָכִים
יִצְאוּ עִמוֹ כְּנֻזָּר פָּרָק ג' וּפ"ה לְכֵן הִיָּה בּוֹ כֹּחַ לְהַעֲלוֹת מ"נ בְּאַיְמָא אֲשֶׁר הִיָּתָה אֵז פְּנִיִם
בְּפְנִיִם עִם אַבָּא וְגַרְם לְהַמְשִׁיף חֲסָד וּגְבוּרָה מִן הַפְּתָר בְּאו"א בְּרִישֵׁיִהוּ לְבַד וְלֹא בְּגוּפָא
כִּי שְׁלֵא נִגְמְרוּ לְהַתְפַּשֵּׁי בְּשְׁלִימוֹת בְּגוּפֵיהוּ כְּדָרְכָן כַּמ"ש בַּש"ח וְאַלּוֹ כָּל הַזֹּאת מְלָכִים הֵם
כְּלוֹלִים זו"נ הִיָּו כְּוֹלָם בְּכָלִים שְׁלֵהֶם וְהִיָּו מַעֲלִים מ"נ שְׁלִימִים הִיָּו נְשְׁלָמִים או"א חו"ג
לְהַתְפַּשֵּׁט אַף בְּגוּפָא דְלֵהוֹן כְּנֵהוּג אֵף כְּבָר בְּיֶאֱרָנוּ כִּי עֵיקַר הַעֲלָאָת מ"נ הִיָּתָה ע"י הַדְּעַת
לְבַדוֹ שְׁמִלְוֵה וְשְׁאָר הַמְּלָכִים הִיָּו כְּלוּלִים בּוֹ לְבַד וְלֹא מְלָכוּ ג"כ לְכֵן הִיָּו חו"ג בְּלִתִּי
שְׁלִימִים וְלֹא נִתְפַּשְׁטוּ בְּאו"א רַק עַד הַדְּעַת שְׁלֵהֶם לְבַד כְּפִי בְּחַי הַמַּעֲלָה מ"נ שְׁהוּא
הַדְּעַת וְכַאֲשֶׁר מֵת הַמְּלָה הִנֵּה וְיָרַד הַכְּלִי הִנֵּה לְבְרִיאָה וְהָאוֹר יָרַד בְּאַצִּילוֹת וְשְׁאָר הָאוֹרוֹת
אֲשֶׁר הִיָּו נְכָלִים בּוֹ מְלָכוּ בְּכָלִי הַחֲסָד אֵז גַּם או"א נִפְגְּמוּ וְיָרְדוּ הַחוּ"ג שְׁבַדְעַת או"א
בְּגוּפָא דְלֵהוֹן וְנִתְפַּשְׁטוּ בְּגוּפֵיהוֹן ע"י הַמְּלָכִים אַחֲרִים כַּמ"ש וְחֲסָרוּ לְמַעֲלָה בְּרִישֵׁיִהוּ
וְחֲסָרוֹן זֶה נַק' חֲסָרוֹן הַסְּתַכְּלוֹת עֵינֵי או"א זֶה בְּזָה כִּי חֲסָר מְהֵם הַדְּעַת שְׁכַנְגָד הַעֵינִים
שְׁלֵהֶם וְאַמְנָם כִּיִּין שְׁעַדִּין הַחוּ"ג בְּגוּפֵיהוּ לְתַמָּא הִיָּו עַדִּין כַּב"פ אַח"כ מְלָה הַחֲסָד הוּא
הַגּוֹרֵם ע"י הַעֲלָאָת מ"נ לְהַתְפַּשֵּׁט ה"ח בְּגוּפָא דְאַבָּא לְהַגְדִּיל אַחוֹרָיו כַּנ"ל בַּפ"ד וְכו'.

מֵת יָרַד כְּלִי הַחֲסָד בְּבְרִיאָה וְאוֹר שְׁלֵה יָרַד בְּאַצִּילוֹת לְמַטָּה כַּנ"ל בַּפ"ה וְשְׁאָר ה' הָאוֹרוֹת
יִצְאוּ בְּכָלִי הַמְּלָה הַג' וְאַז נִפְגַּם אַבָּא וְנָפְלוּ כָּל הַח' שְׁלוֹ שְׁנִיתְפַּשְׁטוּ בְּגוּפָא וְאַז נִגְמְרוּ
אַחוֹרָי אַבָּא לִפְנוֹל וְאַז חָזַר אַבָּא פְּנִיֹ מְאַיְמָא וְהִיָּו או"א אַחוֹר בְּפְנִיִם אַחוֹרָי אַבָּא בְּפְנִי
אִימָא וְאַעַפ"י שְׁעַדִּין לֹא נִגְמַר פְּרָצוּף אַבָּא לְפָגוּם עַד שְׁלִישִׁית ת"ת כַּנ"ל הַטַּעַם הוּא כִּי
בְּכָל הַסְּפִירוֹת יִשׁ בְּהֵם בְּפְנִיִם וְאַחוֹר חוּץ מִן הַיְסוּד שְׁכַנְלוֹ פְּנִי לְפִי שְׁכַל הַיְסוּד הַזְּכָר
נִכְנָס תוֹף נִקְוֹדוֹת הַיְסוּד שְׁל הַנּוֹק' מִשְׁא"כ בְּשְׁאָר הַסְּפִירוֹת שְׁקִצְתָם דְּבוּקִים עִם אַבְרִי
הַנּוֹק' כַּב"פ וּקִצְתוֹ בְּאַחוֹרָיִים.

והנה פשתעריה תמצא פי שליש הא' של הת"ת שהוא עד הקזה הוא שיעור היסוד דאבא כמו שהוא בז"א עם היסוד דאימא כנז' בש"ה לכן בהגמר חסד למות נגמרו כל אחוריו ליפול ואח"כ מלך הגבור' והוא הגור' ע"י העלתו מ"נ להתפשט הה"ג בגופא דאימא להגדיל אחוריים פנ"ל בפ"ד וכשמת ירד הפלי שלו בפריאה והאור שלו באציל' ושאר הד' אורות נכנסו בכלי הת"ת ואז נפלו בחי' הגבורות שנתפשטו בגופא דאימא ונגמרו אחורי אימא לפול וחרו או"א שניהם אב"א.

ועתה היתה גמר נפילת אחורי או"א פי במות החסד עדיין היו או"א פב"א אף עתה פמות הגבורה חזרו או"א אב"א לגמרי פי גם אימא נגמרה לפול לכן לא יקרא נפילת אחורי או"א בתכלי' עד מות הגבורה וכמ"ש בפ"ב.

והענין פי כיון שפני האימא היו עדיין מאירים ומסתכלים באחורי אבא אינ' נקראים אחורי אבא אחורי' גמורים עד שהחזרו שניהם או"א אב"א. אח"כ מלך הת"ת ובהגיע האור עד שליש העליון שבו שהוא עד הקזה דכלי הת"ת אז גרם ע"י העלאת מ"נ להמשיך בחי' התפשטות החו"ג ביסוד דאו"א אשר שם מקומם בשליש העליון דת"ת פי הדעת פולל שני רישין דאו"א וחס גופא דאבא וגבורה גופא דאימא ושליש העליון דתית פולל ב' יסודות דאו"א פי נודע התלבשות או"א בז"א ע"ד הנזכר.

ונודע פי היסוד נק' כל לסבת שנקללין בו הה"ח או הה"ג ביסוד דנוק' כנז' כש"ה עיין בח"א ולקמן בפ"א. גם נתפשטו פללות ה"ח וה"ג במלי דאבא ומל' דאימא פי לכן נק' המל' פלה בה' אף היסוד נקי כל בלא ה' כמ"ש בע"ה בש"ה ולאשר נכנס האור בב' שלישי התחונני' בכלי הת"ת הקזה ולמטה אז היתה גור' ע"י העלתו מ"נ להמשיך ה"ח וה"ג פרישיהו די"ס ותבונה פי שם ראשם יחד וכאשר מת הת"ת והתחיל למות ולהסתלק האור משליש עד הקזה ירדו פללות הה"ח והה"ג השני היסודות שני המל' דאו"א עילאין ונגמרו אחוריהם לפול לגמרי ונמצאו עתה פי אחורי או"א עילאין יושבין פה למטה באופן זה פי אחורי אבא יושבי' בקו הימין במקו' שהיה חסד דז"א שהוא מלך ב' ואחורי אימא במקו' שהיה מלך ג' שהוא גבורה דז"א פנודע פי או"א תמיד היו בסוד קונים פנ"ל ח"א פ"ז ובכח היות אלו האחורי' שנפלו עד פה זו בחי' פלי הקדש שעשו או"א שנתפשטו עד פה ועלו שם אח"כ אור החסד והגבורה פנ"ל פ"ה והתפשטות ההוא הוא עצמו בחי' האחורי' האלו שנפלו עד שם ולא נפלו יותר למטה פי שם נגמרו נפילתם בעת מימת החסר והגבורה ושליש הת"ת שיצאו מתחלה ולכן נשאר שם ונתעלמו אח"כ ונתלבשו אורות חו"ג בשני אחורי' האלו וגם האורות הנו"ה כנז' פ"ה אלא שהפל למעלה במקום החסד והגבורה והבן זה היטיב.

ונמצא לפי זה פי ג' מלכים דעת חסד וגבורה ושליש הת"ת שיצאו תחלה למלך יצאו מגולים פי לא היו עדיין שם האחורי' הנז' והיה אורם גדול מאד ולכן בהשבירת פליהם היתה שבירה גדולה פי לא יוכלו לספול האור הגדול שלהם אכן אורות התחונני' שהוא מהקזה ולמטה יצאו אחרי נפילת אחורי' הנז' שם ובהכרח יורדי' ועוברים בתוכם ומתלבשי' בהם ואינם כ"כ מגולי' והי' בכח בכלי שלהם לספול אורם יותר ולא היתה שבירת' כ"כ גדולים כמו הראשונים ושמור פלל זה.

ולכן בבוא התיקון הז"א שהוא צלם המוחין שנובאר בש"ה ח"א פ"ג שאז נגמר התיקון ז"א בעיבור ב' לגמרי אז מתהפכים כחומר חותם ואז האחוריי' הים הנז' של או"א נתלבשין בהם מוחין דז"א כמבואר שם בסוד פונן שמים בתבונה שהוא הסוד הצלם דז"א המתלבש באימא והבו זה.

והאורות והמוחין העליוני' שמן הראש עד הקצה באים סתומים באותן האחוריי' פנודע כי גם אחורי אבא נתוני' תוך אחוריי' דאימא ובתוף שניהם המוחין דז"א שהם סוד אלו האורות שנושארו פה באצילות אחר מיתת המלכים ושאר האורות והמוחין התחתוני' המתפשטים בגופא דזעיר הם מגולים מחזה ולמטה וכמ"ש בש"ה ח"א פ"א כי גם המוחין המכוסין בנ"ה דאימא (דז"א) מכין בהם הסודים המגולים ומגלים הארתם והבו זה היטיב כי להיותם בתחלה מגולים העליונים היתה שכיבת פליהם גדולה ועתה באים מכוסה כי הפיסי ומהצלם הוא תיקונם פנודע אף התחתונים שפאו מתחלה מכוסים יכלו להתגלות אח"כ אחרי אשר פבר נתקנו והנה יכולת בהם לקבלו שלא ע"י מסף אחורי הבינה וז"ס הגדלות דז"א של פניסת מוחותיו המלובשים בצלם דאבא ובצלם דאימא הנז' בכל מקום והבו זה מאוד כי זה הוא כלל גדול.

והנה במות הד' שהוא הת"ת ונסתלק אורו מהקצה ולמטה אז ירד הפלי הת"ת למטה בכריאה ואורו נשאר באצ"י במקומו פנ"ל פ"ה אלא שאח"כ עלה בכלי הקדש פנ"ל שם וגם אז נשאר במקומו ושאר האורות ירדו ונכנסו בכלי נו"ה ואז ירדו החו"ג דברישיי'הו די"ס ותבונה בגופא שלהם ואז חסר הסתפלות עיני יש"ס ותבונה זה בזה ע"ד הנ"ל באו"א אף עדיין הם פב"פ ואז אח"כ מלך הנצח והמשיך התפשטו' ה"ח בגופא די"ס וכשמת ירדו שאר המלכים בהוד ואז ירדו אחורי י"ס וכשמלך ההוד המשיך ה"ג בגופא דתבונה שהיא אימא וכשמת ירדו שאר המלכים ונכנסו בכלי יסוד ואז ירדו אחורי אי' גם היא בהתפשטות ה"ג דבגופא ואז חזרו יש"ס ותבונה אב"א פנ"ל ואח"כ מלך היסוד והמשיך פללות ה"ח ביסוד יש"ס וה"ג ביסוד תבונה וכשמת ירד הפלי שלו לכריאה ואורו נסתלק באצ"י ואור מל' ירד בכלי שלה וירדו פללות ה"ח וה"ג מב' יסודות די"ס ותבונה אח"כ מלך המל' בכלי שלה והמשיכה פללות ה"ח במל' יש"ס ופללות ה"ג במל' דתבונה ובמותה ירד הפלי לכריאה והאור נסתלק באצ"י וירדו פללות ה"ח והה"ג משתי מלכיות י"ס ותבונה.

ואמנם הטעם למה למעלה לא מצינו בחי' פללות ה"ח והה"ג בב' המלכיות דאו"א בחי' בפני עצמה כמו עתה הוא כי פה המל' דתבונה הוא כמל' דז"א שהוא המלך הז' והיא מל' שפמותה ולכן עלתה בשם פי הוא מל' גמור' אמנם המל' דאימא אינו מל' ממש פי הרי גופא דבינה הוא בהיות אימא ותבונה דפרצוף כנו' בש"א ח"ב פ"ו וגם בהתעל' בז"א היא בשליש העליון דת"ת שבו שהוא בחי' גופא ולכן שם נכללה בכלל היסוד פנ"ל בפ' זה שמצינו בחי' פללות ה"ח וה"ג ביסודות דאו"א ובמלכותיהם בחי' א' ונמצא עתה גמר נפילת אחוריי' או"א הנה במות המלך הד' שהוא הת"ת עד הקצה לבד ואז נגמרו אחוריי' דאו"א לפול במקום דעת חו"ג ושליש הת"ת שם נשארו אמנם אחורי דיש"ס ותבונה לא גמרו לפול עד מות המלך הז' היא מל' נוק' דז"א ולכן גם האחוריי' האלו נפלו במקום מל' דנוק' דז"א כי מקום נוק' דז"א היא מן הקצה דז"א ולמטה פי היא מלכשותו

משם ולמטה דוגמת זעיר שאינו מלביש את או"א אלא מהקוה שלהם ולמטה בבחי' היות כל פרוצופיהם פרוצוף א' שנמצא בהתחלקם שיהיו י"ס ותבונה מהקוה שלהם ולמטה.

והנה בנפול אלו האחוריים די"ס ות' מן הקוה דז"א ולמטה שהוא במקום נוק' דז"א הנה באופן זה פי האחוריים די"ס הנה בצד הפנים של נוק' והאחוריים של התבונה הנה בצד האחוריים דנוק' ואמנם הפלים של הנוק' ירדו בברי' והאורות עלו בדעת פנ"ל בפ"ה ובמקומה הנה אחוריים פנופר שהוא מהקוה דז"א עד למטה והז"א עצמו גם הוא מקוה ולמעלה עומד פנ"ל בפ"ה עד אחרי התקוה שמתפשט עד הסוף והנוק' מלכשתו כמ"ש בע"ה בש"ה ח"ד והנה נת' בש"ה ח"ה פי בתחלה לוקח הז"א המוחין מלכשים בנה"י די"ס ות' ועולה ג"כ לקחת כל אחוריהם גמורים ואז יוצאים יעקב מהאחוריים די"ס ולא מהאחוריים דתבונה ומוחין דנוק' דז"א הם האורות הנמשכים מתוך ז"א ולפעמים כשז"א פב"פ עם נוק' שהוא רחל שנה בקומתם אז לוקחת נוק' מוחין שלה שאלא ע"י בעלה אמנם לוקחת ממש מוחותי מלכשים בתוך נה"י די"ס ות' ולפעמים כל האחוריים שלמי' וזעיר בעלה לוקח מוחותיו ע"י התלבשותו תוך האחוריים העליונים דאו"א ונמצא יוצאים ב' יעקב א' מאבא בז"א וא' מישראל סבא בנוק' דז"א ואז הם שני האורות הגדולים לא הוא גדול ממנה ולא היא גדולה ממנו ואינם צריכי' זה לזה כלל הרי נת' היטיב ענין ז' מלכים ומיתתם שהם זו"נ ו"ק שלו לבד וחלק א' מנוק' דז"א לבד וענין ביטול כל האחוריים דאו"א וי"ס וח' ונה"י של הפתר.

ותבין ענין הגדלות זו"נ אחר התקוה להשלים שאר אורותיו שחסרו ולא יוצאים מתחלה ואלו האורות אינם יוצאים מתחלה ואלו האורות אינם יוצאים בין שלו ובין של נוק' אלא מלכשת תוך אחוריים הנזכר פי אינם יכולים לקבל אורותיהם בכליהם אלא ע"י הפסק מסוף האחוריים הנז' והאחוריי' להיותם מאו"א יכולים לקבל האורות מז"א פי הם אורות של תחתון מהם אף הז"א עצמם אינו יכול לקבלם רק ע"י ואז לא יחזרו פליו להשבר.

והענין פי אנו מבחרים אלו אחוריים הנז' מעט מעט להשלים חלקי האחוריי' ולהעלותם לאו"א למקום העליון וזה ג"כ הסוד הנמרץ של העלאת המ"נ שמעלים זו"נ למעלה באו"א ז"א באבא ונוק' באימא הבירורים שנבררו לגמרי מאותם פלים של האחוריי' שפבר נשלמו ונשארי' למעלה ונתקנים או"א מעט מעט וגם אנחנו המתחונים בניהם דזו"נ מעלים מ"נ הם הבחינות שנתקנו מהפלים דזו"נ שיירדו במקום המיתה למטה בבי"ע וכ"ז נעשה על ידינו אף הבירורים דאחוריי' דאו"א נשארו באצי' ואין מי שיכררם אלא זו"נ והם הם המעלים אותם בסוד מ"ל וכפי גודל הבירור שנתברר ועולה ניתוסף פח למעלה ויורד שפע מלמעל' ע"י זיווג העליון להשפיע בתחתוני' וע"י השפיע היורד מוסיף פח בתחתוני' ללקט ולברר והבן זה היטיב פי זו סוד נמרץ האמיתיות של מ"נ הנז' בכל מקום באמיתות ולא יגמרו להתברר כל אלו הבחי' בין דאבא בין דאימא ובין דז"א ובין דנוק' עד שיבו' משיח בע"ה ולכן פתיב אז בלע המנות לנצח בסוד המיתה של המלכים.

גם תבין סוד המוחין שבאין אל הזו"נ מלכשים תוך או"א מה עניינם והבן זה מאוד פי אלו הב' פללים של המ"נ ושל המוחין כמעט פללים החכמה זו וב' פללים אלו תלויים

זֶה בְּזֶה פִי הָאֲחֻרַיִן דְּאו"א שֶׁהֵם לְבוּשׁוֹ הַמְּוַחֲזֵן הוּן הֵן הֵמ"נ וְזֶה תִּיקוּנָם וּבִירוּרָם וְלִכְּוֹן
בְּכָל יוֹם נִיתְּנָסַף תִּיקוּן וּבִירוּר מְחֻדָּשׁ מְחֻבְּרוֹ וְזֶהוּ חַיִּיב הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם
וְאִין תְּפִלַּת יוֹם א' מוֹעִילִים לְיוֹם זוֹלָתוֹ פִּי אֵין דּוֹמָה זֶה לְזֶה וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ עַד בִּיאַת
הַמְּשִׁיחַ כְּנֹז' בִּשְׁ"ח וְתָמִיד עַד יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ א"א לְהַמְשִׁיךְ הַמְּוַחֲזֵן תוֹךְ זו"נ אֲלֵא מְלֻכְּוֹשִׁים
תוֹךְ אֲחֻרַיִן הַנְּ"ל וְנִמְצָא פִּי כָּל מָה שֶׁנֶּפֶל מִכָּל הַבְּחִי' שֶׁהֵם ז' מְלָכִים וְאֲחֻרַיִן דְּד'
פְּרָצוּפִים או"א י"ס וְת' הֵלֵא הֵם י"א בְּחִי' וְהַפְּסוּלֵת שֶׁבָּהֶם נַעֲשׂוּ הַקְּלִיפּוֹת וּמָה שֶׁלֹּא
נִתְּבַרְר מֵהֶם עֲדִינֵן הֵם גְּתוּנִים תוֹךְ י"א קְלִיפּוֹת הַנּוֹז' הֵלֵא הֵם סוֹד י"א סִימְנֵי הַקְּטוּרַת
שֶׁהֵם הָאוֹרוֹת שֶׁבְּתוֹךְ הַקְּלִיפּוֹת הַנּוֹז' פ' יִתְרוֹ דִּס"ט ע"א וּפ' וְאֲתַחֲנֵן וּבְתִיקוּנִים תִּיקוּן י"ח
דל"ו דְּלִית סְטְרָא אַחְרָא דְּלִית בִּי נִהִירוֹ דְּקִיק חַד וְנִהִיר סוּחְרַנְי' כְּד"א וְנִגְגָה לוֹ וְגו' וּז"ס
וּמְלֻכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה וְכָל יוֹם וְיוֹם אָנוּ מְבָרְרִים מֵהֶם וּמַעֲלִים אוֹתָם וְלִכְּוֹן מוֹעִיל הַקְּטוּרַת
לְמִיתַת הַמַּגְפָּה ב"מ פִּי הַמַּגְפָּה מִן הַבְּרוּרִים וּכְמ"ש בְּמִקּוּמוֹ בִּשְׁ"ה וּשְׁמוֹר פְּלָלִים אֱלוֹ פִּי
הֵם שְׂרָשִׁים גְּדוּלִים וּבְשַׁעַר זֶה חֶלֶק ג' פ"ח פ"ט נִרְחִיב בִּיאוּר זֶה בְּדְרוּשׁ הַמ"נ ע"ש:
פָּרָק ז אַחַר שֵׁנַת ב'פ' הַקּוּדֵם הַפְּרָשׁ שֵׁינֵשׁ בֵּין ז תַּחְתּוֹנֵי לִג"ר פִּי הַז' מֵתוֹ מִמֶּשׁ הַפְּלִים
יַעַן יָרְדוּ אֵל עוֹלָם הַבְּרִיאָה אֶף הַג"ר יָרְדוּ הָאֲחֻרַיִן בְּאַצִּי' עֲצֻמוֹ וְאִין רַק בִּיטוּל בְּעֵלְמָא
וְגַם נַת' פִּי בְּמוֹת הַחֶסֶד הַתְּחִילוֹ ז' מְלָכִים לְמוֹת מִיתָה גְּמוּרָה בְּבְחִי' הַהוּא אֶף הָאֲחֻרַיִן
הַעֲלִינִים דְּאו"א לֹא נִגְמְרוּ נְפִילְתָם עַד מוֹת הַגְּבוּרָה וְאֵז חֲזְרוּ או"א עֵילְאִין אַב"א וְנִבְּיָן
בְּזֶה עֲנִין שֵׁם מ"ב שֶׁהוּא אַב"ג ית"ץ קר"ע שט"ן וְהֵם בּוֹז"א כְּמ"ש בְּתִיקוּנִים דְּלַח"א
וּלְמֵאן לְהֵאִי צִינּוֹר דְּאִיְהוּ ו' דְּכִלִּיל ו' צִינּוֹרִין דְּכוּלְהוּ מְשִׁיחַ אֲתָנוּן דְּאִינוּן אַב"ג ית"ץ
וְכו'.

גַּם נַז' בְּתִיקוּנִים שֶׁזֶהוּ שֵׁם מ"ב בְּעוֹלָם הַיְצִירָה וְנִק' חוֹתְמָא דְּשַׁעֲוֹנָה וּז"א וַיְצִירָה הַפֶּלֶא
א' פְּנוּדַע וְהִנֵּה נַת' בִּשְׁ"ב ח"א פ"א פִּי שֵׁם הַנְּי"ה דַּע"ב בְּטַעְמִים שֶׁהֵם הַמְּוַחֲזֵן וְאֵם כֹּן
יְהִיָּה בְּעוֹלָם הָאֲצִי' וְשֵׁם ס"ג ג' טַעְמִים שֶׁלּוֹ שֶׁהֵם אַח"פ וְהֵם בְּבְרִיאָה וְהַנְּקוּדוֹת דִּס"ג
בְּעֵינֵינוּ וְהֵם בִּיְצִירָה שֶׁהֵם הַמְּלָכִים דְּמֵתוּ שֶׁהֵם זו"נ הַנִּק' יְצִירָה.

וּכְבָר נַת' אֲצִלְיָנוּ פִּי כָּל שֵׁם מ"ב הֵם ג'פ"י ד' פִּי פְּנוּנְתוֹ וְכוּחוֹ לְהַעֲלוֹת לְמַעְלָה אֵת מָה
שֶׁלְּמַטָּה וְלִכְּוֹן בְּשֵׁם זֶה שָׁבוּ נִרְמַזוּ ז' מְלָכִים שֶׁהֵם זו"נ בָּהֶם כַּחַ וְהַעֲלָא' וְהַבִּירוּר מֵהֶם
נַעֲשׂוּ וְע"י שֵׁם כֹּן מ"ב זֶה אָנוּ מַעֲלִים בְּרוּרֵי ז' מְלָכִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בִּיְצִירָה וַעֲשִׂיָה וְלִכְּוֹן
נִרְמַזוּ בְּשֵׁם מ"ב זֶה מִיתוֹת ז' מְלָכִים.

וְהִנֵּה שֵׁם אַב"ג ית"ץ זֶה בְּחֶסֶד וּלְפִי שֶׁמִּמֶּנּוּ הַתְּחִילוֹ מִיתַת הַז' מְלָכִים וְלִכְּוֹן כָּל הַז' נִרְמְזוּ
בְּיַחַד בּוֹ וְזֶהוּ אַבְג"י ת"ץ פִּי פִּי אַבְג"א הוּא שְׁטָן כְּמ"ש בְּתַלְמוּד הַהוּא אַבְגָּא דְּבִי רַב
שֶׁהֵם הַקְּלִיפּוֹת וְהוּא כְּמוֹ אוֹתֵינוּ שַׁעֲטָנ"ז שְׁגָם בָּהֶם נִרְמַזוּ בְּחִי' זוֹ שְׁט"ן ע"ז כְּמ"ש קָמֵן
וְהִנֵּה אוֹתֵינוּ אַב"ג גִּי ו' הֵם מְלָכִים דְּזַעִיר וּי' דַּאבְג"י הוּא הַמ"ל י' זַעִירָא וּשְׁנֵיהֶם י"ו
שֶׁהוּא שְׁעוֹר רַחֲב רַה"ר י"ו אֶמָּה כְּמ"ש לְעֵיל פ"א פִּי אֱלוֹ הַמְּלָכִים נִקְרָאוּ רַה"ר קוּדֵם
הַתִּיקוּן וְאֱלוֹ הַז' מְלָכִים שֶׁהֵם אַבְג"י ת"ץ מֵתוֹ וְזֶהוּ ת"ץ פִּי נִשְׁבְּרוּ פְּלִיָּהֶם וְאֶמָּם קר"ע
שְׁט"ן הוּא כְּנֶגֶד הַגְּבוּרָה וּלְפִי שֶׁבִּיטוּל אֲחֻרֵי או"א לֹא נִגְמְרוּ עַד הַגְּבוּרָה כְּנ"ל פ"ו וְלִכְּוֹן
נִרְמַזוּ בִּיטוּל אֲחֻרַיִים הֵהֵם בְּשֵׁם זֶה פִּי לֹא הִיָּתָה נְפִילָה וּשְׁבִירָה כְּמוֹ הַז' מְלָכִים רַק
קָרִיעָה בְּלִבָּד פִּי נִקְרַעוּ אֲחֻרַיִן וְהוֹסְרוּ מִבְּפָנִים כְּמִי שֶׁקוֹרַע לְשָׁנִים וְאִינָה שְׁבִירָה וְנִתְּצָה

והריסה גמורה כי נשארו במקומם באצלי ככותל הנקרעת לשנים ולא נתצו אבנים ולא נתפרדו אבניה וע"י קריעה זו נמשכו ונתגלו הקלפות שהוא השטן זהו קר"ע שט"ן.

וכבר נת' בשד"ה בפ"ט כ"א או"א הם ב' שמות הוי"ה ואהי"ה ביודי"ן ע"ב וקס"א שקהם בגי' זכור והוא בחי' פב"פ אף אחרונים דפ"ק קדמ"ת הם אחריו אלו הב' שמות הוי"ה ואהי"ה אחריו הוי"ה דע"ב גי' קפ"ד ואחריו קס"א גי' תקמ"ד שקהם בגי' תשכ"ח כ"י הזכירה נמשכת מהפנים והשכחה מהאחריו"י כ"י שם הקלפות ולכן קר"ע שט"ן בגי' תשכ"ח והכולל כ"י בשם זה נקרעו האחרונים הנז' שקהם תשכ"ח.

ונבאר עתה ענין הספר תורה שהוא רמז לז"א תורה שבכתב למה אין בו לא טעמים ולא נקודות זולתי תגין ואותיות והענין כמ"ש בש"א ח"ג פ"ו ענין טנת"א בעולם העקודים ונבארם עתה בניקוד הנה האותיות הם הפלים והנקודות הם העגולים כמו הנקודות שקהם נפ"ש שלקהם פנ"ל פ"י ח"א מש"ב ובשבירות הפלים פרחו האורות של הנקודים הנק' נפ"ש ונשארו על הפלים והם בחי' תגין על האותיות ואח"כ בעת התקון יצא אור זה החדש ממצח א"ק כמ"ש בח"ג פ"י והם הנק' טעמים והנה נת' במ"א ענין הספר תורה ש"הוא יסוד דאבא הנכנס תוך זעיר.

וכבר ידעת' כ"י במחשבה שהוא החכמה איתבררו פוליהו ניצוצין דאנדריקו וכו' ובהיות כ"י הס"ת פלי נקודות וטעמים מורה על המלכים דמיתו שקהם האותיות והתגין שעליהם ונתקנים ע"י יסוד דאבא ובמחשבה איתבררו פולם כ"י ע"י הקריאה שאדם קורא הוא מושף בז"א שהוא תורה שבכתב את הטעמים והנקודות ע"י קריאתו ולכן תראה כ"י הטעמים והנקודות יש להן הרגשה ונידנדוד בקריאתם ויען כ"י הם מורים בתחזית המלכים כ"י אחר שחזרו להחיות ע"י הטעמים החדשים וגם ע"י הנקודות שחזרו לתוכן אף התגין אין בהם נידנדוד כלל כ"י הם בחי' האורות בהיותם פורחים על הגופו' המתים בסוד ונפשו עליו תאבל.

גם תמצא חילוק אחר כ"י הטעמים או הנקודות יש מהם שכתובות למעלה מן האותיות ויש מהם נמוך אבל תגין למעלה ונוגעים בהם לסיבת הנזי. ונבאר ענין האותיות שקהם הפלים פנ"ל ש"א ח"א פ"ג והם הם החו"ג שנמשכים בטפת הזכר להוליד הולד להיות נוצר על ידיהם צורת איברים והם הם הכ"ב איתנון ואלו הכ"ב איתנון הם בחי' פלים לאו"א וזו"נ כ"י החסדים והגבורות הם הכ"ב איתנון ונכנסין באו"א ומהם מצטיירין הפלים דאו"א פו"א ושארית החסדים שקהם שאר האותיות נוצרים הפלים דזו"נ ונהו פרטן אותיות שקהם אוכ"ל מספר"ת הם הפלים לפנ"י דאו"א ואותיות בד"ק חי"ה הם הפלי' דאחרונים דאו"א הנזכר בזהר חדש שמתגיגי עליוהו תג א' בכל אות מהם וז' אותיות הנשארים שעטנ"ז ג"ץ הם פלים דזו"נ ז' מלכים אף אותיות או"א אחרונים והפנ"י הם ט"ו פמנ"ן י"ה שקהם או"א י"ה משם הנ"ה ולהיות' או"א גדולים כפליים מזו"נ לכן הוצרכו לקחת אותיות כפולים יותר ממה שלקחו זו"נ.

והנה באותיות אוכ"ל מספר"ת שקהם פנים דאו"א אין בהם שום תג עליהם יען נשארו האורות בתוכם אכן ו' אותיות בד"ק חי"ה שקהם אחרונים דאו"א מתייגים על כ"א מהם תגלהורות כ"י נפלו פלי האחרונים מהם וחסר אור האנון העליונה דא"ק אשר לכן נפלו פנ"ל בפ"ד ואותו אור חופף עליהם אחר נפילתה.

אָמַנְם ז' אוֹתוֹת שֶׁעֲטַנְנִי ג"ץ שְׁהֵם הַפְּלִים שֶׁל הוּז' מְלָכִים זוֹ"נ דְּמִיתוּ מִמֶּשׁ יַעַן חֶסֶר מֶהֱם כָּל הַג' אִוְרוֹת דֹּאח"פ בְּשֶׁרֶשׁ לְמַעְלָה מִשְׁיַבְנֵלְת הַזְּקֵן כִּי אִם לְמִטָּה בְּגוֹפֵא פִּנ"ל בִּפ"ד לְכֵן אָנוּ מְתִיגִים ג' תְּגִין לְהוֹרוֹת הַעֲדָר הַג' אִוְרוֹת מֶהֱם מִתּוֹךְ הָאוֹתוֹת שְׁהֵם הַפְּלִים וְנִשְׁאָרוּ עֲלֵיהֶם חוֹפְפִי בְּסוּד וְנִפְשׁוּ עָלָיו תְּאָבֵל שֶׁעֲטַנְנִי ג"ץ הֵם אוֹתוֹת שְׁטִין ע"ז וְהוּא ר"ת שׁוֹעַ טוֹו וְנוֹז שְׁבַכְלָאִים וְאָמַנְם בִּכ"א מֶהֱם עוֹבֵר הַלּוֹבֵשׁ כְּלָאִים וְהִרְאָיָה שְׁהוֹתְרָה בְּצִיצִית מְדַכְתִּיב לֹא תִלְבַּשׁ שֶׁעֲטַנְנִי גְדִילִי תַעֲשֶׂה לָךְ וְשֵׁם לֹא הָיָה הַתְּכַלֵּת שׁוֹעַ וְלֹא נוֹז רַק שֶׁהִי כְּרוּכָי יַחַד וְעַכ"ז הָיָה אִיסוּר.

וְנִרְאָה לִי חִיִּי כִּי הִרְפִּיחַ נִיצוּצוֹת הַנּוֹז לְמִטָּה פ"ט הֵם בַּח' תְּגִין דוֹ"א שְׁהֵם הָאוֹרוֹת שְׁלֵקַח הָעֵינַי מֵאח"פ וְהֵם הַחוֹפְפִי אֲדָה הַנְּקוּדוֹת הֵם הָאוֹרוֹת עֲצָמָן הַיּוֹצֵאִי מִהַטְיָבוֹר דְּרָף עֵין כְּמִבְנָאָר בְּמִקוּמוֹ בַּח"א וּבְזֶה נִיחָא דְאִיפֵא טַעְמָי וְנִקְוֹדוֹת שְׁהֵם ב' בַּח' וְגַם אֵלּוּ הֵם הַתְּגִין שְׁבָאוֹתוֹת אַחֲרֵינִי דֹאו"א.

וְהִנֵּה לְפִי שְׁעִיקָר הַקְּלִיפּוֹת לֹא נַעֲשׂוּ אֶלָּא מִז' כְּלִי דוֹ"נ מִמֶּשׁ שְׁמִיתוּ לְכֵן נִרְמַז בְּאוֹתוֹת שֶׁט"ן ע"ז אוֹתוֹת שֶׁעֲטַנְנִי כִּי הַקְּלִיפּוֹת הֵם הַשְּׁטָן הָעֵז וְהַקְּשָׁה שְׁמִחְוֹזָק וּגְבוּרוֹת שְׁבָהֶם יֵצֵא הַשְּׁטָן שְׁהֵם הַקְּלִיפּוֹ.

וּכְבָר יְדַעַת בְּזוֹהַר פְּקוּדֵי וּבְאֶדְרָא כו' כִּנּוּז' אֵלּוּ הַמְּלָכִים נִיצוּצֵינִי דְאֶזְדְּרִיקוּ כִּהֵאִי אֲנִימָא דְאֶכְתֵּשׁ בְּפִרְזָלָא וְזֶהוּ אוֹתוֹת ג"ץ כִּמ"ש בְּמִשְׁנֵה בִּמְס' בְּבֵא קֵמָא פ"ח גִּץ שִׁיֵּצֵא מִתַּחַת הַפְּטִישׁ כִּי זֶהוּ שְׁטָן ע"ז הֵם גִּץ הַיּוֹצֵא מִתַּחַת הַפְּטִישׁ: פֶּרֶק שְׁמִינִי אַחַר שְׁבִיאָרְנוּ בְּפִרְקֵי שְׁעָבְרוּ עֲנִין ז' הַמְּלָכִים דְּמִיתוּ וְהֶאֱחֹזֵר דג"ר שְׁהֵיָה בָהֶם בְּיִטוּל אֲדָה לֹא מִתּוֹ וְאִיָּה בְּיִטוּל הָאֲחֹרֵיִים הָיָה בְּעַת ז' מִיתוּ הַמְּלָכִים מִמֶּשׁ וּבְסִיבָתָם כִּנּוּז' בְּפִרְק שְׁקֵדָם וּבְבִאָרָם עֵתָה בִּפ' וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים וְגו' אֲשֶׁר גַּם בְּאֶדְרָא נִשְׂאָ וְהֶאֱזִינוּ נִדְרָשׁוּ הַפְּסוּקִים הָאֵלּוּ בְּתִיקוּנֵי הָאֲצִי כְּלוּל וְהִנֵּה הֵם זֵינִין מְלָכִים דַּעַת חג"ת נִצְחַח הוּד יְסוּד מְלָכוֹת וְהֵם בְּלַע כְּנָגֵד הַדַּעַת וְיִוֹכֵב הַחֶסֶד וְחוֹשֶׁם גְּבוּרָה וְהַדַּד ת"ת וְשְׁלֵמָה נו"ה וְשְׁאוּל יְסוּד וּבַעַל חֲנָן מְלָכוֹת.

וְהַעֲנִין כִּי אֶרְץ אֲדוּם הִיא בִּינָה דְּמִינָה מִתְּעַרְיִן דִּינִין אֲדוּנָמִים בְּשָׁנִים וְהֵם הוּז' מְלָכִים דוֹ"נ דְּנִפְקִין מִינָה בְּסוּד נִקְוֹדוֹת שֶׁהִי דִינִין תְּקִיפִין קוּדָם הַתִּיקוּן וּלְפִי שֶׁהִד' אַחֲרֵינִים דֹאו"א וּי"ס וְתַבּוּנָה יִרְדוּ בְּמִקוּם ז' מְלָכִים אֵלּוּ בְּאֶצִּילוֹ פִּנ"ל בִּפ' שְׁעָבֵר וְהִי בְּיִטוּלָם בְּעַת מִיתַת ז' מְלָכִים וְלָכֵן תִּמְצָא שְׁבִז' מְלָכִים לֹא נִז' שֵׁם אַבְיָהֶם רַק בִּז' מֶהֱם שְׁהֵם בְּלַע בֵּן בְּעוֹר וְיִוֹכֵב בֵּן זֶרַח וְהַדַּד בֵּן בְּדָד וּבַעַל חֲנָן בֵּן עַכְבּוֹר לְהוֹרוֹת עַל ד' אַחֲרֵינִים שְׁל הָאֲבוֹת הַנּוֹז' שְׁגַם הֵם נִפְלוּ וְאָמַנְם לְפִי הָאֲמַת שְׁלֹא מִתּוֹ מִמֶּשׁ רַק בְּיִטוּל בְּעֵלְמָא לְכֵן נִזְכְּרוּ בְּעַת הַמְּלוּכָה וְלֹא בְּעַת מִיתָתָם כִּי לֹא נֶאֱמַר וְיָמַת בְּלַע בֵּן בְּעוֹר כִּמ"ש וְיִמְלֹךְ בְּאֲדוּם בְּלַע בֵּן בְּעוֹר וְכֵן לֹא כְּתִיב וְיָמַת יוֹכֵב בֵּן זֶרַח וְכִינִצָּא בְּשִׁאָר הַד' לְהוֹרוֹת כִּי אַחֲרֵי אֲבוֹת לֹא מִתּוֹ רַק בְּיִטוּל לְבַד וּמִן הִרְאוּי הָיָה שֵׁם הַד' מִן הַד' הַנּוֹז' בּוֹ שֵׁם הָאֵב יִהִי חוֹשֶׁם שְׁהוּא הַגְּבוּרָה יַעַן שְׁהוּא מְעוֹרֵר הַתְּפִשְׁטוֹת ה"ג בְּאִימָא וּבְשׁוּבוֹ נִפְלוּ וְא"כ לְמָה לֹא נִז' שֵׁם הָאֵב כִּמ"ש בִּב' הִרְאִשׁוּנִים וְהִלֵּא הוּא ג"כ הַמְּלָךְ הַג' אֲדָה הַעֲנִין כִּי אֵין אוֹמְרִין פְּלוּנֵי בֵּן פְּלוּנֵי רַק בֵּן פְּלוּנֵי הַנּוֹז' ע"ש הָאֵב כִּמ"ש לְמִשְׁפָּחוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם וְהִנֵּה חוֹשֶׁם זֶה רוּמָז לְנוּק' שְׁהֵם ה"ג דְּנוּק' לְכֵן לֹא נֶאֱמַר בּוֹ בֵּן פְּלוּנֵי וְהִנֵּה הִרְאִשׁוֹן נִק' בְּלַע שְׁהוּא בְּלַעֲם כִּמְשֵׁרז"ל וְלָכֵן הָיָה בְּלַעֲם שְׁקוּל כְּמִשְׁה ע"ה כִּי מִשְׁה הוּא סוּד הַדַּעַת כְּנִזְכָּר שְׁהוּא דַּעַת עֲלִיוֹן דְּאֶבָא לְכֵן גַּם בְּבִלְעָם כְּתִיב וְיִוֹדַע דַּעַת עֲלִיוֹן כִּי יֵצֵא מִסִּיגֵי מְלָךְ זֶה דַּעַת הָעֲלִיוֹן וְז"ש מִהִרְרֵי קָדָם

כי אלו הם מלפי קדמאין הנק' הררי קדם וגם כי הם בסוד המלכות וכ"כ בפ' ניהי ד' רפ"ג ב' שלכן נקראי מלכים כנז' ח"ג פ"א ולכן נקרא חכמת בני קדם חכמה תפאה מלכות ויובב שהיא הסוד ולכן נקרא בן זרח לשון זריחה כי הסוד הוא אור פנודע וחשם הוא הגבורה אותיות חמש ה"ג וכן חשם מארץ התניני ר"ת חמה וס"ת מיץ למפרע וז"ס כי מיץ חלב יוציא חמה שהם סוד הגבורות שתחת דם נעשה חלב וחקמאה בדידי אשה מתמצי' דם המתמצה בדידים והדד בן בדיד הוא ת"ת ונק' פן כמ"ש בש"א ח"ג פ"ו כי לפעמים אבא ויש"ס נעשים ח פרצוף וכן בינה ותבונה חד פרצוף וזה מה שהיה מקום היסוד דבינה הוא עתה מקום התנה דבחן' כל הפרצופי' ושם נעשים הדדים כמ"ש בארץ בש"ח וזהו הדד בן בדיד ב"פ ד"ד שהם בתנה ת"ת וכן אותיות בדיד ב' דדים ובמות זה המלך צמקו דידי הבינה פדדך אשה שצמק דדי' במות ולד שלה והם בחי' התפשטות הה"ג ביסוד אימא פנ"ל בפ"ו שגפלו אז אשר הם דם ונעשו חלב עתה צמקו.

ושאול הוא היסוד בסוד רחובו' הנקר שהודעתיה שהו' העיטרא דיסוד דבינה המתרחב ור"ת שאול מרחובות הנקר הוא משה כי משה הוא היסוד דאבא פנודע והנה גם שאול מלך ישראל היה מפאן וז"ש בשאול והנה הוא נחבא אל הכלים פי בעת שגפלו אלו הכלים נסתלקו משם האורות ולא נשארו רק רפ"ח ניצוצין שגבאר בפ' הבא.

ואמנם בכלי של היסוד נשאר אור אחד מלבד הרפ"ח פדי להחיות כלי המלכות דלית לה מגרמה פלום וזה האור הנחבא שם בעת השבירה הוא שאול המלך פי מן הראוי היה שישתלק גם הוא ונחבא אל הכלים כמתגבב לצורך המל' ולכן זכה אל המלוכה פיון שפוננת חיבורו היה להאיר אל המלכות נשאר ענין המלך הח'.

ואשתו מהיטבאל ית' בע"ה בחלק הבא גם בש"ב ח"ב פ"א בארץ אלו המלכים בפ' וישלח בלע וחשם ויובב עי"ש: פרק ט אחר שבארנו לעיל פ"ג ז' מלכים דמיתו ממש כי אורות שנסתלקו היא מבחינת הנפש המסתלקות מן הגוף והכלים שיירדו בפריאה היא בסוד וישב העפר אל הארץ פשה' ונבאר עתה ענין אחר הנזכר בזוהר פ' שלח קצ"ט א' והוא ענין פח הנקראהבל דגרמי ונמשך מן הנפש שורה תמיד על העצמות המת עד התחן' כי אם לא היה נשאר שום לחלוחית אור העצמות לא היו קמים בתחן' והי' נפסדים ונרקבים לגמרי ואותה ההבל שורה עליהם ומאיר בהם קצת הארה פדי שיוכלו להתקיים עד זמן התחן' ויש עין הגורם להסיר גם ההבל דגרמי שהוא ולכן אינם קמים בתחן' והם העצמות היבשות בלי לחלוחית ההבל הנזכר שאמר לו השם יתברך כי אותם העצמות בגושף וכולי ח' לא יחי' וגומר.

ולא קמו באותה תחי' בימי יחזקאל ונמצא כי גם בכלים האלו המתים אף על פי שהאורות נסתלקו מהם ודאי שנשאר בהם ההבל דגרמי להחיותם עד עת התיקון ואין כל חדש תחת השמש ותיקונם הוא תחיית המתים ממש.

והנה אותו ההבל הנשאר בהם הם רפ"ח ניצוצין שאנו מזכירין בכ"מ וז"ס ורוח אלהים מרחפת על פני המים וגומר מ"ת רפ"ח פי ענין הרחף הוא שהי' רוחפים על המתים ומעופפים עליהם להאיר להם פשה' הארץ תנהו ובוהו וכולי שהוא זמן מיתת המלכים ומן בחי' האורות שהיא הרוח של הכלים נמשכו אותן רפ"ח ניצוצין וז"ס ורוח אלהים מרחפת וגומר.

מדרגה י' והיא אותיות אַחורניים דמלוי המלוי בבחי' אותיותיהם קנ"ו אותיות. אח"כ מדרגה י"א מספר כ"ח אותיות מלוי המלוי בבחי' מספרם.

אח"כ מדרגה י"ב מספר אותיות דאַחורניים דמלוי המלוי בבחי' מספרם והם נעשים אַחורניים וכן פיוצא בזה תלף למדרגה עד אין קץ. וכיוצא בזה תצטרף בשם ס"ג ובשם מ"ה ורשם בין בכל השמות שיש בעולם וטעם היות אותיות המלוי גרועים מאותיות הפשוטות הוא ג"כ כי מלוי גי' אלהים שהוא דין כי הם דינים וגם הם הענפים והפשיטים הם השרשים והמלואים הם ענפים של האורות המתפשטים ומתגלים בשרשי הוי"ה ובשרשם הוא פשוט בלי מלוי אז הוא גרוע הפשוט יען היות אורותיו סתומים אף כשהפשוט הוא עם מלואו אז הפשוט עיקר ומעולה ממלואו.

והנה ברדת הרפ"ח ניצוצין בפלים הנ"ל ודאי שהיותר מדרגות התחתונות הם שירדו בפלים והנה מכל אלו השמות דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן נפלו הניצוצים בפלים אמןם אינם שונים כי ניצוצות ע"ב יאיר בפלים שלהם ודס"ג יאירו בפלים שלהם וכן פיוצא בזה.

והנה פיון שהמדרגות השמות בעצמן הם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וא"כ ודאי שניצוצות שירדו משם ע"ב שהוא אור זך וגדול לכן הניצוצות יותר מעוטות כי לא היה בכלי שלו כ"כ שבירה כמו ביותר תחתון ממנו וניצוצות ס"ג יתירות מניצוצות ע"ב ושל מ"ה יתירות משל ס"ג ושל ב"ן יתירות משל כולם.

ונבאר סדר דהיות אלו בז' מלכים כי אם היות אלו הז' מלכים אינם רק מ"ה וב"ן דבין דכללות שהם זו"נ עכ"ז יש בהם ד' היות אלו והענין אמת הוא כי בבחי' עצמן של הי"ס מתחלקין כן ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בחכמה ובינה וזו"נ.

ואמנם כאשר נתקנו אלו הי"ס דאצילות לא באו ועמדו במקומם הראשון כי הרי מספיק הפתר נעשה א"א ונתפשט עד סיום האצילות ומחו"ב די"ס נעשו פרוצים או"א והיא מן הראוי להיותם מלבישים את החי"ב דא"א כי שם מקומם האמיתי ואמנם ירדו למטה והלבישו חו"ג דאו"א פנודע ואח"כ פרוץ ז"א שהוא ת"ת מלביש מת"ת דא"א ולמטה ולא הלביש את כל או"א המלבישים את חו"ג דא"א כי זה היה מקום ו"ק ז"א האמיתי אמנם נוק' דז"א נשארה במקומה פגוד מל' דאריף ונמצא עתה כי ע"ב וס"ג שהם שרשים מסוד חו"ב דנקודים ירדו עד חו"ג דא"א ושם הלבישם אחר התקון כנז' ונמצא כי ע"ב הלבוש את החסד ולכן ע"ב בני' חסד ושם ס"ג הלביש גבורה דא"א ושם מ"ה שהוא ז"א עם כללות הו"ק שלו לגמרי הוא מלביש ת"ת דא"א משם ולמטה ושם ב"ן הוא הנוק' דז"א מלבשת מל' ממש דאריף הרי נמצא כי שם ע"ב הוא בחסד של הז' מלכים ושם ס"ג הוא בגבורה של ז' מלכים ושם מ"ה בת"ת ושם בין במל' ונמצא כי בחי' ע"ב ס"ג מ"ה הם ניצוצי הזכר דזעיר וניצוצי ב"ן הם ניצוצי נוקבא מלכות וכל אלו ע"ב ס"ג מ"ה הם מבחי' ב"ן של כללות שהוא ז' מלכים כמ"ש ש"ד ח"ב פ"ו ע"ש היטיב אמיתות הדבר על מתכונתו: פ"ק י ונבאר עתה מספר הרפ"ח ניצוצין שירדו מד' שמות הנז' והנה בשם ע"ב שהוא החסד עלו האורות שלו למעלה באצילות ששה מדרגות הראשונות שהם בחי' ד' אותיות הפשוט ובבחי' האחורני' פשוטים ובחי' מספר הד' אותיות ובחי' מספר האחורני' ובחי' עשר אותיות המלוי ובחי' האחורני' שהם של הז' מדרגות ומשם ולמטה נפלו כולם כי כל מדרגות שלהם של אחר המדרגות ששה כנ"ל עד מדרגות לאין

קצו ירדו פולם בעול' הבריאה אל הכלים שלהם והנה כאשר נאמר כי ממדרגה הזאת התחילו כול' לירד ממנו ולמטה וא"כ אין מספר לכל המדרגות שפתחיה ולכן אין אנו מונין אלא המדרגה הראשונה מכל המדרגות שנפלו וכל המדרגות שפתחיה נכללים בה ואינם נחשבים בפני עצמן והנה המדרגה הא' מכל מה שנפל הוא המדרגה הז' שהוא חשבון ומספר עשרה אותיות המלוי דפני' וכאשר נמנה הי' אותיות אלו הם ע"ב א"כ הרי שירדו ע"ב ניצוצות משם ע"ב.

ומשם ס"ג שהוא תחתון במעלה משם ע"ב ירדו יותר ממה שירד משם ע"ב כנ"ל והוא כי ירד ממנו גם ב' מדרגות אחרות עליונות והם מדרגה ה' וו' שהם י' אותיות מלוי ס"ג בצורתם ובחי' אחרים שלהם וד' מדרגות העליונות נתעלו למעלה באצילות ונמצא כי מה שירד משם ס"ג הוא י' אותיות המלוי בצורתם שהם עשר אותיות ומספרם שהם גי' ס"ג הרי ע"ב ניצוצות.

ומשם מ"ה שהוא ת"ת שהוא תחתון משם סיג ירדו ממנו יותר ניצוצות ממה שירד משם ס"ג וגם פאן ירדו שני מדרגות יתירות על שם ס"ג דוגמת הס"ג שירדו ממנו ב' מדרגות יתירות משם ע"ב והם חשבון הד' אותיות וחשבון האחרים נמצא כי מבחי' שם מ"ה לא נשאר באצילות רק ב' מדרגות הראשונות והניצוצי שירדו למטה הם ע"א ניצוצי שהם כ"ו ומ"ה שהם חשבון הר' וחשבון העשרה דמלוי.

ועתה צריך לתת טעם אל השינוי הנ"ל כי למה בשם ע"ב אנו מונין מדרגה א' לבד ובשם ס"ג ב' מדרגות ובשם מ"ה ב' מדרגות. והענין כי הלא ביארנו כי הצד השונה שבכל הד' שמות הנזכרי' הוא שהמדרגה שהם מבחי' חשבון עשר אותיות המלוי כל המדרגות משם ולמטה נפלו ולכן אינ' עולים בחשבון זולתי מדרגה הראשונה הקודמת אליהם ולכן אין אנו מזכירין ומונין באלו הרפ"ח ניצוצין רק אלו הד' מספרם לחשבונות שיש בד' מלואים אלו של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ולהיותם משונים מלוייה' זה מזה לכן אנו מונין כל הד' מלואים לפי שאינם שונים במספר א' כי זה מספרו ע"ב וזה מספרו ס"ג וזה מספרו מ"ה וזה מספרו ב"ן.

גם ראוי שתדע במקום שאנו מונין הפנים אין אנו מונין האחרים שאם הפני' נפלו מכ"ש שנפלו האחרים ולכן לא תמצא שאנו מונין שום בחי' אחרים כלל באלו רפ"ח ניצוצין. גם דע כי בכ"מ שיש ב' מספרים שונים אין אנו מונין אותן כיצד הרי י' אותיות ס"ג וי' אותיות מ"ה נפלו בבריאה כנ"ל ולכן פינון שמנינו הי' אותיות דס"ג אין צריך למנות העשר אותיות דמ"ה ואם משם ע"ב היו יורדין י' אותיות שלו ג"כ לא היו מוניים י' אותיות דס"ג כי כבר ביארנו כי להיותם ארבע מלואים אלו משונים זה מזה לכן אנו מוניים אותן ד' פעמים אף אם היו שונים לא הנה נמנים אלא בחי' א' בלבד.

והטעם הוא דע כי כאשר מציאותו שונים פולם נשארים במקום אחד ופי' כי הנה סדר יציאות האלו הנה ע"ב ואח"כ ס"ג ואח"כ מ"ה ואח"כ ב"ן כנ"ל ועד"ז היתה שבירתם ונמצא כי הי' אותיות דס"ג ירדו לבריאה ואח"כ ירדו י' אותיות דמ"ה וברדתם שם מצאו את העשר אותיות דס"ג ונשארו שם עמם כדרך הבן החושק להיות עם אביו ולא ירדו למטה במקומם בכלי שלהם וע"כ אין נחשבים בפני עצמן והרי הוא כאלו לא ירדו פינון שלא ירדו במקומם להחיות פלי שלהם.

וכעז"ז בכ"מ שְׁהֵם בַּחֲמֵי שְׁוִים נִשְׁאַרְהָ בַּחֲמֵי הַתְּחַתּוּנָה בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹנָה עִמָּה וְלִכֵּן אֵינָה נִחְשָׁבֶת בְּכֻלָּל הַנִּיצוּצִי הַיּוֹרְדִים אִף בַּחֲמֵי מְסַפְּרִים שְׁאִינָם שְׁוִים אִז כ"א יוֹרֵד לְמִקּוּמוֹ כִּי אֵינָם מִבְּחֵי א' לְהַשְׁתּוֹת לִכֵּן בְּשֵׁם מ"ה אָנוּ מוֹנִין אֶת הַמְּסַפֵּר וְלֹא אֶת הִי אֹתוֹת דְּמִלּוּי עֲצָמָן וְהֵנָּה בַּחֲמֵי כ"ו בְּשֵׁם מ"ה גַּם הִיא נִחְשָׁבֶת לְפִי שְׁשֵׁם ע"ב וְשֵׁם ס"ג לֹא יֵרְדֶה בַּחֲמֵי זו אֲלֵא מְשֵׁם מ"ה בְּלִבְד הָרִי נֵת' אִיף לְמִנּוֹת זוֹלֶת הַנִּיצוּצוֹת הַנּוֹז' שְׁהֵם ע"ב מְשֵׁם ע"ב וְשֵׁם ע"ב מְשֵׁם ס"ג וְע"ב מְשֵׁם מ"ה וְס"ה רִי"ו כִּי פְּנֻלָם סוּד גְּבוּרָה בַּחֲמֵי רִי"ו וְלִכֵּן נִקְרָאוּ נִיצוּצִין כְּמוֹ נִיצוּצִין הַיּוֹצֵאִין מִן הָאֵשׁ וּמִן שֵׁם ב"ן שֶׁהוּא בַּחֲמֵי הַמְּלָכוֹת הַקְּטָנָה בְּמַעֲלָה יוֹתֵר מִג' אַחֲוֹרִיִּים לִכֵּן הֵיטָה שְׁבִירָתָם יוֹתֵר גְּדוּלָה וְלֹא נִשְׁאַרְה מִמֶּנָּה לְמַעֲלָה בְּאַצִּילוֹת אֲלֵא הַמְּדַרְגָּה הָא' שֶׁהוּא בַּחֲמֵי א' הַד' אֹתוֹת הוּי"ה וְכֻלָּהּ מְדַרְגּוֹת מְשֵׁם וְלִמְטָה נִפְלוּ.

וְאִמָּנָם מֵה שְׁאָנוּ מוֹנִים מְשֵׁם זֶה לְתַשְׁלוּם הַרַפ"ח נִיצוּצִין הִיא הַמְּדַרְגָּה הַד' שֶׁהוּא חֲשׁוּבֹן י' אֹתוֹת הָאַחֲוֹרִיִּים בְּפִשְׁטָן שְׁהֵם ע"ב וְרִי"ו כְּנֹז' הֵם רַפ"ח נִיצוּצִין וְצָרִיף לְבָאֵר כִּי הָרִי לְעֵיל פִּירְשָׁנוּ כִּי פֶּאֶשֶׁר יוֹרְדִים הַפְּנִים אֵין הָאַחֲוֹרִיִּי נְמָנִים וְכֵאֵן הוּא לְהִיפֹף כִּי הָאַחֲוֹרִיִּים נְמָנִים וְהַפְּנִים אֵינָם נְמָנִים וּי"ל כִּי לְמַעֲלָה בִּג' שְׁמוֹת מוֹנִים הַפְּנִים וְלִכֵּן לֹא נְמָנִים הָאַחֲוֹרִיִּים אֲבָל פֶּאֶן שְׁלֹא מְנִינוּ הַפְּנִים אָנוּ מוֹנִים הָאַחֲוֹרִיִּים.

וְטַעַם הַדְּבָר שְׁאֵין אָנוּ מוֹנִי שׁוּם בַּחֲמֵי פְּנִים דְּשֵׁם ב"ן הוּא כִּי הֵנָּה לְעֵיל פִּירְשָׁנוּ כִּי כָּל מְנִינִים שְׁוִים אֵינָם נְמָנִים אֲלֵא הַעֲלִיוֹנוֹת לִכֵּן פִּינוּ שְׁכָבֵר מְנִינוּ מְשֵׁם מ"ה מְסַפֵּר כ"ו שֶׁל הַד' אֹתוֹת וְלִכֵּן לֹא מְנִינוּ אוֹתָן בְּשֵׁם בִּין כִּי נִשְׁאַרְתָּ קְשׁוּרָה שֶׁם לְמַעֲלָה בְּכ"ו דַּמ"ה וְאֵינָה יוֹרֶדֶת בְּפִלִי שְׁלָה וְכֵן מְסַפֵּר אֹתוֹת הַמִּלּוּי שְׁהֵם בְּגִי' ב"ן ג"כ אַעֲפ"י שְׁהֵם פְּנִים אֵין אָנוּ מוֹנִים אוֹתָם וְהַטַּעַם דַּע כִּי עֵיקַר שֵׁם ב"ן בְּמ"ל הוּא ב' הַנִּיּוֹת שְׁהֵם גִּי' ב"ן וְלִכֵּן נִק' שֵׁם זֶה מְעַרְתָּ הַמְּכַפְּלָה כִּי אֹתוֹתֵינוּ פְּפוּלִים פִּיצַד יו"ד הֵם ב"פ י' ה"ה הֵם ב"פ ה' ו"ו הֵם ב"פ ו' ה"ה הֵם ב"פ ה' הָרִי שְׁהֵם ב' הַנִּיּוֹת פְּפוּלוֹת א' פְּשׁוּט וּא' מְלוּי וְהֵנָּה ב' הַנִּיּוֹת אֵלוּ שְׁרָשָׁם הֵם הוּי"ה א' דְּזַעִיר וְהוּי"ה א' דְּנֹק' וְכֵאֲשֶׁר מִתְּחַבְּרִים זו"נ אִז הוּא נוֹתֵן לְנוֹק' הוּי"ה שְׁלוֹ וְנִמְצָא עֵתָה בְּנוֹק' פְּנֻלָם ב' הַנִּיּוֹת וּמִתְּחַבְּרִים וְנַעֲשִׂים שֵׁם ב"ן וְא"כ פִּינוּ שְׁעֵיקַר שֵׁם זֶה הוּא מִן הַזַּעִיר אֵין רְאוּי לְמִנּוֹתוֹ בְּבַחֲמֵי נוֹק' וְלִכֵּן אֵין אָנוּ מוֹנִים מְסַפֵּר בִּין בְּרַפ"ח נִיצוּצִין.

גַּם בַּחֲמֵי ט' אֹתוֹת הַמִּלּוּי בְּעֲצָמָן לְמָה אֵין נְמָנִים. גַּם זֶה יֵת' עִם טַעַם הַנּוֹז' כִּי לְהִיּוֹת' בָּאִים מִן הַז"א אֵינָם נִזְכָּרִים עַל פֶּן אֵין אָנוּ מוֹנִים זוֹלֶת מְסַפֵּר הָאַחֲוֹרִיִּים שְׁהֵם ע"ב וְהָרִי נִשְׁלָמוּ רַפ"ח נִיצוּצִין ע"ב רִי"ו וְהָרִי"ו הֵם בַּחֲמֵי פְּנִים וְע"ב הֵם בַּחֲמֵי אַחֲוֹרִיִּים.

וּבְזֶה תִּבִּין מֵה שְׁאָנוּ אוֹמְרִים כִּי הַמְּלָכוֹת מִתְּמַעֲטָת וְנִשְׁאַרְתָּ בְּסוּד נִקְוָדָה לְבַד וְסוּד אוֹתָהּ נִקְוָדָה בְּנוֹדָי שֶׁהִיא פְּלוּלָה מִי' וְהִיא בַּחֲמֵי הַמְּדַרְגָּה הָרֵאשׁוֹנָה הַנִּשְׁאַרְתָּ בְּאַצִּילוֹת שְׁהֵם ד' אֹתוֹת הוּי"ה בְּצוּרְתָן וְכָל שְׁאָר הַמְּדַרְגּוֹת נִתְמַעֲטוּ וְיֵרְדוּ לְבְרִיאָה וּשְׁמֹרן פְּלָל זֶה בְּיַדָּהּ כִּי תִצְטָרֵף אֲלֵיו פְּעֻמִּים רַבּוֹת: פָּרַק יֵא וְנִבְאָר עֵתָה עֲנִין ג' מְלָכִים הָאַחֲרִי' מֵה יֵרַד מֵהֶם כִּי הֵנָּה בְּיֶאֱרָנוּ מִחַג"ת מ"ל יֵרְדוּ רַפ"ח נִיצוּצִין וְא"כ מִנְה"י לְמָה לֹא יֵרְדוּ וְאֵם יֵרְדוּ לְמַטָּה לְמָה אָנוּ מוֹנִין רַפ"ח נִיצוּצִין וְלֹא יוֹתֵר.

וְהַעֲנִין כִּי בְּנוֹדָי יֵרַד מֵהֶם נִיצוּצוֹת וְאִמָּנָם מֵה שְׁיֵרַד מֵהֶם הוּא זֶה: דַּע כִּי נ"ה הֵם ב' פְּלָגִי גּוּפָא וְנִחְשָׁבִים לְסַפִּי אַחַת וְיָדוּעַ כִּי בְּכָל סַפִּי אֵי יֵשׁ הַנִּיּוּיָה אֵי אִמָּנָם בְּאֵלוּ הַשְּׁנִי' לֹא יֵשׁ

בין שניהם רק הוי"ה אחד לכד תצי הוי"ה לנצח ונחצי הוי"ה להוד נודע הוא פשנתלקת הוי"ה לשנים אינה עולה בשם אלא תצי הראשונה שהוא י"ה פי ו"ה אינו שם בפני עצמו ולכן נ"ה פדי שיהי' השם שנה לכ"א מהם הוא שם י"ה לנצח ושם י"ה להוד וכן היסוד פינו שאיננו הארה בפני עצמה אלא הארה פלולה מן ה' האורות העליונים ממנו מחסד עד הוד פנודע ולכן אינה הוי"ה בפ"ע רק תצי הננייה והוא שם י"ה הרי פי נה"י הם ג"פ י"ה.

גם טעם אחר אל היסוד פנודע שבז"א ב' יסודות דאו"א וכל יסוד מהם ה"ח וה"ג והנה יסוד הבינה מסתיים בתזה דז"א ויוצאים תסדי ומתחלקים בה' קצוות דזעיר מחסד ועד הוד וה"ג דיסוד אימא הם יורדי אל יסוד דז"א ויסוד דאבא אין מסתיי' אלא בסיום יסוד דז"א פנודע ושם ה"ח וה"ג הרי יש ביסוד ה"ח וה"ג דאבא וה"ג דאי' הם בגי' י"ה ולכן יסוד נק' י"ה.

גם טעם אחר בענין הה"ח דיסוד דאימא עצמה פי הלא יש בהם ג' בחי' א' שרשם בדעת ה"ח ב' התפשטותן מחסד עד הוד ה"ח ג' פללות' ביסוד ה"ח הרי ט"ו תסדים דאימא שיהם בגי' י"ה הרי נת' פי הנה"י אינם כמו הד' מלכים אחרים שיהם הניות שלמות אלא ג' פעמים י"ה.

והנה כל מדרגות שפתבנו לעיל בפנים שיש בכל הוי"ה הנה ג"כ ישנה בשם י"ה וזה פשוט. והנה מה שירד מנה"י הם בשנה ממה שגפול משם מ"ה פי כמו שבשם מ"ה לא נשאר למעלה אלא ב' מדרגות הראשונות שהוא בחי' הפשוט ובחי' האחורי' של הוי"ה פן מנה"י לא נשאר למעלה כ"א אותיות שם י"ה ובחי' אחורי' שם י"ה ומשם ולמטה הפל ירד.

אמנם עתה צריך לתת טעם אחר שירדו מה' ניצוצות למה אינם נמנים וי"ל פי האחורי' דנה"י פבר הודעתיה שאינם נמנין בתשבון אף הפנים שאינם נמנים הוא לטעם הנ"ל פי כל המדרגות שוות אינם נמנים בפ"ע לפי שגשארם למעלה והענין פי ג"פ י"ה שבנה"י הם גי' מ"ה ולכן אינם יורדים למקומם ונשארם עם המ"ה דת"ת שירדו במקומם גם במילואים הם בסוד אלפין לפי שיהם נה"י דז"א וכמו שהז"א הוא מ"ה דאלפין גם אלו הג"פ י"ה הם מילואיהם אלפין וכאשר נמנה יו"ד ה"א באלפין הוא גי' כ"ו והרי בחי' זו ג"כ שנה לבחי' כ"ו שבת"ת ולכן נשארם שם עמו ואינם יורדים במקומם ולכן אינם נחשבים.

וא"ת הרי אלו חשבונות אינם שונים פי מה שאנחנו אומרים ג"פ י"ה בגי' מ"ה הוא מבחי' אותיות הפשוטות ובחי' מ"ה שבשם מ"ה הוא מספר י' אותיות המלוי ואיך יתקשרו ב' בחי' אלו השונות אף שיהיה שונים במספרם וי"ל פי בודאי פאשר ב' החשבונות שונים במספרם וגם שיהם מבחי' א' פי פולו מפשוט או פולו ממלוי וכיצא ודאי שגשארם יחד למעלה בלתי שום טענה וכשהם מב' בחי' שונות וגם שאינם שונים במספרים אז אפי' ע"י טענה אינם נשארם למעלה והנה בנדון דידן הם חשבונות שוות אלא שיהם מבחי' שונות ולהיות שם טענה נשארם למעלה וטענה זו היא פי הנה לעיל פירשנו פי הי' אותיות דמ"ה נשארם למעלה עם ס"ג בסוד י' אותיות ולהיות חשבונות שוות ובחי' שוות פי פולם בבחי' אותיות דמלוי בצורתו והיה מוכרח להתעכב שם בלי טענה ועתה

ע"כ אנו מפקדים פי כיון שנשארו שם י' אותיות דמיה עם י' אותיות דס"ג הנה גם מספר של שם מ"ה ירצה לעלות עם שרשו שהם עשר אותיות דמילוי מ"ה בצורתן ואז ישאר פלי ת"ת בלי הארה ולא יכול לקום בעת התחילי כי המספר נגרר אחר האותיות ולכן אנו מעלים כל אלו הניצוצות דנה"י בת"ת שהם בגי' מ"ה ויתקשרו עם מספר מ"ה שבת"ת ועי"כ ישאר המספר דמ"ה בכלי הת"ת ולא יתבטל לגמרי.

וא"ת למה גם בשם ע"ב דיודי"ן אין אנו חוששין שהמספר שלו עלה להדבק אל שרשם עם י' אותיות דמילוי דע"ב ומטעם פחד זה הנה ראוי שיעלה ג"כ י' אותיות דמילוי ס"ג למעלה עמהם כדי לקשרם דוגמת נה"י שעלו אל הת"ת ומטעם הנו'.

והענין מבואר פי בשם ע"ב הי' אותיות דמילוי הם באצ"י ומספרם ירדו בבריאה ואין פחד שיוכלו לעלות מעולם הבריאה לעולם האצ"י אף בשם מ"ה הי' אותיות גם מספרן הם בבריאה ואז אנו מתפקדים שיעלו המספר להתחבר עם האותיות פי בבריאה עצמה הם יכולים לעלות מספי' אל ספי' אמןם לעלות מבריאה לאצילות א"א פי מה שיירדו מעיקרא אלו הניצוצות בבריאה הוא יען לא הנה בהם כח לקבל אור האצ"י הקרוב אל המאציל וזה פשוט ועתה צריך לתת טעם פי הרי מה שעלו הנה"י אל הת"ת הוא כדי שלא יעלה מספר דמ"ה עם שרש' שהם י' אותיות דמילוי מ"ה וא"כ הי' צריך שבאלו האורות דנה"י יהיה בהם ג"כ בחי' י' אותיות דמילוי כדי שיהי' במקום י' אותיות דמ"ה שעלו אל הסיג ועי"כ ישאר המספר דמ"ה במקומו.

וענין מבואר פי בב' שמות של י"ה יש י' אותיות בסוד מלואים כזה יו"ד ה"א יו"ד ה"א והם במקום י' אותיות דמילוי מ"ה ואע"פ שיש ה' אותיות יתירות פי ג"פ י"ה במלואם הם ט"ו אותיות הנה אין חשש, אלא שלא יפחתו מי' אף אם יוסיפו אין בזה חשש ונמצא פי להיות שכל אורות נה"י נשארו למעלה בכלי הת"ת לכן אין נחשבים בפ"ע ונמצא עתה שיש מספר רפ"ח ניצוצין הנזכר בכ"מ שהם ע"ב ניצוצין משם ע"ב מבחי' מספר אותיות המילוי וע"ב ניצוצין משם ס"ג שהם י' אותיות המילוי ומספרם שהם ס"ג וע"א ניצוצין משם מ"ה שהם מספר הד' אותיות שהם כ"ו ומספר הי' אותיות המילוי שהם מ"ה וע"ב ניצוצין משם ב"ן שהם מספר י' אותיות אחוריים הפשוטים הרי רפ"ח ניצוצין: החלק השלישי בהתחלת תיקון הנקודים שהם המלכים ונחלק לט' פרקים ואלו הן פרק א הנה כאשר רצה המאציל העליון להחיות המלכים דמיתו ולהחזיר את נפשם בקרבם אשר יצא מהם בראשונה יען לא הי' כח בגופ' הם בחי' הפלים לקבל את אור הנפש לסיבת הנו' בחלק שעבר ובפרט בש"ד ח"א פ"א ע"ש ולכן רצה להחזיר להם את נפשם ע"י שיתוסף בהם בחי' הרוח שעדיין לא נכנס בהם בתחלה כנ"ל בח"ד פ"ג.

ואמןם להמשיך בהם רוחין חדתינן צריך שיהיה זיווג העליון להוציאם ונודע פי אין זיווג בלי מ"נ ולכן תחלה העלה מ"נ לצורך זיווג והוא פי כפר ביארנו בח"ב פ"ה אין האורות שהם נפשות של הז' מלכים עלו למעלה באותו התפשטות שנתפשטו ג"ר בסוד האחוריים שלקדם כנז' שם ועתה פשרצו להעלות משם מ"נ האסוף אליו כל התפשטות שהוא ועלו כל התפשטות שהם כל האחוריים שהם עם כל האורות שבתוכם שהם של ז' מלכים ועלה הפל במקום ג"ר בלבד שהי' בראשונה קודם התפשטות.

ואמנם העליה האמיתית של כל זה הוא בבינה אימא עילאה ונכנסו לתוך בטן המלאה כי שם העלאת המ"נ וכבר נודע כי בהיותו בעיבור שם הם עומדים בבחי' תלת כלילין גו תלת כמ"ש כ"ז באנרף בע"ה בש"ה ח"א פ"ו ומשם תלמוד לכהן.

והנה כמו שהאורות עלו פולן בבינה כף עלו הז' כלים שנפלו בכריאה ועלו עתה באצי' כי בעליות עתה האורות למעלה העלו עמקם את הכלים אף לא במקום הג"ר כמו שעלו האורות רק באצי' בסוף וגם הם בבחי' תלת כלילין גו תלת פיצד עלו הכלים דחסד ונצח דרף קו ימין באצילות ושניהם עומרים פלול'י זה בזה במקום נצח דאצי' ועלו כלי הגבורות והוד במקום הוד דאצי' ועלו כלי הדעת ות"ת במקום יסוד דאצי' ועלו כלי היסוד והמל' במקום מל' דאצילות הרי שגם הכלים הי' בבחי' תלת כלילין בגו תלת והמל' עמה בסוד פסיעה לבר ונמצא שלא הי' ג"כ עתה הרחק בין האורות והכלים רק ג' מדרגות שהם חג"ת הפנימי' ע"ד הג"ל בח"ב פ"ה.

ואמנם לא עלו כל הכלי' אלא בזמן מ' יום דיצירת הנולד פיצד בי' ימי ראשוני' עלה קו ימין דחסד ונצח ובי' השני' עלה קו האמצעי דעת ות"ת ובי' השלישי' עלה קו שומאל גבורה והוד ובי' ימי הרביעי' עלה יסוד ומל'.

והנה עליות האורות למעלה בבינה הם בחי' המ"נ האמנ' להיות כי התקוון אינו הנה אל ז' המלכים לבר כי כל הי' נקודי' נפגמו עם שאין בחי' חסרון' שנה כנז' בח"ב ולכן כל הי' נקודות צריכין תיקון וכולם צריכין לעלות למעלה בסוד מ"נ במקום עליון בשרש' אשר יצאו מהם כנז' בח"א ח"ב ושם בפנימיותו דא"ק העלו מ"נ בטעמים דס"ג שלו בבחי' פנימיות האדם לא בהכלי' היוצאים ממנו חוץ לו אלא בשרשי האורות בפנימיות הא"ק שאלו הם ס"ג שלו שהם בחי' נוק' פנדע פי אלו הטעמים לא הנה בהם שבירה פלל נאז נזננוגו הטעמים דס"ג הנזפרים בע"ב דא"ק שהם דכורא ג"כ בבחי' פנימיותו שהם המוחין שלו נאז ע"י זיווגם הולידו אור חדש והוא שם מ"ה דא"ק והאור הנה יצא מבחי' מצח דא"ק כי הנקודי' יצאו תחלה מן העינים וזה האור חדש נמשך מן המצח שלו.

וכבר נתבאר בש"א ח"ד כי האנון וחוטם והפה היוצא מהם הכל הנרגש ומהעין יצא ההסתכלות עם שאינו הכל ממש כנז' בש"ב ח"א פ"א. אמנם מן המצח אינו יוצא לא הכל ולא ההסתכלות רק הארה בלבד וזהו מ"ש בזוהר תמיד פד מצחא עילאה מתגלה שאין בו רק גילוי הארה בלבד.

וזהו מחמת רוב האור בתכלית אשר בו כי הרי מבפנים פנגד המצח שם ע"ב שהם המוחין דא"ק ושם הנה מקום הזיווג שזננוג' ע"ב עם הטעמים דס"ג ולכן מן המצח עצמן יצא אור מ"ה הנה וזהו מ"ש בזוהר פד סליק ברעותא למברי עלמא וכולי.

ר"ל כשעלו מ"נ במצח הרצון דתרגום רצון רעותא למברי עלמא הם תיקון הז' מלכים הנקראים עולם והנה כאשר יצא אור מ"ה מן המצח נודע כי שם מ"ה הוא דכורא נאז נתחבר עם האורות של הנקודים דס"ג שהם המלכים דמיתו והם אורות נוקבין כי שם ס"ג נודע שהוא נוקבא ובריר ממנו כל מה שיוכל לברר ונעשה שם ס"ג נוקבא אל שם מ"ה הנה ועתה קנה לו שם אחר כי בתחלה הנה נקרא נקודות ס"ג ועתה שנתקנו נקרא שם ב"ן שהוא בכל מקום נוקבא דשם מ"ה פנדע.

והענין כי שם ס"ג הוא כולל טנת"א אף פאָשר אלו הנקודות דס"ג הם לבדם נעשים
גוקבא אל שם מ"ה ואז בהכרח שיהיו בהם כל הארבע בחינות שהם טנת"א להתפר
עם שם מ"ה שיש לו גם כן כל הארבע בחינות לכן קורא לה עתה שם חדש שהוא שם
ב"ן ועל ידי חיבור שם מ"ה עם שם ב"ן נתקנו כל המלכים דס"ג ונעשו גוקבא אל המ"ה
ונקראים ב"ן ונעו שנעשו בחינות גוקב' נקרא מלכים מלשון מלכות שהוא שם בין והבן
זה.

והנה כל אלו הבירורים והתיקונים היו בחי' ע"י עיבורי' כמו שאכתוב בע"ה בפרקים
הבאים: פרק שני תחלה ניתן טעם אל האמור איה שם ס"ג גדול משם מ"ה בכ"מ ועתה
נעשה גוקבא טפילה אליו.

והענין כי הנה אור מ"ה החדש נמשך עתה מזיווג ע"ב וס"ג וכיון שבא מפח ע"ב הוא
גדול מס"ג. ועוד כי המ"ה לא הנה בו שבירה כלל מעולם ולא נפגם אורו.

ועוד כי הלא שם זה של מ"ה הוא בשלמותא כלול מטנת"א. אמנם הס"ג הנזכר אינם
רק בחינות של הנקודות שלו לבד כי טעמים דס"ג הם אונן חוטם פה פנודע וכיון שהם
בחי' הנקודות שלו לבד הם גרועים ממ"ה בהיותו שלם בכל בחינותם ובפרט כי שם ס"ג
עצמו הוא נוק' כי הרי הוא בחי' נקודות של הכללות כי הנקודים הם נקבות ואלו הז'
מלכים הם בחי' נפש שהיא בחי' הנוק' לבד דנקודים דס"ג שהם נוקבות וס"ג כולו אינה
אלא נקיבה כנ"ל ש"ב ח"א פ"א.

ובנה תבין איה כל אלו היו בחי' הנקבות שבכל האצילות כנ"ל סוף פ"א ועוד כי אם
שאינו רק נקודות הס"ג בלבד הנה גם הם אינם שלימים כי נפגמו ולא נברר מהם כל
צרכם עד ימות המשיח כנ"ל ח"ג פ"ו לעתיד לבוא שיושלם כל בחי' הנקודות הס"ג
להתברר לגמרי אז יחזיר שם הס"ג לקדמותו ויתבטל שם מ"ה ואז ישלח שם ס"ג בעול'
כי לא יהיה רק ע"ב ס"ג בלבד דכורא עם גוקבא וזה הביטול דמ"ה הוא ענין חזרת העול'
לתהו ובוהו הנזכר בדרחז"ל לימות המשיח והבן זה היטיב.

ונלפע"ד חיים כי ז"ס לעתיד לבוא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם נראה שהוא
בסוד אשת חיל עטרת בעלה בע"ה לע"ל שהוא ס"ג בינה כנ"ל ועיין ש"ד ח"ב פ"ו.
ונחזור אל הענין כי משם מ"ה החדש נעשו כל בחי' הנזכרי' שבאצילות ומשם ס"ג שהם
אורות הז' מלכים דמתו נעשו כל הנקבא דאצילות ואמנם לברר אלו הבירורי' לתקנם
צריך עיבור.

והנה פאָשר גסתפל כל בחינות שצריכין תיקון בעולם האצילות הם י"ב בחי' כמו
שאכתוב בשערים הבאים הלא הנה עתיק ונוק' אריה ונוקבא או"א יש"ס ותבונה זעיר
ונוקבא יעקב ולא הרי הם י"ב בחינות ולכן הוצרכו להשתהות בנה העיבור זמן י"ב
רחים הנזכר במאמר קו המדה דספר הזוהר חדש לכל פרצוף שלם חודש אחד הרי י"ב
חדשים לי"ב פרצופים.

ואמנם עם מה שנת' כי על ידי חיבור מ"ה וס"ג זה נתקן כל האצילות אבל אינו בפעם
א' כי הלא בתחלה ע"י זיווג זה הנזכר דע"ב וס"ג דא"ק ע"י העיבור הנז' נתקן כל
האצילות מן עתיק ונוק' עד א"א ונוק' אחר כך נזדווג שנית עתיק ונוק' לצורך תיקון

אריה ונוק' ואחר התקנ' גם הם נזדונוגים לצורך תיקון אבא ואימא ואח"כ נזדונוגו או"א לצורך זו"נ ואח"כ נזדונוגו זו"נ לצורך כל שאר העולמות דבי"ע כדי לתקנ' וכן פיוצא בהם עד סוף.

נדע כי כל אלו העיבורים והתיקונים אינה רק לברר בחי' הפלים שיגדו בבריאה שמהם הסיגי' יוצאים והם שנשפרו יען לא הנה בהם פח לקבל האורות שלקהם אף בעצמות האורות לא הנה בהם פגם כי לאחר שנשפרו עלו באצילות ולא ירדו בבריאה אף העיבורים היו לצורך הפלים כי הי' ניתוסף בהם פלים חדשים מחדש משם מ"ה והיו ג"כ מתבררים קצת ניצוצות מפלים דב"ן שנשפרו ומתפל יחד נעשה הפלי והפרצוף ע"י העיבור ומה שנתוסף ע"י העיבור בעצמות האורות הוא שבתחלה שלא הנה פרצוף הנה אור פולו בנקודה אחת ולא הנה יכול להוציא ולהראות פעולותיה ונחלק לי"ד חלקים זו בבחינות אונן וזו בבחי' עין וכיוצא.

ואמנם גם יש בירור באורות והוא באותן הרפ"ח ניצוצין שגם הם ירדו בבריאה עם הפלים במוטן ולכן גם בהם שייך בירור ותיקון אף לא באורות שנשפרו באצלי' והבן זה ואל תשפחהו כי הוא פלל גדול בכל האצילות.

והנה זה האור דמ"ה הוא המלך הח' הנקרא הדר שנולד אחר הז' מלכים כמ"ש וימלוך הדר ושם אשתו מהיטבאל וכו' ולכן לא נזכר בו מיתה כמו בהאחרים כי זה לא מת ואדרבא הוא מחיה מתים הראשונים ומתקנם והוא כלול י"ס גמורות כמו הי' נקודות לפי שזה המלך הח' בירר כל בחי' הס"ג דמלכים שמתו לעשותם בחינות נוקבי' אליו כנזכר ולכן לא נזכר אשה בכל אלו המלכים כי אם בזה כמו שכתב ושם אשתו מהיטבאל וכמו שכתב בנשא דף קמ"ב א' ושם אשתו מהיטבאל הכא איתבסמו ואיתקרי אשתו מה דלא כתיב בכולהו מהיטבאל איתבסמותי' דא בדאפונן אל הנזכר כי בהתחבר המלכים האלו אחר העיבור עם שם מ"ה נתבסמו דא בדא ונתקנו ואז אקרי אשתו כי המלכים הנז' נעשים בחי' מ"נ אליו ולכן נק' אשתו וכן בדף קל"ה ב' אמר ובגין דא השתא דאשתכחו זו"נ לא כתיב בי' מיתה וגו'.

ונראה לי חיים כי זה שאמר התם וכולהו אתקרון בשמהן אחרנין בר מההוא וכו' כי מס"ג נק' ב"ן אחר התיקון פנ"ל ועתה נקרא תיקונא דאדם הנז' שהוא שם מ"ה גי' אדם ועוד כי האדם לא אתקרי אלא כד הוי דכר ונוק' כמ"ש זכר ונקבה בראם ויקרא שמהם אדם ואמנם אמרו מהיטבאל איתבסמותא דא בדא פי' כי הנה אחר התיקון נק' מ"ה וב"ן ולא ס"ג ואלו עצמן הם אותיות מהיטבאל פי' מ"ה הוא שם מ"ה כפשוטו ויטבאל גי' בין המתבסם עמו זע"ז דכורא עם נוק' ולכן נק' בשם טוב להורות שיצא ממנו הרע והנוכר ממנו הטוב.

וא"ת הלא משם מ"ה לא נעשו רק הדכורין לכד ואיך הוא לבדו נק' אדם הכולל זכר ונקיבה והענין כי ב' בחי' יש אל הנוק' אחת בתחלה בהיותה כלולה עמו בסוד בן ובת שהוא נוטל פי שנים שהם החו"ג ומרוננייהו ירת להון ברא בוכרא ואחר כך בעת שהיא אשתו מזדווג עמו אז נותן לה הגבורות על ידו ובתחלה פאשר הנה שם מ"ה זה מברר הברורים ולקחם לעצמו כדי לתקנם עמו והנה שם ב"ן טפל אליו ויונק ממנו דונגמת ברפתא דינקא מברא בוכרא וינוקת וניזונית על ידו ולכן היא טפילה אליו ונק' אדם יען

גם הנוק' פלולה עמו וטפילה אליו ואז בעת הבירור שעדיין לא נשלמה היא להיות אשתו גמורה ולוקחת לעצמה ע"י עיטרא דגבורה וז"ש ושם אשתו מהיטבאל פי אותיות מ"ה הם שלו ואותיות י"ט הם מילוי דשם מ"ה כפונדע פי מלוי בגי' אלהים דין שהוא סוד הנקבה שהיא דינים בהיותה פלולה עם הדכורא בתוכו ונגמת המלוי שבתוך האותיות הפשוטות וז"ס אדם וחסה פי חנה בגי' י"ט שהוא מלוי מ"ה שהוא אדם.

ואמנם בבחי' היותה אשתו גמורה ויצאתה ממנו אח"כ אינה טפילה אליו בבחי' י"ט מלוי דמ"ה אף יש לה שם בפני עצמה והוא שם בין וגם זו הבחי' השניה נרמזת במלת מהיטבאל מ"ה יטבאל שהוא מ"ה וב"ן פנ"ל הרי ב' בחי' שיש אל הנוק' נרמזת במלת מהיטבאל.

נ"ל חיים פי זה שאמר באדרת האזינו דף צ"ב ב' ע"ש ובא"ר בת מטריד בת דאימא דמינה דינין מתערין וכו' פי שם ס"ג שהוא אימא ממנו נעשה שם ב"ן שהיא הבת הזאת גם נ"ל פי לכן אות הרביעי שבשם היא אות ה' כפולה להורות פי מה' ראשונה שהיא ס"ג יצאתה זו ג"כ שהיא ה' כמוהו אלא שנסתנית ונק' ב"ן ולכן עיקר השם אינו רק ג' אותיות יה"ו פנ"ל.

ונמצא פי המלך הח' הנקרא הדר הוא בחי' הו' מלכים שיצאו אח"כ לתקן הו"ק ו' מלכים ראשונים ואשתו מהיטבאל היא מלכות החדשה וע"י אלו ז' החדשים נתחברו עמהם הז' מלכים ראשוני' שהם ב' בחי' מ"ה וביין כנז' ונתבסמו דא בדא ונתקנו.

ודע והבן פי הז' מלכים הראשונים להיות' נפרדים בלא תיקון פנ"ל בח"א פ"ו לכן נק' שבעה מלכים אף אלו הז' מלכים החדשים כולם נקראים ע"ש מלך אחד שהוא הדר פי באו מחוברים יחד והבן זה ועיין היטיב בש"ד ח"ב פ"ו אמיתת הענין.

הכלל העולה פי כל הנקודות דמלכים נעשו אח"כ בחי' הנקבות של האצילות ולא נשאר לאימא עילאה דא"ק רק טעמים דס"ג שהם אח"כ אף הנקודים דס"ג נקראים ברמא שהם שם ב"ן הנ"ל ובה תבין למה הנוק' פולה דינין פי שרשה מהמלכים שמתו והיו כולם דינים גמורים ולכן מתו ולכן נקראו מלכים ע"ש המלכות: פרק שלישי הנה נת' היות שם מ"ה האור החדש מתחבר עם שם ס"ג הוא הנק' עתה שם ב"ן שהוא בירור הז' מלכים עם האחוריים דא"א ג"כ ונעשו זה דבר וזה נוק' ולכך הוצרך לדעת כמו שיש בשם ע"ב טנת"א וכולם הם טעמים פן יש בשם ס"ג פנ"ל ש"ב ח"ב פ"ב וכולם הם נקודות הנה פן הוא בשם מ"ה שיש בו טנת"א וכולם הם תגין וכן בשם ב"ן הנה יש בו ד' בחי' טנת"א וכולם הם אותיות ואע"פ שבכל הד' בחי' נקודות דשם ב"ן אינו רק נקודות דנקודות דשם ס"ג אשר כל עצמו הוא נקודות דכללות והענין פי כפר נת' שם בש"א ח"א פ"ב פי הטעמים חוזרים ונחלקים לד' בחי' וכל בחי' מהם חוזרת להתחלק לד' בחי' האלו עצמן וכן הענין בנקודות ותגין ואותיות ונמצא א"כ פי גם אלו המלכים אינם רק בחי' הנקודות דנקודים עכ"ז כוללת להתחלק לד' בחי' הנ"ל ונמצא א"כ פי שם מ"ה זה נחלק לי"ס כח"ב חג"ת נהי"ם ולד' בחי' הנ"ל.

וכו שם ב"ן הנה נחלקים לי"ס ונחלקים לד' בחי' הנ"ל ג"כ נכללים ומתחברים אלו עם אלו טעמים דמ"ה עם טעמים דבין ונקודות דמ"ה עם נקודות דבין כו'. ועיין בש"ד ח"ב

פ"ו כי שם נת' אַמִּיתת הַעֲנִין על מִתְכוּנָתוֹ וְעַם הַיּוֹת שֶׁכֵּן הוּא דָרָךְ כְּלִלוֹת אֶף לֹא בִפְרָטוֹת לְכֵן נִבְאָר מֵה שֶׁהוּא בְּאִמִּיתת פִּי הַשָּׁאָר יֵשׁ בּוֹ סְפִיקוֹת וּפְרָטוֹת רַבִּים וַיִּתְבָּאָרוּ בַע"ה בְּשִׁעָרִים הַבָּאִים כ"א בְּמִקוֹמוֹ וַיִּבְאָר הַתְּחִלָּה שֶׁמ"ה וְהַעֲנִין כִּי נוֹדַע כִּי הִי"ס דְּאֲצִילוֹת נִחְלָקוּ לֵה' פְּרָצוּפִים כַּנ"ל בְּרֹאשׁ ח"ב אֲמַנְם גַּם בְּפְרָצוּף דְּאָרִיף נִחְלָק לְשָׁנִים שֶׁהֵם עֵתִיק וְאָרִיף כַּמ"ש בְּשִׁעָרִים הַבָּאִים בַּע"ה י.

וְהִנֵּה נוֹדַע כִּי הַטְּעָמִים הֵם בְּכֶתֶר וְהַנְּקוּדוֹת בְּחֻמָּה וְהַתְּגִין בְּבִינָה וְהָאוֹתִיּוֹת בּוֹ תַּחְתּוֹנִיּוֹת כַּנ"ל וְגַם בְּתִיקוּנִים וְכֵן מִפֶּשׁ הֵם בְּהַתְּחִלָּה הִי"ס בֵּין בַּע"ב וּבֵין בַּס"ג וּבֵין בַּמ"ה וּבֵין כַּב"ן הָאֲמַנְם הִי"ס דְּאֲצִילוֹת הַנְּעֻשִׁים מֵאֵלּוֹ הַחִיבּוּרִים דְּמִיָּה וּב"ן אֵינָם לּוֹקָחִים אוֹתָם ע"ז הַסֵּדֶר הָאֲמַנְם הָעֵתִיק וְאָרִיף שֶׁשְׁנֵיהֶם נִקְרָא כְּתֵר דְּאֲצִילוֹת לּוֹקָחִים בֵּין שְׁנֵיהֶם ב' הַבְּחִי דְּשֵׁם מ"ה שֶׁהֵם הַטְּעָמִים כְּתֵר וְהַנְּקוּדוֹת הַחֻמָּה כִּי הָעֵתִיק כָּל צַד דְּכוּרָא שָׁבוּ נַעֲשֶׂה כְּתֵר שֶׁהֵם הַטְּעָמִים דַּמ"ה וַא"א כָּל צַד דְּכוּרָא שָׁבוּ נַעֲשֶׂה מִחֻמָּה שֶׁהֵם נִקְוֹדוֹת דַּמ"ה הָרִי כִּי כְּתֵר דְּאֲצִילוֹת לְבַדוֹ שֶׁהֵם בַּחֲלִי הָעֵתִיק וַא"א לּוֹקָחִים הַכְּתֵר וְהַחֻמָּה דַּמ"ה לְצַד דְּכוּרָא שְׁבָהֶם וְשְׁנֵיהֶם נִקְרָאִים כְּתֵר דְּאֲצִילוֹת לְבַד.

וְהִנֵּה או"א שֶׁהֵם נִקְרָאִים חו"ב דְּאֲצִי בֵּין שְׁנֵיהֶם אֵינָם לּוֹקָחִים רַק בִּינָה דַּמ"ה שֶׁהֵם בַּחֲלִי הַתְּגִין דַּמ"ה וַז"א דְּאֲצִי וְנִנְק' שֶׁהֵם ז"ס תַּחְתּוֹנִים דְּאֲצִילוֹת לּוֹקָחִים בַּחֲלִי הָאוֹתִיּוֹת דְּשֵׁם מ"ה שֶׁהֵם ג"כ ז"ס תַּחְתּוֹנִים דְּשֵׁם מ"ה הו' לּוֹקָחִים ז"א וְהַשְּׁבִיעִית לּוֹקָחִים נוֹק' נְהָרִי נַת' הֵיטִיב חִילּוֹק י"ס דַּמ"ה בִּי"ס דְּאֲצִי וְנִמְצָא שְׁאֵינָם מְכוּוֹנִים בְּיַחַד וְלָכֵן אֵל תַּתְּמָה אִם תִּרְאֶה בְּתִיקוּנִים מֵאֲמָרִים חִלּוֹקִים זֶה אוֹמֵר שֶׁהַטְּעָמִים בְּכֶתֶר וְזֶה אוֹמֵר שֶׁהַנְּקוּדוֹת בְּכֶתֶר וְכו' כִּי זֶה הַדְּבָר בִּי"ס דַּמ"ה וּס"ג וּב"ן וְזֶה מְדַבֵּר סֵדֶר הַתְּחִלָּה בִּי"ס דְּאֲצִילוֹת הַנְּל' וְהִבּוֹ זֶה.

וְאֲמַנְם סֵדֶר הַתְּחִלָּה שֵׁם ב"ן בִּי"ס דְּאֲצִי הוּא אָרוּף מְאוֹד וַיֵּשׁ בּוֹ סְפִיקוֹת כַּמ"ש בַּש"ה אֶף הַכְּלָלוֹת הוּא קָרוֹב אֶל הַתְּחִלָּה שֵׁם מ"ה וְהִנֵּה מִשָּׁם ב"ן נַעֲשֶׂה כָּל צַד נוֹק' בְּאֲצִי כַּמ"ש בַּע"ה בְּתַחֲלִית כָּל שִׁעָר וְשִׁעָר בַּש"ה וְאֲמַנְם הַיּוֹת מִן סִפְסָם הוּא זֶה כִּי עֵתִיק לִקְחָה לַעֲשׂוֹת נוֹק' שְׁלוֹ טְעָמִים דַּב"ן וְהֵם ה"ס רֵאשׁוֹנוֹת דְּכְתֵר דַּב"ן כַּנּוֹדַע כִּי כָּל סְפִירָה כְּלוּלָה מִי' וְגַם לִקְחָה ג"ר מִסְפִּי חֻמָּה וּד"ר מְבִינָה דַּב"ן וְכָל זֶה לְנוֹק' שְׁלוֹ וְגַם לִקְחָה לְנוֹקָבָא שְׁלוֹ הַנְּל' ז' כְּתָרִים דַּז' תַּחְתּוֹנִים.

דַּב"ן וְאָרִיף לּוֹקָחַת ה' אַחֲרוֹנוֹת דְּכְתֵר דַּב"ן לְצוֹנְרָף נִקְבָּא וְאֲבָא לּוֹקָחַת ז' תַּחְתּוֹנִים דְּחֻמָּה וְאֵימָא ו' תַּחְתּוֹנִי דְּבִינָה דַּב"ן וְזו"נ לּוֹקָחִים כָּל הַז' תַּחְתּוֹנִים דַּב"ן חוּץ מִהַכְּתָרִים שְׁבָהֶן שְׁלִקְחָם עֵתִיק כַּנ"ל.

וְהִנֵּה כְּכֵר בְּיָאָרְנוּ בַּש"ב ח"א פ"ג כִּי בְּתַחֲלָה יֵצְאוּ אֵלּוֹ הִי' נִקְוֹדוֹת בְּבַחֲלִי נִפְשׁ בְּלִבָּד וְלָכֵן יֵצְאוּ בְּבַחֲלִי עִיגוּלִים וְלָכֵן מֵתוּ וְנִשְׁמָבְרוּ. וְהִנֵּה עָתָה כְּבוֹא הַיְיִוֶּשֶׁר שֶׁהוּא שֵׁם מ"ה הַחֲדָשׁ אֲזִי נִתְקַנּוּ וְהַעֲנִין כִּי שֵׁם מ"ה הוּא בְּגִי' אֲדָם ר"ל שֶׁעָתָה נִתְקַנּוּ בְּפְרָצוּף אֵימ דְּרָף קוּיִם וְלֹא כְּפְרָאשׁוֹנָה עִיגוּלִים עַל שְׁיָצְאוּ מִהַעֲיָנִים הַמְּסַתְּפִלִּין לְצַדִּין שְׁלִקְכָף יֵצְאוּ בְּסוֹד עִיגוּלִים כַּנ"ל בַּפ"ג מַח"א אֶף אוֹר הַמְּצַח יוֹצֵא בִּינְשֵׁר.

וגם טעם אחר כי אדם מורה על חיבור זכר ונקבה ביחד כמ"ש זכר ונקבה בראם ויקרא לשם אדם וא"א חיבור דכר ונק' אלא בבחי' הינשר ולא בעיגולים רק בינשר בדרמות זכר ונקבה.

ובזה תבין מ"ש אצלינו כי שם מ"ה הוא בז"א וכן ביצירה כי הרי ז"א הוא בבחי' הרוח וגם שם מ"ה זה הוא רוח דנקודים. אמר הצעיר חיים הנה נסתפקו לי בזה בענין א' והוא כי לעיל בש"א ביארנו כי אחר התיקון יש בחי' עיגולים וינשר בין בעתיק ובין באריף וכו' ונסתפקו לי איך נהוו העיגולים והינשר אחר התיקון אם נאמר כי העיגולים נעשו משם בין והינשר משם מ"ה אי אפשר שהרי לעיל ביארנו כי כל הנוק' בכל פרצופי האצ' דעתיק ודאריף אנפין וכו' נעשו משם ב"ן והנוק' האלו מוכרח שהם ינשר ואם נאמר כי משם מ"ה נתקנו הזכרים כולם בינשר ומשם ב"ן נעשו בחי' נוק' בינשר המתחברים בינשר דמ"ה וכן נעשו מהם העיגולים זה קצת קשה כי הרי אימא שהיא נוק' וכן נוק' דז"א לוקחים ג"כ משם מ"ה כנ"ל בפ"ו מזה נראה שיש נוק' מבחי' מ"ה ויש נוק' מבחי' ב"ן אלא שאפשר שהם העיגולים בבחי' נפש שהם נוק' בערף הרוח.

אמנם היותר נכון כי מ"ה וב"ן כ"א נעשה בינשר ועיגולים ולכן לקח אבא וז"א שהם הזכרים מ"ה וב"ן זה לינשר וזה לעיגול והכל זכרים ולוקחים אימא ונק' דז"א מ"ה וב"ן ג"כ זה לינשר וזה לעיגולי' והם נוקבין נמצא כי כל הינשר הן זכרים ונקיבות מ"ה וכל העיגולים מב"ן הן הזכרים והן הנקיבות.

ועכ"ז קצת קשה הדבר אצלי וצ"ע. גם במה שלוקחין או"א כ"א מב' השמות מ"ה ובין תימה בעיני פיון שאימא אינו ראוי לקחת רק מב"ן אשר ממנו נעשה הנוק' ואבא ג"כ מ"ה לבדו ואולי נאמר שיש ג"כ י"ס ות' ולוקחים לצרכם אלא שנקלו בהם וכן הדבר בזו"נ שלוקחים לצורך יעקב ולא והרא' לזה כי עתיק וא"א לא לקחו אלא מ"ה לבד ונוקביהן מב"ן לבד וצ"ע: פרק ד נבאר בו דרך קצרה סדר חמשה פרצופי דאצ' איך עומדים אחר התיקון ואח"כ נבארם כ"א בשער שלו וכבר הארכנו קצת בש"א ח"א פ"ד ע"ש היטב איך כל העולמות מתלבשים זה בזה וכל פרצוף ופ' שבכל עולם מלביש את חברו ואיך משתנוים העיגולים עם אורות הישרים ואיך מקיפות זה את זה ונבאר עתה ונאמר כי הלא בעת צאת אור מ"ה החדש ממצח א"ק בנדאי שיהיה פוגע בכל אותם האורות אחרים שהם העקודים היוצאי' מן הפה ושם אין היכר לשם מ"ה עדיין כי הנה מתבטל הארת' בתוך ע"ד מ"ש לעיל ח"א פ"ב ולא ניכר בחינתו עד שיכיר מן הטיבור דאיך משם ולמטה עד סיום רגליו בקרוב וכל זה בסוד הינשר שלו הנק' שם מ"ה כנ"ל.

ונבאר תחלה סדר יציאתם ונאמר כי הלא בבואם להתקן הנה בתחלה יצאו עשרה עיגולים דעתיק שהם הנפש שלו ואח"כ יצאו עשרה עיגולים דאריף ואח"כ יצאו י"ס דיןשר דעתיק שהם בחי' הרוח שלו ואח"כ יצאו ג"כ י"ס דיןשר דאריף ולסיבת הפסק הזמן שבין יציאת עיגולו עתיק אל הינשר שלו ע"י יציאת עיגולי' א"א קודם יציאת ינשר דעתיק עצמו לכן נתמעט אור הינשר דעתיק ולא נמשך עד עיגולי' עתיק עצמן רק עמדו רגלי ינשר עד עיגולי' א"א כנ"ל בש"א בח"א פ"ד משא"כ בא"א כי הנה בין עיגולים שלו ובין הינשר שלו כולם יצאו קודם יציאת עיגולי' או"א ולא היה הפסק בין יציאות

עִיגוּלְיוֹ וּבִין יְצִיאוֹת הַיִּנְשָׁר שְׁלוֹ וְלָכֵן הָיָה כַּח בְּיִנְשָׁר דַּא"א לְהַתְּפַשֵּׁט עַד עִיגוּלְיוֹ עֲצָמוֹ בְּמָקוֹם שְׁמִסְתִּימִים גַּם הַיִּנְשָׁר דְּעִתִּיק.

וְטַעַם קְדִימַת יִנְשָׁר דַּא"א טָרַם יְצִיאַת עִיגוּלֵי דַא"א הִי כְּדִי לְהַשְׁוֹתָם (וְאִינִי זֹכֵר פִּי לְהַשְׁוֹתָם אִם לַא"א אִם לְיִנְשָׁר דְּאַרְיָה עִם עִיגוּלְיוֹ וְצ"ע) וְאַח"כּ יֵצְאוּ או"א בְּבַחֲתֵי עִיגוּלִים. וְכַבֵּר נֹדַע כִּי או"א תַּרְוֵנוּיָהּוּ שְׁקִילֵי פִתְדָא וְזֶה הָעֲנָנָה הוּא בֵּין בְּבַחֲתֵי הָעִיגוּלִים וּבֵין בְּבַחֲתֵי הַיִּנְשָׁר שְׁלֵהֶם.

וּנְבָאָר בַּחֲתֵי עִיגוּלִים כִּי הֵנָּה נֹדַע שְׁעִיגוּלֵי אַבָּא סוּבְבֵי וּמְקִיפִים עַל עִיגוּלֵי אִימָא וְהֵנָּה בְּהִיּוֹת כְּדוּרֵי עִיגוּלֵי אִימָא תוּף כְּדוּרֵי עִיגוּלֵי אַבָּא נִמְצָא כִּי חֲצָאִים הָעִלְיוֹנִים דְּכְדוּרֵי אַבָּא הֵם עִלְיוֹנֵי מְפָל כְּדוּרֵי אִימָא אֲמָנָם הַחֲצָאִים הַתַּחְתּוֹנִים שֶׁל כְּדוּרֵי אַבָּא הֵם לְמַטָּה מְפָל עִיגוּלֵי אִימָא אֲפִילוּ מְחֲצָאִיהֶם הַתַּחְתּוֹנִים א"כ כִּינּוּן שְׁעִיגוּלֵי אַבָּא מְחֲצִיתָם הָעִלְיוֹנִים גְּדוּלִים וְעִלְיוֹנִים מְפָל עִיגוּלֵי אִימָא וְעִיגוּלֵי אִימָא הֵם לְהִקְפָּה כִּי בְּעֶרְףָּהּ חֲצָאֵי עִיגוּלֵי אַבָּא לְמַעְלָה הֵם הַתַּחְתּוֹנֵי רמ"ז פִּי כִּי נה"י דְּעִיגוּלֵי אִימָא נְכַנְסִים מִכַּח"ב דְּעִיגוּלֵי אַבָּא בְּחֲצֵי תַּחְתּוֹן] וּבְעֶרְףָּהּ חֲצָאִים הַתַּחְתּוֹנִים דְּאַבָּא הִיא עִלְיוֹנָהּ א"כ הֵם שְׁוִים או"א וְאִין לְהֶם יִתְרוֹן זֶה עַל זֶה רַק שְׁנֵיהֶם יִמִּין וְזֶה שְׁמַאל וְזֶה טוֹפֵס הַלְשׁוֹן שְׁפַתְבַּתִּי בְּעַת שְׁשִׁמְעֵתִי זֶה הַדְּרוּשׁ וְעַתָּה אֲנִי מְסוּפֵק בְּהַבְנַתוֹ וְלָכֵן אֶעֱתִיקְנוּ פֶּה וְנ"ל בְּבוֹא הַיִּנְשָׁר או"א הוּא כְּשִׁיעוֹר אֲנָרְףָּה אִימָא דְּעִתִּיק עַד יְסוּד כֵּן אֹר הַיִּשְׁרִים שְׁנִיָּהֶם בְּאַבָּא וּבְאִימָא.

יִמִּין אַבָּא וּמְשִׁמַּאלוֹ הֵג' עִלְיוֹנוֹת שֶׁל זֶה וְזֶה וז' תַּחְתּוֹנוֹת וְעַד"ז בְּאִימָא וְאַרְכָּם שְׁיַעוֹר הַנְּז' הֵרִי בְּיִנְשָׁר שְׁנִיָּהֶם שְׁוִים ע"כ. קוּל הַרמ"ז.

כַּנ"ל לְפָרֵשׁ כַּמ"ש הַרִיז"ל כִּי או"א עִילָאִין הֵם שְׁוִין וְכַתְּרִיהֶן בְּגָרוֹן דְּאַרְיָה וְחַב"ד שְׁלֵהֶם מַג"פ חַג"ת דְּאַרְיָה כַּנְז' בַּא"ד דָּרְף צ"ב וְכַנְגָד מְקוֹם ג"ר שְׁלֵהֶם הֵם עִיגוּלֵי אַבָּא וז"ש בְּכָאֵן שְׁמִימִין אַבָּא וּמְשִׁמַּאלוֹ הֵג"ר שֶׁל זֶה וְזֶה פִּי דַא"א עִילָאִין כִּי הוּא בְּיִמִּין וְהִיא בְּשִׁמַּאל וְגַם ז' תַּחְתּוֹנוֹת שְׁלֵהֶם הֵם בְּשִׁנְיָה וְעַד"ז בְּאִימָא פִּי י"ס ו"ת שַׁג"ר הֵם כְּנַגְדָם עִיגוּלֵיהֶם הַנֶּק' עִיגוּלֵי דְּאִימָא וז' תַּחְתּוֹנֵי שְׁלֵהֶם עַד טִיבוּרוֹ דְּאַרְיָה וז"ש וְאַרְכָּם פִּי דַא"א וי"ס ו"ת שַׁנְז' פֶּה בְּסִתָּם או"א וְכַלְלוֹת שְׁלֵהֶם הוּא שְׁיַעוֹר הַנְּז' הוּא מ"ש תַּחְלָה כְּשִׁיעוֹר אֲנָרְףָּה אִימָא דְּעִתִּיק שֶׁהוּא יְסוּד הַמְתַּאָרְףָּה עַד חֲצֵי גוּפָא דְּאַרְיָה כַּנְז' בַּכ"מ] וְאַרְיָה לְבָאָר מ"ש לְעִיל אִיף מְשִׁתּוֹנִים או"א גַּם בְּבַחֲתֵי עִיגוּלִים וְאִיף יֵצֵדֵק בְּהֶם תִּיקוֹן ע"י קוּיִים [קוּל הַרמ"ז.

קָשָׁה טוֹבָא אִיף לְהַשְׁוֹת או"א שְׁהֵרֵי עִיגוּלֵי אַבָּא הֵם לְמַעְלָה מְשַׁל אִימָא וְעוֹד קָשָׁה מְפָל דְּרוּשׁ זֶה נִרְאֶה בְּהַדְיָא דְּאִימָא תַּחְתּוֹנָה מְאַבָּא שְׁהֵרֵי עִיגוּלֵי אַבָּא מְקִיפִים בְּעֵבְרִים ג"ר שְׁלוֹ וּמְוַכְרַח הוּא שְׁעִיגוּלֵי אִימָא יִהְיוּ סוּבְבִים ג"ר שְׁלָה וְהֵם לְמַטָּה מַג"ר דְּאַבָּא וְאַנּוּן ק"ל בַּכ"מ דַּא"א שְׁוִין בְּקוּמְתָן.

וּנְלַע"ד ע"ד כַּמ"ש שַׁאו"א הַרְמוּזִים בִּי שְׁבִשְׁמִ שְׁנִיָּהֶם נִקְרָאִים אַבָּא וי"ס וְת' נִק' אִימָא וּלְפ"ז נְאָמַר שִׁי עִיגוּלֵי אַבָּא הֵם שְׁל או"א עִילָאִין וי' עִיגוּלֵי דְּאִימָא הֵם בִּי"ס ו"ת]. וְכַבֵּר נַת' בַּש"ב ח"א פ"ו כִּי בְּצִאת ג' נִקְוֹדוֹת רַאשׁוֹנוֹת דְּעִיגוּלִים יֵצְאוּ מִתּוֹקְנִים בְּדָרְףָּה קוּיִים וְהֵנָּה אַחַר הַתִּיקוֹן פְּשִׁיטָא כִּי כָּל תִּיקוֹנָם שֶׁל כָּל הָעֲשָׂר עִיגוּלִים הִיא הִיּוֹתָם בְּבַחֲתֵי קוּיִים וְעִינָנָם כְּפֶה הוּא כִּי הֵלָא עִיגוּלֵי א"א מְקִיפִין עַל עִיגוּלֵי אַבָּא וְעִיגוּלֵי אַבָּא מְקִיפִין עַל

עִיגוּלֵי אֵימָא קוּל הֶרֶמ"ז וְאִין לֵהקְשׁוֹת דְּגַם בְּכָל הַפְּרָצוּפִים יִמָּצֵא זֶה דְּגַם חֲצָאֵי הַתַּחְתּוֹנִים שְׁל עִיגוּלֵי אַרְיָה גְבוּהִים וְעִלְיוֹנִים מְעִיגוּלֵי עֵתִיק.

דִּי"ל שְׂיֵשׁ הַפְּרֵשׁ גָּדוֹל כִּי הֵנָּה כָּל פְּרָצוּף הָעֵלְיוֹן יֵשׁ הָאָרָה עֲלִיוֹנָה בְּעִיגוּלִים יוֹתֵר מְאוּד מִכָּל מַה שְׁלִמְטָה מִמֶּנּוּ וְאִין דּוּמָה הָאוּר שְׂבָא לְעִיגוּלֵי עֵתִיק לְמַה שְׂבָא לְאַרְיָה וְלָכֵן אַף שְׁנַרְאָה שְׁהֵם עֲלִיוֹנִים עַכ"ז הֵהֶפְרֵשׁ בְּרוּר אַף בְּאו"א הָאוּר בָּא לְהֵם בְּשָׁנָה מֵא"א וְכַנֵּן לְקַמָּן.

וְלָכֵן שְׂיֵיךְ לִזְמַר שְׂמַצַּד מִטָּה עִיגוּלֵי אֵימָא יוֹתֵר עֲלִיוֹנִים מִשְׁל אַבָּא כִּינֵן שְׂאוּר בָּא לְהֵם בְּשָׁנָה וְדו"ק]. וְהֵנָּה בְּעִיגוּלֵי א"א מִצַּד יָמִין יֵשׁ חֲלוֹן וְנִקְב אֶחָד נֹקֵב וְיִוֹרֵד עַד עִיגוּלֵי אַבָּא וּמֵאִיר בּוּ וְכֵן בְּשִׂמְאֵל עִיגוּלֵי אַרְיָה יֵשׁ חֲלוֹן וְנִקְב אֶחָד יוֹרֵד וְנֹקֵב בְּכָל עִיגוּלֵי אַבָּא וְיִוֹרֵד עַד עִיגוּלֵי אֵימָא וְעַם הַיּוֹת שְׂעוֹנְבָר' הֵהֶאָרָה דְרָף עִיגוּלֵי אַבָּא לְאֵימָא אִינוּ לֹחֶק מֵאַבָּא וְאַח"כ נֹתֵן לְאֵימָא רַק אִין עִיגוּלֵי אַבָּא מְשִׁמְשִׁים רַק לְמַעַבְר בְּעֵלְמָא וְלָכֵן נִקְרָאָה זֶה הָאֵרֶת אֵימָא מִמֶּשׁ הַנְּמִשְׁכֶּת לָהּ מֵא"א עֲצָמוּ.

וְכַעַד"ז יֵשׁ קוּיִם נְמִשְׁכִּים מֵאַבָּא שְׂהוּא חֲכָמָה אֶל הַחֲסָד דְזַעִיר כִּי נֹקֵב וְיִוֹרֵד קוּ הָאֵרֶתָהּ מִיָּמִין עִיגוּלֵי אַבָּא וְנֹקֵבִין תּוּף עִיגוּלֵי אֵימָא עַר שְׂיִוֹרְדִין וּמַגִּיעִין אֶל עִיגוּלֵי חֲסָד וְכֵן קוּ נְמִשְׁף מְעִיגוּלֵי אֵימָא בְּשִׂמְאֵל וְנֹקֵב עִיגוּלֵי אֵימָא וְעִיגוּלֵי חֲסָד עַד שְׂמַגִּיע אֶל עִיגוּלֵי הַגְּבוּרָה וְכַעַד"ז הִי עִיגוּלִים יֵשׁ קוּיִם נְמִשְׁכִּים דְרָף יָמִין וְדְרָף שְׂמֵאֵל וְדְרָף אֶמְצַע וְאִינָם מְשִׁמְשִׁים הָעִיגוּלִים שְׂבָאֶמְצַע רַק מְעַבְר בְּעֵלְמָא וְהֵבֵן זֶה.

גַּם תְּבִין עֲנֵן הַקוּיִם שְׂיֵשׁ בְּעֵשֶׂר סְפִירוֹת מְסִפִּירָה לְחֲבַרְתָּהּ. וְנִבְאָר עֵתָה סְדֵר הַתְּלַבְּשׁוֹת הַיְיֹשֶׁר עִם הָעִיגוּלִים וְאִיךְ נֶאֱחָזִים זֶה בְּזֶה הֵנָּה אַחַר צֵאת הִי עִיגוּלִים דְעֵתִיק דְבַחְי' נִפְשׁ כִּנְז' עֵתָה אַחַר הַתִּיקוֹן וְכַבֵּר נַח' ש"א ח"א פ"ג ופ"ד כִּי כָּל עִיגוּל וְכָל יְיֹשֶׁר יֵשׁ בּוּ ג' בַּחֲזִי וְהֵם אוּר פְּנִימִי וְהַכְּלִי מְקִיפּוּ וְעֵלְיו אוּר מְקִיפּוּ וְאִינִי צְרִיף לְהַזְפִּיר זֶה תְּמִיד.

וְנִמָּצֵא כִּי אַחַר צֵאת הָעִיגוּלִים דְעֵתִיק בְּכָל בַּחֲזִי הֵנָּה כְּאִשְׁר בָּא אַח"כ הַתִּיקוֹן שְׁלוּ שְׂהוּא הָרוּחַ בְּיֹשֶׁר כְּלוּל מִכָּל ג' בַּחֲזִי אוּר פְּנִימִי וְכָלִי אוּר מְקִיף וְהוּא כְּלוּל ג' כ מִי"ס הֵנָּה הַג"ר דְיֹשֶׁר נִשְׂאָרוּ לְמַעֲלָה כְּנֶגֶד הָעִיגוּלִים שְׁלוּ כִּנְז' כְּפִי הָעִיגוּלִים שְׁל עוֹבְבִיִים בְּאוּרָף הַג"ר הַיְיֹשֶׁר וּמִתְעַגְלִים הִי הָעִיגוּלִים ג"ר שְׂבוּ כְּזֶה.

וְהוּא תַּחְתּוֹנוֹת דְיֹשֶׁר דְעֵתִיק תּוּף חֲלָל עִיגוּלִיו נִלְפַעַנ"ד כַּצ"ל כְּפִי עוֹבְבִיִים שְׁל חֲצָאֵי הָעִיגוּלִים הָעֲלִיוֹנִים כֵּן אֲנִיךְ ג"ר דְיֹשֶׁר וְהוּא תּוּף חֲלָל הָעִיגוּלִים] וְאִז יִצָּא הַא"א וְכָל י"ס שְׁלוּ לְהַלְבִּישׁ לִז' תַּחְתּוֹנוֹת דְיֹשֶׁר דְעֵתִיק כַּמ"ש.

וּבְזֶה תְּבִין מ"ש ג"ר דְעֵתִיק נִשְׂאָרִים מְגוּלוֹת הַכְּנוּנָה הוּא שְׂאִין א"א מְלַבִּישֵׁם אֶמְנָם עִיגוּלֵי עֲצָמוּ סוֹבְבִים עֲלֵיהֶם ע"ד הַנְז' כְּדִי שְׂלֵא יֵהִי הַפְּסֵק בֵּין עִיגוּלִיו לְיֹשֶׁרוּ וְלָכֵן ג"כ אִין א"א מְלַבִּישׁ כָּל הַי"ס דְיֹשֶׁר דְעֵתִיק כְּדִי לְתַת מְקוֹם לְעִיגוּלֵי עֵתִיק לְהַתְּאַחֵז עִם יְיֹשֶׁרוּ וְהֵבֵן זֶה.

וְכִיּוֹצֵא בּוּ לְשִׂאָר הַבַּחֲזִי שְׂאִין ג"ר שְׁל הָעֵלְיוֹן מְתַלְבְּשׁוֹת בְּתַחְתּוֹן וּבְנִדְאֵי כִּי בְּזֶה הַיְיֹשֶׁר שְׂהוּא הָרוּחַ נְמִשְׁף מֵהָאֵרֶתוֹ אֶל הָעִיגוּלִים שְׂהֵם הַנְּפֵשׁ וְהוּא בְּאוּפֵן הֵנָּה כִּי כְּתֵר דְעֵתִיק דְיֹשֶׁר מִמֶּנּוּ נְמִשְׁף בַּחֲזִי אוּר פְּנִימִי לִי עִיגוּלִים בְּאוּתוֹ מְקוֹם שְׂמִתְחַבְּרִים כִּנְז' וְחֲכַמַת דְיֹשֶׁר דְעֵתִיק מִמֶּנּוּ נְמִשְׁף אוּר פְּנִימִי אֶל הַז' תַּחְתּוֹנוֹת דְיֹשֶׁר עֲצָמוּ וּבִינָה דְיֹשֶׁר דְעֵתִיק

ממנו נמשך א"מ לז"ת דין אשר עצמו נאחר כך בבוא עיגולי הא"א להלביש עתיקמלביש הז"ת לבד כנ"ל תוך חלל עיגולים והוא מלביש ע"ג א"מ דז"ת דעתיק מן הבינה דעתיק הנ"ל [פי' שעגולו א"א הלבישו ע"ג א"מ ז"ת דעתיק.

שאור זה בא מן בינה דין אשר דעתיק פדאמרן הכא]. ובמ"ש בש"א ח"א פ"ד פי אור מקיף דין אשר דעתיק הוא מקיף על עיגולי אריה זה בחי' א"מ לכל הי"ס דין אשר דעתיק.

(פי' מקשה הלא אמרינן ח"א פ"ד פי אור מקיף וכו'. והאריה אפה או' פאן להקפה ומתרגז זה בחינות אור מקיף לכל הי"ס וכו' ונה יובן היטב בפ' ה' הכא).

ואמנם הא"מ לז"ת דעתיק לבד [פי' שבא] מן הבינה דעתיק כנז' הנה אור זה המקיף הוא ממש דבוק עם ז"ת דין אשר דעתיק. ועיין סוף פ"ה.

ואח"כ בא הא"א והלביש הז"ת דעתיק וכל א"מ שלקם הנז' ואמנם יצאו תחלה הי' עיגולים תוך עיגולי עתיק והם בחי' נפש ובבוא אח"כ יןשר דא"א נמשכו ג"ר דין אשר שלו בענבי י' עיגולים דוגמת עתיק וז"ת שבו נמשכו באנרף בחלל שתוף י' עיגולים ומהפטר שבו נמשך אור פנימי לי' עיגוליו ומהתקמה שבו א"פ נמשך לז"ת דין אשר ובינה שלו א"מ לז"ת דין אשר שלו כנז' בעתיק.

אח"כ יצאו או"א והלבישו לא"א מהז"ת שבו עד טיבור דא"א ע"ג א"מ דז"ת דא"א ותחלה יצאו העיגולים והם בחי' נפש ובבוא דין אשר נמשכו ג"ר דין אשר שלקם בענבי העיגולים והז"ת נמשכו בחלל שתוף עיגוליהם ולא בכנלו פי אם עד טיבור דא"א כנז' ואז מן הפטר שלקם דין אשר נעשו א"פ של עיגוליהם כנז' בעתיק וא"א.

ואח"כ יצא ז"א והלביש או"א על א"מ דז"ת שבו ותחלה יצאו העיגולים וכו' ע"ד הנ"ל וכן הענין בנוק' דז"א ודי בזה פי הוא מוכן: פ"ק ה וכו' נבאר ענין האורות המקיפין שבפלות העולמות איהם מסודרים ומקיפים ומה עניינם ובשער א' ח"ב פ"ב התחלנו לבאר קצתו וגם עיין בש"ג ח"ב פ"ב והענין פי כל העולמות הם פולם שרשים זה לזה וזה לזה ומעולם העליון ירדו האור מה שלמטה ממנו פנודע פי מהא"ס יצא האור ומאיר בא"ק בבחי' א"פ ומקיף ומן הא"ק יצא האור לשאר העולמות הנז' בשערים הנ"ל ומהם יצא אח"כ האורות אל עולם הנק' אצי' ויצא מהם ב' אורות א' אור העיגולים וא' אור דין אשר ולכ"א נעשה א"מ וא"פ וכן הענין עד סוף העשייה אמנם סיבת היות א"פ וא"מ זולת טעמים הנ"ל הוא להאיר הפלים מבית ומבחוץ ע"ש.

עוד יש סיבה אחרת עיקרת והוא פי האור העליון גדול מאוד ולא יוכלו הפלים לסובלו בתוכו ולכן בהמשך האור אל תוך הפלים נכנס חלק א' ממנו אל תוכו שיעור מה שיוכל להפנס וכמ"ש מי מדד בשעלו מים ועיקר האור שלא יכול להפנס מבפנים נשאר מבחוץ מקיף לו להאיר לו בחוץ ג"כ וזה הנשאר מבחוץ ודאי שהוא בחי' עצמות האור שמרוב גדולתו ומעלתו אינו יכול להפלי להחזיקו בתוכו וזה האור לא נכנס מעולם אל תוך הפלי שהוא ובחי' א"מ הנה היא אור ישר שיורד ונמשך מלמעלה למטה עד סוף העולם שהוא ולכן אה"מ גדול מאוד מאוד הפנימי והוא נשמ' לו וכן הענין במקיפין עצמן פי המקיף החיצון מתבירו הוא גדול ונשמה אל היותר הפנימי ועיין בש"ג ח"א פ"ה.

וינבאר ענין זה בעולם האצ"י וממנו ית' לשאר העולמות כולם הנה האור העליון היורד מא"ק אל עולם האצ"י הנה אותו האור נק' א"ס פי כל האורות שהם עליונים נקראים א"ס לבחי' עולם אשר למטה ממנו והנה האור הא"ס הנה קודם שנכנס בעולם האצ"י החלק המעולה והגדול מאוד הוא הנשאר למעלה מקיף אל כל האצ"י מלמעלה למטה בחי' אור ישר והחלק היותר קטן ממנו אשר יש פח בפלי לסובלו נכנס בעולם האצילות.

וכבר ידעת כי פרצוף עתיק יומין היא נעלמת ומתלבש תוך שאר פרצופים דאצ"י אשר כולם מגיעים רגליהם עד סיום עולם האצילות ולכן חלק אור הא"ס הנכנס בפנימיות האצילות נכנס תחלה תוך עתיק יומין ומתפשט עד סיום רגליו המסתנים בתחתיות עולם האצילות ואחרי רדתו שם אין פח דעתיק עדיין לקבל את כולו בפנימיות ואז חזר אור שירד עד למטה וחזר ומתפשט מתמלא לעילא בסוד אור חזר עד שעולה ויוצא למעלה בראש ע"י וחזר ומתפשט מלעילא לתמא מבחוץ את עתיק יומין לבדו וחופף עליו.

אמנם אה"מ הינשר הראשון אשר לא נכנס כלל בעתיק זה מקיף ע"ג כל עולם האצילות וכל פרצופים האצילות עומדים בתוכו וזכור זה היטב והבן מ"ש בש"א ח"א פ"ד כי יש חילוק בין מקיף למקיף.

וא"ת אחר שסוף זה האור הפנימי הנה לצאת אחר כך בסוד אור חזר ומקיף אותו וא"כ מה צורך לכניסתו בתחלה כדי שיצטרף לצאת אח"כ ויותר טוב הנה שלא יכנס גם הוא כלל וישאר מבחוץ כמו הא"מ הגדול כנז'.

אף הענין לב' טעמים כי פונת המאציל העליון הנה שיהיה ב' מקיפות לעולם האצ"י והא' יהיה מקיף כולל לכולם ביחד והשני יהיה מקיף לכל פרצוף ופרצוף בפני עצמו והנה אם הנה האור הנה המקיף הב' נשאר למעלה ולא נכנס מבפנים הנה הנה אורו עדיין גדול מאוד והנה גם הוא מתפשט עד סוף כל האצ"י כמו המקיף הגדול האחר.

גם סיבה אחרת שהנה יכול לחזור ולעלות בשאר העליון בא"ס ולא יאיר למטה לכן עתה שנכנס מבפנים נסתלקו הסיבות האלו לפי שעמה ע"י שנכנס האור בפנים ירד ונתפשט בי"ס דעתיק ושארית האור חזר להתפשט ג"כ מתמלא לעילא בבחי' אור חזר התפשטות אחרות של י"ס ואחר שיוצא אור חזר להתפשט מבחוץ מעילא לתמא בי"ס דעתיק הרי נחלש כוחו ונתמעט ע"י ג' התפשטות אלו ובזה הרנוחנו שלא יעלה עד א"ס (קול הרמ"ז).

לכאורה קשיא דלמה אין אנו מפחדים ג"כ בא"מ הראשון שגם הוא יעלה בשארשו פיון שלא נכנס כלל בפנים וא"כ פיון שבו לא מצינו יראה זו גם כן במקיף הנה נאמר כן. אמנם התשובה לזה כי הנה גם המקיף השני נמשך מן הראשון כולו אחד והנה אם הנה נשאר זה נ"כ מבחוץ הנה אור גדול והנה בו פח לעלות אמנם עתה שנתמעט בהכנס קצתו מבפנים וגם יצא האור חזר גם הוא ישאר במקומו ודו"ק].

וגם שלא יתפשט בכל האצ"י כי כבר נתפשט שיעור הנז' ואין לו עוד להתפשט זה הוא סוד המקור אשר ממנו יוצאים המים כי כפי גבוה המקום של המקור שממנו יוצאים בראשונה כפי ערף וגובה זה יכולים לחזור ולהעלות שנית גם אם ירדו במוך גדול מאוד כנודע אף לא יותר מגבוה מקום הראשון ולכן אחר שראש עתיק נעשה מקור לאלו

המים ומשם התחלת צמיחתם הנה פאָשר יורדים במוֹרד ומתפשטים תוך העתיק הנה ירצו לחזור בסוד אור חוזר מתא לעילא לא יוכלו לעלות למעלה מרישא דעתיק ולא יוכלו לעלות ולהתחבר בפשרשם עם הא"ס ולכן יחזרו לרדת שנית מבחוץ להיותם אור מקיף מבחוץ מעילא לתתא.

וצריך שתדע כי זה האה"מ השני פאָשר חוזר לצאת מתתא לעילא פנזפר יוצא דרך השערות שפראש פנודע כי השערות הם דמיון מבויעים ויאורים שבפנימיותם יוצא האור דרך מעברים צרים ונדקים פנזפר בתיקונים תיקון עי' דכ"ח וכל גימא וגימא אית לה מבויע וגומא ואז יוצא האור דרך נקבי השערות ואז מתגלה האור ומקיף בגילוי את כל פרצוף דעתיק והבן זה מה הם סוד השערות פולם שהם גימין להמשיך משם האור דרך המעטה כמ"ש בש"ה והם סוד אור מקיף החוזר אחר כך מבחי' אור הפנימי שנשאר בעתיק יומין יוצא בסיומו שהוא מפי האמה והיסוד שלו יוצא האור הצריך אל א"א ואור זה נמשך מן החו"ג שנתקבצו ביסוד דעתיק משם מ"ה ומשם בין פנ"ל בפ"א ויוצא משם ונכנס בראש א"א ונכנס לתוכו החלק הצריך ליכנס לבחי' אור פנימי והחלק הצריך לישאַר בבחי' א"מ ישר הגדול נשאַר ואינו נכנס כמ"ש בעתיק והוא מקיף יושר כל פרצופים האצ"י עד סיומם פנגד אריף ולמטה אף לא לעתיק שהוא עליון ומהאור הפנימי שנכנס בו חוזר ג"כ בסוד אור חוזר ממנו למטה למעלה דרך שערות רישא דא"א וחוזר ומקיף מעילא לתתא כל פרצוף אריף פולו אף לא שאַר פרצופים באופן שמקיף הישר הגדול של עתיק מקיף עתיק באריף ושאַר הפרצופים האצ"י עד למטה ומקיף היושר דא"א מקיף א"א ואו"א ושאַר כל האצ"י עד למטה אמנם אור המקיף השני החוזר של עתיק הוא מקיף עתיק לבדו ודא"א ג"כ לבדו ואח"כ יוצא האור הפנימי מיסוד דא"א והם החו"ג המתקבצים ביסוד כמ"ש במקומו בש"ה ועיין בענין ז' קולות.

ויען שבתחלה באים נפרדים מחו"ג וגם התסדים בעצמם נפרדו בגופא דא"א פנודע שה"ח מתפשטים בחג"ת נ"ה ולכן גם הם חזר פללותם להפלל ביסוד פנ"ל בח"ב פ"ו ונתקבצו שם יחד וכשיוצאים משם חוזרים להפרד והתסדים הולכים לאבא שהוא גימין דא"א והגבורות ניתני' לאימא שהיא משמאל א"א והנה אור מימין שהם התסדים נכנס חלק ממנו באבא והשאַר נשאַר בסוד א"מ ישר מאבא עד סוף האצ"י וממה שנכנס חוזר מלמטה למעלה בסוד א"מ א"ח דרך השערות ומקיף לאבא ע"ד הנ"ל.

ואמנם הגבורות אור השמאל ניתנים לאימא והחלק שהוא אה"מ הישר הגדול נשאַר מבחוץ להקיף מאימא עד סוף כל האצילות וחלק ממנו נכנס בסוד א"פ ועוד חוזר לצאת מלמטה למעלה דרך השערות אור חוזר מקיף לאימא בלבד ע"ד הנ"ל וז"ש באדר' זוטא או"א תרנונייהו פחדא שקילי אחר ששניהם ביחד לוקחים מא"א עצמו אלא שזה מימין וזה משמאל ואמנם לפי שאבא טמיר יתיר פנזפר שם לכן ג"כ מאור הימין דחסרים שנכנס באבא חוזר לצאת דרך היסוד שלו וקצתו נשאַר גם הוא בסוד א"מ ישר לאימא ומשם עד סוף כל האצ"י וקצתם נשאַר ונכנס בתוך אימא בסוד א"פ וגם הוא חוזר מלמטה למעלה ונעשה א"מ חוזר ב' לאימא בלבד ע"ד הנ"ל והרי איה בבחי' זו אימא טפילה לאבא שהוצרכה לקחת ממנו אור גם כן כמו שלקחה מא"א ואורות אבא מתלבשים בה ונעלמים בתוכה באימא.

וא"ת אֲדַרְבָּא אִימָא גְדוּלָה מַאבָּא שְׁלִקְחָה אורוֹת מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל וְאַבָּא מִיָּמִין דַּע כִּי כְּבָר
נִתְבָּאָר בְּזוּהַר תְּמִיד וְאַתְכְּלִיל שְׁמָאלָא בְּיָמֵינָא וְנִמְצָא כִּי אַבָּא בְּלוֹקְחוֹ יָמִין שְׁהֵם הַסְּסִידִים
מכ"ש שְׁנוּטְל הַגְּבוּרוֹת גַּם כֵּן אֵלָּא שְׁהִשְׁמָאל טַפַּל לִיָּמִין וְאִינוּ גִיפְר הָאֲרָתוֹ שָׁם וְלָכֵן לֹא
גִיפְר אֵלָּא הִיָּמִין אָמְנָם אִימָא בְּלִקְחָה הַשְׁמָאל הוּא לְבַדוֹ עוֹמֵד וְאִין הִיָּמִין נְכַלְל בּוֹ פְּלַל
זוּלַת שְׁאַחַר שְׁלִקְחָה אַבָּא הִיָּמִין וְנִתְעַרְבּ בּוֹ וְנִעְשׂוּ בּוֹ עֲצָמוֹתוֹ וְנִתְעַבְּהָ שָׁם אַז מִתְמַצִּיתוּ
נוֹתָן לְאִימָא קִצָּת מִהִיָּמִין וְנִמְצָא כִּי אִינוּ רַק הַשְּׂאָרִית וְהַתְּמַצִּית וְגַם כִּי כְּבָר נִק' ע"ש
אַבָּא וְכָאלוּ מִמֶּשׁ מִמְּנוּ עֲצָמוֹ לּוֹקְחָתוֹ וּבְזָה הוּא גּוֹרְעִין לְאִימָא שְׁנוּטְלָתוֹ מַאבָּא וְלֹא מֵא"א
עֲצָמוֹ.

הָאָמְנָם יֵשׁ לְאִימָא ב' אורוֹת א' פְּנִימִי וְא' מְקִיף יִתְרִים עַל אַבָּא וְהֵם אוֹתָם שְׁלוֹקְחִים
מִמְּנוּ יוֹתֵר עַל מַה שְׁלֹקְחָה מְאָרִיף אַח"כ יוֹצֵא מְאוּר הַפְּנִימִי דְאִימָא מִהִסּוּד שְׂבָה אֶל כָּל
הַזֹּת בִּיחַד כִּי הִיא אִם הַבְּנִים וְכָל הו"ק אֵינָם רַק פ"א כְּנוֹדָע וְהִנֵּה חֵלֵק מִמְּנוּ נִשְׂאָר בְּסוּד
א"מ יֵשׁר אֶל כָּל הָאֲצִילוֹת מְזַעֵיר וּלְמַטָּה וְחֵלֵק מִמְּנָה נִשְׂאָר בְּסוּד א"פ שְׁלֵהֶם וּמְאוּר
הַפְּנִימִי חוּזָר לְצֵאת א"מ או"ח דְרָף הַשְּׂעָרוֹת כְּנ"ל וּמְקִיף לז"א לְבַדוֹ אַח"כ יוֹצֵא מֵא"ה פ'
שְׂבִיִסוּד דז"א יוֹצֵא אֶל הַנוֹק' וְגַם הוּא נְחַלֵּק לֵא"מ יֵשׁר וְא"פ וְא"מ חוּזָר ע"ד הַנְּ"ל.

נִמְצָא עֲתָה שְׁמַעְתִּיק נְמִשֵּׁף א"מ יֵשׁר לְכָל שְׂאָר פְּרָצוּפִים עַד סוּף הָאֲצִי' וְאוּר פְּנִימִי לוֹ
לְבַדוֹ וְא"מ חוּזָר לוֹ לְבַדוֹ וְלֹא א"א יֵשׁ מְקִיף מִמְּנוּ וּלְמַטָּה כָּל הָאֲצִי' וְעוֹד מְקִיפִי יוֹשֵׁר
דַּעְתִּיק וְא"מ חוּזָר לוֹ לְבַדוֹ וְלֹא אַבָּא יֵשׁ מְקִיף יֵשׁר מִמְּנוּ וּלְמַעַה כָּל הָאֲצִי' וּב' מְקִיפִים
יִנְשֵׁר דַּעְתִּיק וְא"א וּמְקִיף חוּזָר לוֹ לְבַדוֹ וְלֹא אַבָּא יֵשׁ מְקִיף יוֹשֵׁר וּלְמַטָּה כָּל אֲצִילוֹת
וְג' מְקִיפִי יוֹשֵׁר עֲתִיק וְא"א וְאַבָּא וּמְקִיפִי חוּזָר אֵלֶיהָ לְבַדָּה וְלְזַעֵיר יֵשׁ מְקִיף יוֹשֵׁר לְכָל
הָאֲצִילוֹת מִמְּנוּ וּלְמַטָּה וּד' מְקִיפִי יוֹשֵׁר עֲתִיק וְא"א וְאַבָּא וְאִימָא וּמְקִיף חוּזָר לוֹ לְבַדוֹ
וּלְנוֹק' דז"א ב' מִיָּנִי מְקִיפִים לָהּ לְבַדָּה א' מְקִיף יוֹשֵׁר.

פ' א' מְקִיף יוֹשֵׁר וְהוּא ג"כ לָהּ לְבַדָּה לְפִי שְׂאִין לָהּ מַה לְהַקִּיף. וְהב' מְקִיף הַחוּזָר כְּמוֹ
כְּלוּם] וְה' מְקִיפִי יוֹשֵׁר עֲתִיק וְא"א וְאו"א וְז"א מְקִיף חוּזָר לָהּ לְבַדָּה.

וְאַחַר שְׂבִיִאָרְנוּ דְרָף פְּלִלוֹתוֹ צְרִיף שְׁתַּדַּע כִּי עַד ז"ז הוּא לְכָל פְּרָצוּף וּפְרָצוּף בְּפִנֵי עֲצָמוֹ
בִּי"ס שְׁלוֹ וְנִדְבָר בֵּא"א וּמִמְּנוּ יוֹדַע הַשְּׂאָר כִּי הִנֵּה יֵשׁ לוֹ י"ס וְאִין הָעֵנִין כְּמ"ש לְעֵיל כִּי
א"ה פ' נְכַנְס בּוֹ בְּכּוּלוֹ בִּיחַד וְאִינוּ יוֹצֵא עַד תְּשָׁלוּם הִסּוּד הָאָמְנָם נְכַנְסוּ בְּתַחֲלָה בְּכַתָּר.

שְׁלוֹ וְאַח"כ מְקַצָּתוֹ מִמַּה שְׁנְכַנְס שֶׁהוּא א"ה פ' חוּזָר מִתְּתָא לְעֵילָא בְּסוּד מְקִיף עַד רֵאשׁוֹ
שְׁהֵם הַשְּׂעָרוֹת שְׂבּוּ וּמְקַצָּת אוּרוֹ הַפְּנִימִי יוֹצֵא דְרָף הִסּוּד שְׂבּוּ שְׂבַכְתָּר זָה וְנְכַנְס בְּחו"ב
שְׂבּוּ ע"ד הַנְּ"ל חֲצִי בְּחֻמְתָּה שְׂבּוּ וְחֲצִי בְּבִינָה וּמְקַצָּתוֹ דְּחֻמְתָּה נִשְׂאָר קִצָּת בֵּא"מ יֵשׁר
עַד סוּף הָאֲצִי' וּמְקַצָּתוֹ נְכַנְס בְּסוּד א"פ וְאוֹתוֹ א"ה פ' נְחַלֵּק וּקַצָּתוֹ חוּזָר מִתְּתָא לְעֵילָא
בְּסוּד א"מ לְחֻמְתָּה לְבַדוֹ וּמְקַצָּתוֹ יוֹצֵא דְרָף הִסּוּד וּמִיָּסוּד דְּחֻמְתָּה יוֹצֵא אֶל הַבִּינָה כְּנ"ל
בֵּאו"א וּמִיָּסוּד דְּבִינָה יוֹצֵא לו"ק דְּאָרִיף בִּיחַד וּקַצָּתוֹ א"מ יֵשׁר עַד סוּף הָאֲצִי' וּמְקַצָּתוֹ
א"פ וְגַם הוּא נְחַלֵּק כִּי מְקַצָּתוֹ חוּזָר בְּסוּד א"מ אֶל הו"ק לְבַדָּם וּקַצָּתוֹ יוֹצֵא דְרָף הִסּוּד
וְנְכַנְס בְּמַל' דֵּא"א וְגַם הוּא נְחַלֵּק כִּי מְקַצָּתוֹ בְּסוּד א"מ יֵשׁר וּקַצָּת א"פ נְחַלֵּק מְקַצָּתוֹ חוּזָר
בְּסוּד אוּר חוּזָר לְמַל' וּקַצָּתוֹ יוֹצֵא דְרָף הִסּוּד שְׂבָה אֶל הַפְּתָר דֵּאו"א ע"ד הַנְּ"ל וְחוּזָר
לְהִיעָשׂוֹת בִּי"ס דֵּאו"א ע"ד שְׁנַעֲשֵׂה בִי"ס דְּאָרִיף אֲנִפִין בְּכָל פְּרָצוּף וּפְרָצוּף.

כָּלְלוּ שֶׁל דָּבָר כִּי כָּל א"מ יִשָּׁר מִקִּיף אֶל כָּל מָה שֶׁלֹּמֶטָה מְמַנּוּ וְכָל אֹר חוֹזֵר (מִקִּיף) אֵינּוּ מִקִּיף רַק אוֹתוֹ הַמְקוּמָה אֲשֶׁר מְמַנּוּ חוֹזֵר מִמֶּטָה לְמַעְלָה וצ"ע כִּי פֹה פְּתַבְנוּ שְׁאִפְּלוּ מִקִּיפֵי הַיִּשָּׁר פְּרִטֵי הַסְּפִיךְ הֵם מִקִּיפִים כָּל מָה שֶׁלֹּמֶטָה עַד סוּף הָאֲצִילוֹת ופ"ד פְּתַבְנוּ כִּי אֲרִיף מִלְּבִישׁ א"מ דו"ת דְּעַתִּיק וְכֵן בִּישָׁאָר פְּרָצוּפִים זוֹלַת אִם נֹאמֵר דְּהֵתָם מִיָּרִי בְּאוֹר הַחוֹזֵר בּוּ דוֹקָא וְלֹא בְּיִשָּׁר.

וְהִנֵּה בְּדְרוֹשׁ דְּמַעְקָה תְּבִין כִּי כֵן הָעֲנִין בְּבְרִיאָה וְכֵן בְּיִצִירָה וְכֵן בְּעֲשִׂיָּה וְהַכֵּל ע"ד הַנְּלִי בְּאֲצִילוֹת. וְדַע כִּי אֹר הַג"ר שֶׁבְּכָל בְּחִי וּבְחִי' מֵה' פְּרָצוּפִים אֹר שֶׁלֵּהֶם שְׁנֵה וְכֵן הָאֹר הַזֶּה שֶׁבְּכָל בְּחִי אֹר פְּנֻלָם בְּשֵׁנָה וְאֵין הַפְּרָשׁ בִּינֵיהֶם רַק שֶׁהָאֹר הַזֶּה הוּא יוֹתֵר בְּהִרְחָקָה אֶל הַב' מִן הָא' וְכֵן מִן הַג' אֶל הַב' וְכֵן בּו"ת אֶף עֲצָמוֹת הָאֹר הוּא שְׁנֵה וְזֶה יִתְבָּאָר יוֹתֵר בִּישָׁח בְּעֲנִין הַהִפְרָשׁ בֵּין אֲבִי"ע וְעֵינִין בְּקַבְּלַת שֶׁבֶת כִּי יִתְבָּאָר כִּי מִן הַפָּה יוֹצֵא מִקִּיף לז"ת וְאֲפֹשֶׁר כִּי אֹר הַבִּינָה יוֹצֵא דְרָף הַפָּה וְיוֹתֵר נִרְאָה כִּי עֲדִינִין חֶסֶד פֶּה בְּחִי הַדְּעַת וּא"כ מִן הַדְּעַת יוֹצֵא דְרָף הַפָּה בְּסוּד דְּעַת גְּנוּז בְּפִנְיָה דְּמִלְכָּא וְאִח"פ מִהִסּוּד יוֹצֵאִים ז' הַבְּלִים חֲצִיִּים מִקִּיפִים וְחֲצִיִּים פְּנִימִים וצ"ע כִּי שְׁהָרִי הַמִּקִּיפִים הֵם גְּבוּרוֹת וְהַפְּנִימִים חֲסָדִים וְהָרִי אֲנֹו רֹאִים כִּי יֵשׁ בְּפְנִימִית ג"כ גְּבוּרוֹת וְאֲפֹשֶׁר כִּי הַשְּׂרָשִׁים יוֹצֵאִים וְהָעֲנָפִי נִשְׁאָרִים מִבְּפְנִים כִּי הַיּוֹצֵאִים הֵם מִקִּיפִים גְּדוּלִים מִהַפְּנִימִי א"כ הַשְּׂרָשִׁים יוֹצֵאִים וְהִנֵּה בּו"ת מְצוֹת רֵאשִׁית הִגְזוּ גַם בּו"ת א"ב שֶׁל הָא"ב א"ט ב"ח ג"ז ב"ו כו' שֶׁהוּא סֵדֵר הַמִּקִּיפִין הַנְּלִי כִּי הִנֵּה הַכְּתֵר דָּא"א הוּא א' דָּא"ט וּמוֹרָה כִּי הוּא נִפְרָד מִן הַט' כִּי הוּא לְבַדּוֹ יֵשׁ לוֹ מִקִּיף א' וְהַט' שֶׁתַּחְתּוֹ נִפְרָדִים מְמַנּוּ וְאֵינָה בְּכָלֵל הַמִּקִּיף אֲשֶׁר לוֹ וז"ס א' אֶחָד לְבַדָּה וְט' לְבַדָּה וְכַעַד ז' בְּחֻמְהָ ב"ח כִּי הַחֻמְהָ אוֹת ב' וְהִיא נִפְרָדַת מִן הַח' שֶׁתַּחְתּוֹ וְכֵן הַבִּינָה שֶׁהִיא הַג' וְהִיא נִפְרָדַת מִן הַז' שֶׁתַּחְתּוֹ שִׁישׁ לָהּ מִקִּיף בְּפְנֵי עֲצָמָה וְזֶהוּ ג"ז.

הָאֲמָנָם כָּל זֶה בְּסוּד א"מ הַחוֹזֵר כְּנ"ל וְהִנֵּה הַז"ת אֵינָם כְּמוֹ ג"ר שֶׁהֵם נִפְרָדוֹת אֶף הַז"ת פְּנֻלָם מִחוֹבְרוֹת בְּמִקִּיף יִשָּׁר לְכֻלָּם בְּיַחַד וְזֶהוּ סוּד רֵאשִׁית הַג"ז הַנִּימֵן לְכַהֵן כִּי מֵהַג' שֶׁהִיא בִּינָה יוֹצֵא מִקִּיף לְכָל הַז"ת וְכָל זֶה נִימֵן בְּרֵאשׁוֹנָה לְחֶסֶד שֶׁהוּא הַכְּהֵן כְּדֵי שֶׁכָּל הַמִּקִּיף שֶׁל הַז' הַיּוֹצֵא מִן הַג' שֶׁזֶהוּ ג"ז יִהְיֶה פְּנֻלָם נְכַלְלִים בְּחֶסֶד שֶׁהוּא הַכְּהֵן וְלֹא יִהְיֶה חֶסֶד נִפְרָד מֵהֶם ע"ד הַנְּלִי שֶׁהֵן נִפְרָדוֹת כ"א בְּמִקִּיף עֲצָמוֹ וְנוֹדַע כִּי רֵאשִׁית הַג"ז הוּא הַצֶּמֶר שֶׁהֵם הַשְּׁעָרוֹת שֶׁמֵּהֶם נַעֲשֶׂה א"מ וְחוֹזֵר וְהֵבֵן זֶה: פְּרָק שְׁשִׁי אַחַר שְׁנַת בְּפָרְקִים שֶׁעָבְרוּ עֲנִין הַז"מ נִבְאָר עֵתָה עוֹד כִּי זֶה הַמִּקְרָה שֶׁקָּרָה אֶל הַמְּלָכִים אֵלֶּי שֶׁל כְּלָלוֹת עוֹלָם הַנְּקוּדִים גַּם קָרָה בְּפָרְטוֹת וְהוּא כַּמ"ש בַּש"ג ח"א פ"ב מַח"ב עֲנִין הַי"ס שֶׁהֵם מִקְוֵרוֹת וְשְׂרָשִׁים אֶל כָּל הָאֲצִי שֶׁהֵם הַי"ס דָּא"א עִם עֵתִיק יוֹמִין הַמְּתַחַלְקִים כַּח"ב בָּא"א וְחַג"ת בּו"א וְנַה"י בְּנוֹק' וְלִכְּן גַּם הִי עֲנִין בְּיִטוּל ז"מ א' בָּא"א ב' בּו"א ג' בְּנוֹק' וְהָעֲנִין כִּי כְּאֲשֶׁר יֵצֵא בְּתַחֲלָה א"א קוֹדֵם הַתִּיקוֹן הִנֵּה הַג"ר שָׁבוּ יֵצְאוּ מִתּוֹקְנוֹת קֶצֶת לַהֲיוֹתָם ג"ר חֲשׁוּבוֹת פְּאַחַת ע"ד הַנְּלִי בַח"א פ"ה וְיִכְלוּ לְקַבֵּל הָאֹר שֶׁלֵּהֶם אֲכֵן בְּצֵאת ז"ת שֶׁלוֹ מִן הַבִּינָה שָׁבוּ שֶׁהִיא אִם הַבְּנִים וְלֹא יוֹכְלוּ לְקַבֵּל אֹר שֶׁלֵּהֶם וְנִתְבַּטְּלוּ וְזֶה עֲנִין ז"מ שֶׁמְלָכוֹ בְּאֶרֶץ אֲדוּם הוּא הַבִּינָה דָּא"א וְנִקְרָאת אֶרֶץ אֲדוּם דְּדִינִין מִינָּה מִתְעָרִין כְּנוֹדַע בְּכָל בְּחִי בִּינָה בַּח"מ שֶׁהִיא וְכֵן אִח"פ בְּצֵאת ז"א כְּלוּל מִי"ס הַג"ר שָׁבוּ יִכְלוּ לְסַפּוֹל אֹר וְלֹא נִשְׁבְּרוּ וְכִאֲשֶׁר יֵצֵא מִן הַבִּינָה שָׁבוּ הַז"ת שֶׁלוֹ לֹא יִכְלוּ לְקַבֵּל הָאֹר שֶׁלֵּהֶם וְנִשְׁבְּרוּ

ומיתו ונהרי הם ז"מ שני' מז"א וכן אח"כ בצאת הנוק' דז"א יצאו הג"ר וכאשר באו לצאת הז"ת שבה מן הבינה שבה לא יכלו לקבל האור.

ומיתו ונהרי היו ז"מ שלישי' מנוק' דז"א וכולם. מלכו בארץ אדום היא הבינה שבכ"א מהם וזהו שנו' ג"פ ענין דרוש ואלה המלכים באדרא נשא פנגד ג"פ שנתהווי מציאותם גם לכן נז' בתורה ב"פ הא' בפ' וישלח ואלה המלכים וגו' והם המלכים דזעיר פנודע כי התורה בחי' ז"א והב' בדברי הימים והם המלכים דנוק' דז"א כי פתובים הם בנוק' דז"א פנודע [קול הרמ"ז פי' בחי' ג"ר שבז"ק פי' כל נקודה פלולה מי' אבל אינם מג"ר של ז"א ממש פי' אלו לא יצאו פנודע וכן בע"ר דנוק' ולא ידעתי למה הניח הר"ח בצ"ע בסוף הפ'].

אמנם המלכים דא"א לא נזכרו כלל אפילו בתורה כי גבהו ממנו כי התורה היא בז"א וכמ"ש באדרא ד' קל"א שמיה דעתיק סתים מפולאולא איתפרש באורנייתא בר מאתר חד וכו'. ונדע כי אעפ"י שבאורנו שהם ג"פ ג' מיני מלכים אלו הנה ה"פ הם פי' גם באו"א ישנם אמנם להיות שאו"א איתפלילין בדיקנא דאריה החופפת ומכס' אותם וטמירין בגוה אשר בסיבה זו לא נזכרו או"א באדרא ראשונה דנשא ובכלל אריה הם פי' לכן אין בהם פרצוף שיעור קומה עד סוף אריה יען אינם רק חו"ב של הי"ס שרשיות ומקוריות ואינם נמשכים עד סוף וכיון שהם נכללים בא"א לא הוזכרו וגם באדרא לא הוזכרו רק הג' מיני מלכים הנזכרים אמנם נדאי שה' בחי' מלכים הם בבחי' הה' פרצופים אחר כל הג"ר שבכל פרצוף ופרצוף הנה בהם ענין הז"מ ונמצא פי' מלבד מ"ש בשער הנה בענין הז"מ דרף פללו' בי"ס השרשיו' הנה גם בכל הפרצוף מאלו הה' הפרצופים אחר כל ג"ס ראשונות מהפרצוף ההו' הנה בו עסק הז"מ.

אמר חיים צ"ע אם ענין ז"מ אלו שבכל פרצוף מהה' הנה הפל קודם התיקון א"כ קשיא איך בנוק' הז"א הנה בחי' ז"מ אחר צאת ג"ר שבה נהרי בפ"ק מחלק זה נת' פי' מעולם לא יצאו רק פתר דנוק' לבד ואם נאמר פי' זה אחר התיקון פי' אחר שיצא מלך הדר מלך הח' לתמן העולמות התחיל לתמן את א"א ואז מחדש הנה בה ענין הז"מ עד שהוצרכו להתעבר בבינה שבו ומשם יצא אור חדש הנמשך מהדר הנ"ל ותיקנה וכן בבוא תיקון ז"א קודם שיחוקן אירע שנית ענין המלכים בז"ת שבו עד שנתעברה הבינה דז"א בה ותיקנם וכן אירע בכ"א מהה' פרצופים זה ניחא אמנם מ"ש לעיל פי' יצאו הג"ר שבכל פרצוף קודם שבירה מתוקנת קצת זה יורה דאירוי קודם צאת המלך הדר וצ"ע: פרק ז אחר שנת' בפרקים הקודמים בחלק ענין זה ז"מ האירי יצאו ונשפרו וחסרו להתקן ית' לה מעתה ענין התיקון הנז' בזה' במקומות הרבה ובפרט בב' האדר' ובאמרו שם עד לא איתקן בדכר ונוקבא וכן אמרו אי' רישא דעמא לא איתתקן כדן וכו' איך עמא יתתקן וכו' וכיצא באלו בפ"ק דספרא דצניעותא סתרא גו סתרא איתתקן ואיזדמן בסד גולגלתא וכו' הרי מזה הלשון האחרון ית' לה בבאיור ענין התיקון מה הוא ועם היות אור הא"ס מתלבש בגו לבושין דיקר דאתקין ואחסין ובבחי' גולגלתא ואודנין ועינין וכו' כמ"ש בע"ה והנה בש"א ח"ב פ"א התחילו לדבר בענין באיור התיקון מה ענינו ובאיורנו קצתו פי' בהיות העולמות והנאצלים רבים האור היורד מלמעלה נחלש ומתמעט ע"י הריחוק הא"ס ויכולים התחתונים לקבלו עוד פי' בהיות האור מתעבה ומתלבש לבוש

ע"ג לבוש וינצא פמה דרף לבושים והוא מתמעט ויש פח בתחתונים לקבל ועוד היות האור יוצא דרף חלונות ומעפרים צרים ודקים נקבי הראש והגוף והשערות יוצא ממועט ויכולים לקבלו.

ואמנם עתה נרחיב ביאור זה זולת בחי' אחרת שנקבאר מהם. א' פי קודם זה התיקון דמלך הח' שם מ"ה פנ"ל בזה החלק הגה פשיצאו הי' נקודים אעפ"י שפנדאי לית לה נקודה דלא איתפלילת מי' עכ"ז לא הנה ניכר בחינותיו אמנם הי' בעירבוב פאלו תאמר שהיו מים ויין וקלב ודבש וכו' והכל מעורבבים יחד אמנם אחר התיקון הובררו כל הבחינות מהי הנכללים בכל ספי' ולא בערבוביא גם פי קודם התיקון הנה הי"ס כ"א במקומות זו למעלה מזו ואין א' נכנסת בגבול חביתה שלמטה ממנו אף אחר התיקון שנתארכו ונתפשטו כולם עד למטה עד סוף האצילות ונתפשטו פנודע פי פרצוף עתיק בארץ ואבא וכו' כולם נתפשטו עד סוף האציל' ונתפשטו זה בתוף זה ובזה הרויחו פמה דברים הא' הוא פי נתארכו הכלים שלהם והגדילו ע"י התפשטות למטה ונמצא פי הכלי גדול ויש בו פח לקבל האור ולא ישבר משא"כ בתחלה שהיו הכלים קטנים ולא יוכלו לקבל האור עוד הרויחו עי"ז האורו באים מכוסים בכמה פסוים זה בתוף זה עתיק ועליו אבא וכו' ואז התחתונים והחיצונים יכולים לקבל האור שעובר דרף פמה פסוים זה בתוף זה וכמה מסכים עוד הרויחו בזה פי בהיותם כולם זה בתוף זה נעשים נשמה זה לזה ונתקברו כולם יחד זה בתוף זה ואיש את רעהו יעזורו בהתחברותם וכ"א נעשה נשמה להאיר אל החיצון שממנו משא"כ בהיות' כ"א נפרדים מחביתה ואין א' נכנסת בגבול חביתה עוד הרויחו בזה פי מה שהנה מתחלה בחי' ג"ר וכ"א פלולה מ"י אמנם אין לה רק היכר ספי' א' אף עתה שאחר התיקון כל ספי' מהג"ר נתפשטו ונעשו מי"ס גמורות בפרצוף א' ועי"כ נתארף המקום אורף לספי' מה שלא הנה בתחלה רק ג' ועי"כ יש יכולת בתחתונים לקבל האור מרחוק ועוד ריווח אחר בז"ת פי תחלה היו דבוקים עם הג"ר ועכשיו שמתו וירדו בבריאה ואז יצא המלך הדר כלול זכר ונקיבה ג"כ ולקח מקומם ונמצא הם רחוקים מן הבינה ז"ס אחרות ויכלו לקבל האורות ואז נתבררו ונתקנו ועלו קצתם ממה שהובררו למעלה והשארו עומדים למטה ויכולים לקבל האור בהיותם רחוקים והם מתבררים מעט מעט חלק האציל' עולה באציל' וחלק הבריאה עולה בבריאה וכו' ע"ש בפ"ח.

גם עתה ע"י הפרצופי' אשר בהם יש נקבים נקבי העין והאוזן וחוטם ופה וכיוצא וכן דרף שערות יוצאים האורות להאיר בתחתונים והאור יוצא במדה ובמשקל ויכולים לקבלו משא"כ קודם היות בחי' הפרצופים גם קודם התיקון היו הו"ק דז"א שהם בחי' ז"מ נפרדים זה מזה בסוד רה"ר הנ"ל בפרקי' שעברו ואחר התיקון נתחברו ונעשו פ' אחד קשור זה בזה שהוא פרצוף ז"א ולא זו כ"א גם נתוספו בו הג' ראשונות הססרים בו קודם התיקון וכל זה בבחי' אורות ג"כ פי בתחלה היו בסוד כללות ולא היו נפרים בו פרטיות הי' ספי' נעמה ניכרו פנ"ל והיו עין רואה ואוזן שומעת וכו' וכיוצא וכמ"ש כ"ז היטב בש"ח ע"ש איה נתקן תיקו גדול והוא פי בראשונה הנה הסיגים והקליפות מעורבבים בכלים אשר לסיב' זו הנה בהם פירוד כנז' והוצרכו למות ולברר הפסולת דוגמת מיתת האדם אשר חוזר לעפרו ולהתנער מהפסולת שבו ובבוא תחיית המתים יקום כספא שלים בלא סיגים כנז' בזה' חדש מדרש הנצלם פ' תולדות והבן היטב פי

כָּל הַבְּחִי שֵׁישׁ בְּאֲדָם בְּהִיּוֹתוֹ בְּפַעַם א' וּבְמִיתָתוֹ וּבְתַחֲיָתוֹ שְׁנֵית הַפֶּל הִיָּה בְּעֵנִין הַזֶּה וְדִי בְּזֶה לְמַבִּין לְהַקְיֵשׁ בְּכָל הַפְּרָטִים גַּם הוֹעִיל הַתִּיקוֹן כִּי לֹא דִי בּוֹז"ת שְׁהֵם ז"מ דּוֹז"נ שְׁנִתְקַנּוּ כִּי גַם הַג"ר עִם הַיּוֹת שְׁבַתְחָלָה לֹא מָתוּ לְהִיּוֹתָם יְכוּלִים לְקַבֵּל אוֹרָם עַכ"ז אַחַר הַתִּיקוֹן נִתְנוּסַף בָּהֶם תִּיקוֹן הַפְּרָצוּף גַּם הֵם עִם הַיּוֹת' שְׁלֹא הָיוּ צָרִיכִין לְזֶה מִפְּאַת עֲצָמָם הַנּוֹ' רַק לְסִיבַת הַתַּחֲתוּנִים שְׁיֻכְלוּ לְקַבֵּל הָאוֹר הַנּוֹצֵרָכוּ גַם הֵם לְהַתְקִין בְּסוּד פְּרָצוּף וְהַמְיָעוּט הָאוֹר לְצוּרָה הַתַּחֲתוּנִים וְלֹא לְסִיבַת עֲצָמָם וּז"ש בְּאַדְר' נִשְׂא ד' קל"ח אִי רִישָׁא דְעַמָּא לֹא יִתְמַקֵּן אִיךָ עַמָּא יִתְמַקֵּן וְכוּ' וְלָזֶה לֹא הַקֵּשׁ מִיַּנְי' וּבִי' שְׁהַאִיךָ רִישָׁא דְעַמָּא יִשְׂאָר בְּלֹא תִיקוֹן אִךָ הָעֵנִין יוֹבֵן כְּנֹז' כִּי אֵין צוּרָה תִיקוֹנִים לְצוּרָכֶם רַק לְצוּרָה עַמָּא הֵם הַתַּחֲתוּנִי הַצָּרִיכִים בְּהַכְרַח תִּיקוֹן כִּי רִישָׁא הֵם ג"ר וְע"ש סִיבַת מִיתַת הַמְלָכִים מְפֻנֵי חוּסְר הַתִּיקוֹן וְגַם נִתְנוּסַף בּוֹז"א אַחַר הַתִּיקוֹן כִּי הַמְנוּחִין וְהָאוֹרוֹת שְׁלָהֶם מְקַבֵּל אוֹתָם עִתָּה מְלֻנְבָשִׁים תוֹף הָאֲחוּרִינִי דָאו"א פְּנ"ל, ח"ב פ"א וּפ"ו וְיוֹכְלִים לְקַבֵּלוּ דְרָה מְסָה וְע"ז הַדְרָה מוֹחֹת או"א מָא"א וְנֹכוֹר וְאֵל תִּשְׁפַח מ"ש פ"ז כִּי כָל הַבְּיָרוּרִים אֵינָם בְּאוֹרוֹת רַק בְּכָלִים שְׁלָהֶם וּבְרַפ"ח נִיצוּצִין שְׁנִשְׂאָרוּ בָהֶם אַחַר מִיתַתָּן וּבָהֶם הַתִּיקוֹן וְלֹא בְּאוֹרוֹת עֲצָמָן שְׁנִשְׂאָרוּ בְּאַצִּילוֹת.

וְעַתָּה הַבֵּן וְהַסְתַּכֵּל אִיךָ עוֹלָם הָאֲצִי לֹא נִתְקַן בְּפַעַם א' אֲמַנָּם בְּכָל פַּעַם וּפַעַם נִתְנוּסַף בּוֹ קִצַּת תִּיקוֹן כִּי הָרִי בְתַחֲלָה לֹא הִיָּה שֵׁם בַּחִי כְּלִי וְנוֹדַע כִּי עֵיקַר הַתִּיקוֹן הוּא הַכְּלִי וְהַפְּרָצוּפִים כְּנ"ל וּבְעֵקוּדִים נִתְנוּסַף בּוֹ קִצַּת לְהִי' כְּלִי א' לְבַד לְכָל הַי"ס שְׁבָהֶם וְעוֹד תִּיקוֹן אַחַר בַּג"ר שְׁיִצְאוּ קִצַּת מִתּוֹקְנוֹ דְרָה קוּיִם כְּנ"ל ח"ג פ"א וְנִכְנָסוּ גַם הֵם בְּדְרָה קוּיִם שְׁל הַג"ר וְאַח"כּ בְּעֵיבוֹר הָא' שְׁל הַז"א עָלוּ הַכְּלִים שֵׁם בַּג"ר דְרָה קוּיִם וְאִז הַתַּחֲלִילוּ גַם הֵם לְהַתְמַקֵּן וְאַח"כּ בְּהִיּוֹתָם שֵׁם בְּסוּד הָעֵיבוֹר עָלוּ גַם הָאוֹרוֹת עִם הַכְּלִים בְּסוּד קוּיִם רַק שְׁהָיוּ בְּבַחִי תֵלֶת כְּלִילִין בְּגוֹ תֵלֶת וְאַח"כּ בְּעַת הַיְנִיקָה נִתְהוּוּ בְּבַחִי ו"ק הַמְתַּפְשָׁטִים בְּבַחִי קוּיִם וְאַח"כּ בְּעֵיבוֹר ב' דְמוּחִין אִז נִשְׁלְמוּ כָל הַי"ס שְׁלוֹ לְהַתְמַקֵּן וְגַם הָא"א בְּתַחֲלָה נִתַּפְשָׁט עַד הַטְּיָבוֹר וְאַח"כּ עַד הַסּוּף כְּנ"ל בַּש"ב ח"ב פ"ה וּמְלַבֵּד זֶה פְּרָטִים רַבִּי שְׁנִתְנוּסַפוּ בְּכָל עוֹלָם וְעוֹלָם כְּמוֹ שְׁיִרְאָה הַמְעֵיִין בְּחִיבוּרֵינוּ זֶה הֵיטֵב: פָּרַק שְׁמִינֵי אַחַר שְׁנַת ב' הַקּוֹדֵם עֵנִין הַתִּיקוֹן אִיךָ נִתְקַן עוֹלָם הָאֲצִי ג"כ ע"י מִיתַת הַמְלָכִים וְחֹזֵר חֵיּוֹתָם וְתִיקוֹנָם נִשְׁלַם לְבָאָר ג"כ עֵנִין עֲקָרִיוֹת הַסִּיבָה מֶה הִיָּתָה אֲשֶׁר כָּבֵר הַתַּחֲלִינוּ בְּבִיאוֹרָה בְּהַקְדַּמַת מְבוֹא שְׁעָרִים וְהוּא הִיּוֹת כְּנוֹנְתוֹ ית' לְבָרוּא הַעַה"ז שֵׁישׁ בּוֹ שְׁכָר וְעוֹנֵשׁ וְזֶה אִי אֲפָשָׁר אִם לֹא ע"י קוֹסְטִינֵר הִיא מִדַּת הָרַע לְפָרוּעַ מִן הַרְשָׁעִים וְהִנֵּה הָרַע הִיא שְׁוֹרֵשׁ הַסִּיגִי וְהַשְּׁמֵרִי שְׁל הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִים בְּסוּד מְקוֹם הַמְשַׁפֵּט שְׁמָה הָרַשָּׁע וְהַבֵּן זֶה וְכַדִּי שְׁיִתְגַּלוּ הַסִּיגִי וְהַקְּלִיפוּ א"א רַק ע"י הַשְּׁתַּלְשְׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת וּבְתַכְלִיתָם יִתְבָּרְרוּ הַסִּיגִי וְיִצְאוּ בְּפִנְעַל אֲשֶׁר כָּל זֶה הִיָּה ע"י מִיתַת הַמְלָכִים הָאֵלוּ אֲשֶׁר כְּוָלָם הֵם דִּינִים תִּיקִפִּי הַנֵּק' שֵׁם ב"ן שְׁהֵם הַגְּבוּרוֹת כְּנ"ל ש"ב ח"ב פ"א כִּי כָל אֵלוּ הֵם בַּחִי הַנְּקוּדִים שְׁהֵם נִקְבוּת וּבַחִי' אוֹר חוּזֵר מֵיַיִן גּוֹקְבִין וְצוֹרֵת הַנְּקוּדוֹת הֵם נִיצוּצוֹתֵיהֶם הַנִּיצוּצִין תִּיקִפִּין הַנּוֹ' ב' פְּקוּדֵי ד' רַנ"ד ב' וְת"ח רִישָׁא שִׁירוּתָא דְמַהִימְנוּתָא גּוֹ מַחְשָׁבָה בְּטֵשׁ בּוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא וְכוּ' וְסָלִיק נִיצוּצִין כּוֹ וְהָעֵנִין כִּי אֵלוּ הַז"מ הֵם בַּחִי הַגְּבוּרוֹ' שְׁיִצְאוּ לְעוֹלָם בְּתַחֲלָה וְכַמ"ש בְּרַאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי וְכוּ' וְאַח"כּ שְׁתַּפַּח עִמּוֹ מַדַּה"ר בְּיוֹם עֲשׂוֹת ד' אֱלֹהִים אֲרִץ וְשָׁמַיִם כְּדִי שְׁיֻכַּל הָעוֹלָם לְהַתְקַיֵּם וְלֹא יִחְזוֹר לְתוֹהוֹ וְבוֹהוֹ וְגוֹ' אַחַר אֲמָרוּ בְּרַאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים שְׁהֵם הַז"מ וְכַנְגָדָם ז' תִּיבּוֹת.

(קול הרמ"ז בפ' ואלה תולדות השמים הארץ] ושם הנייה הח' והוא המלך הח' הנק' הדר
שהוא חסד עילאי כנו' באדר' והוא שם מ"ה פנודע פי שם מ"ה בחסדים ושם ב"ן
בגבורות וכולם הם דינים קשים תקיפין אשר מסיגיה' יצאו הקליפות וזהו ע"י מיתתם
ונפילתם בסוד עפר הארץ העליונה העפר אשר יהיה בקרקע המשפן עולם הבריאה ושם
נתבררו דוגמת האדם בקבר פנ"ל פ"ד פי בריאה תחת המשפן הוא מל' דאצילות ותמן
אזדריקו הנהו ניצוצין התקיפין כמ"ש בפ' פקודי כנו' ניצוצין זריק לכל עיבור ובינר
פסולת מגו מחשבה וגו' הרי פי זריקת אלו הניצוצין למטה בבריאה הוא לברר הפסולת
והקליפה שהוא פח המחשבה העליונה ועתה יצאו לפועל וכמו שהניצוצין דמבטש אומנא
בפרזלא דעפין לאלתר פו אלו הניצוצין נדעכו ומיתו ושבו אל העפר ואז נתבררו כמ"ש
בע"ה וכמ"ש באדר' נשא ד' קל"ה ב' דמנהון איתבסמו ומנהון לא איתבסמו וכו' ואין
פי' דיש מהן קצת מלכים דאיתבסמו וקצת דלא איתבסמו אמנם הפנונה דמנהון ממש
מחלק מלכים עצמן מפל חלק וחלק של אחד מהם נתברר קצתו ונתבסם וחלק א' מכ"א
מהם שבהם לא איתבסמו ונשאר למטה כמ"ש בע"ה ועיין ש"ג ח"ב פי"ד ובח"ג פ"ו
התחלנו לבאר קצתו והענין פי אלו הרפ"ח ניצוצין ז' מלכים שמתו וירדו בעולם הבריאה
הנה בבוא התיקון של המלך הח' הדר התחיל לברר מהם הניצוצות והפלים ג"כ וכל מה
שבינר מהם לא היה ממש רק חלק הנוקבין שבכל הפרצופים ובתחלה נברר המנוכר
והמנוכר והמשופח שבכולם ועלו באצילות וגם באצילות עצמו יש מדריגות פי בתחלה
ע"י העיבור העליון הנז' בפ"ב התחיל לברר היותר משופח שבכול' וממנו נעשה נוק'
דעתיק אחר שנתערב אור הניצוצות דרפ"ח ניצוצין עם האור של נקודות הפתר שנשאר
באצי' וגם הפלים של המלכי' נתערבו עם הפלי' החדשי' דמ"ה החדש ומהפל נעשה נוק'
דעתיק ועד"ז בפלים וכמ"ש לעיל בפ"ב וע"ש היטב ואח"כ ע"י זיווג הדכורא דעתיק עם
נוק' העלו ניצוצות שהיו למטה נופל' החלק הראוי אל נוק' דא"א ונכנסו במקום העיבור
בסוד מ"נ ושם מתמתקין ומתקנים ע"י שהייתם שם זמן העיבור ונעשי' בחי' פרצוף
וכעד"ז אריף בירר לנוקבין דאו"א ואו"א לצורך זו"נ כל בחי' המל אשר בהם פי לכך
נקראו אלו המלכים יען מהם נעשים כל המלכויות פנ"ל בפ"א וכעד"ז בכל הי"ס עצמן
שבכל פרצוף ופרצוף היה בירורם על סדר הנז' ומה שלא התברר לעלות בעולם האל'
אף לנוק' דז"א התחנתוה נשארה בבריאה ונעשה מהם אח"כ כל חלקי הבריאה על סדר
מדריגותיה וניצוצי בריאה א"א להתברר ע"י או"א דאצילות פי אינם יכולת לעלות
למעלה מזו"צ אמנם הם מתבררי' בבטן נוק' דזעיר ע"י זיווג דז"א עמה וגם שם אינם
מתבררי' דק בחי' עתיק דבריאה ובעתיק דבריאה מתברר א"א דבריאה ובא"א מתבררי'
או"א דבריאה וכעד"ז תמיד פי אי אפשר לשום חלק להתברר למעלה ממקום מדריגתו
לא במקום ולא בזמן רק פולם זא"ז הן בסדר מדריגותיהן הן בסדר זמן תיקונ' ובה מבוי
ודי ועיין בש"ה ח"ג פ"א בענין עיבור ז"א איף בעת לידתו א"א לפתיחת הקבר בלי דם
הם החלקי הנקראי' סיגי' בערף אצי' ואלו הסיגים והדם חוזר להתברר בבריאה ומה
שהוא סיגי' בערף הבריאה חוזר להתברר ביציר' וכעד"ז בכל מדריגה ומריג' ודי בזה
נאח"כ עד"ז מהיותר גרוע ביצירה וכעד"ז מהיותר גרוע מכולם בעשי' על סדר
מדריגותיהן וג"כ כל ג' חלקי עולמות אלו בי"ע פולם הם בחי' הנוק' ואין בהם דכורא

כָּלֵל וְאֵף הַדְּכוּרָא שְׁבֵהוּ אֵינָם אֵלָא פַח הַנּוֹק' (נ"א פוחות הנוב') פְּנוּדַע פִּי פְּנֹלָם חִילוּ' וְצַבָּאוֹת הַמַּלְכוּת וְהֵם פְּנֹלָם נַעֲשִׂים מְאֵלוּ הַבְּיֹרִים דו"מ ע"ד הַנְּזָפֵר.

גַּם כָּל הַנְּבָרָאִים וְהַנְּשָׂמוֹת שֶׁל צְדִיקִים פְּנֹלָם הֵם מְבִירוּרֵי אֱלוּ הַז' מְלָכִים וּבְכָל יוֹם מִתְבָּרְרִים ע"י תְּפִלְתֵּינוּ וְעוֹלִים לְמַעַלָּה בְּסוּד מ"נ וּמִתְתַקְנִין וְאִז בָּאִים לְעוֹלָם וּז"ס כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים הֵם וּז"ס אֵין בֶּן דּוֹר בָּא עַד שְׂיִכְלוּ כָּל הַנְּשָׂמוֹת שֶׁבְּגוּף שְׁהוּא גּוּף זֶה הַמְעוֹרֵב טוֹב וְרַע וְגַם הַמְּלָאכִים פְּנֹלָם וְכָל הַנְּבָרָאִים שֶׁבְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי פְּנֹלָם מִפַּח אֱלוּ הַבְּיֹרִים הֵיוּ וְאַחַר שֶׁנִּתְבָּרְרוּ כָּל מַה שֶׁהִיָּה צְנוּרָה הַעֲשׂוֹת מֵהֶם כָּל חֲלָקֵי ד' עוֹלָמוֹת אַבִּי"ע אַח"כ נִבְרָא אֲדָה"ר לְהַשְׁלִים וּלְבַרֵּר ע"י מַעֲשָׂיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר בְּכַח סְגוּלַת הַתְּפִלוֹת וְהַמְּצוֹת וְיָכוֹל לְבַרֵּר בְּיֹרִים וְהוּא לֹא לְבַד שְׁלֵא הִי' אֵימָן] לְבַרֵּר הַבְּיֹרִים וְאַדְרָבָה נִתְחַבֵּר בְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע הֵם הַז' מִהַז' בְּסִיגִים שְׁבֵהוּם וְאִז מֵת גַּם הוּא וְכָל תּוֹלְדוֹתָיו אַחֲרָיו לְהַתְבָּרֵר גַּם הוּא חֲלָקֵיו שֶׁנִּתְעַרְבוּ טוֹב וְרַע דְּוָגְמַת הַמְּלָכִים וּז"ס הַגְּיָלוֹל כְּמִבְּנֵי אֶרֶץ בְּמִקוֹמוֹ גַּם לְטַעַם זֶה יֵשׁ מְלָאכִים הַמְּתִים בְּכָל יוֹם וּמִתְחַדְּשִׁים כַּמ"ש יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים וְכו' וְדַע פִּי כִּשְׁל פַח הַקְּוֹלָמָס לְפָרֵט הַפֶּל וְאַחֲרָיו כָּל הַבְּיֹרִים שֶׁנִּתְבָּרְרוּ בְּעַת בְּרִיאַת הָעוֹלָמוֹת אַבִּי"ע אִז מַה שְׁלֵא נִתְבָּרֵר אִז לְרֹב הַסִּיגִים אֲשֶׁר בָּהֶם עֲדִינֵן יַעַן פִּי הַטוֹב מִסְתַּלֵּק וְנִשְׂאָר מִיַּעוֹט הַטוֹב עִם רַע כּוֹלָל וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מִסְתַּלֵּק וּמִתְבָּרֵר הַטוֹב וְנִשְׂאָר הַרַע וְלָכֵן אוֹתָם הַחֲלָקִים שְׁלֵא הֵנְבָרְרוּ מֵהֶם קוֹדֵם תּוֹלְדָת אָדָם הִרְאִשׁוֹן וְהֵיוּ צְרִיכִין לְהַתְבָּרֵר ע"י מ"נ שְׂיַעֲלָה אֲדָה"ר ע"י מַעֲשָׂיו וְהִנֵּה הֵם הִיָּה בַחִי' הַסִּיגִים וְהַקְּלִיפּוֹת וְגַם הֵיוּ ע"ד הַז' בְּבִי"ע פִּי הַחֲלָק מְעוֹלָה שְׁבֵהוּם מֵהֶם נַעֲשִׂים הַסִּיגִי' שְׁבֵאֲצִי' שֶׁל הַקְּלִיפּוֹת וְגַם זֶה כְּפִי מְדַרְיָגוֹתֵיהֶן וְעַד"ז הֵיוֹתָ גְרוּעַ בִּיצִירָה דְּסוּגָ' וְאַח"כ הַגְּרוּעַ שְׁבֵהוּם בַּעֲשֵׂי' דְּסִיגִים עַד הַמְּדַרְיָגָה הַתְּחִתּוֹנָה שְׁבֵהוּם הֵם הַמְּזִיקִין וְהַשְׂדִּים הַנְּמַצָּאִים בְּבַתִּי כְּסוּאוֹת וּבְכוֹרֹת וְכִיּוֹצָא בְּזֶה.

הַאֲמָנָם צְרִיף שְׂתַדַּע פִּי בְּהַתְחַבֵּר אֱלוּ הַסִּיגִים וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם בַּחִי' ד' עוֹלָמוֹת אַבִּי"ע שְׁלֵהֶם וְהֵם הַסִּיגִים וְהַקְּלִיפּוֹת גְּמוּרוֹת הִנֵּה בְּתוֹכָם הֵיוּ נִתּוּנִים כָּל בַּחִי' הַמְּלָכִים שְׁלֵא יָכְלוּ לְהַתְבָּרֵר וְהֵיוּ שָׁם בְּבַחִי' נִשְׁמָה וְחַיּוֹת שְׁבֵהוּם הַמְּחִל' אוֹתָם כְּנֹז' בַּפ' יִתְרוֹ דַּס"ט א' דְּלִית בִּי נִהִירוֹ דְּקִיק וְכו' וּז"ס רְדִיפּוֹת יֵצֵה"ר וְסַט"א לְהַחֲטִיא הַצְּדִיקִים וְלְהַדְּבִק בְּקַדְוִשָׁה יַעַן אֵין לָהֶם זוּלָתוֹ וּבְהַתְדַּבְּקוֹ ס"א וּבְהַתְרַבּוֹ' הַטּוֹבָה וְהַקְּדוּשָׁה יִתְרַבֵּה חַיֵּיהֶם וְאֵל יִתְמ' מַעֲתָה לְמַה הִיָּה"ר רוֹדֵף לְהַחֲטִיא הָאָדָם וְהָבֵן זֶה.

וְהִנֵּה כָּל זֶה שְׂאֲנוּ מְבָרְרֵי תָמִיד בְּתְפִלְתֵּינוּ מִיּוֹם בְּרִיאַת הָאָדָם עַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ הַפֶּל מְאֵלוּ הַבַּחִי' שֶׁל הַמְּלָכִים הַנְּתוּנִים תּוֹף הַקְּלִיפּוֹת וְיֵשׁ בַּחִי' הַמְּתְבָּרְרִים בְּכָל יוֹם אֵף גַּם עַתָּה הַנּוֹגְעִים אֵל הָאֲצִי' וְיֵשׁ שֶׁל כָּל עוֹלָם אַבִּי"ע וְיֵשׁ לְנַשְׂמוֹת וְכִיּוֹצָא בְּזֶה בְּכָל הַפְּרָטִים וּבְהַשְׁתַּלֵּם כָּל הַחַיּוֹת וְהַטּוֹבָה וְהַקְּדוּשָׁה לְצַאת מִתּוֹכָם וְיִשְׂאָרוּ סִיגִים גְּמוּרִים וְאִז כְּתִיב בְּלַע הַמָּוֶת לְנֶצַח הֵם ס"א הַנֵּק' מֵת ע"ש הֵיוֹתָם סִיגִים הַמְּלָכִים הַמְּתִים וְשְׂמוֹר זֶה וְכַמ"ש לְעֵיל אֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שְׂיִכְלוּ כָּל הַנְּשָׂמוֹת שֶׁבְּגוּף וְכו'.

וְאַמָּנָם צְרִיף שְׂתַדַּע פִּי כְּמוֹ שֶׁבְּקַדְוִשָׁה יֵשׁ ד' עוֹלָמוֹת אַבִּי"ע וְשָׁרְשָׁם הֵם ע"ס לְבַד הַמְּתַפְּשָׁטִים בָּהֶם בְּיֹרֵר אַחַר בְּיֹרֵר וּמְדַרְיָגָה אַחַר מְדַרְיָגָה כְּנ"ל כֵּן הוּא בְּבְרִיאָה יִצִירָה עֲשִׂיָּה דְּקְלִיפּוֹת פְּנֹלָם הֵם שָׁרְשֵׁים מְבִירוּרֵי הַמְּלָכִים שְׁלֵא יָכְלוּ לְהַתְבָּרֵר וְהֵם י"א סְפִירוֹת וְזֶה שְׂאֲמַר בְּזוֹהַר פ' תְּרוּמָה ד' ס' לַס"א יְהִיבִין חֲנוּשְׁבָנָא יִתִיר וְאִיהוּ בְּמַנְיָנָא בְּגָרִיעוֹ כְּגוֹן

עשתי עשרה והפנונה דיהביה ליה חושפנא יתיר כי בקנשה הם עשר ספירות והקליפות הם י"א אדרבא הוא לגרוע.

ולע"ד הכותב הצעיר שזה אמרו חז"ל כל יתר פנטול דמי שלהיות הקליפות י"א בחינות אינם רק ט' כי הרי אלו י"א הם בחי' ז"מ וב' אחורי' דאבא ואימא שהם בין הפל ט' לבד אמנם בהתחלקות אבא ואימא לב' בחינות יהיה להם ד' אחורי' ואז יהיה כולם י"א בחי' כנ"ל ח"ב סוף פ"ו ונמצא כי ז' מלכים הנשארים מלהתברר הם חיות הקליפות ולהיותם שם נקראים רה"ר יען הם נפרדות ואינם מחוברים כי עדיין לא נתקנו והם הם י"א יום מחורב דרף הר שער הם המלכים שמלכו בהר שער הוא אדם והם הם שאמרו אי אלוהימו צור חסיו בו פמנין א"י והם הם י"א סימני הקטורת אשר בהקטירם אותם עולים למעלה ומסתלקים מתוך הסיגים והמגפה נעצרה והבן זה.

ואמנם שרש' אינ' רק ט' לבד לכן נרמזו בשם בין שהוא מקור' פנזפר אשר הוא פינוי למלכות ולכן הם נקראים מלכים פנ"ל והנה מצינו בשם ב"ן במילואו ט' אותיות ומשם נרמזים ונאחזים כמ"ש בפ' ויהי בימי אמרפל וכו' וע"ש.

נדע כי אלו הט' מלכים שהם י"א בחינות פנ"ל כולם נקראים בחינ' א' והוא בתוך י' קליפין בסוד ומלכותו בפל משלה והוא סוד ונגה לו סביב והוא קליפת נגה הנזכר בכ"מ שהוא טוב ורע ולכן נקראים הקליפות עשתי עשרה יריעות כי עשרה הם הקליפות והחיות המחה אותם הפל נקרא בחינ' א' ואינם בתוכם רק בסוד מקיף וחופף עליהם ולכן הם בגרועו כנז' בפ' תרומה ובחי' זו היא בעשיה ושם מעורבים יחד טוב ורע ואלה הם י"א סימני הקטורת אשר כל הי"א אינם רק בחי' א' פנזפר שהיא הנגה לו סביב וכן נגדה ג"כ ביצירה וכן בבריאה וכן באצי' ויש חילוק ביניהם בענין העירוב איך מתערבים יחד טוב ורע כמ"ש בשער הקליפות ובש"ד ח"ב פ"ו וקליפה זו דנגה נקראת ורוח אלהים מרחפת שאותיותיו מת רפ"ח הם רפ"ח ניצוצין דמלכים פנ"ל בחלק זה והקליפה זו היא נעשית מהרפ"ח ניצוצין שנשארו בתוך הפלים ולא נתבררו והיא מרחפת על הקליפות הנקרא תנהו וכוהו וחושף הנ"ל ואינה נכנסת בתוכם והיא קליפת האגוז הדקה ואלו הי"א סממנים נחלקים לעשר ספירות אור פנימי והא' הוא א"מ וכיון שאינו נגבל בתוכם אינו חשוב כ"א לאחד עם שהוא בחינות י"ס ג"כ ועיין היטב אמיתת זה בש"ד ח"ב פ"ו גם לפעמים אין אנו קוראים אותם רק ז"מ כי גם שהם י"א בחינות כצ"ל הנה אף האחוריים העליונים כבר נתבאר כי ירדו עד זו"נ והם יעקב ולא וכו' שנכנסו שם ע"ש זו"נ נקראים ולכן הם ז' והם י"א וזהו סוד ב' אותיות אחרונות שבש' ו"ה כי אות ו' הוא ז"א שיצא בן ו"ק ואות ה' היא הנקיבה שלא יצא ממנו רק חלק א' לבד פנ"ל ריש חלק זה הרי הם ז' בחי' הנק' ו"ה ואמנ' בגי' הם י"א פנגד הי"א בחי' אשר בהם גם עם היות' ז"מ נחלקים לי' דוגמת ההיכלות שהם ז' ונחלקים לי' כי היכל ק"מ פולל ג' והיכל לבנת הספיר פולל ב' יסוד ומל' ואמנם כל אלו המלכים הנשארים הם מסוד הרפ"ח ניצוצין הנק' הבל דגרמי שיירדו בבריא' עם הפלים והם היו הש"ף ניצוצין דאינדרקו פנ"ל ח"ב פ"ט עיין לקמן והנה שרשם רפ"ח ניצוצין וגם הם נקראים ש"ף ניצוצין כנז' שם וכל אלו הם גבורות נוקבין יען הם מבחי' שם ב"ן שהם הנקודים פנ"ל ואח"כ נתקנו ע"י ה' גבורות דכורין דשם מ"ה והם מנצפ"ך ובגל' פ"ר וגם אח"כ

מהם אחר התיקון יוצאים מותרות ויען כי אלו המנצפ"ך הם שרשים של הרפ"ח ניצוצים ומהם יצאו כי הגבורות הנוק' תחלה יצאו מן הזכר ונתינתם בנוק' ובהיותם בזכר נקרא אליהם שהוא ה' אותיות מנצפ"ך ובהיותם בנוק' הם ה' פעמים דין שהם גי' ש"ף ובהמתקם ע"י שרשם שהם הי פנגד ה' אותיות הנז' נעשים שכ"ה כמנין הי פעמים אדני ולכן השיף הם אדני נוקבין והפ"ד הם אלדים דכורין וכולם גבורות ונת' זה בדרוש נער ונערה ע"ש.

ודע כי כל אלו הבחי' של אלו המלכים הנתונים תוף הקליפות בד' עולמות אבי"ע עיקר אחיזת' ומקומ' הם ברגלים של כל עולם ועולם שהוא בנה"י שבכל עולם ועולם ובשער הקליפות יתי הכל באנרף בע"ה: הפלל העולה עם היותם י"א בחי' פולם נכללים בבי בחי' זכר ונוק' זו"נ ונוק' הוא בחי' הניצוצות דשם ב"ן אף הז"א הוא בחי' הניצוצות דע"ב ס"ג מ"ה אשר מקלות כל הד' שמות אלו יצאו הרפ"ח ניצוצי פנ"ל ועיקרם של המלכים דז"א הם ג"ר בלע יוכב חשם שהי הדע' וכללות החו"ג אשר עמו כנז' בש"ג ח"ב פ' ט"ו ויש בהם כמנין ניצוצות מלוי נ' שמות הנז' ע"ב סיג מ"ה כי אם חסיר השרשי' שהם יותר רחמים פנוד' ישארו הג' מילואי' שהם הדינים כי מלוי גי' אליהם דין ומלוי ע"ב הוא מ"ו ומלוי ס"ג הוא ל"ז ושל מ"ה הוא י"ט ושלשת' בדעת שהוא המלך הא' הנק' בלע כמנין ק"ב כי הוא כולל ולכן הוא לוקח תחלה השפע של קב חרובים ואח"כ מחלק לכולם כי הדעת הוא העליון שבכולם ולכן כל הק"ב נרמז בשמו סף הכל ק"ב אשר כל עצם הקליפות נעשו מאלו הק"ב והק"ב ניצוצין של האור המז' את הקליפות הוא הנקי ק"ב חרובין והם בסוד בונה עולמות ומחריבן כי מתו ואשתארו חרובין אמנם מן הג' מילואי' אשר נתקנו כבר והם למעלה בקדושה מתוקנת כבר משם נמשך חיות זה הק"ב חרובין וכמ"ש בע"ה בש"ג ח"ב פ"ו בענין הקיטע יוצא בקב שלו הוא ז"א אשר ברגליו נאחזים הקב והוא יוצא בקב העליון הנז' להחיות ברה"ר אשר שם עומדין הק"ב חרובין פנ"ל כי המלכים הנשארים בלתי תיקון הקליפות נק' רה"ר יען לא נתקשרו ע"י התיקון אשר אז נעשה רה"ר וז"ס איסור הוצאה מרה"ר הוא ז"א דקדושה שנעשה אחר התיקון חוד ומקושר כל הו"ק ולא נפרדים ואז גבהו יו"ד שהן י' אותיות מלוי שם מ"ה שהוא בז"א פנודע ורחבו ד' שהם אותיות הפשוט ויוצא להאיר אל המלכים שנשארו בסוד רה"ר להחיותם ולתת להם מחיה וחיית בסוד הכל דגמי הוגמת הרוח הבא אחר הפטירה ושורה על הנפש שבקבר לתת בו קצת חיות ונחף ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשף ועצמותיה יחליץ והבו זה וענין זה אסור ביום שבת כי אין בירור בשבת ור"מ מתיר הקיטע יוצא בק"ב שלו כו' כנז' בע"ח ע"ס ובפע"ח: פרק תשיעי אחר שביארנו לעיל כי כל הבירורים הן מן המלכים הנז' אשר הם עולים בבחי' מ"נ להתברר נבאר עתה מציאת המ"נ הצריכים בהכרח אל הזיווג תמיד מה עניינו וכבר ביארנו לעיל ח"א פ"ו כי בפעם הא' עלו המ"נ מאליהם והנה ז"ס מה שתמיד הזכירו בזוהר לשון זה באמרו פדסליק ברעותא למברי עלמא ופירש הענין כי הלא בכל זיווג צריף שבתחלה תתעורר הנקיבה ע"י קישוטיה הם המ"נ אשר בה נאז הזכר מתאנה לה להיותה מקושט בקישוטי נאים ומזדונג עמה ואטיל בה מ"ד כי הדכורא כל תאנתו להתדבק במה שלמעלה ממנו לקבל משם השפע ואינו מתעורר וילתו בראותו הנקבא

מקונשטת המ"נ כנז' נאז מתרצה לתת מהשפע שקיבל לזולתו ואין המ"נ עולים זולתי ע"י נשמות הצדיקים המעלים אותו ע"י מעשיהם הטובים כמ"ש בע"ה.

ואמנם בפעם א' של כל הזיווג וזיווג מכל בחי' הזיווגים שיש בכל האצילות מן העתיק ועד או"א עדיין לא הי' מעורר לעלות מ"נ הם הבירורים של המלכים לתקנם ואמנם הזכר לבדו הנה מתעורר מאליו אל הזיווג גם שלא יהיה מי שיעלה מ"נ וז"ש פד סליק ברעוטיה כו' כי לא יש עדיין היפר נוק' בפרעות זולתי מאימא והלאה כמ"ש בשערים הבאים וא"כ אינו זיווג גמור של הזכר והנוק' יסוד ביסוד רק רעותא בסוד מוחין במקום שאין נקיבה מצוי בפרטות גם כן אל הנז' כי מאליו סליק המ"נ להתתקן בלי שום מעלה אותן וז"ש פד סליק ברעותא ולא ע"י התחתונים אף הפעם שנית שכל פרצוף ופרצוף כפר הנה מי שמעלה המ"נ כי א"א אחר התקון שנתקן ע"י מ"ה שבייר עתיק לתקן את א"א בפעם ראשונה מאליו הנה פשחוזר שנית עתיק לחזור בבחי' הזיווג עם נוק' הרי נמצא א"א מתקן והוא המעלה מ"נ בעתיק וכעד"ז בשאר המדרגות כי לעולם אין מי שמעלה מ"נ אחר הפעם ראשונה זולת הבנים אשר כפר יצאו לעולם ונתקנו כנ"ל ח"ב פ"ו וכל התחתון מחבירו נקרא בו אליו והוא המעלה אליו מ"נ והבן זה היטב.

נמצא כי זו"נ בנים של או"א ובפעם הא' נזדווגו ואי' מאליהם כמ"ש ואדם אין לעבוד את האדמה ובפעם השנית שכבר נתתקן זו"נ הם המעלים מ"נ לאו"א לעולם וא"א לשום זיווג בלעד' שיעלו מ"נ ונשמות הצדיקים הנמשכות מאצילות הם הם בני זו"נ המעלים להם מ"נ וכעד"ז הנשמות הצדיקים הנמשכות מבריאה הם המעלים מ"נ בבריאה ורוחין של הצדיקים ביצירה ונפשות בעשיה סוף דבר שאינו זיווג בעולם זולתי ע"י העלאת מ"נ ע"י בנייהם אחר שהם מתקנים פעם א' בבריאת העולם וכ"א וא' כפי מדרגתו כנ"ל וכל תפלות התחתונים מעלים מ"נ וכפי פונותם ומעשיהם בעת ההוא כף גודל תיקונם להעלות ניצוצות רבות דמ"נ אם בכמות אם באיכות ובכל יום מעלים ניצוצות חדשות מחדש וזה גודל מעלות התפלות והמצות ואין כל האנשים שוים כי כ"א מעלה כפי בחינתו הראוי לו ולכן כל ישראל צריכין זה לזה ולא יוכל אחד מ ישראל לעשות מה שיעשה חבירו והבן זה היטב מאוד וכל זה יהיה עד שיבא משיח בע"ה כי אז נוק' דז"א תתעורר מעצמה לעלות מ"נ בלי סיוע נשמות הצדיקים רק ע"י שימשוך לה הארתו החוט' העליון דא"א כמבואר ח"ב פי"ח ע"ש.

האמנם צריך שתדע כי הניצוצות המתבררי' ועולי' בבחי' מ"נ ע"י הבני' המעלי' אותן כי הם עצמן לא יוכל לעלות מהפעם ב' ואילך כנ"ל ואמנם אותם המ"נ אינם נשלמים אז תיכף ובאים לידי התקון.

אמנם בתחלה בפעם א' עלו המ"נ שלא ע"י זו"נ באו"א נאז מאותם המ"נ נעשים בחי' זו"נ ואחר שנתקן זו"נ אז בפעם הב' הם העלו מ"נ אחרים וניצוצות אחרים עד אימא עילאה נאז נתחברו יחד אותם הניצוצו' והיו שם בכטן אי' עילאה ולא יכלו להתקן ולהצטייר מהם צורת הגלד כי אז יצאו מתוף הקליפות אמנם חזרו הם עם זו"נ וכולם ביחד חזרו לעלות שנית מ"נ אחרים נאז פיון שכבר נשפחו שם אותן זמן יכולים להתתקן נאז מצטיירים הם ניוצאים מתקנים ואותו המ"נ אחרים חוזרים ומעלים עם חבבור זו"נ מ"נ אחרים נאז מצטיירים הם ונתקנים וכן על דרך זה תמיד באופן שאין לה שום מ"נ

שִׁיתְנוּן בַּפ"א אָמְנָם בַּפ"א עוֹלָיִם בְּבַחֲיִנוֹת מ"נ וְאַחַר כֵּן בְּזו"נ ב' הֵם נִתְקַנְיָם וְיוֹצְאִים מֵהֶם בְּרִיּוֹת וְנִשְׁמוֹת מִתְנוֹקְנוֹת וּמִתְלַבְּשִׁים בַּגּוֹף בַּע"ז וְזָכוּר כְּלָל זֶה.

גַּם יֵצֵא לָנוּ כְּלָל אַחַר כֵּי כָל הַמ"נ אֵינָם מוֹעִילִים וּמִתְעַכְּבִים מִשֵּׁם רַק ב' פְּעָמִים אַחַד בַּפְּעַם הֵרָאשׁוּנָה שְׁעָלוּ שְׁנֵית שְׁנַצְטִיָּירוּ אַח"כּ יוֹצְאִים מִשֵּׁם אָמְנָם הַמ"נ הֵרָאשׁוּנִים שְׁהִיוּ בְּעוֹלָם כ"א וַא' בְּמִקוֹמוֹ בְּסוּד בְּנִים בְּכוֹרִים כְּמוֹ הַמְּשָׁל זו"נ אֶל או"א שְׁהֵם בְּכוֹרִים שְׁלֵהֶם אֵינָם חֲסָרִים לְעוֹלָם מִשֵּׁם וַא' לְשׁוּם מ"נ לְהַעֲלוֹת מִשֵּׁם וְאֵילָף עַד תְּשֻׁלוּם בְּיָרוּר כָּל רַפ"ח גִּיצוֹצִין שֶׁל הַמְּלָכִים עַד יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ זוֹלָתִי עַל יָדָם וְלָכֵן הוּא מְוַכְרַח לְהִיּוֹת בְּכָל זְיוּגָם מ"נ חֲדָשִׁים כִּי כְּשֶׁעוֹלָיִם תִּיְקַף מִתְתַּקְּנִי בַּפְּעַם ב' כִּנּוּי וְאֵז עוֹלוֹת אַחֲרוֹת לְהִתְתַּקֵּן גַּם הֵם וְכַעַד"ז עַד שֶׁיִּשְׁלַמוּ לְהִתְבַּרֵּר כָּל הַמְּלָכִים וְאֵז יִבֹּא הַמְּשִׁיחַ בַּע"ה.

וְנִבְאָר עֵינֵן הַמ"נ שֶׁבְּנוֹק' דו"א וּמִמֶּנָּה נִלְמַד לְזוּלָתוֹ כְּבָר בִּיאָרְנוּ כִּי כָל אֱלוֹ הַמְּלָכִים נִק' בְּשֵׁם ב"ן וְלָכֵן דַּע וְהִבֵּן כִּי סֵתָם מ"נ בַּכ"מ הֵם רְמוּזִים בְּשֵׁם ב"ן הָאָמְנָם יֵשׁ בְּהַכְרַח בַּח"י הַמ"נ בְּעֵצְמוֹ וְגַם בַּח"י הַכְּלִי עֵצְמוֹ אֲשֶׁר נִתּוּנִים בְּתוֹכּוֹ הַמ"נ אֲשֶׁר לוֹ רְמָזוֹ רז"ל שְׁאִין הָאִשָּׁה כּוֹרֵת' בְּרִית אֶלָּא לְמִי שְׁעֵשְׂאָה כְּלִי וְלָכֵן אֵין אִשָּׁה מִתְעַבְּרַת מִבִּיאָה רֵאשׁוּנָה כִּי בְּבִיאָה רֵאשׁוּנָה עֲשָׂה לָהּ בַּח"י הַכְּלִי וּמִשֵּׁם וְאֵילָף יֵשׁ מְקוֹם אֶל הַמ"נ לְהַצְטִיָּיר בְּתוֹכּוֹ וְאֵז מִתְעַבְּרַת וְכָל אֱלוֹ הַבְּחִי' כְּוָלָם הֵם בְּשֵׁם ב"ן אֶלָּא שְׁיֵשׁ בּוֹ ב' בַּח"י כִּי אַחֲרֵי שֵׁם זֶה שֶׁהוּא בְּגִי' ע"ב קָדָם כְּזֶה י' י"ה י"ו י"הו"ה ע"ב כְּפִשׁוּטוֹ יו"ד יו"ד ה"ה יו"ד ה"ה ו"ו יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה הַרִי קָדָם בְּמִילּוֹאֵוּ וּשְׁנִיָּהֶם בְּגִי' רִי"ו גְבוּרָה זֶהוּ בַּח"י הַכְּלִי הָאָמְנָם הַשֵּׁם כְּסֻדְרוֹ בְּמִילּוֹאֵוּ כְּזֶה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה בְּגִי' ב"ן זֶהוּ מ"נ עֵצְמוֹ וְיֵשׁ עֵנִינָם רַבִּים בְּבַח"י רַבּוֹת וְיִתְבַּאֲרוּ בַּע"ה בְּמִקוֹמָן וְנִבְאָר כָּל זֶה מֶה עֵנִינּוּ כִּי הֵלֵא רז"ל אָמְרוּ בְּסָבָא דְמִשְׁפָּטִים בַּעֲלָה דְאִיתָתָא שְׁבַק בָּהּ רֵיחָא דְשַׂדִּי בְּגוּהָ וְסוּד הָעֵנִין כִּי הֵלֵא נוֹדַע כִּי שֵׁם ב"ן הוּא בַּמ"ל וְגַם הוּא נִק' נֶפֶשׁ כִּי ע"ב ס"ג מ"ה בֵּין הֵם חִי' נִשְׁמָהרוּחַ נֶפֶשׁ וְשֵׁם בֵּין זֶה הוּא הַנִּקְרָא נֶפֶשׁ דְּוֹד נֶפֶשׁ הַמ"ל וְקוֹדֵם שֶׁתְּכַנֵּס בַּח"י זֶה הַנֶּפֶשׁ בָּהּ הִיא חֲסִירָה וְאֵינָה רֵאוּיָה לְהוֹלִיד כִּי לָכֵן אֵין הַטְּרִיפָה יוֹלֶדֶת עַד הִיּוֹת בָּהּ נֶפֶשׁ בְּשִׁלְמוֹת וְאָמְנָם נֶפֶשׁ הֵהוּא הוּא בַּח"י הַגְּבוּרוֹת כִּי בְּדַעַת הַזָּכָר יֵשׁ בּוֹ חו"ג כִּי הַבְּכוֹר נוֹטֵל כִּי שְׁנַיִם וְאַח"כּ נוֹתֵן לְנוֹק' חִלְקָה שְׁהֵם עֵיטְרָא דְגְבוּרָה כִּנּוּי בַּש"ו כִּי אַע"ג שְׁבִהִיּוּתָהּ עֲדִיין אַחֲרוֹר בְּאַחֲרוֹר עִם ז"א אֵין גּוֹפָה נִשְׁלֵמַת אֶלָּא ע"י הַגְּבוּרוֹת הַנִּתְּנִין לָהּ מֵאַחֲרֵי כִּנּוּי בַּש"ו עַכ"ז אֵינָה נוֹטֵלַת אֶת הַגְּבוּרוֹת עֵצְמָן רַק הָאָרְהָ שְׁלֵהֶם עוֹבְרַת דְּרָף מְסוּף אַחֲרֵי ז"א אַף הַגְּבוּרוֹת עֵצְמָן אֵינָה נוֹטֵלָתָן רַק ע"י זְיוּג כִּי הַרִי הֵה' חֲסָדִים מִתְפַּשְּׁטִים בְּגוֹפְנֵי' וְיִוְרְדַת הֵה"ג בִּיסוּד שְׁלוֹ וְנוֹתְנוֹ בְּסוּד זְיוּג לְנוֹק' כִּנּוּי בַּש"ו.

וְהִנֵּה בַּפְּעַם הַא' אֲשֶׁר נִנְדְּוּגוּ ז"א עִם נוֹק' שֶׁהוּא בְּעַת אֲצִילוֹתָם דְּאִיתְּנָסְרוּ וְחֲזָרוּ אֲנָפִין בְּאַנְפִּין אֵז הִיָּתָה לְנוֹק' עֲדִיין בִּיאָה רֵאשׁוּנָה וְאוֹתָם הַגְּבוּרוֹת אֲשֶׁר נָתַן בָּהּ בַּעֲלָה לֹא נִתְעַבְּרָה מֵהֶם כִּי אֵז נַעֲשָׂה בָּהּ בַּח"י הַיְסוּד וְהִרְחַם וְהַכְּלִי שְׁבָה נִלְע"ד נָתַן בְּסוּד אֵין אִשָּׁה מִתְקַבֵּאת אֶלָּא בְּיָרֵךְ חֲבָרְתָהּ] אֲשֶׁר יִהְיֶה אַח"כּ בְּתוֹכּוֹ הַמ"נ וְאֵז נוֹתֵן בָּהּ שֵׁם בֵּין שְׁהֵם הַגְּבוּרוֹת הַנּוֹ' וְנַעֲשׂוּ כְּלִי בָּהּ וְאֵינָה מְסַתְּלַק מִשֵּׁם לְעוֹלָם עַד יוֹם מוֹת הָאִשָּׁה וְאֵז כְּתִיב וְיִהִי בְּצֵאת נֶפֶשָׁה כִּי מָתָה וז"ס הֵהוּא רֵיחָא דְיִהִיב בָּהּ בַּעֲלָה בְּזְיוּגָא קַדְמָאָה שְׁנַעֲשָׂה כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ הַמ"ד וְהַמ"נ וְאֵז מִבִּיאָה שְׁנִיָּה וְאֵילָף מִתְעַבְּרַת בְּכַח אוֹתוֹ הַכְּלִי שְׁמַקְבֵּל בְּתוֹכּוֹ וְנִמְצָא כִּי עֵצְמוֹת הַגּוֹף הַמ"ל נַעֲשִׂית הָאָרְהָ מִהַגְּבוּרָה הַנִּק' ב"ן שְׁנַמְשָׁכוּ דְרָף אַחֲרֵי ז"א

אך נפשה ממש שהם הגבורות בעצמם אינם ניתנים אלא בעת הזיווג הראשון ולהיות כי בעלה נקיט להו בקדמיותא בדעת שבו לכן אי אפשר לבא אליה אלא ע"י בעלה בעת הזיווג ואז אלו הגבורות עומדת שם תמיד כמו שאור להחמיץ העיסה [נלע"ד שז"ס שארז"ל שאור שבעיסה מעפב] וכל המ"נ א"א להעלות אלא ע"י כי בכל פעם ופעם שבאים מ"נ וגבורות אחרות מהם מצטיינים צורת הנולד והם הם הנולד בעצמו ואמנם אין לה נולד נוצר מחדש ממ"נ אחרים אם לא שיקחו קצת חלק מההוא רוחא קדמאה הוא הפלי הנז' וכאשר נשלם ההוא רוחא כי כבר כל הבאים החדשים לקחו חלקם ולא נשאר ממנה מאומה אז נפסק אורח כנשים ואינה מתעברת ויולדת יותר אמנם נשאר בה קצת חיות לצורך גופא של היסוד עצמה של האשה ובהפסק גם זה מתה האשה וגם אם האשה היתה יולדת זה החיות מועט של הנפש עצמה היתה מתה וז"ס בנימין דכתיב בי' ויהי בצאת נפשה כי מתה והבן זה.

נדע כי כמו שיש רוחא קדמאה בבחי' מ"נ פן יש רוחא קדמאה דשרי בה בעלה בסוד זיווג הנשיקין הראשונים בפי הנקיבה ביסוד שפיה שהיא הלשון שבה ונשאר שם לצורך שאר זיווגי הנשיקין משם והלאה ע"ד הנ"ל ברוח קדמאה דמ"נ וצריף.

שיתדע מה זה ענין, החלק שנוטלין כל שאר המ"נ הבאים אח"כ מההוא רוחא קדמאה ולכן צריף שנקבאר תחלה כי הלא דוגמת שהנקיבה מעלה מ"נ גם הזכר יתיב אח"כ מ"ד והענין כי כמו שהמ"נ הם משם ב"ן שהם הגבורות פן המ"ד הוא משם מ"ה החדש מלמעלה פנ"ל וא"א להיות שום זיווג ושימשו הזכר מים זכרים אם לא שיקבלם וימשיכם מלמעלה כי אותם החו"ג שלקחו זו"נ בעת אצילותם בפ"א היתה לצורך גופם בלבד ונתפשטו החסרים בגופא דז"א והגבורות בגופא דנוק' פנ"ל אף לא להוציא תולדות ומשם ואילף צריכין לחזור ולקבל מוחין חדשים בכל זיווג וזיווג מלמעלה להמציא נבראים חדשים ונמצא כי בהזדנוג הז"א עם נוק' צריף שיעלה הם בסוד מ"נ תחלה עד או"א ואז או"א מעל' מ"נ לא"א וכעדיז עד רום כל המעלות ואז גורם שישפיעו שם מ"ד שהוא שם מ"ה החרש פי גם הוא כולל חו"ג שהוא הדר ואשתו מהיטבאל ויורדים זה לזה עד או"א ואז או"א מזדנוגים ומקבלים אותו השפע ונותנים אותו בסוד מוחין חדשים לבניהם זו"נ ואז מזדנוג' גם הם כי אי אפשר להמשיך טפת זרע אלא מן המוח וכיון שיש להם מוחין מזדנוגים ואז הז"א שלקח פי שנים מן המוחין שהם חו"ג שבדעת אשר שם המשכת טפת הזיווג בסוד וידע אדם את אשתו ונותן הגבורות בסוד זיווג לאשתו ונותן אח"כ גם החסרים ואז הנוק' גם היא מעלה את הגבורות שבה בסוד מ"נ ואינה יכולה להעלות אם לא בכח ההוא רוחא קדמאה.

וביאור הענין כי הלא כל המוחין שבכל הנקיבות כולם שבכל האצי' ומכ"ש למטה בבי"ע כולם הם מבירורי המלכים דשם ב"ן נעשו וז"ס בפ' פקודי דבירר פסולת מגו מחשבה כי המוחין הם נק' מחשבה ואין שום בירור אלא במוחות הנקיבות והתחלת בירורים הנה בחכמה סתמאה קדמאה דעתיקא כי כאשר נתקנה ע"י תיקון שהוא בחי' הפרצוף פנ"ל בפ"ז אז עלו כל המלכים לקבל האור ממנה להיותו נמשך דרך המעטה ואז התחילה לבררם ועלו בסוד מ"נ לצורך או"א ועיין בש"ג ח"ב פ"ו וכן המחשבה דאימא בררה לצורך זו"נ ונמצא כי המוח והמחשבה של הנוק' תמיד היא המבררת בירורי המלכים

אחרי היות בנוק' מוחין הקדשים כנז' ואז אותן בירורין שנתבררו ע"י המוחין דנוק' יורדים ביסודה בסוד מ"נ ופי' הענין כי כמו שהזיווג זו"נ צריף שיקדים להם זיווג או"א כנ"ל גם הם בעצמן אין זיווג תחתון נעשו עד שיזדווגו חו"ב שלהם עצמה ומבררין הבירורין ואז יורדים עד היסוד שבה בסוד מ"נ ואז גם הז"א שיש בו אז מוחין חרשים כנז' מוריד פח הקדשים משם מ"ה החדש מזיווג חו"ב שבמוחו ויורדים עד היסוד בו בסוד מ"ד ונתתנים ביסוד הנוק' ומתערכים שם זכרים ונוקבין ומתמזגים צורת הנולד ונהו סוד הזיווג בכ"מ לחבר הקסדים עם הגבורות לתקנם פי הם מהבירורים וענין ש"ד ח"א פ"ו.

ובזה נבין עתה מהו החלק שלוקח' כל המ"נ מהרוחא קדמאה אשר שם פי אין לה נשמה שיוצאה בלי לבושכמ"ש בסבא שהקסד נק' אל והוא בו"ה שהוא בו"ק וגם זה סוד אור שהיה מאיר מסוף עולם ועד סופו ונגזזה לצדיקים וכו' פי נגזזה ונתלבשה בעת צאתה ביסוד הנק' צדיק וכן ג"כ הגבורות מן הקדשות טרם עלותם בסוד מ"נ לקבל מ"ד הם מתלבשות בהוא רוחא קדמאה שבה שהם הגבורות שמעת האצ'י פנזפר ועי"ז יש בהם פח לעלות וז"ס ונגזזו לצדיקים צדיק וצדק יסוד דידיה ודידה והבו זה.

ועם היות פי אותם החו"ג הראשונים הם גדולות מאוד ומעולו' מאלו הקדשות פי היותר מעולה נתברר תחלה הנה הוא בסוד פנשר יעיר קנו וגו' כמ"ש בפ' יומם יצנה ד' חסרו וגו' פי כל הקסדים באים מלובשים בקסד הא' לשומר' מהקלפות ומי גדולה השומר כמ"ש ה' שומר' וז"ס ג"כ אמרתי עולם חסד יבנה שהוא הקסד הראשון יומא דכנלא ואז יצא הנולד גוף אחד כלול מחו"ג תוך מלבוש א' כלול מב' לבושי זו"נ כנז' וז"ס כפד את אביה ואת אמה פיין שיש לו חלק נמשך מהם שע"י הוא נתקן גם ז"ס את אביה לרבות אחיה הגדול כמ"ש לעיל פי ז"א הוא בן הבכור וכמו שהאב נותן חלק בבן בן הבן הבכור נועל תמצית כוחא קדמאה כמו שבההוא רוחא כלולים כוחות כל הבני' שבאו אח"כ כנ"ל בן בחלק הבן הבכור כלולות שאר האחים וכל הגדול מאחיו כולל אותו ולכן חייב בכבוד אחיו הגדול ממנו וגם בסי' א' פי גם הבכור שבק רוחא מיני' באימא ושאר הבנים אשר אחרי ג"כ לוקחים חלק לכן השנה כבוד אחיו הגדול לכבוד אב (ס"א ואם לכן לעיל אמרנו פי א"א לשום מ"נ לעלות אם לא ע"י זיווג זו"נ שהם הבנים הראשונים) ותשלום ענין זה למה נקרא ההוא רוחא קדמאה ב"ן ית' בש"ד, ח"ב פ"ו בענין או"א וקאן שנייה כל אותו הדרוש של אותם פרקים פ"ו ופ"ז ושם נתברר אמיתת הענין על מתכונתו ובפרט סוף פרק שביעי ובענין זיווג ז"א עם נוק' ע"ש גם נת' היטב ענין הקסדים והגבורו' שהם המ"ד והנוק' בש"ג ח"ב פ"ב וע"ש היטב שער ה' ע"ש.

תם ונשלם לאל בורא עולם. השער הג' בעולם ברודים והוא נק' עולם האצילות הנעשה מבחי' הנקודי' ומשם החדש היצא ממצח א"ק כנ"ל בש"ב ח"ב ונבאר בשער הזה ענין ספי' הא' דאצ'י אשר הוא כתר דאצ'י נחלק לב' חלקים והם פנצוף עתיק ופ' אריה אנפין ונחלק לב' חלקים חלק הא' בפ' עתיק יומין ונחלק השני בפנצוף אריה אנפין: החלק הא' בפנצוף עתיק יומין ונתחלק לה' פרקים: פרק ראשון אחר שנתבאר בשער שעבר בח"ג איך יצאו י' הנקודי' מאור העין והם מבחי' שם ב"ן ונתבטל אח"כ יצא אור הקדש שם מ"ה ובחניבור שניהם נעשה כל עולם האצ'י כל בחי' הדכורים שבאצ'י ונעשו משם

מ"ה החדש וְכָל הַנּוֹק' נַעֲשֶׂה מִשָּׁם ב"ן שֶׁהֵם הַנְּקוּדִים הַנּוֹ' וְנִתְחַיֵּל לְבָאֵר פֶּל בְּחִי וּבְחִי' מֵאֲצִי' בְּפָנֵי עֲצָמוֹ אִיף הִיָּתָה תִּיקוּנָה וְלִקְמָן בַּפ"ד ית' אִיף נַעֲשֶׂוּ פְלִים מִשָּׁם מ"ה וּמִשָּׁם ב"ן אוֹ מִשָּׁם בֵּין לְחֻדְי' לְדוּכְרָא וְלִנּוּק' פִּי שְׁנֵיהֶם פְּרָצוּף א' כְּנֻז' בַּח"ב גַּם עֵינָן בַּש"ב ח"ג פ"ה מֵהֶם פִּי יֵשׁ סֶפֶק בְּדָבָר וְע"ש מֵהֶם הַדְּבָרִים וְהַבְּחִי הַמְתַּבְּרָרִים וְהַצְּרִיכִין אֶל הָעֵיבּוּר וְהַתִּיקוּן וּבַש"ד ח"ב פ"ז נַת' אֲמִיתוּת בְּיָאוּר בְּיָרֵר סֶדֶר תִּיקוּן דַּמ"ה וּב"ן בְּדוּכְרָא וְנִק' אִיף הִיָּה וְשָׁם עֵיקָר הַדְּרוּשׁ הַזֶּה וְשָׁם בַּח"ב ח"ג פ"ג בְּיָאוּרָם דְּרָף קֶצֶרָה חִילוּק י"ס דַּמ"ה בְּדוּכְרִין דְּאֲצִילוֹת וְחִילוּק י"ס דְּבֵין בְּנוֹקְבָא דְּאֲצִי'.

וְנִתְחַיֵּל לְבָאֵר פְּרָצוּף עֵתִיק יוֹמִין שְׁבָאֲצִי' צַד דְּכוּרָא וְצַד נוֹק' שְׁבוּ וְכָל זֶה מִתְחַיֵּל מִחֲצִי הַת"ת דְּאִיק הַנֵּק' עֵיבּוּר עַד סִיּוּם כְּנֻז' ש"ב ח"א פ"ג וּש"א ח"א פ"ה וְהוּא מְלַבֵּישׁ אוֹתוֹ ע"ד שְׁמֵלְבִישׁ ז"א לְאַרְיָה מִחֲצִי ת"ת וְלִמְטָה וּכַמ"ש בַּש"ה פ"ו וְעֵינָן בַּש"ה ח"א פ"ה סִידוּר תִּיקוּנֵי פְּרָצוּפִים אִיף הִיוּ נִתְקַנְּיִם זֶה עִם זֶה בְּהַתְקַשְׁרוֹת אַחַת וּבְהַתְחַיֵּל לְהַתְקַן הַא' הִיָּה נְמִשָּׁף הַתִּיקוּן בְּשָׂאֵר הַפְּרָצוּפִים מִזֶּה לָזֶה וְע"ש הֵיטֵב וְכֵן בַּש"ה.

וְתַחֲלָה נְבָאֵר מֵאֲמָר אֶחָד בְּאֲדָר' ד' רַפ"ח וְזֶה לְשׁוֹנוֹ עֵתִיקָא דְּכָל עֵתִיקוּן וּסְתִימָא דְּכָל סְתִימִין וְכוּ' פֶּד אֶתְתַּקֵּן אֲפִיק ט' נְהוּרִין דְּלִהָעֵין מִיְנִיָּה וְכוּ' וְצָרִיף שְׁתַּדַּע פִּי עֵיקָר זֶה הַשָּׁם שֶׁל עֵתִיקָא קְדִישָׁא אֵינּוּ אֶלָּא הַא"ס הַמְתַּלְבֵּשׁ תוֹף הַפְּתֵר דְּאֲצִי' וְאֲמָנָם הַא"ס הִיָּה אֵינּוּ א"ס בְּעֲצָמוֹ רַק שֶׁהוּא נֵק' א"ס בְּעָרְףָה עוֹלָם הָאֲצִי' אֲשֶׁר מְטִיבּוּרָא וְלִמְטָה הוּא מְתַלְבֵּשׁ תוֹף י"ס הָאֲצִי' וְתַחֲלִילַת הַתְּלַבְּשׁוֹתוֹ הוּא תוֹף פְּרָצוּף דַּעֲתִיק הַכּוֹלֵל י"ס שְׁבוּ וּמִשָּׁם הַתְּלַבְּשׁוֹתוֹ הוּא ע"ד שְׁנֹבָאֵר בַּש"ח אִיף מְלַבֵּישׁ נוֹק' דַּז"א אֶת זַעִיר מְטִיבּוּרָא וְלִתְמָא וְכֵן דוֹגְמַת ז"א הַמְלַבֵּישׁ או"א מְטִיבּוּרֵיהוּ לִתְמָא כַּמ"ש בְּמִקּוּמוֹ וְאֵין לְהַאֲרִיף פִּי מִשָּׁם תְּבִינָהוּ ע"ש וְהִנֵּה בְּחִי' א"ק זֶה מְטִיבּוּרָא וְלִתְמָא הַמְתַּלְבֵּשׁ בְּתוֹף עֵתִיק הוּא נֵק' א"ס בְּעָרְפָם וְהוּא הַנֵּק' ע"ק פִּי הוּא הַא"ק וְהָעֵתִיק שְׁבָכָל שְׂאֵר פְּרָצוּפֵי הָאֲצִי' וְאֲמָנָם אֵינּוּ מְתַלְבֵּשׁ רַק בְּכַתֵּר דְּאֲצִי' וּכַמ"ש דַּא"ס טְמִיר וְגִיזֵי בְּכַתֵּר כַּמ"ש בְּתִיקוּנֵים ד' ה' א' וּבְהִיּוֹת הַא"ס גְּנוּז בּוֹ הַאִי פְּתֵר אֵיתְקַרִי ע"ק בְּפִרְטוֹת וְאֲמָנָם גַּם הַפְּתֵר הִנֵּה נֵק' לְפַעְעִים ע"ק עַל שְׁמוֹ שֶׁל הַא"ס הַמְתַּלְבֵּשׁ בּוֹ הַנֵּק' כְּדָה כְּנֻז' וְאֲמָנָם ג' רִישֵׁין הֵם דְּאֵיתְגַּלְפִּין דָּא לְגוֹ מִן דָּא וּבְגוֹ פְּוֹלָם מְתַלְבֵּשׁ הַא"ס וּכַמ"ש בַּש"ד ח"א בְּעֵינָן זְיוּג א"א לְהוֹצִיא או"א וְכַנֵּן שָׁם ד' רַפ"ד א' תְּלַת רִישֵׁין אֵיתְגַּלְפִּין וְכוּ' עִם הֵיּוֹת שְׁב' מֵאֲמָרִים הַנּוֹ' נְבָאֵרָם בַּח"ב פ"א וּפ"ח נִזְכָּר עֲתָה הַצְּנוּרָה אֲצִלְנוּ וְהוּא דַּע פִּי הַט"ס הַנֵּן"ל כַּמ"ש פֶּד אֵיתְתַּקֵּן אֲפִיק ע' נְהוּרִין דְּלִהָטִין מִיְנִי' מִתְקוּנוֹ' שְׁהֵם הֵם הֵיִיס דְּאֲצִי' הַשְּׂרָשִׁי' פִּי' פִּי הַפְּתֵר שְׁבָאֲצִי' הִנֵּה הוּא בְּחִי' א"א פְּמִבְּוֹאֵר אֲצִלְנוּ פְּעָמִים רַבּוֹת וְעֵינָן ח"ב פ"א וְהִנֵּה הַא"א לֹא נִמְצָא בּוֹ בְּחִי' נוֹק' גְּלוּי כַּמ"ש פ"ב וְנִמְצָא פִּי הָאֲרִיף לֹא נִתְגַּלָּה בּוֹ פִּי הֵם ט"ס לְבַד וְכּוֹלָם בְּחִי' פְּתֵר דְּאֲצִי' הַנְּחַלֵּק לִט' חֲלָקִים כְּנֻז' וּז"ש פֶּד אֵיתְתַּקֵּן ר"ל כְּאֲשֶׁר עָשָׂה בְּחִינַת הַלְּבוּשִׁים וְהַפְּרָצוּפִים אֲשֶׁר הֵם בְּחִי' הַתִּיקוּנִים פְּנ"ל בַּח"ג הִנֵּה אֵיתְתַּקֵּן תַּחֲלָה ע"י עֵתִיק יוֹמִין הַמְלַבֵּישׁ וְזֶה תִּיקוּנוֹ וְאִז אַחַר שְׁנִתְקַן עַל יְדֵי הַתְּלַבְּשׁוֹתוֹ בַּע"י אִז אֲפִיק הִנֵּי ט' נְהוּרִין מִיְנִיָּה מִתְקוּנוֹ פִּי בְּאֲמָצְעוֹת הָעֵתִיק הַנֵּק' תִּיקוּנוֹ אֲפִיק ט' נְהוּרִין הַנּוֹ' שְׁהֵם סְפִי' פְּתֵר דְּאֲצִי' הַנֵּק' א"א הַמְתַּחֲלֵק לִט' נְהוּרִין לְבַד כְּנֻז'.

(וְהִנֵּה אֵלוֹ הַט' נְהוּרִין שְׁהֵם ט"ס דַּא"א הֵם הַט' הֵיכְלִין הַנּוֹ' בַּפ' פְּקוּדֵי דְּרַף רַס"ט א' דְּלָאו אֵינּוּן רוּחִין וְלָאו אֵינּוּן הֵיכְלִין וְכָל שְׂאֵר פְּרָצוּף הָאֲצִי' פְּוֹלָם הֵם מְלַבֵּישִׁים אוֹתוֹ וְנִק')

תיקונין וילבושין דיליה וז"ש ד' רפ"ד לא שכיח אלא בוצינא בלחודוי נכף הוא ע"ק וכו' ש'הוא זה הא"א שהוא אוחז פל האצ"י וע"י אשר מתלבש בתוכם נעשים פולם בוצינא חדא וכן שם ד' רפ"ח ב' האי עתיקא סבא דסבין וכו' וכל שאר בוצינין מיניה מתלהטין וכו' וכן עם הנז' בהאזינו ד' רצ"ב ב' פד יתסתפלו מילין פולא הוא עתיקא כו' יובן עם הנז' ל' וכן ד' רצ"ה א' האי אב ואם פוליהו בהו סתימין במזלא קדישא וכו' יובן עם הנז' לעיל כי או"א מתלבשין ונסתמין בזו"נ ומזלא קדישא הוא א"א נסתם ומתלבש בתוכם וכן ד' רפ"ט ב' וכולהו הוא ע"ק ולא מתפרש מיניה פלום וכו' יובן עם הנז' לעיל ודי בזה עתה.

והנה בזה המל' ניגלית לבדה לא נמצא בא"א רק בחינת עטרת היסוד שבו פי כל זה דכורא וכמ"ש בש"ד ח"א בענין זיווג א"א להוציא או"א אף נוק' ממש לא נמצאת ועיין ח"ב פ"ו פי"ב וכן בע"י לא נמצאת בחי' נוקב' בפ"ע רק עטרת היסוד דעתיק היא נוק' כמו בא"א אמנם אח"כ ניגלית המל' נסוד האי רישא עילאה וכולהו דלא אתיידע ש'הוא נקרא ע"י ש'הוא למעלה מכל אלו הט"ס דא"א וזהו אשת חיל עטרת בעלה אשר תהיה לעתיד גדולה מן השמש היתה לראש פנה וכאשר ניגלית המל' למטה ניגלית מסוד האי רישא דלא אתיידע והענין זה יתבאר לה בז"ח א"י פל בחי' מ"ל העולם העליון נעשית היא עצמה בחי' עתיק שבעולם שלמטה ממנה והבן זה ונמצא כי הט"ס הם דא"א ורישא עילאה דלא אתיידע מכולהו הוא בחי' עתיק והנה ברישא דא"א שלא נמצא בו רק ב"ס פתר וחקמה שבו הראשונות ולכן אלו הב"ס שלו עולות בשם רישין ונמצא א"כ כי א"א יש בו ב' רישין שהם כ"ח ואלו השנים הם דא לגו מן דא פי הפתר מתעלם תוף החקמה: צמח בכל הספרים פתיב מוחא גו פתר' וכן בכאן נאמר] יש עוד ראש והוא רישא דעתיק אשר הוא למעלה מב' רישין יען כי האריף אינו מלביש לעתיק רק לז"ת שבו אף רישא דעתיק לחוד מגולה ממנו ולמטה מתחילין ב' רישין דא"א ש'הוא מלבישין את ז"ת דעתיק ונמצא פי רישא דעתיק למעלה מפתר דא"א ש'הוא חד רישא מב' דא"א וכנגד ב' רישין אלו אמר דא לעילא מן דא ולא אמר דא לגו מן דא פדקאמר בתוף ב' רישין דאריף והנה הא"ס הוא הע"ק האמיתי מתלבש גו הנה ג' רישין ובהיותו גניז ומתלבש בתוכם נקרא ע"ק ואז גם אלו רישין נקראין ג"כ בשם זה ע"ש הא"ס הגנוז בתוכם אף יש הפרש ביניהם כמ"ש בח"ב פ"ז כי יש מהם הנקרא ע"ק ויש שנקרא עתיקא סתימאה ויש שנק' עתיקא דכל עתיקין וכיוצא בזה שאמר שם בהאזינו בהאי ע"ק אישתכח ג"ר פי' כי הא"ס נק' ע"ק אישתכח ונמצא שם בסוד העלמות תוף הני ג"ר הרי עיקר שם זה הוא בא"ס המתעלם בתוכם ועל שם נק' הם ג"כ דאי לאו הכי הול"ל עתיקא הוי ג"ר אף אמר אישתכ' פי אין מציאותו נתפס ונמצא זולתי אחריו התלבשו תוף ג"ר אלו ואז מושג קצת ועם היות שאמרנו כי הא"ס מתלבש תוף ג"ר ודאי כי הא"ס אין מתלבש באמיתיות רק ברישא עילאה לכולהו ש'הוא העתיק ורישא תניינא מקבלת אור הא"ס דרף רישא עילאה ורישא הג' מקבלת דרף המסוף הבי רישין אף להיות פולה בחי' רישין לזה אמר שהא"ס מתלבש בכול' פי אלו הג' מקבלי' אור הא"ס יותר בזכות משאר האצילות.

והנה העתיק הוא נקרא רישא עילאה דלא ידע ולא אתיידע מה דהוי ברישא דא והיא העליונה שפכל ג' רישין הנז'ל נאמר ולא ידע ר"ל פי האי רישא הוא העתיק עצמו אינו יכול לידע ולהשיג הא"ס אשר בתוף רישא דא ובערכינו אנחנו אמר ולא אתיידע מה

דהוי ברישא דא וקשה פשיטא דאם הוא עצמו לא ידע מכ"ש דגם לנו לא אתיידע אף הפנונה כי הרישא עצמו כבר אנו יודעין מציאותה מה הוא ושהוא בחינ' העתיק אמנם מה דהוי גו האי רישא זהו מה דלא אתיידע וכמ"ש בע"ה בפ"ז גם צריך שתדע כי הא דקאמר דלא אתיידע מה דהוי ברישא דא הוא ברישא דנוק' דעתיק ולא ברישא דדכורה דעתיק כי רישא דדכורה כבר ידענו שנעשית מספי' פתר דמ"ה פולו אף רישא דנוקבא הנעשית משם ב"ן פנ"ל פ"ג מח"ג לא ידענו מה בחי' לוקח משם וכמ"ש בע"ה פ"ג ונבאר תחלה בפ' הבא ענין הך נוק' דעתיק מה עניינו: פרק ב הנה נת' בחלק שעבר כי כל פרצופי הנקבו' שבכל האצי' נעשו מברורי שם ב"ן שהם הנקודות ואמנם כיון שהנקבות נעשו כולם מבחי' זו אין ספק שכולם דינין תקיפין כי הנקבה כל בחי' הם גבורות ולכן גילוי בחינות הנקבא בפרצופי האצי' אין שנה כי להיותה דינים א"א להתגלות אלא מעט מעט כדמיון בחי' הכלים שהם הדינים ג"כ שבכל עולם ועולם היה מתחדש גילוי נוסף על חבירו כנזכר בש"ב ח"ג פ"ז וכן הענין בנקבא כי אין גלויים רק מעט מעט ולכן תמצא באדר' האזינו ד' רצ"א שאמר באמר דשירותא הוא חכמה אבא כי משם ואילך התחילו בחי' הנקבות להתגלות היטב (צמח מה שנמצא שבעה"ז ניגלים יותר כנז' בספר הגילגולים כי בזה העולם הנשים מרובות על האנשים ואולי גם מטעם זה רבו הקליפות בעשיה) אמנם ודאי שבחינותם בהעלם נמצאת תמיד אלא מאמר דשירותא ואילך אשתכח בגלוי שהוא מאימא ואילך ועתהאל יקשה בעיניך מאמרי הזוהר אשר מהם מורים כי הפתר הוא אחרות (צמח עיין בסבא במשפטים ד' ב' שירותא דכל עלמא דדכורה קודש איהו) גמורה ואין לו שני שהיא בחינות הנקבא ויש מקום מורה להיפוך ולכן אנו צריכין להודיע גילוי הטעם בכל פרצופים האצילות על הסדר ומה הפרש יש בהם כי במקומות העליונים אין הנקבא ניגלת מאוד אשר זה מורה על אחרות גמורה שהכל חסד ודיני הנקבא אינם גוברים וניכרים ונתחיל מתאם לעילא כי בזו"נ שם מהנקבא גילוי גמור והוא שיש פ' גמור לכ"א מהם נבדל מחבירו ואין מהם דביקות רק בהיותם אב"א שמשמש כותל א' לשניהם כמ"ש בש"ח ואח"כ ננסרים ונפרדים לגמרי זה מזה בפרצופים גמורים פב"פ ואז א"א אלא שיהיה נפרדים דאל"כ הנה אין זיווגם תדיר כזיווג או"א וחוזרין לפעמים אב"א ואח"כ היתה צריכה נסירה אחרת בהיותה פב"פ לשתוכל לחזור אחר וזה לא נזכר רק בחינות נסירתם בהיותם אב"א לבד ולכן היה הפרצופים בהיותם פנים בפנים נפרדים זה מזה לסיבת היות זיווגם בלתי תמידי ולא יצטרכו לנסירה אחרת ונהרי זה גילוי גמור אל הנוק' כי היא שלימה כמו הזכר ב' מאורות שונים והדינים ניכרים לגמרי כמו החסדים.

ואמנם גילוי זה גרם להם יען היות שם הדינים מתרבים כי הם ז' נקודות תחתונות אשר לסיבה זו מיתו ונשפרו לגמרי מרוב הדינים אשר בהן פנ"ל בח"ב פ"ד ולכן אף בעת תקינותם נתגלו הדינים בנוק' בפ"ע אמנם או"א אשר לא נשפרו כליהם רק אחוריהם לבד ואף גם אלו אינה מיתה גמורה רק ביטול לבד לכן אין הדינים מתגלים בו כמו בנוק' דז"א ואמנם תמיד הם עומדים או"א פב"פ כותל א' משמש לשניהם לבד והסיבה הוא כיון שזיווגיהו תדיר ולא פסק לכן הם עומדים בכותל א' דבוקים פב"פ [צמח עיין שאומר כי מקום הבטן דאו"א בולט ונוגעים זה בזה והם פב"פ ואולי שעור א' משמש לשניהם במקום הנגיעה ע"ש] עם נוק' ולא כמו ז"א שבהיותו פב"פ עם נוק' הם נפרדים

זמ"ז כנוז' וזהו הסִיבָה שְׁאָמְרוּ בְּהֶאֱזִינוּ דַּאוּ"א שְׁרִינָן פְּחָדָא תְּדִיר וְלֹא פְּסִיק זִינוּגְיָהוּ לְעֵלְמִין כְּנוז' ש"ב ח"ב פ"ז אָמְנָם א"א אֲשֶׁר בַּחֲוִי נֹוֹק' נַעֲשֶׂתָה מַה' תַּחְתּוֹנוֹת שְׁבַכְתָּר דב"ן וְהִנֵּה בָּהֶם אֲפִילוּ בִּיטוּל לֹא הִיָּתָה רַק פָּגָם בְּעֵלְמָא וְזֶה לְמִיעוּט הַדֵּינִים אֲשֶׁר שָׁם לְכֹן גַּם עֵתָה אַחַר הַתִּיקוֹן לֹא נִיגְלַת הַנּוֹק' בְּפִרְצוּף דְּאַרְיָה בַּפ"ע כְּמוֹ אִימָא אָמְנָם שְׁנִיָּהֶם פִּרְצוּף א' כִּי כָּל מַה שְׁיִישׁ בְּאַרְיָה מִבְּחֵי שָׁם מ"ה הַחֲדָשׁ מִמְּנוּ נַעֲשֶׂה צַד יָמִין שְׁבַא"א וְזֶה הַנֶּק' דְּכוּרָא וְצַד שְׁמַאל דַּא"א נַעֲשֶׂה מִבְּחֵי שָׁם בֵּין וְזֶהוּ הַנֶּק' גְּנוּקָבָא דַּא"א וְנִמְצָא כִּי בַּא"א אֵין בּוֹ רַק פִּרְצוּף א' כּוֹלֵל זו"נ וְזָכַר בְּצַד יְמִינֵי גְּנוּק' בְּצַד שְׁמַאלֵי כִּי חֲקָמָה וְזָרוּעַ וְשׁוֹק יָמִין וְחֲצִי ת"ת וְחֲצִי יָסוּד מְצַד יָמִין נֶק' דְּכוּרָא וְכַנְגָדָם הַבִּינָה שְׁבוּ וְזָרוּעַ וְשׁוֹק שְׁמַאלֵי וְחֲצִי ת"ת וְחֲצִי יָסוּד מְצַד שְׁמַאל הוּא הַנֶּק' נֹוֹק' דִּילְיָה וְלִהְיוֹת כִּי כָּלוּ פִּרְצוּף א' לְכֹן אָמַר בְּזוּהַר עַל א"א נְאָמַר רָאוּ עֵתָה כִּי אָנִי וְאַנִּי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדֵי שְׁהִיא הַנּוֹק' בְּגִילוּי כַּמְש"ה הָאֲשֶׁה אֲשֶׁר נִתְתָּה עִמָּדֵי אָכֹן זוֹ אֵינָה עִמָּדֵי רַק אָנִי וְאַנִּי הוּא כִּי אָנִי שְׁהוּא הַנּוֹק' אָנִי הַכֹּל בְּפִרְצוּף א' וְהִבֵּן זֶה.

וְלְכֹן כַּאֲשֶׁר הִלְבִּישׁ או"א לא"א אָבָא שְׁהוּא דְּכוּרָא הִלְבִּישׁ צַד הַדְּכוּרָא דְּאַרְיָה שְׁהוּא צַד הַיָּמִין שָׁם מ"ה וְאִימָא שְׁהוּא נֹוֹק' הִלְבִּישָׁה הַשָּׁם בֵּין צַד שְׁמַאל דַּא"א נֹוֹק' שְׁבוּ וְאָמְנָם בְּעֵתִיק יוֹמִין אֲשֶׁר בַּחֲוִי נֹוֹק' נַעֲשִׂית מַה' רַאשׁוֹנוֹת דְּכַתָּר דְּבִין שְׁלֹא הִיָּה שָׁם אֲפִילוּ פָּגָם כָּלֵל וְעִיקָר וְלְכֹן גַּם אַחַר הַתִּיקוֹן לֹא נִיכָר בּוֹ בַּחֲוִי הַנּוֹק' שְׁהֶם הַדֵּינִים כִּי הוּא מְשָׁם בֵּין אֲפִילוּ דְּמִיוֹן א"א שְׁהִיוּ זָכַר וְנִקְיָבָה בְּבַחֲוִי יָמִין וְשְׁמַאל וְנַז' בְּאַדְרָ' נְשִׂא דָף קפ"ט א' לִית שְׁמַאלִית בְּהַאי עֵתִיקָא סְתִימָאָה כּוֹלָא יְמִינָא וְהִבֵּן זֶה.

וְלְכֹן הַנּוֹק' וְהַדְּכוּרָא דְּעֵתִיק שְׁהוּא מ"ה וּבֵין שְׁבוּ יָכְלוּ לְהַתְעַרְבַּ יַח כִּי הַדֵּינִים אֵינָ' גּוֹבְרִין שָׁם וּמִתְבַּטְּלִין בְּחֻסְדִּים אָמְנָם בַּחֲוִי הַנּוֹק' שְׁהוּא שָׁם ב"ן דְּעֵתִיק הִיָּתָה בְּבַחֲוִי אַחֹר כִּי כָּל צַד הַפְּנִים שְׁבוּ נַעֲשֶׂה מְשָׁם מ"ה וְהִיא בְּדְּכוּרָא וְכָל צַד הָאֲחֹרִיִּים שְׁבוּ הוּא שָׁם ב"ן וְהוּא הַנֶּק' נֹוֹק' שְׁבוּ וְנִמְצָא כִּי בֵּין בְּיַמִּינָא וּבֵין בְּשְׁמַאלָא הַכֹּל הוּא מְשָׁם מ"ה דְּכוּרָא וּבַג"כ לִית שְׁמַאלֵי בְּהַאי עֵתִיקָא וּבְזֶה תְּבִין יִתְרוֹן מַעֲלַת עֵתִיק יוֹמִין עַל כָּלֵם כִּי אָף בְּנֹוֹקָבָא שְׁבוּ מַעוֹלָם לֹא הִיָּה אֲפִילוּ פָּגָם כָּל שְׁהוּא מַשֵּׁא"כ בְּנֹוֹק' דַּא"א שְׁהוּא מ"ה אַחֲרוֹנוֹת דְּכַתָּר דב"ן שְׁהִיָּה שָׁם קֶצֶת פָּגָם בָּהֶם.

וְשְׁמַעְתִּי מִמּוֹרֵי זֶלַה"ה פְּעַם אַחַר' כִּי הַמַּל' עֵתִיק לֹא נִרְמְזָה בְּפִרְטוֹת אָמְנָם הִיא בְּהוֹד שְׁבָה כִּי לַעוֹלָם הִיא בְּהוֹד וְכַמ"ש בְּזוּהַר אִיהוּ בְּנִצּוּחַ וְאִיהִי בְּהוֹד וְסִימְנָהּ וְלֹא נִיְתַנְהָ עָלֵיו הוֹד מַל' בַּס' דְּנִינְאֵל וְהַטַּעַם כִּי הַנּוֹק' מְשִׁמָּלָה אֶתְקַשְׁרָה בָּהּ שְׁהִיא נַעֲשִׂית מִהוֹד דַּז"א כְּנוז' בַּש"ה ח"א וְכֹן אִימ' עֵילָאָה כְּוָלָה נַעֲשִׂית מִגְּבוּרָה דַּא"א אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ הוֹד דְּעֵתִיק וְשָׁם מַל' דְּעֵתִיק וּמִכְחָה נַעֲשִׂית אִימ' עֵילָאָה בְּגְבוּרָה דַּא"א כְּנוז' ש"ד ח"א פ"ג וְכֹן הוּא בְּכָל הַנְּקִיבוֹ' וְעֵינֵן ח"ב פ"ט הִיטִיב וְעֵינֵן הִיטִיב בַּש"ר ח"ב פ"ד אֶמְקִיתָה הָעֵנֵן וְגַם יֵשׁ יִתְרוֹן נוֹסָף בְּעֵתִיק מִכָּל הַשְּׂאָר כִּי הָעֵתִיק אֵין בּוֹ בַּחֲוִי פו"א רַק הַכֹּל הוּא בַּחֲוִי פְּנִים וְאֵין בּוֹ אַחֲרוֹיִים כָּלֵל וְסִיבַת הַדְּבָר נִמְשָׁף עִם הַקּוֹדֵם כִּי הִלֵּא אֵין לָהּ אוֹרוֹת בְּעוֹלָם שְׁאֵין בָּהֶם פְּנִים וְאַחֹר וְהִנֵּה בְּשָׁם מ"ה יֵשׁ בּוֹ פְּנִים וְאַחֹר וְכֹן בְּשָׁם ב"ן ג"כ וְכַאֲשֶׁר נִתְחַבְּרוּ מ"ה וּב"ן בְּעֵתִיק הִיָּה כְּוָד כִּי הַפְּנִים דַּמ"ה נִשְׂאָרוּ בְּצַד פְּנִים דְּעֵתִיק וְהַפְּנִי דב"ן נַעֲשֶׂה מִהֶם צַר אַחֹר דְּעֵתִיק אָמְנָם ב' הָאֲחֹרִיִּים דַּמ"ה וְדב"ן נִשְׂאָרוּ בְּאַמְצַע דְּבוּקֵי בֵּין ב' בַּחֲוִי הַפְּנִים דב"ן וְדַמ"ה וַא"כ נִמְצָא כִּי הָעֵתִיק בֵּין הַפְּנִים וּבֵין הָאֲחֹר כְּוָלֵוּ בַּחֲוִי פְּנִים אֱלֵא

שְׁזָה מִבְּחֵי מ"ה וְזֶה מִבְּחֵי ב"ן מִשָּׂא"כ בְּשָׂר הַפְּרָצוּפִי וְאִף גַּם בֵּא"א כִּי הָרִי בֵּא"א
שֵׁם מ"ה הַפְּנִים שְׁלוֹ בְּפְנֵי דֵא"א וְהָאָחֹר דִּמ"ה בְּאָחֹר דֵא"א וְכָל זֶה בְּצַד יָמִין וְכִנְגֻדוֹ
שֵׁם בֵּין בְּשִׂמְאֵל פְּנִים וְאָחֹר.

גַּם שְׁמַעְתִּי טַעַם אַחַר בְּעֵינַי הַנְּקִיבוֹת הַנּוֹ' כִּי הִנֵּה בְּתַחֲלָה לֹא הָיָה רַק פְּרָצוּף א' לְבַדוֹ
שֶׁהוּא הַעֲתִיק וְלִכְּנָן גַּם הוּא הָאֲצִיל פְּרָצוּף יְחִידִי כְּמוֹ זֶה הוּא הָא"א וְאֶמְנָם אַחַר הַיּוֹת ב'
פְּרָצוּפִים אֲזִי נִיכְרוּ אַחֲרֵיהֶם או"א אֶבְא מִצַּד עֲתִיק וְאִימָא מִצַּד אַרְיָה וְכֵן אַח"כ ז"א מֵאֶבְא
וְנֹק' מֵאִמָּא וְטַעַם הָא' עֵינֵי וְהָרִי נִת' בְּחֶלֶק זֶה כָּל הַחֲלִיקִים שֵׁישׁ בְּכָל הַנְּקִיבוֹת
שֶׁבְּאֲצִילוֹת אֵף כָּל בְּחִינָתָם אֵינָם רַק בְּשֵׁם ב"ן שֶׁהוּא בִּירוּרֵי הַנְּקִיבוֹת וּבְפִרְקֵי הַבָּא נִבְאָר
בְּפִרְטוֹת נֹק' דַּעֲתִיק וְנִשְׁלַם לְבָאָר מ"ש בְּאֲדָר' וְלֹא אֶתִיידַע מֵה דְהוּי בְּרִישָׁא דָא: פִּרְק
שְׁלִישִׁי נִבְאָר עֲתָה בְּפִרְטוֹת נֹק' דַּעֲתִיק כִּי כָּבֵר נִתְבָּאָר שְׁדִכּוּרָא וְנֹק' הַכָּל הִיא פְּרָצוּף
א' אֶמְנָם צַד הַפְּנִים שְׁבוּ הַנְּעֻשָׂה מִשֵׁם מ"ה דְּכּוּרָא דַּעֲתִיק וְצַד הָאָחֹר שְׁבוּ הַנְּעֻשָׂה מִשֵׁם
בֵּין נֹק' נֹק' דַּעֲתִיק אֶמְנָם כָּבֵר יִדְעֵנוּ הַדְּכּוּרָא דַּעֲתִיק שְׁנַעֲשֵׂה מִן כָּל הַכְּתָר שְׁבִי"ס דִּמ"ה
הַחֲדָשׁ בְּשִׁלְמֵימוֹת אֵף הַנּוֹק' דַּעֲתִיק בְּהַם הַסְּפִיקוֹ' דְלֹא אֶתִיידַע מֵה דְהוּי בְּהָאִי רִישָׁא
וְכַמָּה בְּחֵי לֹקַח מִשֵׁם ב"ן דְּנִקּוּדִים נִמְצָא כִּי כָּל הַסְּפִיקוֹ' הֵם בְּרִישָׁא דְנֹק' דַּעֲתִיק וְכָל
מֵה שְׁנִת' בְּפִרְקֵי הַבָּאִי בְּחֶלֶק זֶה אֵינּוּ אֶלָּא בְּנֹקְבָא וְשְׁמוֹר כָּלֵל זֶה.

אֵף דַּע כִּי עִם הַיּוֹת שְׁנוּדַע לְנוּ בְּשֵׁם מ"ה עכ"ז לֹא נֹדַע לְנוּ בְּשֵׁם מ"ה רַק שְׁלֶקַח דְּכּוּרָא
דַּעֲתִיק שֶׁהוּא צַד הַפְּנִי שְׁלוֹ בְּכְתָר דִּמ"ה כְּלוּל אֵף יֵשׁ בּוֹ סִפְק כִּמ"ש אִם יֵרַד מִמֶּנּוּ אוֹר
פְּנִימִי לְבַדוֹ אוֹ גַּם הָאוֹר הַמְּקִיף אֵף בְּשֵׁם ב"ן הוּא הַסְּפִיק הָאֶמְיָתִי כִּי גַם כְּמָה שִׁיעוֹר
לֹקַח מִמֶּנּוּ נִסְתַּפֵּק לְנוּ לְכֵן אָמַר וְלֹא אֶתִיידַע מֵה דְהוּי בְּהָאִי רִישָׁא דְרַף כָּלֵל בֵּין בְּבַחֲי
מ"ה וּבֵין בְּבַחֲי ב"ן אֵף שְׁעֵינֵי מֵה דְלֹא אֶתִיידַע אֵינּוּ אֶלָּא בְּשֵׁם בֵּין וְקוּדָם שְׁנִבְאָר
הַסְּפִיקוֹת צָרִיף שְׁתַּדַּע מֵה הֵם הַבְּחֵי דְשֵׁם ב"ן שְׁעֵלוּ לְנֹק' דַּעֲתִיק אֲשֶׁר בְּהַם יִפְלוּ הַסְּפִיקוֹת
דַּע כִּי הִי נִקְוֹדוֹת דְשֵׁם בֵּין וְדָאִי שְׁכ"א כְּלוּלָה מִי"ס דְּנִגְמַת שֵׁם מ"ה שְׁכ"א מִי"ס שְׁלוֹ
כְּלוּלָה מִי' וְהִנֵּה הַכְּתָר דִּמ"ה יֵשׁ בּוֹ י"ס וְהֵם מִתְּפַשְׁטִים בְּדְכּוּרָא דַּעֲתִיק בִּי"ס שְׁבוּ וְכִנְגֻדוֹ
יֵשׁ י"ס אַחֲרוֹת בְּכְתָר שְׁל שֵׁם ב"ן וְאֶמְנָם אֵינְנוּ לֹקַח כְּלוּל אֶלָּא חֲצִי הַעֲלִיּוֹן הֵה' רֵאשׁוֹנוֹת
לְבַדוֹ.

וְנִלְע"ד חֲסִים שְׂאִינוּ מִחֲצִיתוֹ בְּצִימָצוּם רַק הוּא ע"ד שְׂאָר כָּל הַפְּרָצוּף דֵא"א וְזוּ"נ שְׁכ"א
מֵהֶם נִחְלַק לֵב' חֲלָקִים חֲלָק הַעֲלִיּוֹן עַד הַחֲזָה ת"ת שְׁבוּ הוּא פְּרָצוּף אֶחָד וּמִהַחֲזָה וּלְמַטָּה
פְּרָצוּ' ב'. וְכֵן הַעֲנִין בְּכְתָר דִּב"ן שְׁנִחְלַק לֵב' מִכְּתָר שְׁבוּ עַד הַחֲזָה מִמֶּנּוּ נַעֲשֵׂה נֹקְבָא
דַּעֲתִיק וּמִהַחֲזָה וּלְמַטָּה נַעֲשֵׂה נֹקְבָא דֵא"א וְנִמְצָא כִּי נֹקְבָא דַּעֲתִיק וְדֵאֲרִיף אֲנִפִין הֵם
בְּעֵרָף הַבִּינָה וְהַתְּבוּנָה וּבְעֵרָף לֵאָה וְרַחֵל וְכֵן עֵרָף דְּכּוּרָא דַּעֲתִיק וְדֵא"א בְּעֵרָף אֶבְא וִי"ס
וּבְעֵרָף יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל כְּנ"ל.

וְנִחְזֹר לַעֲנִין רֵאשׁוֹן כִּי נֹק' דַּעֲתִיק לְקַחָה ה' רֵאשׁוֹנוֹת דְּכְתָר דְּבֵין וְלִשְׁלִים חֲסֵרוֹן ה'
תְּחִתּוֹנוֹת לְקַחָה ג"כ ג"ר דְּחֻכְמָה דִּב"ן וְד"ר דְּבִינָה דִּב"ן וְז' כְּתָרִים שְׁבִז' תְּחִתּוֹנוֹת דִּב"ן
וְהִלְנָאִי שְׁבָכָל אֵלּוּ יִשְׁלִים הַחֲסֵרוֹן ה' תְּחִתּוֹנוֹת דְּכְתָר דִּב"ן וּמְכָל אֵלּוּ הַבְּחֵי נַעֲשֵׂה נֹק'
דַּעֲתִיק וְנִמְצָא כִּי הַדְּכּוּרָא דַּעֲתִיק לְקַח כְּתָר כְּלוּל דִּמ"ה וְנִתְחַלְקוּ בִי"ס דְּכּוּרָא דַּעֲתִיק עַל
הַסְּדֵר וְאֲזִי זֶה הַדְּכּוּרָא הִנֵּה מְבָרַר חֲלָק א' מִבֵּין וּמְחַבְּרוֹ עִם הַכְּתָר דְּכְתָר דִּמ"ה וְחֹזֵר
וּמְבָרַר מִשֵׁם ב"ן וּמְחַבְּרוֹ בְּחֻכְמָה דְּכְתָר דִּמ"ה וְכֵן עֲשֵׂה עַד תְּשֻׁלוּם הַכָּל שְׁבִינֵר חֲלָק

מב"ן ונתברו עם המל' דקתור דמ"ה ואז נשלם הכל אף לא הנה חלקים שונים פי לא הנה
פתר דב"ן עם פתור דמ"ה ונתקמה דב"ן עם חקמה דמ"ה וכו' ובאופן חיבור זה הוא מה
דלא אתיידע איהו נתחברו חלקי פתור דמ"ה עם חלקי דב"ן ומה חלקים דב"ן עולים ברישא
ומה חלקים עולים בגופא וקענין בכללות דע כי הנה זו הנוקב' דעתיק צריכה לקחת משם
ב"ן הן אורות הן בחי' פלים וכבר נודע וביארנוהו בש"א ח"א פ"נ פי אין לה אור שאין
בו פנימי ומקיף ואין לה פלי שאין בו פנימי וחיצון ולכן צריה שתדע כי בענין האורות
הפי בחי' פנימי ומקיף מאיזה בחי' של שם ב"ן נעשה כ"א מהן וכן בענין הפלים בשתי
בחינותיהם פנימי וחיצון וכל זה ברישא וגם כל אלו הספיקות בגופא כנז' ומרוב ההעלם
עי"ז נעלם בחי' נוק' ולא ידענו בחינותיהם באמיתת כנז' בפ"ג פי כפי מעלות וגודל
המקום פה הוא נעלם הנוק' אשר שם וענין הספיקות בכללות הוא זה פי בין בשם מ"ה
ובין בשם בין אנו מסופקים אם באו בא"פ וא"מ שלהם בהך נוק' דעתיק או לא והספק
דמ"ה תלוי בספק דב"ן פי הלא הב"ן הוא אשר הוצרך להתקן יען נשברו פולם תחלה
ומיתו כנודע אף שם מ"ה לא באו לצורכו רק לצורכה תיקון שם בין וא"כ כפי מה שהנה
בב"ן פן יהנה במ"ה וקענין פי נודע שאה"מ גדול מאוד מאה"פ פנ"ל ש"ב ח"ב פ"ח ולכן
אפשר שנאמר פי אור המקיף להיות גדול לא הוצרה לבא לחזור ולהתקן ע"י מ"ה אמנם
נשאר למעלה בשרשו שהוא שורש הי' נקודים שנשארו תמיד במל' העקודים פנ"ל סוף
ש"א ע"ד שנת' בש"א ח"ג פ"ט שנשארו פתור העקודים בפה א"ק ונמצא פי לא חזר וירד
להתתקן רק אור פנימי דב"ן והוא לבדו מתחבר עם שם מ"ה להתתקן או אפשר פי גם
אה"מ דב"ן גם הוא הוצרה להתקן וירד גם הוא והאור הפנימי שלו ושניהם נתחברו יחד
עם המל' ונתקנו וכפי מה שפא מן הבין פן נשאר ג"כ הספק בשם מ"ה אחר שלא בא
לצורכו כנז' אלא לצורכה בין ונמצא עתה ג' בחי' הא' הוא אלו בא אור הפנימי והמקיף
בשם ב"ן וא"כ ודאי שגם במ"ה באו המקיף והפנימי ונמצא ב' פנימים וב' מקיפים והב'
הוא אלו לא בא רק האור הפנימי דב"ן פנ"ל ונעשה בסוף מקיף אמנם משם מ"ה באו
אור פנימי וא"מ נמצאו ב' מקיפים וא' פנימי והג' הוא כמו שלא בא רק א"פ דב"ן ג"כ
לא בא רק אור פנימי דמ"ה ואז נעשה הפנימי דב"ן בחי' מקיף אל הפנימי דמ"ה וטעם
הדבר פי לעולם כל א"מ הוא נקיבה בסוד נקיבה תסובב גבר ולכן הפנימי דב"ן הוא
הנעשה מקיף לפנימי דמ"ה וגם פי שם בין זה הלא הוא בתחלה שם ס"ג פנ"ל ש"ב וס"ג
גדול ממ"ה לעולם וא"כ נמצאו עתה ב' אורות א' מקיף וא' פנימי אכן שורש ג' בחי' הנ"ל
איננו רק ב' בחי' לבד או אם המקיף דב"ן נכנס או לא ובאלו הג' בחי' יתקשרו ספיקות
אחרות גם בבחי' הפלים כמ"ש בפ"ד והנה נבאר עתה כל הספיקות בפרטות הן באורות
הן בכלים הן ברישא והן בגופא: פירק ד ובו ית' פרטי הספיקות הנה כפי הבחי' הא' שהיא
לא בא רק פנימי דב"ן ולכן נעשה בחי' מקיף אל הפנימי דמ"ה פי גם הוא לא בא רק מן
הפנימי ונמצא עתה א' מקיף דב"ן וא' א"פ דמ"ה וא"כ הוא נמצ' פי הראש דעתיק יש בו
וראי ג' ראשונות דקתור דמ"ה פנ"ל שבקתור דמ"ה שהוא כולל כל פרוץ דעתיק יש בו
י"ס ונמצא פי הג"ר שהם כח"ב דקתור דמ"ה הם אור פנימי דעתיק ברישא לחוד והה'
ראשונות דקתור דב"ן הם מקיף אליו א"כ ודאי שלא הוצרכו לעלות בכאן בפנימות
דרישא דעתיק אותם ב' פתרים דחו"ב דב"ן שהזכרנו בפ' שעבר פי הרי לא יהנה הפנימי
גדול מן המקיף שאין בו רק ה' הראשונות דקתור דב"ן אשר גם הם אינם רק אור מועט

מבחי אור פנימי פנ"ל וא"כ הספיקו ג"ר דקתור דמ"ה להיותם א"פ ברישא דעתיק וה' ראשונות דקתור דב"ן א"מ אל רישא הנז' וגם בענין הפלים ספק זה פי מאחר שהאורות מועטים א"כ לא הוצרכו גם הפלים של שני פתרים דחו"ב דב"ן לעלות רק בחי האחורין' שלקהם לבד והענין ממ"ש בפ"א ח"ג ש"א שאין בחי הפלי נעשית רק ע"י הפאת א"מ באור הפנימי והנה פאן עם שיש א"מ ופנימי אינם מבחי א' פי זה מ"ה וזה ב"ן ועוד פי גם המקיף אינו רק פנימי פנ"ל ולכן לא יש פלי לחו"ב דעתיק דקתור דשם מ"ה ולכן הוצרכו האחוריים של הפלים דקתרים דחו"ב דבין להיותם פלים אל חו"ב וקתור דמיה אף הפנים של הפלים נשארו למטה כמ"ש עם האורות שלקהם שלא עלו פה אמנם הפתור דעתיק נעשה מקתור דקתור דמ"ה ומ"ה הראשונות דקתור דבין ונעשו בהתחברות' יחד פתור דעתיק בלבד ובזה אין שום ספק פי א"א שהוא פתור דב"ן נעשה בחי חו"ב דעתיק ומשם מאיר לג"ר דרישא דעתיק וכן בחי הפלי דקתור מ"ה דעתיקא נעשה מפלי ה' ראשונות דב"ן דעתיק פי ממנו א"א לעשות פלי פנ"ל לסיבת חסרון אה"מ אף הספק הוא בחו"ב דעתיק שהם בנדאי נעשה מחו"ב דקתור דמ"ה ובהם יש ספק אם גם ב' הפתרים דחו"ב דב"ן עלו עמהם בחי הפלי שלקהם בחי אחוריים אף הפנים של הפלים של הפתרים הם וגם האורות אינם עולים ברישא אמנם נשאר גופא דעתיק באופן זה פי הלא ז' תחתונות דקתור דמיה נדאי שהם בז"ת דעתיק ובזה אין ספ' לעולם והנה כפי הנז' יהיה כל הג"ר דחקמה דבין והד' ראשונות דבינה דב"ן כולם למטה בגופא דעתיק האורות עם הפלים דבחי' פנים אף האורות הם כולם בין בבחי' פנים בין בבחי' אחר ונה סדרן פי ג' האורות דחקמה דבין הושמו בחסד דעתיק משם מאירים אל ג' אמצעית שהם חג"ת דעתיק וד"ר דבינה דבין הושמו בנצח דעתיק ומשם מאירים בג' תחתונות שהם נה"י דעתיק פי כן הפתור דב"ן שברישא אינו עומד רק בכתור דעתיק ומשם מאירים בג' תחתונות שהם אל ג' ראשונות דעתיק ולא יהיה פחות מג' דרגין בין אור לאור פי תלת' פלבוד דמי גם להיותם שם הם ממשיכים האור ממטה למעלה אל אחוריים של הפלים שלקהם שעלו בחו"ב דעתיק פנ"ל יען שיש להם א"פ א' לבד ואינו מספיק להם ואמנם הז' פתרים שלקח עתיק מז"ת דב"ן פנ"ל בפ"ג הם מתחלקות ממש בז"ת דעתיק כמו שמתחלקים שם ז"ת דקתור דמ"ה פנ"ל.

גם יש טעם אחר למה אלו הז' פתרים דז"ת לא יתחלקו ע"ד שיתחלקו ז' בחי חו"ב דשם ב"ן וגם הן יתחלקו כך פי ג' אמצעית יהיה בחסד דעתיק וד' אחרות בנצח דעתיק והענין פי הרי חו"ב דב"ן בהיותם שם הם ממשיכין את אורות שלקהם ממטה ולמעלה כנז' ואם פה יעשו ג"כ אלו הז' פתרים יחסר האור בתחתונות דעתיק ולכן הושמו כ"א במקומו כנז' ובהיותם כך הם מאירים דרך קוים פנודע שהוא חסד מאיר בנצח קו ימין וגבורה בהוד קו שמאל כו' וסימן ספק זה הוא אא"ג פי יש א' מקיף א' פנימי ג' פלים שהם פלי פתור דבין וב' אחוריים של הפלים דב' פתרים דחו"ב דב"ן ספק ב' הוא אולי יצא משם מ"ה א"מ א"פ אף מב"ן לא יצא רק הפנימי לבד ונמצא עתה פי יש א' פנימי וב' מקיפין פי פנימי דב"ן נעשו למקיף דמ"ה פנ"ל בסוף פ"ג וסימן ספק זה הוא בב"ד כמ"ש והענין פי כיון שיש אור גדול ממקיפין פי הם ב' מקיפין צריך שגם בפנים יהיה אורות רבים בהם והיא שיהיה כח"ב דקתור דמ"ה ועוד יעלו פי הפתרים דחו"ב דב"ן ויתחברו יחד למעלה עם חו"ב דעתיק אמנם אין אורות ב' הפתרים הנז' עולים בבחי' פנים רק האורות

ש'ל ב' הפתרים דחו"ב דב"ן בבחי' אב"א עם אַחורניים של הכלים ש'להם ג"כ לבדו אַמנם פּינן ש'אינם עולים רק בחי' האורות של האַחור אינם יכולים להתחבר יחד עם חו"ב דְכַתֵּר דמ"ה וְאַמְנָם אורות חו"ב דְכַתֵּר דמ"ה נַעֲשֶׂה בחי' הפנים ואורות ב' הפתרים דחו"ב דב"ן נְשׂאָרִים בְּבַחֲוֵי אַחור דאורות דמ"ה פּינן ש'פּל עֲצָמָם אינם רק אַחורניים כנז' אַף אורות פְּתֵר דב"ן עם אורות פְּתֵר דְכַתֵּר דמ"ה וְדַאי שְׁמַתְעַרְבִים יחד לעולם פנ"ל וְכִינּוּן שְׁיֵשׁ ג"כ מְקִיף וּפְנִימִי דמ"ה וְדַאי שְׁנַעֲשֶׂה ג"כ בְּחֻמָּה פְּלִי דמ"ה וא"כ סִימּוֹן סֶפֶק זֶה הוּא בּג"ד ב' מְקִיפִים וּג' פְּנִימִים שֶׁהוּא פְּנִימִי דְכַתֵּר וּב' פְּנִימִים דב' אַחורניים דב' פְּתָרִים דח"ב וּד' פְּלִים שֶׁהֵם פְּלִי דמ"ה וְכִלִּי דְבִין וּב' אַחורניים דב' פְּלִים דב' פְּתָרִים דחו"ב דְבִין וְאֵעִפ"י שְׂאֵלוֹ הָאֵרוֹת הֵם בְּחֵי פְתָרִים אַחַר שְׂאֵינָם רַק פְּתָרִים דחו"ב דב"ן הִלְוֵאִי וְיוֹכֵל לְהַעֲשׂוֹת מֵהֶם חו"ב דְעֵתִיק אֲשֶׁר כָּל פְּרָצוּפוֹ אֵינוֹ רַק בְּחֵי פְתֵר דְאַצִּי כַּנּוֹדַע וְגַם כִּי כָּל עֲצָמוֹ אֵינוֹ רַק פְּתֵר דמ"ה בְּלִבְד פנ"ל וְלִסְיָבָה זֹו ג"כ אֵינוֹ נִכְנָס לְעוֹלָם בְּסֻבְרָא לְהִסְתַּפֵּק אִם יַעֲלוּ גַם שְׂאֵר הָאֵרוֹת דחו"ב דב"ן בְּרִישָׁא דַע"י וְאֵין לָנוּ סֶפֶק אֲלֵא בְּשִׁנֵי הַפְּתָרִים שְׁלֵהֶם אִם עָלוּ בְּרִישָׁא דְעֵתִיק לְהִיוֹתָם בְּחֵי פְתָרִים אוֹ אִם נְשׂאָרוֹ בְּגוּפָא דְעֵתִיק פּינן שְׂאֵינָם אֲלֵא מִבְּחֵי חו"ב לְבַד וְאַמְנָם הַפְּתָרִים דז"ת דב"ן פְּשִׁיטָא שְׂאֵינָם נִכְנָסִים בְּשׁוּם צַד סֶפֶק אִם עוֹלִים בְּרִישָׁא דְעֵתִיק כִּי וְדַאי אֵינָם עוֹלִים אֵעִפ"י שֶׁהֵם בְּחֵי פְתָרִים פּינן שֶׁהֵם בְּחֵינָת גּוּפָא מְעִיקְרָא אַף הַפְּתָרִים דחו"ב דב"ן שֶׁהֵם בְּחֵינָת רִישָׁא אֲפֹשֶׁר שְׁעָלוּ בְּרִישָׁא אוֹ אֲפֹשֶׁר שְׁלֵא עָלוּ פּינן שְׁפָל פְּרָצוּף דְעֵתִיק אֵינוֹ רַק פְּתֵר דמ"ה פנ"ל וְאַחַר שְׂבִיאוֹנוֹ בְּחֵינָתָם בְּרִישָׁא דְעֵתִיק עַד"ז נִמְצָא עִתָּה בְּחֵי בְּגוּפָא דִילִל' בְּאוּפֹן זֶה כִּי פּינן שְׁיֵשׁ בְּרִישָׁא דְעֵתִיק כח"ב דמ"ה וְכַתֵּר דב"ן וְגַם הַפְּתָרִים דחו"ב דב"ן בְּבַחֲוֵי הָאֵרוֹת וְהַפְּלִים דְאַחורניים לְבַד א"כ אֵין לוֹמֵר שֶׁהָאֵרוֹת הַפְּנִים דב' פְּתָרִים דחו"ב דב"ן שְׂאֵרוֹ לְתַתָּא בְּגוּפָא דְעֵתִיק דַּאי אֲפֹשֶׁר שֶׁהַפְּנִים דב' פְּתָרִים דחו"ב דב"ן יִהְיוּ בְּגוּפָא וְהָאֵחֻרָנִים בְּרִישָׁא אַמְנָם וְדַאי כִּי פֶּאֲשֶׁר עוֹלִים הָאֵחֻרָנִים לְמַעְלָה בְּרִישָׁא אֲזִי אֵין בְּחֵי הַפְּנִים בְּאִים כָּלֵל בְּעֵתִיק אַף נְשׂאָרִים בְּאו"א דְאַצִּילוֹת עִם שְׂאֵר חֲלָקִים דחו"ב דב"ן שְׁלֵקְחָם או"א פנ"ל בש"ג ח"ג פ"ג.

וא"ת וְהָרִי או"א גְּרוּעִים מְגוּפָא דְעֵתִיק וְאֵיךְ אֵרוֹת הַפְּנִים יִקְחוּ הֵם וְאֵרוֹת הָאֵחֻרָנִים יַעֲלוּ בְּרִישָׁא דְעֵתִיק וְהַעֲנִין כמ"ש בש"ג ח"ב פ"ד פ"י הַעֲנִין אוֹר הָאֵחֻרָנִים מֵה עֲנִינּוֹ וְשֵׁם נֶאֱמַר כִּי הַחו"ג הֵם מְגִדִילִים אֵת הָאֵחֻרָנִים שֶׁהוּא עֲצָמוֹת הַגּוּף אַף הָאוֹר הַמְּחַבֵּרֵת פְּנִים בְּפְנִים הו' תוֹס' הָאֵרָה אַף אֵינוֹ בְּגוּפָא מְמֹשׁ וְלִכֵּן בְּעֵרֵף הָא' יִהְיוּ הָאֵרוֹת הָאֵחֻרָנִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים יַעֲן הֵם הַמְּגִדִילִים הַפְּרָצוּף אַמְנָם אוֹר הַפְּנִים הוּא יוֹתֵר גְּדוֹל שְׁפִינּוֹן שַׁע"י חוֹזְרִים כּב"פ לִכֵּן נִכְרִיעַ וְנֶאֱמַר כִּי אֵמֶת הוּא שְׁבִהִיוֹתָם יַחַד ב' הָאֵרוֹת הַנּוֹ' וְדַאי שְׂאוֹר הַפְּנִים עַדִּין פּינן שְׂבָא בְּתוֹס' עַל שְׂכָבֵר יֵשׁ לוֹ הָאוֹר דְאַחֹר וּבְדַאי שְׂאֵז פּינן שְׁנִיתוּסָף עָלָיו וְהַחֲזִירָם כּב"פ הוּא גְּדוֹל מִמֶּנּוּ שֶׁהוּא תוֹס' פַּח עַל פַּח הָרֵאשׁוֹן וְאֲזִי וְרָאִי שֶׁהוּא גְּדוֹל מִמֶּנּוּ אַמְנָם פֶּאֲשֶׁר לֹא בָּא רַק הָאוֹר הָאֵחֻרָנִים בְּרִישָׁא דְעֵתִיק וְיִשְׂאָר אוֹר הַפְּנִים בְּאו"א הִנֵּה אוֹרוֹ מוּעָט אֲזִי כִּי אֵינוֹ מְגִדִיל הַפְּרָצוּף וְאֵדְרָבָה בְּהִיוֹתָם נִפְרָדִים יִהְיוּ הָאֵרוֹת הָאֵחֻרָנִים יִתְנַרְיִם וְגְדוֹלִים עַל הָאֵרוֹת הַפְּנִים.

וְנִחַזְוֹר לְעֲנִין רֵאשׁוֹן כִּי לֹא עָלוּ בְּרִישָׁא דְעֵתִיק רַק אַחֹר דב' הַפְּתָרִים דחו"ב דב"ן עִם הַפְּלִים שְׁלֵהֶם ג"כ מִבְּחֵי אַחורניים וְעַכ"ז מִמְּקוֹמָם מִשֵּׁם הֵם מְאִירִים לְמַטָּה בְּגוּפָא דְעֵתִיק דְרָף קוּיִם פנ"ל.

והנה נלע"ד חיים כי אם הפנים שלהם נשארו לאו"א מכ"ש שאר חלקי חו"ב ונמצאו כי לא נשאר בגופא דעתיק רק זהו פתרים דז"ת דב"ן ומתחלקת כסדר בז"ת דעתיק וגם הם מאירי זה בזה דרך קוים ונלע"ד שאפשר לומר ג"כ שכל הפתרים דחו"ב דב"ן פיון שהאורות שלהם של אחר עלו ברישא א"כ אור הפני ודאי נשאר לאו"א אף שאר החלקים שלהם חו"ב דחכמה דב"ן וחו"ב דבינה דב"ן פיון שהם מחנפרים אורותיהם הפנים והאחר אפשר שנשארו בגופא דעתיק ע"ד הנז' בספק הא' שחלקי החכמה נשארו בחסד דעתיק וחלקי הבינה נשארו בנצח דעתיק וצ"ע.

והנה לפי שהאורות הפתרים דחו"ב דב"ן מאירים מלמעלה עד למטה דרך הקוים כנז' לכן הנה ג"כ פתח בז"ת אלו שהם ז' פתרים דחו"ב דב"ן להאיר דרך קוים שהוא התיקון ולהיותם הם למעלה לא הנה בהם פתח לקבלו אלו זהו פתרים לשם ג"ר בחסד דעתיק וד"ת בנצח דעתיק ע"ד הנז'.

והרי נת' בפרק זה ב' הספיקות שיש בבחי' הא' שהוא שלא בא רק האור הפנימי דבין ונבאר ג' ספיקות שיש בבחי' הב' והוא אם נאמר שפא גם האור המקיף דב"ן ונמצא שיש ב' אורות א' מקיף וא' פנימי ממ"ה וב' אורות פנימי וא' מקיף מב"ן ועתה אין אנו צריכין לב' פתרים דחו"ב דב"ן בבחינת האורות כי כבר יש בהם בפנים אורות רבים שהם פתח דכתר וחו"ב דמיה וה' ראשונות דכתר דבין והספק הוא בפלים כי עתה אנו צריכין פלים גדולים להם ועם היות שפיון שיש מקיף ופנימי דמ"ה ודאי שנעשה פלי דמ"ה זולת הפלי הישן דב"ן אמן אם כל אור ואור הנה בכלי שלו לבדו ודאי שהיה סובלו אבל פאן שדכורא ונוק' דעתיק שניהם פרצוף אחד נמצא כי המ"ה והבין שניהם האורות הפנימי הם יחד בב' הפלים דמ"ה וב"ן ואין בו בפלי דמיה לקבל אור פנימי דב"ן כי הוא גדול כי שרשו הוא ס"ג פנ"ל סוף פ"ג ולכן צריף שיעלו הפלים דב' הפתרים דחו"ב דבין למעלה בין בפנימיותם ובין בחיצונותם אף האורות דב' פתרים נשארו למטה בגופא דעתיק כי אינם צריכין ברישא וסימן ספק זה הוא בב"ו ב' פנימיות ב' מקיפים ו' פלים שהם ב' פלים דמ"ה וב"ן וב' פנים וב' אחרניים דב' הפתרים דחו"ב דב"ן ומעתה ינהג הג' ראשונות דחכמה דב"ן והד' דבינה דבין כולם בגופא דעתיק פי החכמה תהיה בחסד דעתיק והבינה בנצח דעתיק ע"ד הנז' ועתה אינם צריכים להאיר בפלים שלהם ממטה למעלה ע"ד הנז' כי כבר יש שם אורות פנימיות גדולות ואותה הארה שלהם מעולה עתה שמאספים את זהו פתרים דז"ת דב"ן עמהם ג"ר בחסד דעתיק עם החכמה דבין וד"א בנצח דעתיק עם הבינה דבין וג"ר שבחסד מאירים משם אל כל הג' אמצעים דעתיק והד' אחרונות שבנצח מאירים משם בד"ת דעתיק ע"ד שנעשית חו"ב דב"ן אשר שם עמהם פנ"ל.

ספק הבי פיון שיש למעלה ב' פלים א' דמ"ה וא' דבין ויש שם ב' אורות פנימי אין צורך שיעלו כל בחי' הפנים והאחרניים של הפלים דב' פתרים דחו"ב דב"ן ואמן לא עלו רק הפנימים דכלים הנזכ' דב' פתרים ובאחרניים נשארו למטה בגופא דעתיק פי אחרניים גרועים מהפנים פנ"ל וא"כ ודאי כי גם בחינות האורות דפנים של ב' הפתרים הנז' עלו ג"ר ברישא דעתיק כי בשלמא בספק ראשון שעלו אחרניים ופנים דכלים הנה צריכין לעלות ג"כ כל האורות והפנים והאחרניים ויתרבו האורות למעלה ברישא פי כבר

ישלחם שני פנימים דמ"ה ודב"ן ולא יכלו הפלים לסובלו ולכן לא עלו שום דבר אף עתה שלא עלו רק הפנים של הפלים א"כ אין צורך לעלות עמהם רק אורות הפנים לבד ויש פח ברישא דעתיק לסבול כל אלו האורות ולכן אנו אומרים פי עתה יעלו אורות הפנים של ב' הפתרים ג"כ והנה אינו כמו הספק הב' דבח' הא' פי אז פינון שאינו עולות רק אורות האחוריים ולכן אין יכולים להתערב עם אורות חו"ב דכתר דמ"ה פנ"ל אף עתה שגם אלו הם אורות דפנים דחו"ב דב"ן ודאי שיתערבו ויתחברו עם האורות דחו"ב דכתר דמ"ה.

נדע פי אם הנה ג"כ ספק אצלנו אם הי' האורות פנים ואחור דב' פתרים חקמה ובינה דב"ן ברישא דעתיק ודאי שאז אמרנו פי בחינות הפנים יתערבו ויתחברו עם הפנים דחו"ב דמ"ה ובח' האחור עם האחור וסימן הספק הנה הוא בד"ד ב' אורות מקיפים ד' פנימים א' בכתר דכתר דמ"ה ב' ה"ר דכתר דב"ן וב' אורות פנימים דב' פתרים דחקמה ובינה דב"ן וד' פלים א' דמ"ה וא' דב"ן וב' בחי' פנים של הפתרים דב' פתרים הנז' והנה נמצא פי האורות האחור דב' פתרים דחו"ב עם שאר החלקים דחו"ב דב"ן שהם ג"ר דחקמה וד"ר דבינה ודב"ן עומדים בגופא דעתיק פיצד חלקי החקמה בחסד דעתיק וחלקי הבינה בנצח אף אורות הפנים של ב' הפתרים שעלו ברישא הם מתפשטים ממש מן הראש דרך קוים עד למטה פי פתר דחקמה דב"ן הא"פ שלו אשר עלה ברישא דעתיק עם חקמה דכתר דמ"ה ומתפשט דרך קו ימין דגופא דעתיק התפשטות ממש ולא הארה בלבד וכן פתר דבינה דב"ן מתפשט ממש כל קו שמאל דגופא דעתיק והפתרים דמ"ה וב"ן גם הם יתפשטו דרך קו האמצעי בגופא דעתיק התפשטות גמור ומעטה יפלו גם כן ספיקות בז"כ שבז"ת אף עומדים בגופא דעתיק אם נאמר שעומדים כסדר הז"כ הנזכר דב"ן בז"ת דעתיק כסדרן ממש או נאמר שעומדים ג"ר שבהם בחסר דעתיק וד"א שבהם בנצח דעתיק יען פי כן ג"כ עומדים אורות דאחור דב' הפתרים דחו"ב דבין פנזכר או אם נאמר פינון שאורות פנים של הפתרים עם ב' הפתרים דמ"ה וב"ן מתפשטים דרך קוים עד למטה פנזכר גם הם עומדים כ"א במקומו ומאירים זה לזה בדרך קוים או נאמר שהם מאירים זה לזה שלא בדרך קוים רק ראשון לשני והשני לשלישי.

ספק השלישי והוא שלא עלו למעלה ברישא דעתיק רק ב' האחוריים דכלים דב' הפתרים דחו"ב דב"ן ובזה הספיק להגדול הפלים העליונים דכתר דמ"ה וכתר דב"ן וגם האורות דאחור של ב' פתרים הנזכר עלו עמהם לסיבה שכתבנו בספק הב' פי יש יכולת בכלי הראש לסבול חצי האורות אלו שהם או בחי' האחור שהוא הספק הנה או בחי' הפנים כנז' בספק הב' אף פו"א א"א לסובלם וגם סימן זה הוא בד"ד ב' מקיפים ד' פנימים שהם א' דכתר שבכתר דמ"ה וב' דה' ראשונות דכתר דבין וב' אורות דאחוריים דב' הפתרים דחו"ב דב"ן וד' פלים שהם פלים דמ"ה וכלים דב"ן וב' אחוריים דב' פלים דב' הפתרים דחו"ב דבין והנה פינון שאורות האחור וגם הפלים האחור דב' הפתרים דחקמה ובינה דב"ן עלו ברישא ודאי פי אורות הפנים שלהם לא נשארו למטה מהם בגופא דעתיק אמנם נשארו לצורך או"א פנזכר לעיל בספק הב' של הבחי' הא' ונמצא עתה שלא נשאר בגופא דעתיק לנזכר דילי' רק הז"כ דז"ת דב"ן והם נתחברו עם ז"ת דכתר דמ"ה הדכורא ויש בהם עתה ב' חסרונות א' פי אינם מקושרות יחד שיהיה הג' עליונים שבהם בחסד דעתיק והד"א בנצח דעתיק פי אין כאן שום אורות דחו"ב דב"ן שיקשרם פי

הפנים הלכו באו"א באחוריים עלו ברישא דעתיק: חסרון הב' פי אין אלו הז"כ דז"ת דב"ן מאירים זה בזה דרך קני' רק הם עומדים פסדון בז"ת דגופא דעתיק והא' מאיר לשני ושני לשלישי וסיבת ענין זה הוא פי גם האורות האחר דב' הפתרים דחו"ב דב"ן שעלו ברישא הם מאירי משם הארה בלבד לגופא דעתיק וגם הארה זו אינה בבחינות קוים רק הפתר דחכמה דב"ן מאיר משם ממקומו בג' אמצעית דגופא דעתיק והפתר דבינה דב"ן מאיר משם ממקומו בד"ת דגופא דעתיק ולכן גם הז"כ דז"ת דב"ן המתפשטו פסדון בז"ת דגופא דעתיק אינם מאירי' זו בזו בבחי' קוים והנה מפני כל אלו הספיקות נקרא רישא דלא אתידע.

והנה ישעיה הנביא ע"ה גם הוא אמר שנסתפק בספיקות אלו כמש"ה והשביע בצחצחות נפשיה ואמרו בזו"ה ניהי ד' רצ"ב צח חד צחות תרין פ"י פי הצחצחות הם בזה העתיק ואלו הם ה' צחות שע"ג הפתר שהוא א"א כנז' בדברי הגאונים המקובלים והענין פי בחי' העתיק נעשו מב' בחינות שהם מ"ה וב"ן דכורא ונוקבא שניה' גימטר' צח עם הכולל ואפשר שאין ברישא דעתיק הנה רק בחינות ב' פתרים פתר דכ"ת דמ"ה וה"ר דכ"ת דבין והרי צח.

או אם נאמר פי גם עלו אלו התרין פתרים דחכמה ובינה דב"ן ונתחברו עם חכמה ובינה דכ"ת דמ"ה גם פן ברישא דעתיק פנ"ל בספיקות והרי הם גם פן צח אחר ברישא והרי הספק אם צח א' לבד ברישא דעתיק או תרי צחות.

ודע פי גם יש הרבה ספיקות אחרים ולא קבלתי רק אלו. גם דע פי מפת אלו הספיקות הנזכר שיש בעתיק נמשך גם פן ספיקות באו"א דאצילות אם לקחו הפתרים דחו"ב דב"ן או אם עלו בעתיק או ברישא או בגופא פנ"ל בספיקות: צמח פכר נודע התלבשות האור והתעלמותו הוא סיבת השגתו פנודע באדרא דף קכ"ח וקאמר לית דינדע ליה וכו' אבל בתיקוני' ידע ולכן ג"ע דעתיק שלא נתלבשו אין בהם השגה כנז' בסדר הספיקות ולכן נק' רישא דל"א פנוכר פה בסדר הספיקות וא"א לא נק' פן מפני שאע"פ שנסאך גם הוא ראשו מגולה עכ"ז פיון שבינה שלו בגרון וגם פי יש שערות בראשו בסודלבוש לזה לא נק' רישא דל"א אבל נק' הוא בפעלם להיותו פתר דאצילות וגם פי אע"פ שג"ר שלו לא נתלבש ועכ"ז להיותו באצי' נוגעים ולא נק' דל"א כמו רישא דעתיק שג"ר שלו למעלה מאצילות פנודע.

עוד פי אחר במה שנק' עתיק רישא דל"א פי הנה גופא דילק' איתלביש גו א"א והוא מושג ידוע לנו על ידי או"א אף רישא דילק' דלא איתלביש גו א"א לא אתידע פי אפילו א"א עצמו לא אתידע ליה ע"ש היטב ותבין טעם למה נק' עתיק יומין פי גופא דילק' ז' חתאין הנק' ז' ימים ז' ימי בראשית אלו הם המושגים אלינו והמתלבש ואין אנו משיגים העתיק רק בחי' היומין דילק' שהם ז"ת הפלל העולה פי דכורא דעתיק הוא פללות הי"ס והוא נעשה מפתר לבדו דמ"ה החדש המתפשט של י"ס ונעשה גופא דדכורא דעתיק פולו רישא וגופא ואמנם נוק' דעתיק רק הפתר שלה נעשית מה"ר דכ"ת דב"ן וגופא דילק' נעשי' מז' פתרים שיש בז"ת דב"ן ואין ספק אלא בחו"ב שבה אם הספיק הארת הפתר רבין שבראשה להאיר ולעשות בה חו"ב או אם ג"כ עלו ב' פתרים דחו"ב דב"ן לעשות בה חו"ב אם הנה בחי' אחר או בחי' פני' וספק זה גם באי"א וגם בפלים וכן

ספק אם חו"ב דחכמה דב"ן וחב"ד דבינה דב"ן נעשו גופא דגוןק' דעתיק ג"כ עם פלוות
הז' פתרים הנז' או שגשגארו לאו"א ואמנם גם הספק הפלים בכלי הפתר דכורא דעתיק
ספק אם נעשה ממ"ה או מב"ן סוף דבר פי היותר נראה שלוקח עתיק לגוק' ה' ראשו'
דכתר דב"ן לכתר שלה וב' פתרים דחו"ב דב"ן לחו"ב שלה וחו"ב דחכמה דב"ן וחב"ד
דבינה דבין עם הז' פתרים דז"ת דב"ן לז"ת שלה ונהרי נשלמה נוק' דעתיק אף דכורא
פל י"ס שבו נעשה מספי' פתר דמ"ה לבר שהיא ג"כ פלוילי מי"ס ונהרי פי פתר דעתיק
בין דגוןק' ובין דדכורא נעשו מב' פתרים דמ"ה וב"ן שהם בחי' הטעמים פנ"ל ש"ב ח"ג
פ"א: פרה אחר שנת' למעלה סדר עתיק יומין מאיזה בחי' נעשה בין בכלים בין באורות
גם בש"ג ח"ב נתבאר אופן התחלת תיקון האורות של הז"מ אף עלו בסוד העיבור וכו'
וכל זה קבלתי ממורי זלה"ה אח"כ והוא העיקר והאמתי על נכון והנה בתחלת לימודי
עם מורי זלה"ה הנה מעלים ומכסה ומלביש הדברים לסיבה שעדיין לא הייתי יודע
התחלת הדברים על סדר שבאיתי בשערים שעברו ולכן פשהתחיל לבאר לי אז ענין
ע"י ביאר לי דרוש א' ונכתבהו פה ולא יכולתי לקונשו עם מה שכתבתי עד עתה ועכ"ז
רצוני לכותבו ואולי המעיין יכול לקשרו עם הנ"ל פי נראים הדברים סותרים זה את
הנ"ל ונה ענינו הנה נודע פי הי' נקודים היו בתחלה ג"ר לא נשברו ונשגארו הפלים
והאורות אף הז' נקודות התחוננים נשברו והפלים ירדו לבריאה והאורות נשגארו
במקומ' בעולם האצ"י בלתי לבוש פלל ודע פי ג' נקודות הראשונות בין בבחי' האורות
ובין בבחי' הפלים מהם נעשים הע"י בלבד ואין שם פח אחר מעורב בהם אמנם בז"ת
יש בהם כוחות רבים מעורבים בהם פי יש בחי' עליונה בכל נקוד' מהז' שהיא, בחי'
עתיק ויש בחי' שניה ג"כ בכל נקודה מהז' שהוא של אריה ויש בחי' של או"א ויש בחי'
תחונה בהם שהם של זו"נ ונמצא פי מאלו הבחי' שיש בז"ת משם נעשו פרצופים
דאריה ודאו"א ודז"א ודנוק' אחר התיקון בין מבחינות האורות ובין מבחי' הפלים אמנם
הבחי' שיש בהם מעתיק יומין מאלו ונתערבו עם ג' נקודות ראשונות שפולם בחי' ע"י
ומפל בחי' אלו נעשו פרצוף דעתיק ע"ד שגבאר.

יודוע פי כל התחנות מתפשט בו העליון להחיות' ואין התחנות מתפשט בעליון שפמנו
ולכן פח ע"י יש בזית ואין פח א"א ואו"א וזו"נ מעורב בג"ר אשר כול' בחי' עתיק.
ונבאר סדר תיקון עתיק הנה עשיות הפלים שלו הנה האופן פי מבחי' הג' פלים של
ג"ר נעשה הבחי' פלי דרישא דעתיק כו פלי הנקודה הראשוני נעשה בחי' פלי הפתר
ומנקודה שניה נעשה פלי החכמה ומנקודה הג' נעשה פלי אל הבינה ומז' כוחות של עתיק
בז"ת אלו עלו אח"כ מן הבריאה וניתוסף בהם הארה מהג' פלים עליונים שלא נשברו
וע"כ נעשה הז' פלים אל הז"ת שהם גופא דעתיק וכבר נודע פי א"א מלביש לעתיק לז'
תחונות שלו בלבד והז"ת דעתיק נעשו מהפלים של הז' נקודות שמתו ונשברו לכן
פגדמ יצאו שערות דאריה פי כל השערות הם מבחי' המלכים שמתו בסוד הן עשו אחי
איש שעיר אף בג' פלים הראשונים שהם ברישא דעתיק ואין בהם שערות פי לא הנה
בהם מיתה שיצטרכו השערות להמעיט האור כדי שיוכלו לקבלו ולכן הוא פשוט אצלנו
שפל הג' פלים עלו ברישא דעתיק פנזכר ומהז' בחי' שיש לי בזית עם תוס' אור ג"כ
שניתוסף בהם מהג' פלים העליונים דרישא נעשה גופא דעתיק.

ואמנם בענין אורות דעתיק יש ספק אצלנו והוא כי בנדאי אין בכל פרצוף דעתיק רק ג' אורות לבד של ג"ר דלא אתתברו ואלו ג' אורות לבד נתחלקו והיה לי' אורות ונתחלקו בי' כלים דעתיק בגופא ובקרישא והטעם כי עי"כ היה פח בז' כלים דגופא שנעשו מז' כלים שנשברו פנ"ל לקבל אורם כי תחלה היו כלים להרבה אורות אך עתה אין בכל הי' כלים דעתיק רק ג' אורות בלבד שנתחלקו לי' ועי"כ יכולים הז' כלים התחוננים דעתיק לקבל האורות כי הוא מעט וזה פשוט אך הספק שיש אצלנו בענין הג' אורות אלי הוא לידע סדר התפשטותם אם נאמר כי ג' אורות אלו נעשה מהם כח"ב בקרישא דעתיק ושם נשאר שרשם אמנם אח"כ נתפשטה הארתם למטה בגופא דרך קוים כי הפתר נתפשט בקו אמצעי והתקמה בקו ימין והבינה בקו שמאל ואין הפנונה שניתנסף בהם אור מלמעלה לשיגדלו ונתפשטו דא"כ הדרך קושיא לדונקתא שלא יהיה פח בז"ת לסובלו ואמנם הפנונה שנשאר שרשם למעלה בראשונה ארתם עצמם יתפשטו למטה בדרך קוים כנז' או אפשר שנגמר כי מאור נקודה הא' נהיה ג"ר דעתיק בקרישא ואין שם רק אור נקודות הפתר שנתחלקה לג' אורות בקרישא ומאור נקודות התקמה נהיה שלשה אמצעים דעתיק ומאור הבינה נהיה ג"ת באופן שיש אור א' בקרישא וב' האורות בגופא וזהו פי' שנק' האי ריש דעתיק רישא דל"א והבן כי לא אמרו רישא דל"א מה דהוי האי רישא רק אמרו רישא דל"א מה דאית בהאי רישא כי הרישא עצמו שהם הכלים נתברר לנו מציאות' פנ"ל לסיבה הנ"ל אך מה דהוי בהאי שהיא האורות שבתוכה הוא שנסתפק לנו בחי' ויש פאן מקום שאלה והוא מה נעשה מבחי' האור שיש אל העתיק בז"ת פנ"ל ולמה לא נעשה מהם אורות לגופא דעתיק' ע"ד שפיארנו בענין הכלים וי"ל כי מאלו האורות נעשה בחי' המקיף אל האצילות כנז' ש"ב ח"ג פ"ד ופ"ה.

נדע כי לעולם בכל האצ'י אה"מ גדול מאה"פ אך העתיק יומין לבדו הוא להיפך כי אור הפנימי גדול מאה"מ כי אה"פ שבו נעשה מהתפשטות הג' אורות ראשונות דבקרישא אך האור המקיף נעשה מאורות הז"ת שיש בז' נקודות דמיתו פנ"ל בפ"ב.

ועתה נבאר סדר תיקונו איך היה כי הנה ז' אורות של המלכים דמיתו היה בלי לבוש במקומם באצ'י בבוא עת תיקון דעתיק דעתיקא והיה מתאריך למטה כי אין שורשו רק מג"ר דלא מיתו ובהתפשטם למטה לעשות גופא דיליה אז היה דוחה את הז' אורות אשר שם ונכנס במקומם ואין פירוש דחיה זו ממש כי אין האורות יורדים בבריאה אך כי דחיה זו היא לצדדים כי הי' מתפשט בחי' חסר דע"י ונכנס תוך פנימי' נקודה ראשונה של הז"ת ונשארה אותה נקודה כמין לבוש לחסד דעתיק וכן פיוצא בזה עד שנתפשט העתיק בכל עולם האצ'י ונמצא הז"ת מלבישים אותו והוא בתוכם וכעד"ז היה בשאר תיקוני פרצופי' כי א"א לקט בחינותיו ג"כ שיש לו בז"ת פנ"ל ונעשה פרצופו מלבוש אל גופו דעתיק ואח"כ או"א לקטו בחינותיהם שיש להם בז"ת ונעשים מלבוש לא"א כי בעת התפשטות אריף להתקן היה נכנס תוך חלקים דאו"א ודוחה אותם לצדדים ע"ר הנז' בעתי' ונשאר זה חלק ובפ"ב בשלים לבאר ענין התפשטות אריף דוגמת העתיק הנ"ל בפ"ב זה ועיין שם.

נדע כי עתיק יומין כל שיעור קומתו הוא עולם האצ'י זולת ב' פרקין תתאין מרגלים אלו נתפשטו בעולם הבריאה ונעשה בחי' דדים להניק למלכים שנפלו בבריאה לתת להם

צורך סיוות לבד ומשם יינקו א"א ואו"א וזו"נ אחר לידתם קודם גידילתם כמ"ש כ"א במקומו ועיין שם בש"ג ח"א פ"א ושם תמצאהו.

[צמח כל שיעור קומתו ר"ל היות שלו לבד כנודע כי הפל שיעור קומתו המתפשטים בעולם האצילות מראשו עד רגליו דא"א שאנרף קומתו אותו כל אנרף עולם באצילות וזה ברור]: ממהדורא קמא מצאתי דרוש אחר בדיוקים אחרים ורצוני להעתיק אותו בכאן מפני שהוא שייך לדרוש הנ"ל ונ"ל ועתה נבאר מציאות הא"א כי הנה הפנימיות שלו הוא מאותם ז' נקודות הראשונים כי כבר ביארנו שבכל נקודה יש בה פללות עתיק וא"א ואו"א וזו"נ בכללות אמנם הג' עליונות פולם הם בחי' עתיק לבדו כי הנה אור הקטן בהיותו נכלל בעליון אזי מתבטל ואינו עולה בשם משא"כ עליון בתחתון והנה הפחות שיש מן הא"א בבחי' הז"ת מהם נתקבצו ונתבררו ונעשה א"א והנה הם איני אלא ז' פוחות דא"א בז' נקודות ומהם נעשו עשר דאריף באופן זה כי הלא כבר כתבנו כי יש חילוק בין הא"א לשאר הפרצופים והוא הב' מוחין שבהם חו"ב של כל פרצוף הנה שניהם הם בראש זה אצל זה מימינו ומשמאלו אבל חו"ב של א"א הם זה למטה מזה כי הבינה שבו לא היתה בה פח להיות למעלה אצל החכמה לקבל אור ע"י שבא אליה בלתי לבוש והחכמה לבדו נשארה בראש והבינה ירדה בגרון הא"א כי שם תוכל לקבל אור העתיק בהיותו רחוקה למטה.

וגם יש חילוק אחר והוא כי בשאר הפרצופים יש בהם בחי' ג' מוחין חב"ד אף בא"א אין בו רק חכמה לבד והבינה בגרון והדעת מתפשט מחסד ועד הוד שלו ואין לו מקום בפ"ע כמו בשאר הפרצופי' וא"כ נמצא כי הרישא דא"א אין בו כח"ב פועין סגול כשאר הפרצופים רק זה על גב זה בקו ארוף.

והנה האור של א"א שיש בו ז' נקודות הנה מן האור של חסד וגבורה שהם נקודה הד' וה' הנה בכל חלק מהם יש שלש שלישים הרי הם ששה שלישים ונחלקו לג' נמצא ב' שלישים של חסד נעשה הכתר דא"א ומן שלישי האחרון של חסד ושליש עליון של הגבורה נעשה חכמה דא"א ומן ב' שלישים התחתונים של הגבורה נעשה בינה דא"א אח"כ מאור הנצח שהוא נקודה הז' נחלק לג' שלישים ב"ש העליונים נעשה מהם חסד דא"א ושאר שלישי מנצח אח"כ מאור הת"ת שהוא נקודה הו' נחלק לג' חלקים ב"ש העליונים נעשה מהם ת"ת דא"א ושליש אחרון נצטרף לנצח דא"א עם שלישי אחרון של הנצח אח"כ מאור ההוד שהיא נקודה הח' נחלק לג' חלקים מב' שלישים העליונים נעשה מהם גבורה דא"א ושליש התחתון נשאר להוד דא"א אח"כ מן האור היסוד שהיא נקודה הט' נחלק לג' חלקים ב' שלישים העליונים נעשה מהם היסוד דא"א וחלק ב' נצטרף בהוד דא"א עם שלישי האחרון שהיה בו וז"ס היסוד נמשך מן ההוד אח"כ אור המל' שהיא נקודה עשירית ממנה נעשית המל' דא"א וטעם הדבר לפי כי אח"כ מנקודות מל' נעשה פרצוף שלם ולכן צריף שיכלול בה מדה אחת שלימה: החלק הב' בפרצוף א"א נחלק לכ' פרקים: פרק א אחר שביארנו בחלק שעבר כי עתיק יומין הדכורא שבו נעשה כולו מכתר דמ"ה החדש שהם הטעמים דמ"ה והנוק' שבו נעשית מה' ראשונות דכתר דב"ן שהם הטעמים דב"ן וגם מג"ר דחכמה דבין ומד"ר דבינה ומז' פתרים דז"ת דב' ונבאר עתה ענין אריף אנפין כי הי"ס של הדכורא שבו נעשה כולו מחכמה דמ"ה

הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא נְקוּדוֹת דַּמ"ה וְנוֹק' שָׁבוּ נַעֲשִׂית מֵה' תַּחְתּוֹנוֹת דְּכֶתֶר דַּב"ן בְּלִבְד שְׁנֵת־פֶּשֶׁטוּ וְעוֹשֶׂה עֶשֶׂר סְפִירוֹת גְּמוּרוֹת שְׁבִנוּק' וְלַעֲלִיל ח"א פ"ב בִּיאָרְנוּ עֲנִין נוֹק' דְּאָרִיף פִּי אֵינָה פְּרָצוּף בַּפ"ע רַק פִּי צַד יָמִין שְׁבִאָרִיף נִק' דְּכוּרָא וְהוּא נַעֲשֶׂה מְחַכְמ' דַּמ"ה וְצַד שְׁמַאל דְּאָרִיף נִק' נוֹק' וְנַעֲשִׂי מֵה"ת דַּכַּת' דַּב"ן וְעֲנִין פ' ט"ז וִי"ז הֵיטֵב וְהִנֵּה בַּחֲלִי הַדְּכוּרָא הִיא מְבֹאֶרֶת.

וְלִכֵּן נִבְאָר עִתָּהּ בַּחֲלִי הַנוֹק' פִּי הִיא אֲשֶׁר נַעֲשִׂית מֵהַבִּירוּרִין שֶׁל הַמַּלְכִים דַּב"ן וְאָרִיף לִבְאָר מְצִיאוֹת בִּירוּר זֶה וְעִמּוֹ ית' ג"כ כָּל כְּלָלוֹת אָרִיף כְּלוּל דְּכוּרָא וְנוֹק' וְעֲנִין ש"ב ח"ג פ"ב מֵהֶם הַדְּבָרִים וְהַבְּחִי הַמְתַּבָּרְרִים וְהַצָּרִיכִים אֶל הָעֵיבוּר וְהַתִּיקוֹן וְכִבְר נִתְבָּאָר לַעֲלִיל שְׁעַר ב' ח"ג פ"ז פִּי כָּל הָאֲצִיל' לֹא נִתְבָּרֵר וְלֹא נִתְקַן אֶלָּא ע"י עֵיבוּרִים וְכָל פְּרָצוּף נִתְקַן וְנִתְבָּרֵר ע"י פְּרָצוּף הָעֲלִיוֹן וְהַגָּבוֹ' מִמֶּנּוּ ע"י שְׁהִיָּה מִזְדוּנָג בְּנוֹק' הִנֵּה מְבָרֵר חֲלָקִים הַצָּרִיכִים לָזֶה הַתַּחְתּוֹן וְהִנֵּה שֵׁם בְּנוֹק' בְּבַחֲלִי עֵיבוּר י"ב חוֹדֶשׁ וְהִנֵּה נִתְקַן וְנִמְצָא פִּי עֵתִיק יוֹמִין שֶׁהֵב' בַּחֲלִי שָׁבוּ שְׁהֵם הַדְּכוּרָא וְהַנוֹק' נִזְדוּנָגוּ יַחַד וְהָעֲלוּ אֶת ה' חֲלָקִים דְּכֶתֶר דַּב"ן הַתַּחְתּוֹנִים בְּסוּד מ"נ וּבִיבְרָרוּם בֵּין בְּבַחֲלִי אִוְרוֹת וּבֵין בְּבַחֲלִי הַכְּלִים וְהִיוּ שֵׁם בְּבַחֲלִי עֵיבוּר דִּי"ב חוֹדֶשׁ וְשֵׁם נִתְקַן א"א וְאַח"כּ נוֹלַד יוֹצֵא מְשֵׁם וּבְצִאָתוֹ יָצָא וַיֵּשֶׁב לוֹ תַּחַת סִיּוּם רַגְלֵי עֵתִי תַּחַת תְּרִין פְּרָקִין בְּתֵרָאֵן דִּילְג' הָעוֹמְדִים בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה כְּמוֹ שְׁבִנְבָאָר לִקְמֹן בַּפ"ב וְאוֹתָן תְּרִין פְּרָקִין תַּתְּאֵן נַעֲשִׂים בְּבַחֲלִי שְׁנֵי דְדִי בְּהִמָּה אֲשֶׁר דְּדִיָּהֵן לְמִטָּה אֲצִיל רַגְלֵיהֶם וּמְשֵׁם הִנֵּה יוֹנ' א"א בְּזִמְן הַיְנִיקָה וְע"י יְנִיקָתוֹ הַגְּדִיל וְאֵז עָלָה אַחֵר זְמַן יְנִיקָתוֹ וְעָלָה בְּאֲצִי וְהַגְּדִיל יוֹתֵר פִּי הַלְּבִישׁ אֶת כָּל הַזֹּ"ת דְּעֵתִי כַּמ"ש בַּפ"ב וַפ"ג אַע"ג דְּלַעֲלִיל הַנִּיחַ לְכָל־גְּדוּל שְׁאִין בִּירוּר בְּאוֹרוֹת אֲפֶשֶׁר שְׁזָה הָאֲמוּר כָּאֵן הוּא עַל הַנִּיצוּצוֹת וְעוֹד שְׁהַבִּירוּר הָאֲמוּר שֵׁם הַיְנִינוּ לְבָרוּר אֲנִיכָל מִתּוֹךְ הַפְּסוּלָת שְׁזָה אֵין שְׁיִיף בְּאוֹרוֹת שְׁלַעוֹלָם נִשְׁאָרוּ בְּאֲצִי אֲבָל הָאֲמוּר כָּאֵן הוּא לְבָרֵר הַחֲלָקִי הַצָּרִיכִים לֹא"א וְאוֹתָם הַצָּרִיכִים לְשָׂאָר פְּרָצוּפִים שְׁזָה שְׁיִיף גַּם בְּאוֹרוֹת וְנִמְצָא פִּי הִיּוֹת גַּם בְּאָרִיף קֶצֶת דְּמִיּוֹן אֶל זַעִיר אֲנָפִין שְׁהַנְּצָרָה לוֹ עִי"מ וְגַם הָאָרִיף מֵהַ שְׁהַלְּבִישׁ אֶל ז"ת דְּעֵתִיק הֵם מוֹחִין דִּילְג' כְּמוֹ שְׁבִנְבָאָר בַּפ"ב אִיף נְדָאִי שְׁהַיְנִיקָה שֶׁל הַזֹּ"א הָאֲמִיתִית הוּא מִן הַתְּבוּנָה וְהִיא זוּלָת זוֹ הַיְנִיקָה דְּאָרִיף כְּמוֹ שְׁבִנְבָאָר בַּש"ה ח"ג פ"ב וְנִמְצָא פִּי כָּל הַפְּרָצוּפִים דְּאָרִיף דְּאַבָּא וְדִאֲקִימָא וְדוּז"א וְדוּנּוֹק' יִינְקוּ תַּחְלָה מְסוּד דְּדִי הַבְּהִמָּה וְאַח"כּ יִינְקוּ מְסוּד דְּדִי אֲשֶׁה בְּעֵלוֹתָם בְּאֲצִי וְכְמוֹ שִׁית' זֶה בַּש"ד ח"א פ"א וּבְעֲנִין ז"א בַּש"ה ח"ב פ"ב.

וּנְבָאָר תַּחְלָה עֲנִין פְּרָצוּף א"א אִיף מִתְחַלְקִים בּוֹ הִי"ס שָׁבוּ וְכִבְר בִּיאָרְנוּ לַעֲלִיל ח"א פ"א פִּי ט"ס הֵם בְּבַחֲלִי א"א פִּי נוֹק' לֹא נִתְגַּלִּית בּוֹ כְּנִ"ל וְכָל בַּחֲלִי א"א נִק' כְּתֵר שֶׁל כְּלָלוֹת הָאֲצִי כְּלוּל וְזֶה הַכְּתֵר נִחְלַק לַט"ס וְכְלָלוֹת זֶה נִק' א"א וְכִבְר בִּיאָרְנוּ לַעֲלִיל ש"ב פ"ב וַפ"ד עֲנִין הַתְּלַבְּשׁוֹת כָּל פְּרָצוּפֵי הָאֲצִי זַב"ז עַד שְׁנִמְצָא פִּי אֵין מִתְגַּלָּה מְכָל פְּרָצוּף רַק רִישָׁא בְּלִבְד וְאֵז כָּל אֵלוֹ הֶרְאִשִּׁין הֵם זֶה לְמִטָּה מְזָה מְצַטְטִיקִירִים כְּלוּלָם יַחַד פְּרָצוּף א' הַכוּלָל כָּל הָאֲצִי בְּכְלָלוֹת וְאֵז כִּיּוֹן שִׁמְכ"א לֹא נִתְגַּלָּה בְּלִתִּי לְבוּשׁ רַק הַכְּתֵר שֶׁלּוֹ פִּי אִיף הַחֲכִמָּה שָׁבוּ הִיא סְתִימָאָה גּוֹ הִיא כְּתֵרָא כְּמוֹ שְׁבִנְבָאָר בַּפ"ז זֶה וְלִכֵּן כָּל הַזֹּ"א אֵינוֹ נִק' רַק כְּתֵר לְבַד וְאַח"כּ תִּיקָף תַּחְתּוֹ בְּאֵין תְּרִין רִישִׁין מֵאוּ"א מְגוּלִים וְנַעֲשִׂים בַּחֲלִי חֲכִמָּה וּבִינָה בְּכְלָלוֹת הָאֲצִילוֹת וְתַחְתּוֹם בְּאֵ רִישָׁא דוּז"א עַר טִיבּוּרוֹ וְנַעֲשֶׂה גּוּף אֶל הָאֲצִי בְּכְלָלוֹת וְאַח"כּ מִתְגַּלִּית נוֹק' דוּז"א בְּסוּף הַזֹּ"א וְנִק' מַל' דְּכְלָלוֹת הָאֲצִי וְאַמְנָם אֵין לָהּ פְּרָצוּף שְׁאִין

בו פללות הי"ס ומתלבשים תוך פרוצור אחר בבחי' גופא לבד וכן השני בשלישי וכן
כולם.

פלל העולה פי א"א פולו נק' פתר של פללות עולם האצילות והוא מתחלק לט"ס פנ"ל
והם חיות ונשמה אל כל האצ' לשאר הפרצופים המקיפין והמלבישין אותו ואלו הטיס
שבו הם סוד אותם הט' היכלין דלאו אינון רוחין וכו' הנז' בסוף פ' פקודי כמ"ש לעיל
ח"א פ"א וע"ש.

ושמעתי ממורי זלה"ה בנה פי הנה כל אלו הי"ס השרשית דאריה כ"א מהם פוללים י"ס
לפי שפולם נק' בחי' רישין וכל דבר שנק' ראש הוא פולל עשר ונהנה כח"ב הם ג' רישין
דא"א וחג"ת הם ג' רישין דז"א ונה"י הם ג' רישין דגוק' דז"א ונהו הסוד שביארנו
בכמה מקומות פי ג' מוחין דגוק' דז"א הם נה"י ונהבן.

ונבאר סדר אלו ספי' המתחלקים בו בא"א ונהנה נשמה א"א מפל השאר פי כל שאר
הפרצופים בין דעתיק ודאבא ודאימא ודז"א ונוק' רישא דילהון הוא חד גלגלתא שהיא
בחי' פתר שבפרצור פי פתר לשון פותרת כמו על פן רשע מכתיר הצדיק ר"ל מקיף
אותו.

וגלגלתא היא פעין פותרת המקיף על כל בחי' הראש וכו' היא גלגלתא אית תרין מוחין
הנקראים חו"ב של הפרצור והוא חכמה בימין ובינה בשמאל ואלו השנים הם עיקר
המוחין האמנם מכללות שניהם עושה המוח השלישי למטה מהם מכריע באמצא והוא
הנק' דעת שבפרצור והוא ומה שאינו נכנס בכלל הי"ס של הפרצור נבארהו בע"ה
בש"ח וכל אלו הג' מוחין הנויין ונתבין גו' היא גלגלתא הנ"ל ולבתר הכי איתפשט ז' ספי'
תתאין דחג"ת נהי"ם בגופא זו ע"ג זו בדרה קנים פנודע.

אמנם בהאי גלגלתא דא"א לא אית בגוה רק חד מוחא לחוד והוא הנק' חכמה דא"א ועם
היות פי גם חכמה זו בהאי מוחא יש בו בחי' תלתא מוחין כמו שנבאר אח"כ עם כ"ז כל
שלישתן אינם רק בחי' החכמה עצמה וא"כ נמצא דבהאי רישא דאריה לא אית בה לחוד
האי גלגלתא שהיא הכת' דאריה ובגוה חד מוחא שהיא חכמה דאריה ואמנם הבינה
דאריה לא יכלה לעמוד שם בבחי' רישא וטעם הדבר פי הנה נת' בח"א פ"ב פי בחי' נוק'
דעתיק נעשית מה"ר דכתר דב"ן אשר מעולם לא הנה בהם שום ביטול אפילו פגם ועיקר
אמנם בא"א בנוק' דילי' התחיל בה בירור המלכים פי נעשתה מה"א דכתרדב"ן שהנה
בה קצת פגם ומשם ואילך הנה פגמים הולכים ונוספים בשאר הפרצופים כנז' שם ולכן
ברישא דעתיק שלא הנה שם פגם הנה יכולת אל הבינה שלו לקבל אור העליון א"ק
הנמשך גו' רישא דעתיק בהיותה שם למעלה ולכן עמדה גם היא ברישא דעתיק ואז גם
הדעת הנעשה מחיבור חו"ב עמד גם הוא שם אמנם ברישא דאריה אשר היו בירור
המלכים שהנה בה קצת פגם לכן הבינה שלו להיותה יותר דינין מחכמה פנודע פי תמיד
דינין מתערין מהבינה פי היא נוק' לכן לא יכלה לקבל האור העתיק המתלבש גו' רישא
דאריה כמ"ש בפ"ב במקום גבוה ברישא שהאור שם רב וקרוב אל העתיק ולכן ירדה
למטה בבחי' הגרון דא"א ובהיותה שם ברחוק הנה בה יכולת לקבל אור העתיק.

ואמנם בסוד הפרצופים שלמטה מן הארץ יש יכולת בבינה שלהם לעמוד בראש הפרצוף והטעם כי אור עתיק הוא האור הגדול מפל האצ"י כי בתוכו מתלבש אור הא"ס כנ"ל בח"א פ"א ולהיות כי כבר נתלבש עתיק גו ארץ נתמעטה אור מאוד וכאשר יחזרו שנית ג"כ או"א להלביש גם את ארץ נמצא אור עתיק מרוחק מהם מאוד ויש יכולת בבינה לקבל אור העתיק אחר היותה רחוק עם היותה יושבת בראש הפרצוף ומכ"ש בז"א ונק' שנתרחקו יותר ויותר ונמצא עתה כי בא"א אין הג"ר שלו עומדת בבחי' קנים כולם ברישא פשאר הפרצופים אמנם הם ממש זו ע"ג זו כי פתר לעילא בבחי' גלגלתא ותחומה חקמה מוחא סתימאה דילג' וזהו ברישא ואח"כ בינה תחות חקמה בגרון דארץ ולא בראש ועיין היטב בסוף פ"ד כי שם נבאר היטיב וז"ס שנק' בינה גרון ונק' שופר שהוא הגרון עצמו כעין שופר והנה אחר שהבינה דארץ ירדה בגרון מכ"ש שהדעת דארץ שהוא תחתון מבינה לא עמד ברישא דארץ וירד תחת הגרון דארץ שהוא מקום הבינה שלו.

ונודע כי הדעת כלול מה' חסדים ומה' גבורות והדעת הנה נתפשט בה' קצוות דארץ מחסד ועד הוד שבו שהוא בז"א כמ"ש ב'שער [בשאר] ח"פ ונמצא עתה כי גם בזה משונה א"א מפל שפאר הפרצופים כי כל שפאר יש להם ב' בחי' של דעת א' בחי' למעלה בראש תחת חו"ב ושם מקובצים יחד החסדים והגבורות שבו ובחי' הב' שג"כ הוא מתפשט בו"ק הגוף ונעשה נשמה אליה אף בארץ אין בחי' הא' בריש' תחת הבינה פיון שירדה גם היא בגרון רק בחינתו שני' שהיא התפשטותו בו"ק דגופא וילקמן בפ"ב ית' היטב ענין אלו החסדים והגבורות איה מתפשטים בו דרך היסוד דעתיק ע"ש.

ונ"ל כי עיקר הדע' יש בו בשליש העליון בת"ת דא"א בין תרין פתפין וזה שרשו ואח"כ נתפשט ג"כ ממנו ענפין ונתפשטו בארץ בו' קצותיו ע"ד שביארנו בענין הז"א שירד בין פתפיו ועיין בש"ה בפ"ט בחלק הנה ואמנם צריך שתדע כי ב' דעות הם בא"א וז"ש באדר' האזינו רצ"א א' פתיב כי אל דעות ה' וכו' ובגין דא דעת אחר לא אתגליה וכו' פי' כי ב' דעות הם בא"א א' הוא למעלה מאו"א והב' הוא הדעת שלמטה מאו"א והנה שני פתרים של או"א הם יוצאים באמצעי' שהוא בגרון דארץ כנז' בש"ד ח"א פ"ב אשר שם בינה דארץ ונמצא כי הדע' עליון דארץ צריך שיהנה באמצע בין חקמה שבו שהוא מוחא סתימאה דילג' ובין בינה שהוא בגרון והנה הוא זה המזל' הי"ג דדיקנא ונק' דעת עליון דארץ שהוא למעלה מבינה שלו אשר שם מתחילין או"א אף הדעת התחתון הוא המתפשט למטה בגופא דארץ הרי נת' ענין התפשטות ט"ס דארץ כי רישא דילג' הם פתר וחקמה לחוד דא לגו מן דא וגרון דילג' הוא הבינה וגופא דילג' הם ז' תתאין חג"ת נה"י ובגו גופא דילגיה הוא הדעת המתפשט בפנימיותם בסוד נשמה: פרק שני אחר שביארנו ענין א"א נבאר עתה סדר הי"ס שלו איה מלבישין את עתיק יומין וכבר ביארנו לעיל ח"א פ"ד כי לכן נק' ע"י כי ז' יומין דילגיה לחוד הם המתלבשין בא"א וזה סדרן פתר דארץ מלביש לחסד דעתיק וחקמה לגבורה ובינה לת"ת וטעם הדבר כי להיותם ג"ר דארץ שהם בחי' רישא וצריכים אור רב יותר מבגופא ולכן כ"א מהם נתלבש בו ספי' א' גמורה של העתיק אף הז"ת גופא דארץ אינם צריכים אור רב כמו הראש ולכן ג"א דעתיק יספיקו להאיר בהם וזה סדרן עצמות נה"י דעתיק בחג"ת דארץ כנז' בש"ו ח"א פ"ד וע"ש ג"כ בח"ב פ"א וגם זה הוא מפני שחג"ת דארץ נעשים אח"כ מוחין

בג"ר דאו"א ולכן עיקר הארת' בחג"ת דאריף להאיר אל מוחי או"א ואח"כ מן היסוד דעתיק יצא אור לבדו ונתפשט בנה"י דאריף ובזה תדע הספה למה שנודע ונת' בש"ח פ"ה כי כל בחינות נה"י של אינה פרצוף מן הפרצופים הם באים תמיד בסוד תוס' ואינם עיקרים כי לכה נקרא לבר מגופא והטעם כי בראש פרצופי האצילות שהוא א"א אשר בו מתלבשים ונאחזים כל שאר פרצופי האצי' כנ"ל פ"א אין לנה"י שלו על מה שייסמכו בו בעתיק יומין לפי שהז"ת דעתיק לבד נתלבשו בז"ר דאריף ואין בנה"י דאריף רק הארה מועטת לבד היוצאת מיסוד דעתיק ומתפשט בהם ולכן נמשך הענין הזה בכל נה"י של כל שאר הפרצופים.

ואמנם פעם אחרת ביאר לי מורי זלה"ה יותר בביאור באופן הזה כי הנה נודע בכל שוק אית בי' ג' פרקין פנזפר בזוהר פ' ויחי אף היסוד אין בו רק תרין פרקין שהם היסוד והעטרת שבו ונמצא כי תרין פרקין עילאין דנצח והוד דעתיק אתלבשו בחו"ג דאריף נצח בחסר בימין והוד בגבורה בשמאל והיסוד בת"ת דאריף וב"פ אמצעים דנצח והוד דעתיק בנצח והוד דאריף ונעטר' יסוד דעתיק ביסוד דאריף.

וצ"ע כי מכאן נראה שמסתמים יסוד דעתיק ביסוד דאריף אנפין ולקמן בפ' זה נראה שנסתמים בחוזה דאריף ונלע"ד חיים כי עתיק כולל דוכרא ונוקב' ג"כ וזה שפכאן מדבר בדוכרא אשר יסוד דוכרא ארון ולקמן ביסוד הנוק' הקצור והוא ממש ענין יסודות אבא ואימא בז"א כמ"ש בשח"ב כנלע"ד.

ומל' דעתיק במל' דאריף כיצריף להעשו' ממנו פרצוף שלם של הנוק' ולכן לקחה מדה א' שלימה ונמצא שגשגארו ב' פרקין תתאין דנו"ה דעתיק למטה מכל הנו"ה דאריף ונשגארו מגולים ונודע כי רגלי אריף מסתמים בסוף עולם האצילות ונמצא אותן תרין פרקין תתאין דנו"ה דעתיק למטה בעולם הכריאה מגולים בלא לבוש ואלו נתחברו יחד ונתלבשו במלכות דאריף ונעשו שם אצלה שני ידים בשני צדדים ואלו הן סוד דדי בהמה שהם למטה ברגלים ומהם היו יונקים המלכים שירדו בכריאה קודם שנתקנו במקומם באריף ובאו"א ובזעיר ובנוק' וגם אחרי שהיו נולדים כל פ' ופרצוף היו יורדים תחלה שם יונקים משם ואח"כ עולים למקומם כנ"ל בפ"א.

ואמנם בהיו' שם המלכים יונקים מהם קודם תיקונם לא הנה רק להחיות את עצמן חיות המוכרח להם וזהו סוד גמולי מחלב עתיקי משדדים כי היו יונקים מהדדים והשדדים דע"י וז"ס המלה הנקרא הדד בן בודד שהם שני הדדים כנ"ל ש"ב פ"ח ואח"כ נעשה שמו הדר שהוא בחי' הדרת פנים זקן כי הסריס אין לו הדרת פנים.

והנה אל תתמה איך עצמות פנימיות דאריף יהיה מלביש את הכלים דעתיק כי הכלים גרועים מאוד מאוד מן העצמו' אף הענין הוא פדמיון אברי האדם עצמו כי הרי הגוף יש בו עצמות וכלים וכן הלב בתוך הגוף יש בו עצמות וכלים נמצא כי כל הלב עומ' בתוך עצמות הגוף ואין לומר כי איך אפשר להיות כן לולי שפלי הלב גדול מעצמות הגוף כי זה א"א רק שעצמות הלב גדול אורו מעצמות הגוף וכן פלי הלב זה יותר מפלי הגוף ועצמות הגוף מתפשט תוך הכלי שלו שהוא הגוף ועצמות הלב שהוא יותר זה מתלבש בכלי הלב שהוא יותר זה מפלי הגוף ואין תימא אם יהיה זה בתוך זה ואמנם ג"ר דע"י שלא נתלבשו באריף הם בחי' מקיף לראש ולמוחין דיליה והוא בחי' נשמה לנשמה

דאָרף כמ"ש בש"א ח"ב פ"ב פי הנשמה לנשמה אי אפֿשר לה ליכנס תוף הפרצוף
אָמנם נשארַת למעלה בסוד א"מ על הראש והוא מבחי' אור חוּר פְּנִימִי כנו' שם וכן
בש"ב ח"ג פ"ה וְאָמְנָם מו"ק דַּעְתִּיק שְׁנַתְלַבְּשׁוּ מִמֶּשׁ תּוֹף אָרִיף נַעֲשֶׂה סוּד בַּחִי הַרוּחַ
אל אָרִיף וּמִהַשְׁבִּיעִית דַּעְתִּיק נַעֲשֶׂה נֶפֶשׁ אֶל אָרִיף.

וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן מֵה עֲנִין הַתְּלַבְּשׁוֹת ז"ת דַּעְתִּיק בְּאָרִיף שֶׁהוּא לַעֲשׂוֹת בּוֹ בַּחִי נר"נ כנו'
וּמִזֶּה תִּלְמוּד לְכָל שְׂאָר הַפְּרָצוּפִי וְדִי בְּזֶה וְאָמְנָם נִשְׁמַת אָרִיף מִמֶּשׁ נִמְשָׁךְ לֹו מִהַדְּעַת
דַּעְתִּיק דִּיתִיב בְּהַאי קְרוּמָא דְאֹיִרָא דְגִלְגֵּלְתָא דְאָרִיף כמ"ש בפ"ג ע"ש וְהָרִי בִּיאָרְנוּ בַּחִי
נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה וְנִשְׁמָה וְרוּחַ וְנִפְשׁ דְאָרִיף וּמִזֶּה תִּלְמוּד לְכָל שְׂאָר הַפְּרָצוּפִים וְדִי בְּזֶה כִּי
בְּזֶה תִּבְיֵן בַּחִי כָּל הַמְּקִיפִין שֵׁישׁ מְקִיף בַּחִי יַחֲדָה וְהוּא מְקִיף דִּיוֹשָׁר עֲיִין ש"ג ח"א פ"ג
ופ"ד וַיֵּשׁ בַּחִי חִיָּה וְהוּא מְקִיף חוּר אִף הַנִּשְׁמָה וְהָרוּחַ וְהַנֶּפֶשׁ הֵם מִבְּפָנִים וְכָל ה' בַּחִי
אלו נִמְשָׁכִין לְאָרִיף מִן עַתִּיק וְכַעַד"ז כָּל הַפְּרָצוּפִים וְהִנֵּה עֲנִין הַתְּלַבְּשׁוֹת עַתִּיק בְּאָרִיף
הוּא עֲנִין פְּסוּק בְּדִנְיָאֵל וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב לְבוּשֵׁי כְּתֹלַג חִינּוּר וְכו' פִּי הָאָרִיף הוּא לְבוּשֵׁי
דַּעְתִּיק וְזֶה הַלְּבוּשׁ שֶׁהוּא אָרִיף יֵשׁ לֹו דִּיקְנָא כְּתֹלַג חִינּוּר וְכו' שְׁעַר רִישָׁיָה דְזֶה הָאָרִיף
הָרִי הוּא כְּאֵלּוֹ שְׁעָרוֹ דְאָרִיף שְׁעַר רִישָׁא דַּעְתִּיק עֲצָמוֹ וְהִנֵּה בַּעְתִּיק אֵין בּוֹ שְׁעָרוֹת כִּי אֵין
בּוֹ בִּירוּרֵי הַמְּלָכִים מִשָּׂא"כ בְּאָרִיף כְּנ"ל בַּח"א פ"ה גַּם יֵשׁ לוֹמֵר כִּי פ' זֶה נֶאֱמַר עַל אָרִיף
כִּי גַם הוּא נִקְרָא עַתִּיקָא כְּנ"ל בַּח"א פ"א וְזֶה הָאָרִיף שְׁעַר רִישָׁא כְּעַמֵּר נָקִי שֶׁהֵם הַנִּימִין
וְהַקּוֹצִין שְׁבָרָאשׁ כְּמוֹ שֶׁנֶּתַּ בְּפִי וְלְבוּשֵׁי הוּא דִּיקְנָא דִּילָן כְּמִין לְבוּשׁ וְפִי רֵאשׁוֹן נְכוּן
יֹוֹתֵר, וּפְעַם אַחֲרַת שְׁמַעְתִּי מְמוּרֵי זֶלֶה"ה בְּאֵןפֵּן אַחַר כִּי מִבֵּי פְּרָקִין עֵילְאִין דְּנִצְחַת דַּעְתִּיק
נִמְצָא חֶסֶד דְאָרִיף מִב' פְּרָקִין דֶּהוּד גְּבוּרָה דְאָרִיף וּמִב' פְּרָקִין דִּיסוּד ת"ת דְאָרִיף נִשְׂאָרוֹ
ג' פְּרָקִין תְּתָאִין דְנֵה"י דַּעְתִּיק וְנַעֲשׂוּ נֵה"י דְאָרִיף אַחַר כָּל הַנִּזְכָּר שְׁמַעְתִּי מְמוּרֵי זֶלֶה"ה
אֵןפֵּן אַחַר בַּעֲנִין הִיסוּד דַּעְתִּיק אִיף מִתְּלַבְּשׁ בְּאָרִיף כִּי אֵינוֹ נִמְשָׁךְ רַק עַד הַחֲזָה דַּת"ת
דְאָרִיף בְּלִבְד אִיף מִהָאֲרַת הִיסוּד נִמְשָׁךְ וְנִתְפָּשֵׁט בְּנֵה"י דַּא"א ע"ד נֵה"י דַּא"א הַמְּתַפְּשֵׁטִים
בְּכַח הַחֶסֶדִים וְהַגְּבוּרוֹת הַיּוֹצְאִים מִיסוּד דַּאִימָא הַמְּסַתִּימָא בְּחֲזָה דַּא"א (נִלְע"ד לְפִי
הַתִּירוּץ שְׁמַתְרִץ הַרַח"ו ז"ל בַּס' דְרוּשִׁים הִיִּינוּ סִי י"א בְּסוּף עֲנָף ד' וְז"ל וְאֶפְשָׁר לוֹמֵר
כִּי לֹא הִיָּה כְּףֵה אֶלָּא קוֹדֵם אֶצִּי שְׁתַּרְיִן פְּרָקִין תְּתָאִין דְּרַגְלֵי עַתִּיק נִתְפָּשֵׁט בְּבִרְיָאָה כְּנ"ל
אַבְּל אַחַר הַתִּיקוֹן לֹא הִנְצָרָה לְזֶה וְחוּר הַעַתִּיק לְאַסּוּף אֶת רַגְלֵיו לְמַעְלָה בְּהַשְׁוֹנָאָה אַחַד
עַד רַגְלֵי אָרִיף וְנ"ל שְׁג"כ יְתוּרִץ כֵּן) וְהִנֵּה בִּיאָרְנוּ ש"ד ח"ד פ"ה וְגַם נִבְאָרְהוּ בַּש"ה
פִּי"ב אִיף ז"א בְּאֵין לֹו הַמְּנוּחִין שְׁלֹו שֶׁהוּא הָאוּר עֲצָמוֹת הַפְּנִימִי שְׁלֹו הָאִמִּיתִי שֶׁהוּא
בְּגִדְלוּתוֹ בְּאֵים לֹו מִלְּבוּשִׁים תּוֹף אַחֲוִרֵי דְנֵה"י דַּאִימָא וְנֵה"י דַּאִבָּא וְעַד"ז כָּל הַפְּרָצוּפִים
הֵם כְּףֵה כִּי הִנֵּה"י שְׁלֹו הַעֲלִיּוֹן הַחִיצוֹנִיּוֹת שְׁלֹו נַעֲשִׂי בַּחִי הַלְּבוּשׁ אֶל הַמְּנוּחִין שְׁלֹו הַפְּרָצוּף
הַתְּתוֹן הֵהיָה וְהִנֵּה אֵין מוּחִין פְּחוֹת מַג' בַּחִי שֶׁהֵם חו"ב וְדַעַת וְהִנֵּה הַחֶכְמָה הִיא קו
הַחֶסֶד וְהַבִּינָה הִיא קו הַגְּבוּרָה וְהַדַּעַת נְחַלֵּק לְשְׁנֵי חֲצָיו חֶסֶד וְחֲצָיו גְּבוּרָה לְהַכְרִיעַ
בֵּינֵיהֶם בְּסוּד כִּי אֶל דַּעוֹת ה' תְּרִין דַּעוֹת כמ"ש בש"א וְאָמְנָם הַחֶסֶד הוּא בַּחִי ה' חֶסֶדִים
וְהַגְּבוּרוֹת הִיא בַּחִי ה' גְּבוּרוֹת כְּנֹו בְּאֶדְר' נִשָּׂא וְהִנֵּה בּוֹ"א הִיָּה בּוֹ תְּרִין דַּעוֹת חַד מִמְּנוּחִין
שְׁנַמְשָׁךְ לֹו מֵאַבָּא וְחַד מִמְּנוּחִין שְׁנַמְשָׁכוּ לֹו מֵהִנֵּה"י דַּאִימָא וְכ"א מֵהֵם כְּלוּל מֵה' חֶסֶדִים
וְה' גְּבוּרוֹת אָמְנָם כָּאֵן בְּאָרִיף אֵין בּוֹ רַק דַּעַת א' כְּלוּל ה"ח וְה"ג טַעַם לְזֶה הוּא כִּי הִלָּא
גַּם מוּחִין דְאָרִיף נִמְשָׁכִין לֹו ע"י הַתְּלַבְּשׁוֹת דְנֵה"י דַּעְתִּיק בִּי וְהִנֵּה עַתִּיק אֵין בּוֹ ב'
פְּרָצוּפִים דְכַר וְנוֹק' אָמְנָם תְּרַנּוּיָהוּ חַד פְּרָצוּף וְלִכֵּן הֵתֵם בּוֹ"א דַּא"ו"א הָרִי תְּרֵי פְּרָצוּפִים

נכנסו בו תרין בחי' דמוחין א' בנה"י דאבא וא' בנה"י דאימא אכן הכא דעתיק דכר ונוקי דילי' הני כולא חד פרוצופא ולכן אין באריה רק ג' מוחין לבד ולכן אין בו אלא דעת א' ובו ה' חסדים מצד הדוכרא שם מ"ה שבו וה"ג מצד הנוק' שם ב"ן שבו כי הכל הוא בחי' א' זכור ולא תשפח כלל זה כי לעולם בכל פרוצופים האצילות כל החסדים נמשכים משם מ"ה החדש שבא לתמן האצילות וכל הגבורות משם ב"ן מברורי המלכים וזה סוד הזיווג למתק הגבורות הנק' שם בין המתבררת עתה מחדש בכל זיווג וזיווג בסוד מ"נ כנז' לעיל בש"ב ח"ג פ"ט ע"י החסדים הנמשכים משם מ"ה החדש וכבר נת' שם כי מה שבינר העתיק פעם ראשונה היה לתמן העצמות הפרצוף דא"א מתחילת תיקונו ונכנס בא"א בבחי' מוחין ואלו החסדים שנתנם העתיק בא"א פעם ראשונה מהם נכנס ונתקן הפרצוף א"א דכר ונוק' ונשארו שם תמיד קבועים לעולם וכאשר חוזר גם א"א לברר לצורה או"א ולתקנם בפעם ראשונה אז צריף שיקדים אליו זיווג עתיק דכר ונוק' והחזיר להמשיך מוחין חדשים אל אריה ונוק' כדי שיוכלו לברר בירורי חלקי או"א ואז באים אליה חו"ג חדשים החסדים משם מ"ה והגבורות משם בין ואז נתקנים שם מתוך האריה חלקי או"א כנזכר ועיין ש"ד ח"א פ"ז הרי שיש ב' מיני חסדים וגבורות א' הוא הראשוני לתמן הפרצוף ב' הם החדשים הנמשכי' בכל זיווג וזיווג אשר אלו אינם נשארי' שם קבועי' רק נתוני' ונעשה מהם צורת הולד ונולד שם.

וינדבר עתה באלו החסדים והגבורו' הראשוני' אשר הם לצורה הגדלות פרוצוף האריה עצמו ונאמר כי הנה נודע כי מוח החכמה מתלבש תוך הנצח ומוח הבינה בהוד ומוח הדעת ביסוד והנה היסוד דעתיק אשר הדעת בתוכו כולל חו"ג צר ואינו רחב כמו היסוד דאימא הנכנס ברישא דז"א שהוא היסוד דנוקבא שהוא בית הרחם אשר בה נוצר הולד והוא רחב ויכול לסבול בתוכו החו"ג משא"כ ביסוד הזכר שהוא צר מאוד בערה צינור ולכן כאשר נכנס הדעת של אריה תוך יסוד דעתיק לכשיכנס אח"כ בתוך א"א לא היה מקום שם לקבץ החו"ג ביחד בתוכו.

אמנם נכנסו תחלה הגבורות כי הם הבחי' שני' של הדעת והתחתון נכנס ראשון כנודע כדי שישאר אח"כ החסרים עם הגבורות ואח"כ כאשר נכנסו החסדים לא היה מקום לסבול את כולם ואז דחו החסדים את הגבורות שהיה למטה מהם ביסוד ויצאו דרך פי הנקב יסוד לחוץ תוך גופא דא"א ונכנסו החסדים במקומם תוך יסוד דעתיק ואז הגבורות היוצאים לחוץ חשקם ותאונתם להדבק בחסדים ולכן לא ירדו למטה בגופא דא"א להתפשט בו"ק כמו בז"א.

קול הרמ"ז צ"ע כי לעיל יישב הרח"ו זלה"ה שייסוד דעתיק זה הוא דנוק' דידי' ושמה גם יסוד זה נק' דזכר אע"ג שהוא נוק' לגבי עתיק הזכר ויש לזה טעם גדול כי יסודות נוקבות התחתונות אימא ורחל צריכים להיות רחבים הרבה לפי שמילדת ב' פרוצופי' חלוקי' מחו"ג דזכר ונקיבה נפרדים משא"כ ביסוד דנוק' דעתיק שאינה יולדת רק פרוצוף א"א שהוא פרוצוף אחד הכלול מחו"ג ביחד ע"כ.

ואמנם חזרו ועלו אחורי יסוד דעתיק והלבישו סביבו מבחוץ בסוד אור חוזר ומקיף מתמא לעילא ואז נמצאו החו"ג במקום א' למעלה מחו"ג דא"א בשליש העליון של הת"ת שצד שם מגיע היסוד דעתיק כנזכר בשער ד' ח"ב פ"א ואין ביניהם רק מסך היסוד כי

אלו מבפניו ואלו מבחוץ והנה בז"א הגבורות יורדות עד היסוד שבה כנזכר לפי שהנקבה דז"א פרוץ נפרד מהזכר שירדו שם הגבורות ביסוד דז"א פי שם הוא כנגדו דעת דנקבא ויוצאין ונוקבין דרף אחר לתמן פרוץ דנקבא וגם הה' חסדים נתפשטים בגופא לתמן פרוץ שהוא נפרד ממנה אמנם פאן דכר ונקבא דאריה פ"א צד ימין דכורא וצד שמאל נוקבא ולכן אינם צריכין הגבורות לירד ביסוד כמו בז"א אמנם נשארים בתוכו והחסרים נתפשטו בצד ימין והגבורות בצד שמאל כמו שנבאר בעזה"י עוד טעם אחר כי גם אלה החסרים והגבורות נמשכו מדכורא ונקבא דעתיק כנזכר אשר שניהם פרוץ קשור זה בזה ונמצא כי פיון שהם באים מבחי' זכר ונקבא ונכנס באריה שג"כ בו מחנברים זו"נ לכן נתחברו גם הם החסדים והגבורות המגדלים את פרוץ שניהם ונתפשטו אלו בימין שהוא בחי' דכורא ואלו בשמאל שהיא בחי' נוקבא וענין התפשטות זה הוא כי הנה אחר שיצאו הגבורות מפי יסוד דעתיק תוף גופא דאריה ונכנס החסדים במקומם ביסוד דעתיק הנה גם צריכים להתפשט תוף גופא דאריה להגדילו וגם הם צריכים לצאת כמו הגבורות ובצאתם מוצאים את הגבורות מקיפים את היסוד דעתיק מבחוץ חציים בצד ימין וחציים בצד שמאל ואז הגבורות אשר שם רוצים ונחיצים להדבק בחסדים ממשיכי' אותה עמה ועולים גם החסדים שם למעלה מהחנה והנה אין מקום מהחזו ומעלה להחזיק את כולם שם ואז שתי הגבורות נחצי שיהם יותר עליונות שהיו תחלה בימין הלכו אל צד שמאל שהוא הנזק' ואז ב' גבורות נחצי שבצד שמאל שהם יותר תחתונות ירדו למטה מהחנה בגופא דאריה בצד שמאל וכן עושי' החסדים כי השני חסדים נחצי היותר העליונות עלו מן החנה ולמעל' בצר ימין שהוא דכורא וב' חסדים נחצי היותר תחתוני' ירדו כנגדם במקומם תחת החנה ועתה נמצאו כל הה' חסדים בצד ימין והה"ג בצד שמאל וגם חצי החסדים העליונים הם למעלה כנגד היסוד וחציים למטה במקו' שפבר נסתים היסוד ששם האורות מגולי' בלי מסף היסוד.

אח"כ שמעתי ממורי זלה"ה כי לא יצאו כל החסדים אמנם חציי' נשארו מלובשי' תוף היסוד דעתיק וחציים שהם ב' נחצי ירדו ונתפשטו למטה מהחנה בצד ימין נמצא כי החסרים חציים מכונסי' וחציי' מגולי' אף הגבורות שבקו שמאל כולם מגולים והנה זה פ"א טובה תוכחת מגולה מאהבה מסותרת כי הגבורות הנקב' תוכחת נתגלו והאירו יותר בגלוי אף החסרים הנקבא אהבה נשארו סתומים ומסותר' ואין אור שלקם מתגלה היטיב.

וכבר ביארנו לעיל כי אלו החסדים והגבורות הם ראשונות שעל ידיהם נגדל פרוץ דאריה אמנם חסד, והגבורות המתחדשים אח"כ תמיד לצורך זיווג אינם עולים למעלה אמנם יורדת למטה פרוץ שירדו בגופא דז"א ובבואם אז החסדים והגבורות ראשונות מקבלים הארה מהם בכל פעם ולקמן בש"ד ח"ב פ"א נבאר יותר בזה ע"ש כי עי"ז נעשה ד' פרוץ פ"א באו"א וכבר ביארנו בחי' א"א דרף פללות בפ"א נסדר התלבשותו אל העתי' דרף פללות בפ"ב הנה: פרוץ ג נבאר עתה בפירוט בחי' רישא דאריה כפי אשר נת' בפ"ק בספרא דצניעותא וז"ל סתרא גו סתרין אמתקו ואזדמן כחד גלגלתא מליא טלא דבדולחא וכו'.

פ'י הענין פי ע"י שהיא הפרצוף יותר נעלם שבאצ'י בהיותו מתלבש גו סתר' אחרא
שהוא א"א אונדמן ר"ל נמצא ומושג ע"י שנתתקן באלו התקונים דרישא דאריה פי
התקון והשערות ואברי הפרצוף הם ממעטים את האור הגדול דעת' שנוכל להשיגו
ולחיותו מושג נמצא עם התחונים פי כל אלו התקונים של רישא דאריה הם מלבישים
את האור העתי אשר מתלבש בתוכם כמ"ש בפרקים הבאים.

והנה ז' תקונים יש בהאי רישא דאריה שעל ידם מאיר העתיק המתלבש בתוכם ואלו
הם הראשונה חד גולגלתא והוא גלגלתא דא"א הנק' פתר דאריה פנ"ל פ"א. ב' הוא טלא
דבדולחא והוא מוח דאריה הנק' חכמה שלו.

ג' קרומא דאנור' נה וסתום הוא סוד הקרום אשר מקיף את המוח ומפסיק בינו ובין
הגלגלתא. ד' אינון עמר נקי תליין בשיקולא הם בחי' האזניים אשר השערות דרישא
דאריה שהם כעמר נקי תליין מאחורי אינון אונדנין ואלו השערות תליין בשיקולא שונון
ה' רענא דרעונון איתגלייא בצלותא דמתאי והוא מצח הרצון דא"א.

ו' אשגחוטא פקיתא דלא ננים, ונטיר תדירא והם עינין דאריה. ז' גוקביה דפרדשק' והוא
חוטמא דאריה הרי נת' ז' תקונים דרישא דאריה הנק' בספרא דצניעותא פ"א שבעה
דגלגלתא.

נדע פי אעפ"י שנת' בפ"ב סדר התלבש' ז"ת דעתיק בי"ס דאריה והאמת פי זהו עיקר
התלבשותו העיקרי אמנם ודאי פינון שהעתיק הוא מתחיל' ליכנס ולהתלבש גו אריה דרף
רגלי העתיק מרגליו ועלה עד ז"ת שבו פנ"ל בפ"א והוא ממש דוגמת הז"א המלביש את
או"א מעט מעט בכניסת המוחין שלו עד שמלביש כל ז"ת דלהון וכן הענין בכאן אלא
שלא רצינו להאריה בו פי הוא מקום גבוה ומשם תבין מוצא דבר.

ונחזור לענין פי הלא כאשר נכנסו רגלי עתיק תוף רישא דאריה ודאי שפתחלה האירו
שם בראשו כל הז"ת פולם הארה בלבד אמנם עיקר התלבשו' אינו רק בכל פרצוף אריה
פנ"ל ונבאר בחי' זו הראשונה ברישא דאריה איה היתה והענין כמה שביארנו פי ז"ת
אית ברישא דא"א ובגו הני ז"ת אתפשט בקדמיתא עתיק בז"ת דילי' אמנם אח"כ עיקר
התלבשותו ברישא דאריה אינו אלא בתרין תקונים קדמאין פי הם ספירות גמורות
דאריה והם פתר נחכמה דילי' אף שאר הה' תקונים אינו רק הארה לבד פנ"ל והבן זה.

נדע פי ענין הארה זו פנודע פי החסד נק' יומם יומא דכולהו שיש בו פללות כל הז"ת
ולכן זה החסד דעתיק הנעלם בגו גלגלתא נתפשטו ממנו ז' אורות אל הז' תקונים
דגלגלתא הנז' אשר מכללם הוא המצחא כמ"ש בפ"ז ע"ש פי כל אלו הז"ת גלגלתא הם
בחי' הפתר עצמו אשר בו החסד דעתיק וכמ"ש גבי ז' גלגלתא דז"א ע"ש.

ואח"כ נתקן בחי' חכמה דאריה שהוא מוחא ע"י הגבורה דעתיק שבתוכה ופה בכתר
התקונים שלו הם ז' דגלגלתא ושל מוחא הם י"ג ת"ד דממוחא נפקא וזה פרטן חסר
דעתיק גו פתר דאריה גלגלתא דילי' וגבורה דעתיק גו חכמ' מוח' סתימא' ת"ת בקרום'
דאנורא נו"ה יש בהם שתי בחי' כמו שנבאר בפ"ז זה ולכן מתלבשים בב' תקונים ביחד
שהם תרין אונדנין ותרין עינין והיסוד במצחא והמלכות בנוק' דפרדשקא שהוא חוטמא
נענין בפ"ח היטב.

נדע כי גם שג"ר דעתיק לא נתלבש באריף ונשארו עליו בסוד אור מקיף נשמה לנשמה כנ"ל פ"ב עכ"ז בנדאי שהנשמה צריף שיתלבש בפנימיות אריף ברישא פי שם מדור הנשמה במקום המוח כנ"ל שם פ"ב ולכן הוצרך עתיק יומין להלביש את הדעת שבו גו ריש' דאריף ונתלבש באמצע פתר וחקמה דאריף בגו האי אוירא דיתבי בגו גולגלתא והקרומא כנ"ל מפסקת בין האי אוירא למוחא סתימאה כדי שתוכל המוח לסבול אור גדול דההו' אוירא ששם נתלבש הדעת דעתיק ובזה תבין בכל מקום מציאות הנשמה איך שורה על מוח אדם בהאי אוירא דע"ג קרומא דמוח' ונמצא כי הדעת שהוא הנשמה של הו"ק דעתיק פנודע הוא גדול מכולם ועיקר הארת עתי' באריף הוא בזה הדעת העומד לגו האי אוירא בין פתר וחקמה תרין רישין דאריף כנ"ל בפ"א להחיות התרין רישין ומכ"ש שאר תיקונים דאריף כי החסד שלו דעתיק המתלבש בכתר דאריף נק' גופא בערף הדעת דעתיק שהוא נשמה לכל הו"ק.

והנה בהיות הדעת בהאי אוירא הוא סתום מאוד מאוד דהא הקרומ' דחפאי על מוחא מפסי' הארתו ולכן הוצרך להוריד יותר למטה בבחי' הדעת הנה ונתגלה בפומא דא"א כי אין הבדל בין חסי מדבר לחי בלתי מדבר אלא הפה ולכן הוא אבר הגדול מכולם ולכן אין הדעת מתגלה אלא בו כי לעולם הרעת מתגלה בפה כמ"ש מפיו דעת ותבונה וז"ש זוהר משפטים ד' קנ"ג א' דעת גנוז בפומא ועכ"ז עדיין הוא סתום אלא שאינו כ"כ וכמ"ש באדר' נשא ד' קל"א ב' דתאני מהאי פומא עילאה נשבא רוחא וכו' ודא הוא טמיא דכולא דלא איתדבי' לא לעילא ולא לתתא והוא סתום בפתימאה דסתימין דלא אתיידע פ"א כי בזה הפה אסתמר ויתבי הדעת תמירוהא דכולא שהוא עתיק הנז' רישא דלא אתיידע ולא אתדבק ועיין בפ"ז בענין הפה ולכן יוצא הכל מזה הפה להחיות לז"א שהוא האור מן הדעת דעתיק הגנוז שם ועכ"ז עדיין הוא סתום וכמ"ש שם דבהאי אתרחיצנא אבהתנא לאתלבשא בהאי רוחא לעתיד כי עתה עדיין הוא סתום ואינו מתגלה רק להאיר לז"א כמו שנת' שם במקומו באדר'.

והנה האי אוירא דכיא הוא סוד הנז' בפ' בראשית ד' ט"ו א' וט"ז ב' ע"ש יחי אור יתנה אויר כי יצאת י' מהאי אויר ואשתאר אור וזה היו"ד אשר יצאתה ממנה נבארה בפיו וטעם קריאתו אוירא דכיא הוא כי הה"ח שפדע' נק' אויר' דכיא כנז' באדר' קדישא והה"ג נק' אשא דכיא וע"ש החסדים שבו נק' אוירא דכיא האיף ענינו ומציאתו ע"ש.

סליק פרק ג' בעה"י: פרק ד אחר שנת' פרק ג' סדר התלבשות ז"ת בז' תיקוני רישא דאריף דרך פלל נבארם דרך פרט ולכן נבאר תחילה מ"ש באדר' האזינו אש' התחלנו לבאר בח"א פ"א וז"ל ג' רישין אתגליפין דא לגו מן דא וכו' בד' רפ"ח א' ובקאור הענין בקיצור כי הנה ביארנו בפרקים שעברו כי אין ברישא דאריף רק ב' ספי' מהט"ס שלו והם פתר וחקמה גלגלתא ומוחא והנה מפל פרצוף דעתיק' אין נשא בלתי לבוש זולת ראשו כנ"ל וכל רישא דעתיק' נק' בשם חז רישא דרך הכללות ואלו הג' רישין הנזכרים כאן הם מתתא לעילא ב' ספי' ראשונות דאריף שהם פתר וחקמה כנז' שאלו השנים הם דא לגו מן דא כי המוחא בגלגלתא קנימא אף רישא דעתיק' הוא למעלה מתרין רישין דא"א ולכן דא לעילא מן דא.

ועתה התחיל לבאָרם מתתא לעילא ואמר רישא חדא חכמתא סתימא דאתכסיא והוא חכמה דאריה הנק' מוחא סתימאָה כי קרוּמא דאוירא מכסה אותה כנ"ל בפ"ג למעלה ממנו רישא עילאָה עתיקא קדישא וכו' הוא פּתַר גלגלת' דאריה אשר הוא עיקר הפל ולכן נק' ע"ק כי הוא שם הכולל לכל א"א ולכן אמר בה רישא עילאָה כי היא עילאָה יותר מן הראשונה שהיא רוחא סתימאָה למעלה ממנה רישא דכל רישין דלאו רישא רישא דלא ידא ולא אתיידע וכו' שהיא רישא דעתיק יומין והבן כי אלו השנים שהם ב' ספי' ממש גמורות דברישא דאריה נזפרו בשם תרין רישין אמנם שאר תיקוני רישין אינם נק' רישין ב"ע כי פּוֹלָם הם תיקוני הגי' תרין רישין ומהם יצאו וכמ"ש פ"ח ופ"ט.

והנה רישא דעתיק נדאי שיצדק בה היטב שם רישא כי היא גלגלת' ומוחא בגוה אף באריה אין נק' לגלגלתא ומוחא לכל חד רישא בפ"ע ובהכרח צריה שפכל ראש יהיו בה בחי' ראש שהיא הפלי ובתוכו המוח שהיא הרוחניות והעצמיות.

ולכן צריה שתדע כי כיון שאלו הב' ספי' דאריה נק' רישין צריה שיהיו ראשין ממש וכל א' משתייהן תהיה כוללת ב' בחי' שהם גלגלתא ומוחא ואעפ"י שאנו קוראין לראשונה גלגלתא ולשניה המוח הענין הוא שכ"א מהם בפ"ע הם רישא חדא גלגלתא ומוחא בגוה אף בערה שמתלבשין זו בתוך זו ונעשית רישא קדמאָה בערה גלגלתא דחוד והרישא תנינא מוחא לחוד דבגו גלגלתא דהיינו רישא קדמאָה ומזה תבין למה נקראין תמן רישא רישין ממש.

והענין דע כי האי אוּירא שכתבנו לעיל בפ"ג שהוא מפסיק בין הפתח דאריה לחכמה שבו הוא בחי' מוחא לגולגלתא שהוא הפתח והענין כי הפתח דאריה הנה הוא הגלגלתא ראשונה שלו ונודע כי הגלגלתא היא קדירת המוח העשויה מחיבור עצמות וכולה חלולה מנקבים קטנים כמו הספוג וטעם הענין פדי שיכנס האויר ויהיה לו מקום לעמוד באותן הנקבים חלולים שבגלגלתא וידקור חום המוח והראש ולא יתייבש המוח פנודע לחכמי הניתוח ומבשרי אחזה אלוה כי כן בגלגלתא עילאָה יש שהוא אוּירא עילאָה הנכנס באותן החלולים של הגלגלתא וזה האוּירא נעשה בחי' מוחא ממש בתוך הגלגלתא הזו אלא שהיא מוחא זכיה ודקיק סגי לחדא ולכן נק' בשם אוּירא כי הוא בבחי' אוּיר הזו שאינו נתפס הרי נת' בחי' הפתח דאריה שהוא הגלגלת' עם מוחא שבתוכה הנק' אוּירא וכל אלו הב' בחי' שהם הגי' תרי גלגלתא ואוּירא נעשה בחי' חד גלגלתא בערה מוח הנק' חכמה דאריה ונמצאו שעתה שהם תרין מוחין זה בתוך זה חכמה דאריה בגו האי אוּירא ומפסק ביניהם האי קרוּמא דאוירא ומזה תבין מ"ש באדר' נשא ד' קנ"ד ונ"ל בחללא דגולגלתא קרוּמא דאוירא דחכמתא עילאָה סתימאָה וכו' והאי קרוּמא דאוירא אתחפניא על מוחא דהאי חכמתא סתימאָה וכו' ודקדק באמרו תחלה חכמתא עילאָה [קול הרמ"ז].

נלע"ד שז"ס אות א זה דהיינו ב' יודי"ן ב' החכמות ובאמצע הדעת] סתימאָה ואח"כ אמר דאיהו חכמתא סתימאָה להורות מה שביארנו כי תרין מוחין הוי חד שהוא אוּירא דאתעביד מוחא עילאָה אל הגלגלת וזה נק' חכמתא עילאָה סתימאָה אף מוחא תנינא חכמה דאריה ואינו עילאָה אמנם נק' חכמתא סתימאָה ולא עילאָה והאי קרוּמין מפסיק תחות האי חכמתא עילאָה סתימאָה הנק' אוּירא ותיב ע"ג מוחא תנינא דאקרי חכמתא סתימאָה וז"ש והאי קרוּמא אתחפניא על מוחא דאיהו חכמתא סתימאָה כי הקרוּם חופה

על מוחא תנינא ממעל לו אף בערף קדמאא אינו עומד עליו ממש רק נק' קרומ' דיליה וילנה לא אמר ברישא בתללא דגלגלתא קרומא דאורא דחפיא על חקמתא עילאה סתימאא וקבו זה.

וז"ש אח"כ והאי מוחא דאיהו האי חקמתא סתימאא וכו' שלא תטעה שהמוחא עילאה הוא דשקיט ושפנה באתר' פחמר טב על דנרדניא שהדינים מתגלים שם קצת כמו שזכר בפ"י להיות הגבורה דעתיק מתלבש בה פנ"ל בפ"ג.

אמנם זה המוחא הוא האי חקמתא סתימאא ולא האי חקמתא עילאה סתימאא הנק' אורא שאין בה דינים כלל כי הדעת דעתיק מתלבש בתוכה כנו' שם. אמנם תלה הקרומא באורא ולא קאמר האי דמוחא אנדפך והטעם כי האי קרומא להמעי' אור האורא נעשיתה שלא ירד אורו הגדול אל המוחא תנינא ולא תוכל לסובלו ולכן הושם הקרום למסך ביניהם ולכן נק' הקרום קרומא דאורא ועיין בפ"ט.

הכלל העולה מזה כי אלו התרין רישין דבא"א הוויין תלת' אמנם אינם נק' אלא תרין רישין בלחוד כי הרי תלתא אינון גלגלתא ואורא ומוחא כי האורא נק' מוח' בערף הגלגלתא ונק' גולגלת' בערף מוחא תנינ' האמיתי שהוא החכמה דאריף ואמנם אינם רק תרין רישין לחוד לסיבת הנ"ל כי כל רישא צריף שיהיה בה גלגלתא ומוחא.

והנה הגלגלת הראשונה עם האור שבתוכה שהיא בחי' מוחא דילי' נק' רישא חדא ואח"כ מתחבר האי אורא ונעשית גם היא בחי' גלגלתא שנית בערף המוחא האמיתי חכמה דאריף הרי הם תרין רישין שהם תלתא וכול' בא"א זילתי האי רישא עילאה דלא אתיידע שהוא בעתיק יומין והבו בפרק ה' הבאה: פרק ה' ונבא' ענין הני תרין רישין דאריף שהם גלגלתא פתר ומוחא חכמה אשר נתחלקו לתלת רישין הנ"ל שהם גלגלתא ואורא ומוחא ומה ענין ג' אלו.

דע כי אין לה דבר ובחי' בכל האצילות שאין בו ג' אלו בין באורות בין בפלים והם פנימי ומקיף ומקיף לשניהם על פולם וכל אלו נת' באורף בש"ד ח"ב פ"י ולכן היה בכאן ברישא דאריף ג' בחי' אלו ברישא דיליה ואלו הג' בחי' נק' נשמה ורוח ונפש הא כיצד מוחא סתימאא שהוא חכמה שבאריף הוא סוד נפש והיא פנימי ועליו רישא תנינא הנק' אורא הוא רוח כי אור הוא רוח פנודע והוא אור מקיף ועליו רישא תליתאא עליונה מפולם הנק' גלגלת' והוא נשמ' הוא המקיף עליון לשניה' והנה כל בחי' מאלו ג' הנז' כ"א מה'.

נחלק ג"כ לג' בחי' הנז' כי גלגלת' עצמה שהוא המקיף העליון יש בה פנימי ומקיף עליון וכולם בחי' נשמה וכן באורא וכן במוחא וזכור כלל זה. וצריף שתדע כי באריף אנפין כל השמו' אשר לו אינם פשוטים אכן פולם הם במילויים והם נקודים רק שהפרש יש כפי המילויים וכפי הנקודים וזכור כלל זה.

ונבאר עתה פולם דע כי גלגלתא שהוא פתר דאריף אשר פללותם הוא נשמה ומקיף עליון הנה היא נחלק' לג' בחי' כי יש בה אור פנימי והוא הוי"ה במלוי ע"ב דיודין כי כל הוי"ה דע"ב הוא בחי' נשמה ואמנם הד' אותיות הם מנוקדות בחולם צירי קמץ צירי יוד הי ניו הי אף אותיות המלוי אינם מנוקדות.

נחונגא בן הקנה במדת הפתר וע"ש ומילואם הוא ביודין ונקודתם פבר נרמזו לעיל
ברישא תנינא איהם ואלו הם י"ב תיקוני דיקנא דעתיקא והי"ג הוא מזל הפולל את
פולם.

ונה תבין איה לפעמים שם ס"ג הוא גבוה משם ע"ב פי הרי ג' היות דיודין נפקי מההוא
ס"ג הנ"ל ולפעמים שם ס"ג הוא למטה מע"ב פי הרי גולגלתא הוא רישא קדמא היא
דמלוי יודין דע"ב וברישא תנינא הוי ס"ג תחותיה ולכן אל יקשה בעינייהאם תמצא בזוהר
מאמרים חלוקים בענין זה ע"כ לשון מורי זלה"ה.

והנה קשה פי הוא חולק במ"ש לעיל פי ג' שמהן דרישא תנינא הוי דס"ג ולא דע"ב
והיינו יכולים לומר מפח קושא זו פי האמת הוא שבכל רישא מהנה תלתא יש בה הוי"ה
אחת פוללת כל בחינותם.

והראשונה דע"ב והשניה דס"ג והשלישית דמ"ה. אמנם הג' הוי"ו שיש בכ"א מהם הם
במלוי יודין דע"ב וצ"ע.

והנלע"ד יותר אמיתי כמה שית' פ"ט פי י"ג נימין בשערי נפקי מהאוריאה והי"ג תיקוני
דיקנא במוחא סתימאה וז"ש לעיל. והנה משם נמשכו אל הי"ג תיקוני דיקנא וכו' נמצא
א"כ פי ג' שמהן דאוריאה פולם במלוי ס"ג ואמנם בכ"א מאלו הוי"ה יש ג' יודין פנגד ג'
היות במלוי ע"ב וכנודע פי בדיקנא הם במילוי ע"ב פמבואר בפט"ז ע"ש ומכאן עד פיו
אינו בספרים הישנים.

והנה בזה תבין מאמר באדרא רבא ד' קפ"ח ע"ב וז"ל האי גולגלתא חינורא דיליה נהיר
לתליסר עיבר גליפין ד' בסיטרא דא ושם אמר י"ג נימין דשערי קיימין מהאי סטרא
ומהאי סטרא וכן באדר"ז אמר בגין דהאי חקמתא סתימאה ביה מתפריש תלת זימנין
לארבע וכו' והרי בג' מקומות אלו מציינו בחי' י"ג פעמים וצריף להבין מה ענינו אבל
הביאור הוא כמש"ל פי ג' מיני היות של עצמות יש בג' רישין שפל ראש משלשתן יש
בה ג' היות משונה פי ג' הוי"ו"ת העליונות דברישא עילאה הנק' גולגלתא דא"א הם
במלוי דיודי"ן ובה י"ב אותיות הפשוטות ויש בהם עוד פללות שלשתן הרי י"ג וכן י"ג
היות אחרות ברישא תנינא הנק' אוריאה במילוי ס"ג ובהם י"ב אותיות הפשוטות ועוד
פללות שלשתן הרי י"ג וכן ג' היות אחרות דמלוי מ"ה דאלפין ברישא תליתאה הנק'
מוחא סתימאה ובהם י"ב אותיות ועם פללות השם בעצמו הרי י"ג.

והרי נת' ג' בחי' של ג"פ י"ג הנז' בשני האדרות יברכה מקורא דתלת שמהן הענין פי
פבר ביארתי לה באדר"ז הענין תלת רישין פי ע"ב דיודי"ן הוא ברישא קדמא שהוא
גולגלתא חינורא ומילוי ס"ג ברישא תנינא ומילוי אלפין ברישא תליתאה אמנם מן
הראשון נמשך רוח חיי לפומ' קדישא ולכן אין יכול' להשיגה אב' זמינין אבהתנ' לעתיק
ולתלב' ביה פי להיות ראש עילאה אין בו פח להתלבש פלל אמנם מרישא תנינא שהוא
זה שם של ס"ג אשר מהם נמשכים י"ג נימין דשערי וכבר ביארתי שמשם נמשכין אל
י"ג תיקוני דיקנא דעתיקא פי הלא במילוי זה בשם ס"ג יש בו ג' יודיין והם ג' שמות
הוי"ה והם רמוזים בריש תפלת ר' נחונגא בן הקנה במדת הפתר ומילוינן הוא ביודי"ן.

ובגדה תבין איה שם ס"ג הוא פאן גבוה משל מלוי יודי"ן וילזמנין הוא להיפך פי הלא רישא קדמאה הוא מלוי יודי"ן. ובגדה אל יקשה בעיניה אם תראה הפכים בענין זה והבן זה.

וכבר ביארנו נקודות שמות אלו באדר' האינו ברישא תנינא ואלו הן י"ב ר"ל פנימיות הדיקנא הנמשכת משם ס"ג דרישא תנינא פי החיצוני הוא שם מ"ה דרישא תליתאה שממנו יוצאים כנז' לקמן תיקונא דיקנא דעתיקא והי"ג שהוא הנק' מזלא כולל את פולם כנז' באדרא ולכן צריף להגיה מקורא דתלת שמיהן יקירין אילין יו"ד הי"י וא"ו הי"י.

וכבר ביארנו יב"ק יחוד ברכה קדושה אלו הג' שמיהן נק' יב"ק ברכה והם סוד הפסוק יברכה וכו' וכבר ידעת פי הם בדיקנא דעתיקא פמבנאר אצלנו בבניאור ברפת פהגים. ואמנם ברישא תליתאה ששם הוא המלוי אלפין ונק' קדושה והטעם פי קדוש' הוא סוד המוחין בכל מקום והנה שם זה ברישא תליתאה שהוא נק' תמיד מוחא סתימאה שבכתר ולכן נקרא קדושה והנה שם זה אתפשט עד חוץ דעתיקא והכל הינצא משם הוא נמשך זה הוא רישא תליתא'.

אמנם המשך הראש השני הוא בסוד הדיקנא דעתיקא פי אין יכולת להתלבש באבר העצמי רק בסוד שערות לרוב העלמו אבל זו השלישי מתלבש בחוץ ואע"פ שהראשון הוא העלם מפולם ועכ"ז מתלבש בפומא כבר ביארנו שאדרבא לרוב העלמו נעלם בפה וזמנינו אבהתנא לאתלבשא בה אבל לא עתה ולכן חוץ גי' ס"ג לרמוז פי יצא משם ס"ג העליון שברישא תנינא אבל החוץ הוא ברישא תליתאי וגם פי הוא עצמו סוד ג"פ אהי"ה ושלשון פמנין ס"ג וכמ"ש בע"ה והענין פי כבר ידעת פי שם ס"ג מתלבש במלוי אלפין כנז' בתיקונים וקנגד אותן ג' יודי"ן יש פאן ג' אלפין שמשם נמשכין ג"פ אהי"ה שהם פמנין ס"ג.

ואמנם מסוד החוץ הנה נמשכין אל הדיקנא דז"א ולהיות החוץ הוא דינא ולכן בו הוראת אהי"ה שהוא בפינה. והנה כבר ידעת פי דיקנא דז"א אינו אלא שיתא פי הוא סוד ו' דשמא קדישא ו"ק אבל אח"כ ניתוסף בו נה"י פנודע ואז היו תשע ונה נרמז (באדר"ז) רצ"ה שיתא אינון תשע אקרין ואמנם פשעלה הת"ת בסוד תפלות מנחה דשבתא בדיקנא דעתיקא עד מזל הראשון שהוא תיקון ה"ח ולא עד בכלל נמצא שאז יש ד' תיקוני' יתירים פי מזלא י"ג דעתיקא כבר ביארנו שהוא פללות אחרים פולם ונמצא פי אז הז"א קונה הד' אחרים ועם הט' שלו הם י"ג ואז יש לו י"ג תיקונים ג"כ וז"ס ד' מלוי יו"ד ד' על ו' כנז' בפ' ניקרא ד' ע"ב פי סוד הד' הם תיקונים דעתיקא והם נמשכים על ו' שהוא הז"א אזי נעשית אח"כ ט' תיקונים בתוס' נה"י כנז' ואז יש לו ג"כ י"ג תיקוני דיקנא ובאלו י"ג תיקונים הם נ"פ אהי"ה פי תיקון י"ג הוא כולל מפולם דוגמת העתיקא וז"ס יאר ה' כו' פנזפר אצלי בברפת פהגים וזהו נק' קדושה וענין יחוד הוא שם אדנ"י והענין פי בשם זה יש א"י פנזפר בתיקונים א' אהי"ה י' הוי"ה לרמוז פי התיקונים הנזכרים דעתיקא ונדעיר פולם נמשכים אלי' והענין פי הלא אין בנוק' דיקנא והטעם פי כבר פירשתי בסוד נטילת ידים פי שערות הראש נעש'י דינים קשים.

אבל מותר שערות הדיקנא נעש'י מהם קליפין קשים והנה אם גם לנוק' הנה דיקנא הנהנמצא פי להיות' בסוד הכל ינקו החיצונים ויחריבו הקליפות את העולם ביניקתם

ממנה אבל עתה שאינם יונקים אלא מצד רחוק שהוא מדיקנא דז"א אין לקליפות כ"כ שקליטה.

והנה תמצא שיש כ"ד צירופי אדנ"י כנגד י"ב דעתיק וי"ב דז"א והי"ב צירופים ראשונים כנגדם הם בראש הנקיבה וי"ב האחרים כנגדם הם בגופא וי"ב שבראשה הם סוד ז' הנז' בראש ספרא דצנעותא שהם ז' דגלגלתא והם גולגלתא טלא דבדולחא קרומא דאורא ומצחא ועמר נקי ועיניו וחוטמא כמבואר אצלי שם.

אמנם בכאן בעתיקא העיניו נחשבין לעין א' וכן ב' נקבי החוטם אף בז"א או במלכות נחשבת כ"א לשנים ונמצא פי תרין עיניו וב' נקבי החוטם עם ה' האחרים הם ט' וב' האזניים והפה הרי י"ב דברישא פי האזניים לא נזכרים בעתיקא כלל באד'.

גם דע כי במקום עמר נקי הוא במלכות שערי סומקא אבל שערי דעתיקא עליהו נאמר ושער ריש' פעמר נקי הרי לה י"ב ברישא הם כנגד י"ב ת"ד מעתיקא וכנגד י"ב דדיקנא דז"א הם ג' פרקין בזרוע ימין וג' בזרוע שמאל ושית פרקין בתרין שוקין הרי הם י"ב כנז' בתיקונים בפס' וקרא זה אל זה ואמר.

והענין כי אלו הם כ"ד קישוטי פלה ואינם עצם הפלה פי' כי להיות אלו הי"ב תיקוני עילאין נמשכין עד הנוק' אינם יכולים להיות מתגלים ממש בסוד עצמות רק בסוד תכשיטין דנגמת רישא תנינא דארץ שמתלבש בי"ג ת"ד ולא באברים לרוב העלמו אף עכ"ז להיות תכשיטין ודאי שאינו כ"כ פנימי' באברי הנוק' כי אלו הם תכשיטין לפני אחר ולפניו העלם אחר העלם ופי' תכשיטין הוא פי' הלא הקליפות נק' חושף והם מחשיכים את המלכות הסמוכה אצלם ולכן צריכי' אלו התכשיטין להאיר אותה דנגמת סרק המעברים הנשים על פניהם והנה הם סוד האורות שהם כ"ד מי"ב י"ב תיקונים עילאין ומאירין באלו הי"ב דייקא ברישא ובגופא וזהו כנגד הפסוק ישא וכו' הנז' אצלי בפ' ברכת פהנים שהוא בנוק'.

אמנם שם זה אדנ"י כשקבל כל אלו התיקונים הוא מצורף עם שם הני"ה דנגמת חיבור אהי"ה עה הוי"ה פן מצטרף אדנ"י עם הוי"ה אף יש הפרש פי אם גובר הוי"ה הוא יאהדונה"י ואז הוא סוד היום כי אז נמשך לה כ"ד תיקונים הנ"ל ע"י הת"ת אף בלילה פי אז אדנ"י גובר פי בז"א נאמר בו המפיל חבלי שינה על עיני כנז' אצלי בפ"י ברכה זו אז גובר שם אדנ"י על הנייה שהיא נותנת ואינה מקבלת על ידה ולכן שם זה אידהנוי"ה ותראה איה בראש שם זה א"י דאדנ"י על י"ה דהוי"ה אף שאר השם אינו גובר ויש שם ה' יתירה לרמז על שם אהי"ה פי הלא המל' נק' קרית ארבע כנז' בתיקונים שיש בה הוי"ה אהי"ה הוי"ה אדנ"י והנה שם זה רומז לד' שמות הנז' פדי שיה' רמז, בו על שם אהי"ה ניתוסף אות ה' אחרת כנגד שם אהי"ה שיש בו ב' ההי"ן הרי פי בשם זה הוא שמו' קרית ארבע וזה אמרו נרמזין א"י רביעאה דתרין שמהן נתפרשין רשימין בהון פי' כי הם אהי"ה ואדנ"י יש בהם תיבות הוי"ה הוי"ה.

ודע כי ז"א הי' נשפע מן או"א ועתיקא ממש אבל הנוק' אין השפע נשפע בה רק ע"י השערות והדיקנא כנ"ל עכ"ל מהרח"ו ששמע פירוש אחר מהרב האר"י זלה"ה. סליק

בעזה"י: פָּרַק ו אַחַר שְׁבִיאָרְנוּ בַחֲי' כְּתָר וְחֻכְמָה דְאַרְיָה שְׁהֵם תְּרִין רִישֵׁין דִּילְיָה אֲשֶׁר נִתְחַלְקוּ לְג' רִישֵׁין פְּנ"ל בְּפָרְקִים שְׂקָדְמוּ.

וּגַם בַּפ"ג בִּיאָרְנוּ דְרָה פְּלִלוֹת אִיָּה נִתְלַבְּשׁוּ ז' תַּחְתּוֹנִים דְעֵתִיק בּו' תִּיקוּנֵי רִישָׁא דְאַרְיָה נִחְזָר עֵתָה לְבָאָר עֲנִין ז' תִּיקוּנִים אֱלוּ בְּפָרְטוֹת. וְהִנֵּה כְּבָר נַת' שָׁם כִּי חֶסֶד דְעֵתִיק נִתְלַבְּשׁ בְּכֶתֶר דַּא"א אֲשֶׁר הוּא גְּלַגְלֵתָא רִישָׁא קְדָמָא דְאַרְיָה וְהִנֵּה מְהַרְאֵי שְׁעֵתִיק יוֹמִין לֹא יִגְלָה הָאֲרָתוֹ הָעֵיקָרִית רַק בְּרִישָׁא קְדָמָא וְהוּא הַגּוֹלְגֵלְתָא וְאַח"כּ תְּאִיר זֶה הַגּוֹלְגֵלְתָא בְּרִישָׁא אַחְרָא שְׁהִיא מוֹחָא סְתִימָאָה חֻכְמָה דְאַרְיָה אֲמַנָּם לֹא כֹּף הִנֵּה כִּי אִם שְׁהֵעֵתִיק מִתְגַּלְגֵּל בְּהַנֵּי תְרִין רִישֵׁין פְּחָדָא וְטַעַם הַדְּבָר כִּי הִנֵּה או"א דְתַחֲוֹת דִּיקְנָא דַא"א נִמְשָׁף בְּהֵם חֵיוֹת מְהַנֵּי תְרִין רִישֵׁין גְּלַגְלֵתָא וּמוֹחָא כַּמ"ש בַּש"ד ח"א פ"ב וּפ"ג וּבְעֲנִין דַּאו"א יְהִיו שְׁוִים פְּחָדָא נְפָקִין וְכַחְדָּא שְׁרִיין וְלָכוּ הַנּוֹצְרָכוּ אֱלוּ הַתְרִין רִישֵׁין לְהַתְגַּלּוֹת בְּהֵם הָעֵתִיק בְּהַשְׁוֹאָה א' ג"כ וְלָכוּ חֶסֶד דְעֵתִיק נִתְלַבְּשׁ בְּגוֹלְגֵלְתָא וְהַגְּבוּרָה בְּמוֹחָא הִיא חֻכְמָה וְאִז נִכְלָל חֶסֶד בְּגְבוּרָה, וְהַגְּבוּרָה בְּחֶסֶד וְהִיו שְׁוִים.

גַּם אַחַר שְׁהִיִּסוּד דְעֵתִיק עִם חֶסֶד שְׁבִתּוֹכוֹ נִתְלַבְּשׁ בְּמַצַּח דְאַרְיָה פְּנ"ל בַּפ"ג וּבַפ"ד וּמְשֵׁם חֲזָרוּ לְהֵאִיר וְלְהַתְפַּשֵּׁט בְּדִיקְנָא וּבְמִזְלָא שְׁהוּא תִּיקוּן הִי"ג וְגַם בְּתִיקוּן הַנְּקָרָא נּוֹצֵר חֶסֶד פְּנּוּזָר בַּפ"ז וְנּוּזָר בְּהַאֲזִינוּ דָּף רַפ"ט א' וְהֵאִי רְצוֹן אֶתְפַּשֵּׁט לְתַמָּא בְּדִיקְנָא וְכו' וְגַם הַדִּיקְנָא עֲצָמָה הִיא בְּסוּד יְסוּד כִּי לָכוּ הַנְּשִׂים שְׁאִין לְהֵם בַּחֲי' יְסוּד אִין לְהֵם זְקוּן וְכוּן הַהוּד שְׁבוּ נְגַלָה בְּדִיקְנָא כַּמ"ש בְּאַדְרָא נְשָׂא דָּף קַמ"ג וְתַנְיָא הוּד עֵילָאָה נְפַק וְאַתְעַטֵּר וְנִגִּיד לְאַתְאַחְדָּא בְּעֵלְעוּי וְאַתְקָרִי הוּד זְקוּן א"כ הָרִי רִישָׁא עֵילָאָה דְעֵתִיק אֶתְגַּלְיָא בְּתְרִין רִישֵׁין דְאַרְיָה פְּחָדָא שְׁהֵרִי נְגַלָה בּו' תִּיקוּנֵי גְּלַגְלֵתָא וְגַם בְּמוֹחָא וּבְדִיקְנָא דְנְפָקִי מְמוֹחָא כַּנּו' ב"ח ע"ש וְנִמְצָא כִּי כְּמוֹ שׁז' תַּחְתּוֹנִים דְעֵתִיק מִתְגַּלִּין בּו' דְגּוֹלְגֵלְתָא כֹּן הֵם מִתְגַּלִּים בְּדִיקְנָא דַא"א וְלֹא קַבְלֵתִי סְדָרָם בְּפָרְטוֹת.

וְדַע וְהִבֵּן אִיָּה כְּתָר וְחֻכְמָה אֱלוּ דְבְרִישָׁא שְׁהֵם דְכַר וְנוֹק' וְלָכוּן זֶה חֻכְמָה הִיא גְבוּרָה כִּי הִיא נוֹק' לְגַבְיָה וְעִיין הֵיטֵב בְּפָרְק א' וּבְפָרְק ב' כִּי כְּוָלָה מִבְּיּוֹרֵי הַמְּלָכִים אֶתְעַבִּיד לְהַכִּי מִיָּנָה נְפָקִי י"ג תִּיקוּנֵי דִיקְנָא.

וְנִלְע"ד שְׁאַפְשֵׁר כִּי הִיא בַּחֲי' נוֹק' מְשֵׁם ב"ן שְׁבִיאָרְיָה כַּנּו' בְּשַׁעַר ג' חֻלְקָא א' פָּרַק א' כִּי כָּל הַנּוֹקְבִין מְמַנּוּ נַעֲשֶׂה כַּנְּלַעַד"ח וּבְזֶה תְּבִין אִיָּה הַכְּתָר הוּא רַחֲמִים גְּמוּרִים אִיָּה חֻכְמָה יֵשׁ בָּהּ דִּינִים אֱלָא שְׁהֵם נְכַפִּין כַּנּו' בַּאד"ר נְשָׂא ד' קַכ"ח ב' דְהֵאִי מוֹחָא שְׁקִיט וְשְׁכִיבָה פְּחָמֵר טֵב דִּינֵיב עַל דְּנִרְדִּיָּא הָרִי בַּפ"י שְׁיֵשׁ בָּהּ דִּינִים וְשְׁמָרִים אֱלָא שְׁהֵם נַחֲסִים וְשְׁקִיטִים וְנְכַפִּין שְׁם בְּמִקּוּמָן וְכוּן פְּתַב בְּעַל מַעְרַכַת אֱלֵהִים כִּי חֻכְמָה הוּא דִּין וְיֵשׁ לוֹ קֶצֶת סְמָךְ מְזָה לְהִיּוֹת הַמוֹחֲנַק' טְלָא דְבְדוּלְחָא הוּא כִּי שְׁוֹרֵשׁ הַמְּוֹחֲחִין הֵם ג' חו"ב וְדַעַת שְׁהֵם ג' אוֹתִיּוֹת יֵה"ו וְאִם תְּמַלְאֵן בַּאֲלִפִּי"ן יו"ד ה"א נַא"ו בְּגִי' ט"ל וְהִנֵּה זֶה הַגְּבוּרָה דְעֵתִיק הַגְּנוּזָה תּוֹף מוֹחָא דְאַרְיָה נַק' בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא בְּכָל מְקוּם ר"ל נַר הַחֻזְקָא כִּי הַנַּר הוּא אֵשׁ וְאִינוּ אֹר כְּמוֹ חֻסְדִּים וְהוּא נַר אֵשׁ חֻזְקָא מְצַד הַגְּבוּרוֹת וְאַמְנָם שְׁאָר הַגְּבוּרוֹת אֲפָשֵׁר שְׁיִקְרָאוּ כֹּף דְרָה הַשְּׂאֵלָה אֲבָל סְתָם בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא הִיא זֶה הַגְּבוּרָה דְעֵתִיק הַגְּנוּזָה בְּהֵאִי מוֹחָא וְזוֹ שְׁוֹרֵשׁ לְכָל הַגְּבוּרוֹת כְּוָלָם וְז"ש בַּפ"י פְּקוּדֵי ד' רַנ"ז ב' וְת"ח רִישָׁא שִׁירוֹתָא דְמַהֲמֻנוֹתָא גוּ מַחְשָׁבָה.

בטש בוצינא דקרדינותא וכו' אֲשֶׁר נת' לעיל ש"ב חלק ג' פֶּרֶק ט' עננינו והוא פי א"א שהוא שירותא דמהמנומא הנה מְבַרֵר בגוּ מְחַשְׁבָה דיליה שהוא י"ס דיליה פֶּל הַבְּיֹרִים שבזו"א בבחי' מ"נ פְּדֵי לַעֲשׂוֹת מֵהֶם פְּרָצוּפִים או"א פי אין בְּיֹרֵר רק ע"י הַמְחַשְׁבָה וְהֵנָּה הַבוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא וכו' אֲשֶׁר נת"ל ש"ב ח"ב פ"ט עננינו שהוא הגבורה דַעֲתִיק שׁוֹרֵשׁ לְכָל הַגְּבוּרוֹת פְּנֻלָם בְּכוֹחָם.

יכולה המחשבה. לְבַרֵר הַבְּיֹרִים הנז' פי פֶּל הַבְּיֹרִים הם בחי' הגבורות וְלָכֵן מְתַבָּרִים ע"י הוּא בוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא וְאִמְנָם בוֹטִישָׁא דָא נת' בש"א ח"ג פ"ו וז"ש בוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא שְׁהִיא הַנּוֹתְנָת קַצְבָה וּמְדָה וּנְק' קו הַמְדָה וְהַטַּעַם פי הַחֶסֶד הַמְתַּפְּשֵׁט בְּשׁוֹפֵי בְּלֵי קַצְבָה אִף הַגְּבוּרוֹת שְׁהוּא דִין נוֹתְנָת קַצְבָה אֶל הַשֹּׁפַע שְׁלֵא יִתְפַּשֵׁט יוֹתֵר מִהָרְאוּי אֶל הַמְקַבְּלִים וְלָכֵן בוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא אִיהוּ מְדִיד וְעַבִּיד כָּל אִינוֹן מְשִׁירִינֵן הַנּוֹ' בְּזוֹהַר פְּקוּדֵי וּבְתִיקוּנֵים ד' ט"ו וּבְתִיקוּנֵים דְכַתִּיב' יד וּבְזוֹהַר חֲדָשׁ בּוֹאֲתַחְנֵן ד' קכ"ב.

וְהֵנָּה פֶּל בַּחֲבִי הַגְּבוּרוֹת נִק' נִיצוֹצִין פי הם נִיצוֹצוֹת אֵשׁ הַחֶזֶק וְאִמְנָם נִק' נִיצוֹצִין ג"כ לְסִיבָה הַנְּ"ל בִּש"ב ח"ב פ"ט פי לא יִרְדוּ הָאוֹרוֹת שֶׁל הַמְּלָכִים לְמַטָּה בְּבְרִיאָה רַק בַּחֲבִי רַפ"ח נִיצוֹצִים לְהַחְיּוֹתָם חַיּוֹת הַפְּנוּכָרָח אֲזִי וְהֵם חֲלָקִים מִהָאוֹרוֹת דְּנוֹגְמַת הַנִּיצוֹצוֹת הַיּוֹצְאִים מִן הָאֵשׁ וְגַם נת' שֵׁם פי הַרַפ"ח נִיצוֹצִין הֵם הַשַּׁכ"ה נִיצוֹצִין הַנּוֹ' בַּכ"מ וְהֵם ש"ף לְבַד וְעַם שְׁרָשָׁם שְׁהֵם הַגְּבוּרוֹת נִק' שַׁכ"ה.

וְהֵנָּה פֶּאֲשֶׁר זֹו הַבוֹצִינָא בְּטַשׁ גּוּ הַמְחַשְׁבָה מַעֲלָה אֶת הַבְּיֹרִים מִבְּחִי הַשַּׁכ"ה נִיצוֹצִין הַנּוֹ' וְשֵׁם מְתַבָּרִין הַיֵּטֵב הַטּוֹב שְׁבָהֵן נִתְקַן שֵׁם וְהַפְּסוּלָת שְׁהֵם הַסִּיגִים מְתַבָּרֵר וְזַרְיָק לְהוּ שְׁאִינָה מִהַבְּחִי הָרְאוּי שֵׁם לַעֲשׂוֹת מֵהֶם בַּחֲבִי או"א וְלָכֵן זוֹרְקָם וְחוֹזְרָת אַח"כ לְהַתְּבַרֵר גּוּ מְחַשְׁבָה דְאִימָא לְצוֹרְף זו"נ וְכַעַד"ז עַד שְׁמִתְבָּרִי תְּכָלִית הַבְּיֹרֵר בְּכָל הַפְּרָצוּפִי וְהַשְּׂאָר נַעֲשֶׂה פְּסוּלָת גְּמוּר הַנּוֹ' שֵׁם בְּאִנְרָף בִּש"ב ח"ג פ"ט ע"ש וז"ש פי נִיצוֹצִין זַרְק לְש"ף עִיבּוּר וְזַרְיָ וּבְיִרֵר הַפְּסוּלָת מִגּוּ מְחַשְׁבָה פי הַמְחַשְׁבָה בְּתוֹכָה עוֹלִין הַמְּלָכִים וְהַנִּיצוֹצִין וְשֵׁם מְתַבָּרִים מִגּוּ מְחַשְׁבָה ע"י הַאי בוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא שְׁהוּא גְּבוּרָה דַעֲתִיק אֲשֶׁר בְּתוֹכָה.

וְדַע פי הַחֶסֶד דַעֲתִיק שְׁבַתוֹף פְּתֵר דְאִרְיָ נִקְרָא אֹיִרָא דְכִיָּא וְהַגְּבוּרָה דַעֲתִיק שְׁבַתוֹף הַחֶקְמָה דְאִרְיָ נִק' בוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא וז"ש בַּאד"ר הָאֲזִינוּ ד' צ"ב ב' מְבוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹת' נְפִי נִיצוֹצָא פְּשִׁיטָא תְּקִיפָא שְׁבִטָשׁ וְאִפְי' זִיקִין עֲלָמִין קְדָמָיִן וְאִתְעַרְבוּ בְּאֹיִרָא דְכִיָּא וכו' פי הַדְּבָרִים בְּמָה שְׁהוֹדַעְתִּיף לַעֲלִיל בְּרִישׁ פְּרָקִין פי או"א מִהֵנִי תְּרִין רִישִׁין נִמְשָׁכִין חַיּוֹתָם וְנִמְצָא פי זֶה הַחֶסֶד שְׁבַעֲתִי שְׁבַתוֹף הַפְּתֵר הַנִּק' אֹיִרָא דְכִיָּא אִפִּיק מִיְנִיָּה חַד רוּחָא דְגַנְיָז בְּעַתִּי יוֹמִין שְׁהוּא הַאי יו"ד דְנִפְי' מְאֹוִיר וְאִשְׁתָּאֵר אֹוִר וְזֶה הַיּוֹ"ד הוּא אַבָּא יו"ד דְשִׁמָּא קְדִישָׁא אֲשֶׁר בְּתַחֲלָה הִנָּה גְּנוּז בְּעַתִּי בְּזֶה הַחֶסֶד וְלָכֵן כְּשִׁיבָאָה זֹו הַיּוֹ"ד מִזֶּה הָאֹוִיר וְנַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ בַּחֲבִי אַבָּא לָא נִפְיָק אֶלָּא לְהַלְבִּישׁ לְחֶסֶד דְאִרְיָ וְאֲזִי בְּהַאי אַבָּא אִתְגַּנְיָז הוּא אֹוִירָא ר"ל שְׁמָאִיר בּוּ דְרָף הָעֵלֶם וְגַנְיָזָה מִלְמַעְלָה עַד שֵׁם וְגַם מְבוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא שְׁהִיא גְּבוּרָה דַעֲתִיק נְפִיק ג"כ מִיְנִיָּה חַד נִיצוֹצָא וְהַאי נִיצוֹצָא אִתְגַּנְיָז בְּמַעוֹי דְאִימָא הוּא סוּד הַגְּבוּרוֹת בְּמַעוֹי דְאִימָא הַנְּמַשְׁכָּת אֶלִיָּה מְגְבוּרוֹת דַעֲתִיק וְאֵלוּ הַב' בַּחֲבִי בַאו"א חוֹזְרִים גַּם הֵם לְהַתְּבַרֵר הַחֲלָקִים הַצָּרִיכִים אֶל זו"נ וְכַדִּין נִפְק חַד גְּלַגְלָתָא וכו'.

גם נרמז ענין זה הגבורה דעתיק באד"ר נשא ד' קל"ב ומהאי דיקנא אשתמודע כל מה דהוי ברישא מאלף עלמין דחתימין בעזקא דכיא בעזקא דכל עזקין וכל פי מאמר זה נת' לקמן פ'ק ט"ו בארף ונשם תבין כי הדיקנ' דארף נתפשט ממוחא סתימאה דארף אשר בתוכה גנוזה גבורה דעתיק וכו' ונמצא כי גבורה דעתיק לא נתגלו הדינים אשר עד שנמשכו בדיקנא דארף וז"ש ומהאי דיקנא אשתמודע כל מה דהוי ברישא דא וביאר מה הם הפחי אשר ברישא אשר נתגלו בדיקנא ואמר כי הם אף עלמין דחתימין בעזקא דכיא וכו' כי הגבורה נק' אלף עלמין והיא חתומה וגנוזה תוף החכמה מוחא סתימאה דארף הנק' עזקא דכיא והענין כי נודע כי הגבורה נק' אלף והאחוריים של אלהים דמלוי ההי"ן הוא בגי' אלף פ'זה אל"ף אל"ף אל"ף ל"מ"ד אל"ף ל"מ"ד ה"ה יו"ד אל"ף ל"מ"ד ה"ה יו"ד מ"ם ואלו הם סוד אל"ף עלמין שהוא שם עזקא דכיא פנודע כי אין העליון מתלבש בפתחון אלא בסוד אחוריים בלבד ולא הפנים כנז' בש"ה.

והטעם ידע כי כל בחי' מוחא נק' עזקא לפי שהמוחין נחלקים לד' חלקים שהם חו"ב ודעת הפולל החסדים והגבורות פנ"ל פ"ב ואלו הד' מוחין נעשים ד' ויון מרובעי' פ'זה \$ציור בספר \$ ונעשים מ' סתומה דלמרה המשרה הנק' עזקא כנז' בתיקונים ריש תיקון י"ח ד' ט"ו ע"ש איך בוציא דקרדינותא אתעביד הך עזקא והוא פ'עין חותם מרובע הנק' עזקא.

ואמנם יש מוחין דכורין ומוחין ג' נוקבין ומוחין דכורין שהוא אבא נק' עזקא דכיא יען נוטה אל החסד ע"ד ה'נ"ל באורא דכיא ומוחין דאימא נק' עזקא רבתי בסוד מה תעשה לשמה הגדול.

והנה המוחין דארף היא חכמה כי הבינה. שלו ירדה בגרון ולכן נק' עזקא דכיא ולהיות כי הוא מוחא דא"א הוא המוח הראשון שבכל האצילות אשר התחילו המלכים להתברר ע"י שהוא גבורה דעתיק פנ"ל ל' לכן נק' עזקא דכל עזקאין כי כל שאר המוחין מתפשטין ונמשכין מההוא מוחא דארף.

אמנם כל אלו הגבורות שהם אלף עלמין הנז' פ'אן לא נתגלו בחי' גבורתם ותקפם בהאי מוחא דהרי שקיט ושפיך ויתייב פחמר טב דיתייב על דורדייא פנ"ל עד שיצאו בדיקנא דארף ונשם נתגלו כמו ש'נבאר בפ'ק ט"ו בע"ה בעלמ' קדמא' ע"ש וז"ש ומהאי דיקנא אשתמודע וכו'.

ואלו האלף עלמין הם שורש כל הדינים פ'ולם ומפ'אן אתפשטו בכל שאר המקומו' ובדיקנא שם התחלת גילויים כי לכן ש'ערי דיקנא הם קשים ותקיפים כמו שית' בע"ה בפ"א ובפ' ט"ו ואמנם אלף עלמין ג"כ הוא כי המוח פ'לול מהחסדים וגבורות שהם ה"ח וה"ג פ'ל א' פ'לול ממאה הם אלף כמו שית' בע"ה בפ'ק ט"ו.

סליק פ"ו: פ'ק ז' נשלים לבאר ז' תיקוני רישא וכבר נת' הב' תיקונים קדמאין שהם גולגלתא ומוחא בפ"ו והתיקון הג' הוא קרומא דאורא א'נדפיך ויתייב וסתום פי א'נדפיך פ'די שייכל לעבנר אור האוריא דבגו גולגלתא להאיר ד'ך האי קרומא במוחא סתימאה אף עכ"ז הוא סתום כי הנמעט האור וייכל האי מוחא לקבלו משא"כ אם הנה פתוח ובתוף האי קרומ' מתלבש הת"ת דעתיק כי הקרום החופה הוא דמיון הרקיע שהוא ת"ת

וז"ס הרקיע המבדיל בין מים למים זוהר בראשית ד' ל"ב שהם חו"ג דעתיק המתלבשים בגלגלתא ומוחא והת"ת מפסיק בין שניהם ומבדילין ומכריע ביניהם פי הת"ת הוא ו' שבשם כנודע והוא דמיון הרקיע הפל כעין ו' וזש"ה נוטה שמים פיריעה שהוא סוד זה המקור' כמו היריעה והחסד והגבורה הם פדמיון ב' יודין בב' צדי הנא"ו ונמצא שלשתן צורת א עליה נאמר יהי רקיע ויהי מבדיל בין מים למים שהם ב' יודי"ן עילאה ותתאה ולפי שתמיד הקרום שהוא הת"ת נוטה אל החסד וגם הוא ענף הדעת הגנוז באוירא לכו נק' קרומא דאוירא ולא קרומ' דמוחא פנ"ל בפ"ד.

ולפי שבאוירא מתלבש הדעת דעתיק שאינו מפלל הז' תחתונים דעתיק אלא נשמה להם לכן לא נזכיר רק ז' תיקוני דריש' ולא ח' תיקוני דרישא פי האויר' לא נכנס בחושבון עמקם פי הוא נעלם.

תיקון הד' אינון עמר נקי תליין בשיקול' דע פי הנצח וההוד בכל מקום יש להם ב' בחי' א' הוא ראשו פרקי הירכיים שהם למעלה מן היסוד וב' הוא התפשטותם למטה מן היסוד וזולת זה יש להם פנימיות שהוא גבוה מן היסוד והם סתומים מבפנים והוא תרין ביעין דדפורא ששם מבשלת הנרע ומהם נמשך למטה מהם היסוד וכן הוא הנצח והוד של הנקיבה.

והנה תרין תיקונין יש ברישא והם תרין אודנין תרין עיניי' והמצח עומד ביניהם פי הוא למטה מן האזניים וגבוה מן העיניי' והוא בחי' היסוד דעתיק הגנוז במצחא והנו"ה בתרין אודנין ובתרין עיניי' שהם בחי' הנצח וההוד וזהו ענין שנק' הנצח וההוד בחי' עיניי' האמנם להיות האזניים דעתיק מקום גבוה מאוד פי הם תרין ביעין הסתומים לא שלחו בו יד ולא נזכרו בשום מקום לא בספרא דצניעותא ולא בב' האדרות וכבר ידעת מן האדם הקדמון פי האנון שלא גבוה יותר משאר הבחי' שלמטה ממנו פי היא בחי' נשמה כנז' שם בשער א' חלק ב' פרק ג' וזהו הטעם חורשו גותן דמי כולו ואמנם במקום בחי' האזניים נז' שערות דרישא היוצאת מפח האזניים משם שרשם ומשם מתפשטת ולהכי בעי לאעברא שערי מעל גבי אודנין כנז' באדרת נשא ד' קל"ה ובתיקונין ד' קכ"א וטעם הדבר שלא יתאחזו הדינים באודנין מאוד מאוד ויתחזק פוחם בשרשם.

וכבר ידעת פי הנצח והוד הם לבר מגופא אשר לכן מתגלית בהם הדינים כנז' פ' צו ד' ל"ב א' בסוד וערבי נחל ולכן מהם יוצאים השערות שהם חנוק הדיני' מלשון אשר בשערה ישופני.

וממורי הרמ"ז נרו שמעתי פי שער מלשון שיעור דהיינו פח הדין הנותן גודל ושיעור אל שפע וכן שערות הדין נ"א הם נותנים שיעור שלכן נק' מדות פדלקמן ס"א עוד מלשון שער שהם שערים נפתחים לעבור השפע בהם ולכן נק' שערות כמבואר בפסוק מקולות מים רבים וכו' שהם גבורות מנצפ"ך ונמצא פי כל בחי' הדינים הם שערות וכולם הם מנצח והוד שהם הגבורות עיקר הדינים פנ"ל ובעליות' בסוד אור חוזר שהם סוד הגבורות פוגעים בג' מקומות והם ג' רישין דאריה גולגלתא דאוירא ומוחא ומתערב בכולהו ונפקי מפולא י"ג חינוךתא וי"ג נימין וי"ג תיקוני דיקנא וכולהו מבחי' נצח והוד הנז' אלא שפני תערוכתם בהני ג' רישין אשפני שמיהו יען מתערבים עם אורות הג' רישין ונפקי פחדא בי' הרי שאעפ"י שהפל בחי' נו"ה כנז' עכ"ז הי"ג חינוךתא הם

מאורות הגולגולתא ג"כ והי"ג נימין מאורא והי"ג תיקוני דיקנא ממוחא פי גם מהג' ראשים יוצאים אורות הנז' ג"כ.

והנה הנו"ה נקראים וני העמודים שהם יכין וכו' תרין ירפין פדמות תרין ווי"ן וגם פי הרי הנו"ה מן הת"ת שהוא אות ו' נפקי נעשו גם הם בחי' ווי"ן שהם השערות אשר הם דמות ווי"ן ולכן שערות הראש נפקי מתתא לעילא דמות וי"ו פי הם עוברים דרך קרומא דאורא שהוא הת"ת יוצאים לחוץ ונעשים ווי"ן כמוהו והם אור חוזר פי הם גבורות ואלו הם סוד י"ג נימין דשערי דרישא הנז' באד"ר ובפ"ו ובי"ט ותבארו ענינם.

וכבר ידעת פי נצח כלול בתסוד שהוא קו נימין והוד כלול בגבורה ולכן נו"ה אלו רמוזים בגולגולתא ומוחא שהם חו"ג דעתיק וטמירי תמן ומתמן נפקי דרך ההוא קרומא שהוא הת"ת יוצאים משם הנו"ה בבחי' ווי"ן וז"ס שנקראו השערות בתיקונים ד' קכ"ג ווי"ן כמ"ש וכל נימא שיעורא דאות ו'.

ונלעד"ח פי אלו השערות הם סוד זקן התחתון דעל תרין ביעין דעתיק פי דוגמא זו נעשה הזקן דז"א בנה"י דאריף וע"ש בש"ח וז"ס ואלה המלכי' וגו' פי כפר הודעתיה פי השערות מבירורי המלכים והגבורות שהם יצאו ודרך נקבי השערות האלו יוצא האור אל המלכים מלמטה מאריף להחיות' פי האור מתמע' בצאתו ממעבר צר של נקבי השיער כנ"ל ש"ב חלק ג' פ"ט פי השערות הם התיקון האמיתי להחיות המלכים ואז ע"י השערות האלו הנה פח בהם לקבל האור והנה לפני מלך הוא תיקון הא' מלך התיקון הב' ישראל תיקון הג' פי ישראל הוא סוד הת"ת בני ישראל הם נו"ה בני הת"ת פנודע והוא תיקון הד' פי עד זה התיקון הד' לא יכלו המלכים לקבל אור העליון והרי נת' תיקון הד' ותיקון ו' שהוא בחי' נו"ה אל האזניים הסתומים בסוד תרין ביעי אשר לכן לא נזכר רק בחי' השערות היוצאים מהם אשר פנגד תיקון זה אמר בספרא דצניעותא אינון עמר נקי תליין בשיקולא.

ובחי' ב' הם תרין עינין וכנגדם אמר אשגחא פקיחא דלא ניים ונטיר תדירא שהם בחי' נו"ה הנגלים כמו העיניים שהם נגלים והם בחי' הירכיים שהם חיצונים ואינם סתומים והם למטה מן היסוד הגנוז במצח כמו שזכר.

תיקון הא' הוא רענא דרענון אתגלי' בצלותא דתתאי הוא במצח' דאריף וביה אתגנוז יסוד דעתיק והנה בחי' נו"ה העליונה שהם תרין אונדנין הם תרין ביעין דנחית מינייהו אל פי האמה והוא יסוד דעתיק הגנוז במצחא ולכן גם במצח הנה יש בו פח הדינים הנמשכים בו מהנו"ה הנז' וז"ס מ"ש באד"ר נשא ד' קל"ו ובהאזינו ד' צ"ג א' פי מצח ונצח כולא חד באתון רצופין ר"ל פי אות מ דמצח נתחלקה בנ' דנצח יען הם רצופות באלפא ביתא פי כן הדרך הצירוף והנה גם הם סמוכות הנצח עם היסוד אשר הם האזניים עם המצח והוי כולא חד פי נתגלו שם הדינים והגבורות פנודע פי דרך היסוד יוצאים החו"ג אלא שבא"א הדינים נכפים בתסדים ואינם מתגלים פי התסוד גובר בהם פי תמיד טפת התסוד גנוז בפי אמה היסוד כנז' באד"ר האזינו ונשא ד' קמ"ב ב' והוא סוד התסוד דעתיק הגנוז בגולגולתא דאריף ומתמן נחית ואתגנוז ביסוד דעתיק אשר במצח דאריף בסוד אור זרוע לצדיק וז"ש באד"ר האזינו מצח דאתגליא בעתיקא קדישא רצון אקרי דהא רישא עילאה דאסתנים לעילא דלא אתיידע פשוט חד טינרא בסימאה דאתכלל

במצחא וכו' והאי רישא וכו' ואתרשים ביה חד נהורא דאקרי רצון וכו' נהרי מבואר בפי
פי עתיק יומין נתלבש היסוד שבו הנק' חד טינרא בסוד ויהי יוסף יפה תואר בסימא פי
הקסדים שבו נותנת לנוק' לבסם הגבורות ולהמתיקם וזה היסוד אתלבש ואתכליל
במצחא דעתיקא שהוא האריף והנה נק' מצח הרצון פי אתרשים ביה חד נהורא דאקרי
רצון ונהורא הוא אור שהוא הקסד ונק' רצון בסוד נוצ"ר קסד אותיות רצון שהוא הקסד
הגנוז ונצור גו אמה היסוד וע"ש טפת הקסד זו המתגלית ביסוד דעתיק הגנוז במצחא
דאריף נק' מצח רצון והנה כל שאר הקסדים נק' רצון וזה עליון שפכולם נק' רענא
דרעוון ר"ל רצון שכל שאר החיצוניות נאחזים בו ונתלים בו.

ואמנם במצחא דז"א שם נתגלו הדינים שנמצאו בו מן הנצח והוד כנז' פי גם שם הנה"י
דאריף ודאו"א הם במוחין דילי' והיסוד נגזו במצחא דילי' ושם לזימנין מתגלים הדינים
וכמ"ש באד"ר נשא ד' קל"א א' ותאני פד אתגלי האי מצחא אתערו כל מאריהון דדינא
ועלמא בדינא אמתסר וכו' גם בדרף קכ"ט א' קאמר דארף במצחא דעתיקא נהיר מיניה ד'
מאה בתי דינא פד אתגליי' האי עת רצון ר"ל שיש בו ת' בתי דינים אלא שהם מאירים
ונהרין לפי שעת רצון שהיא טפת הקסד דיסוד דעתיק אתגלייא תמן.

ואמנם היותם ת' דינין יען פי שם הדעת דאריף כנגדו בפנים ובו הגבורות שהם שם
הנז"ה א' וכל אות פלולה ממאה הרי ת' בתי דינין והבן זה. ונמצא יסוד דעתיק גו דעת
דאריף ודעת דאריף גו מצחא דילי'.

תיקון הז' נוק' דפרדשקא והוא חוטמא דאריף ובה אתגניז המלכות דעתיק יומין וז"ש
באד"ר האזינו ד' פ"א א' ובהאי נוקבא דחוטמא דפרדשקא תלייא וכו' פי המלכות נק' ה'
ולכן נפיק מיניה רוחא לקיימה ה' דלממא שהיא בחי' המלכות ולכן קאמר התם דדינא
בחוטמא תלייא דכתיב עלה עשן באפו פי עיקר הדינין מתגלים במלכות שהיא נקיבה
וכולהו דינין נודע פי המלכות נק' תהלה לדוד וז"ש התם והכא פתיב ותהלתי אחטום
לה פי תהלה דעתיק נתגלית בחוטם דאריף.

סליק: פרוק שמיני אחר שנת' בפרקי' שעברו ענין התלת רישין שבא"א והם גולגלתא
אורי' ומוחא ואיף שבכל בחי' מהם יש ג' בחי' שהם ג' היות פנ"ל בפ"ה והנה בכל
הוי"ה מהם יש ד' אותיות נמצא י"ב אותיות בכל רישא מהם והכולל הם י"ג שהוא
הרישא בעצמה שיש בו הוי"ה א' הכוללת ג' הוי"ו"ת שיעצאו ממנו וא"כ ונדאי שאלו י"ג
בחי' שנמצאו בכל רישא מהג' הנז' מתגלה מציאת הארתם בחוץ ואמנם היותם י"ג פי
פינון שלעולם אין כל הי"ס של העליון מתלבש תוך הי"ס של התחתון רק הז"ת של
העליון לבד והג' ראשונות נשארות מגולות ונמצא פי הז' ראשונות ר"ל נגד מה שקורא
לי"ס של הפרצוף התחתון תחתונות קורא לז"ת של הפרצוף שלפניו ראשונות נ"א
עליונות מתלבשות בכל הי"ס התחתונות ובנדאי שהג"ר יאירו למטה שא"א שהתחתון
יהיה חסר מהארת ג"ר לגמרי דא"כ איף היו בו עשרה גמורות ולכן צריף שיהיה בתחתון
ג' אחרים כדי שיקבלו הארה מן שלש ראשונות העליון ונהרי הם י"ג לכן אין לה בחי'
בעולם הן באריף הן באבא ובאימא ובז"א ובנוק' שאין בו י"ג בחי' ונכור כלל זה ועוד
ית' בש"ח.

ותחלה נבאר ענין תרין רישין העיקרים שהם גולגלתא ומוחא כי הם פתר וחקמה דאריף ספי גמורות ונאמר כי בנדאי שפל ראש מאלו השנים יש לה י"ג תיקונים ואמנם מוחא היא מתגלית ומתפשט בי"ג תיקוני דיקנא כמו שנבאר בפ' י"א א גולגלתא הוא מתפשט ברישא עצמה כי הגולגת' הוא דמו' מקיף הסוב' פל הרא' והפנים וכל התיקון אשר בהם הם תיקוני הגולגלתא אף המון' שהוא תחת הגולגל' וגם שהי' פנימי' עומד' בתוך' אינ' מגל' את תיקונים במקום הגולגל' שהוא הראש והפנים בחי' הסובב והמקיף את המוח דלגו אמנם היא מוציאה כוחותיה למטה מן מקום הגולגלת בסוד שערות היוצאים ממנה ולחוצ' בתיקוני דיקנא כמו שית' בפ"א וענין סוף פ"ד ובפ' י"ב היטב ונשם נת' כי פל א' מאלו הב' נחלקת לי"ס פנימיות וי"ס מקיפות ועיש מציאותן אלא שג"כ נחלקת בבחי' י"ג תיקונים כי י"ס הן עצמן נחלקות לי"ג לסיבה הנ"ל וא"כ נמצא כי צריף שיהיו י"ג תיקוני גולגלתא ואלו הם גולגלתא פתר.

תרין אודנין חו"ב. תרין עינין חו"ג.

חוטמא ת"ת. כי היא דמות ארנקה תרין שפון נו"ה.

וכמ"ש בערבה הדומה לשפתיים בסוד וערבי נחל כנו' פ' צו דל"ב אר"י הא תנינין ערבה דמא לשפון בהאי יומא מאי הוא וע"ש. לשון יסוד ברית הלשון.

פה המלכות הרי הם י' תיקוני' כנגד י"ס שיש בכתר דאריף שהוא גולגלתא עוד יש שלש אחרים להשלים י"ג דגולגלתא והם. מצח הרצון ועוד ב' לחיים תרין תפוחין קדישין.

הרי הם י"ג דגולגלתא ונלע"ד חיים כי אלו התרין הם בחי' השנית שיש לנו"ה הנ"ל בפ"ז ולכן נמנו לבדן והם בין החוטם והלשון שהם ת"ת והיסוד באמצע ותרין תפוחין מן הצדדים בב' קוין וכנגדם תרין שפון בחי' התחתונה שבהם פנ"ל והנה אעפ"י שלעיל פ"ג ביארנו כי ד' תיקוני רישא הם בלחוד אשר בהם מתלבש ז"ת דעתיק הענין הוא כי אלו הי"ג הם בחי' דכתר דאריף עצמו שהוא גולגלתא דיליה שיש בה י"ס פנודע ועוד ג' תרים לסיבה הנ"ל שיהיו י"ג האמנם עתיק בעצמו אינו מתלבש בכ"א מהם כי הם ספי ותירות מהם אמנם מתלבש בבחי' היותר עיקרית מכולם וגם כי הוא צריף ג"כ להאיר במוחא דאריף ולכן אצלו יהיו פל אלו התיקונים נחשבים באופן אחר אלא רק שש תיקונים דגולגלתא י"א המוחא סתמאה וזה פרטן לפי שבעתיקא שהוא רחמי אין התרין אודנין שלו נחשבים לב' בחי' רק לאונן א' כמ"ש באד"ר לית בי' שמאלא בהאי עתיקא פולא ימינא וכן ב' העיניים נחשבים לעין א' כמ"ש באד"ר דנשא ד' קכ"ט ב' ועכ"ז תרין עינין אינן ואתהדרון לחד.

והענין כי בערף פרטות הי"ס שבכל בחינות יחשבו לב' עיניים ולב' אונניים פנ"ל וכיוצא אף בערף פל הראש פאשר היא אין ב' האונניים וב' עיניים או תרין נוקבין החוטמא נחשבים רק לא' וזה הטעם שאמר בפ"ק דספרא דצניעותא אשגחתיא פקיחא ולא אמר אשגחין פקיחין כי אין שם רק חד עינא וכן נוק' דפרדשקא ולא קאמר נוקבין בלשון רבים וזה סדרן דעת דעתיקא נתלבש בתחלה באוירא שהיא רישא תנינא דאריף וגם שם היה עדיין מכוסה ונעלם מאוד ע"י האי קרומא ונרד ואתפשט בפומא דאריף פנ"ל בפ"ג.

והנה הפה יש בפה י"ס פְּרִטִיּוֹת כַּמְבוּאָר לְמוֹרֵי זֶלֶה"ה בְּהַקְדַּמַּת בְּרֵאשִׁית וְלִכּוֹן תְּרִין שְׁפָנוֹן וְלִשׁוֹן גַּם הֵם נִכְלָלִים בְּהַ אֲשֶׁר שָׁם מִתְגַּלֶּה הַדַּעַת וְחֶסֶד נֶעְלָם בְּגִלְגֻלְתָּא וּגְבוּרָה בְּמוֹחָא סְתִימָאָה וְת"ת בְּקְרוּמָא דְאֹיֶרָא וְנו"ה בְּתֵרִין אֹדְנִין וּבְתֵרִין עֵינִינִין וְיִסוּד בְּמִצְחָא וּמִלְכוּת בְּחוּטְמָא עִם תְּרִין לְחַי"י תְּרִין תְּפִוּחִין קְדִישִׁין כְּפִנּוּדָע כִּי פְרָצוּף הַפְּנִים עִם הַחוּטָם הוּא כַּמ"ש אֵין מְעִידִין אֶלָּא עַל פְּרָצוּף פְּנִים עִם הַחוּטָם וְכַמוֹ שֶׁנִּבְאָר א"כ הָרִי שׁו"ת דְּעַתִּיק וְגַם הַדַּעַת שְׁלוֹ נִתְלַבֵּשׁ בּוֹ תִיקוּנֵי רִישָׁא דְאֹרִיף דְרָף קְלָלוֹת.

אִף בְּדָרָף פְּרִטִיּוֹת הֵם נִמְנִים בְּאִנְפֵן אַחַר כִּי הַגּוֹלְגֻלְתָּא יֵשׁ לָהּ י"ג תִיקוּנֵי גּוֹלְגֻלְתָּא וְכַנְגָדָם י"ג תִיקוּנֵי מוֹחָא הֵם הֵי"ג תִיקוּנֵי דִיקְנָא וְנִבְאָרֵם בְּעֵינָה כַּפִּי"א וְגַם ז"ת דְּעַתִּיק נִתְלַבֵּשׁוּ אַח"כ בְּהֵם כַּפִּי"ל בְּפִיו אֶלָּא שְׁלֵא קַבְלָתִי סִדְרָם.

וְאַמְנָם עוֹד נִבְאָר ג' בְּחִי' אַחֲרוֹת שְׁיֵשׁ בְּגוֹלְגֻלְתָּא. עֲצָמָה אֲשֶׁר אֵלוֹ הֵם י"ב אוֹתִיּוֹת שְׁיֵשׁ בְּג' הַיּוֹת שְׁיֵשׁ בְּג' בְּחִי' דְּהֵאֵי גּוֹלְגֻלְתָּא הַנּוֹ"ל בְּפ"א וְכֵן י"ג תִיקוּנֵי מוֹחָא שְׁיֵשׁ בְּמוֹחָא עֲצָמָה זוֹלָת י"ג תִיקוּנֵי דִיקְנָא הַנְּמַשְׁכִּים ג"כ מִמְנוּ אֶלָּא שְׁהֵם חוּצָה לוֹ וְגַם בְּאֹיֶרָא יֵשׁ ג' אַחֲרִים לְבַד וְהֵנָּה נִמְצָא כִי ג' בְּחִי' י"ג יֵשׁ בְּג' רִישִׁין אֵלֵין דְאֹרִיף שְׁהֵם גּוֹלְגֻלְתָּא וְאֹיֶרָא וּמוֹחָא כְּנִגְדָם נִזְכָּרוּ בְּאֹדְרָא נְשָׂא ג' בְּחִי' שְׁל י"ג י"ג וְאֵלוֹ הֵם כִּי בַד' קַכ"ח ע"ג אָמַר הֵאֵי גּוֹלְגֻלְתָּא חִינּוּרָא דִילִיָּה אֲנִיָּה לְתִלְסַר עֵיבֵר וְכו' וּדפ"ט ע"א אָמַר י"ג נִימִין דְשְׁעָרֵי קִימִין מֵהֵאֵי סִיטְרָא וּמֵהֵאֵי סִיטְרָא דְגִלְגֻלְתָּא כּו' וּבְאֹד' הַאֲזִינוּ דָף רפ"ח א' אָמַר בְּגִין דְּהֵאֵי חֲקֻמָּתָא סְתִימָאָה דְבִיָּה אַתְפָּרֵשׁ ג' זְמַנִין לְאַרְבַּע אַרְבַּע וְהוּא כְּלִיל לוֹן וְכו' זֶה פְרָטָן כִּי מִגִּלְגֻלְתָּא יֵצְאוּ י"ג תִיקוּנֵי הַנּוֹ"ל בְּאֹדְר' נְשָׂא ד' קַכ"ב ב' וְלִכּוֹן נִק' גּוֹלְגֻלְתָּא תְּמִיד רִישָׁא חִינּוּרָא ע"ש הֵי י"ג אֹרְחִין חִינּוּרֵי דְכִיָּא פְנוּי בְּלִי שְׁעַר וְזָכוּר זֶה כִּי רִישָׁא חִינּוּרָא עַל גּוֹלְגֻלְתָּא דְאֹרִיף נְאָמַר וּמֵאֹיֶרָא יֵצְאוּ י"ג תִיקוּנֵין אַחֲרִים שְׁהֵם י"ג נִימִין דְשְׁעָרֵי הַנּוֹ"ל ד' קַכ"ט א' וּמִמוֹחָא יֵצְאוּ י"ג תִיקוּנֵין אַחֲרִים וְהֵם בְּמוֹחָא עֲצָמָה הַנְּחַלֵק לַג"פ דד"ד כְּנוֹ"ל בְּאֹדְר' הַאֲזִינוּ ד' רפ"ח ב' וְעַתָּה בַפ"ט וּבַפ"י נִבְאָר תְּחִלָּה עֲנִין אֵלוֹ הַג"פ י"ג דְּבִתְחִלָּתָא רִישִׁין הַנּוֹ"ל וּבְפְרָקֵי שֶׁאֵח"כ נִבְאָר עֲנִין י"ג תִיקוּנֵי דִיקְנָא הַנְּמַשְׁכָּת מִמוֹחָא סְתִימָאָה סְלִיק פְרָק ח' בְּעוֹזָה"י: פְרָק ט וּנִבְאָר תְּחִלָּה עֲנִין י"ג תִיקוּנֵי חִינּוּרָא דְאֵתְגַל' בְּהֵאֵי רִישָׁא קְדָמָאָה גּוֹלְגֻלְתָּא דְאֹרִיף.

וְהֵנָּה כִּי חִינּוּרָא ר"ל כִּי הֵנָּה בְּגִלְגֻלְתָּא יֵשׁ שְׁעָרוֹת וְהַשְׁעָרוֹת הֵם מְגוּוּנֵי שׁוּנֵי אוֹ אֲדוּנֵי אוֹ שְׁחוּרֵי אוֹ לְבָנֵי וְאַמְנָם עוֹר הַגִּלְגֻלְתָּא עֲצָמוֹ אֲשֶׁר בּוֹ צוּמְחֵי הַשְׁעָרוֹת הוּא חֵלֵק פְנוּי אֲשֶׁר הוּא בְּלִתֵי שְׁעָרוֹת וְהוּא לְכֹן דְּנִגְמַת הַנְּיִיר שְׁפּוֹתְבִין וְרוֹשְׁמִין עֲלֵיו הַאֹתִיּוֹת שְׁחוּרוֹת בְּדִין וְנִשְׂאָר לְבַנּוּנִית הַנְּיִיר בֵּין כָּל אוֹת וְאוֹת וְהַפְתִיבָה הִיא אֲשָׂא אֲנֹפְמָא ע"ג אֲשָׂא חִינּוּרָא וְכֵן בְּגִלְגֻלְתָּא הַזֶּה הַשְׁעָרוֹת הֵם הַאֹתִיּוֹת וְהַעוֹר שְׁל הַגִּלְגֻלְתָּא הוּא לְבַנּוּנִית שְׁל הַנְּיִיר וְלִכּוֹן נִק' הַגִּלְגֻלְתָּא בְּחִי' הַמְקוּם פְנוּי רִישָׁא חִינּוּרָא כְּמוֹ שְׁנַת"ל פ"ז כִּי עַל הֵאֵי גּוֹלְגֻלְתָּא חִינּוּרָא דְאֹרִיף הִיא הַנְּרַמְזָת סְתָם בְּזוֹהַר רִישָׁא חִינּוּרָא.

וְהֵנָּה אוֹתוֹ הַלְבַנּוּנִית נֶעֱשֶׂה כְּעִין צִיּוֹר דְרָכִים וְאֹרְחִין וּשְׁבִילִין וּנְתִיבוֹת הַמְפָסִיקִין בֵּין הַשְׁעָרוֹת כִּי כִינּוֹן שְׁהַשְׁעָרוֹת הֵם עֲשׂוּיִים בְּהַתְחַלְקוֹת י"ג נִימִין דְשְׁעָרִין כֹּן יִהְיֶה מְסַפֵּר הַנְּתִיבוֹת וְהַאֹרְחִין הַמְפָסִיקִים י"ג בְּחִי' דְשְׁעָרִין שְׁל הַבְּחִי' הַלְבַנּוּנִית וְאֵלוֹ הַאֹרְחִין הֵם ע"ד הֵאֵי אֹרְחָא דְאֵזִיל בְּפִלְגוּתָא דְשְׁעָרֵי הַנְּזָכָר בַּאד' נְשָׂא.

והענין כי האי אורחא דפלגותא דשערי אינו בכלל הי"ג אורחין והאי אורחא אתפליג לתרין"ג אורחין אחרנין כנז' שם. אמנם אלו הי"ג אורחין הם סובבים הגלגלתא מלבד אותו האורחא שיש באמצע הגלגלתא ממש והסדר התחלקותם כי הלא ציור הגלגלתא היא מתחלקת לג' שלישים פדמות ההתחלקות שיש בפנים ממש שהם שתי לחיים א' מפאן וא' מפאן וצד הענף האחר הרי הם ג' בחי' ואינו מרובעת לד' רביעית רק לג' כמו שראתה בחוש העין ונמצא סדר התחלקותם הם ד' אורחין נמשכין דרך לחי הימין מכון פנגדו למעלה בגלגלתא באותו צד של לחי ימין וד' אחרנין בגלגלתא פנגד צד הלחי השמאל וד' אחרנין בגולגלתא פנגד הענף באחורי הראש הרי הם י"ב אורחין וז"ש באדר' דף קכ"ח ע"ב גליפין לד' עיבר בסטר חד כו' ויש עוד חד אורחא חינורא לעילא בריש' דגלגלת' הפולל את כולם ועמו הם י"ג אורחין חינוורו.

נדע כי הח' אורחין הנמשכין בגלגלת פנגד הפנים ד' פנגד לחי ימין וד' אורחין פנגד לחי שמאל נמצא כי מקום הגלגלת אשר פנגד חוטם הוא מפסיק ביניהם ונמצא ד' אורחין מצד ימין שפנגד החוטם וד' אורחין מפנגד שמאל החוטם ונמצא ח' אורחין פנגד הפנים וד' לבד פנגד האחור והנה דרך אלו הי"ג אורחין חינוורו יוצא אור של הגלגלת רישא קדמא דאריה ומאיר דרך הנהו אורחין בסוד המעט' האור פדי שיוכלו לקבלו וכבר נת' לעיל שעם היות מספרם י"ג שהם פנגד ג' היות שיש בזו הגלגלתא ולכן גם אלו הנתחלק לג' בחי' ד' אורחין דרך ימין פנגד ד' אותיות הוי"ה א' וד' אורחין בשמאל הראש פנגד הוי"ה הב' והם פנגד ב' צדדי הפנים וד' אחרנין אחורי הראש פנגד ד' אותיות הוי"ה אחרת וכללות כולם היא חינורא חדא פוללת כולם ואית בה י"ב אחרנין ועמה הרי י"ג.

נדע כי אלו אורחין הם ג"כ בחי' ג' הוי"ו"ת ע"ד שחלקין בגולגלתא עצמה ומילואין בידין גם יש סיבה אחרת שלכן היו י"ג אורחין והוא כי עיקר שרשם הם מן הנצח וההוד נודע כי הם בחי' ווי"ן ווי' העמודים פנ"ל בפ"ז וא"ו במילואה בגי' י"ג ולכן פנגדה יצאו י"ג אורחין חינוורו וביאור זה כמש"ל בפ"ז כי נו"ה דעתיק אתלבש בתרין תיקוני רישא דאריה יען יש להם ב' בחי' והם אודנין ועיינין ושם הוא מקום חלוק בלתי שערות ועלה האור בסוד אור חוזר מתא לעילא ואז בעלותה הוא פוגע בקרומא דאורי' המכסה את המוח כי שורש השערות ממותר' מוחין נפקין ובעופרם דרך קרומא דאורי' שהוא הת"ת הנק' ו' פנ"ל אז להיותו עוברים דרך שם נעשו צורת ווי"ן שהם השערות צורת ווי"ן ונמצא כי יש ב' בחי' אלו האורות א' בהיותו למטה יוצאים ממקומם עד הגיעם שם אל הקרומא ועדיין אז לא היו בצורת ווי"ן שהם השערות רק אורות לבנים וחינוורים ואחרי עלותם דרך הקרומא נעשו ווי"ן שהם השערות לכן פנגד ב' בחי' אלו נמשכין אלו הב' בחי' שהם י"ג חינוורתא וי"ג נימין דשערי החינוורתא יצאו מן המקום החלק השערות יצאו מן הקרום והכל מבחי' אור חוזר דנו"ה כנז'.

נמצא כי פיון ששרשם ווי"ן שכל וא"ו במלואה וא"ו שהם גי' י"ג לכן בין השערות ובין החינוורא היו י"ג והנה פיון ששרשיהם הם ד' בחי' שהם ב' אוננים וב' עיינין לכן נתחלקו לכל סטר ד' תיקונים והבן זה בין בשערות ובין בחינוורתא ומ"ש באדרא נשא דף קכ"ח ע"ב ארבע מאה אלה עלמין אתפשט חינוורתא דגלגלתא כו' לא אמרי אלא באותם הד' אורחין בלבד דאית באחורי דגלגלתא שמהם נתפשטו ת' אלה עלמין וגם היא נמשכת

מאחוריו ומתפשטים עד רישא דז"א ושם מסתיימין שהוא עד טיבורא דליבא דאריות
גופא שהוא חצי הת"ת דאריות.

גם הענין הוא פי הרי יש הוי"ה א' באלו הר' אורחין דאחורי רישא וזו ההוי"ה היא
במלוי יודין דע"ב ונמצא פי יש ב'ה ד' יודין וכ"א פלולה מעשר ועשר מעשר הרי ארבע
מאות. ונודע פי החשבון כל מה שהוא בעולם העליון הוא יותר גדול ולכן בא"א אלו
הת' הם הת' אלפין.

אמנם הצדיקים המושכים ומקבלים להם הארה זו אינם יונקים פולם פאשר היא ולכן
ברדתה אליהם מתמעטים ואינם רק ת' עלמין לבד ואינם ת' אלפין כי אינם חשבון אלפים
אלא באריות וז"ש ומנהירו דהאי חינוךא ירתין צדיקניא לעלמא דאתי ת' עלמין כי
החינוךא גופא הוא ת' אלפין עלמין אף הנהירו דיליה אינו רק ת' עלמין לבד כי באריות
הם אלפין ובא"א הם מאות וז"ש בעלמא דאתי ת' עלמין כי שם הם מאות בבינה הנק'
עלמא דאתי, וכבר ידעת כי כל פתר הוא מסיטרא דאימא והאי גלגלתא היא בינה ר"ל
בינה דכתר דחכמה דמ"ה החודש נתגלה פה בא"א פמבואר בע"ח המקפח את החכמה
שהוא המוחא סתימאה נקודי' בהיכלי' לזה אמר דירתין צדיקניא לעלמא דאתי שהוא
הבינה וז"ש שקל פסוף עובר לסוחר כי הנה ארבע מאות לסיבה הנ"ל כי הם ד' יודין
דשם הנ"ה דאחורי הראש וגם הם הפסוף כי הוי"ה זו דע"ב ד' יודין וחסד בגי' ע"ב והפסוף
הוא בחסד ולכן הנה שקלי פסוף ולא זהב וגם פי הם בחי' החינוךא שהם לבנונית הראש
לכן פפסוף ואינם בחי' שערות שהם שחורות או אדומות ואמנם היות שקלים הוא ג"כ
כנז' כי שקיל בגי' ת"ל הת' הם הד' יודין והל' הוא השם בעצמו פשוט שהוא בגי' כ"ו
וד' אותיותיו הרי ל' ולהיות פי אין בשם רק היוד הראשונה לבד פי שאר הג' יודי הם
באים בסוד תוספת המלוי ולכן התחיל החשבון מתתא לעילא פסדרן הנ"ל בש"ב ח"ב
פ"ט כל המלוי גרוע מהפשוט ולכן התחיל בשין בשקל שהם הג' יודין דמילוי כל א'
פלולה מעשר הרי שי"ן ואח"כ היו"ד עצמה ראשונה של שורש הוי"ה פלולה מיו"ד הרי
ק' דשק"ל ואח"כ פללות השם בעצמו שהוא כ"ו וד' אותיותיו הרי שקל ונהב זה.

ונודע כי בהמשיך הד' אורחין חינוךין לבדם אחורי רישא עד רישא דז"א גם נמשכין
עמהם ד' נימין דשערין פי הי"ג נימין דשערי נחלקים ג"כ ע"ד התחלקות הי"ג חינוךתא
ונמצא שאחורי רישא נמשכין ד' נימין דשערין וד' חינוךתא והם הת' עלמין הנז' בגי'
ש"ק דשקל פי הש"ק הוא שערות הנארגים.

ובתוכם נקבים שהם הלבנונית והחינוךתא ולכן נרמזו במלת ש"ק וז"ס וישם ש"ק
במתניו ונהב זה וז"ס עובר לסוחר מלשון ודר וסוחרת היא גלגלתא דסוחרא למוחא ודר
בה עוברים השערות למעלה וזהו עובר לסוחר ונהב זה ושאר ט' חינוךתא נמשכים
בצדדי הפנים ודע כי עיקר מה שמאיר.

אריף בז"א הוא מן שהוא ארחא חדא אחרא דאזיל בפלגותא דשערי דאריות כנז' באדרא
נשא דף קכ"ט א' ודף קל"ז א' ונה לבדו הוא נמשך בהתמדה לרישא דז"א פחד אורחא
אחרא דיליה דבפלגותא דשערי דז"א ג"כ ואין לו יניקה בי"ג חינוךתא הנז' רק מהי"ג
נימין דשערי מהד' דאחורי רישא דאריות כנז' בפ' שאחר זה אף הצדיקים ירתי נהירו
דילהון מהי"ד חינוךתא הנמשכין אחורי רישא דאריות וטעם הדבר כי השערות הם נוין

להיות שרשם ע"י שעוברים דרך הקרומא שהוא הת"ת דעתיק פנ"ל וגם בפ"ז ולכן משפיעים לז"א אף החינוךתא הם מנצח והוד עצמם שהם עיניים ואזניים במקום שאין שם שערות ולכן הצדיקים שהם מיסוד יונקים מחינוךתא דנצח והוד שע"ג היסוד והבן זה וז"ש באדרא נשא דף קכ"ח ומהאי גלגלתא נטיף טלא להאי דאיהו לבר הה"ד שראשי נמלא טל וכו' והוא ז"א המלביש לארץ ונמצא כי לפעמים בבחי' א' השערות גדולים ומעולים מן החינוךתא ובבחי' אחרת להיפך האמנם אע"פ שהוא עיקר יניקתו מההוא ארקה דפלותא כנו' ג"כ מאירים הי"ג חינוךתא בז"א כי הט' חינוךתא נמשכים דרך הפנים עד דיקנא דז"א ומפתם נעשו תיקוני דיקנא כמ"ש במקומו ומהד' חינוךתא דאחור נמשכין ברישא דז"א ומאירים ברישא ממש למעלה ולא בדיקנא אמנם אחר שהאירה ברישא נמשך' אח"כ הארתה ג"כ ויוצאת לחוץ ומשלמת לו י"ג תיקוני דיקנא לז"א כי עוברת ובוקעת גלגלתא מאחוריו ומאיר בו ועוברת אח"כ עד הפנים ג"כ להשלים לו י"ג תיקוני דיקנא כמ"ש במקומו.

סליק פ"ט: פ"ק י רישא תנינא היא אוירא דגלגלתא ממנה יצאו י"ג נימין דשערי הנז' באדרא נשא דף כ"ט א' י"ב נימין דשערי קיימין מהאי סיטרא וכו' נאלו הם זולת שאר השערות אחרים שבראש יותר קצרים מהם שהם אלה אלפים וכו' כנו' דף קכ"ח ב'.

והנה התחלקותם הוא ע"ד התחלקות הי"ג חינוךתא ד' לכל סטר ופלי נימין ר"ל קבוצים ואגודות של שערות הם י"ג אף השערות הם אלה אלפים וכו' כנו' שם ד' קכ"ח ב' תנא בגלגלתא דרישא תליין אלה אלפים ריבוי וא"ת הרי בד' קכ"ט א' אמרו ותנ' כל נימא ונימא אקרי משיכ' דמבועי דנפקי ממוחא סתימאה הרי כי אלו הנימין נפקי ממוחא סתימאה שהיא ראש הג' ולא מאוירא שהוא הראש הב' וי"ל כי בנדאי אית הארת דנפקית ממוחא סתימאה ג"כ לחוץ.

ואמנם האוירא מקיף למוחא סתימאה פנ"ל בפ"ה וי"ג נימין דשערי לא נפקי אלא מרישא תנינא הנק' אוירא אלא שבעלות האורות מגו מוחא סתימאה ועוברים דרך האוירא המקיף עליו בהכרח שמתערבין האורות יחד ומתלבשין בתוך הנימין דשערי אעפ"י שהנימין הם יותר מעולים מהם להיותם יוצאים ממוחא תנינא ולא מן השלישית האמנם אין אורותיה מתערבים כי האורות המקיף גדולים מאוד מאוד מאור הפנימי והם דמיון הירדן שמימיו עוברות בים טבריא ואינם מתערבים יחד וכן בכאן יוצאים אותם האורות עם אורות רישא תנינא ומאירים למטה בז"א ואינ' מתערבים יחד אף עוברים בתוכם ואח"כ יוצאים לחוץ להאיר לז"א ונמצא כי מ"ש דכל נימא איהו מבוע דנפלי מן מוחא סתימאה לא אעיקר אור שלהם עצמם קאמר אלא על האורות היוצאים ממוחא ועוברים בתוכם אמנם היותם נקראים שערין וקוצין ונימין וכו' ביארונום בש"ח בענין ז"א היטב ומשם תוכל להבין ולהדמות דבר מתוך דבר וע"ש היטב.

וכבר נת"ל פ"ה כי י"ג אלו הם ג' הנייות דס"ג האמנ' פעמים רבות אחרות שמעתי ממורי זלה"ה פי כולם הם הנייות דע"ב במלוי יודי"ן ואמר כל בחי' רישא דארץ הם הוי"ו"ת דיודי"ן וצ"ע פנ"ל פ"ה ובזה תבין מ"ש באד"ר נשא ד' קכ"ח ב' וכל קוצא וקוצא אית ביה ת"י נימין דשערי כחושבן קדו"ש וכו' והטעם כי פיון שש נרש אלו ג' הוי"ו"ת של י"ג נימין הם דיודי"ן לכן הנימין היוצאים מהם הם ת"י ע"ד הנז' פ"ט כי הד' יודין שפכל

שם הם ת' ושורש היוד עצמה הם ת"י וכן אם תצטרף עשרה אותיות המלוי דיודי"ן עם הת' יהיו ת"י.

והנה היות' י"ג הם ע"ד הנז"ל בפ"ט פי הם ג' הנויות ובהם י"ב אותיות והם י"ב נימין דשערי וד' מהם הם בצד נימין מהפנים וד' אחרות משמאל הפנים והד' אחרות הם באחור רישא דאריף ואלו הי"ב נימין הם י"ב יודיין שהם בג' הנויות הנז' במלואי' דע"ב וי"ב יודיין של ג' הנויות של הי"ב החנוורתא מאירים באלו הי"ב נימין פי אלו הנימין הי"ב הנמשכין מאותן הי"ב יודיין די"ב חנוורתא וכולם מתחברים יחד ועוד יש נימין אחרות כוללת כל הי"ב נימין והם י"ב יודיין אחרות נמשכות מי"ב יודיין עצמן שנמשכו מהי"ב יודיין די"ב חנוורתא באלו הי"ב נימין ואחרי רדתם שם מהארתו נמשכו י"ב יודיין אחרות ומהם נעשו נימא הי"ג ועיין בח"א פ"ז פי כל אלו הנימין שהם יודיין יש בהם נקודות וטעמים ועיין ביחוד היודיין ווי"ן של אלו ג"כ נמשכין מי"ב חנוורתא והנה הד' נימין דאחורי רישא הם נמשכים עם הד' חנוורתא דאחורי רישא ג"כ פנ"ל פ"ט ונמשכין על הענף דא"א ונגדין על רישא דז"א סוד הטל כמש"ה שראשי נמלא טל ואינם נמשכים דרף האודנין פי שערי אתפשט מע"ג אודנין דאריף כמ"ש הט"ה אודנין ושמע וכו' כנז' באד"ר וזוטא וכן בתיקון ע' קכ"ב ולכן אינם מכסים רק הענף לבד.

וטעם הדבר פי במקום שפלין שערות הראש שהוא הענף שם הוא לכן פנוי בלי שער ועם היות שהחיצונים והקליפות כל אחינתם באחוריים פי לכן נקראים אלקים אחרים והבן זה ובפרט בענף וז"ס פי עם קשה ענף הוא אמנם בא"א אי אפשר אל הקליפות להתאחז שם ח"ו אמנם מרחוק אפשר להם להסתפל ולהביט ולזון עיניהם משם ולכן הושם הד' נימין דשערי לכסות על הענף הלכו שלא זונו עיניהם משם וז"ס באדרא נשא ד' קכ"ט ב' דנגדי מאחורי עד כתפוהי דלא לאחזקה קדלא וכו' ונמשכין עד רישא דז"א ומטו לדיקנא ומתמן אתעבדו ליה ט' תיקוני דיקנא וטעם הדבר פי הנה הז' תחתונות דעתיק יומין אעפ"י שמתלבשין תוף גופא דא"א עכ"ז עיקרם אינם מתלבשת רק ברישא דאריף פנ"ל בפרקים הקודמים והמלכות אחרונה דעתיק נתלבשה בחוטם דאריף פנ"ל בפ"ז.

[קול הרמ"ז ר"ל שאין מתגלה פעולות ז' תחתונים דעתיק אלא ברישא דא"א דאינון גלגלתא ומוחא וכו' משא"כ בהתלבשותם עד למטה בכל הי"ב דאריף שאין שום פעולה מתחדשות מפת התלבשותם שם ובזה תבין ולא קשה מכאן למש"ל פ"ג].

והנה שערות רישא דאריף מכסים על שאר תיקוני דעתיק שהם חג"ת שלו ומעלילים אף המצח והעיניים והחוטם דאריף ששם הם נה"י דעתיק אין עליהם פיסוי ולבוש ולכן נמשכו אלו ט' נימין אשר שרשם ג"כ ממצח והוד דעתיק עצמו ומכסים עליהם ואז אין אור העתיק נגלה מאוד למטה מא"א פי כל אלו הנימין בהיותם יודיין פנ"ל לכן סגולתם להעלים ולכסות האור ובהיות עת רצון אז מאירים הי"ג חנוורתא בי"ג נימין ואז מסתלקין הנימין מע"ג מצח והפנים והנימין מסתלקי' אל הצדדים דרף ב' צדדי הגון שהם פאת הראש כנז' פי"ג ע"ש היטב בסופו ואז ימשוך אורוהם בי"ג תיקוני דיקנא ממש ולא בפנים גם לא יכסו על האזניים רק בזמן עצמו ויאירו אור נפלא בי"ג תיקוני דיקנא דאריף כנז' בשער היחודים ח"א פ"א וע"ש.

עוד תועלת אחר פי נגלה מצחא דרענא דאריף אשר שם יסוד דעתיק ואז אור הבינה דעתיק שלא נתלבשו כלל גו אריף מאירה דרף חוץ אל המצח דאריף ונתיסוף הארה ביסוד דעתיק מלגאו וגם אורו יוצא לחוץ ואז מסתפל א"א במצחא דאו"א ובמצחא דז"א ומאירים אורות נפלאים לאין קץ בעיני ז"א ואז יש פח גם בנעיר להסתפל במצחא דאריף ואז נק' עת רצון פי נגלה מצח הרצון והכו זה וז"ש באדרא נשא פד מצחא אתגלי וכו' נראה שיש זמן שהוא מכוסה ולפעמי' נגלית והנה להיות פי כל אלו הי"ג נימין דשערי אינם יוצאים אלא מרישא תניינא דהוא אוריך לכן האי רישא תנינא היא הנק' אי"ן כנז' באדרא האזינו רפ"ח ב' ובג"ד עתיקא קדיש' אקרי אין דביה תליין אין וכל אינון שערי וכו' והענין פי אע"פ שביארנו בש"ג ח"א פ"א פי עיקר שם זה בעתיק' קדישא הוא בא"ס המתלבש תוף עתיק יומין ולכן גם האי רישא עילאה דלא אתיידא הנק' עתיק יומין יצדק בה שם זה של עתיקא קדישא בעצם משא"כ בתרין רישין אחרנין דאריף עכ"ז כבר נת' שם פי כולם נק' ג"כ ע"ק הנה זה ע"ק הנק' אי"ן הוא האי רישא הנק' אוריך דבגין דנפקין מינה הני נימין דשערין הנק' אין ועיקר שם זה של האי"ן הוא ביהאי רישא דאוריך דנקא ואמנם גם רישא עילאה דעתיק יומין נק' ג"כ אי"ן ע"ד השאלה והטעם משום דביה תלי' אי"ן ר"ל פי זו דרישא הנק' אוריך ניתלת ונאחזו' בו ועל שמו נק' אין גם הוא נק' עתיקא קדיש' דע"י שהוא עקרי בשם זה דע"ק כנז'.

רישא תליתאה ההוא חכמה סתימאה וגם הוא נחלקת לי"ג והטעם כמ"ש באד"ר האזינו רפ"ח ב' בגין דהאי חכמתא סתימאה דביה מתפרשא ג' זמנין לארבע ארבע פי' פי הנה המוחין הם ג' כנודע שהם חו"ב ונדעת פי אעפ"י שנת' לעיל פ"א מש"ג ח"ב שאין ברישא דאריף רק חכמה לבד, פי הבינה שלו ירדה בגרון עכ"ז פיון שהוא בחי' מוח' בנדאי שהוא נחלק לג' מוחין עם שאינו רק בחי' חכמה לבד אשר לכן נק' האי מוחא טלא דבדולחא כנ"ל פ"ו והנה הם ג' היוו"ת בג' המוחין והם י"ב אותיות שהם ג"פ ד' ד' ד' והבחי' הפוללת את כולם הרי י"ג.

והנה לעיל בפ' ביארנו פי הגולגלת ומוחא דאריף הם שני ספי' גמורות משא"כ בשאר ז' תיקוני רישא שכולם הם מבחי' הגולגלת עצמה זולת המוחין שהוא ספי' בפני עצמ' ולכן בהקרח שכ"א מאלו הב' תהיה כלול' מי"ס ונת' זה בביאור מורי זלה"ה בהקדמ' בראשי על הזוהר.

וכבר לעיל פ"ח ביארנו הי"ג דגולגלתא ואמנם מתחלקים לי"ס לבד עם היות' י"ג ע"ד שחלקנו לז' תיקוני לגולגלת עם היותם י"ג ונמצא פי הגולגלת נחלקות לי"ס ודע פי, כל הייס הם במקום הראש ובפי"א נבאר קצת וכן בפי"ב ובפ' י"ג ע"ש היטב וכן המוחא נחלק' לי"ס ודע פי כל הי"ס הם במקום הראש דאריף ולא למטה ובחי' היסוד דהאי מוחא הוא החיך דכפומא דאריף ובחי' המל' דהאי מוח' הוא בגרון דחיך ואמנם בערך בחי' כל פרוץ דאריף נק' בינה שלו כנז' פ"א אכן איננה רק בחי' מלכותא להאי מוח' וגם היסוד שהוא החיך דפומ' דאריף מנדונג עם הגרון שהוא המל' דהאי מוחא הנק' בינ' כנז' וזווג זה נק' נשיקין וע"י זווג זה נתקנו או"א שם בגרון דאריף כמו שית' פי"ט ובש"ה ח"א פ"ה וע"ש היטב פי שם ית' ענין חיך וגרון זה באוריך סליק: פרוק יא נבאר ענין י"ג תיקוני דיקנא דנפקי מרישא תליתאי הנק' מוחא סתימאה הנז' פ"ח ושם נת' פי

ז' תתאין דעתיק יומין נתלפשו בהם כמו שנתלפשו בז' תיקוני רישא הנחלקים ג"כ לי"ג כנז' שם פ' ה"ל ולא קבלתי סדרם (קול הרמ"ז נראה לי לכו ראו לכוון באל מלה כי אל מלה יסוד דעתיק וגם מלה גי' עתיק בא"ב דאי"ק בכ"ר ויושב על כסא רחמי הוא אריה ואח"כ מפרש והולה כל הז' תיקונים ומתנהגבסידות הוא חסד תיקון אי דגלגלתא חינוך ומוחל עונות עמו טלא דבדולחא דאיהו במוחא סתימאה המבטל פח עונות מעביר ראשון ראשון הוא קרומא דאוריך שהיא פח המפסיק בין או"א.

מרה מלשון עמר נקי כשגלגל לבינו וסליחה לפושעים לזה צריך פח גדול רענא דרעוון עושה צדק' אשגחותרא תדירא. לא כרעתם תגמול חוטמא דאריה ואחר שזכר ז' בחי' חוזר ואומר אל הורית וגו' ע"כ.

וצריך לדעת כי אלו הי"ג תיקוני הם דינין תקיפין והם נעשי' מבירורי המלכים שנתברר מהם ונעשי' בחי' י"ג תיקוני אלו ולכן לא נפקו הני י"ג תיקונין אלא ממוחא סתימאה.

יען כל הבירורים ממחשבה אתברירו כנז' ש"ב ח"ו פ"ט ע"ש פי מוחא סתימאה דחכמה דאריה איהו נוק' לגבי פתר גולגלתא דאריה ולהכי אתברירו כל הני תיקוני דיקנא מבחי' המלכים פי לעולם הנוק' היא המבררת המ"ן כנז' שם.

וגם לעיל בחלק זה פ"ה נת' איה הגבורה דעתיק המתלפשת בהאי מוחא סתימאה ואיה נוקי לגבי פתר דבגוה חסד דעתיק שהיא דכורא ולהכי כל הני דינין ובירורי המלכים מינה נפקו פי היא נק' בוצינא דקרדינותרא ולא נגלה תוקף דינים שם במקום גבוה עד שנגלה בי"ג תיקוני דיקנא שהם השערות פוללים דינים פנודע וכמו שזכר זה לקמן פט"ו בבירור מ"ש באד"ר קל"א א' וקל"ג א' על הנהו ג' עלמין דנפקו מהאי תיקונא קדמאה דדיקנא וכו' ולכן אמר באד"ר נשא קל"א תנא פולה שצרי בין דדיקנא בין דרישא פולה חינוך אתנא אינון דדיקנא קשישא פולה וכו' ע"ש והענין כי עם היות שכל השערות הם דינים ובירורי המלכים עכ"ז היותם במקום גבוה דא"א אין הדינים שבהם נגלים ולכן פולהו שערות דאריה הוויין לבינים ולא אדנומים ולא שחורים.

אמנם עכ"ז יש הפרש בין שערות הראש לשערות הדיקנא פי שערות דרישא שעיעין תיר והם יותר דינין נכפין ומהמותר והסיגים שזשאר מהבירורים הם דינים קשים אך מהמותר בירורי שצרי דיקנא נפקו סיגים בקליפה ממש גמורים ולכן הוויין קשישים תיר ולא שעיעין ונמצא פי אלו י"ג תיקוני דיקנא הם בחי' המלכים דא"א שעלו ונתבררו בהאי מוחא סתימאה בסוד מיין גוקבין ונתקנו ונתהוו מהם י"ג תיקונים פי גם באריה הנה בו בחי' המלכים פנ"ל ש"ב ח"ב פ"א ופ"ט ונמצא פי אלו השערות די"ג תיקוני דיקנא הם בחי' המ"נ של מוחא סתימאה והם העולים בבחי' מ"נ תמיד פי הוא נוק' לגבי פתר פנ"ל והבן זה היטב.

ואלו השערות הם בחי' נהרות הנמשכים מן הים הגדול דחכמה מוחא סתימאה פי הם צינורות מושכין המים ויוצאים דרך פיותיהם ונמשכות אח"כ אל הבינה אימא וניתנים בה ג"כ בסוד מ"נ שהם ה"ג של מצפ"ך שבה פנודע פי או"א בהאי מזלא דדיקנא אתקללו וע"י מזדווגים כמו שית' בש"ד ח"א פ"א וז"ס מקולות מים רבים אדירים משברי ים וגו' כמבואר במקומו בפסוק.

והנה הפתר אפתקן לעילא ברישא יסוד י"ג תיקוני גלגלתא פנ"ל בפ"ח ואמנם נתקנה
התקמה שהיא מוחא סתימאה בי"ג תיקונים למטה הם בסיומם שהוא מתחת המצח אשר
בתוכם הם המוחין ומתחת פאת הראש כמו שנת' בפ"ג כי התקמה לתתא מהפטר איהו
וסבת היותם י"ג פי ג"כ הם ג' חב"ד והם ג' הניות ונחלקים לי"ג אורות ע"ה פנ"ל בפ"י
ולכן גם תיקוני דיקנא הם י"ג.

ובפי"ב ית' טעם אחר ונהנה כמו שנת"ל פ"ט ענן הי"ג חינוך ויהי"ג נימין פי הם י"ב
והחינוך הי"ג פולל הי"ב וכן נימא הי"ג פולל הי"ב וכן תיקון י"ג דת"ד פולל הי"ב וכן
הוא בתקון הח' ובפט"ז ית' היטב וז"ש באד"ר נשא קל"א ב' תאנא אלו תיקוני איקרי
ימי קדם וכו' והאי דתליסר פליל לון ונבאר תחלה מקום אלו הי"ג תיקוני דיקנא כפי מה
שנת' באד"ר קל"א א' ואח"כ נבאר מציאות' הנה ב' פאות הראש הם הם בחי' המל'
העשירי די"ס דגלגלתא כמו שנת' בפ"ג ותחתיהם הם המתחילין תיקוני חכמה סתימאה
שהם י"ג ת"ד ומתחילין מתחת ר"ל בחי' הגולגלתא מתחת לשתי פאות שהם בב' צדעי
המצח סמוכין אל האזנים ולמטה מהם דבוק בהם ממש מתחיל הזקן בב' צדדי הפנים
מתחת הפאות דבוק בהם והוא צרות הזקן ואינו רחב כמו למטה ושני הצדדים אלו נק'
תיקון ראשון דדיקנא ואעפ"י שפחלק לב' צדדין הפל הוא בחי' תיקון א' דוגמת פאת
הראש משני צדדין שהפל הוא בחי' המל' דגלגלת ה"ל וכל הצרות שהוא תיקון
בחי' א' עד למטה במקום שמתחיל הזקן להתרחב שהוא במקום התחלת הניות ניצבת
של לחי התחתון שישם מתחיל הזקן להתרחב.

ב' הוא שורת השערות הגדילים בשפה העליונה ברוחב ע"ג הפה. ג' הוא האי אורחא
פנוי בלתי שער היור' מנגד תחת אמצע החוט' ועובר ומפסיק בתוך השפה העליונה
ויורד עד הפה.

ד' הוא שורת השערות הגדילים בשפה התחתונה ברוחב תחת הפה. ה' האי אורחא
תננינא פנוי בלתי שער היורד מן הפה מן אמצעי ויורד עד שיפולת הזקן והוא מכונן
תחת האי אורחא עילאה שעל הפה פנ"ל.

ו' הוא המקום שמתחת תיקון הראשון מראשית ניות ניצבת של הלחי התחתון שמשם
מתחיל התרחבות הזקן ומסתיים עד כנגד מקום הפה וכל אותם ב' צדדים נקראו תיקון
א' פנ"ל בתיקון הראשון.

ז הוא תרין תפוחין קדישין הם ב' הפנים שמתחת העין מב' צדדי החוטם והם פנוים בלתי
שער פלל והם עצמם אינם אלא מי"ג תיקוני גלגלתא הנזכר בפ"ח אמנם היותם פנוים
בלתי שער הם תיקון ז' דדיקנא פי הפנים עצמן מפלל י"ג דגלגלת.

ח' הוא בהתרחבות הזקן. וביאור הענין כי הזקן מלמעלה נחלק לב' צד ימין וצד שמאל
כנזכר ונמשכים עד כנגד הפה ומשם ולמטה אין שום התחלקות בזקן לב' הצדדים כי
הפל בחי' א' ממקום הפה ולמטה ומשם ואילך הפל א' אמנם מתחלק באופן אחר והוא
בעוביו כי כולו שערות ע"ג שערות וצד העוביו העליון של הזקן שהוא המגולגלש בו
שערות ארוכים וכנגדו בצד עוביו התחתון של הזקן במקום המכוסה שהוא אצל הגרון

יש ג"כ שְׁעָרוֹת אַרְנוֹכִים וְאֵלּוּ הֵם ב' תִּיקוּנֵי הַשְּׁעָרוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת תִּיקוּן ה' א' שֶׁהוּא ה'ח' וְתַחְתּוֹנֵי הַמִּתְפָּסִים בָּהֶם הֵם תִּיקוּן שְׁנֵי אַחֵר וְהוּא תִּיקוּן י"ג הָאֲחֵרוֹן שֶׁל כּוֹלָם.

וְהִנֵּה אֵלּוּ הַשְּׁעָרוֹת אַרְנוֹכִי מְאֹד וְנִמְשָׁכִים וּמִגִּיעֵין עַד טִיבוֹרָא דְאַרְיָה עַד חֲצֵי הַת"ת שֶׁלְשָׁם הַתְּחִלַּת רִישָׁא דו"א כְּמוֹ שִׁית' ש"ה וְלִכְּן נִק' מִזֵּל פִּי הֵם נוֹזְלִים וְנִמְשָׁכִים עַד לְמִטָּה וּמִזִּילִים טָפָה טָפָה כַּמ"ש תּוֹל מִטָּל אֲמַרְתִּי כִּי הַשְּׁעָרוֹת הֵם הַמוֹשְׁכוֹת צִינּוֹרוֹת הַשֹּׁפַע כְּנוֹדַע וּכ"א מְאֵלּוּ ה'ב' תִּיקוּנֵין שֶׁהֵם ה'ח' וְהִי"ג כ"א מְהֵם נִק' מִזֵּל וְעֵינֵין בַּפִּט"ז טַעַם אַחֵר וְזָכוֹר זָה.

וּז"ש בַּאד"ר נִשָּׂא קל"ג א' תִּיקוּנֵי ח' וְכו' וְתַאנָּא הַפֶּל תְּלוֹי בְּמִזֵּל דְאִיהוּ הַאי חוּטָא וְכו' וְכֹן בְּדָף זָה בְּתִיקוּן י"ג אֲמָרוּ הַאי דְתִלְסַר כְּלִיל לֹון וְכו' וּבְזָה כְּלִילִין בְּהַאי מִזֵּלָא וְכו' הָרִי כִּי תִיקוּן ה'ח' וְהִי"ג נִק' מִזֵּלוֹת ט' שֶׁהֵם הַשְּׁעָרוֹת הַקְּטַנִּים הַצּוֹמְחִין תּוֹף אֵלּוּ ה'ב' מִזֵּלוֹת שֶׁהֵם הַשְּׁעָרוֹת אַרְנוֹכִים הַנִּק' מִזֵּלוֹת וּמְוַבְלָעִים בְּתוֹכָם בֵּין ב' הַמִּזֵּלוֹת בֵּין זָה לְזָה וְאֵינָם אַרְנוֹכִים כְּמוֹתָם.

קוֹל הַרמ"ז עַל תִּיקוּן הַז' יֵשׁ לְהַקְשׁוֹת לְמָה נִמְנָה הַכָּא בְּבַחֲי הַדִּיקְנָא הָא אֵין שָׁם שְׁעָרוֹת י"ל כִּי נוֹדַע בַּמ"א כִּי סוּד הַפְּנִים דַּא"א הֵם ב' שִׁיפּוּלֵי רַחֵם דְנִנְק' דַּעֲתִי' כְּכַתּוּב בַּפ' בְּשִׁלַּח וְע"ש וְהִנֵּה נוֹדַע ג"כ שֶׁכָּל בַּחֲי דִיקְנָא הוּא מִ"ס דְנִנְק' הָעֲלִיּוֹנִ' כִּי דִיקְנָא דו"א הוּא מִסּוֹ דַּאֲמִ' הַמִּתְלַבֵּשׁ שָׁם וְלִכְּן ג"כ נִכְנָסוּ הַתְּרִין תְּפוּחִין בְּכֻלָּל הַת"ד כִּי מִשָּׁם שָׁרְשָׁם וְכֹן הַפָּה גַם הוּא בְּסוּד ת"ד אַעפ"י שְׁאֵין שָׁם שְׁעָרוֹת כִּי הוּא סוּד פְּתִיחַת הַסּוּד וְאֵין לְדַבֵּר בְּמִקּוֹם גְּבוּהָ כְּזָה].

יוד"ה הֵם הַשְּׁעָרוֹת הַצּוֹמְחוֹ בְּמִקּוֹם הַדִּיקְנָא הַסְּמוּךְ בְּתַחֲלִיל הַגְּרוֹן וְהֵם צוֹמְחִים מִלְּמִטָּה שֶׁל הַתִּיקוּן הִי"ג וְהַשְּׁעָרוֹת הֵהֵם דְמִזֵּל הִי"ג שׁוֹכְבִים וּמְחַפִּים עַל אֵלּוּ וְאֵלּוּ הֵם תִּיקוּן הִי' וְאֵינָם נִבְלָעִים עִמָּה תּוֹף שְׁנִיָּהֶם כְּמוֹ הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל תִּיקוּן ה'ט' אִמְנ' חֲפִיין בְּגְרוֹנִ' כְּנוֹז בַּאד"ר נִשָּׂא ד' קל"ה א' כִּי הַגְּרוֹן עֲצָמוֹ הוּא מְקוֹם הַבֵּינִ' דְאַרְיָה וְאֵין שָׁם דִיקְנָא כְּנ"ל פִּי"א.

תִּיקוּן הִי"א הוּא תִיקוּן נוֹסֵף עַל הַשְּׁעָרוֹת הַנִּז' בְּתִיקוּן הַזָּה כִּי מְלַבֵּד הַיּוֹתָם שָׁם בְּמִקּוֹם הַהוּא כִּי לְכַף נִק' הַתִּיקוּן הִי' עוֹד נוֹסֵף בָּהֶם תִּיקוּן דְכוּלְהוּ שְׁקוּלִים כְּחָדָא וְשׁוּיִם בְּהַתְּפָשׁוֹת א' לֹא נִפְקִי דָא מִן דָּא וְכוּלְהוּ בְּחָד שְׁקוּלָא שְׁוִים בְּעַרְפָּם וְנִמְצָאוּ כִּי בְּאֵלּוּ הַשְּׁעָרוֹת עֲצָמוֹן יֵשׁ ב' תִּיקוּנִים.

י"ב הוּא הַפָּה עֲצָמוֹ וְעַם הַיּוֹת כִּי הוּא מְכֻלָּל הִי"ג דְגִלְגֵּלְתָא כְּנ"ל פ"ח עכ"ז הַיּוֹתוֹ פְּנוּי מְבֻלֵי שְׁעָרוֹת זָה נִק' תִּיקוּן אַחֵר וְנִמְנָה בְּכֻלָּל תִּיקוּנֵי דִיקְנָא ע"ד שְׁנַת"ל בְּתִיקוּן ז' וְכֹן בְּתִיקוּן הִי' וְהִי"א.

תִּיקוּן י"ג הוּא הַמִּזֵּל הַתְּחִתּוֹן כַּמ"ש בְּתִיקוּן ה'ח'. וְאַחֵר שְׁנַת' מְקוֹמָם נִבְאָר שְׁמוֹתָם בְּפִסְוִקִים וְהֵם רְמוּזִים בְּמִי אֵל כְּמוֹךְ וְגו' וּבְפִסְוִק ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן וְגו' וְזָה עֲנִינָם א' מִי אֵל כְּמוֹךְ ב' נוֹשָׂא עֶזְרֵן ג' וְעוֹבֵר עַל פִּשְׁעֵי דֵי, לְשִׂאֲרִית נִחְלָתוֹ ה' לֹא הִתְחַזֵּק לְעַד אַפּוֹ ו' כִּי חֲפִץ חֶסֶד הוּא ז' יֵשׁוּב יִרְחַמֵּנִי ח' יִכְפּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ ט' וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם י' תַתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב י"א חֶסֶד לְאַבְרָהָם י"ב אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לְאַבְרָהָם י"ג מִיָּמֵי קְדָם.

וּכְנֻגְדָם בִּי"ג מְדוּת דְּנִיעְבוּר מִן אֵל רַחוּם וְחַנוּן כַּמ"ש בַּאד' נִשְׂא קל"א ב' לְקַבֵּל דָּא אֵל רַחוּם וְחַנוּן וְכו' וְאִינוּן לְתַמָּא וּבְבִיאור הַתְּפִלוֹת נַת' הֵיטִיב ע"ש וּקְצַתוּ ית' לְקַמֵּן בַּע"ה פִּי"ג וְזֶה סִדְרָם א' אֵל ב' רַחוּם ג' וְחַנוּן ד' וְה' אַרְבָּה אֲפִים וְלָכֵן לֹא נֶאֱמַר אַרְבָּה אַף רַק אֲפִים שְׁנַיִם כַּמ"ש רז"ל לְצַדִּיקִים וְלְרִשְׁעִים וְנִמְצָא פִי בְּאַמְרֵי אַרְבָּה הוּא תִּיקוּן א' שֶׁהוּא אַרְיכוֹת א' וּבְאַמְרוֹ אֲפִים הוּא תִּיקוּן אַחֵר.

ו' וְרַב חֶסֶד ז' וְאַמַּת ח' נוֹצֵר חֶסֶד ט' לְאַלְפִים פִּי הִי אֶפְשֵׁר לִהְיוֹת נוֹצֵר חֶסֶד לְבַד אַף הִיוֹתוּ גַם לְאַלְפִים דּוֹרוֹת הוּא תִּיקוּן אַחֵר וְהוּא ע"ד מַה שֶּׁנֶּת' בְּאַרְבָּה אֲפִים. יו"ד נוֹשֵׂא עֶזְרָה י"א וְנִשְׁעָה י"ב וְחִטָּאָה י"ג וְנִקְחָה הָרִי י"ג תִּיקוּנוֹיִן אֵלּוּ בְּפָנִים דְּאַרְיָה עַד הַגְּרוֹן פִּי מִשָּׁם וְאַיְלָהּ בִּינָה דְּאַרְיָה אַף אֵלּוּ הִי"ג הוּא מְחַכְמָה דְּאַרְיָה: פָּרָק יב נִבְאָר מַה עֲנִין י"ג ת"ד הִנֵּה נַת' פִּי"א פִּי אֵין בְּרִישָׁא דְּאַרְיָה רַק ב' סְפִי לְבַד שֶׁהֵם פֶּתֵר וְחַכְמָה שְׁלוֹ פִּי הַבִּינָה יִרְדֶּה בְּגֵרוֹן גַּם נַת"ל סוּף פ"י פִּי לִהְיוֹתָם סְפִי גְמוּרוֹת לָכֵן בְּהַכְרַח שַׁכ"א מְהֵם תִּהְיֶה כּוֹלֵלֵת וְנִחְלָקֵת לִי"ס ג"כ גַּם נַת' ש"א ח"א פ"ד שְׁאֵין לָהּ אוֹר בְּעוֹלָם שְׁאֵין בּוֹ בַחֲזִי פְּנִימִי וּבַחֲזִי מְקִיף וְא"כ בְּנֻדָּי שַׁכ"א מְאֵלוּ הַב' סְפִי שֶׁהֵם כּו"ח דְּאַרְיָה יְהִיו בְּהֵם י"ס גְּמוּרוֹת פְּנִימִיּוֹת וִי"ס מְקִיפּוֹת בַּכ"א מְשִׁתִּיָּהוּ גַם יִדְעַתָּה פִּי כָּל בַּחֲזִי שְׁעֵרוֹת הֵם אוֹרוֹת מְקִיפִין כְּנֻז' בַּש"ב ח"ב פ"ה ע"ש וְנִמְצָא פִּי כָּל הַשְּׁעֵרוֹת דְּרִישָׁא וְדִדִּיקְנָא הֵם אוֹרוֹת מְקִיפִים וְנִמְצָא פִּי בְּנֻדָּי שֶׁיְהִיו בְּכַתֵּר דְּאַרְיָה י"ס פְּנִימִיּוֹת וִי"ס מְקִיפּוֹת בְּבַחֲזִי שְׁעֵרוֹת דְּרִישָׁא וְכוּן בְּחַכְמָה דְּאַרְיָה ג"כ י"ס פְּנִימִיּוֹת וִי"ס מְקִיפּוֹת בְּבַחֲזִי שְׁעֵרוֹת דְּדִיקְנָא.

וְהִנֵּה אַע"פ שֶׁעֵיָקֵר י"ג ת"ד הֵם מְחַכְמָה הַמוֹחָא סְתִימָאָה עַכ"ז גַּם הַכְּתֵר מְאִיר בְּהֵם וְכוּן אַע"פ שֶׁכָּל הַגּוֹלְגֵלְתָא הוּא כְּתֵר דְּאַרְיָה עַכ"ז לִהְיוֹת שֶׁהַחַכְמָה בְּתוֹכָם גַּם הוּא מְאִיר בְּהֵם וְלָכֵךְ הִיוּ הַחַכְמָה וְהַכְּתֵר פְּלוּלִים בְּיַחַד יַעֲזֵן הֵם דְּכַר וְנוֹק' פְּנ"ל בַּפ"א שְׁנִיָּהֶם מְאִירִים בְּרִישָׁא שֶׁהוּא עַד סוּף פְּאֵת הָרֵאשׁ שֶׁהוּא מְקוּם הַשְּׁעֵרוֹת הָרֵאשׁ עַד הַמִּצַּח וּמִשָּׁם וְלַמְטָה עַד הַגְּרוֹן שֶׁהוּא הַבִּינָה דְּאַרְיָה ג"כ יְהִיו שְׁנִיָּה' מְאִירִים שָׁם וְנִמְצָא פִּי בְּרִישָׁא דְּאַרְיָה שֶׁהוּא מְקוּם הַשְּׁעֵרוֹת יֵשׁ בּוֹ י"ס פְּנִימִיּוֹת מִצַּד הַכְּתֵר וִי"ס פְּנִימִיּוֹת מִצַּד הַחַכְמָה וּכְנֻגְד' י"ס מְקִיפִי מְבַחֲזִי הַכְּתֵר וִי"ס מְקִיפִי מִצַּד הַחַכְמָה וְכָל אֵלּוּ הַעֲשָׂרִים מְקִיפִים הֵם בְּרִישָׁא דְּאַרְיָה בְּשְׁעֵרוֹת הָרֵאשׁ עַד הַמִּצַּח עַד תְּשֻׁלוּם סִיּוּם ב' פְּאֵת הָרֵאשׁ וְלֹא קַבְלִתִּי סִדְרָם מְמוּרֵי זֶלֶה"ה זוּלַת בַּחֲזִי הַמְּלָכוֹת מְבַחֲזִי הַמְּקִיפִים שֶׁהוּא פְּאֵת הָרֵאשׁ כְּמוֹ שֶׁנִּבְאָר לְקַמֵּן בַּע"ה בַּפִּי"ג וְאַח"כּ בְּדִיקְנָא יֵשׁ י"ס פְּנִימִיּוֹת מִצַּד הַכְּתֵר וִי"ס פְּנִימִיּוֹת מִצַּד הַחַכְמָה וּכְנֻגְדָם י"ס מְקִיפִים מִצַּד הַכְּתֵר וִי"ס מְקִיפִין מִצַּד הַחַכְמָה וְאֵלּוּ כְּנֻז' הֵם בְּחִי שְׁעֵרוֹת הַדִּיקְנָא פִּי כָּל שְׁעֵרוֹת הַדִּיקְנָא הֵם בַּחֲזִי מְקִיפִים כְּנֻז' וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ עַד הַגְּרוֹן פִּי מִשָּׁם וְלַמְטָה מְקוּם הַבִּינָה דַּא"א וְעֵינֵין סוּף פ"ג אֵיף הֵם י"ס בְּדִיקְנָא וְנִחְלָקֵת לִי"ג תִּיקוּנוֹיִם וְנִמְצָא פִּי אֵלּוּ הִי"ס דְּדִיקְנָא הַנִּחְלָקִים לִי"ס פְּנִימִיּוֹת וְלִי"ס מְקִיפִים יוֹנְקִים שְׁפַע מֵהִי"ג כ"א מֵהִי"ס דְּגִלְגֵּלְתָא.

וְהַעֲנִין פִּי הִי"ס עֲצָמֵן יֵשׁ לָהֶם ב' מְצִיאוֹת הַתְּחַלְקוֹת אִם לִי"ס וְאִם לִי"ג תִּיקוּנוֹיִן וְכְנֻז' פ"ח טַעַם נִכּוּן לְזֶה ע"ש אַף יֵשׁ הַפְּרִשׁ א' בֵּין הַמְּקִיפִים לְפְּנִימִיּוֹת וְהוּא פִּי הַפְּנִימִיּוֹת הֵם עֲשָׂרִים י"ס מְכַתֵּר וִי"ס מְחַכְמָה אַף הַמְּקִיפִין לֹא הִיוּ רַק י"ג פִּי הַז' אַחֲרֵים לֹא יָכְלוּ לְהַתְּגַלוֹת כַּמ"ש לְקַמֵּן בַּע"ה וְנִמְצָא פִּי כָּל הַעֲשָׂרִים סְפִי פְּנִימִים הֵם פְּשִׁיעוֹר מְקוּם י"ג מְקִיפִים לְבַד גַּם הַפְּרִשׁ ב' פִּי הַמְּקִיפִים יִצְאוּ מִתַּמָּא בְּכִלְלוֹת וּבְפְרָטוֹת ר"ל פִּי תַחֲלָה

למעלה נתגלו המקיפים דחכמה ולמטה מהם מקיפי דכתר ובהרי זה דרף פללות וכן בפרטות המקיפים דחכמה עצמה נתגלו ממטה למעלה כי המלכות נתגלה תחלה למעלה מן כול' ואח"כ היסוד למטה ממנה ואח"כ ההוד כו' וכן מקיפי הפתח עד"ו התחתון למעלה מן העליון עד שנמצא מלכות החכמה למעלה מן פולם וחסד שבפנתר למטה מן פולם אף הפנימיות היו פסדרן בבחי' פרטיות כי הי"ס דחכמה יצאו פסדרן כח"ב עד מלכות אמנם בבחי' הכללות היו גם הם שלא פסדר כי תחלה יצאו למעלה י"ס דחכמה ותחתיהן היו י"ס דכתר.

ואמנם בזה יש לי ספק קצת כמ"ש לקמן בע"ה בפ' זה עם שיותר אמיתי הוא אצלי זה. ואמנם הטעם הדבר הוא כי להיות אור המקיף התגלה לא היה פת בתחתונים לסובלו וכן האורות העליונים האלו אם נתגלו במקומ' היה אורם רב מאוד ולכן ירדו למטה במקומ' כדי להמעיט אורם ולכן חסד שבפנתר היה תחתון שבכולם כמ"ש לקמן בע"ה בפ' זה ובהיותו שם יוכלו לקבל אורו בהתגלותו במקיף התחתון והמלכות של חכמה שהיא היותר קטנה במעל' מן הפל נתגלה למעלה מן הפל כי אין חשש אם תעלה במקום עליון אחר שאורה מועט משא"כ באורות פנימיות ונלע"ד חיים כי להיות הדיקנא ממוחא סתימאה נוק' דכתר לכן היו מקיפים מתתא לעילא אור חוזר מ"נ משא"כ במקיפי רישא דכתר דכור' אור ישר כנז' בפ"ג וזה ג"כ טעם להפך אחר ולמה לא נתגלו פל הכ' מקיפים רק הי"ג והטעם כי ג"ר דכתר חשבות פאחד ואין בהם יכולת להתגלות אף במקום התחתון לריבוי אורם גם המלכות שלו לא נתגלית לסיבה הדיועה כי כי א"א אין בחי' נוק' בו בגלוי פנ"ל בש"ג ח"א פ"א ובפרט בכתר שבו שהוא בחי' דכורא.

אמנם בחכמה שבו מוחא סתימאה שהוא נוק' דכתר פנ"ל בפ"א לכן היה בה יכולת להתגלות בחי' מלכות שבה גם ספי' יסוד דכתר נתגלה יחד עם הבינה שבחכמה וישניהם תיקון א' שהוא המזלא תיקון ח' פנזכר לקמן פי"ז והטעם כי לעולם או"א פחדא שריין בפרט בכתר עם החכמה שבו שהם דכר ונוקבא כנז' ג"כ שצריף שלא יהיה בהם פירוד פלל ח"ו ולכן לעולם היסוד של הפנתר שהוא זכר לא נתפרש פלל מג"ר של החכמה שהוא הנזק' שלו פנזכר ועיין פ"ז ותמיד דבוקים יחד לגמרי ולפי שבחי' לא יצאו ונתגלו הב"ר דחכמה כמו שנובאר רק הבינה שלו לכן נתגלה היסוד דכתר בסוד מקיף עם הבינה דחכמה דמקיף אף האמת שלעולם יסוד דכתר הפנימי דבוק בג"ר דחכמה פנימיות שהוא נוק' דיבוק נמרץ ובהרי נת' איף לא נתגלו ג"ר דכתר ולא העשיריו' אף הט' שהוא היסוד נתגלה בבינה של החכמה א"כ נשארו ה' ספי' של הפנתר שנתגלו בסוד מקיף כ"א בפני עצמו והם חג"ת נ"ה אף מחכמה הב"ר לבד לא נתגלו למעלת ריבוי אורם אף פל שאר הח' תחתונות שבה נתגלו וגם המלכות שבה לסיבה הנ"ל כי אחר שפולה נק' נוק' לגבי פנתר לכן היה גילוי אל המלכות שבה וגם הבינה שבה עם היותה מג"ר נגלית לפי שהחכמה פחותה במעלה מן הפנתר ונמצא החכמה שבחכמה בערף בינה שבפנתר ובינה שבחכמה בערף חסד שבפנתר וכמו שנתגלה חסד שבפנתר פן נתגלה בינה שבחכמה כי אין אורה כ"כ גדול וא"כ נמצא סדר כך באורות המקיפין.

אל המלכות שבחכמה. רחום יסוד.

ותנון הוד. ארף נצח.

אפים ת"ת. ורב חסד גבורה.

ואמת חסד. נוצר חסד בינה דחכמה ויסוד דכתר.

לאלפים הוד דכתר נושא עון נצח דכתר ופשע ת"ת דכתר. וחסאה גבורה שפכת. ונקה חסד שפכת. ואמנם הפנימים הם באופן אחר פנ"ל שהם פסדרו וזה סדרו אל בינה דחכמה.

רחום חסד. וחנון גבורה.

ארף ת"ת אפים נצח. ורב חסד הוד.

ואמת יסוד. נוצר חסד מלכות דחכמה חסד שפכת ונמצאו אלו י"ג פנימיות מכוונים ממש מבפנים בי"ג תיקוני דיקנא עם המקיפין אלא שהפנימים מתחילין מבינה דחכמה עד מלכות דחכמה.

וכן מחסד דכתר עד יסוד דכתר והמקיפים להיפך ממלכות דחכמה עד בינה דחכמה ומיסוד שפכת עד חסד שפכת וזה מה שנלע"ד ששמעתי בבירור ממורי זלה"ה. ובזה נמצא כי השמונה דחכמה יהיו מכוונים יחד הפנימים עם המקיפין שלהם וכן ה' דכתר הפנימים עם המקיפים שלהם אף יש דוחק שנמצא כי אף בפנימים יש שלא פסדר בכללות פנ"ל כי ה' דכתר למטה מח' דחכמה ולכן הנה יותר נראה לומר כי הפנימים הם פסדרו לגמרי החסד דכתר עד מלכות דחכמה ואינו מוכרח להתחבר הפנימים עם המקיפים.

אמנם שמעתי בבירור ובנדאי ממורי זלה"ה כי פנימי דחסד דכתר הוא מכוון פנגד מקיפי יסוד דכתר וכן כל השאר וא"כ מוכרח שגם בפנימיות יהיו ח' דחכמה לעילא מן ה' דכתר וזה אצלי אמת ונשארו שאר הפנימים שהם ג"ר והעשירית שפכת וכן ב"ר שפכת ומוקדם הם במקומות אחרים שיש בפנים דא"א ולא קבלתי סדרם אמיתי.

ואל יקשה בענין הסדר של מקומות הי"ג ת"ד כי כפי הנז' צריך שתקוון הששי ינה שני כי במקום שנשלם התקוון הא' מתחיל התקוון הו' פנ"ל בפנ"א וכן פיוצא בשאר תיקוני' כי הרי אין סדר המקומות במעלה ובמטה בלבד כי יש מקום התחתון גדול מאוד מהעליון כמו הפה אשר משם יוצא הבל רב ואור גדול וכן המקומות הסמוכים אל העין והחוטם ולכן אנו צריכין להעריך ב' הערכים יחד שנצריך בחי' המקום איזהו מהם יותר עליון וגם בחי' איזהו מהם ינה קרוב אל הבל הפה או החוטם או העין וכיוצא ולכן אף כי במקום שהוא תחת הפה אורו רב מאוד לא נק' אותו תיקוונא קדמאה אחר היותו במקום התחתון מאוד כנז' שצריך להעריך ב' הבחי' יחד לשקול אותם ואחרי שהמאציל העליון העריך המקומות בב' בחי' אלו אז סדר סדר הי"ג תיקוני דיקנא כפי ערך ערכם שנראה בעיניו ית': פרק יג נבא' תחלה האף מתאחדין אלו י"ג ת"ד עם תיקוני רישא פנ"ל בפנ"ב שהי"ס דרישא משפיעים ומאירים בי"ס דדיקנא כי במקום שפסטימי"ס דריש' מתחילין ת"ד כנז' שם גם נת' שם כי הי"ס דריש' הם פסדרו מכתר עד המלכות ומלכות בסוף פולם אף בבחי' המקיפים ואינו' כמו מקיפי הדיקנא שהם מתתא לעילא

ונמצא כי הספי' האחרונה שבגולגלתא שהיא המלכות היא בפאת הראש ואף אם הם שנים נק' אחד כנו' כפי"ב בתיקון קדמאה דדיקנא.

והנה תיקוני קדמאה דדיקנא המתחיל מפאת הראש כנו' כפי"א היא מלכות דתקמה כנו' שם נהרי נמצא כי המלכות דרישא שהוא הפאה משפעת ונאחזת עם המלכות דתיקון ראשון דדיקנא מלכות במלכות ומאותם השערות שבפאת הראש מלכות דגלגלתא יורד שפע אל השערות דבתיקון קדמאה דדיקנא מלכות שבפה ומשם לשאר הי"ג תיקונים.

ואמנם היות המלכות דגלגלתא נק' פאה זה ידוע מסוד לא תכלה פאת שדה לקצור לגר לעני תעזוב אותם כי המלכות האחרונה שבכולם הוא פדמיון פאת השדה הנשאר באחרית הקצירה.

וכעד"ז אחר התגלח שערות שהם דמיון קצירות השדה צריף להניח פאה ג"כ היא בחי' המלכות דשערי פמבואר במקומו וע"ש נמצא כי לעולם פאה היא בחי' המלכות. גם טעם אחר הוא כי הנה נת' פיו כי גבורה דע"י הנק' אלהי"ם נתלבשה בחי' מוחא סתימאה דמינה נפקו כל הני שערי ממותרי מוחא כנו' ד' קל"ד באד"ר גבי תיקוני תשיעאה ונודע כי הגבורה נק' אלהי"ם וגם המלכות נק' אלהי"ם כנו' פ' בראשית ד' ב' ע"א והנה הפאה של הראש הא' בחי' מלכות דגלגלתא ושמה אלהים וגם פאה גי' אלהים וגם כי היא נמשכת מהגבורה דעתיק שבגו מוחא סתימאה הנק' אלהים ולכן ג"כ נק' פאה גי' אלהי"ם והנה הם ב' פאות בב' צדדי הראש נמצאו ב' שמות אלהי"ם אלהי"ם.

אמנם צריף שתדע כי להיותם במקום גבוה שהוא רישא דאריף שם דינין מתפסין ונעלמים בו אי אפשר שיהיו ממש שמות אלהי"ם אמנם הם ב' שמות מצפ"ץ מצפ"ץ שהוא חילוף אלהי"ם במלוי יודי"ן היא גי' שי"ן פמנן מצפ"ץ וכן שם הני"ה באית ב"ש הוא מצפ"ץ ונמצא כי אינו אלהים ממש להיותו בא"א ואינו רחמים ממש שהוא שם הני"ה אמנם הוא שם מצפ"ץ ממנצע ביניהם כי אינו לא הוי"ה ממש ולא אלהים ממש אלא ממנצע ביניהם כנו' והוא תמורתם.

ובסוף פרק זה נשלם לבאר טעם זה באמיתית ע"ש וז"ס כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי כי הפסוק נאמר אל א"א הנק' אני ואי"ן ונק' הוא להורות כי הדכר הנק' אי"ן ונק' הנק' אנ"י הפל אחד ונק' הוא כי אין בחי' נוק' גלויה כלל פנ"ל בפ"ב להיותה דינין ולסיבה זו ואין אלהים עמדי כי כל הבחי' דז"א ששם אלהים הם בא"א שמות מצפ"ץ וזכור זה.

ואמנם היותם ב' פאות הטעם הוא כי הלא השערות ממותרי מוחא נפקי והנה במוח יש בחי' דעת הפולל חו"ג פנ"ל פ"ב. ונודע כי חסדים נוטל הזכר והגבו' נוטלת הנקב' ואז יוצא הארתם לחוץ הארה חסדים בפאה ימין והגבורות בפאה שמאלית והזו"נ יונקים ונשפעים מאלו הב' פאות הזכ' מימינית והנוק' משמאלית וז"ש פ' בראשית ויעש אלהים ב' מאורות הגדולים שהם מצפ"ץ מצפ"ץ שמהן לי"ג מכילין דרחמי וכו'.

ביאור הענין כי אלו הב' שמות שבב' הפאות משם יונקים זו"נ שמש ירח והם שנים מאור ת גדולים בהשנואה א' בב' פאות הראש ושניהם שמות דמצפ"ץ ואינם זה הוי"ה וזה אלהים כי זה בחי' מאור הגדול ומאור הקטן אמנם שורש נוק' בהיותם פה באלו הב'

פאות כי מפאן שרשם מחו"ג דמוחא דא"א הם שוין המאורות הגדולים ושניהם בחי הויו"ת מצפ"ץ מצפ"ץ ואין ביניהם הפרש זולת שזה בימין וזה בשמאל פנדע כי הנוק' משמאל.

גם למטה יש טעם אחר והנה מאלו ב' פאות שהם מצפ"ץ מצפ"ץ משם נמשכו י"ג ת"ד שהם י"ג מכילין דרחמי שהם אל רחום וכו' ולכן נזכרו ב' הויו"ת קודם אל רחום כי ב' הויו"ת אלו הם שני שמות מצפ"ץ באית ב"ש ומהם נמשכו י"ג מכילין דרחמי ומהם נשפיעו וזהו ה' ה' אל רחום והבן זה, והנה טעם התחלה שני שמות אלהים ונעשים מצפ"ץ כפר התחלנו לבאר וזה ענינו בשלמות דע כי הנה ח' אורחין חינוך הם נמשכים מרישא דרף צדדי הפנים פנ"ל פ"ט והם ב' הויו"ת ואותן ב' הויות מאירות בב' פאות הללו ובפרט פשםתלקות לצדדין פנ"ל פ"י ואז אעפ"י שהפאות הם אלהים נעשים הויו"ת כמו החינוך אלא שמתחלפות במצפ"ץ ולא בהויו"ת מש.

סליק פרק י"ג בעה"י: פרק יד הנה פבר ביארנו בענין מרפבות יחזקאל על ד' קליפות שיש קליפות נוגה מסמא דמותא לאיתתא נוק' דז"א בסוד החשמל נק' קול דממה דקה וזה ח"ש מחשמ"ל מלשון בתשאי וכמשארז"ל עיתים חשות עיתים ממללות והענין כי בחשמל מפתה לאיתתה אז חש כולה בתשאי וחסדים שביסוד נגזים שלא יתאחזו בהם הקליפות וכשזה החשמל מסתלק ואינו מפתה לאיתתה אז הוא מ"ל מחשמ"ל והחסדים מתגלים בפומא דאמה שהוא סוד המילה כי החשמל היא קליפות הערלה החופפת על המילה ומזה תבין כי הערלה אינה הקליפה אמיתית אלא היא קליפת נוגה והבן זה.

[צמחפבר נודע שיש פמה בחי חשמלים בכל עולם לכן הקורא אל יחשוב שחשמל זה הנז' בס"א בכמה מקומות שהפל הוא א' גם יש חשמ"ל בנוק' הפולק' פמה בחי ע"כ]. והנה פבר ביארנו כי השקר אין לו רגלים והענין כי נ"ה הם רגלים ואין הקליפה נאחזת אלא בהוד כי הוא ירפא שמאלא ונעשית מהוד דנה אף ברגל נצח אין לו אחיזה נמצא כי אין לו אחיזה אלא ברגל א' שהוא רגל ק' דשקר.

והנה נ"ה נק' לימודי ה' והבינה אשר מתפשטות עד הוד פנדע נק' סוד למד להורות שמתפשטות עד ב' הלמדן שהם נו"ה לימודי ה' והנה הוא סוד החשמ"ל שהוא והבן זה כי אותה קליפת נוגה הם סוד ז' מלכים שנשארו למטה בין הקדושה ובין החיצונים וזה השם להיות המלך הב' שהוא גבורה לכן הוא העיקר המפתה לאיתתה ליטול גהורא בכת מה שנאחז וינק מן ההוד כנז' וזה השם ח"ש מ' פי' ממחר וחס פדי ליטול אור המ' סתומה שהוא סוד דגוק' והבן זה ולפי שלא ינק גם מהנצח לכן חסר ממנו אות הלמד של חשמל ונשאר חשים כי הלמד הוא הנצח לימודי ה'.

[צמח.

יונקים מנו"ה עכ"ז פיון שרוב בניקתם הוא מהוד לכן לא נז' אלא הוד והנה הוד הוא ספי' חמישית ונעשית משחית כשנהפך מהוד לדנה ואז והודי נהפך עלי למשחית. והנה הנצח מבטל הקליפה מפני שהוא צד ימין והקליפה היא נאחז בהוד ז"ש בלע המנת לנצח ולא מהוד ע"כ הגה"ה מהרב צמ"ח].

והנה להיות פי החשם זה נוטל ממש ה"ג מנצפ"ך לכן לא הנפיר בכל המלכים מלת ארץ פלוני אלא בנה בלבד שנאמר חשם מארץ התימני הוא ארץ אדום אשר מלכו ביה כל המלכים פי פולם מבחי המלכות פנודע והמלכות נק' ארץ וזה חשם מארץ דייקא פי לקח ה"ג פי ארץ מורה על הגבורות שהם ה' אותיות אלהים ואלהי"ם מלוי אלפין גי' אר"ץ ואמנם סוד הה"ג מתחילין להתפש' מחסד עד הוד ולכן פולם נק' על שם הגבורה ראשונה הנק' חסד ולכן תימני פי הוא דרום שהוא חסד אף דרום הוא חסד שבחסד אבל תימני הוא חסד שבגבורה לכן לא אמר מארץ דרו' בהדיא רק מארץ תימני הוא סוד חסד שבגבורה ואמנ' בלע הוא הדעת כנז' ש"ב ובלע הוא סוד הר עיבל שבו נתנו הקלות ואמנם היו"ד יתירה דעיבל הוא סוד נקודו' הקדושה אשר בתוכה שנתפשטה במלכים אלו אחר התיקון להאיר להם וגם היא פלולה מי' בסוד י"א סימני הקטורת וזה רומז בפסוק בכל עת יהיו בגדיה לבנים שר"ת עיב"ל שאלו המלכים הם סוד חשמ"ל שהוא בגי' מלבוש שאלו הם הפלים והמלבושים שנפלו והושחרו והושכחו בסוד והארץ היתה תהוה כו' כנז' ח"ב פ' י"ג והנזהרנו שנלבין אלו הבגדים ונברר' ונתקנה בלח המחשבה הנק' שמן וז"ש ושמן על ראשה אל יחסר להיות זה הבלע הוא ראש אל הז' מלכים שהוא הדעת ולכן נרמזו בו ז' אחרים פי בלע גי' ק"ב חרובין וכמנן יבבה ויללה לרמז שהוא סוד הדעת הכולל חו"ג פי הדעת יש בו עיטרא דחסדים ועיטרא דגבורות ויש ג"כ ביניהם מכריע ושלשון נק' דעת והבן כלל זה.

גליון מהרח"ו זלה"ה מ"ש פי אלו ג' הם ג' חלקי הדעת שבו אשר הם חג"ת שבדעת ונהרי חו"ג התחתונים אינ' עצמים הם וא"ת שיהיו גם הם א"כ יהיו ט' מלכים ואפשר שהפנונה זאת שיוכב וחש' הם ה"ג דדעת והם הם אותם התחתונים פי העליונים הם שורה התחתונים ואה"נ שלא יצא מדע' רק בלע ת"ת דדעתו ואח"כ יצאו יוכב וחשם והם ה"ג תחתונים והיה אפשר שחג"ת עליונים דדעת יצאו בסוד חב"ד דז"א שהם ראש הקטנים ואינם נחשבים רק לא' שהוא בלע ת"ת דדעת ואח"כ יצאו יוכב וחושם תחתונים ג"כ ואם אינם נז' רק לז' מלכים הוא שח"ג שבדעת להיות' עליונים אינם נחשבים אף קשה שבאמת שבקטנות עיבור א' נעשה לו ראש דקטנות אבל בראשונה בעת צאת המלכים לא יצאו רק חושם נקודה לבד גם בחי' דעת דת"ת שהוא בלע לבד נשמת ו"ק ולא יצאו יותר ודו"ק ע"כ גליון מהרח"ו זלה"ה.

נמצא שבמלה זה נרמזו בו ב' האחרים שהם יבבה ויללה כמנן בל"ע עם ח' אותיותיהם וז"ש באד"ר ד' קל"ה בלע בן בעור תנא הוא גזירות דינא תקיפא דבגינה מתקשרין אלה אלפים מארי דיבבה ויללה פי' מתקשרין מלכין אחרים שהם חו"ג יבבה ויללה אמנם קודם התיקון היו מעורבים עמו לכן אמר פאן בגינה מתקשרין ומתקשרין אלפי אלפים מארי דיבבה ויללה שהם חו"ג.

אמנם אחר התיקון אז כל א' בפני עצמו נתקן בסוד ג' עולמות בי"ע ולכן ב"ד קל"ב שמדבר אחר שנתקנו בסוד תיקוני קדמאה דדיקנ' שהוא אל ונפקי מתמן בסוד תלת עלמין אז נזכר כ"א בפני עצמו וכן פאן בעלמא עילאה קדמאה לא הוזכר יבבה ויללה אלא בעלמא תניינא ותליתא אבל בעלמא קדמאה לא הוזכר אלא אלפים מארי תריסין ולקמן פט"ו ית' אף שם ד' קל"ה הוזכר במלה הראשון יבב' וילל' להיותו קודם

התיקון שכן אמר שם עד לא אתתקן עתיק יומין כו' הד"ד וימלוך כו' ותאנא בלע הוא גזירת דינא תקיפא וכו' ולכן נק' בלע שבלע את שניהם גם בלע גי' ק"ב שהוא כולל שלשתן דעת חסד גבורה ונודע שחסד הוא ע"ב וס"ג בגבורה ושם מ"ה בת"ת וכבר ביארנו שהדינים שבהם הם במלואם שבהם ומלואם גי' ק"ב בלע פי מלוי גי' אלהי"ם ומזה הק"ב נשארו קצת ממנו שלא נתבסמו ונשארים חרב ושםם בלתי אור וז"ס בני די לו בקב חרובין מע"ש וכו' וזה הק"ב חרובין סוד החיות שנשארו בקליפת בסוד י"א סממני הקטורת שאלו המלכים מה שנשארו למטה שלא יוכלו להתברר הם שמות הקליפות ממש ומתלבשות בהם סוד ומלכותו בפל משלה.

ובזה נבין המשנה הקיט' יוצא בקב שלו דלעיל ח"ב פ"ו ביארנו מה שנתברר מאלו המלכים נעשה ז"א הנק' רשות היחיד כי בו נתייחדו ונתקשרו בפרצוף א' משא"כ קודם התיקון ומה שנשארו מהם שלא נתברר נשאר למטה בסוד הנשמות וחיות הקליפות כנז' פי"ד ואמנם אלו בחי' שנשארו שם שלא נתבררו הם בסוד ר"ה שהם נפרדים זה מזה בלתי תיקון וז"ס שארז"ל נאמר ביצק שבעים נפש לשון יחיד וכבר נודע שיצקב הוא בחי' ז"א ועשו הוא פסול' של אלו המלכים שלא נתבררו נאמר בהם נפשו' בהיותו ר"ה ונאחזים בו הקליפו' שהם רבים שהקב"ה לבדו נק' אחד וזה ויאמר אלהים שאף בחי' הדין שבו מיוחדין והפסולת הם אלהים אחרים לשון רבים ולכן אלו המלכים שנשארו למטה לחיות הקליפות הנה גם הם צריכין מזון וחיות כנז' ח"ד פי"ג בסוד רפ"ח ניצוצין שיירדו עמם בחי' הבל דגרמי.

והנה ב' קבין הם א' בסוד אחוריים דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן אשר חשבון אותיותיהם דאחוריים שלהם בסוד מלואיהם הם ק"ב אותיות כ"ו בע"ב כ"ו בס"ג כ"ו במ"ה כ"ד בב"ן וזה הק"ב אינו כ"כ טהור לפי שהוא מבחי' אחוריים שלהם נאחזים הקליפות ויש ק"ב שני שהוא טהור לגמרי בסוד פנים שהם מלוי ע"ב ס"ג מ"ה שהוא גי' ק"ב.

אמנם בהיותם בסוד מלוי שהוא דין לכן גם ממנו נמשך מזון אל החיצונים ביום השבת כמ"ש בע"ה. ודע שנה מחלוקת ב"ש וב"ה שב"ה אומרים ב' קבין לחלה פי' שהחלה היא המלכות פנודע ונוטלת ב' קבין אלו אף ב"ש לא חששו אלא לקב א' בלבד שהוא הטהור שהוא הק"ב דבחי' פנים אשר כל אלו נוטלין החלה שהיא המלכות וזשארז"ל רוצה אשה בקב ותפלות אע"פ שהם הדינים שנפלו במיתת המלכים ואלו הב' קבים הם ג"כ סוד קב חדש וקב ישן שנתערבו זה בזה במסכת חלה ועיין וראה איה הוי"ה בין בפנים בין באחוריים היא שנה ואין בה שינוי כלל ח"ו כי ד' אותיות שהם הפנים עולים כ"ו וכן באחוריים יש כ"ו אותיות המלוי.

ונחזור לענין שאלו המלכים צריכין מזון וחיות העליון אבל אינם יכולים לקבל מהשמות בעצמן רק מן המלוי שלהם שהוא דין פי מלוי גי' אלהים ואלו המלכים נקרא אלהי"ם שהם דינים שמקבלים מזון מאלו המלואים מע"ב ס"ג מ"ה שהוא ק"ב הא' ואז הם ניזונים בסוד קב חרובין מע"ש לע"ש ומזה הק"ב ניזון רחב"ד ומזון זה נמשך מן המלכים דמתו הנק' חרובין כנז' בפ' פנחס ד' רט"ו ע"ב משום דחרוב קב מן יק"ב פי' שפגלגל שעבר חטא בזה שהמשיך קב זה למלכים דמתו והבן זה.

והנה בר"ה שהוא מקום המלכים דמיתו אסור לטלטל שם בשבת ולהוציא חפץ משם לרה"י והבן. אמנם עכ"ז צריכין חיות הק"ב הנ"ל פדי להתפרנס משם ולכן התיר ר"מ שהקוטע יוצא בקב שלו פי' שפבר ידעת שבשבת עולים העולמות זה במקום זה עד חנם המעלות נמצא שבמקום נה"י דעשיה נעשה בשבת פנוי ואז בזה המקום הפנוי יש אחיזה אל החיצוני ונמצא ז"א שהוא אדם הפולל כל המלכים דמיתו עתה הוא קוטע בשבת פי' נה"י שלו עלו למעלה ונשאר ז"א כמו קוטע בלי רגלים שהם נה"י ואז השמות שלו עלו למעלה.

אמנם הק"ב שלה נתקצצו ממנו ונשארו השמות מקוטעים פי' השורש עלו למעלה והק"ב שלהם שהם המלואים ירדו למטה אל המלכים להחיותם וזהו הקוטע יוצא בקב שלו פי' קוטע גי' ע"ב ס"ג מ"ה עם הפולל יוצא בשבת ומפרנס המלכים דמיתו בק"ב שלו דהיינו במלואים דשמות ונדקא בשבת אבל לא בחול וז"ס יהו"ה אלהינו גי' ק"ב והבן זה פי' מיהו"ה יוצא אלהינו שהם המלואים.

ונחזור לענין זה הקב הוא בלע הבולע זה הקב בסוד מזון רוחני והוא מלך הראשון ולכן נוטל כל הקב וגם שהוא הדעת הפולל חו"ג אשר בהם יש ע"ב ס"ג מ"ה ומזה יוצא זה הק"ב ואח"כ מזה המלך אל כל המלכים.

סליק פי"ד: פרק טו והנה לעיל ע"ב ח"א פ"ג נת' שבצאת המלכים היו עננים וכשהחזרו אל השרשים שנשארו בפנים אז נתקנו ודע פי' ג' שרשם של אלו המלכים בלע יוכב חשם הם אלו התלת עלמין דנפקי מגו האי ת"ק דדיקנא והנה שרשיהם נשאר כאן בדיקנא אמנם מהם נתפשטו יותר למטה הג' עלמין אלו פי' שרשיהם הם ג' א"ל שיש בהאי ת"ק כמ"ש בע"ה ואח"כ מאלו השרשים יצאו אלו הג' עולמות לתתא וז"ש עלמא קדמאה דנפקי מתיקוני קדמאה וכו' עלמא תניני' דנפיק כו' פי' אלו הג' עולמות יוצאים מאלו ג' שרשים ונמשכו עולם הראשון בפינה דאצילות ועולם השני בת"ת דאצילות ועולם הג' במלכות דאצילות וכולם בבחי' אחוריים שלהם שהם אחוריים אימא סוד זלפה ואחורי ז"א ובלהה ומשם נמשכו עוד למטה בג' עולמות בי"ע עלמא קדמאה בגבורה דבריאה הנק' היכל זכות כנז' בזוהר פ' פקודי ד' רנ"ב וזה היכל זכות הוא סוד נהר דינור כנודע שבכל עולם ועולם יש נהר דינור א' והנה הנהר דינור שבעולם הבריאה היא גבורה שבה שהוא נור אש גמור והוא נק' היכל זכות כנז' שם בזוהר ומהקא אתעביד נהר די אלה אלפין וגו' וכבר ידעת שהמלאכים הנבראים בכל יום ומתים הם נבראים מנהר דינור זה כמו שארז"ל ושם נטבעים ומתים וסוד הענין פי' זה נהר דינור הוא סוד בירור המלכים דמיתו ולכן בכל יום ויום מתבררים מהם ניצוצות ונעשים מהם מלאכים ואינם יכולים לקבל הארה ומתים וחוזרים לשרשם בנהר דינור עצמו והבן זה מאוד.

אמנם ענין היותו אלה אלפין מארי תריסין הנמשכין ממנו ניצוצות שלו שהוא שרשם לכן ישמשנוהו להאי נהר הנז' הטעם הוא עם הנ"ל שנה עלמא קדמאה וכו' סליק כו' וכבר אמרנו שכל אש הנמשכות גבורות אלו שרשם הראשון בגבורה דעתיק דבגו מ"ס דא"א אשר שם הוא שם אלהים דמלוי ההי"ן שאחוריים שלו גי' אלה כנז' פי"ג וז"ש אלה אלפין והבן זה.

ואמנם אמרו רבוי רבון הענין הוא פי כל מה שעלה למעלה ביותר נעשה רבות שהוא קשבון גדול מאלפים ודוק ותשכח פי כל אלו המלכים התחלתם מגבורה דעתית שהולכים ומתפשטים מגבורה לגבורה.

עד שמתפשטים בגבורה דבריא יצירה ועשייה. והנה מה שקראו מארי תריסין שפבר ביארנו שזה עלמא קדמאה הוא בלע סוד הדעת ולכן צריך שיהיה בו חו"ג ג"כ שהם תרין עלמין תתאין מיניה והנה כנגדם הם ג' א"ל דבהאי תיקוונא ונמצא שבעלמא קדמאה לחוד כלל כל א"ל.

והנה ג"פ א"ל גי' מג"ן וזה מארי תריסין כי תריס הוא תרגום מגן והבן זה. אמנם עתה שפבר נתקנו אינם נק' מארי יבבה ויללה אלא מארי תריסין בסוד אל שהוא יותר רחמים אמנם עכ"ז הם גבורים בעלי מגינים לכן נק' פאן בעלי תריסין כנז' פי"ד ולפי שהוא המלך של הדעת לכן נתבסם מב' האחרים הנק' גם אחר התיקון מארי יבבה ויללה אף זה נק' מארי תריסין וכינון שנתבס' יותר לכן מקום גלוי הוא למעלה בעולם הבריאה אף האחרים לא יכלו לעמוד שם וירדו עד יצירה ועשייה גם שלהיות הדעת סמוך תמיד עם הג' ראשונות תחת הבינה ברישא וכבר נודע שהבינה הוא הבריאה ולכן נתגלה האי עלמא קדמאה בבריאה והבן זה.

והנה נודע כי יש ג' אלהים בויכולו שהם בבינה וגבורה ומלכות שכ"א נקרא אלהים והנה הבריאה נק' אלהים כי אלהים בגי' הכס"א לפי שבינה מתלבש בה וכבר ביארנו שבה הדעת שנתפשט כלולים בו הב' עולמות האחרים ולכן נק' אלהים שהוא סוד הבינה סוד הבריאה (ולכן נקרא אלהים) והנה כל אלו הג' אלהים מתפשטין מהבינה נ"א מהתבונה שהוא שורש הדינין כנודע ואם תמלא אלהים ביהי"ן גי' רצ"ה ועם ה' אותיות אלהים גי' שי.

ונלעד"ח שאפשר שיהיו במלוי יודי"ן שגם הוא עולה ש' אמנם לא קבלתי אלא כפי הראשון. והנה ג"פ אלהים שיש בג' עולמות אלו הם ג"פ ש' כמנין תת"ק והנה כ"א מג' עלמין אלו נק' א"ל והם כמנין מג"ן הרי ג' אלהים וג' א"ל וששה פוללים הרי הפל כמנין אלה.

גם אם תקח פללות ז' אותיות של אל אלהים הרי כמנין אלה ונמצא שזה עלמא קדמאה פללות פולם ולכן יש בו אלה אלהים מארי תריסין ואפי' העולמות היוצאים מהם הם אלה עלמין כנז' באד"ר קל"ב דאינון אל קוצין כמנין א"ל וכל עלמא אתפריש לאלה עלמין והנה האלה עלמין מארי תריסין הם סוד פת המלאכים הנק' בני אלהים ובני אלהים אלו הם בהיכל זכות דבריא והטעם מפני שהם יוצאים משם אלהים דמלוי ההי"ן דאחוריים שני אלה ולכן אמר בני אלהים כי משם אלהים יוצאים ובניו הם והבן זה.

נדע מה שאמרנו לעיל שג' עולמות אלו נק' כ"א אל בודאי שיש הפרש ביניהם והוא שאל דעלמא קדמאה נק' אל שד"י והוא בעולם הבריאה ואל השני הוא אל הוניה דעולם היצירה בהיכל זכות שבו ואל הג' הוא אל אדנ"י בהיכל זכות דעשייה כנז' בפ"ד ולכן

תמצא בכ' פקודי דרנ"א שאמרו שם שרוח שפיהיכל רביעאה נק' אל ויהי איהו רזא נאל זועם בכל יום כי פולו דינין וקבו זה.

ונלעד"ח שלקף עיקר הגילוי דינים אלו הוא בהיכל זכות ביצירה ועשייה שגם הם נק' א"ל ושם יצדק היטיב שם זה בואל זועם בכל יום שהוא נגלה וניכר כמ"ש גם נלעד"ח שהנה תמצא דשם זה דאל שדי במלואו באל"ף למ"ד שי"ן דל"ת יו"ד גי' אלף שהם אלף מארי תריסין דבההוא עלמא.

וכבר נודע שבשם שד"י נאמר בו לעולמו די והוא הנותן קצבה לכל העולמות. גם נודע שבשם שד"י הוא ביסוד והוא הנותן קצבה לכל עולם ועולם עד למעלה למעלה שכל יסוד שבכל עולם נק' שד"י ונותן קצבה לאותו עולם.

והנה האחוריים דשם שר"י במלוי פזה שי"ן דל"ת שי"ן דל"ת יו"ד הוא בגי' אלף ותתקס"ט ע"ה והנה האלף הם האלף עלמין דחתמן בעיזקא דכיא שהוא סוד גבורה דעתיק כנו' פי"ג וגם אלף זו הוא סוד אל קוצין דבהדי תיקוני קדמאה דמינה נפקי לכ"א אלפין פמנין א"ל וכ"א מתפרש לאלף עלמין כנו' פאן בונהר.

ואמנם תתקס"ט הנשארים משם שד"י פאשר תצרכם לשם אל דבאל שד"י יהיו אלף ג"כ וזהו האלף הוא סוד אלף אלפין מארי תריסין דבהאי עלמא קדמאה וזהו סוד נוצר חסד לאלפים כי המאציל הוא שומר ונוצר חסד שהוא משם א"ל כדי לחברו בשם שד"י וינשלם לב' אלפים כנו'.

וזהו נוצר חסד לאלפים שע"י נותן קצבה להשתלם ב' אלפים אלו. ולפי שזהו עלמא קדמאה הוא יותר מתוקן מב' האחרים לכן בו נבאר שם שד"י בשניהם ונעשה ב' אלפים עם אל בסוד נוצר חסד כנו'.

אמנם מ"ש שליט ונחית וסליק לאלף אלפין מארי תריסין פי' הענין שהנה ביארנו ששורש כל ג' עולמות אלו הם בתיקוני קדמאה דדיקנא בג' אל שבו. ואמנם ע"י אלו השורשים נתקנו הענפים ואז זה העלמא קדמאה אשר בדיקנא פשוטה לברר ולמתקן ולבסם את הענף שלו המלך של הדעת שפנל בפריאה מה שנעשה בתחלה מתחיל להאיר בו פאן מקורו וז"ש שולטנותו עליו להאיר כי הוא אדונו ומתקנו ואחר שפבר קיבל המלך ההוא קצת הארה אז נחית בה שורש שלו שבדיקנא שהוא עלמא קדמאה ונפיק מהאי תיקונא ותחלה שליט לבד ואח"כ נחית ממש ויורד עד היכל זכות דבריאה להאיר במלך הראשון הדעת העומד שם כי שם מקומו כנו' שם לעיל ואז ברדתו שם מאיר בו הארה גדולה מאחר שקיבל האור מקרוב אז הוריד האור זה השורש שהוא עלמא קדמאה לעלות אל מקומו ומעלה אל הדעת שהוא היכל זכות בפריאה עד מקום זה השורש וז"ס סליק לאלף אלפין כו' ר"ל מעלה לנה המלך הכולל אלף אלפין כו'.

ואמנם העלאה זו אינה העלאה גמורה שנדאי שבו היא בחי' הפריאה ואיך תוכל לעלות שם ביחד עד דיקנא דא"א דאצילות אף הענין הוא כמו שהודעתיה בענין תוספת שבת איך נכללים העולמות זה בזה ועולה עולם התחתון במקום עולם העליון ויש פעמים שהפריאה יוכל לעלות למקום הזה ואז א"א עולה יותר למעלה למעלה ואין זה מקום

ביאורו של דברים אלוהאמנם קודם שיאיר השורש בענף אינו יכול לעלות אפי' בסוד
כללות העולמות אלא עד שיאיר בו והבן זה.

סליק פֿרק ט"ו בע"ה: פֿרק טז פֿבר נת"ל שבתחלה נתבררו כל בחי' העתיק והאירו פֿחם
בגבורה דעת' וְשם נתבררו וכאשר נתלבשו במוחא סתימאה משם מאירה אל ג' מלכים
אלו שבתלת עלמין הנז' ולכן פֿאשר ירדו ג' מלכים אלו מבחי' א"א ירדו בג' היכלי זכות
כבי"ע וְשם נתהוו.

אמנם שרשם נשאר בדיקנא דא"א ומשם מאיר בהם כנז' במקומו ואח"כ בעת שנתקנו
ד' בחי' או"א שיש בד' מלכים דמיתו אז יצאו ג' עולמות אחרים שהם ג' בחי' שיש באו"א
בז' מלכים והם בדעת חסד וגבורה שהם נתבסמו משא"כ בד' מלכים שלא נתבסמו אלא
דבר מועט כנז' בפ"ד ומה שלא היו יכול להיות למעלה באו"א בבחי' ג' מלכים אלו ירד
בג' היכלי זכות דבי"ע והלבישו את ג' עולמות דא"א וכן הנה בג' מלכים דז"א שיר-ו
והלבישו דאו"א וכן ג' מלכים דגנוק' ירדו למטה והלבישו את ג' מלכים ז"א והכל הוא
ממש בדרך שהוא באצילות זה מלביש לזה וזה מלביש לזה.

כלל העולה מזה שעיקר מה שנתברר לגמרי הוא במלכים קדמאין ואמנם כל זה שאמרנו
שירדו בג' עולמות בי"ע הוא בעת התיקון פֿנזפֿר ח"ב פ"ו שאחר התיקון בינה דא"א אז
היו שם המלכים אלו וכן אחר תיקון בינה דאו"א וכן אחר תיקון בינה דז"א וכן אחר
תיקון הבינה דגנוקבא דז"א.

ונשלים לפֿרש עלמא תניינא וכו' סליק לדין אֶלף דרגין וכו' הנה עולם הזה נמשך מאל
השני שבתיקון הא' שבדיקנ' פֿנזפֿר והוא אל הוי"ה לפי שהוא מתעלה בהיכל זכות
דיצירה פֿנזפֿר וכבר נודע שהיצירה סודו הוא ז"א המתגלה ביצירה ונק' הוי"ה ולכן אל
זה משתתף עם הוי"ה ושניהם פֿמנן נ"ז ולכן יצאו מזה העולם השני נ"ז אֶלף דרגין
מארי דיבבא אמנם סודו אל הוי"ה הפֿלל הוא בחי' שם הַנְי"ה שהלא הוא סוד היצירה
שהוא ז"א אשר בו מתגלה שם הַנְי"ה והנם שם הַנְי"ה זה הי' ראוי שיהיה ביודי"ן פֿמנן
ע"ב והטעם לפי שכבר ביארנו לעיל שזה עלמא תניינא הוא המלך השני שהוא החסד
והחסד הוא פֿמנן ע"ב פי כן ביארנו לעיל ח"ד פי"ד שע"ב ס"ג הם בחסד וגבורה דז'
מלכים אלו אמנם לפי שהוא מבחי' דין של המלכים לכה חסר ממנו מספר י"ה באופן זה
יו"ד ה"י ו"ו ה"ה והוא פֿמנן נ"ז שהוא דין.

וכבר נודע שה"ג מנצפ"ך הם פֿמנן פ"ר וכשתחלק לה"ג יהיה פֿל גבורה מהם פֿמנן
נ"ו וע"ה פֿמנן נ"ז נאז מוזו ההוי"ה נעשה אל הוי"ה העולה נ"ז והענין פֿאשר תסיר
מהוי"ה זו העולה נ"ז פֿמנן הוי"ה פשוטה ישאר אל שהוא המלוי שלו נמצא שהוי"ה זו
הפשוט הוא הוי"ה והמלוי הוא אל ושניהם גי' נ"ז גי' אל הוי"ה.

ואמנם על שם זה המלוי נק' ג"כ זה העולם השני אל ע"ש אל דתיקון קדמאה דדיקנא
וז"ס מש"ל פי"ד על לשון האדם דקל"ט אמר מן המיצר קראתי י"ה פי' שתיקון הא' של
הדיקנא נק' מצר וְשם זה בעולם השני אל הוי"ה שהוא יו"ד ה"י ו"ו ה"ה ולכן הוא דינין
פי חסר אותיות י"ה להשלים לע"ב שהוא חסד ולכן קראתי לשם י"ה שהוא תוף מלוי
ע"ב דיודי"ן העליון שיירד בחי' אות י"ה בזה המיצר להשלים הוי"ה כנז' ותהיה ע"ב

כַּמְנֵנו חֶסֶד וְאַמְנֵם אוֹתוֹ י"ה אֵינוֹ עֲנִינּוֹ שֶׁם בְּמִצַּר רַק בְּהִתְפַּשְׁטוֹת יוֹרֵד לְמַטָּה בְּמִרְחָב הַזָּקֵן שֶׁהוּא תִּיקוֹן הַשָּׁשִׁי וּמִשָּׁם עֲנִי וּז"ס עֲנִי בְּמִרְחָב וּכְבָר נִת' פ"ז מְהִיכֵן נִמְשָׁךְ שֶׁם אוֹת י"ה.

וְנִחְזוֹר לְעֲנִי שֶׁזֶהוּ הַמְּלֶךְ יוֹכֵב לְכֹן הֵם מְאִרֵי דִיבְבָא. וְאַמְנֵם מ"ש נ"ז אֶלֶף דְּרָגִין מְאִרֵי יִבְבָא קְדָמָא בְּעֵלְמָא קְדָמָא לֹא ת"י דְּרָגִין לְכַאוּרָה אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ שְׂבָכָאן בְּמְאִרֵי יִבְבָא עֲצָמֵן אֵין לְהֵם מְסַפֵּר אַמְנֵם הַמְדַרְיָגוֹת שְׁלֵהֵם הֵם נ"ז אֶלֶף מִשָּׂא"כ בְּעֵלְמָא קְדָמָא שֶׁהֵם עֲצָמֵם אֵינָם אֶלָּא אֶלֶף אֶלְפִים וְכו' וְכֹן הָעֲנִי בְּעֵלְמָא תְּלִיתָא שְׁלֹא הַזְכִּיר בֶּה דְּרָגִין אַמְנֵם עֵיקַר הַדְּבָר שֶׁהָאֵמֶת הוּא שְׂמֵאֲרֵי יִבְבָא הֵם נ"ז אֶלֶף כְּמוֹ בִּשְׁאָר הָעוֹלָמוֹת וְאַמְנֵם הַטַּעַם שֶׁהַזְכִּיר בּוֹ דְּרָגִין וְלֹא בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת הָאֲחֵרִים הוּא שְׂבַעֲוֹלָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהוּא סוּד אֱלֹהִים בַּהֵי"ן שְׁלֵכָה הוּא אֶלֶף אֶלְפִים כְּנֹז' וְלָכֵן כִּיּוֹן שֶׁהוּא דִין נִבְרָאוּ מִמֶּנּוּ עֲצָמוֹ אֶלֶף אֶלְפִים מְאִרֵי תְרִיסִין הֵנֶק' בְּנֵי אֱלֹהִים כְּנֹז' וְלָכֵן לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַג' לְפִי שֶׁהוּא שֶׁם אֲדִנִי דִין וְגַם הוּא בְּעֵשְׂיָה לְכֹן מִמֶּנּוּ מִמֶּשׁ נִבְרָאוּ מְאִרֵי יִלְלָה אִךְ בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁהוּא פְּגָד מְלֶךְ הַחֶסֶד שֶׁהוּא אֵל הוּי"ה שֶׁהוּא רַחֲמִים וְלָכֵן אֵין פֶּחַ בְּמִלְאָכִים הָאֵלוֹ הֵנֶק' מְאִרֵי יִבְבָא לְהַבְרָאוֹת אֶלָּא אַחַר כִּמָּה דְּרָגִין שְׂמִשְׁתַּלְשְׁלִין מִזֶּה הַשֵּׁם וְאַח"כּ נִבְרָאוּ הַמְּלָכִים וְלָכֵן נִזְכִּיר בְּזֶה הָעוֹלָם מֵלֵת דְּרָגִין אַמְנֵם בְּנֹדָאֵי שְׂמֵאֲרֵי יִבְבָא אֵינָם אֶלָּא נ"ז אֶלֶף וְאַמְרוּ וּמִתְאַחֲדִין מִיְגִיָּה וְלֹאֲכַפְיָא קוּדְלָא בְּחִינּוֹרָא ר"ל כִּי הִנֵּה בּוֹ"א יְכוּלִים הַחִיצוֹנִי לְהִתְאַחֵז בְּאַחֲוֵרִיִּים שְׁלוֹ וּבְפֶרֶט בְּסוּד הָעוֹרָף בְּסוּד כִּי פָנוּ אֵלֵי עוֹר וְלֹא פָנִים וּז"ס פְּרָעָה מְלֶךְ מְצָרִים.

וְאַמְנֵם בּוֹ"א אֵינָם יְכוּלִים לְהִתְאַחֵז אִפִּי בְּאַחֲוֵרִיִּים שְׁלוֹ אַמְנֵם בְּעוֹרָף שְׁלוֹ בְּמִקוֹם שֶׁהוּא מְגוּלָה הִנֵּה אֶפְשָׁר שִׁיבִיטוּ מְרַחוּק וְיִזוּנּוּ עֵינֵיהֶם מִשָּׁם וַיִּקְבְּלוּ הָאָרֶה וְלָכֵן נִמְשָׁכוּ אוֹתָם י"ג גִּמְיִין דְּשַׁעְרֵי מְאַחֲוֵרֵי כְּתוּבֵי עַד רִישָׁא דוֹ"א פְּנ"ל פ"ט פְּדֵי שְׁלֹא יִצִּיצוּ שֶׁם הַחִיצוֹנִים וּז"ש בְּאֲדָר' רַבָּא ד' קס"ט קוֹצִין דְּשַׁעְרֵי תְּלִיין בְּתִיקוֹנֵי פְּעֵמֵר נָקִי עַל כְּתוּבֵי וְכו' דְלֹא אֲתַחֲזִי קוּדְלָא מִשׁוּם דְּכְתִיב כִּי פָנוּ אֵלֵי עוֹרָף וְלֹא פָנִים וְהִנֵּה אִם תִּדְקַדֵּק תִּרְאֶה תִּיקוֹנָא קְדָמָא שְׂבַדִּיקָנָא הוּא מְצַד פָּנִים דָּא"א וְהוּא מְכַוֵּן מִמֶּשׁ פְּגָד הָעוֹרָף דְּאַחֲוֵרֵי ז"א.

אַמְנֵם הָעוֹרָף תְּחַלְתּוּ מְכַוֵּסָה בְּשַׁעְרֵי שֶׁהוּא בְּסִימָא דְרִישָׁא וְאַח"כּ מִתְגַּלָּה שְׂאָר הָעוֹרָף לְכֹן בְּלִתֵי שְׁעָרוֹת וְזֶה תִּיקוֹן רֵאשׁוֹן שְׂבַדִּיקָנָא מְקוֹם אֲמָצְעֵי שְׂבֹו שְׁשָׁם הוּא עֵלְמָא תְּנִינָא הֵנֹז' הוּא מְכַוֵּן פְּגָד הַאי חִינּוֹרָא דְקוּדְלָא מְקוֹם הַפְּנוּי בְּלִתֵי שְׁעָרוֹת אֶשְׁרֵי אַח"כּ נִמְשָׁךְ עֲלָיו הִי"ג קוֹצִין דְּשַׁעְרֵי כְּנֹז' וְהִנֵּה מִזֶּה עוֹלָם הַשָּׁנִי הַמְכַוֵּן פְּגָד אוֹתוֹ, הַמְקוֹם חִינּוֹרָ שְׂאִין בּוֹ שִׁיעָר הוּא כּוּפָה אֶת הַחִיצוֹנִים וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵאִים מְאִרֵי יִבְבָא הַכּוּפִים אֶת הַחִיצוֹנִים שְׁלֹא יִנְקוּ לְשָׁם וְלֹא יִבִּיטוּ לְשָׁם וּז"ש לְאַכְפִּיָּא בְּקוּדְלָא חִינּוֹרָא ר"ל לְכַפּוֹת אֶת הַחִיצוֹנִים הַמְבִיטִים בְּקוּדְלָא חִינּוֹרָא דִּילְיָה וּמִן הָרְאוּי שְׂיֵאֵמֵר בְּחִינּוֹרָא דְקוּדְלָא אֶלָּא פְּדֵי שְׁלֹא תִטְעָה לֹאמֵר שֶׁהַחִיצוֹנִים אֲחוּזִים שֶׁם בְּחִינּוֹרָא דְקוּדְלָא לָכֵן אָמַר חִינּוֹרָא בְּקוּדְלָא פְּנ"ל בְּמָה שֶׁהוּא פְּגָד הַקּוּדְלָא וּכְפָגַד חִינּוֹרָא שְׁלוֹ מְרַחוּק אִךְ לֹא הֵם עֲצָמֵם.

עֵלְמָא תְּלִיתָאֵי וְכו' הִנֵּה זֶה הָעוֹלָם נִמְשָׁךְ מֵאֵל הַג'. שְׂבַתִּיקוֹן הַא' שְׂבַדִּיקָנָא כְּנֹז' וְהוּא אֵל אֲדִנִי לְפִי שֶׁהוּא מִתְגַּלָּה בְּהִיכָל זְכוֹת דְּעֵשְׂיָה וּכְבָר נֹדַע שְׂבַעֲשִׂיָה תִמְן הַמְּלָכוֹת מְקַנְנָא בְּאוֹפֵן וְנִק' אֲדִנִי עַל שֶׁם הַמְּלָכוֹת הַמְקַנְנָא בְּעֵשְׂיָה וְלָכֵן זֶה הָעוֹלָם נִק' אֵל פְּגָד הַתִּיקוֹן הַא' שְׂבַדִּיקָנָא הֵנֶק' א"ל שְׂמִמֶּנּוּ מִתְפַּשֵּׁט בְּסוּפּוֹ עוֹלָם זֶה וְלָכֵן נִפְקִין מִיְגִיָּה צ"ו אֶלֶף וְכו' כְּמִסְפֵּר א"ל אֲדִנִי וְכֹן מְאִרֵי יִלְלָה לְפִי שֶׁהֵם הַמְּלֶךְ הַג' שֶׁהוּא גְבוּרָה הוּא תְרוּעָה הֵנֶק'

יָלְלָה וְאָמְנָם בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁהוּא גְבוּרָה דְעֵשְׂיָה הַקְּלִיפּוֹת מִתְרַבֵּים שָׁם מְאוֹד וְכֵן ע"ז שָׁם
הַקְּלִיפּוֹת נִק' צ"ו כַּמ"ש אֵין צ"ו אֶלָּא ע"ז וְזֶה ג"כ אֶפְרָשׁ הוֹאִיל הֵלֶךְ אַחֲרַי צ"ו שְׁפֵל
הַקְּלִיפּוֹת יוֹנְקִים מִזֶּה הָעוֹלָם הַנִּק' אֶל אֲדֹנָי כְּמִנְיָן צ"ו וְהִנֵּה אִם תִּצְרַף ב' עוֹלָמוֹת אֵלוֹ
שָׁהֵם יוֹתֵר דִּינָיִם פְּנוּדָע פִּי בְּבְרִיאָה הַקְּלִיפּוֹת הֵם מוֹעֲטִים וְאֵינָם מִתְעַרְבִים אֶף בִּיצִירָה
וְעֵשְׂיָה הַקְּלִיפּוֹת הֵם מִתְעַרְבִים וְאִז זֶה הָאֵל דִּיצִירָה וְעֵשְׂיָה הוּא זוֹעֵם בְּכָל אֵלוֹ הַקְּלִיפּוֹת
כִּנְז' בְּזוֹהַר פ' צו ד' ל"א וד' קי"ט לְכֵן נז' צ"ו כְּמִנְיָן אֵל זוֹעֵם גַּם נִק' אֵל גְּבוּר כַּמ"ש
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פִּלְא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר וְלֹא מְצִינּוֹ אֵל אֶלָּא בְּחֻסָּד אָמְנָם זֶה אֵל שֶׁל יְצִירָה וְעֵשְׂיָה
נִק' אֵל גְּבוּר וְהִבֵּן זֶה.

וְהִנֵּה נוֹדָע שְׁפֵל אֵלוֹ הַמְּלָכִים הֵם מִבִּינָה הַנִּק' אֶהְיֶה נִפְקוּ דְכַתִּיב אֲשֶׁר מְלָכוֹ בְּאַרְצֵי אֲדוּם
הִיא הַבִּינָה דְמִינָה דִּינִין מִתְעַרְיָן כִּנְז' ח"ה פ"ג. וְאָמְנָם בְּבִינָה הוּא בִּיטוּל הַמְּלָכִים דַּא"א
וּדַאו"א וְזו"נ וְלָכֵן בְּשֵׁם אֵהי"ה נִרְמָז ג' עֲלֵמִין אֵלוֹ בְּאֶפְסוֹן זֶה פִּי שָׁם אֵהי"ה דְמֵלוֹי אֶלְפִין
הָאוֹת רֵאשׁוּנָה הִיא אֶלְף וְהִיא עֲלֵמָא קַדְמָאָה שֶׁהִיא בַח' אֶלְף עֲלֵמִין וְאַח"כּ תִּתְקַח כָּל
הָאוֹתוֹת חוּץ מִד' אוֹתוֹת אַחֲרוֹנוֹת שֶׁהֵם אֵל הוּי"ה כְּמִנְיָן נ"ז שֶׁהוּא עוֹלָם הַב' וְאַח"כּ
תִּתְקַח ד' אוֹתוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת שֶׁהֵם פ"ו וְהֵם כְּמִנְיָן אֱלֹהִים לְהוֹרוֹת עַל דִּינָיִם הָעֵשְׂיָה וְתִצְרַפֵּם
עִמָּהֶם עֲשֶׂרָה אוֹתוֹת דְמֵלוֹי אֵהי"ה כְּלוֹ וְיִהְיֶה צ"ו וְהֵם כְּנֶגֶד עוֹלָם הַג' גַּם אֵהי"ה בְּמֵלוֹי
אֶלְפִין הֵם קַמ"ג וְעֵשֶׂר אוֹתוֹת הֵם קִנִּיג כְּמִנְיָן אֵל הַנִּינִיָּה אֵל אֲדֹנָי שֶׁבַב' עוֹלָמוֹת הַב':
פֶּרֶק יז וְנִחְזָר לְבָאָר עֵנִין עֲלֵמָא קַדְמָאָה לְהִיכֵן נִתְפַשֵּׁט וּבְזֶה יוֹבֵן ג"כ שְׂאֵרִית הַמְּאָמֵר
הַנִּז' קל"ב שְׂאֵמֵר עֲלֵמָא קַדְמָאָה וְכו' וּמִינִיָּה מִתְאַחֲדִין בְּקִיּוּטָא בְּעִיזְקָא רַבָּא הִנֵּה זֶה
עֲלֵמָא קַדְמָאָה הוּא הַמְּלָךְ הַא' הַנִּק' דְעַת הַכּוֹלֵל חו"ג כִּנְז' וְכַבֵּר נוֹדָע שֶׁהַחֲסָדִים וְגְבוּרוֹת
שֶׁל הַדְּעַת דְמוּחָא סְתִימָאָה דַּא"א הֵם אֲשֶׁר נִתְפַשֵּׁטוּ אַח"כּ בְּהַאי דִּיקְנָא בְּסוּד עֲלֵמָא
קַדְמָאָה כִּנְז' פִּי"ד וְאָמְנָם נוֹדָע שֶׁהַחו"ג דְדְעַת דַּא"א נִתְפַשֵּׁטָה אַח"כּ בְּגוּפָא דִּילִי הַחֲסָדִים
בְּצַד יְמִין שְׂבוּ כְּנֶגֶד הַחֲסָדִים שְׂבוּ מִשְׁלִישׁ הַת"ת שְׂבוּ לְמַעְלָה כְּפִנּוּדָע וְכֵן הַגְּבוּרוֹת
נִתְפַשֵּׁטוּ בְּצַד שְׂמָאל שְׂבוּ כְּפִנּוּדָע כְּנֶגֶד הַגְּבוּרָה שְׂבוּ מִן הַחֲזָה וְלְמַעְלָה כִּנְז' פ"ד וַא"כ
נִמְצָא שְׂמָקוּם זֶה מְכוּוֹן בֵּין שְׁנֵי הַכְּתִיבִים דַּא"א וְאִז הַחֲסָדִים נִתְּנוּ בַּכְּתָף יְמִין דַּא"א
וְהַגְּבוּרוֹת בַּכְּתָף בְּצַד שְׂמָאל דַּא"א.

וְהִנֵּה הֵאֵי עֲלֵמָא קַדְמָאָה שֶׁהוּא בְּסוּד הַדְּעַת מְמַנּוּ נִמְשַׁכִּין אֶלְף אֶלְפִין מְאֵרִי תְרִיסִין וַא"כ
בְּתוֹךְ מוּחָא סְתִימָאָה אֲשֶׁר מִתְלַבֶּשֶׁת גְּבוּרָה דְעַתִּיק יוֹמִין שֶׁהוּא ג"כ סוּד אֶלְף אֶלְפִים כִּנְז'
הִנֵּה בְּהַכְרַח הוּא שְׂבַח' הַדְּעַת שֶׁל הַהוּא מוּחָא סְתִימָאָה שָׁם יִהְיוּ אוֹתָם הָאֶלְף פִּינּוֹן שְׂמִשָּׁם
יִצְאוּ לְחוּץ לְעֵלְמָא קַדְמָאָה שֶׁהוּא כְּנֶגֶדוֹ וְהִנֵּה סוּד אֵלוֹ הָאֶלְף הֵם סוּד הַחו"ג שְׂבַדְעַת
שֶׁהֵם ה' חֲסָדִים וְכ"א כְּלוּלָה מִי וִי מִי עַד ק' הָרִי ה"פ ק' הָרִי ת"ק כְּמִנְיָן כְּתָף לְכֵן
הַגְּבוּרוֹת הֵם כְּמִנְיָן כְּתָף וְהֵם ת"ק וְהִנֵּה ב"פ ת"ק הֵם אֶלְף עֲלֵמִין כִּנְז' וְאֵלוֹ נִמְשַׁכִּין לְמַטָּה
עַד הַכְּתִיבִים דַּא"א וְלָכֵן הֵם ב"פ כְּתָף כְּמִנְיָן אֶלְף פִּי הַכְּתָף הָרֵאשׁוֹן שֶׁהוּא בְּגִי' ת"ק
נוֹטֵל הַחֲסָדִים שֶׁהֵם ת"ק וְהַכְּתָף הַשְּׂמָאל שֶׁהוּא בְּגִי' ת"ק נוֹטֵל הַגְּבוּרוֹת שֶׁהֵם ת"ק.

וְהִנֵּה או"א מְלִבְיָשִׁים אֶת א"א כַּמ"ש בַּע"ה ח"ב וְהַכְּתָר שֶׁלָּהֶם בִּינָה דְגָרוֹן דַּא"א וְחו"ב
שֶׁלָּהֶם הֵם יְסוּד הַחֲסָד וְהַגְּבוּרָה דְעַתִּיקָא דְהִינּוּ או"א מִתְרִין פֶּרֶקִין עֵילְאִין כִּנְז' שָׁם ע"ש
וְהִנֵּה תְרִין פֶּרֶקִין עֵילְאִין שֶׁל ב' הַזְּרוּעוֹת כְּתָף יְמִין וְשְׂמָאל הֵם נַעֲשִׂים מוּחִין לַאו"א כְּתָף
יְמִין נַעֲשִׂין מוּחִין לְרִישָׁא דַּאבָּא וְהַכְּתָף שְׂמָאל נַעֲשִׂין מוּחִין לְרִישָׁא דַּאִמָּא וְהִנֵּה נוֹדָע פִּי

או"א הם סוד י"ה מן הוי"ה אָמְנָם כ"א נְכַלְל בְּחִבְרֵוֹ בְּסוּד הַבֵּן בְּחֻמְהָ וְחָכְם בְּבִינָה לְכֹן פֶּל פּוֹחֲחִיָּה הֵם בְּסוּד י"ה.

אָמְנָם בְּמִנְחִין דְּאָבָא הֵם ב"פ י"ה לְכַלְלֵן שְׁם אֵימָא עֲמוּ וּבְאֵימָא בְּמִנְחִין שְׁלָה נְכַלְל עֲמָה שְׁל אָבָא וְלִכְן גַּם הִיא ב"פ יָה וְהִנֵּה הֵם ד"פ י"ה וְהִנֵּה בב' י"ה דְּאָבָא רֵאשׁוֹן הוּא בְּמַלּוּי יוּדִי"ן וְהב' בְּמַלּוּי הַהִי"ן פְּזָה יו"ד ה"י יו"ד ה"ה אָמְנָם בְּאֵימָא שְׁהִיא נְקֻבָּה גּוֹבֵר י"ה דַּהִי"ן עַל י"ה דִּיּוּדִי"ן וְסֻדְרָם פְּזָה יו"ד ה"ה יו"ד ה"י וְהִנֵּה פְּשִׁטָּה יו"ד פְּעֻמִּים ה"ה הֵם ר' יו"ד פְּעֻמִּים ה"י הָרִי ש' הָרִי שְׁנֵי י"ה בְּגִי' ת"ק נְמַצָּא עֲתָה מְכַתְּף יָמִין דַּא"א שְׁהֵם הַחֲסֻדִּים שְׁהֵם ת"ק כְּנֹז' נַעֲשׂוּ מִנְחִין לְאָבָא שְׁהֵם ב' י"ה דִּיּוּדִי"ן וְדַהִי"ן שְׁהֵם ג"כ פְּמַנְן ת"ק וּמְכַתְּף שְׁמַאֲלִי נַעֲשֶׂה מִנְחִין דְּאֵימָא שְׁהֵם ב' י"ה ג"כ פְּמַנְן כַּת"ף.

וּבְזָה תְּבִין ג"כ אֵיף הַכְּתָר מְתַפְּשֵׁט עַד או"א כִּי בַחֲלִי הַכְּתָר הוּא ס"ג מַלּוּי י"ה דִּיּוּדִי"ן וְדַאֲלִפִּי"ן וְדַהִי"ן וְהִנֵּה יו"ד פְּעֻמִּים ה"י גִּי' ש' י"פ ה"ה גִּי' ר' י"פ ה"א ג"י ק"ך ס"ה גִּי' כַּת"ר וְאַח"כּ הַב' בַּחֲלִי שְׁהֵם י"ה דִּיּוּדִי"ן וִי"ה דַּהִי"ן שְׁהֵם גִּי' תַּק"ה הַמְתַּפְּשֵׁטִים עַד הַפְּתִיגִים וְנוּטְלִים אוֹתָם או"א בְּכּוֹחֲחִיָּה כְּנֹז' וְזָה סֻדְרָן.

בְּכַתְּף יָמִין יִנְדַּדְהִיָּה וּבְכַתְּף שְׁמַאֲלִי פְּזָה יִנְדַּדְהִיָּה שְׁהֵם מְשׁוּלְבִי' זָה בְּזָה. בְּכַתְּף יָמִין גּוֹבֵר י"ה דִּיּוּדִין וּבְכַתְּף שְׁמַאֲלִי גּוֹבֵר י"ה דַּהִי"ן.

וְרָאָה שְׁכַתְּף יָמִין אוֹת י' רֵאשׁוֹן י' בְּקַמְצֵן וְכָל הַשְּׂאָר בְּכַתְּח וּבְכַתְּף שְׁמַאֲלִי פְּוֹלָם בְּקַמְצֻחוּץ מַהִי"ן שְׁהֵם נְקוּדִים בְּכַתְּח וּנְקוּדוֹת כְּתָף הַיָּמִין עוֹלָה גִי' ע' וּנְקוּדוֹת כְּתָף שְׁמַאֲלִי עוֹלָה גִי' ק"ל שְׁהֵם ה"ג שְׁהֵם ה' הוּי"ו תְּהוּלִים ק"ל וְכֵן הַד"פ י"ה דִּיּוּדִין וְדַהִי"ן שְׁהֵם פְּמַנְן ב' שְׁמוֹת אַדְנִי"י כ"א בְּכַתְּף וּז"ס קְלָעִים לְכַתְּף חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אֵל הַיָּמִין פִּי שִׁי"ה פְּמַנְן ט"ו בְּיָמִין וְהֵם י"ה דִּיּוּדִין וְהַהִי"ן ע"י הַפְּאוֹת הֵם גִּי' כְּתָף וּנְקוּדוֹתֵיהֶם גִּי' קל"ע ק"ל מִן הַשְּׁמַאֲלִי ע' מִן הַיָּמִין וּז"ס שְׁתֵּי כְּתוּבוֹת חוֹבְרוֹת שְׁהֵם אַחֲזוּר בְּאַחֲזוּר מְחֻנְבְּרוֹת בְּשְׁתֵּי כְּתוּבוֹת לְבַד לְשִׁנְיָהֶם שְׁנֵי חֲצָאֵי כְּתָף לְזָה וְשְׁנֵי חֲצָאֵי כְּתָף לְזָה כִּי פּוֹתֵל וְדוֹפֵן א' מְפָסִיק לְשִׁנְיָהֶם.

וּכְבָר יְדַעַתְּ כִּי גַם או"א גַם הָיוּ תְּחִלָּה אַחֲזוּר בְּאַחֲזוּר כְּמוֹ שְׁנַת' בַּח"ט פ"ב וְגַם הַנְּצָרְכוּ גְסִירָה מְפִנֵי הָיוּתָם בְּכּוֹתֵל א' לְבַד מְפָסִיק וְדַע שְׁכְמוֹ שְׁאו"א הֵם בְּשְׁנֵי כְּתָפִין אֵלּוּ דַא"ו"א כֵּן זו"נ מְלַבִּישִׁים אֵל ב' פְּרָקִים רֵאשׁוֹנִים דְּנַה"י דַּא"א וְשֵׁם עוֹמְדִים זו"נ מְחֻנְבְּרִים בְּשְׁתֵּי כְּתוּבוֹתֵיהֶם אב"א וּז"ס ב' כְּתוּבוֹת חוֹבְרוֹת וְכו' כִּי אֵלּוּ ב' כְּתוּבוֹת דְּזו"נ הֵם חוֹבְרוֹת זָה לְזָה אַחֲזוּר בְּאַחֲזוּר.

וּכְבָר יְדַעַתְּ מ"ש שְׁמַאֲלוֹ ב' כְּתָפִין דַּא"א שְׁהֵם הַחֲסֻדִּים וְהַגְּבוּרָה מְתַפְּשֵׁטִין ג"כ אַח"כּ עַד הַדַּעַת דְּזו"א וְאֵלּוּ הַב' כְּתָפִין. דַּא"א שְׁהֵם הַחוּ"ג שְׁכּוֹ נוּטֵל הַז"א לְבַדוֹ בְּדַעַת שְׁלוֹ בְּסוּד ב' עֵיטְרִין וְאַח"כּ הַז"א נוֹתֵן הַכְּתָף הַא' לְנוֹק' שְׁהֵם הַה"ג ה"פ ק' פְּמַנְן תִּיק וְהַכְּתָף יָמִין שְׁהֵם ת"ק שְׁל הַחֲסֻד מְתַפְּשֵׁטִים בְּגוּפָא דְּזו"א מְחֻסָּד וְעַד הוּד וּז"ס עֵץ הַחַיִּים מְהַלֵּף ת"ק שְׁנָה וְשְׁמוֹר כְּלָל זָה.

אָמְנָם בְּתַחֲלָה שְׁתֵּי הַכְּתוּבוֹת נִיְתְּנִים אֵל הַז"א לְבַדוֹ וּז"ס הָאֵלֶּף לְהַ שְׁלֵמָה כִּי שְׁלֵמָה הוּא ז"א מְלֻךְ שְׁהַשְּׁלוּם שְׁלוֹ וְהוּא נוּטֵל תְּרִין עֵיטְרִין שְׁהוּא בְּגִי' אֶל"ף שְׁהֵם הַב"פ כַּת"ף שְׁבָהֶם ד' שְׁמוֹת י"ה פְּמַנְן אֶל"ף כְּנֹז'.

ואמנם נקודותיהם הם מאתים פמגן י"ה דההי"ן והוא לשמור את פריו שהוא י"ה דיודין הגנוז בתוכו פנודע פי י"ה דיודין הוא בחי' אבא וי"ה דההי"ן הוא בחי' אימא ואימא היא היכל לאבא ואבא טמיר ונגנוז בגנוה פמו הפרי הגנוז בתוך הקליפה הרי שי"ה דההי"ן הם מאתים פמגן הנקודות והוא שומר הפרי שהוא י"ה דיודין דאבא.

גם פי' שגני ומאתים לנטרים את פריו חוזר אל הנקודות שהם מאתים ונטרים את הפרי שהם מארבע שמות די"ה כנז' שהם פמגן אל"ף והם הפרי וז"ס לנטרים את פריו ר"ת אלף פי האלף הוא הפרי ומאתים הם הנקודות השומרים אותו וז"ס לנטרים את פריו של האל"ף לה שלמה הנז' ונרמז בר"ת לנטרים את פריו דעליה קאי אאותו אלף.

גם ידעת שהגבורות דעתיק נתלבש' במוחה סתימאה דא"א היא פלולה מאלף עלמין כנז' בראש זה הפרק והראה פחה בזה הדעת שבה המוח הכולל ת"ק חסדים ות"ק גבורות פמגן האלף עלמין וכבר ביארנו שאותם האלף עלמין הם שם אלהים דההי"ן בסוד האחוריים שהם גי' אל"ף וזהו ג"כ סוד האלף לה שלמה שהם אחוריים דאלהים במלוי ההי"ן שהם אל"ף ונעשו בכאן בשתי פתפיהם ד' י"ה העולה פמגן אלף ג"כ כנז' ואמנם האחוריים הפשוטים הם פמגן מאתים נמצא שאלו האחוריים פשוטים שהם מאתים הם שומרים את המלוי אשר בתוכם שהוא הפרי שהוא האלף הנרמזת בר"ת לנטרים את פריו כנז' ולכן ד"פ י"ה הם אל"ף פמו הפרי של אלהים שהוא המלוי והנקודות שלהם הם ר' פמו הנטר הפרי דאלהים שהם האחוריים דאלהים הפשוטים.

והנה נודע שאלו הב' הפתפיים שהם אל"ף הנמשכים בדעת דז"א הם נכנסין תחלה תוך הסוד דאימא ואח"כ מתלבשין בדעת דז"א פנודע פי מוחין דז"א נעשים מנה"י דאימא כנז' בפ"ט וז"ש באדר' רבא ד' קל"ב ומינה מתאחדין בקיסטא בעיזק' רבא פי' שפבר נת"ל פי"ג שעיזק' רבא הם מוחין דאימא.

ונמצא שאלו האלף עלמין מתאחדין ונאחזין בז"א ע"י חג"ת נה"י דאימא הנק' עיזקא רבא. אמנם אמרו בקיסטא פי' הדברים שהנה נודע כשז"א ישן בסוד ויפל ה' אלהים תרדימה שאז מסתלקים הנה"י דאימא עם המוחין מגו רישא דז"א ואז הוא ישן וכשסתלקין מתוכו נמשכין לנוק' דרך אחורי כתפוי דז"א וע"י כך מתגדל פרצוף הנוק' בסוד ויפל ה' אלהים תרדימה ויבן ה' אלהים את הצלע שה' אלהים הוא בינה המפלת שינה על ז"א ע"י הסתלקות הנה"י דז"א ממנו ואז הוא ישן ובונה בינה את המלכות הנק' צלע וז"ס המפיל חבלי שינה על עיני ומאיר לאישון בת עין היא המלכות.

והנה נודע פי' בשעת שינה צריך שישאר בו קיסטא דחיותא כנז' בזוהר פ' לה לה ד' פ"ג וסוד קיסטא דחיותא זה בבינה ניתנה אל הז"א מאחוריו ע"י שמתפשטות דרך אחוריו להאיר לנוק' הנה מאירה בו קיסטא דחיותא בדרך האחוריים פי' השינה היא א' מס' במיתה וצריך לישאר בו קיסטא דחיותא כדי שלא ימות האדם וז"ש ומתאחדין בי' בקיסטא דעיזקא רבא פי' הבינה הנק' עיזקא רבא מאחז ומקשר בו קיסטא דחיותא מסוד האי עלמא קדמאה שהוא סוד הדעת הכולל אלף אלפין וכו' וזה הקיסטא דחיותא מאיר בז"א בכתפוי מאחוריו כנז'.

והנה זה העולם כְּבָר נת' שהוא בהיכל הזכות דְּבְרִיאָה וא"כ איך אִמְרָנוּ דְּמִינָה מְתָאחִיד ז"א בְּקִיּוּטָא דְּחִיּוּתָא אִף הַעֲנִין הוּא שְׁהֵנָה הוּא א"א הוּא סוּד הַיְצִירָה שְׁהוּא ז"א הַמְקַנֵּן בִּיצִירָה וְנִמְשָׁף מִשָּׁם עֲלֵמָא קְדָמָא דְּבְרִיאָה אֶל הַיְצִירָה הַנֵּק' ז"א וְשָׁם מְתָאחִיד הַאי קִיּוּטָא דְּחִיּוּתָא בְּכַתְּפוּי וְהִבֵּן זֶה.

ע"כ מְצָאתִי כְּתוּב מְדַרְּשׁ תֵּלֵת עֲלָמִין מִכ"י הַרְח"ו סְלִיק שְׁעַר הַג' בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ: שְׁעַר ד' ח"א או"א פָּרַק א נְבָאָר עֵתָה עֲנִין ג' פְּרָצוּפִים אֵלּוּ בְּבִינָה וְתַבּוּנָה דַּע כִּי אִימָא עֵילְאָה נְחַלְקַת לַג' בַּחֲזִי הַבְּחִי הָרֵאשׁוּנָה נֵק' סְמִיךְ וְנֵק' בִּינָה.

הַבְּחִי הַב' נֵק' מ"ם וְנֵק' תַּבּוּנָה. וְהַבְּחִי הַג' נֵק' דְּלִית וְנֵק' ג"כ תַּבּוּנָה.

והנה זו השלישית היא מתפשטת בז"א לעשות לו מוחין והנה"י של זו התבונה הג' הם שְׁמֵתִפְשִׁטִין תו ז"א וְכָל ג' חֲלָקִים אֵלּוּ נֵק' אִימָא עֵילְאָה. וְהֵנָּה לְפַעְמִים עוֹלָה הַתַּבּוּנָה זו הַג' בְּהִיוּתָהּ מְלַבְּשֶׁת בְּתוֹךְ ז"א וְעוֹלִין הִיא וְהוּא"א עִם הַתַּבּוּנָה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא הַבְּחִי הַשְּׁנִית לְבִינָה וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר הַפְּסוּק אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר שְׁאֲמָרוּ בְּתִיקוּנִים אֲנִי יִשְׁנָה וְכו' וְהִבֵּן זֶה.

והנה כְּשֶׁהַתַּבּוּנָה זו הַב' עוֹלָה עַד הַתַּבּוּנָה הָרֵאשׁוּנָה וְעוֹלָה עִם הוּא"א בְּהִיוּתוֹ מְלַבְּשֶׁת אֶת הַתַּבּוּנָה הָאֲחֵרוֹנָה אֲזַי נֵק' הַזְעִיר וְאִישׁ תַּבּוּנוֹת יְדַלְּגָה כִּי הוּא"א הוּא אִישׁ וְדוֹלָה מִמִּי הַתַּבּוּנָה הָאֵלּוּ מְשַׁתִּיבֵם בְּיַחַד וְיִוָּנֵק מֵהֶם.

אֲמָנָם כְּאֲשֶׁר הַב' בַּחֲזִי הָאֵלּוּ דְּהִיָּנוּ הַב' תַּבּוּנוֹת עוֹלוֹת וְנִכְלָלוֹת בְּבִינָה הַעֲלִיּוֹנָה וְגַם הוּא"א עוֹלָה וְנִכְלָל עִם הַתַּבּוּנָה הַתַּחְתּוֹנָה כִּנּוּי אֲזַי נֵק' הַזְעִיר עִם בִּינּוֹת הוּא כִּי כָּל שְׁלִשְׁתָּן נֵק' בִּינּוֹת כִּי כָּלוּ בְּמָקוֹם בִּינָה עוֹמְדִים וְאֲזַי אֵין הַקְּלִיפּוֹת נֶאֱחָזוֹת כָּלָל בּוּ"א כְּפִנּוּדָע כִּי מִהַבִּינָה וְלִמְעַלָּה אֵין הַקְּלִיפּוֹת נֶאֱחָזוּ אִף כָּל זְמַן שְׁלֹא עָלָה הוּא"א עַד הַבִּינָה הַעֲלִיּוֹנָה אַעפ"י שְׁעַל עַד הַתַּבּוּנָה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁאֲזַי נֵק' אִישׁ תַּבּוּנוֹת כִּנּוּי עַכ"ז יֵשׁ לְקְלִיפּוֹת אַחִיזָה בּוּ וְאֲזַי נֵק' לֹא עִם בִּינּוֹ הוּא וְז"ס כִּי לֹא עִם בִּינּוֹת הוּא וְע"כ לֹא יִרְחַמְקִיהוּ עוֹשֶׂהוּ כִּי אֵינָם רַחֲמִים גְּמוּרִים אַחַר שְׁהַקְּלִיפּוֹת יְכוּלִים לְהִתְאַחַז בּוּ וְנִמְצָא כִּי לְפַעְמִים כָּל ג' בַּחֲזִי אֵלּוּ נַעֲשִׂים פְּרָצוּף אַחַד שְׁלָם בְּשְׁלִשְׁתָּן וְאֲזַי נֵק' הַכָּל בִּינָה וְלְפַעְמִים הֵם כ"א כַּפ"ע וּפְרָצוּף כַּפ"ע וְהֵם ג' פְּרָצוּפִים.

וְנִבְאָר עֵתָה ג' בַּחֲזִי אֵלּוּ מָה עֲנִינָם וְאִיךְ נִרְמְזוּ בְּשָׁם הוּי"ה הַכּוֹלָל כָּל הָאֲצִילוֹת כְּפִנּוּדָע קוּצוּ שְׁל יוֹד הַעֲלִיּוֹן רְמִזוּ עַל א"א בְּהַעֲלֵם מְאוּד עַד כִּי אִפִּי בַּחֲזִי הָאוֹתִיוֹת אֵין בּוּ אֶלְא כָּל עֲצָמוֹ וּפְרָצוּפוֹ הוּא רַק קוּץ דֵּק שְׁע"ג הַיּוֹד וְגַם הוּא צוּרַת יוֹד קִטְנָה לְרִמְזוּ עַל הַי"ס שְׁבוּ אַח"כ הַיּוֹד בְּעֲצָמוֹ רוּמְזוֹת אֶל הַחֲכָמָה וְהִיא עַל הַבִּינָה וְהִנָּאוּ אֶל הַזְעִיר שְׁהוּא בַּחֲזִי הוּא"ק וְהִיא אַחֲרוֹנָה בְּמַל' הַרִי נֵק' שֵׁם הַנְּי"ה הַכּוֹלָל כָּל הָאֲצִילוֹת כְּלוּל וְיֵשׁ שְׁמוֹת הוּי"ה רַבִּים בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט דְּאֲצִילוֹת אֲמָנָם זו הוּי"ה הַכּוֹלָל כָּל הָאֲצִילוֹת בְּיַחַד וְהִבֵּן זֶה.

וְהֵנָּה נוֹדַע מ"ש בַּס"י הַבֵּן בְּחֲכָמָה וְחֲכָם בְּבִינָה כִּי הַדְּבָרִים כִּי הֵנָּה אַעפ"י שְׁאֲמָרְנוּ שְׁאוֹת יו"ד הוּא בְּחֲכָמָה וְאוֹת ה' בְּבִינָה עַכ"ז צָרִיךְ לְכַלּוֹל זֶה בְּזָה וְזֶה בְּזָה כִּי בְּאוֹת י' שְׁהוּא בְּחֲכָמָה תְּכַלּוֹל עִמּוֹ גַּם הַבִּינָה וְזֶה הַבֵּן בְּחֲכָמָה וְאִח"כ חֲכָם בְּבִינָה ר"ל הַחֲכָמָה תְּכַלּוֹל בְּבִינָה בְּאוֹת ה' שְׁבִשָּׁם וְהֵם נְחַלְקִים לַד' פְּרָצוּפִים כַּפ"ל שְׁהֵם חו"ב בְּאוֹת י' וְחו"ב בְּאוֹת ה' וְהַשְּׁנַיִם שְׁהֵם בְּאוֹת י' הֵם או"א וְהַב' שְׁהֵם בְּאוֹת ה' הֵם י"ס וְתַבּוּנָה.

ועתה נבאר מציאותם הנה יו"ד במלואה הם ג' אותיות ואות הראשונה שהוא י' רומז לאבא הנק' י' דשמה קדישא וגם הוא רמז לי"ס דפרצוף אבא וב' אותיו' המלוי שהם ו"ד הם ג"כ כמנין יוד והם פנגד אימא בי"ס שלה.

ואמנם נרמזת ונחלקו באותיות ו"ד לפי שאימא עיקרה היא אות ה' דשמה קדישא לכן נרמזו הי"ס שלה באותיות ד"ו שצורתם ה' אחת הרי נת' ענין הבן בתקמה פי עיקר האות הוא בתקמה.

אמנם הבינה בכאן טפילה לו ונראה בסוד מלוי וכבר נת' פי כל מלוי מורה על הנקיבה הנטפלת אל הזכר שהיא דינים ומלוי גי' אלהי"ם נמצא פי מלוי אות רומזת אל הנקיבה הנטפלת אל הזכר.

והנה זאת הנקבה הנכלל' באות יוד נק' אימא עילאה והיא הנק' בינה שהיא א' מהג' שאמרנו לעיל. אח"כ אות ה' ראשונה שבשם הני"ה רומזת אל התבונה והוא חלק הב' מג' חלקים שאמרנו לעיל והנה נודע מפ' ניקרא ופ' אחרי מות ביאור זו של הה' הוא צורת ד"ו ויש לה עוקץ א' מאחורי הד' והיא צורת י' קטנה והוא הרומז אל י"ס הנטפלות עם התבונה שהיא אות ה' וז"ס וחקם בבינה הרי ביאור היו"ד במלוא' הוא י"ה פי הד"ו נעשה ה' א' ונהרי שם י"ה רומז באות יו"ד שהוא או"א ונשם י"ה רמוז בציור הה' פנה י' שהם י"ס ותבונה ונהו מ"ש למעלה קלעים לכתף חמש עשרה שהוא י"ה בפתח ימין דא"א מוחין דאבא וי"ה בפתח שמאלי מוחין דאימא ואח"כ נכפלים ונעשים ד"פ י"ה.

וסוד הענין פי זיווג או"א תדיר ולא פסי' לעלמין ומדי' הנה בחיבור' באחדות' כחדא ולהורו' ע"ז החיבור הגדול נתחברו יחד או"א בב' הבחי' הנז' שניהם ביוד ושניהם בה' בסוד הבן בתקמה וחקם בבינה.

אמנם צריך עתה לדעת למה באות יו"ד נטפלת הנוק' אל הדכורא ובה' הזכר אל הנוק' הענין הוא פי אמרו בזוהר על פסוק ונהר יוצא מעדן דרעותא דיו"ד דלא פסיק מינה לעלמין וכן בהרבה מקומות.

ואמנם מצינו לרז"ל שאמרו על לא אבוא בעיר לא אכנס בירושלים שלמעלה עד שאכנס בירושלים שלמטה ונודע פי ירושלים שלמטה הוא נוק' דז"א ה' תמאה וירושלים שלמעלה ה' עילאה אימא והקב"ה הוא חקמה ולא יכנס בסוד זיווג להתחבר עם הבינה עד שיתחבר זיווג התחתון בסוד מה שמו ומה שם בנו שהם אבא וז"א והתשובה היא פי יש ב' מיני זיווגים.

אמנם הזיווג הא' הוא משופח והוא זיווג דאו"א עילאין וזה לא פסיק לעלמין ולכן הבינה נטפלת אליו באות יו"ד להורות פי לעולם היא בזיווג עמו באות יו"ד עצמה אף זיווג די"ס ותבונה אינה תדיר פי רובצת על האפרוחים שמתפשטים נה"י דידה בז"א בזמן היניקה אז אינה יכולה להזדונג עמו פי היסוד שלה מלבש תוף הז"א ואין זיווג לכן נרמזה זו הבחי' של התבונה נפרדת מן היו"ד ונעשית אות בפ"ע שהיא ה' ראשונה שבשם.

ואמנם ג"כ בחי' ישראל הוא טפל אליה ונתחבר עמה ונתלבש תוף התבונה כדי שיכנסו רגלי שניהם תוף הז"א כפודע נמצא פי אינה בסוד זיווג רק מתלבש ונכלל תוף התבונה

ונהו יו"ד שבעוקץ הה' פנודע ונקלל עם גוף הה' ועיקר האות שלה היא התבונה פי היא נגלית וניפרת בהכנסה תוך הז"א אף י"ס נתלבש בה והוא סתי' ואינו נגלה בסוד היו"ד הנקלל והנסתר בעוקץ ההוא.

עוד יש תשובה אחר' לקושיא הנ"ל והענין כמש"ל פי הבינה דא"א מקומה בגרון ומשם האירה ועשתה ב' פתרים דאו"א ודע פי ב' מיני חס' א' הוא חס' הפרטי הוא בזרוע ימין ואח"כ הגבור' הולכות בזרוע שמאל וכן פיוצא עדשנגמרים הה"ח להתפשט בהוד דא"א ויש חסד גדול מפולם אשר הוא נמשך מדכורא דא"א שהוא החכמה שבו והחסד של זו החכמה יורד למטה עד הבינה שהוא הגרון והענין פי כל שפע ומזון וחיית ואכילה הנמשך לתחתונים הוא ע"י חסד דדכורא שבו מתלבש השפע וזה החסד עצמו מלביש השפע ההוא ויורד ונותן לבינה והבינה נותנת לעולמות שתחתיה ע"י התלבשות אותו החסד הנק' יומא דכולהו וכמ"ש לקמן בע"ה באר היטב.

והנה נמצא פי אותו החסד מצד החכמה נכנס תוך הגרון דא"א שהוא הבינה והנה נמשך זה החסד הנז' ויורד עד סיום הגרון דא"א קודם שינתחילו ההתפשטות הזרועות דא"א שמקום הנה בין ב' ראשי פתפין דא"א שם הוא זה חסד ושם מקומו.

ונלע"ד שזה החסד הוא ה"ח שנותן חכמה לבינה בסוד זיווג ונודע פי זיווג של השפעת עולמות לצורך אכילה ומזון וחיית לבד הוא בחי' נוק' דאבא ומשם באה הטיפה והתחלת' מן החסד ואז כל הה' באו משולבי' תוך החס' ההוא דכולהו וכשניתן אח"כ אל הבינה הנוק' מוציאה את החסדים האלו ומושכת לתחתונים ואז להיות פי החסדים ההם נכנסו בה לכן הם טפילים אליה ואז הבינה מתלבשת בהם ונמצא פי חסד ההוא מלביש את הבינה ונמצא פי הבינה מתלבשת בחסד ההוא וחסד ההוא מתלבש תוך השפע הינצא מהבינה וע"י ב' בחי' הנז' יוצא השפע הנמשך לכל העולמות וכמ"ש בפ' והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו.

ונבאר הענין פי הנה נמצא עתה ב' בחי' א' הגרון עצמו וא' החסד הנה שהלביש האור הינצא מן הגרון שהוא הבינה ואז ב' בחי' אלו נמשכים לאו"א ואבא שהוא דכורא יוצא מסוד החסד ההוא שהוא חכמה ואימא שהיא נוק' יוצאה מסוד הגרון עצמה שהיא הבינה ולהיות שאור הגרון הנה גדול מזה החסד לפי שזה החסד נמשך מן החסד זרוע ימין דחכמה אף אור הגרון הנה הוא מג"ר דבינה ולכן החסד גרוע ממנו ונתלבש בתוכו ואז יוצא אבא מסוד החסד ונתעלה ביו"ד שבשם ואימא יוצאת מסוד הגרון געלמת בו והיא גדולה אף אחר שהתחיל הזרוע דא"א להתפשט פנודע פי הפרקים שברוע דבוק בגוף הת"ת שהוא עד החזה ואז חסד נתלבש תוך הגבורה פנודע דימינא אתפללא בשמאלא ואז נתעלם החסד ונתלבש בגבורה ואז יצאו י"ס ותבונה אחר פישוט הזרוע מן החסד ולמטה פנודע זה מפח החסד וזה מפח הגבורה אבא מחסד ואימא מגבורה ולהיות פי החסד נתעלם ונתלבש תוך הגבורה לכן גם י"ס הינצא מפח חסד ההוא המתלבש תוך הגבורה גם הוא אתגניז ואתטמר ואתלבש תוך התבונה לתת מוחין לז"א פנודע וז"ס ה' ראשונה שבשם היו"ד הנעלם ומתלבש תוך הה' בעוקץ שלאחריה ועתה י"ס גדול מתבונה וגם זהו הענין מ"ש בזוהר פי אבא גניז וטמיר יתיר והוא לבחי' זו וז"ש באדר' לבתר אשפחו דחכמה אבא בינה אימא פי' כי בתחלה באות יו"ד שהוא קודם התפשטות

הזרוע היו נעלמים זה בזה ולא היו נקפרים לשנים אף אחר התפשטות הזרוע אז הם י"ס ותבונה ה' דשמה קדישא אז לבתר אשתכחו בגלוי בחי' או"א כי עתה יש ב' אותיות י"ה שיהם או"א ותחלה באות יו"ד לא היו נקפרים בחי' אקמא ואח"כ אשתכחו שיהם יחד אי"א.

סליק פ"א בעזה"י: פ"ק ב' ונבאר עתה ענין הבינה והתבונה אשר נרמז בי"ה דשמה קדישא היינו במלוי יו"ד שהוא ו"ד. פי הנה ביארנו לעיל פי הה' יש בה עוקץ לאחריה והיא צורת יו"ד והנה בר' שהוא ב' קנים שיהם ב' וי"ן והיו"ד שהיא עוקץ הם כ"ב סוד הכ"ב אתוןן שנותן אבא לאקמא ונרמזו בצורת הד' של הה' הוא צורת ד"ו.

והנה צריך עתה לבאר למה בינה נרמזת בצורת ו"ד מלוי יו"ד שהוא הו' על הד' ולמטה בתבונה שהיא ה' ראשונה שבשם ד' על הו' כנה ה' ועוד שינוי א' הלא זו הרמוזה במלוי יו"ד הו' יש לה ראש ואמנם הו' הרמוזה בסוד הה' אין לה ראש.

והסירץ שפ"ר ידעת פי אות ה' שבשם נרמזו כל הי"ס שלה פי י' לעילא וגיו באמצע וקוצא לתתא הרי ג' בחי' עליונה הוא ג"ר בסוד ג' קוצי היו"ד ויו"ד שניה הוא ג"א ויוד ג' הוא ג"ת נמצא פי הו' שאין לה ראש שהיא בתוך הה' מורה על הו"ק בלתי ראש אף הו' שיש לה ראש מורה על היותה בשלמת בסוד י"ס גמורות ויש לה ראש, ונחזור לענין פי זאת הו' דמלוי יו"ד כ"ב ביארנו שרומזת בבינה עליונה.

והנה בבינה העליונה יש לה הראש עם המוחין והיא פ"ר צוף שלם ולכן ו' זו עם הראש אף ו' של אות ה' אין לה ראש להורות על התבונה היוצאה מן החנה למטה בבינה עליונה ועדיין אין לה מוחין רק בחי' ו"ק לבד פי מכח ו"ק דבינה עליונה יוצאת וכבר ידעת מש"ל פי העקביים של הבינה נכנסו בראש התבונה והענין פי כמו שבז"א הנה"י דתבונה נכנסין בו בסוד מוחין ונמצא פי התבונה מתפשטת עד סיום ז"א וז"א מלביש אותה מן החנה ולמטה פן הענין בבינה ותבונה פי הבינה לפעמים נפרדת מן התבונה ואז התבונה דוגמת ז"א שהוא ו' קטיעה בלי ראש שיהם המוחין ואח"כ הבינה נותנת מוחין אל התבונה ע"י נה"י דבינה עצמה הנכנסים בראש התבונה ואיני מאריך לה בענין הזה פי כל מה שכתבתי לה בענין התבונה עם הז"א פן הענין עצמו אל הבינה עם התבונה בכל הפרטים ודי למבין.

והנה בנה תבין מ"ש פי יש קושיא א' והוא פי איך למעלה בבינה יש ו' וד' אחרי שכל י"ס דבינה נרמזו באות ו' דמלוי יו"ד כנז' א"כ הרי הד' דמלוי יו"ד היא יתירה וכן הד' דצורת ה' שהוא ד' על ו' יתירה פי הו' מורה על שהיא בחי' ו"ק בלבד.

אף יובן זה במ"ש פי לזימנין התבונה בלתי ראש ולפעמים גם היא יש לה ראש עם נה"י דבינה והנה כ"ב ידעת מ"ש לה בענין ז"א בבחי' הצלם שבו שיהם ג' בחי' שהיו אל המוחין שיהם ב' מקיפים ופנימי וכן הענין בכאן פי הד' דמלוי יו"ד הם סוד הד' מוחין היוצאים מן הבינה הרמוזה באות ו' דמלוי היו"ד ואלו הד' מוחין מתלבשין בנה"י שלה ואז נעשה בסוד אור מקיף של עליון של התבונה בסוד ד' מוחין של המקיפין ועדיין אלו הם למעלה בסוד הבינה באות יו"ד לכן תבין פי כל מציאות הבינה נרמז במלוי ו"ד של יו"ד אף הנה ראוי שתהיה ה' אחת פסדר ד' על ו' שיהם ד' מוחין דילה על ו"ק אמנם

להיות כל מציאות דבינה נרמזה באות ו' לכן נפרדה ממנו אות הד' כי אין זה מקלות הבינה אלא בחי' הד' מוחין דנפקי מיניה אל התבונה.

ואמנם נרמזו בסוד ד' לפי שהם ד' מוחין. וגם לסיבה אחרת דוגמת התבונה הג' שהיא בחי' מל' דתבונה הב' המתלבשת תוך ז"א והיא אות ד' כי כל ד' היא במל' לכן גם אלו הד' מוחין דתבונה נתלבשו בסוד המל' דבינה העומדת מחזה דבינה ולמטה ונק' בחי' זו נה"י דבינה שבהם מתלבשים ד' מוחין דתבונה לכן זו המל' דבינה נק' ד' דמלוי יו"ד והבן זה.

ודע כי לעולם אינו מתלבש העליון בתחתון אלא בסוד האחוריני' לבד כמ"ש פבר בסוד הה' שנתלבש בחוץ וזה הענין לתבונה עם הז"א כמ"ש במקומו וכן פאן במל' זו של הבינה העליונה אחוריים לבד הם מלבישים בד' מוחין של התבונה ואלו האחוריים הם האחוריים דנה"י דבינה פנודע כי המל' היא שם אח"כ פא המקיף הב' של התבונה והם סוד אלו ד' מוחין הנז' שנתפשטו עוד רומז אל התבונה היא ו"ק לבד והד' הם ד' מוחין שלה ששאריו למעלה על ראשה בסוד א"מ ולכן תראה שהד' הזו אינה נוגעת עם ו' אלא יש חלל ביניהם בין הד' שיש בצורת ה' ובין הו' שבתוכה להורות שהם בסוד מקיף ולא נכנסו עדיין בסוד מוחין פנימים.

והנה החלל הזה ע"ז נאמר כי ימצא חלל באדמה כי התבונה נק' ארץ אדום וזהו ג"כ סוד אדמה אדם ה' ושם זה של אדמה הוא בתבונה ונק' חלל לפי שלא נכנסו בתוכו המוחין שהם חיים פנודע אהי"ה הוי"ה אהי"ה בגי' חיי"ם שהם ג"כ בחי' מקיף ז"א פמבואר במקומו ולקמן נבאר בע"ה איך כל הדינים אינם אלא בתבונה הנק' אדמה ולא בבינה כי התבונה היא אחוריים של הבינה ושם כל הדינים פנודע.

ואמנם כמו שז"א עולה ער התבונה ואז נכנסין בו המוחין פן זאת התבונה פשתעלה עד הבינה יתנה לה מוחין פנימים אף בהיותם למטה אין לה מוחין אלא בסוד מקיפים לבד. והנה באדם אמרו וביארו מלת תבונה ואמרו כי פה אתרמיז בן ובת שהם ו"ה וזהו תבונה אותיות בן ובת ו"ה והענין כי הלא התבונה היא ה' ראשונה דשמ' קדיש' ובן ובת אלו הנרמזים במלי תבונה הם הד' והו' דציור ה' ראשונה שהוא עצמות התבונה כי הו' הוא סוד ו"ק שלה והד' הם ד' מוחין מקיפים שלה.

אמנם הטעם שנק' בן ובת הלא ידעת שזו"נ שניהם יצאו ע"י העיבור תבונה זו ולכן נרמזו שניהם בה נמצא כי בהיות תוך הבינה הנק' עלמא דאתי שאז צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם לפי שהתבונה הם גבורות ובמקומה שולטים הדינים על הרחמים שהוא העטרת על ראשי הצדיקים כמ"ש פבר לכן היתה אז המלכות יונקת מסוד ד' מוחין דתבונה והז"א מו"ק התבונה ושלטא נוק' על דכורא לכן היא ד' על ו'.

ואמנם ה' זו אינה אלא בעצמות פראצוף התבונה אמנם נרמזו ג"כ הבן והבת והבן זה ובמקומו נבאר ענין זו"נ הרמז באות ה' זו וגם בב' אותיות ו"ד דמלוי יו"ד נכאן נעשו ד"ו ואין פאן מקומו.

סליק: פרק ג ונבאר עתה ענין הבינה המתלבשת תוך התבונה לעשות לה מוחין ודע כי פבר ביארנו לעיל כי הבינה היא אהי"ה דמלוי יודין והתבונה שם ס"ג. אמנם כ"ז

כְּשֶׁנִּחְלַק כָּל אֱלֹהֵי הַבְּחִי כ"א בַּפ"ע שְׁנַעֲשִׂים ב' פְּרָצוּפִים וְאַח"כּ נִבְאָר מָה עֲנִינָם
כְּשֶׁמַּחֲבֵרִים וְנַעֲשִׂים פְּרָצוּף אֶחָד וְע"ש הֵיטֵב בְּכַדִּי שְׁתֵּבִין אִיךָ נַעֲשֶׂה אַח"כּ זֶה
הַהֲתַחֲלָקוֹת וּמָה גָרַם לְשִׁנּוּי שְׁמוֹת אֱלֹהֵי כַּמ"ש בַּע"ה.

דַּע כִּי הִנֵּה נַת"ל כִּי אֵין הָעֲלִיּוֹן מִתְלַבֵּשׁ בַּתַּחֲתוֹן אֲלָא אַחֲוֵרִיִּים לְבַד וְלִכֹּן דַּע כִּי הַבִּינָה
עִם הַתְּכַמָּה הֵם חִיבֹור א' שֶׁהוּא סוּד הַפְּנִים שְׁלֵהֶם לְבַד וְאַח"כּ י"ס וְתַבּוּנָה הֵם בָּאִים
מֵאַחֲוֵרִיִּים שֶׁל הַבִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה גַם לֹאָה גַם יַעֲקֹב יֵצְאוּ מֵאַחֲוֵרִיִּים שֶׁל י"ס וְתַבּוּנָה הַנִּכְנָס
בּו"א וְהָבֹו זֶה מְאוּד כִּי הוּא כָּלֵל גְּדוֹל לְהַבִּין בְּכָל פְּרָטֵי הָאֲצִילוֹת אִיךָ הֵם זֶה לְפָנִים מְזֶה
וְזֶה אַחֲוֵרִיִּים לְזֶה וְכִשְׁתִּדְקַדֵּק תִּמְצָא שֶׁהַכֹּל א' אֲלָא שֶׁהֵם בְּסוּד פְּנִים וְאַחֲוֵר וְאַחֲוֵר לְמַעְלָה
מֵאַחֲוֵר וּפְנִים לְמַעְלָה מִפְּנִים וְדִי בְּזֶה.

וְנִחְזֹר לְעַנְּנוּ כִּי או"א הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם יו"ד שֶׁל הו"ה הִנֵּה הָאָבָא הו"ה דִּיּוּדִין וְאִימָא
אֶהֱיָה דִּיּוּדִין וּג"כ כְּבָר יִדְעַתָּ כִּי אָבָא הִנֵּה וְאֶהֱיָה אִימָא דְכַר וְנִנְק'. אֲמַנָּם הָאֲחֲוֵרִיִּים הֵם
בָּאָבָא אַחֲוֵרִיִּים דִּיּוּדִין כְּזֶה יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י יו"ד ה"י יו"ד ה"י וְאִימָא אַחֲוֵרִיִּים
דֹאֵהִי"ה כְּזֶה אֲלָף אֲלָף ה"י אֲלָף ה"י יו"ד אֲלָף ה"י יו"ד ה"י.

אֲמַנָּם דַּע כִּי הָאֲחֲוֵרִיִּים הָאֱלֹו דֹאו"א עֵיקַר הָאֲחֲוֵרִיִּים אֵינָם אֱלֹו שְׁאֲמַרְנוּ כִּי אֱלֹו הֵם יוֹתֵר
פְּנִימִים וְאֵין בָּהֶם כ"כ דִּינִים. אִיךָ הָאֲחֲוֵרִיִּים הָעֵיקָרִים הַחִיצוֹנִים דֹאו"א הֵם בַּחִי אֱלֹהִי"ם
כְּפֹדַע כִּי אֱלֹהִי"ם בְּבִינָה.

וְהַעֲנִין כִּי כְּבָר בִּיאָרְנוּ כִּי בְהִיּוֹת הַתַּבּוּנָה וְהַבִּינָה כְּלוּלוֹת בְּיַחַד הֵם אֲזַ פְּרָצוּף אֶחָד שֶׁל
י"ס. וְאֲמַנָּם כְּשֶׁנִּחְלַקְתִּים לְב' אֲזִי מִתְחַלְקִים מִהַחֲזָה וְאִילָף כִּי מִהַחֲזָה וְלְמַעְלָה הִיא בַּחִי
הַבִּינָה וְהֵם ו"ס כַּח"ב חַג"ת וְהֵם עוֹמְדִים נֶגֶד אָבָא וְשָׂגַם הוּא נִחְלַק עַד"ז מִן הַחֲזָה לְמַעְלָה
אָבָא וְנִמְצָא כִּי ו' רֵאשׁוֹנוֹת דֹאִימָא נַעֲשׂוּ פְּרָצוּף א' וְנִגְדוּ ו"ר דֹאָבָא וְשָׂגַם הֵם פְּרָצוּף א'
וְכֹן דַּע כִּי אָבָא נִק' יו"ד וּמְכָה הִיּו"ד בּו' רֵאשׁוֹנוֹת אֱלֹו דֹאִימָא וְנַעֲשִׂים יפ"ו שֶׁהֵם ס' וְכֹן
הַד"ת דֹאָבָא שֶׁהֵם סוּד יו"ד ג"כ מְכִים בַּד"ת דֹאִימָא וְנַעֲשִׂית ס' הָרִי יִדְעַתָּ כִּי הַבִּינָה נִק'
ס' וְהַתַּבּוּנָה מ' סְתוּמָה כַּנ"ל.

וְהִנֵּה אִם תִּמְנָה הַסְּמָף שֶׁל הַבִּינָה תִּהְיֶה סְמָף גִּי' ק"ד וְהַעֲנִין כִּי מִן זֶה הַבִּינָה שֶׁהֵם ו"ר
הָאֲחֲוֵרִיִּים שְׁלֵהֶם הֵם בַּחִי אֱלֹהִי"ם דִּינִים כְּפֹדַע כִּי ק"ד צִירוּפִים שֶׁיִּשְׁבַּשְׁם אֱלֹהִי"ם
שֶׁהֵם הָאֲחֲוֵרִיִּים שֶׁל ס' זֶה שֶׁהִיא ג"כ בְּגִי' ק"ד.

וְהִנֵּה נִמְצָא כִּי אֱלֹו הַק"ד אֱלֹהִי"ם יְהִיּוּ בְּכָל אַחֲוֵרִי הִי"ס דְּבִינָה. אֲמַנָּם לְהִיּוֹת סוּד בִּינָה
טְמִירָא וְגִינְזָא יִתִּיר אֵין בַּחִי ק"ד צִירוּפִים נִיפְרִים אֲלָא מִהַחֲזָה וְלְמַטָּה שֶׁהֵם בַּד"ת שְׂבָה
וְאֲזַ נִחְלַקְתִּים הַק"ד אֱלֹהִי"ם ד"פ ל' שֶׁהֵם סוּד ק"ד צִירוּפִים אֱלֹהִי"ם וְהֵם ד"פ ל' ד"ל
וְהַעֲנִין כִּי הַבִּינָה הַפְּנִים שְׁלָהּ הוּא אֱהִי"ה וְשֵׁם אֱהִי"ה מִתְחַלֵּף בְּאוֹתִיּוֹת הַסְּמוּכִים אֲלֵיהֶם
וְנַעֲשִׂים בּוֹכ"ו שֶׁהוּא שֵׁם קְדוֹשׁ וְהוּא בְּגִי' ד"ל כִּי מְזֶה הַשֵּׁם נִמְשָׁכוּ הָאֲחֲוֵרִיִּים שֶׁל הַבִּינָה
שֶׁהֵם דפ"ל צִירוּפִים דְּאֱלֹהִים וּז"ס אֲנִרְךָ הִירִיעָה הָאֲחַת שְׁלִשִׁים בְּאִמָּה וְרַחֲבָה ד' בְּאִמָּה
שֶׁהֵם ד' אֲמוֹת לְבַד בְּרִחְבָּ שֶׁהֵם ד"פ הַנְּ"ל וְכָל אִמָּה מְאֱלוּ יֵשׁ בָּהּ אֲנִרְךָ ל' אֲמוֹת הֵם
דפ"ל כְּמַנְּן ד"ל אֲמַנָּם כְּאֲשֶׁר אֱלֹו הָאֲחֲוֵרִיִּים שֶׁל ק"ד צִירוּפִי אֱלֹהִי"ם הַנְּז' נִתְּפָשְׁטוּ אֲזַ
נַעֲשֶׂה מִהֶם הַתַּבּוּנָה הַכּוֹלֵל עֲמָה י"ס וְהֵם הָאֲחֲוֵרִיִּים שֶׁל הַד' אֱהִי"ה.

אָמַנְם אֱלוֹ הָאֲחֹרֵיִם נַעֲשֶׂה מֵהֶם הַפְּנִים שְׁלֵהֶם אָמַנְם מְאֹלֵהִים הַנָּ"ל נַעֲשֶׂה הָאֲחֹרֵיִם וְהַחִיצוֹנִית שְׁלֵהֶם כִּי שָׁם מִתְגַּלִּים הַדִּינִים וְלֹא בַּפְּנִימוֹתָם וְנִמְצָא כִּי אֱלוֹ בֵּי שְׁמוֹת הַרְבִּיבוּעִים כַּנִּ"ל שְׁהֵרָא שׁוֹן גִּי' קפ"ד וְהב' גִּי' קדמ"ת הִנֵּה לְמַעַלָּה הָיוּ בְּבַחֲוֵי אֲחֹרֵיִם וְכֵאֵן לְמַטָּה בִּי"ס וְתִבּוּנָה נַעֲשִׂים בְּבַחֲוֵי פְּנִים וְלִכֵּן שֵׁם הָא' שֶׁהוּא בַּחֲוֵי קפ"ד נִגְדַּד י"ס לְהוֹרוֹת כִּי מִשָּׁם זֶה מְזַדְּוֹג עִם הַתִּבּוּנָה בְּסוּד כַּב"פ וּפּוֹקֵד אוֹתָהּ כַּנּוֹדַע כִּי הַזְיוּג מְלִשׁוֹן פְּקִידָה כַּמ"ש וּפְקִידָתָּהּ נִגְדַּד וְלֹא תַחֲטָא.

וְגַם תִּרְאֶה כִּי ב' שְׁמוֹת גִּי' קדמ"ת לְהוֹרוֹת כִּי מֵה שְׁהֵיָה לְמַעַלָּה אֲחֹרֵי עֵפָה הוּא קָדָם שֶׁהוּא בַּחֲוֵי כַּב"פ כַּמ"ש אֲחֹרֵי וְקָדָם צְרַתְנִי. וְהִנֵּה תִרְאֶה כִּי ב' שְׁמוֹת הַנּוֹ' בְּהִיּוֹת לְמַעַלָּה הֵם ע"ב קס"א בְּגִי' זְכוּר לְהוֹרוֹת כִּי שָׁם בְּבִינָה עֵילָאָה אֵין אֲחִיזָה לְהַחִיצוֹנִים כַּנּוֹדַע כִּי כָּל הַשְּׂכָחָה בָּאָה מִן הַחִיצוֹנִים.

אָמַנְם בְּאו"א שְׁאֵין שָׁם אֲחִיזָת הַחִיצוֹנִים בְּגִי' זְכוּר כִּי אֵין שָׁם שְׂכָחָה וְזֶהוּ אוֹתִיּוֹת זְכִירָה זְכוּר יָה שְׁהֵם או"א אָמַנְם הָאֲחֹרֵיִם שְׁלֵהֶם שְׁנַעֲשִׂים פְּנִים לְמַטָּה בִּי"ס וְתִבּוּנָה בְּגִי' תַשְׁכ"ח לְרַמּוֹז כִּי שָׁם בְּתִבּוּנָה יֵשׁ כְּבָר מְקוּם לְחִיצוֹנִים לְאַחֲזוֹ וְהַשְּׂכָחָה מְצוּיָה שָׁם וְכַנְגֵּד אֱלוֹ הַב' בַּחֲוֵי נְאֻמָּר בְּתוֹרָה זְכוּר וְאֵל תִּשְׁכַּח בְּעֵנֶיךָ עֲמֶלְךָ.

וְאָמַנְם דַּע כִּי אַעפ"י שְׁהַשְּׂכָחָה הֵם בִּי"ס וְתִבּוּנָה עַכ"ז עֵיקָר אֲחִיזָתָם הֵם בְּתִבּוּנָה כִּי שָׁם עֵמָה נִגְמָר הַחֲשִׁבוֹן תִּשְׁכַּח וּבְזֶה תִּבִּין מ"ש בְּסִפְרֵים הָאֲחֵרוֹנִים כִּי שָׁר שָׁל שְׂכָחָה שְׁמוֹ מ"ס וְהַעֲנִין כִּי הַבִּינָה וְתִבּוּנָה הֵם מ"ס כַּנִּ"ל וְזֶהוּ הַקְּלִיפָה הַגּוֹרֶמֶת הַשְּׂכָחָה הוּא ע"י אֲחִיזָתָם לְמַטָּה בְּמ' וְגַם מֵה שְׁלֹקֶח מִן הַס' אֵינוֹ אֵלָּא רִדָּת הָאֲחֹרֵיִם שְׁלֵהֶם לְמַטָּה בְּתִבּוּנָה וְזֶהוּ מ"ס וּבְזֶה תִּבִּין מִשְׁאֵרֵיז"ל אֵינוֹ דוּמָה מִי שְׁשׁוֹנָה פְּרָקוֹ קִי פְּעֻמִּים לְמִי שְׁשׁוֹנָה ק' פְּעֻמִּים וְא' כִּי הַשָּׁר הִנֵּה גִי' ק' וְעַד ק' יֵשׁ לוֹ יְכוּלָת לְשַׁכַּח וּמִשָּׁם וְאֵילָּא אֵין לוֹ יוֹתֵר כַּח לְשַׁכַּח.

וּבְזֶה תִּבִּין מ"ש בְּר"מ פ' קְדוּשִׁים בְּדִרְגֵיךָ דִּילָן דְּאֵינוֹן או"א כו' וְתִרְנִיִּיָּהוּ אֵינוֹן פְּנִי אֵינוֹן וְסִפְסָל תַּחֲתָיָה לִיקְרָיָה פִּי כִּי או"א נַעֲשֶׂה כַּסָּא לְמָה שְׁלִמְעָלָה מֵהֶם. וְהַעֲנִין כִּי הִנֵּה הַפְּנִים וְהָאֲחֹרֵיִם דְּאו"א הֵם זְכוּר וְתִשְׁכַּח וְהִנֵּה זְכוּר בְּגִי' רג"ל הַרִי רָגַל א' בַּחֲוֵי הַפְּנִים וְתִשְׁכַּח גִּי' ג"פ רג"ל דְּבַחֲוֵי אֲחֹרֵיִם הַרִי ד' רָגְלֵי הַכַּסָּא.

וְאָמַנְם זְכוּר וְתִשְׁכַּח הֵם ד"פ רג"ל וְעוֹד כ"ח תִּתְרוֹת. וְהַעֲנִין כִּי אֱלוֹ הַרְגְּלִיִּים בְּב' מ"ל דְּאו"א כִּי הַמְלָכוֹ' הוּא בַּחֲוֵי הַרְגְּלִיִּים כַּנּוֹדַע וְגַם כִּי אֵין אֱלוֹ הַשְּׁמוֹת נַעֲשִׂים אֵלָּא ע"י חֲשִׁבוֹן וְנוֹדַע מִפ' פְּנָחַס כִּי כָּל הַחֲשִׁבוֹנוֹת וְגִימְטְרָאוֹת בְּסִיְהֵרָא אֵינוֹן וְהֵלָּא הַדְּבָר צ"ע כִּי אֵין כָּל הַחֲשִׁבוֹנוֹת בְּמ"ל הָאֲחֵרוֹנָה כִּי הַרִי כָּל הַשְּׁמוֹת שְׁהֵם בְּכָל שְׁאָר הֵי"ס יֵשׁ לָהֶם חֲשִׁבוֹן אֲךָ הַעֲנִין הוּא בְּכָל מְקוּם שֶׁיֵּשׁ בְּבַחֲוֵי הַשָּׁם הַהוּא שָׁם חֲשִׁבוֹן שְׁלֵהֶם הַהוּא בְּאִוְפָן כִּי כְּשֶׁאֵנוֹ אוֹמְרִים אֵיזֶהוּ בַּחֲוֵי חֲשִׁבוֹן בְּכָל שָׁם וְשָׁם הִנֵּה בַּחֲוֵי חֲשִׁבוֹן הַהוּא לְמַטָּה בְּמַלְכוּת שְׁלֵהֶם אוֹתוֹ הַשָּׁם וְשִׁמּוֹר כָּלֵל זֶה בְּיָדְךָ.

וְהִנֵּה נִמְצָא כִּי זֶהוּ חֲשִׁבוֹן שְׁלֵהֶם זְכוּר וְתִשְׁכַּח שְׁהֵם ד' רָגְלִיִּים הֵם בְּב' הַמ"ל דְּאו"א וְהֵם הוּא בַּחֲוֵי ד' רָגְלֵי הַכַּסָּא וְהִנֵּה הַכ"ח הִתְרִי' מֵהֶם הֵם חֲשִׁבוֹן כ"ח הֵרָאשׁוֹנִים שֶׁה' יו"ד הֵי"ד דַּע"ב דִּיּוֹדִין הַיּוֹד עִם ה' גִּי' כ"ה וְקָח עוֹד ג' מִן מְלוֹי שְׁלֵהֶם הֵי"ד הַרִי כ"ח וְאֱלוֹ הַכ"ח הֵרָאשׁוֹנִים הֵם רָאשִׁים שְׁלֵהֶם חֲשִׁבוֹן שְׁלֵהֶם חֲשִׁבוֹן שְׁלֵהֶם הַשְּׁמוֹת הַנּוֹ' וְהֵם מְתַלְבְּשִׁים תוֹךְ הַד' רָגְלִיִּים

והם נשמה בתוכם וגם זה הכ"ח הוא בב' מ"ל הנ"ל לפי שגם הם בסוד חשבון ובתוף כ"ח של חשבון מתלבשות כ"ח אותיות דמלוי המלוי של שם ע"ב דיודין דאבא פי זה אינו גי' וחשבון אלא בסוד מספר אותיות לבד שהם כ"ח ואלו אינם נקראים חשבון ואינם במלכות וקבן זה.

והנה אותי' כ"ח דמלוי המלוי דע"ב דיודין הרוכב על זה הפסא ואעפ"י שזה הכ"ח הוא ממלוי המלוי והכ"ח הא' הוא ממלוי לבד עכ"ז להיות בסוד חשבון הוא גרוע מזה הכ"ח כנז"ל, ויש להקשות בזה כי הוא היפך ממה שפתבנו לעיל בסדר המדריגות ע"ש ונמצא עתה פי הרוכב על הפסא הם כ"ח אותיות דמלוי המלוי דע"ב והפסא הם בחי' חשבון יו"ד ה' של המלוי והד' רגליים של הפסא הם שאר חשבון של ב' שמות הנז' וכדי שתבין כל זה אקדים לה הקדמה א' דע כי מה שביארנו פי שם ע"ב בחקמה ושם ס"ג בבינה ושם מ"ה בת"ת ושם בין במלכות אין כל זה אלא בז"ת של כ"א מהם.

ונתחיל משם ע"ב דע כי ד' אותיות הוי"ה בכתר דאבא ניו"ד אותיות המלוי בחקמה שלו וכ"ח אותיות מלוי המלוי בבינה שלו. ובזה תבין מ"ש בזוהר ובתיקונים דצריף האי פת לסלקא לה לגבי חקמה ואיהו מ"ה בי' אצבעין על האי פת כו' הרי פי החקמה הוא י' אותיות המלוי ובינה הוא כ"ח אתנון מלוי המלוי פי הנה הוא בחקמה וכח ה' הוא בבינה וכאשר תצטרף כל אלו הג' בחי' שיש בג' ראשונות הם פשוט ומלוי ומלוי המלוי הם מ"ב אתנון וז"ש בתיקונים רישא דאו"א שם מ"ב וגופא דאו"א שם ע"ב וקבן.

אמנם כל שאר הז"ת הם בחי' חשבון של שם ע"ב בי' אותיות הכולל כל הז"ת וכן עד"ז הם בשם ס"ג שבבינה ובמ"ה שבת"ת ובכ"ח שפמל' א"כ הרי כ"ח אתנון שבבינה מתלבשין ורוכב על הפסא תוף כ"ח האחר דחשבון שהוא למטה בז"ת.

סליק פ"ק ג' בע"ה: פ"ק ד ונבאר עתה ענין האחוריים די"ס ותבונה פי פ"ק ביארנו שהאחוריים שהם תשפח נעשו בכאן בחי' פנים לי"ס ותבונה. אמנם אחוריים דתבונה הם מבחי' שם אלהים פנ"ל.

והנה לעיל בבינה ביארנו ששם מתגלים הק"ך צירופים בד"ת שבה שהוא מן החזקה ולמטה וכשנמשכו אלו למטה בתבונה אז נאמר עליו ואם דל הוא ואין ידו משגת פי' פ"ק דעא שהתבונה נק' אם הבנים לפי שהתבונה רוכצת על האפרוחים ומתלבש' תוף הז"א משא"כ בבינה.

והנה כשאלו האחוריים שהם בגי' ד"ל מתפשט בה אז זו האם נק' ד"ל וז"ש אם דל הוא אל תקרא ואם אלא ואם בניקוד צירי נאז ד"ל בסוד ד' אלהים המתפשטים בה נאז היא דלה בבחי' שלה זו.

והענין פי אורה מתמעט ואין ידה משגת לעלות אל הבינה פי כשאלו הז"ל אלהי"ם למטה בתבונה אז יונקים משם החיצונים והיא דלה וכשעולה למעלה אז אין פת בחיצונים לינק ונהו ואין ידו משגת לעלות למעלה פי היא אם הבנים וצריכה להיות רוכצת על האפרוחים.

והנה אעפ"י שלמעלה בבינה לא נתגלו אלו הק"ך צירופים אלהים אלא מן החזקה ולמטה עכ"ז פאן בתבונה שהיא יותר תחתונה יכולה להיות מתגלים הדינים יותר למעלה

ומתחילים מגבורה שלמה פי בְּחֶסֶד שְׁבָה פִּינּוֹן שְׁהִיא בְּחַיִּי הַחֶסֶד אֵין יְכוּלִּי לְשֵׁם אֱלֹהִים
לְהַתְגַּלּוֹת שֵׁם עַ הַגְּבוּרָה פִּי גַם הִיא נִקְ' אֱלֹהִים פְּנוּדָע.

וְנִמְצָא פִּי לְמַעַלָּה הִיא ד"פ ל'. וְעַתָּה הֵם ה' מְדַרְיָגוֹת ג"ת נה"י צ"ד בְּכָל חֶלֶק וְהַעֲנִן פִּי
הַק"ךְ צִירוּפִים הֵם כ"ד צִירוּפִים מִתְחִילִים בְּאוֹת א' כ"ד בל' וכ"ד בה' וכ"ד בל' וכ"ד
במ"ם הָרִי כ"ד דְּצִירוֹ א' הוּא בְּמִדְרָגָה א' וְנִמְצָא פִּי פִּינּוֹן שְׁכָל הַכ"ד בְּמִדְרָגָה א' הֵם
מְסוּג א' פְּנֻלָם מִתְחִילִין בְּאוֹת א' לְכֵן כָּל הַכ"ד הֵם בְּחַיִּי שֶׁל אֱלֹהִים א' הָרִי בֵּין פְּנֻלָם הֵם
ה' אֱלֹהִים.

עוֹד טַעַם אַחַר פִּי הַכ"ד צִירוּפִים עִם פְּלֻלוֹת הֵם כ"ה וְהִנֵּה אֱלֹהִים הוּא ה' אוֹתִיּוֹת כ"א
פְּלוּלָה מְכָל ה' אוֹתִיּוֹת הֵם כ"ה פִּי כָל כ"ד צִירוּפִים הֵם שֵׁם א' שֶׁל אֱלֹהִים נִמְצָא שְׁכ"ה
מְדַרְיָגוֹת הֵם ה' אֱלֹהִים וְהֵם גִּי' ת"ל תּוֹסֵף עֲלֵיהֶם שֵׁם בּוֹכ"ו שְׁהוּא אַחֲרֵי דֵאֵהִי
שְׁמִשָּׁם נִתְפָּשֵׁט ה' אֱלֹהִים בְּבִינָה שְׁהוּא בְּגִי' ד"ל וְהוּא הַשְׁוֹרֵשׁ לְכָל ה' אֱלֹהִים שְׁמִשָּׁם
יְצָאוּ וְא"כ ת"ל וְד"ל גִּי' תְּבוּנָה ע"ה הָרִי יִדְעָתָּ אִיךְ כָּל הַק"ךְ צִירוּפִי אֱלֹהִים עִם שְׁרָשָׁם
שְׁהוּא שֵׁם בּוֹכ"ו פְּנֻלָם מִתְפָּשֵׁטִים בְּאַחֲרֵי הַתְּבוּנָה וְכֵאֵן מִתְגַּלִּים אִמָּנִם בְּבִינָה אֵין שֵׁם
גִּילּוּי לָהֶם וְאֵינִם נִאֲחָזִים מִשָּׁם הַקְּלִיפּוֹת וּז"ש בְּזוּהָר דְּבִינָה אַע"ג דְּהִיא רַחֲמִים דִּינִין
מִתְעַרְיִן מִיָּגָה מְסִיטְרָהָ ר"ל קְצָנוֹתִי שְׁהִיא הַתְּבוּנָה שְׁהוּא קָצָה וְסוּף שְׁלָה פְּנוּדָע פִּי
הַתְּבוּנָה הִיא מִל' דְּבִינָה וְזוּהוּ הַמִּל' שְׁהוּא בְּתְבוּנָה הִיא אַחֲרֵי דְּבִינָה פְּנ"ל פ"ט וְנוּדָע
פִּי כָל הָאַחֲרֵי נִקְ' אֱלֹהִים וְנִמְצָא פִּי כָל הַדִּינִים מְפָקִין מְסִיטְרָהָ דְּבִינָה שְׁהִיא הַתְּבוּנָה
וְכ"מ שְׁתִּמְצָא שֵׁם אֱלֹהִים בְּבִינָה הוּא בְּתְבוּנָה וְהִבֵּן זֶה.

הַפְּלֵל עוֹלָה פִּי כָל הָאַחֲרֵי הַדִּינִין הֵם בְּתְבוּנָה לְבַד וְנִמְצָא פִּי כְּאֲשֶׁר זֶה הַתְּבוּנָה תִּרְד
לְמַטָּה מִן הַבִּינָה וְתִרְד תַּחַת רַגְלֵי הַבִּינָה פְּדִי לְהִיּוֹת רוֹבֶצֶת עַל הָאַפְרוּחִים הוּא ז"א. וְהִנֵּה
גַם הוּא צִרִיף לִירְד וְהַבּוֹק' תִּרְד ג"כ פִּי בְּרִדָת הַעֲלִיּוֹנָה עַל הַתְּחַתּוֹנָה גַם הֵם יוֹרְדִים וְאֵז
פְּנֻלָם נִקְ' נוֹפְלִים פִּי יֵשׁ אַחֲרֵיהֶם אֵל הַקְּלִיפּוֹת בָּהֶם וְכְאֲשֶׁר יִתְעַלּוּ פְּנֻלָם לְמַעַלָּה וְתַעֲלֶה
הַתְּבוּנָה לְמַעַלָּה בְּסוּד אַחֲרֵי דְּבִינָה וְאֵז יַעֲלֶה גַם הוּא אַחֲרֵיהֶם וְגַם נִקְ' תַּעֲלֶה אֵז אֵין
לְקַלִּיפּוֹת אַחֲרֵיהֶם וְז"ס סוּמָה ה' לְכָל הַנּוֹפְלִים פִּי ע"י הַסְּמָה הוּא הַבִּינָה עֵילָאָה יֵשׁ
סְמָה וְעֵזֶר אֵל הַנּוֹפְלִים שְׁהֵם תְּבוּנָה וְזו"נ לְהַעֲלוֹתָם לְמַעַלָּה וְאֵז אֵין הַחִיצוֹנִים נִאֲחָזִים
בָּהֶם וְז"ש בַּפ' בְּרֵאשִׁית אוֹת ס' וְהִיא בְּחַיִּי בִינָה וְאַמְרָה דְּבִי' אֵית סְמִיכָה לְנוֹפְלִים כו'.

וְהִנֵּה נַת' פִּי הַבִּינָה נִקְ' סְמ"ה לְטַעַם זֶה שְׁהִיא סוּמְכָת אֵל הַנּוֹפְלִים וְגַם ס' הִיא סְתוּמָה
וְנִעְלָמָה וְכֵן אוֹת ס' בְּצוּרְתָהּ סְתוּמָה מְכָל צְדָדִים וְגַם לְטַעַם הַנּוֹז' כְּבָר פִּי הַבִּינָה הִיא ו'
ר"ל שְׁהֵם גִּי' ס. אִמָּנִם הַתְּבוּנָה הִיא ד"ת לְבַד וְנִקְ' מ' וְגַם הִיא סְתוּמָה קָצָת פִּי גַם הִיא
עֵלְמָא דְּאַתְּכִסְיָא וְגַם נִקְ' מ"ם פִּי הִיא רְבִיעָאָה עַל אַפְרוּחִים בְּסוּד הַיְסוּד שְׁלָה שְׁהִיא מ"ם
סְתוּמָה בְּסוּד גֵּן נְעוּל מְעִינִין חֲתוּם וְגַם הִיא נְסִתְמ' שֵׁם בְּהַתְּלַבְּשָׁה בּוֹז"א וְגַם לְפִי שְׁבַתּוּכָה
מִתְלַבְּשִׁים ד' מוֹחִין דּוֹז"א כ"א פְּלוּל מִי שְׁהוּא מוֹחַ חֲקָמָה הַנִּקְ' י' הָרִי מ' וְבִינָה תְּבִין סוּד
עוֹה"ב פִּי הוּא בְּתְבוּנָה פִּי הִיא עֵלְמָא דְּאַתְּכִסְיָא וְזֶה הָעוֹלָ' תְּמִיד נִמְשָׁף וְכֵאֵן לְתוֹף רִישָׁא
דּוֹז"א בְּסוּד מוֹחִין אִמָּנִם הַבִּינָה אֵינָה נִיגְלִית וְאֵינָה בְּאָה וְיִוֹרְדָת עַד הוּא ז"א.

גַם דַּע פִּי הִנֵּה אִמָּרְנוּ שְׁהָאַחֲרֵי שֶׁל הַבִּינָה הֵם סוּד הַתְּבוּנָה וְהוּא בְּאִוְנֵן זֶה פִּי הַד'
עֲלִיּוֹנוֹת דְּאַחֲרֵי דְּבִינָה נַעֲשׂוּ פְּנִימִיּוֹת אֵל הַתְּבוּנָה בַּד' עֲלִיּוֹנוֹת שְׁבָה וְכֵן אַחֲרֵי שֶׁל
ו"ק תְּחַתּוֹנִים דְּאִימָא נַעֲשׂוּ פְּנִימִיּוֹת בּו"ק הַתְּבוּנָה.

ובזה שאמרנו לעיל כי כל מדרגה א' הוא שם אלהים א' הכולל כל צירופי המדרגות
נמצא שהם ד' אלהים ומהם ג' ע"ה בשג"ם ובג"מ משה וכלם הם ק"ך צירופי אלהים
שהם שני ת"י שרה שהם בחי' אחרונים דבינה כמ"ש וראית את אחרוני פנ"ל.

סליק: פ"ק ה הנה בפרקים שעברו נת' ענין אימא שנחלקת לג' חלקים באופן זה כי ט"ר
דאימא נק' בינה עילאה והתבונה היא בחי' מלכות דבינה הוגמת רחל שהיא מלכות דז"א
וזו התבונה נחלקת לב' מתצי ולמטה הוא נעשה פרצוף ג' והיא המלכות של זו התבונה
הנז'.

ונהו פרצוף הג' של התבונה התחתונה ומתלבשת תוף הז"א נמצא פי אלו הג' הם פרצוף
א' שלם ונחלק לג' שהם בינה ומלכות ומלכות דמלכות והכל א' גם הם ב' בחי' לבד לכו
לא נזכר בזוהר רק בינה ותבונה.

והענין כי העיקר החילוק זה הוא לשתיים בינה ומל' שפה. אמנם פשוט לחלק פעם
אחרת לזו המל' אינה עולה בשם והמל' נקרא תבונה נמצא פילפועים הוא נק' הכל בחי'
א' ולפעמים נעשה ג' בחי' והרי לעיל נת' הג' בחי'.

ועתה נפרש בהיותם נכללים בב' בחי' לבד שהם בינה ותבונה ותחלה צריך שתענין מ"ש
כבר פי שם הארכנו בענין זה ודבר זה תבין משער אח"פ היטב שער בינה ותבונה ע"ש
כי שייכים להדדי וכאן א"א להבינו על נכון כמו שהזכרתיך שם במקומו.

אמנם הענין בקיצור כי הנה בבינה נק' אהי"ה דמלוי יודין והתבונה שהיא פוללת כל הב'
בחי' שהם הב' התבונות היא הוי"ה דס"ג. ואמנם שם ביארנו פי שם זה מתחלק לב'
וחשבון בג"ר היא יו"ד ה"י דשם ס"ג כשתסיר ב' חלקים דמלוי הה"י שאלו יורדים
למטה בתבונה אחרונה נשארו הג"ר בבחי' בינה ב' בתוכה פנזכר ובערך התבונה
האחרונה הזו נקרא בינה ובערך בינה העליונה דשם אה"ה נקרא תבונה ואמנם ישאר
החשבון דש' ס"ג אחר שתסיר הג"ר לבינה הם בחי' תבונה האחרונה הג' ושם נת' איך
זו התבונה הג' גם היא נכללת ונעשית שם ס"ג שלם ושם תראה איך נעשים נ"ח פמנין
אז"ן והוא הוי"ה א' של היו"ד ה"י נא"ו ה"ה בגי' נ"ח וזה התבונה הג' המתפשטות בז"א
מהחזנה ולמטה שהיא ה"י תתאה דשם ס"ג שלה וכתסיר אות ה' משם ס"ג נשאר כזה
יו"ד ה"י נא"ו ה"ה פמנין אז"ן וכשמלכות של זו התבונה הג' מצטרפות עם התבונה אז
נשלם שם ס"ג ונמצא כי המלכות של זו התבונה הג' היא ה"י תתאה של ס"ג שהוא ה'
מחצית של אות יו"ד דמלוי ה"י תתאה דס"ג פנזכר שם וזו הה' היא בצורת ד"ו כי
נתפשטה בו"ס דז"א ומאחרונים יצאה לאה הנק' ד' פנודע וזו הה' נכנסת ונעשית פרצוף
שלם בז"א בו"ר שלו עד החזנה שבת"ת ואז נשלם בו"ס"ג דהיינו בחפ"ד ח"ג הרי ס'
שליש הת"ת הוא ג"כ שלישי מעשרה הוא ג' הרי ס"ג פנזכר שם.

ואמנם כל אלו הבחי' אינם רק שם ס"ג והבינה העליונה האמיתית היא אהי"ה דיודי"ן
וכבר נת' איך כל הב' בחי' תחתונות נכללות בשם ס"ג א' שנמצא הכל ב' בחי' לבד
אהי"ה וס"ג בינה ותבונה גם בזה תבין מש"ל וד"ל.

אך עכ"ז דע גבוה מעל גבוה פי יש שם ס"ג הכולל בינה ותבונה כמ"ש פי' הדברים כי
למעלה הבינה האמיתית העליונה היא אהי"ה דיודין ולמטה ממנה יש ס"ג וכל בחי'

תְּבוּנָה א' אֶף לַפְעָמִים מִתְחַלְקוֹת בְּבִינָה זוֹ שֶׁהִיא ס"ג הַנְּזָכָר לִב' וְנַעֲשִׂית בִּינָה וְתְבוּנָה שֶׁהֵם הַג' חֲלָקִים הֶרְאִישׁוּנִים דִּס"ג.

וְהִנֵּה פֶשֶׁן־חֲלָקוֹ הַתְּבוּנוֹת לְבִינָה וְתְבוּנָה אֲזוֹ הַבִּינָה תִּקְרָא ג"כ שֵׁם אֱהִי"ה דִּיּוּדִין וְהַתְּבוּנָה תִּקְרָא שֵׁם ס"ג. וְהִנֵּה מִזֶּה הַס"ג הַכּוֹלֵל בִּינָה וְתְבוּנָה שֶׁהֵם אֱהִי"ה וְס"ג פְּנִינָה יִמְשָׁכוּ לַמְטָה עוֹד בִּינָה אַחֲרַת דְּאֶהְיָה דִּיּוּדִין וְתְבוּנָה דְשֵׁם ס"ג פִּי כִּי הַמְלָכוֹת שֶׁל זֶה הַתְּבוּנָה דִּס"ג נַעֲשִׂית ג"כ פְּרָצוּף שֶׁלֵּם וְנִכְנָסֶת תּוֹךְ ז"א בְּסוּד מוֹחִין וְאֲזוֹ נִחְלָקֶת מִהֶחֱזָה וְלַמְטָה שֶׁנִּכְנָסֶת בְּרִישָׁא דז"א הִיא נִקְרָא תְבוּנָה שֵׁם ס"ג וּמִהֶחֱזָה וְלַמְעַלָּה נִקְרָא בִּינָה.

וְעַתָּה נִבְאָר הַיּוֹתֵם פְּנֵלֵם בַּחִי' א' וּפְרָצוּף א' דַּע כִּי בְּבִינָה יֵשׁ שֵׁם הַנִּי"ה בְּנִיקוּד אֱלֹהִים הַיֵּינוּ הַשְּׂרָשִׁים דִּס"ג נִקְוֵדִים בְּנִיקוּד אֱלֹהִים פְּנוּדַע זֶה הַשֵּׁם כּוֹלֵל כָּל הַבִּינָה פִּי כָּל הַג' בַּחִי הַנֵּק' ס' וּמ' וּד' שֶׁהֵם בִּינָה וְתְבוּנָה.

וְאִמְנָם יֵשׁ בּוֹ ד' אוֹתִיּוֹת וּבְכָל אוֹת מְאֵלוֹ יֵשׁ שֵׁם אֱהִי"ה א' כִּי צַד בְּאוֹת יו"ד אֱהִי"ה דִּיּוּדִין וּבְאוֹת ה' אֱהִי"ה דִּיּוּדִין ב' וּבְאוֹת ו' אֱהִי"ה דְּאֶלְפִין וּבְאוֹת ה' אֱהִי"ה דֶּהֱהִי"ן. וְהַעֲנֵנּוּ כִּי הַחֲכָמָה שֶׁל הַבִּינָה נִק' אֱהִי"ה דִּיּוּדִין וְהִיא רְמוּזָה בְּאוֹת יו"ד שֶׁל הו"י"ה בְּנִיקוּד אֱלֹהִים וּבִינָה דְּבִינָה הִיא אֱהִי"ה דִּיּוּדִין וְרְמוּזָה בַּה' שֶׁל הו"י"ה וְהו"י"ה קְדְּבִינָה הֵם אֱהִי"ה דְּאֶלְפִין וְרְמוּזִים בּוֹ שֶׁל הו"י"ה הַנִּז' וְהו"י"ה דְּבִינָה הִיא הַמְלָכוֹת שֶׁבַּה הִיא אֱהִי"ה דֶּהֱהִי"ן וְרְמוּזָה בַּה' אַחֲרוֹנָה דֶּהֱהִי"ה וְכָל אֵלוֹ הַאֱהִי"ה עִם הַהו"י"ה הֵם בְּבַחִי' הַיּוֹת כָּל הַפְּרָצוּף נִכְלָלִים בְּפְרָצוּף א' וְכַשְּׁנִחְלָקִים אֲזוֹ נִק' בְּשֵׁם ס"ג כַּנ"ל.

וְאִפְשָׁר לוֹמַר כִּי הו"י"ה שֶׁבְּנִיקוּד אֱלֹהִים הוּא מְלוּי ס"ג וְכוֹלֵל כָּל הַפְּרָצוּפִים דְּבִינָה וּז"ס מֵה שְׁאֵנוּ אוֹמְרִים בַּכ"מ דְּשֵׁם ס"ג בְּבִינָה. אִמְנָם אַח"כ נִחְלָקוּ לַד' אֱהִי"ה הַנִּז' וְחוֹזְרִים לַחֲלָק וְנַעֲשִׂית כַּמָּה בַּחִי' שֶׁל ס"ג.

אִמְנָם הַס"ג הַעֲלִיּוֹן הִיא כּוֹלֵלֶת וְאִין לִי קְבֵלָה מִזֶּה מְמוּרֵי זֶלֶה"ה. וְדַע כִּי או"א נִיזוּנִים מְלַמְעֵלָה וְהַכֵּל הוּא בְּסוּד אֶכְלוֹ רְעִים, אִמְנָם הַמְזוּן דְּזו"נ נִק' שְׁתִּיָּה בְּסוּד שְׁתוֹ וְשִׁכְרוֹ דוֹדִים כְּנִז' בְּזוֹהַר וְיִקְרָא וְהִנֵּה אַכִּילַת או"א נִחְלָקֶת לִב' וְנִמְשָׁכֶת ע"י ע"י הַמְתַּלְבֵּשׁ תּוֹךְ גְּלַגְלֵתָא דְּאַרְיָה וּמִשָּׁם נִמְשָׁף הַשְּׁפַע וְהַמְזוּן עַד הַפָּה דִּא"א וּמִשָּׁם יוֹצֵאִין לַחוּץ כִּי מְרֻב אוּרוֹ אֵינוּ יְכוֹל לְכַנוֹס לַפְּנִים וּמִשָּׁם דְּרָף הַדִּיקָנָא דִּא"א יוֹרֵד הַשְּׁפַע הַהוּא נִגְדַּת הַפָּה דִּא"א וְאֵינוּ יְכוֹלִים לְקַבְּלוֹ כִּי אִפִּי' תּוֹךְ א"א לֹא הִנֵּה יְכוֹל לְכַנוֹס וְאֲזוֹ נִשְׂאָר שֵׁם בְּסוּד הַבֵּל פְּנֵמָה דִּא"א וְיֵשׁ אֵה"מ וּמִשָּׁם שׁוֹאֲבִים או"א בְּפִיָּהֶם וְנִיזוּנוֹ מִשָּׁם דְּרָף שְׁאִיבָה לְבַד וְלֹא בְּסוּד אַכִּילָה מִמֶּשׁ וְהַמְזוּן הִנֵּה לִג"ר דִּא"א.

אַכִּילָה שְׁנִיָּה הִיא מִמ"ס דִּא"א הַנִּמְשָׁכֶת מִשָּׁם אֶל פִּיו דִּא"א וּמִשָּׁם נִכְנָסֶת בְּפִנִימוֹתוֹ דְּרָף הַגְּרוּן וְשֵׁם הוּא כְּתָר דִּא"א וּמִתְפַּשֵּׁט עַד פֶּה דִּא"א וְאֲזוֹ יוֹרֵד בְּפִנִימוֹתוֹ שֶׁל גְּרוּנָם עַד הו"י"ה שֶׁלֵּהֶם וּמִזֶּה נִיזוּנֵי ו"ק דִּא"א נִמְצָא ב' אַכִּילוֹת א' מְעַתִּיק וְהִיא נִמְשָׁכֶת בְּחוּץ ב' מְאַרְיָה וְנִמְשָׁכִים מִבְּפִנִים כִּי אַכִּילַת דְּעַתִּיק הוּא אוֹר גְּדוֹל מְאֹד וְאִין יְכוֹל לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּפִנִים.

וְאִמְנָם אַכִּילָה וְמְזוּן בְּזו"נ הֵם נִיזוּנִים מֵאו"א וְאִין נִקִי בְּשֵׁם אַכִּילָה אֶלָּא בְּשֵׁם שְׁתִּיָּה כִּי מִשָּׁם וְלַמְטָה הוּא בְּסוּד הַמִּים וְגַם שְׁתִּיָּה זוֹ נִחְלָק לִב' כִּי מְאַכִּילָה הִב' דִּא"א הַנִּמְשָׁכֶת

לה' ממו"ס דא"א עד ו"ק שבה' ומשם נמשך בפנים עד שמגיעים למקום זו"נ לג"ר
שלהם ומשם נזוונים ו"ק דזו"נ.

והנה בכאן השתייה העליונה נמשכת מבפנים והשתייה התחתונה נמשכת מבחוץ וזה היקף
מן בז אכילות הנ"ל אף הענין הוא פי השתייה העליונה נמשכת מא"א ולכן גם אם תתפשט
בפנימיות אין בזה חשש אף השתייה התחתונה שהיא ממנוח הבינה הם דינים והם מים
מלוחים ואם ימשכו בפנים בגופא דבינה היו מים מרים לכן הם יוצאים דרך הפה פי שם
אעפ"י שהם מלוחים קצת נמתקים בשפתיים של הבינה ואם יפנסו בפנים בגופא מלבד
שהם מלוחים גם יהיה מרים לגמרי.

אמנם סוד השתייה הזו השנית הוא סוד הרוק שאדם מוציא מפיו וזה הרוק היוצא מן
הפה נמתק בשפתיים ולכן תראה בחוש הראות פי הרוק הפה דאדם הוא מתוק וענין עוד
לקמן. סליק פ"ק ה' בעזה"י: פ"ק ו ונבאר עתה ענין זו השתייה שנמשכים אל זו"נ מבינה
עצמה דע פי שתייה זו ג"כ מבחי' אכילה אלא שהכל נק' שתייה לסיבה הנז'.

והנה ה' דברים יש אל זו"נ מאו"א מבחי' חיצוניות והם אכילה רחיצה סיכה נ"ה תשמיש
המטה. ואמנם שתי' בכלל אכילה כמ"ש רז"ל ולכן לא נמנו אלא ה' לבד ואלה ה'
דברים נמשכים מה"ק דבינה שהם חג"ת נ"ה ויש פנגדם ה' בחי' אחרות שהם סוד
השתייה שהיא מפנימיות הבינה ממה שהבינה עצמה אוכלת ושותת ורוחצת ונעילת
הסנדל שהם המזון הנמשך לה מא"א בו"ק שבה' והם סוד ה' תפלות דיוה"כ כמבואר שם
שהם בפנימיו' חג"ת נו"ה דבינה.

ונבאר תחלה אלו ה' דברים שהם מחיצוניות הבינה עצמה ונתחיל באכילה שהיא חסד
דבינה הנה אכילה כפר נת' שהיא בחסד אמנם תחלה היא נמשכת מן החכמה שהוא אבא
והנה מן החסד של החכמה שהיא שם ע"ב דיודי"ן גי' חסד פי אע"פ שכל החכמה היא
שם ע"ב כפר נת"ל פי בכל בחי' ובחל' יש הוי"ה א' ובכל פרטי ופרטי ולכן גם בחסד
דחכמה יש ע"ב גי' חסד ואז הוא נמשך לאימא ומלביש את אהי"ה דיודי"ן הב' של הבינה
פי מבינה דבינה משם נמשך המזון ואז להיות פי זה האהי"ה בראש הבינה בסוד מוח
בינה שבבינה לכן הוא גדול משם ע"ב שהוא בחסד דחכמה פי להיות שאו"א כחדא
שרי"ן לכן נדאי ראש הבינה יהיה עליון מו"ק של החכמה.

ואמנם מתלבש שם זה דאי' אהי"ה דיודי"ן דבינה שבבינה תוף חסד חכמה שהוא שם ע"ב
ומתפשטים עד החסר דבינה ומשם נמשכת האכילה לזו"נ. והנה הקדמה א' פי לעולם
אין שום שפע יורד עד שיתלבש תחלה בחסד לפי שכל שאר מיני שפע ברתם למטה
ממקומם הם מתעבים ותש כחם אף החסד שהוא הוא אור דו' ימי בראשית שהיה מתפשט
מסוף העולם ועד סופו עד פי אמת היסוד ולעולם אינו מתעבה והוא מאיר למטה כמו
למעלה לפי שהוא חסד גמור ואין בו שמרים כדי שיתעבה ברתו לכן כל מיני השפע
צריכים להתלבש בו ולירד למטה וז"ס יומם יצנה ה' חסדו פנודע ולא אמר ביום אלא
יומם להורות פי החסד הוא יום א' והוא יומא דכולהו פי צריכים כולהו להתלבש בו כדי
שלא יפסידו כוחם ואורם.

וְכַדֵּי שְׁתַּבִּין הַקְדָּמָה זֹו דַע כִּי כַּאֲשֶׁר הַשְּׁפַע נִשְׁפַּע לְבִינָה אֲזִי הַשְּׁפַע הַהוּא מִתְלַבֵּשׁ בְּחֶסֶד שְׁבִיבִינָה וּמִתְפַּשְׁטִים שְׁנִינָהּ בִּז"א וְכֵן עַד"ז בְּכָל הָעוֹלָמוֹת פְּנֻלָם וְעַל זֶה נֶאֱמַר כִּי הַחֶסֶד נִקְרָא יוֹמָא דְכְּנֻלְהוּ וְהָבֵן זֶה.

נִמְצָא כִּי אֲכִילָה זֹו דִּז"א מִמְּנוֹחַ הַבִּינָה שְׁבִיבִינָה הוּא יוֹצֵא אֶלָּא לְהִיּוֹת שְׁבִתְחֻלָּה נִמְשָׁף לָהּ הַשְּׁפַע הַזֶּה מֵאֲבָא וְלָכֵן חֶסֶד דְּאֲבָא הוֹצֵרָהּ לְהַתְגַּלּוֹת פֶּאן לְהִבְיָא שְׁפַע אֲבָא לְאִימָא וְאֲזִי בְּהִיּוֹתוֹ שֵׁם כַּאֲשֶׁר הַבִּינָה גַם הִיא רוֹצֵה לְהַמְשִׁיף הַשְּׁפַע אֶל ז"א אֲזִי מִתְלַבֵּשׁה שְׁפַע שְׁלָהּ שֶׁהִיא אֵהִי"ה דְיִוּדִין הַב' כְּנֻז' בְּחֶסֶד דְּאֲבָא וְאֲזִי יוֹרְדִים עַד חֶסֶד שְׁבִיבִינָה וּמִתְלַבֵּשִׁים שְׁנִינָהּ בְּתוֹכָהּ וְאֲזִי הָאֲכִילָה יוֹצֵאִים מִזֶּה הַחֶסֶד דְּבִינָה אֶל ז"ו"נ וְז"ס וְהוּא עֹנֵמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֵּאֱכְלוּ כִּי אֲבָרְהָם הוּא חֶסֶד שְׁבִתְחֻלָּה וְהוּא שֵׁם ע"ב הַנְּ"ל וְהוּא לְמַטָּה בְּמַעְלָה מֵאֵהִי"ה דְיִוּדִין שֶׁהוּא בְּגִי' ע"ץ כִּי הוּא מִתְלַבֵּשׁ בְּתוֹכּוֹ וְנִעְשֶׂה נְשָׁמָה אֵלָיו וְנִמְצָא כִּי אֲבָרְהָם הוּא תַּחַת מְדֻרְגָה עֵץ וְע"י הַתְּלַבֵּשׁוֹת זֶה נִמְשָׁף הָאֲכִילָה אֶל הַמְּלָכִים וְזֶה וַיֵּאֱכְלוּ כִּי גַם הַמְּלָאֲכִים נִיזוּנִים מִפֶּאן כִּי אֲכִילָה זֹו הוּא סוּד מ"נ הַנְּקָרָא לְחָם אֲבִירִים לְחָם שְׁמֵלָאֲכִי הַשְּׂרַת נִיזוּנִין מִמְּנוֹ.

וְהִנֵּה הַב' שְׁמוֹת אֵלָיו שֶׁהֵם ע"ב קס"א יֵשׁ בְּהֵן ז' יוּדִין וְהֵם עֲצָמֵן ז' נְקֻדּוֹת שֵׁישׁ בְּשֵׁם הוּי"ה הַנְּזַפֵּר שֶׁהוּא פּוֹלְקֵת כָּל הַבִּינָה שֶׁהוּא הוּי"ה בְּנִיקּוּד אֱלֹהִים שֶׁהֵם שו"א סגו"ל חו"ל"ם חִיר"ק הֵם ז' נְקֻדּוֹת ז' יוּדִין הָרִי נְרָמְזוּ סוּד הַמְּזוּן הַזֶּה בִּז' נְקֻדּוֹת אֱלֹהִים לְרַמּוּז כִּי מִן אֱלֹהִים שֶׁהוּא הַבִּינָה נִמְשָׁף מְזוּן לְזו"נ וְגַם צָרִיף שְׁשֵׁם אֱלֹהִים עֲצָמוֹ יְרַמּוּז אֶל הַמְּזוּן כִּי כִּינּוֹן שְׁפָכֵר רְמֻזָּהוּ בְּנְקֻדּוֹתָיו כִּי הַמְּזוּן הוּא לְעוֹלָם מְצַד הַגְּבוּרָה שֶׁהִיא הַבִּינָה בְּסוּד קָשִׁים מְזוּנּוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף וְהִנֵּה כְּתִיב שְׂאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָה כו' כִּי הַמְּזוּן נְקָרָא שְׂאֲרָה וְהַעֲנִין כִּי אֱלֹהִים דְיִוּדִין גִּי' ש' דְּשְׂאֲרָה וְהָאֲחֻרָיִים הַפְּשוּט דְּאֱלֹהִים כְּזֶה א' א"ל אלה"י אלה"י אלה"י גי' ר' דְּשְׂאֲרָה.

וּכְלָלוֹת שֵׁם אֱלֹהִי הוּא א' דְּשְׂאֲרָה. וּכְלָלוֹת ה' אוֹתִיּוֹת דְּאֱלֹהִים הוּא ה' דְּשְׂאֲרָה הָרִי כִּי הַשְּׂאֲרָה שֶׁהוּא הַמְּזוּן נְרַמְזוּ ג"כ בְּשֵׁם אֱלֹהִים וְז"ס מ"ש בְּסָבָא דְּמִשְׁפָּטִים שְׂאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָה אֵילִין אֵינוֹן ג' שְׁמֵהֶן עֵילָאִין וְכוּלְהוּ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי וְאַתְּמִשְׁכֵּן מִתְּמֵן פִּי הַדְּבָרִים כִּי הֵם בְּבִינָה הַנְּקָרָא עֵלְמָא דְאַתִּי וּמִשְׁשֵׁם אֲתִמְשָׁכֵן מִמְּנוֹחַ בִּינָה כְּנ"ל פ"י לְזו"נ.

עוֹד אֶמַר חֵד מִיְּנִינְהוּ שְׂאֲרָה כו' וְאֶקְרִי הוּי"ה. עוֹד אֶמַר שֵׁם בְּהִיפָּף אִתְּנוּן אֲשֶׁר ה' כו' פִּי כִּי גַם הַבִּינָה צָרִיף שְׁתַּהֲיָה רְמֻזָּה בְּמְזוּן הַזֶּה וְלָכֵן נְקָרָא הַמְּזוּן הַזֶּה שְׂאֲרָה כִּי הַבִּינָה נְקָרָא אֲשֶׁר בְּסוּד אֲשֶׁר הוֹצֵאתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי בִינָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כְּפוֹדֵעַ וְהוּא סוּד אֵהִי"ה אש"ר אֵהִי"ה.

גַם הֵם אוֹתִיּוֹת שְׂאֲרָה פִּי מְזוּן נִמְשָׁף מֵה' עֵילָאֵה הִיא הַבִּינָה וְדַע כִּי שֵׁם מ"ב שֶׁהוּא אֲבָגִית"ץ כְּכָר בְּיֶאֱרָנוּם לָהּ שֶׁהוּא ז"מ דְּמִיתוּ כְּמ"ש כְּכָר וְהִנֵּה אֵלָיו הַמְּלָכִים הֵם סוּד זו"נ הַיּוֹצֵאִים מִז"ת דְּאִימָא וְשֵׁם נֶאֱחָזִים בְּסוּד אֲשֶׁר מְלָכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם.

וְלָכֵן דַּע כִּי אֲבָגִית"ץ הוּא בִּז"ת דְּבִינָה וְנִמְצָא כִּי שֵׁם אֲבָגִית"ץ הוּא בְּחֶסֶד דְּבִינָה וְכָכֵר כְּתַבְתִּי לָהּ כִּי זֶה הַמְּזוּן הַנִּמְשָׁף מִמְּנוֹחַ הַבִּינָה נִמְשָׁף עַד הַחֶסֶד שְׁבִיבִינָה וּמִתְלַבֵּשִׁים וְע"י נִיזוּנִים זו"נ הָרִי כִּי הוּא רְמֻז בְּשֵׁם אֲבָגִית"ץ וְנוֹדַע כִּי שֵׁם מ"ב יוֹצֵא מִבְּרָאשִׁית עַד ב' דוּבוּהוּ נִמְצָא כִּי הַשֵּׁם דְּאֲבָגִית"ץ רְמֻז בְּמֵלֶת בְּרָאשִׁית וּבְבְרָאשִׁית הֵם אוֹתִיּוֹת שְׂאֲרָה

בי"ת כי המזון הוא הבינה כי אין בית אלא אשה והיא הנגמת שארה שאר"ה וכן בראשית שאר"ר בי"ת הרי נת' איך המזון נרמז ג"כ בקסד שבבינה ולכן תראה כי שם אבגית"ץ בגי' שאר"ה לרמז אל הנ"ל ונמצא כי כל אלו מזונות נרמזים במלת בראשית שהוא שאר בית פי' המזון הבינה ומשם מן מוח הבינה נמשך אל קסד שבבינה וזהו מלת ברא וזהו בראשית ברא.

והענין כי הלא נת' כי מזון הוא מחיצוניות הבינה ולא מפנימיות. והנה קסד הבינה הם ב' שמות הוי"ה ואהי"ה במלוי ההי"ן שהיא ב"ן קנ"א גי' ברא ואל תתמה אם שם ב"ן הוא קסד כי הלא ידעת כי קסד דדכורא גנוז בפום אמה דדכורא וכן קסד דדנק' גנוז בפי היסוד שבה אשר שם יש שם ב"ן המעלה מ"נ וצריך שיהיה שרשו מן הקסד שבבינה ומשם נמשך למטה ביסוד שלה וגם אל תתמה איך שם קנ"א הוא בקסד שבבינה כי על זה השם שבקסד דבינה נאמר כי ה' אלהיך אש אנולה הוא אל קנ"א שהיא הבינה גבורה אש אוכל' והקסד שבה הנק' אל בסוד קסד אל כל היום הוא שם קנ"א דאהי"ה דההי"ן וז"ס אל קנ"א.

וכבר ידעת איך שם אל יוצא משם אהי"ה שהוא בגי' כ"א ויוד אותיות המלוי הרי, א"ל הנמשך מקנ"א הרי נת' בראשית ברא. אח"כ נמשך המזון ונתגלה מתוך הקסד הנה והוא הנק' שארה הנרמז בשם אלהי"ם וז"ס בראשית ברא אלהים.

ונלע"ד כי ז"ס קשים מזונותיו של אדם פקריעת ים סוף כי הנה קר"ע שט"ן הוא שם הב' וינצא ממלת ברא ואל"ה דאלהי"ם נמצא כי אותיות ברא מתחלפות באותיות קר"ע בסוד קריעת ים סוף כי כבר נמשכו המזונות בשם הב' דמ"ב שהוא בגבורה דבינה ומשם המזונות באים.

ונחזור לענין כי הרי המזון מב' שמות ע"ב קס"א שבה ז' יודין והנה אלהי"ה צורתה ב' יודין וו' ובצירוף אלו הב' יודין עם ה"י יהיה ט' יודין כמנין מ"נ הרי פי אכילה היא מ"נ לחם אפירים והב' אותיות אלו הם ב' אותיות הראשונות מ"נ דמנצפ"ך שהם הה"ג כי המזון נמשך מהגבורה.

ועתה.

נבאר ענין זה המזון איך נק' אכילה ואיך נטחן ע"י השניניים עד שנעשה בחי' אכילה כי כבר נת' איך מאהי"ה דיודין שבראש הבינה נמשך המזון ומגיע עד הפה דבינה ומשם יוצא לחוץ לזו"נ ונמצא כי בעבור המזון הנה דרך הפה נמתק שם וינצא מתוך לחוץ לזו"נ כי הנה ידעת ענין שחקים ששחקים מ"נ לצדיקים כי המ"נ נטחן בפה הבינה הנק' לע"ל לתתו לצדיקים שהם זו"נ הנק' צדיק וצדק וטחינה ע"י השניניים והוא בפה הבינה נרמז אות א' דאהי"ה בסוד הפה וסוד השניניים.

והענין כי הנה הא' דאהי"ה דבינה הוא נגד יו"ד דהוי"ה שבחכמה והאלף עצמה צורתה יו"ד כזה א והנה יו"ד גי' ד' והנה מן ב' אותיות ו"ד אלו נעשית צורת הבינה שהיא ה' תחלתה ו"ד ואח"כ ד"ו הרי בצורת א' זו נכלל יו"ד, ו"ה אלו גי' עשרה והנה ד' וי' גי' ל'.

הַיְיָנוּ בַּהַכְּסֵה תוֹךְ ז"א אֶז נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ ד"ו הַיְיָנוּ לְאֵה הַנֶּקֶד ד' וז"א הַנֶּקֶד ו' פְּנֹדָע. וְהַעֲנִין כִּי ל"ב שִׁינַיִם הֵם אֲמָנָם לְפִי שְׁמֻזֹן הַזֶּה נִמְשָׁךְ מִחֶסֶד דְּחֻכְמָה פְּנ"ל וְנִמְצָא שְׁחֶסֶר מִשָּׁם הַב' דְּחו"ב לְכֵן חֶסֶרוֹ מִכָּאן ב' שִׁינַיִם וְהָיוּ ל' לְבַד.

וְהִנֵּה עֲתֵה צְרִיךְ שְׁנַרְמְזוּ שִׁינַיִם אֵלּוּ גַם בֵּא' דֹּאֵהי"ה שְׁהִיא הַבִּינָה כִּי הִנֵּה נִת"ל כִּי הוּא שְׁבַתוֹךְ ה"א נְחַלֵּק לְב' א"כ נִמְצָא פְּשִׁיקָח י' רֵאשׁוּנָה דְעַל גְּבִי ו' הָרִי הֵם י"ו שִׁינַיִם הַעֲלִיּוֹנִים אִת"פ יִקָּח ו' אֲחֵרֵת עִם ה"ד שְׁתַּחַת הוּא יְהִיָּה ו"ד וְתַכְלֹל עִמָּהֶם ד' אֲחֵרֵת בְּעוֹבֵי הָרִי וד"ד הָרִי י"ד שִׁינַיִם הַתַּחְתּוֹנִים שְׁהֵם ל' וְחֶסֶרוֹ ב' שִׁינַיִם לְטַעַם הַנְּ"ל וּל' שִׁינַיִם אֵלּוּ הֵם בְּפֶה הַבִּינָה וְעכ"ז הַב' שִׁינַיִם הָאֲחֵרִים נִרְמְזוּ ג"כ בְּאוֹת א' כִּי הָרִי נִת"ל כִּי אֶלְף צוּרְתָהּ יו"ד ו"ד שְׁהֵם ל' וְהִנֵּה מִן הַיּו"ד נַעֲשֶׂה אֶלְף וּמִן ו"ד נַעֲשֶׂה ה' הֵם ב' אוֹתִיּוֹת א"ה הַנַּעֲשִׂים מְצוּרֵת א' זוֹ וְהֵם סוּד ב' שִׁינַיִם הַנִּרְמְזוֹת דְּרָךְ כְּלָלוֹת אֵלּוּ הֵם עֲצָמָם ב' אוֹתִיּוֹת א"ה מִן אֵהי"ה כִּי מִן הָא' יוֹצֵא הֵה' כְּמוֹ שְׁבָשֵׁם הַנְּי"ה יוֹצֵא ה' מִמְּלוֹי הַיּו"ד וְאֵלּוּ ג"כ הֵם ב' אוֹתִיּוֹת א"ה שְׁבַמְלֵת שֶׁאֵר"ה.

וְהִנֵּה בִּיאָרְנוּ כִּי צוּרֵת א' זוֹ דְּאֵהִיָּה נְחַלְקֵת לְב' שְׁהֵם י"ו וד"ד שְׁהֵם ל' שִׁינַיִם. וּבִיאָרְנוּ כִּי יֵשׁ ד' נוֹסְפֵת וְנִכְלָלֵת בְּד' ה' אֲחֵרֵת וְהִנֵּה זוֹ הַד' הַנוֹסְפֵת הִיא ד' דְּשֵׁם אַדְנִי מְצוּרֵת א' דֹּאֵדְנִי שֶׁהוּא בְּצוּרֵת יו"ד הָרִי נִת' אִיךְ נִרְמְזוּ בֵּא' מִן אַדְנִי.

וְהִנֵּה הוּא שְׁבַאֲמַצַע חֲלֻקוֹהוּ לְב' וְהוּא הַעֲלִיּוֹנָה הַמְצַטְרֶפֶת עִם הַיּוֹד הוּא בְּגִי י"פ ו' וְהוּא שְׁנִיָּה הִיא ו' הָרִי ס"ו נִגְדַּ אַדְנִי ע"ה גַם הִיא גִי אַכִּיל"ה וְגַם אִם תַּחֲבֵר הַב' דְּלֵתִין כְּזֶה ם תַּהִיָּה ם סְתוּמָה דְּמִנְצַפ"ךְ וְהַב' נוּיִן תַּשְׁיֵמָה זוֹ תַּחַת זוֹ יְהִיָּה אֶרְכּוֹן כְּשִׁיעוֹר נו"ן פְּשׁוּטָה דְּמִנְצַפ"ךְ שְׁהֵם סוּד הַמְּזוֹן עֲצָמוֹ הַנֶּקֶד מ"נ פְּנ"ל הָרִי נִת' אוֹתִיּוֹת א"ה מִן שֶׁאֵר"ה.

וְעֲתָה נִבְאָר אוֹתִיּוֹת ש"ר מִן שֶׁאֵר"ה הַנִּרְמְזִים בְּב' הַחֲנִיכִים שְׁבַפָּה הַבִּינָה שְׁמָהֶם יוֹצְאִים הַשִּׁינַיִם הִנֵּה חֲנִיכֵי הַעֲלִיּוֹנִים הֵם אֱלֹהִים דְּיוֹדִין גִּי ש' וְחֲנִיכִים שְׁל הַשִּׁינַיִם הַתַּחְתּוֹנִים אֱלֹהִים בְּאֲחוֹרַיִם הַפְּשׁוּטִים שְׁהֵם גִּי ר' הָרִי ש"ר מְשֶׁאֲרָה.

וּבְזֶה תְּבִין מ"ש ב'פ' שְׁמוֹת מְמַעֲוֹנוֹת אֲרִיּוֹת אֵלּוּ אֵינּוֹן שִׁינַיִם וְכוּ' וְהַעֲנִין כִּי הַשִּׁינַיִם הַעֲלִיּוֹנִים עִם שְׁרָשָׁם שְׁהֵם הַחֲנִיכֵי הַעֲלִיּוֹנִים הֵם רִי"ו עֲלִיּוֹן וְכֵן לְמִטָּה בְּשִׁינַיִם הַתַּחְתּוֹנִים הָרִי ב"פ רִי"ו וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בִּיאָרְנוּ כִּי לְמַעְלָה הִיא אֱלֹהִים דְּיוֹדִין גִּי ש' וְלְמִטָּה ר' אֶף הַעֲנִין הוּא כִּי הֵלֵא הַחֲנִיכִים הֵם סוּף הַחִיָּךְ הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא חֻכְמָה וְאֵלּוּ הַחֲנִיכִים עִם הַשִּׁינַיִם נַעֲשׂוּ.

תוֹסֵף עִמָּהֶם אַחַה"ע שְׁהֵם בְּגֵרוֹן שֶׁהוּא הַבִּינָה כִּי מִכָּאן נִמְשָׁכוּ מִזֶּה הַחִיָּךְ אֶל הַגֵּרוֹן הֵם אַחַה"ע גִּי פ"ד וְרִי"ו הֵם ש' שֶׁהוּא אֱלֹהִים דְּיוֹדִין וְעַדִּין יֵשׁ מְקוֹם שְׁאֵלָה כִּי הֵלֵא ש' הַנּוֹז' הוּא בְּחֲנִיכִים וְיֵשׁ בּוֹ רִי"ו וּפ"ד מְלֻבֵד הִי"ו שִׁינַיִם אֶף לְמִטָּה הִי"ו הֵם עִם שִׁינַיִם וְהַעֲנִין כִּי כָּל הַשִּׁינַיִם הֵם ל"ב כְּמִנְיָן ל"ב נְתִיבוֹת חֻכְמָה וְהִנֵּה הַחֻכְמָה הוּא בְּחִיָּךְ הַעֲלִיּוֹן לְכֵן כָּל כְּלָלוֹת ל"ב שִׁינַיִם הֵם כְּנֻלָּם שָׁם לְכֵן הֵם רִי"ו וְי"ו שִׁינַיִם הֵם ב"פ י"ו אֶף אִת"כ נְחַלְקִים וְהִי"ו נִשְׁאָרוּ לְמַעְלָה וְי"ו שִׁינַיִם יוֹרְדִים לְמִטָּה.

נִמְצָא כִּי לְמַעְלָה הֵם רל"ב. וּבְזֶה יוֹבֵן ג"כ לְפִי זֶה הוּא מְקוֹם הַחֻכְמָה חִיָּךְ הַעֲלִיּוֹן לְכֵן הֵם רל"ב לְרִמּוֹז לְד' הוּי"ו ת"ע ס"מ"ב גִּי רל"ב שְׁשׁוֹרֵשׁ כְּנֻלָּם הוּא בְּחֻכְמָה הָרִי נִתְבָּאָר עֲנִין אַכִּילָה: פ"ז וְנִת' עֲנִין הַשְּׁתֵּיָה וְדַע כִּי ה' דְּבָרֵי הֵם לְבַד שְׁהֵם ה' עֲנִינֵי דְיוֹה"כ כִּי שְׁתֵּי

בכלל האכיל' והענגו כי האכיל' הוא מ"נ שהם ז' יודין דע"ב קס"א וב' יודין דא' דאהי"ה וכן מים שהוא השתיה מספרו מ"נ הרי פי השתי' והאכילה הפל א' והו' יודין הם בגי' יי"ן שהוא השתיה אמן מה שאמרו שתייה בכלל האכילה ולא אכילה בכלל שתייה פי האכיל' שהוא מ"נ מפןרשי' האותיות יותר בפרטות שהם מ' דמ"נ נגד ד' יודין דע"ב ונ' דמ"נ נגד היודין דקס"א הרי מ"נ פסדרו אף אותיות מי"ם אינו פסדרו לכן אמרו"ל שתייה בכלל האכילה.

והנה נמצא פי אכילה ושתייה הפל במקום א' אלא האכילה נמתקת ע"י הטחינת השנינים שבהם נטחנים הדינים ומזדככים ונמתקים אף שתייה נמתקת ע"י השפתיים שהם אותיות בומרף והנה אכילה היא גבוה ועליונה יותר מן השתייה לכן אמרנו לעיל פי אכילה נרמזת באו"א אכלו רעים והשתייה בזו"נ שהם שתייה ושכרו דודים לכן האכילה נרמזת בב' שמות העליונים בלבד שהם ע"ב קס"א שהם ט' יודין כמנן מ"ן פנ"ל אף השתייה נרמזת בכל פללות הוי"ה ואהי"ה שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן גי' רל"ב ותנ"ה גי' ת"ר פ"ז אמנ' האכיל' נטעמת ע"י השניני' שטוחני' אותה אף השתי' אינ' צריכ' טחינה אלא בטעימת החיך לבד וח"ך גי' כ"ח פי התרפ"ז הנ"ל נטעמי' בחיך הרי תרפ"ז וח"ך גי' שתי"ה.

והנה נת' פי השתי' הנ"ל הוא סוד רוק הפה והנה רוק זה נמשך מפה שבבינ' הוא יוצא ועד"ז הוא מ"ש בענגן אותיות ש"ו משופר שהוא כמנן רו"ק ועם הי"ד האוחזת השופר עולים לש"ף דינים וע"ש.

והנה להיות הז' יודין הם מן הוי"ו"ת נאקה המתערבים יחד ונודע פי האקה הם דינים לכן בהתערב אלו הד' הוי"ו"ת עם הג' אהי"ה נעשים מים מלוחים. והענגו פי שם ב"ן הוא דין גמור ונק' מים מרים אף ס"ג ומ"ה שאינם כ"כ דיני' פי הם יותר מתוקי' ולכן פשימתגו ויתערבו עם שם ע"ב שהוא בסוד החכמה והוא לבדו מים מתוקים אז יהיה הפל מתוקי' ויהי' הפל בסוד מי' מלוחי' ולא מרי' כמו שם ב"ן הרי הם ג' הוי"ו"ת ע"ס"מ שהם בהתערב הם מלוחי' לכן מל"ח גי' ה' הוי"ו"ת.

והנה השפתיים אין בהם פי אם ד' הוי"ו"ת לבד שהם ע"ס"מ"ב מלויים לבד שה' גי' בומ"ף ואין בהם שם אהי"ה כדי שיהיו מלוחים לכן הם מתוקים ובצאת השתייה שהוא דרך השפתיים מתמתקין שם פנודע לכן שתייה זו הנצרה לצאת דרך השפתיים.

ונחזור לענגו לבאר ענגן השתייה והענגו הוא פי חיך העליון הוא חכמ' ויש בה פללות ע"ס"מ"ב שהם רל"ב תצרה עמהם ב"פ אחה"ע א' מן החכמה וא' מן הבינה ושני ה' נכללו בחכמה הרי רל"ב וב"פ אחה"ע שהוא ת' של שתי"ה הנרמזת בחיך העליון ולהיות פי השתייה אינה נטחנת בשנינים והוא כמו אותיות גרוניות שהם אחה"ע שאינם צריכין השנינים ללועסן לכן נרמזו פאן אותיות אחה"ע ואח"פ מאלו הב"פ אחה"ע הא' נמשך מן החי"ך ויורד אל הגרון פנודע ואמן בחיך המתחון שם הם מלוי אהי"ה דיודין דאלפין דההי"ן פי בחיך העליון הם הניות ובמתחון הם אהי"ה ואז נחלקו אלו התנ"ה הנז' והשי"ן נשארו בחיך המתחון והוא ש' דשתי"ה וקנ"ה הנשארים ירדו אל הקנה פי הריאה שואבת פל מיני משקין דרך הקנה ומהם נעשה בחי' הקנ"ה השואב מבחוץ המים ושואבים ונקנס בפנים ויורדים לריאה ואמן אינם נקנסים בפנים מתחילת הקנה אלא דרך שאיבה מבחוץ פנודע.

ואם"פ באה יו"ד דשתי"ה והוא סוד ט' יודין ד"ע"ס"מ"ב שבחוקה העליון והם גי' מי"ם
ועם יו"ד זו של שתי"ה הרי ימים. אם"פ בא ה' דשתי"ה ומצטרפות עם הי יודין שבג'
אהי"ה שבחוקה התחתון ונעשו י' יודין והענין כי ה' זו דשתי"ה היא סוד וגבורות גשמים
לכן ה' זו היא ה' מן אלהי"ם ואם תפ"ה ה"פ י' הרי נ' הם ה' יודי"ן וה' יודי"ן דבג' אהי"ה
הרי בגי' ב"פ ימים שהם מ"ד למעלה בחוקה העליון ומ"נ למטה בחוקה התחתון והלשון
הוא רקיע מבדיל בין מים למים ונמצא כי המים העליונים הם סוד ד' יודין שבד' היוו"ת
ע"ס"מ"ב והמים התחתונים מתחילים מן אהי"ה ולמטה שהם ג' אהי"ה דיודי"ן דאלפין
דההי"ן עם ה' דשתי"ה שהיא ה' דאלהי"ם והנה שם אהי"ה דיודי"ן יש בו ג' יודין וא'
והוא שם א"ל שהוא בגי' ויה"י וז"ס י"הי רקיע בתוך המים שהוא לשון המבדיל בין מים
למים זהו ויה"י גי' יי"א"י גם השם האחרון של ג' אהי"ה הוא שם אהי"ה דההי"ן גי' מקו"ה
ונהו ולמקנה המים קרא ימים כי שם זה האחרון הנק' מקנה להקות ולהקבץ בתוכו כל
מים העליונים והרי יש ב"פ ימים והרי ד"פ י"ם.

והענין כי מהמים העליונים שבחוקה העליון ושם נעשו חו"ב דז"א שהוא הזכר והוא כי
התקמה נק' ים התקמה ובינה נק' מ"י הרי ימים ומימים התחתונים נקבות ובתוך חוקה
התחתון נעשו חו"ב דנוק' דז"א הרי ימים שנים.

ועתה נבאר ענין תשמיש המטה שהוא סוד עונת' כי האכילה שארה והיווג עונתה והנה
עונתה פתיב חסר ו' והענין כי האכילה הייתה מע"ב קס"א שהוא אהי"ה א' מהד' אהי"ה
שיש בבינה וז' יודין וא' דאלפין וא' דההי"ן אף היווג נמשך משם ע"ב ומכל הד' אהי"ה
והנה הע"ב והאהי"ה הא' הם ז' יודין וזהו ע' של עונתה והג' אהי"ה אחרים הם תנ"ה והם
ג' אותיות אחרים שבמלת ענת"ה.

ואמנם סוד היווג נמשך מנה"י שהם ב' ביעי ואמה והנו"ה נק' צבאות ובהתחבר עמהם
היסוד נק' ה' צבאות לכן עונתה גי' ה' צבאות וז"ש בסבא דמשפטים ועונתה ה' צבאות
איהו. ואמנם גם זה נמשך אל הז"א מצד הבינה וז"ש דא עלמא דאתי והענין כי נה"י
דבינה יש בה ג' אהי"ה דיודי"ן בנצח דההי"ן בהוד דאלפין ביסוד הרי הם תנ"ה ונמשכים
שם ע"ב וקס"א העליונים שהם ע' דעונתה ואז נעשה גם הוא ה' צבאות וכמו שיש עונה
זו בבינה פן יש עונה זו במלכות ב"פ עונתה גי' תשמי"ש.

סיכה הוא כולל מאכילה ושתי"ה וז"ש במשנה מנין לסיכה שהוא פשתי"ה שנאמר פשמן
בעצמותיו והענין כי הוי"ה בחילוף הוא מצפ"ץ בג"י ש' והנה הוי"ה דע"ב עם קס"א ט'
יודין שהם מ"נ פנ"ל ועם ש' הנ"ל הרי הפל שמן שהיא הסיכה הנ"ל שבו סכין.

הנה נעילת הסנדל הנה נעל נמשך מאהי"ה דההי"ן שהיא גי' נע"ל ע"ה כי הוא האחרון
הנוצל את כולם וסנדל נמשך מאהי"ה דאלפין שכן הוא גי' קמ"ג ע"ה. רחיצה בגי' שד"י
ע"ה והנ' המים נמשכים משם אהי"ה פנ"ל כי לעולם המים יוצאים מהוי"ה ואהי"ה דיודי"ן
ואהי"ה דההי"ן גי' מקו"ה שבתוכו המים והנה אהי"ה דיודי"ן ודההי"ן גי' רחיצ"ה הרי
נת' ענין ד' אהי"ה הפולל כל מציאות הבינה אמנם אין ספ"י דלא אית בה אהי"ה כי הספ"י
דקו ימין הם אהי"ה דיודי"ן והספ"י דקו שמאל הם אהי"ה דההי"ן והספ"י דקו אמצעי הם
במלוי אלפין גם נחלק שם אלהי"ם בי"ס דבינה ע"ד הנ"ל דיודי"ן דאלפין דההי"ן גם

יש שמות אכדט"ם באחורי הביצה העליונה הנק' סמך ולמעלה בתבונה הם שמות אלהיים וית' זה במ"א בע"ה.

סליק שער ד' בעזרת השם יתברך ויתעלה זכרו לעד ולעולמי עולמים: שער ה ונחלק לד' חלקים: חלק א בעיבור הראשון חלק ב בלידה וניקה. חלק ג בעיבור ב' דמוחין חלק ד באורות היוצאין מחוץ לז"א המתאחים בה.

החלק הא' נחלק לשמונה עשר פרקים: פרק א אחר שנת' פבר פי או"א לקחו משם בין ב"ס חו"ב בחי' וית' היינו מחכמה ז"ת ומבינה ז"ת ששלה שבשתי ספי' אלו ומש' מ"ה החדש לקחו ספי' א' לבד והוא הבינה שהוא בחי' תגין דמ"ה נבאר עתה מה שלוקחים זו"נ נת' פבר פי נוק' דעתיק לקח' גם הז' פתרים דבז"ת דשם ב"ן נמצא הז"א לקח משם ב"ן הו"ק מחסד עד סוף היסוד חוץ ממלכות ובחי' פתרים שבהם לקחתם נוק' דעתיק ונוק' דז"א לקח' הספי' התחתונה מלכות דבין חוץ בחי' הפתר שבזו המלכות גם ז"א לקח ו"ק שלמות משם מ"ה החדש והם אותיות דמ"ה ונוק' לקח' ספי' התחתונה כולה שיהא מלכות דמ"ה והם אותיות ג"כ דמ"ה ונהרי נשלמו כל (ע"ב ס"ג) ע"ס דמ"ה וע"ס דב"ן להתפשט ולהתחלק מראש האצילות עד סופו.

ונת' באורך איה' הז"א גם הוא מי"ס וגמורות אמנם בעת שנאצל קודם התיקון לא יצא אלא בחי' ו"ק לבד ואחר התיקון אז ניתוספו לו ג"ר שהם באים לו ע"י עיבור ב' של המוחין כמ"ש בע"ה. וכבר נת' פי בכל פרטי האצילות יש בזכרים ובנקיבות שבהם ד' בחי' לזמנים וזה סדרן על נכון תחלה אב"א ואח"כ נתקנים יותר ועומדים פנים של הנקבה באחורי הזכר ומשם מקבלת הארת' ואח"כ נתקנים יותר ועומד' אחר הנוק' בפני הזכר ואח"כ נתקנים יותר ועומדים פכ"פ כ"ז בהיותם עדיין בסוד נקודות קודם התיקון כלל כמ"ש.

והענין פי כאשר הנה העתיק נתקן ניתוסף תיקון בכל מה שלמטה ממנו וכן בהתקן א"א. ולכן נבאר עתה מציאות ד' זמנים אלו לזו"נ בהיותם בסוד נקודות קודם שום תיקון כלל פי הנה או"א נת' שם ולא הנה בהם בחי' הב' והטעם פי תיקף פשנתקן קבלו האר' גדולה משם וחרו בבחי' הג' אמנם זו"נ כל מציאותם הוא מנה"י דא"א כמ"ש ולכן לא התחילו לקבל שום הארה כלל עד שנתקן רישא דא"א ואז הנה אב"א וכשנתקן רישא דא"א אז הנה בו' ב' בחי' האמצעית והענין פי רישא דעתיק נתקן בפעם א' פי הג"ר שבו שהם כח"ב שלשתם עומדים בראשו ולכן נתקנו יחד ולכן או"א שנמשך להם הארה משם קבלו האורות ב' בחי' יחד ותיקף מהיותם אב"א חזרו אל הבחי' הג' בבת אחת.

אמנם רישא דא"א לא נתקנה ביחד פי הנה ב' ראשונות שבו שהם פתר וחקמה לבד נתקנו תחלה בסוד רישא ואח"כ בינה שלו נתקנה בסוד גרון ולכן זו"נ הנאחזים בו היו בחינותיהם פכ"פ פי כאשר נתקנה חכמה ברישא דאריה חזרו פנים של הנקבה אחורי הזכר וכאשר נתקנה בינה דאריה בגרון חזרו אחור של הנקבה בפנים של הזכר וכאשר נתקנו גם או"א ניתוסף בו הארה וחרו פכ"פ וכ"ז בבחי' היותם עדיין בסוד נקודות קודם התיקון.

ונלע"ד כי זהו באורות שעומדים למעלה באצילות ולא בפלים המתים אשר כבר ירדו בעולם הבריאה והנה בבא עת זו"נ להתקן אחר שנתקנו או"א הוצרך להיות תיקונוא ע"י עיבור שיקנסו האורות של ו' הנקודות דו"א בסוד העיבור תוך אימא ושם נתבררו ג"כ בחי' הפלים הנשברים שיורדים לבריאה.

ואמנם אינו יוכל לתקן בפעם א'. אמנם תחלה הנה בסוד עיבור במעי אמו ואח"כ נולד ויונק משדי אמו והגדילן יותר ואין זה ע"י עיבור ואח"כ חזר בסוד עיבור ב' וכאן לו הג"ר הנקרא מוחין ואז נשלם קומתו וג' זמנים נק' אצלנו עיבור א' ויניקה ועיבור ב' דמוחין ואלו ג' זמנים ית' בע"ה בפרקים הבאים.

וטעם הדבר למה הוצרך זו"נ להיות בהם ג' זמנים אלו משא"כ בשאר הפרצופים כי כולם באים שלימים בי"ס אלא שהיו בלי תיקון אף זו"נ היו חסרים ולכן העיבור הא' והיניקה הוצרך לתקן הו"ק שנאצלו מתחלה והעיבור הב' לתקן הג"ר הבאים מחדש בסוד תוספת להסתלק לכשירצו ולעמוד כשירצו.

ואמנם ענין נוק' דו"א ית' לקמן בע"ה. ואמנם מה הנה ע"י עיבור הענין בקיצור כי אלו המלכים שהם ז' נקודות דב"ן דזו"נ יצאו נפרדות ובלתי מקושרות זו בזו כי לא יצאו דרך קוים ונגמט ג' נקודות הראשונים שהם אריף ואו"א שכ"א מהם היתה פלולה מי' נקודות ונתקנו בדרך קוים אף אלו יצאו זו ע"ג זו שלא בדרך קוים ואזהיה נק' רה"ר וזה הנה סיבת מיתתם שלא יכלו לסבול האורות שלהם וירדו לעולם הבריאה והאורות עלו בעולם האצילות ולכן פשרצה המאציל העליון לתקנם הוצרך לתקן הפירוד שהנה ביניהם בתחלה וליחדם ולקשרם בקשר אמיץ יחד שהוא ע"י היותם דרך קוים כי יש חו"ג ות"ת מקריע ביניהם וכן כחכ"ד וכן נה"י והם מתנהגים בהכרעה במדה ובמשקל.

ועוד ניתוסף בהם כי הז"א שלא הנה בו רק ו"ק דבין עדיין יבואו לו הד"ר וכן נוק' שהיתה נקודה א' תנספו בה הט' נקודות אחרות ועי"ז יושלמו ויוכלו לקבל האורות שלהן. והנה בעלותן בסוד עיבור בבטן אימא אשר ילדתם מתחלה יתקשרו שם קשר אמיץ כמ"ש כבר וע"ש היטיב היכן עלו האורות והפלים כי צ"ע בזה עם מה שנת' לקמן בע"ה.

והנה ע"י עיבור זה שיקצאו כולם יחד במקום צר יתחברו ויתקשרו זה בזה מהם ובהם באורך המשך זמן וגם כי אורות הבינה יאירו בהם ויוסיפו בהם כח לתקנם ולקשרם. גם כי נודע כי עתה בעלותם בסוד עיבור הוא בחי' עליותם בסוד מ"נ וגורמים זיווג באו"א ומורידים טפת זכרים ונקבות וע"י הטפות יתקשרו אלו הנקודות יחד ואז יתבררו בחי' הפלים שלהם ויעלו למעלה בסוד עיבור ויתקנו שם.

וגם האורות יתוסף בהם תיקון כי תחלה הנה אלו הנקודות בלי קוים ובלי בחי' פרצוף אמנם הנה פלולים כ"א מי' בסוד פללות מעורב ולא היו המאורות מראי' פעולתם ועתה ע"י הקשר הנה שנתקשרו ע"י עיבור הנה הראו פעולת' זה בחי' רישא וזה בחי' גופא ועין רואה ואין שומעת כו' ונמצא כי זה העיבור אינו להאציל זו"נ מחדש כי כבר היו נאצלים אלא שהיו בלי תיקון קוים ולא פרצוף וגם שהיו חסרים זה מו"ק לבד וזה מנקודה א' לבד ועתה ע"י העיבור הנה הנה פדי לקשרם יחד בסוד קוים ובסוד פרצוף

וגם להשלים כ"א בי"ס של ימות וזה הנה ע"י טפת דאו"א וע"י שם מ"ה החדש ונמצא כי לא מהכלים דנקודות דב"ן לבד נעשה פרוץ ז"נ.

אמנם בעליות האורות בסוד העיבור והלבישו לנה"י דא"א כנז' לקמן אז קנו שם פלים חדשים ע"י הלבישה זו וגם נתחברו הפלים שנשברו ומב' בחי' פלים הללו נעשו פרוץ ז"א וכעד"ז הנה בנקבא ונמצא כי עתה חוזר ז"א בסוד רה"י פי ע"י עיבור נתקשרו ו"ק שלו כ"א מכו"ל ומלבד זה כ"א מהו"ק נתקשר עם הנקודה הז' הנק' מלכות וזה הנה חיבור ואחדות גמורה וז"ש בתיקונים רה"י גבוה עשרה שהיא יו"ד ה"א נא"ו ה"א ורחבו ד' שם הנז"ה פנודע פי שם מ"ה דאלפין הוא בז"א פי עתה ע"י עיבור נתיחד ונעשה רה"י בשם מ"ה הנה גבוה עשרה ורחבו ד' ונתקשרו ונתיחדו אותיות זו בזו בסוד פרוץ גמור סליק פרוץ א' בעזרת השם יתברך פרוץ ב ונבאר עתה איך ע"י זה העיבור נתקנו הפלים הנשברים הנה נת' פי עיקר שבירת הפלים אלו להיותם מעורבי בהם סיגים וקליפות והאורות לא היו מתחברות עם פליהם לסיבת הסיגים שבהם פי זה עצמו היתה הסיבה שלא יצאו אלה הפלים מתחלה מקושרים וכתקנים דרו קוים וגם הפלים בעצמן לא היו יכולים לקבל האורות לסיבת הסיגים שבהם ושהסיגים גרמו להם הפירוד וגם פי כל זה הנה בכונה שיתפרדו הסיגים מהם ויצאו בלתי תיקון והנה ע"י זה העיבור הובררו מהם הקליפו' והסוגי' ונתבררו האורות ונסתלקו מתוכם הסיגים והקליפות ועי"ז נתקן לכו צריך שנבאר איך נתבררו ע"י זה העיבור והענין כי בעלות האורות של המלכים תוך או"א בסוד מ"נ גרמו זיווג לאו"א ואז אבא מברר אלו המלכים פנודע בפ' פקודי וז"ל ת"ח רישא שירותא דמהמנותא גו מחשבה ואתברר וכו' בטש בוצינא דקרדינותא וסליק גו מחשבה ניצוצין זרקו לש"י עיבור ובריר פסול' מגו מחשבה ואתברר.

והענין כי כל אלו הבירורים של המלכים נעשה ע"י המחשבה שהוא המוח ששם מתברר ומשם יורד אח"כ בסוד טפת הזיווג אמנם יש מחשבות ומוחין רבות ובמחשבות עתיק הוברר אריה ובמחשבות אריה הוברר או"א ובמחשבות או"א הוברר ז"נ ובמחשבות ז"נ הוברר עתיק דבריאה ובעתיק דבריאה הוברר א"א דבריאה וכן פיוצא בו עד עולם העשיה בין בכללות ובין בפרטיות של ספ' וספ' עצמה פי מהיות בחי' מוכרח וזה נעשה בחי' עליונה ומה שנשאר ממנה נעשה בחי' התחתונה עד סוף המדריגות.

ונחזור לענין פי המחשבה העליונה המברר ז"נ הוא מחשבו' או"א ומוחא דילהון והוא הנותן טפת מ"ד ממחין דיליה ובבא טפה זו מברר גם פלים הנשברים פי הטפה שלו הוא בחי' אחרת ואינם מהבירורים עצמם דזעיר ונקבא ועל ידי אותה הטפה הוא מברר הבירורים שיש בזעיר ונקב' ואז הפלים והאורות והניצוצים שיש בו' מלכים כל מה שיכול עתה להתברר ולעלות להיות מהם ז"נ עולה ומתברר שם במחשבה דיליה ונרק פסולת הש"י ניצוצין לבד ונוטל האוכל שהם הבירורים ושם מתקשרים באותה טפה שממשיך ממוחא דילי' שהוא בחי' זולת הבירורים האלה ובכחם מתקשרים יחד אלו ונתקנים שם ויורדים יחד כולם בסוד טפה אחד עד היסוד ונותנו בסוד זיווג ביסוד דאימא ומתעברת מהם והנה גם אימא ביררה בירורים במחשבה דילה וגם היא הוציא' טפת מ"נ ממחין דילה וברד הפל עד היסוד שלה ושם נתחברו שניהם כא' פי בחי' יחד בירורי

או"א עם ב' הטפת עצמם שהזריעו שהם טפת מ"ד ומ"נ ונתחברו יחד באו"א הכל בתוך אימא בג' ימי הקליטה ונשארו שם בסוד עיבור.

ואמנם טעם הדבר למה הבירור ע"י או"א הוא כמ"ש שהקליפות אין להם אחיזה בג"ר שהם אריה או"א כי לכן הפלים שלהם לא מתו אמנם נתבטלו לבד ונמצא כי בעלות הבירורים אלו במחשבה דאבא אין יכולים אלו הסיגים אשר מעורבים ונאחזים בהם מקודם לישאר שם והיו נפרדי משם ויוצאין בסוד ניצוצים דנפקין מכד אכחיש אומנ' בפרזל כנז' בפ' פקודי כי אין פח באותם ניצוצין להיות סיגים לסבול הפאת האמן ונפרדים משם וכפי שיעור מן הש"ך ניצוצין שיש באותן הפלים פן הניצוצין דסיגים היוצאים מהם הם ש"ך ניצוצין דוגמת' וז"ש בפ' פקודי ניצוצין זרק לש"ך עיבר ואתבררו פסולת מגו מחשבה נהרי עתה הובררו קצת וכאשר נתנם ביסוד אימא בסוד זיווג חזרי שם להשלים בירורים ע"י טפת מ"נ שלה כי גם בה אין אחיזה אל הדינים בהיות הפלים בתוכה ומתבררים שנית.

והענין כי נודע כשהאמן מברר הפסוף והזהב מהסיגים כשיצאו ממחצב האדמה לא נתקנים בפ"א לגמרי ובהכרח נשארי קצת סיגים מעורבים בהם כי הסיגים יותר עבים ורעים יוצאים בפ"א והיותר סיגים זכים נשארים וחוזרים ומבררים אותם כמה פעמים עד שיזדכף הזהב לגמרי וכן היה הענין בכאן כי במוחא ובמחשבה דאבא הובררו רוב הסיגים ובהכרח נשארו בהם סיגים דקים ובהנח' בסוד זיווג בכטן אימא חוזרים להתברר בג' ימי קליטה והמובחר שבה' נקרא וממנו מצטייר הנלד והשאר נעשים מים כמ"ש כחלב תתיכני וכגבינה תקפיאני וכו' וכמ"ש ארזי ורבעי זרית וכו' כי אין כל חלב נעשה גבינה קרושה בהנח' לתוכה טפת המ"ס ואמנם המובחר שבחלב נעשה גבינה והשאר נשאר בבחי' מי הקום וכן נעשה ההנרעה דזכר ונקיבה שמתבררים בג' ימי קליטה ומהמובחר שבהם מצטייר הנלד ונפרט הסיגים מהם ואח"כ בכל חודש וחודש מימי העיבור מתברר יותר בירור אחר בירור בהמשך הזמן חדשו העיבור עד שהגיע הלידה וגם אז מתברר יותר כי כל הפסולת יוצא בסוד דמים טמאים בסוד א"א לפתיח' הקבר בלא דם והמובח' מתהפך לחלב וניזון בו הנלד ומתגדל בו וגם בשותו החלב ההוא חזר להתברר בו עד שחזר להתעבר בו פ"ב להמשיך לו המוחין שם ג"ר ואז נשל'.

אמנם אחר שפבר נבדלו הסיגי' ונפרשו ממנו זמן רב אין יכול' בהם להתדבק בו אחר שנולד ויוצא לחוץ ממעי אמו אחר היות להם זמן רב שפבר הופרשו וגם עתה נתערב עמו טפת או"א אורות יתרים ואין בסיגים פח לחזור ולהתחבר שם אחר שהופרשו לולי ע"י הפגם התחתונים וגם זה אינו רק אחר שישתלקו הג"ר שהם המוחין כי באלו לא היה בהן אחיזה בתחלה כמ"ש במקומו.

נדע כי תכלית ז"א אינו רק עד שיעלה במקום א"א בדיקנא דילי' ולוקח משם בחי' מוחין דילי' ואז הוא עצמו נעשה אריה ואריה עצמו עולה יותר למעל' כמ"ש לקמן בסוד פן חמש למקרא כי כל אלו הם מדריגות עליות ז"א בהם בגדלותו עוד יש ט"א אל הבירור הנז' כי זולת שאו"א הם המבררים הסיגים לסבה כי אין אחיזה לסיגים באו"א הנה גם הז"א עצמו בהיות האורות שלו במעי אמו הם מוסיפים הארות גדולות בעצמם מהאורות שבתוך אימא והם עצמן מתבררים ומוסיפים פח ומפרישים הסיגים שבהם והנה נת'

בְּקִיצוֹר אֵיךְ ע"י עֵיבוֹר נִתְקַשְׁרוּ הָאוֹרוֹת וְהַנִּיצוּצוֹת וְהַכְּלִים מְקַוְשָׁרִים יַחַד בְּסוּד רַה"י לְכֹן בְּעֵיבוֹר הַגָּה הַתְּחִילוּ קִצָּת לְהַתְקַשֵּׁר ג' פְּלִילִין בַּג' בְּסוּד הַקּוּיִן שֶׁהוּא בַח"י הַתִּיקוֹן וְנִתְקַנוּ בַּג' יְמֵי הַקְּלִיט' וְאִח"פ בְּהַמְשָׁךְ קִדְשֵׁי הָעֵיבוֹר נִתְקַנוּ וְנִתְקַשְׁרוּ יוֹתֵר וְאִח"פ בְּזִמְן הַיְנִיקָה יוֹתֵר וּבְכָל פֶּעַם נִיחַוְסָף בָּהֶם תִּיקוֹן יוֹתֵר עַד תְּכִלִּית שְׁלִימוֹתוֹ וְלֹא נֶעֱשְׂהָ הַתִּיקוֹן בְּפ"א כַּמ"ש בְּפָרְקִים הַבָּאִים בַּע"ה וְעַיִן בַּמ"א מֵהֶם הַדְּבָרִים וְהַבְּחִי' הַמְתַּבָּרְרִים וְהַצָּרִיכִים אֶל הַתִּיקוֹן וְהָעֵיבוֹר.

סְלִיק פ"ב בַּעז"ה: פָּרַק ג אַחַר שֶׁנִּתְבָּאֵר אֵיךְ ע"י זְיוּג אַבָּא בְּאִימָא וְנִתְיַנּוּת ב' טְפוֹת שְׁלֵהֶם נִתְבָּרְרוּ הַז' מְלָכִים וְנִתְקַנוּ וְנִצְאוּ מֵהֶם ש"ךְ נִיצוּצִין סִיגִים שְׁלֹא נִשְׁלְמוּ לְהַתְבָּרַר כִּי כָל בַּח"י וּבְחִי' חוֹזְרִים לְהַתְבָּרַר ש"ךְ אֵלּוּ עַד סוּף הָעֵשְׂרִי וְנִשְׁאָר בָּהֶם סִיגִים גְּמוּרִים וְאִין בָּהֶם תּוֹעֵלֶת וְהֵם הַקְּלִיפּוֹת נִמְצָא כִּי הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן ש"ךְ נִיצוּצִין כ' זֶה הִי מְסַפֵּר הַנִּיצוּצִין שֶׁנִּשְׁפְּלוּ בְּתוֹךְ הַכְּלִים כְּשֶׁנִּשְׁבְּרוּ כַּמ"ש כְּבָר.

וְנִבְאָר עֵתָה קִצָּת ש"ךְ נִיצוּצִין אֵלּוּ מֵה עֲנִינֵי וּמֵה עֲנִינֵי טְפוֹת הַחֻדְשׁוֹת שֶׁהַזְרִיעוּ או"א לְתַקְנָ' דַּע כִּי הַש"ךְ נִיצוּצִין הֵם ז' מְלָכִים שֶׁהֵם זו"נ זָכָר וְנִקְיָבָה אֵלּוּ נִקְרָא אָדָם כְּנוֹדַע וּבְכַרְט כִּי ז"א הוּא שֵׁם מ"ה דַּאֲלִפִּי"ן ג' אֲד"ם וְגַם נוֹק' נק' חוּהָ שֶׁהוּא מְלוֹי שֵׁם מ"ה כְּנוֹדַע וְהַגָּה כָּל סְפִי' מֵאֵלּוּ הַז' נִקְרָא אָדָם וְנִמְצָא כִּי ז"מ אֵלּוּ הֵם ז"פ אֲד"ם ג' שֵׁט"ו וְגַם הַמְלָכוֹת נוֹק' דז"א כְּלוּלָה מְכָל הַז' כְּנוֹדַע דְּאִיְהוּ שְׁלִימָא דְכָל סְפִיר' וְסְפִיר' וְהַגָּה יֵשׁ בָּהֶם שֵׁט"ו אַחֲרִים וְאֵלּוּ שֵׁט"ו נִיצוּצִין דז"א הֵם בַּח"י מֵה שֶׁנִּתְבָּרַר מֵאֵלּוּ הַז' מְסוּד הַבְּיָרוֹר כְּנ"ל ע"י או"א וְאֵז אַבָּא הוֹרִיד טְפַת מ"ד הַנִּקְרָא חֶסֶד כְּלוּל מֵה"ח וְגַם אִימָא הוֹרִידָה טְפַת מ"נ הַנִּקְרָא גְבוּרָה כְּלוּלָה מֵה"ג וְע"י טְפוֹת אֵלּוּ נִתְבָּרְרוּ וְנִתְקַנוּ אֵלּוּ הַשֵּׁט"ו נִיצוּצִין דז"א וְכֹן עַד"ז שֵׁט"ו נִיצוּצִין דְּנוֹק' וְהַגָּה אִם תְּחַבֵּר ה"ג דְּאִימָא הַנִּק' מִנְצַפ"ךְ הַמְתַּקְנִים לַשֵּׁט"ו הַנִּזְכָּר יִהְיוּ כְּנוֹלָם ש"ךְ נִיצוּצִין כִּי גַם הַז' מִנְצַפ"ךְ נִקְרָא נִיצוּצִין כִּי גַם.

הֵם גְּבוּרוֹת וְדִינִים וְכַנְגְדָן ש"ךְ נִיצוּצִין בְּנוֹקְבָא וְאֵלּוּ הַש"ךְ נִיצוּצִין הֵם ש"ךְ דִּינֵי הַנִּזְכָּר בַּפ' פְּקוּדֵי וּבְמִקְוֹמוֹת רַבִּי וְאֵז נִקְרָא זְעִיר נַעַר שֶׁהוּא ג' ש"ךְ גַּם נוֹק' נַעַר חֶסֶד ה' שֶׁהוּא ש"ךְ שְׁלֵה ג"כ וְהַגָּה ע"י ה"ח דְּטְפַת אָדָם הוּא ז"א בְּהַנְדוּג עִם הַמְלָכוֹת נִמְתְּקִי כְּנוֹלָם וְעַמְהֶם נִשְׁלָמ' לַשֵּׁכ"ה נִיצוּצִין כְּדִאִיתָא בְּזוּהָר אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה מְסַתְּפֵל הַנִּינָא וְכו' נִהְיָר וְסְלִיק לַשֵּׁכ"ה עֵיבָר וְכו' וְאֵז הַנִּזְכָּר נִקְרָא נַעַרָה בַּה' ג' שֵׁכ"ה.

וְנוֹדַע כִּי כָּל הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת הֵם כְּפוּלִים וְהֵם ג' שֵׁמ"ש כִּי כֹן הַז' אֵלּוּ נִקְרָא שֵׁמ"ש ע"ש שֵׁמ"ש נִיצוּצִין אֵלּוּ כִּי הַשְּׁמֶשׁ הוּא אֲנֹדָם בְּסוּד הַגְּבוּרוֹת כַּמ"ש יְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲנִיחָ וּכְנִגְדָ' ב"פ ש"ךְ בְּנוֹקְבָא וְהֵם ג' תַּמ"ר שְׁכָן הַמַּל' נק' תַּמ"ר וְכַמְשָׂאֲרִיז"ל תַּמְרָ בְּתַמְרֵירוֹת עוֹמְדָת וּפִי' כִּי הִיא מְרָה בְּסוּד תַּמ"ר דִּינִים שְׁבָה כִּי לְהִיּוֹת בְּנוֹק' לֹא נִתְמַתְקוּ כְּמוֹ בַז"א.

כְּלָל הָעוֹלָה מְזָה כִּי שֵׁט"ו נִיצוּצִין הֵם בַּז"מ דְּבַחֲנִי ז"א וְשֵׁט"ו אַחֲרִים בַּז"מ נְכֻלָּיִם בְּנוֹקְבָא וּבַשֵּׁט"ו אֵלּוּ יֵשׁ בָּהֶם בַּח"י הַמְתַּבָּרְרִים וְאֵלּוּ מְתַקְבְּצִים בְּמַעֲי אִימָא לְהַתְקַן ע"י טְפַת מ"נ מִנְצַפ"ךְ דְּאִימָאָא ע"פ שֶׁהֵם גְּבוּרוֹת הֵם יוֹתֵר נִמְתְּקִים וּמְבַסְמִים אֵלּוּ שֵׁט"ו נִיצוּצִין הַנּוֹ'.

אף בְּכַאן צָרִיף לְהַגִּי' [אָמַר הַמַּגִּי' לֹא הִבְנֵתִי דְלִכְאוּרָה מִשְׁמַע הַנִּיצוּצִין הֵם שֵׁט"ו בְּלִבָּד וְאִיף אָמַר כִּי יֵשׁ בְּהֵם אֲנִי"ף וְהָרִי פְלִים וְאוֹרוֹת הֵם ז' לִבָּד ע"כ]. וְכֵן ע"י ה"ח דְּאָפֵא נִמְתְּקִי טַפַּת מ"ד כְּנֹז' וְנִמְצָא כִּי הַשֵּׁ"ף דִּינִים רַק מִבְּחִי' ז"מ שְׁהֵם זו"נ וְלֹא מִבְּחִי' ג"ר וּמְהֵם נַעֲשׂוּ א"א וְאו"א וְזָכוּר זָה.

וְאִמְנָם אֵינָם רַק שֵׁט"ו אֲכֹן בְּהִתְחַבְּרוּת ה"ג דְּאִימָא כִּי מִמְנָה יֵצְאוּ הַשֵּׁט"ו שְׁהֵם ז"מ שְׁמַלְכוּ בְּאַרְיָן אָדוּם הוּא הַבִּינָה דְּמִינָה דִּינִין מִתְּעַרְיָן כְּנֹדַע שְׁהֵם ז"מ אֵלּוּ וְעַם ה"ג שְׁלָה נַעֲשׂוּ שֵׁ"ף נִיצוּצִין אִמְנָם צָרִיף שְׁתַּדַּע כִּי ב' בְּחִי' זָיוּג יֵשׁ א' הוּא או"א הַב' הוּא זו"נ וְנִרְמְזוּ בְּפִסּוּק אֲכֹלוּ רַעִים לְמַעְלָה שְׁתּוּ וְשִׁכְרוּ דוּדִים לְתַתָּא וְהָעֲנִין כִּי הִנֵּה בְּחִי' שְׁוֹרֵשׁ כָּל הַגְּבוּרוֹת שְׁהִיא נִק' בּוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא הִיא גְּבוּזָה בְּמַעֲי אִימָא וְלָכֵן מִתְּמָן כָּל דִּינִים מִתְּעַרְיָן שְׁהֵם הו"מ הַנִּז' שְׁהִיוּ גְבוּרוֹת וְדִינִין וְיֵצְאוּ מִמְנָה וְזָהוּ פִי' אִמְרוּ מְבִינָה דִּינִין מִתְּעַרְיָן וְהָבּוּ זָה.

וְהִנֵּה מֵהוּא בּוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא יֵצְאוּ אֵלּוּ הו"מ אֲשֶׁר נִצְטָרְפוּ וְנִתְלַבְּנוּ וּמֵהַמּוֹתֵר שְׁבָהֵם נַעֲשֶׂה הַפְּסוּלָת וְהַקְּלִיפּוֹת וְאֵלּוּ הו"מ הֵם הַשֵּׁ"ף נִיצוּצִין דְּזִרְיָק הִיא בּוּצִינָא דְאִיִּקְרָנוּ עֲלֵמָא דְאִתְחַרְבוּ כַּמ"ש בְּאִדְרָא נִיצוּצִין אִפִּיק זִיקִין בְּזִיקִין לְשֵׁ"ף עֵיבֵר וְנִתְקִינוּ ע"י אוֹתָן ה"ג קְדִישִׁין הַנִּז' בַּפ' נִשְׂא וְהֵם ה' אוֹתִיוֹת מִנְצַפ"ךְ וְנִשְׁלַמוּ ע"י וְנַעֲשׂוּ שַׁכ"ה כְּמִנְיָן נַעֲרָה.

אָמַר הַמַּגִּי' כִּי לְעִיל אָמַר עַם ה"ג נַעֲשֶׂה שֵׁ"ף וְעַם ה"ח נַעֲשֶׂה שַׁכ"ה]. וְזָה ג"כ נִרְמְזוּ בַּפ' תְּזַרִיעַ תְּאָנָא מִבּוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא נִפְקוּ שַׁכ"ה נִיצוּצִין כּו' גַּם ז"ס בַּמ"ש זָה זִינִין לְסִטְר חַד וְהֵם סוּד פְּעֻמוֹנֵי זָהָב שֶׁל הַגְּבוּרָה וְהֵם בְּכָל ד' קְצוּוֹת שֶׁל הַבִּינָה וְהִנֵּה תַחַת הַבִּינָה בְּסִימָא תַחַת הַמ"ל שְׁבָה עוֹמְדִים שֵׁ"ף נִיצוּצִים אֵלּוּ שְׁהֵם הו"מ הַנִּז' וְע"י הַתְּעוֹרְרָת הַדִּינִים אֲשֶׁר שָׁם הִיא מִתְחַמְמֶת וּמְזוּנָגָת עַם אָפֵא וְשֵׁ"ף אֵלּוּ בְּגִי' רַעִים כִּי ע"י נַעֲשׂוּ רַעִים זָה לְזָה וּמְזוּנָגִים בְּסוּד אֲכִילָה כַּמ"ש אֲכֹלוּ רַעִים וְכַמ"ש אַכְל' וּמִתְתָּ' אֵת פִּיהָ שְׁהוּא כִּינּוּי אֵל הַזָּיוּג וְאִמְנָם בְּזָיוּג זו"נ הַשֵּׁ"ף נִיצוּצִין אֲשֶׁר בְּנוֹק' הֵם בְּאִנְפֵּן אַחַר כִּי הִנֵּה יִדְעֶתָ כִּי ג' בְּחִי' יֵשׁ בְּכָל סַפִּי' וְסַפִּי' וְהִנֵּה הַמְּלָכוֹת שְׁבַנּוֹק' דו"א כָּל ג' בְּחִי' הֵם שְׁמוֹת אַדְנִי כְּנֹז' בַּמ"א וְשָׁם בַּמ"ל זֹאת הַשַּׁכ"ה נִיצוּצִין אֲשֶׁר בְּאִנְפֵּן אַחַר נִרְמְזִים בְּשָׁם אַדְנִי שַׁע"י מִתְחַמְמֶת וּמְזוּנָגָת עַם ז"א וְהָעֲנִין כִּי שָׁם אַדְנִי אִם תְּסִיר אוֹת א' מִמֶּנּוּ יִשְׁאַר דִּין וְהִנֵּה ה"ג מְהֵם שְׁוֹרֵשׁ כָּל הַדִּינִים לָכֵן כְּשֶׁנִּחְלַק כָּל הַשֵּׁ"ף נִיצוּצִין לֵה' בְּחִי' יִהְיֶה ה' פְּעֻמִּים דִּין.

אָמַר הַמַּגִּי' לְרַמְזוּ כִּי הֵם דִּינִים מִמֶּשׁ]. וְהִנֵּה ע"י גְבוּרוֹת דְּאִימָא הַנְּמַשְׁכִּין אֵל הַנוֹק' דו"א בְּמַלְכוֹת שְׁבָה כְּנֹז' נִמְתְּקִין אֵלּוּ הַדִּינִים וְנֹדַע כִּי אִימָא נִק' אַהִי"ה וְא"כ הַגְּבוּרוֹת שַׁב' יִהִי בְּסוּד אַהִי"ה וְאֵלּוּ נִמְשָׁכִין בְּסוּד אֶלְפִין שַׁבָּה אַהִי"ה עַד הַמְּלָכוֹת דְּנוֹק' וּמִצְטָרְפִים עַם ה"פ דִּין אֲשֶׁר בָּהּ נַעֲשֶׂה ה' שְׁמוֹת אַדְנִי וְעַם ה' אֶלְפִין עוֹלִין שַׁכ"ה וְנַעֲשִׂים ה' שְׁמוֹת אַדְנִי וּמִתְבַּסְּמִין הַדִּינִים עַם ה' אֶלְפִין שְׁהֵם ה"פ אוֹר הַנִּז' בַּמ"ב כְּנֹז' בְּתִיקוּנֵינִים וְכִשְׁנִתְבַּסְּמוּ נִק' נַעֲרָה שְׁהוּא בְּגִי' שַׁכ"ה כְּמִנְיָן ה"פ אַדְנִי שְׁהֵם הַדִּינִים מִמְּתָקִים וְאִזּוּ בְּהִיוֹתָהּ נַעֲרָה קַבֵּל' עֲלָה דְכוּרָא וְרִאוּי לְזוּגָא כְּנֹז' בַּפ' בָּא כִּי יִהְיֶה נַעֲרָה בְּתוּלָה נַעֲרָה כְּתִיב כּו' וְזָהוּ שְׁתּוּ וְשִׁכְרוּ דוּרִים כִּי דוּדִים בְּגִי' דִּינִין וְכִסּוּ' הַשֵּׁ"ף אֵלּוּ שְׁהֵם בְּחִי' ה"פ דִּין הוּא זָיוּג הַנִּק' דוּדִים ע"ש הַדִּין כְּנֹז' וְגַם דוּדִים הוּא אַדְנִי שְׁהוּא הַנוֹק' לְרַמְזוּ עַל זָיוּג זו"נ וְנִמְצָא כִּי א' דַּאדְנִי הוּא רַחֲמִים כִּי הוּא א' דַּאִהִי"ה.

ועתה נק' המ"ל דינא רפא וְהטעם כי בתחלה בהיותה ש"ך ונער היתה דין קשה ועתה ע"י א' דאהי"ה שהיא רחמים נמתקת ונעשית דינא רפא כי הדין נעשה רפה ע"י אות א' הניתוסף בה וז"ש באדרא אמר ר' חזקיה מסתפל הוינא כו' נהיר וסליק לשכ"ה עיבר כו' כי עתה נתחבר עמָהם ה' אלפין נהירו וקבלו אור מצד ה' אלפין שהם ה"פ אור כנוז' ואז סלקו לחשבון שכ"ה עיבר וכו'.

והנה כל אלו השכ"ה שהם השיך וה' אלפין ה"ג דאימא הם בחי' הגבורות שבמלכות נוק' דז"א מפאת הגבורות המתפשטות בעצמה לצורך בנין גופא פנודע. אמנם הה"ג דמנצפ"ך הם סוד הגבורות שבזכר עצמו אשר אח"כ נותנים בְנוק' ביסוד שבה ולא במלכות וזהו ההפך שיש בין גבורות מנצפ"ך ושכ"ה ניצוצין כי אלו הם בְּריר ונמשכין לבנין הזכר ואלו הם במלכות שבה והם מפאת עצמה כנוז'.

ופעם אחרת שמעתי ממורי זלה"ה בדרוש י"ח נשים של המלך כי הדינים דשכ"ה דוכרין והם במלכות דאבא כי לכן אמרו בפ' פקודי דש"ך ניצוצין אתבררו במחשבה שהוא אבא יען הם דינין דוכרין וגם לכן ביארנו במ"א כי הל"ב נתיבות חקמה כ"א כלול מ"ס והם הש"ך ניצוצין.

אמנם פ"ר דמנצפ"ך הם גבורות נוקבין וממלכות דאימא לכן הם ה"ג כמנין אות ה' שהיא בינה פנודע ועיין בשער העומר שם נת' היטב ענין אלו הש"ך ניצוצין איך בסוד ל"ב נתיבות חקמה וגם בסוד נש"ב אחר שניתנים בה ע"ש היטב.

ופעם אחרת שמעתי ממורי זלה"ה כי אלו השיך ניצוצין נשארו פחת המלכות דאצילות בכריא' כי שם אודככו אלו הש"ך ניצוצין לתמא כנוז' בזהר ופי' לתמא הוא בריאה פחת נוק' דאצילות.

גם שמעתי פעם אחרת כי זיווג זו"נ הוא ע"י ש"ך אלו שהם ה"פ דין. ואמנם בְנוק' יש בה חלק חמישי שהוא דין א' לבד הנרמז בשם אדנ"י שהוא שם הנוק' ואלף רומזת לשם אהי"ה המבסמים דין זה.

גם שמעתי פעם אחרת כי הש"ך ניצוצין הן עצמם הרפ"ח ניצוצין שנשארו בתוך הכלים כשנשארו בסוד הקל דגרמי שנעשה מד' שמות ע"ס"מ"ב וכ"א הוא ע"ב אחד כנוז' שם הם רפ"ח ואז הם מתים וז"ש ורוח אלהים מרחפת מ"ת רפ"ח.

אמנם ע"י אלהים שהם ל"ב אלהי"ם שהם ג"כ דינים אחרים נתקנו קצת ונעשו ש"ך ניצוצין והם ג"כ ה"פ דין נאח"פ ע"י תיקון אמיתי אז נתקנו יותר ונתמתקו ע"י האלפין ה' אורות דנחתו מבינה ונעשו ה' שמות דאדנ"י ועיין במ"א ותבין יותר.

סליק פְּרָק ג' בעה"י: פְּרָק ד אחר שנת' איך נתקנו אלו הז"מ שהם הש"ך ניצוצין ע"י זיווג או"א שנתנו אותן הב' טפות וע"י העיבור נבאר עתה הקדמ' א' גדולה אשר נת' יותר ענינה בח"ב. דע כי בזו"נ יש בהם ב' בחי' א' בחי' חיצונית וא' בחי' פנימיות ודע שגם זה נוהג בכל האצילות ובכל ב"ע והנה בחי' החיצונית קדמיון גוף אל נשמה שבפנים ומזה החיצונית נבראו כל העולמות דבי"ע כי כל הבריות פולם הם בסוד אדם כנוז' בפ' תולדות וז"ל לית לך כל שניפא ושניפא דקנימא בב"נ דלא הני לקבל' ברי' דעלמא וכו'

ואפי' המלאכים שיש בג' עולמות אלו נעשו ג"כ מחיצוניות זו"נ וז"ש הן ארואלים צעקו חוצה ואמרו רז"ל אפי' מלאכים אינם יכולים לעלות.

וצריך להבין מה צעקו חוצה ומה פי' ארואלים ומלאכי שלום ומה נשתנו מלאכי שלום יותר מהשאר שאמרז"ל שאפי' מלאכים אינם נכנסים. אף הענין פי' יש מלאכי יותר קרובים אל נשמות הצדיקי בפטירתם מן עוה"ז ואומרים להם יבוא שלום ינוחו על משכבותם וכו' כמו שאמרז"ל ומלויים אותם ולכן אלו המלאכים נק' מלאכי שלום הנז' ואמר בתחל' כי שאר מלאכים הנק' ארואלים פולם צעקו ואינם נכנסים לפנים פי' מבחי' חיצוני' נעשה כנז' והוסיף לומר כי אפי' המלאכים אשר יותר קרובים אל נשמות הצדיקים אשר ע"כ נק' מלאכי שלום והיה ראוי שיפנסו אפי' הן אינן נכנסין בפנים פי' גם מבחי' חיצוניות נעשו ואמנם נשמות הצדיקים שהם נעשו מן האצילות אלו הם יותר גדולים מן כל המלאכים שבבי"ע והעולמות שנעשו מחיצוניות זו"נ דאצילות והנשמות מפנים זכרים מז"א ונקבה מנק' אמנם הנשמות שנעשו מן עולמות בי"ע יהיה גם הם כפי ערך עצמו דבריאה או יצירה או עשיה כמ"ש במקומו.

אף הפלל הוא פי' הנשמות נעשו מפנימיות כל ד' עולמות אבי"ע והמלאכים מן החיצוניות: ונחזור לענין פי' זו"נ יש בהם חיצוניות ופנימיות ובתחלה נבררו ונתקנו כל בחי' חיצוניות דזו"נ בג' זמנים והם עיבור וניקה ועיבור ב' דמוחין ואח"כ חזרו פ"ב זו"נ להתקן בחי' פנימיות והיה אז בהם עיבור וניקה ומוחין אחריה אחר שנעשה החיצוני ג"כ בג' עיבור וניקה ועיבור ב' דמוחין ונמצא שהיה בזו"נ ד' עיבורים וב' ניקות לב' בחי' חיצוניות ופנימיות והנה ג' זמנים נמצא בענין העיבור וית' לקמן.

והנה הא' הוא עיבור דז' חדשים הב' הוא עיבור דט' חדשים והג' הוא עיבור די"ב חדשי כמ"ש בגמרא על פי רבה תוספאה דאשתיה העופר י"ב חדשים ואפשרי'. והנה בבחי' חיצוניות שמשו ב' עיבורים דט' וי"ב ובפנימיות לא שמשו ב' עיבורי' הנז' פי' העיבור הא' היה ט' חדשי ועיבור המוחין היה ז' חדשים והנה נת' פי' בחי' החיצוניות קדם לפנימים וע"כ נבאר תחלה בקיצור גדול הב' חיצונים ואח"כ נבאר הפנימי א' פי' דוגמתו ממש בפנימיות ואין הפרש ביניהם אלא במספר חדשי העיבור כנז' ומן החיצונים תלמוד אל הפנימים בכל שאר בחי' הנה אחר שהיה ב' עיבורים וניקה א' של החיצונים חזר א"א להזדונג בפעם שנית מיניה וביה בבחי' פנימיות ולא נתלבש תוף או"א כמו שהיו בחיצוני' שהלבישו זו"נ בסוד ג' פלילין בג' לנה"י דא"א ואו"א הלבישו לזו"נ כמ"ש לקמן.

ואמנם פאן לא היה פן אכן א"א מיניה וביה נזדונג בנז' והמשיך בחי' פנימיות לזו"נ אשר משם נמשכו נשמות הצדיקים כנ"ל גם בזה הפרש א' פי' בחיצוניות הלבישו נה"י דא"א לחג"ת שלו וכללו בהם אף עתה בפנימיות נכללו נה"י דא"א בחג"ת שלו ונוסף על זה פי' גם חג"ת שלו נכללו ונתלבשו לחב"ד שלו.

ונמצא עתה שנה"י שלו פלולים בג' וג' שהם ט' ונכללים יחד כל הספי' דא"א ומשם נמשך זה הפנימיות דז"א והיה עיבור ט' חדשים פמנין ט"ס דאריה שנכללו יחד ואז מזה העיבור הא' הפנימי דא"א שנזדונג מיניה וביה ממנו נעשה הפנימי גופא דזו"נ שהוא בחי' ו"ק פנימים שבהם ואח"כ היה זמן היניקה בסוד הפנימיות דזו"נ ולא קבלתי ענינה

אח"כ הָיָה עֵיבוֹר ב' דְּמוֹחִין דְּפְנִימִיּוֹת זו"נ וְזֶה הָיָה זְיוּג עֲלִיּוֹן גְּדוֹל מְאוֹד כִּי הַז"ת דַּע"י שְׁנֵת־לְבָשׁוֹ בְּזוֹ תִּיקוּנֵי גְּלָגְלֵתָא דַּא"א מֵהֶם נִמְשָׁךְ פְּנִימִיּוֹת הַמְּוֹחִין בַּג"ר דְּזוּ"נ וְלִכְּן עֵיבוֹר זֶה נִמְשָׁךְ ז' חֲדָשִׁים ע"ד ז"ת דַּעְתִּיק וְאִמְנָם חֲצֵי הָעֲלִיּוֹן דְּסָפִי הַחֶסֶד דַּעְתִּיק יוֹמִין אֵין לָהֶם שׁוּם הַשְׁגָּה כָּלֵל בְּשׁוּם אֶפְשָׁרוּת וְלִמְעַלָּה מֵהֶם וּמִכ"ש מִשָּׁם וְלִמְעַלָּה וְלִכְּן ז' חֲדָשִׁים הָאֵלוּ אֵינָם שְׁלֵמִים וּז"ס מִשְׁאֲרֵז"ל הַיּוֹלְדֵת לִז' יוֹלְדֵת לְמִקְוֵטְעִין כִּי כָּל עֵיבוֹר ז' נִמְשָׁךְ מִכָּאן וְאֵינָם ז' שְׁלֵמִים לְסִיפָה הַנְּ"ל וְהֵנָּה גַם מִזֶּה פְּנִימִיּוֹת דְּמוֹחִין דְּזוּ"נ נִמְשָׁכוּ וְנַעֲשׂוּ נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים וּז"ס אוֹתָן הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים שְׁפָנְלָם נוֹלְדוּ לִז' מִקְוֵטְעִין כְּמוֹ מִשָּׁה שְׁמוּאֵל פְּרִץ וְנָח כִּי כָּל אֵלוּ הַנִּשְׁמוֹת נִמְשָׁכוּ מִז' דַּעְתִּיק שְׁבוֹ דְּגִלְגְּלֵתָא דַּא"א וְהִבּוּ זֶה.

סְלִיק פְּרָק ד'. פְּרָק ה' אַחַר שְׁנַת בְּפָרָק הַקּוֹדֵם עֲנִין ב' בַּחֲלִי דְּחִיצוֹנִיּוֹת וּפְנִימִיּוֹת וְאִיךָ שְׁמָשׁוּ ב' עֵיבוֹרֵי דַט' וּז' בְּפְנִימִיּוֹת אַחַר שְׁקָרָם אֲלֵיהֶם בַּחֲלִי הַחִיצוֹנִיּוֹת אֲשֶׁר שְׁמָשׁוּ בּוֹ הָעֵיבוֹרִים דַט' וַי"ב נִבְאָר עֲתָה בְּאַרְבָּעָה מִכָּאן וְאִילָךְ בַּחֲלִי הַחִיצוֹנִי בְּכָל אֵלוּ הַפְּרָקִים הַבָּאִים.

כְּבָר הוֹדַעְתִּיךָ כִּי הַחִיצוֹנִי קָדָם לְפְנִימִי וּמִזֶּה הַחִיצוֹנִים תִּלְמוּד לְפְנִימִים כִּי הַפְּנִי הָיָה ע"ד הַחִיצוֹנִי ג"כ אֵלָּא שְׁנַעֲשֶׂה אַחַר חִיצוֹנִי כְּנֹז'. וְנִתְחַיֵּל לְבָאָר עֲנִי הַחִיצוֹנִיּוֹת דְּזוּ"נ הֵנָּה נַת' כִּי או"א לֹא הִנְצִרָךְ בְּהֶם רַק זְיוּג א' דַּא"א אִמְנָם בְּזוּ"נ הַנְּצִרָךְ ב' זְיוּגִים א' דַּא"א וַא' דַּאו"א וְהַטַּע' הוּא כִּי או"א כְּבָר הָיָה לָהֶם מְצִיאוֹת ע"י הַדִּיקְנָא וְשַׁעַר רִישָׁא דַּא"א וְלֹא הָיָה חֶסֶר בְּהֶם רַק בַּחֲלִי נַה"י וְהַמְּוֹחִין כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה הֵנָּה"י כְּבִיאַת הַמְּוֹחִין כְּנֹז' שָׁם אִמְנָם זו"נ לֹא הָיָה לָהֶם עֲדִינִין שׁוּם מְצִיאוֹת כָּלֵל לִכְּן הַנְּצִרָךְ זְיוּג א' דַּא"א לְהוֹצִיא לּוֹ מְצִיאוֹתוֹ הָרֵאשׁוֹן לְעֵשׂוֹת ג' כְּלִילִין בַּג' ע"י עֵיבוֹר הַא' כִּי בַּחֲלִי זֶה הוּא הָעֵיקָר וְהַשְׁוֹרֵשׁ דְּזו"א וְאַח"כ הָיָה עֵיבוֹר בְּזוֹ דְּמוֹחִין ע"י זְיוּג או"א וְאֵל תַּתְּמָה אִיךָ הַמְּוֹחִין הַגְּדוֹלִים נַעֲשׂוּ ע"י זְיוּג או"א וּבַחֲלִי ג' כְּלִילִין בַּג' נַעֲשׂוּ ע"י זְיוּג א"א.

תְּשׁוּבָה עַל זֶה הוּאֵיל שְׁבַחְךָ זֶה הִיא עֵיקָר מְצִיאוֹת ז"א לִכְּן ע"י א"א נַעֲשֶׂה בַּחֲלִי זֶה כִּי מִכּוּחוֹ נַעֲשׂוּ כָּל מְצִיאוֹ הָאֲצִילוֹת וּבּוֹ נִתְלִים כְּנֹלָם וּמִלְבִּישֵׁי אוֹתוֹ כְּפּוֹדַע אִמְנָם הַמְּוֹחִין שְׁהֶם תּוֹסֶפֶת טוֹב הֶם ע"י או"א כִּי אֵינּוּ שְׁוֹרֵשׁ הַמְצִיאוֹת שֶׁל זו"נ גַּם ט"א קְרוֹב לְזֶה תְּבִינְהוּ כְּמוֹ שְׁאֲמַרְז"ל שְׁשָׁאֵל טוֹרְנוֹסְרוֹפּוֹס הָרִשָּׁע אֶת ר"ע אֵיזָה מַעֲשֵׂי נַאי שֶׁל אָדָם אוֹ שֶׁל הַקַּב"ה וְכַוּוֹנָתוֹ הָיָה לְשָׂאוֹל לְמָה בְּרָא הַקַּב"ה אֶת הָאָדָם פְּגוּם וְחֶסֶר ע"י הָעֲרָלָה וְהַנְּצִרָךְ לְתַמְנָן ע"י בְּנֵי אָדָם וְלְמָה תִּקְנוּ הַמּוֹהֲלֵי אוֹתוֹ אַחַר שְׁנוֹלְד וְהַשִּׁיב כִּי הַקַּב"ה עֲשֶׂה עֵיקָר וְהַשְׁוֹרֵשׁ וְהַמְצִיאוֹת הַא' וְרוֹצֵה שְׁאֵח"כ ע"י בְּנֵי אָדָם יוֹגֵמֵר תִּיקוּנוֹ הָאֲמִיתִי דְּנוֹגְמַת הַחִיטִי שְׁהֶם מְצִיאוֹת הַא' וְאַח"כ בְּנֵי אָדָם בּוֹרְרֵי וְטוֹחֲנִין וּמְרַקְדִין וְלִשִׁין וְאוֹפִין וְכָל תִּיקוּנֵי נַעֲשֶׂה ע"י וְנַעֲשֵׂי אַח"כ גְּלוֹסְקָאוֹת יְפוֹת.

גַּם יֵשׁ טַעַם אַחַר וְהוּא לְסִיבַת הַא"א בְּעַצְמוֹ הוּא כִּי נַת' כִּי או"א וּזוּ"נ מִלְבִּישִׁים לַא"א לְגוֹפּוֹ דִּילְיָה שְׁאו"א מִלְבִּישֵׁי אוֹתוֹ מִן הַגְּרוֹן עַד טִיבוֹרָא דַּא"א שְׁהוּא בְּסוֹף ב"ש תַּת' שֶׁלּוֹ זוּ"נ מִלְבִּישִׁים אוֹתוֹ מִהַטִּיבוֹר עַד סִיּוּם קוּמְתוֹ וְהֵנָּה עֲתָה קוֹדֵם תִּיקוּן זוּ"נ הָיָה א"א מְחַצֵּיו וְלִמְטָה מְגוֹלָה וְהָיָה צָרִיךְ לְהַתְּלַבֵּשׁ וְלִכְּן הַנְּצִרָךְ הוּא בְּעַצְמוֹ לְהַזְדַּוּג מִינְיָה וּבִיָּה לְהוֹצִיא זו"נ כְּדִי לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּהֶן כִּי גַם לְסִיבַתוֹ הָיָה הַז"א בְּבַחֲלִי ג' כְּלִילִין בַּג' כְּמ"ש לְקַמָּן וְלִכְּן זְיוּג הָיָה לְעֵיבוֹר הַא' דְּזוּ"נ הָיָה ע"י הַא"א עַצְמוֹ אִמְנָם עֵיבוֹר ב' דְּמוֹחִין שְׁכַבְרָ

א"א א"צ לבושין פי כָּבֵר נְתַלְבֵּשׁ וְאֵז א"צ אֵל הַעֵיבוֹר הֵהוּא רַק אֵל זו"נ עֲצָמָן לְכוּ נַעֲשֶׂה זִיווּג שֶׁל צִנְרֵךְ עֵיבוֹר ב' הֵהוּא ע"י או"א הַעֲלִיּוֹנִים מְזוּ"נ וְנִמְשְׁכוּ לָהֶם מוֹחִין ע"י.

רַב עַי אַע"פ שְׁאֵנוּ אוֹמְרֵי כִּי זֶה הַעֵיבוֹר הָא' הִיָּה ע"י זִיווּג א"א וְעֵיבוֹר דְּמוֹחִין ע"י זִיווּג דְּאו"א הַפְּנוּנִי כִּי בְּעֵיבוֹ הָא' עֵיבָר הַזִּיוּג הִיָּה בְּא"א לְסִבָּה הַנִּלְאָה אֲמַנְם לְהִיּוֹ מְדַרְיָג' א"א גְּדוּלָּה עַל זו"נ וְלָכֵן א"א לְקַבֵּל הָאֲרַת א"א אֶלָּא ע"י או"א אֲמַנְם עֵיבָר הַזִּיוּג לְזו"נ נַעֲשֶׂה בְּא"א וּמִשׁ' נִמְשָׁךְ הַעֵיבָר אַח"כ נַעֲשֶׂה הַזִּיוּג גַּם בְּאו"א וְקַבְּלוּ אוֹתוֹ הַמְצִיאוֹת שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּזִיווּג אֲרִיף וּמָהֶם נִיתֵן לְזו"נ ע"י זִיווּגָם גַּם הֵם נִמְצָא כִּי בְּעֵיבוֹר הָא' שֶׁהוּא לְהוֹצִיא ו"ק דו"א הִיָּה עֵיבָר הַזִּיוּג בְּא"א עֲצָמוֹ וְזִיווּג או"א טָפַל לוֹ שֶׁהִיָּה ז"א בְּתוֹךְ או"א בְּעֵיבוֹר הַזֶּה אֵף בְּעֵיבוֹר ב' דְּמוֹחִין זִיווּג או"א הַעֵיבָר אֵז לְהַמְשִׁיךְ לָהֶם מוֹחִין אֶלָּא שֶׁהִיָּה ע"י הַתְּלַבְּשׁוֹת אֲרִיף בְּתוֹכָהּ כְּנֹדַע כִּי הוּא מְתַלְבֵּשׁ בָּהֶם.

וְנֹדַע כִּי זִיווּג זֶה שְׁאֵנוּ אוֹמְרִים שֶׁהִיָּה בְּא"א לְצִנְרֵךְ עֵיבוֹר הָא' דו"א הִיָּה נְחַלֵּק לְב' חֲלָקִים הָא' הוּא נִק' זִיווּג הַעֲלִיּוֹן דְּנִשְׁיָקִין וְהַב' סוּד זִיווּג הַתַּחְתּוֹן נִק' בְּסוּד הַיְסוּד וְכַבֵּר נִת' בְּחֵי אֵלוֹ הַב' זִיווּגִים ע"ש וְנִמְצָא כִּי תַחֲלָה הַזִּיוּג א"א לְעֵבֹר זֶה בְּזִיווּג עֲלִיּוֹן דְּנִשְׁיָקִין וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ טַפַּת הַזִּיוּג הֵהוּא הַעֲלִיּוֹן עַד הַיְסוּד שֶׁבָּהּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה זִיווּג ב' הַתַּחְתּוֹן וּמִשָּׁם חֲזָרָה לְצֵאת טַפָּה וְנִמְשָׁכָה בְּאו"א וְגַם הֵם נִזְדוּגוּ וְהִמְשִׁיכוּ לְזו"נ וְשָׁם נִשְׁאָר' בְּסוּד עֵיבוֹר בְּמַעַי אִמּוֹ כַּמ"ש כְּבָר וְהִיָּה מְצִיאוֹת זִיווּג זֶה שֶׁל הַנִּשְׁיָקִין הַעֲלִיּוֹן שְׁבֵא"א יֵת' לְקַמֵּן לְכוּ נִבְאָר תַּחֲלָה מִדַּת הַתְּלַבְּשׁוֹ וְהַתְּפִלּוֹת א"א מִיָּנִי וּבִיָּה וְא"א וְזו"נ וְע"י כָּל זֶה הַתְּלַבְּשׁוֹת נַעֲשׂוּ הַזִּיוּגִים דָּא"א וְדָאו"א: פֶּרֶק ו הִיָּה נִת' לְעֵיל כִּי א"א עָתָה הוּא נִגְלִי מִן הַטֵּיבוֹר שֶׁלוֹ וְלִמְטָה שֶׁהוּא שְׁלִישׁ הַתַּחְתּוֹן דַּת"ת וְנִצַּח הוּד יְסוּד שְׁבוּ וְכֹאשֶׁר רָצָה לְהַתְּלַבֵּשׁ ע"י זו"נ שֶׁהֵם הַלְּבוּשׁוֹ שְׁבֵה' מְתַלְבֵּשׁ חֲצֵי הַתַּחְתּוֹן כְּנֹז' רָצָה לְחַסֵּן זו"נ וְכַדֵּי לְחַסֵּן מָה עָשָׂה בְּתַחֲלָה אֵף ע"י ב"פ אֲמַצְעֵי דְנו"ה שְׁבוּ שֶׁהִיּוּ מְלֻבָּשִׁין תוֹךְ נַה"י דְּאֲרִיף וְהַעֲלוּם לְמַעְלָה וְהַלְּבִישׁוּ אֶת ב"פ רֵאשׁוֹנֵי דְנו"ה שֶׁלוֹ הַמְּלֻבָּשִׁי בַּח"ג דָּא"א וְהַתְּלַבְּשׁוֹ זֶה נִק' כָּלּוֹת וְכ"מ שֶׁתִּמְצָא עֲנִין הַכָּלּוֹת בְּכ"מ ר"ל שֶׁמְלַבֵּשׁ זֶה לְזֶה וְהִבֵּן עֲנִין זֶה.

וְהִיָּה הַיְסוּד דְּעֵתִיק אֵין בּוֹ עֲלִיָּה כִּי הוּא מְסַתֵּיִם בְּחֻזָּה דָּא"א וְאַח"כ כְּסוּד הִיָּה גַם א"א אֵף נַה"י שֶׁלוֹ הַמְּגוּלִי הַעֲלוֹ לְמַעְלָה בַּח"ג תְּשִׁלוּ וְנִמְצָא עָתָה הִיּוֹת בְּחֵי אֵלוֹ. שָׁם בְּאִנְפֵּן זֶה בְּפִנְיָ מִן הַכָּל הֵם ב"פ הַעֲלִיּוֹנֵי דְנו"ה: דְּעֵתִיק וְעֲלִיָּהֶם הַלְּבִישׁוֹ ב"פ אֲמַצְעֵים דְנו"ה שֶׁלוֹ עַל ב"פ הָרֵאשׁוֹנֵי הַנְּזַכְּרִים אֵף עַל הַיְסוּד שֶׁלוֹ לֹא הִיָּה בְּחֵי אַחֲרַת דְּעֵתִיק לְהַלְּבִישָׁה וְעֲלִיָּהֶם חו"ג דָּא"א לְהַלְּבִישׁוֹ ב"פ אֲמַצְעֵי דְנו"ה דְּעֵתִיק וּב"ש הַעֲלִיּוֹנִים דַּת"ת דְּאֲרִיף עַד הַטֵּיבוֹר הַלְּבִישׁ לִיְסוּד דְּעֵתִיק הַעוֹמֵד בְּפִנְיָ עַד הַחֻזָּה וְעֲלִיָּה' הַלְּבִישׁוֹ נו"ה דְּאֲרִיף לְחוּ"ג דְּאֲרִיף וְשְׁלִישׁ הַתַּחְתּוֹן דַּת"ת דְּאֲרִיף הַלְּבִישׁ לְב"ש הַעֲלִיּוֹנֵי דַּת"ת דְּאֲרִיף עֲצָמוֹ וְאַח"כ הַיְסוּד דְּאֲרִיף הַלְּבִישׁ לְזֶה שְׁלִישׁ הַתַּחְתּוֹן דַּת"ת וְאַח"כ עֲטָרַת הַיְסוּד שֶׁהוּא הַמְּלַכּוֹת דְּאֲרִיף הַלְּבִישׁ' עַל הַיְסוּד דָּא"א הָרֵי נִת' עֲלִיּוֹת וְהַתְּפִלּוֹת עֵתִיק וְא"א מָהֶם וּבָהֶם.

וְדַע כִּי פַעַם אַחֲרַת שְׁמַעְתִּי מְמוֹרֵי זֶלֶה"ה בְּאִנְפֵּן אַחַר וְהוּא כִּי לֹא עָלוּ נַה"י דָּא"א וְהַלְּבִישׁוֹ לְחַג"ת שֶׁלוֹ כִּי זֶה א"א אֲמַנְם בְּעֲנִין עֲלִיּוֹת הַעוֹלָמוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיטָה כְּמִבּוֹנָר בְּמִקּוּמוֹ וְנִמְצָא כִּי חַג"ת דְּאֲרִיף עָלוּ לְמַעְלָה תַּחֲלָה בְּמִקּוּם ג' מוֹחִין דָּאו"א וְנַעֲשׂוּ מוֹחִין

להם ואח"כ עלו נה"י דאר"י ועלו במקו' חג"ת דא"א ונתלבשו בתוך חג"ת דאו"א ולא בכולם נמצא שהיה במקו' שהיה בתחלה ג"פ אמצעי' דחג"ת דא"א ונלעד"ח פי גם בזה יהיה דומה אל העליות העולמות כי הפלים עולי' ועצמות נשאר' במקומם ונמצא כי מה שאנו אומר' שעלו נה"י דא"א והלבישו חג"ת דיליה לעצמות שבה' אף הפלי' דחג"ת גם הם עלו, למקומן למעלה וכה צדקו הב' פירושי' הנ"ל כנלעד"ח.

ופעם א' שמעתי ממורי זלה"ה כי חג"ת דא"א תמיד הם עומדים תוך ג"ר דאו"א פנוך' כי מוחין דחב"ד דאו"א נעשו מחג"ת דאר"י חוץ מב' פרקי' הכתפיים שאלו נמשכו ונעשו כ"ע בדעת ז"א כמו שית' ונמצא כי נה"י דא"א לא עלו עתה למקום חג"ת דאר"י כנ"ל רק למקום חג"ת דאו"א ונחצי' ת"ת העליון ממנו נעשה ב' דעות וב' גופי' או"א כנז' שם ונחציו התחתון נשאר לז"א ומתחיל מטיבורא דליבא שהוא מחצית הגוף ממש ולא מטיבורא סתם שהוא שלוש התחתון לבד והנה זה מחצית התחתון דת"ת דא"א עלה במקום חציו העליון שהיה תוך או"א והנה נצח דאר"י נכלל בהוד שלו ועלה בקסד דאבא יהוד דא"א נכלל מנצח שלו ועלה בגבורה דאימא ויסוד דא"א חציו הימין ביסוד אבא ונחציו השמאל ביסוד אימא ע"כ.

ולענד"נ כי נת' לעיל כי כל צד ימין דא"א הוא דכורא וצד שמאל הוא נוק' א"כ נו"ה דדכורא עלו באבא ונו"ה דנוק' עלו באימא כי פיון שצד ימין הוא דכורא ודאי שיהיה פללות הוד בנצח וכן מצד שמאל שהוא נוק' צריף שיהיה פללות נצח בהוד ההוא גם תבין כי חג"ת דא"א הם תמיד בג"ר דאו"א שהם נק' או"א עילאין ונה"י דא"א עלו בחג"ת דאו"א שהם י"ס ותבונה.

בהתחלקות הפרצוף ושם היה הזיווג העיקרי ושם הוא חנה דכללות או"א והוא ב"ן דתבונה כנלעד"ד. הנה אחר כ"ז הז"א שואין בו עתה רק ו"ק פנודע עלו חג"ת שבו והלבישו לנו"ה נעטרה דאר"י ואח"כ עלו נה"י דז"א והלבישו לחג"ת דז"א עצמו ואח"כ עלתה נקודות המלכות פנודע כי גם היא לא יצאה ממנה נקודות הכתר לבד שהיא הי' ונקודות מלכות זו עלתה אח"כ והלבישה את היסוד דז"א בסוד עטרה.

אף לפעמי' או"א הם ב' פרצופי' שלימים ולפעמים כ"א מהם נחלק לב' כי אבא נחלק ונעשה ממנו אבא וי"ס ואימא גם היא נחלקת לב' שהם בינה ותבונה. והנה עתה אשר עלו כל האורות למעלה וכן בע"י עלו ב"פ אמצעים דנו"ה שלו והלבישו ב"פ עליונים דנו"ה שלו ונתרבה שם האור מאוד ואין פח ביסוד ע"י הניתן באמצע ב"פ הראשונים דנו"ה דעתיק לסבול כ"כ אורות לכן נבקע ונסדק לאורכו ממטה למעלה ומתגלים החסדים שפתוכו ואז בין החסדים ובין הגבורות אשר בו הם בגלוי ואין ביניהם שינוי ולכן עתה שכולם מגולים נעשה מהארת כל החסדים פרצוף שלם מאבא לבד וכולל עמו י"ס ומהארת כל הגבורות נעשה עתה פרצוף שלם מבינה לבד וכוללת עמו התבונה כי כל החסדים המה בהשנואה א' וכן דגבורות הם בהשנואה א' ושומר כלל זה כ"מ: שנאמר ונקתוב כי אבא וי"ס או הבינה ותבונה נכללים יחד בפרצוף א' להזדווג פנודע הנה תמיד הוא באופן הנז' כי נבקע יסוד דעתיק שבתוך א"א ועי"ז נעשה הפל פרצוף א' לבד כמ"ש בע"ה בענין זיווג או"א לצורך עיבור ב' דמוחין דז"א שאז נכללים יחד בפרצוף א' והוא עד"ז ונכור הקדמה זו.

ונחזור אל הענין פי הנה שיעור או"א בקל בחינותם הנז' שהם י"ס ותבונה פל שיעור
אנרף קומתם הוא מן הגרון דא"א עד מתצית הת"ת שלו דאררף ולא הנצרכו גם הם
לצטרף רגליהם כמו עתיק נאררף אנפין נאריכו הקומה.

אמנם כאשר הם בלי אסיפת רגליים הלבישו את נצח הוד יסוד דזעיר אנפין המלבישים
על חקמה גבורה ת"ת דזעיר אנפין עצמו. וא"ת הנה גם הזעיר אנפין יותר קצר הקומה
מאררף אנפין אפי' אחר התקון וכ"ש עתה כי כמו שאבא נאימא מלבישים ג"א דא"א פן
ז"א אינו מלביש רק ב' אחרונות דא"א וא"כ למה הנצרכו ו' נקודים שלו לכלול להתלבש
ג' גו' ג' אף הטעם הוא כמש"ל פי"ז ע"ש היטב עוד ט"א וית' לקמן כי סיבת שבירת פלים
דזו"נ היתה לסיבת הפירוד שביניה' ועתה בסוד העיבור הנכללו ג' גו' ג' נתיחדו בסוד
יחוד גמור ועי"ז נתקנו ולכן גם שלא הי' צררף לכלול ג' גו' ג' הי' פה לסיבת היות' בהם
קשר אפי' ויחוד גמור ונזק כי הוא עיקר התחלת תיקוני אמנם עתיק וא"א שהם ארנפי'
גבוהי' קומה ונשארו קצת בלי לבוש הנצרכו לאסיף קצת' המגולה למעלה לעשות להם
לבוש' ע"י תיקון זו"נ כמ"ש.

עוד יש טעמי' אחר' להקלפות עתיק וא"א והתכללות' ע"י אסיפת רגלי' וית' בע"ה
לקמן. עוד ט"א למה הנצטרף עיבור זה דז"א להעשות ע"י אסיפת רגלי' דעתיק וא"א
והענין פדי שע"י עליה זו יתבקע היסוד דעתיק ונעשו ד' פרוציפי' או"א ב' פרוציפי' לצנרף
עיבור הז"א בתוכם.

ועוד ט"א לצנרף ז"א עצמו כי בהיות נה"י דא"א ג' פלילין בג' שהם חג"ת דיליה הנה
בבוא ז"א להתלבש ישאר גם הוא פמוהו בבחי' ג' פלילין בג' נה"י דיליה בחג"ת דיליה
כמו א"א ועי"ז יהי' תחל' תיקונו כנ"ל.

ועוד ט"א לסיבת א"א עצמו כי ע"י עליות נה"י שלו באו"א נמצא היסוד שלו תוך ב'
היסודות דאו"א נאז יכול להזדנוג ע"י היורדים מ"ד ומ"נ ויוצאי' טפה לצנרף הז"א
לתקנו כמ"ש לקמן ונמצא עתה כי אותן הז"מ שעלו ונתחברו שהם בחי' זו"נ הם עומדים
באמצע בין נה"י דא"א המתלבשים בהם ובין פנימי' או"א הכוללי' ד' פרוציפיים שלהם
כנז' ונמצא כי זו"נ הם מלבישים לנה"י דא"א ומתלבשים תוך או"א בתוך מעיה' בסוד
עיבור כי כן צנרף אל העיבור ועם זה אין פאן מקום שאלה איך או"א שהם יותר מעולים
נעשי' לבוש' לזו"נ הקטנים מהם במעלה התשובה כי מבשרינו אהזה אלוה פי הנלד
והעובר ניתן במעי' אמו בפנימית ולא מפני' פה נק' עליון יותר מאמו פי הנכרח להיות פן
לצנרף העובר להתקן שם פי שם אין יכולת בחיצונים לחזור ולהדבק במלכים אלו.

עוד ט"א כי הז"א אפי' בהיותו בפרצוף שלם בי"ס אחר התקון הוא קטן מאוד מאבא
או מאימא פי נה"י דתבונה נעשי' מוחין בז"א ומתלבשין תוך פל שיעור קומה ומה גם
עתה שאין בו רק ו' נקודי' קטנות ולא בסוד פרצוף וגם הם ג' גו' ג' נמצאו פי פל בחי'
ו"ק אלו נכללים הם יחד ועומדים בחצי' התחתון דת"ת דאימא שהיא הבטן שלה ומקום
ההריון ובכל השאר אינו חוצץ בין א"א להם ולכן אין זה נק' חציצה והפסק זו"נ בין
א"א לאו"א.

ועוד ט"א פי להיות שנקללו בב' אורות רבים לכן אפי' הנה הז"א מפסיק לגמרי בין א"א לאו"א אינו מעלה ומוריד מחמת רוב האורות אשר שם. סליק פ"ו בעה"י: פ"ק ז אחר שנת' בפ' הקודם איך נתלבשו עתיק וא"א וזו"נ לצורך העיבור נבאר עתה איך אחר התלבשות הנה נזדונג א"א לצורך תיקון זו"נ ונבאר תחלה הזיווג א' דא"א הנק' זיווג עליון דנשיקין אשר יעדנו לעיל לבאר.

הנה ביארנו פי חכמה דאריה יש בה י"ס ובח"י היסוד שבה הוא החיך המזדונג עם הגרון שהוא הבינה דכללות דפרצוף א"א והוא המלכות דחכמה הנז' וכבר ידעת פי כל מקום שיש כללות הי"ס יש בהם ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהוא כחב"ת מ' שבי"ס הים א"כ גם באלו י"ס דחכמה הנז' דא"א יש בהם הד' ע"ס מ"ב והנה נזדונג חכמה דא"א בסוד הנשיקין עם מלכות שלה שהיא הבינה בערך כללות א"א הוא הגרון הנז' כדי להוליד או"א ולהוציא שיהיו מלבישין את א"א מהגרון שלו עד טיבורא דיליה הנה אז יצאתה טפת ההולדה הנז' משם ע"ב שפחכמה זו כי לעולם הטפה הזרע אינה נמשכת אלא משם ואותה הטפה היתה בחי' או"א ונתנה חכמה לבינה שהיא סוד הגרון לעולם בכ"מ פפי אינה בחי' שתהי' ובינה זו היא שם ס"ג ונתלבשה אותה טפה שם בסוד עיבור ואז יצאו או"א שם מהגרון הנזכר ויצאו שניהם שנים פחדא נפקין וכחדא שריין וטעם הדבר מפני שיצאו משם ס"ג לבדו שהוא הגרון כנזכר ואמנם פשנזדונגה החכמה הנזכר עם הבינה שהוא הגרון לצורך זו"נ לא היתה ע"ד הנז' לפי שהי' מוכרח שיהיה ב' מאורות אלו בלתי שוי' ויהי' זה גדול מזה זה מאור הגדול וזה מאור הקטן להנהיג הסתתונים לכן בזה הזיווג של עתה לא שמש שם ס"ג רק מעבר לבד ויצאה הטפה משם ע"ב כי כל טפה אינה אלא משם ועברה דרך מעבר בעלמא דרך שם ס"ג וירדה למ"ה וב"ן של זו החכמה ושם קבלה הארה משניהם כי הם שורש זו"נ ואז משם מ"ה נמשך הז"א ומשם ב"ן הנקיבה ועתה בהיות שיצאו מב' שמות נפרדים שהם מ"ה וב"ן ולא משם א' לכן יצאו בלתי שנים במעלת' הז"א גדול מהנקבה ולא כאו"א שיצאו שנים להיות' יוצאים משם ס"ג א': ונבאר עתה מציאות טפה זו הנה נודע כי כל הטפות הם בחי' צורת י' קטנה ויש לה ג' קוצין והם סוד ג' אותיות יה"ו שהם סוד חב"ד פי גם משם נמשכה טפה זו כנודע ולהיות פי טפה זו לא יצאה רק מג' שמות ע"ב מ"ה ב"ן פי שם ס"ג לא הועילו לה פלום רק למעבר בעלמא לכן צריך שיהיו בטפה זו כללות ג' יה"ו א' מע"ב וא' ממ"ה וא' מב"ן ואמנם להיות פי עבר הדרך מעבר בשם ס"ג לכן גם שם ס"ג נרמז בטפה זו דרך רמז בלבד להורות פי עבר בו דרך מעבר והוא פי ג"פ יה"ו אלו הם גי' ס"ג.

ואמנם ג' יה"ו אלו סדרן כף פי מג"ר דחכמה דא"א נמשכו ג' אותיות יה"ו הראשון ולכן הוא במלוי יודין דע"ב כזה יוד ה"י וי"ו והוא בגי' נ"ז שהוא סוד עלמא ב' מהנהו ג' עלמין דבתיקונא קדמא דא"א שיצאו מחכמה דא"א הנזכר ואותו עולם הב' שהוא א"ל הוי"ה גי' נ"ז נמשך מזה השם יהיו דיודין ואח"כ מג' אמצעים דחכמה הנז' נמשך שם יה"ו א' דמלוי אלפין כזה יו"ד ה"א נא"ו והוא בגי' ט"ל וכשירד יה"ו הא' דיודין עד מקום זה נמשך בזה שם יה"ו הב' שבג' אמצעים ונעלי ומתלבש בו וכשנתחברו שם נמצא פי ט"ל ונ"ז גי' צ"ו ומפאן נמשך העולם הג' מהני ג' עלמין ר"ל שהוא א"ל אדנ"י גי' צ"ו ואח"כ יורדים אלו הב' ער ג' אחרונות ושם מתלבשים ונעלמים בשם יה"ו הג' שהוא מלוי ההין כזה יוד ה"ה ון בגי' מ"ב וכשנתחברו שלשתם שם נ"ז וט"ל ומ"ב נעשו

חל"ק והוא סוד פי חל"ק ה' עמו שהוא ישׂראל פי נשמותיהם נמשכים ממקום זה פי מהם נעשו זו"נ ומשם נמשכו נשמותיהם של ישׂראל ואחר שנכללו ג' יה"ו יחר ונעשו פאן חל"ק ירדו אל היסוד שבחכמה הנ"ל והוא החיך שבפפה דא"א ושם נעשו בסוד גיכ"ק שהם אותי' החי"ך פנודע והנה גיכ"ק עם הד' אותי' והכללות עם התכי' הם גי' קל"ח ולהיו' שיות' נגל' שבשלתן הוא יהיו דב"ן הג' המלבי' לב' יה"ו הא' והב' והוא גי' מ"ב לכן יסוד חכמה דאריף נק' חי"ך שהוא אותי' כ"ח פי לעולם כל פח הוא בחי' מ"ב פנודע פי הד' אותיות הוי"ה של הפשוט עם י' אותיות המלוי י"ד וכשתצטרף עם כ"ח אותיות שיש במלוי המלוי הם מ"ב ונמצא פי גם בשביל בחי' זו נק' מ"ב זיווג' כמ"ש בע"ה.

והנה אחר שירדו ג' יה"ו אלו ביסוד דחכמה שהוא החיך אז נותנים בסוד הזיווג למל' שבו שהוא הגרון שהוא הבינה כללות אריף פולו. גם תבין עתה סוד חקל תפיחין קדישין הוא לעולם סוד המלכות בהיותה יונקת מן הג"ת נה"י שאז נק' חקל כמבן' אצלניו בענין קבלת שבת והוא בסוד יה"ו אלו שנעשים חק"ל בהיותם יחד בנה"י.

והנה כפר נת' פי פיון ששם ס"ג משמש ג"כ למעבר בעלקא ונרמז בג' יה"ו הפשוטים שהם בגי' ס"ג לכן גם במילואם נרמז בדרך רמז והוא פי יה"ו דמלוי ס"ג פנה יו"ד ה"י נא"ו גי' מ"ח ועם חק"ל הנז' הוא מקו"ם שהם שם הנו"ה יפ"י הפ"ה ופיו הפ"ה וז"ס הנה מקום אתי ע"י אות ה' פי הטפה זו יצאה מחכמה נק' י' וגם הטפה עצמה היא י כנז' ונעשים מקום ונמצא פי עיקר אור שנגלה מטפה זו הוא יה"ו דההי"ן שהוא מ"ב כנז' ובו מתלבשים ב' יה"ו האחרים וז"ס מ"ד היצא מן החיך שהוא יסוד דחכמה דא"א לגרון דא"א שהוא מלכות דחכמה והיא בינה דכללות פרוץ א"א ואלו הם בחי' מ"ב זיווגים הנז' בזוהר בראשית.

והנה נודע פי אין טפה יורדת מלמעלה שאין טפיים עולות מלמטה כנגדם וצריף שמהגרון שהיא מלכות דחכמה פנ"ל יעלו ב' טפות דמ"נ ויהיו ב"פ מ"ב והענין פי הנה נת' פי מהגרון הנה נעשה ב' פתרים דא"א פנודע ונודע פי הבינה שהיא שם של אהי"ה וכיון שאו"א נמשכין מגרון שהיא בינה דאריף צריף שיהי' שם ב' בחי' א' בצד ימין הגרון שפמנו יונק אבא וא' בצד שמאל הגרון שפמנו יונקת אימא.

ולהיות פי גרון זה הוא מבחי' בינה לכן ב' בחי' אלו הם ב' בחי' אהי"ה והם פה בגרון זה בב' צדדיו ב' שמות אהי"ה דוגמת דשם יה"ו שבחכמה שהוא שם מ"ב והנה ב' טפות המ"נ הנז' הם ב' אהי"ה הנז' אשר שניהם גי'מ"ב.

אמנם צריף ג"כ שבב"א מהם יהיה רמוז מ"ב שעולים ב' מ"ב ויורד מ"ב א' וזה ית' לפנינו וכמו שג' יה"ו כנז' נתחלקו בי"ס דחכמה דא"א ושרשם יה"ו א' פן יתחלקו בגרון ב' אהי"ה אלו לששה אהי"ה בי"ס שבו והוא פי בג"ר דגרון יש בו אהי"ה א' שהוא שורש אבא שבגרון והוא במלוי יודין ואהי"ה ב' ג"כ ביודין שורש אימא פי כמו שמשם יה"ו הוא כללות י"ס דחכמה פן שם אהי"ה הוא כללות י"ס דגרון אלא ששם יה"ו דחכמה נחלקו לג' יה"ו כנז' ואהי"ה דגרון נחלק לו' אהי"ה יען שיש בו כללות או"א ונמצא פי ג"ר דאהי"ה דכללות הגרון יש שם ב' אהי"ה דיודי"ן ואם"כ בג"א דאהי"ה שבכללות הגרון יש ב' אהי"ה דאלפי"ן ואם"כ בג"ת דאהי"ה יש ב' אהי"ה דההי"ן גם כמו שהג' יה"ו דחכמה נכללו ביה"ו אחרון דמ"ב פן הב' אהי"ה נכללו בב' אהי"ה שהם גי' מ"ב.

אמנם ההפך הוא כי שם בחקמה שהוא טפת מ"ד היוֹרְדִים מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה לְכֵן יֵרְדוּ ב' יה"ו העליונים ונכללו ביה"ו התחתון אף פֶּאן בְּבִינָה שְׁהִיא טַפְת מ"נ העולות ממטה למעלה הוא להיפך פי נכללים ד' אהי"ה האמצעים והתחתונים בב' אהי"ה דיודי"ן העליונים שָׁהֵם ג"כ מ"ב וכְּכֹר נַת' פִּי פ' ויאמר אהי"ה אֲשֶׁר אהי"ה נְדָרְשׁ עַל עֲנִין זֶה וְדַע פִּי אֱלוֹ ב' אהי"ה העליונים הנז' פֶּה אֱלוֹ ב' אהי"ה שֶׁבֶפ' הַנּוֹז' שָׁהֵם חו"ב שְׁבִי"ס הַגְּרוֹן שְׁהוּא הַבִּינָה וְהַפְתָּר שְׁבִי"ס הַגְּרוֹן הוּא רְמוּז בְּמֵלֶת אֲשֶׁר שְׁבִין ב' אהי"ה פִּי הוּא קוֹ הָאֲמָצְעִי בֵּין חו"ב וְכַעַד"ז הֵם אהי"ה אֲשֶׁר אֶהְיֶה בַחג"ת דְּגָרוֹן וְת"ת הוּא אֲשֶׁר בִּינִיהֶם וְכֵן אהי"ה אֲשֶׁר אהי"ה בְּנֵה"י וְאֲשֶׁר הוּא יְסוּד שְׁבִינִיהֶם.

אמנם בפ' לא נזכר רק ג' עליונים פנ"ל יען פי כל אלו נכללים בהם יען עולים מתמא לעילא בסוד מ"נ ונכללים בב' אהי"ה העליונים גם כמו שג' יה"ו שבחקמה נרמזו בשם ס"ג פנ"ל כן פֶּאן בְּגָרוֹן הו' אהי"ה הֵם ב"פ ס"ג א' נגד אבא וא' נגד אימא.

וגם כמו שג' יה"ו שבחקמה נרמזו בחיך בסוד גיכ"ק כו' כן אלו האהיה הנכללים בב' אהי"ה העליונים יש בהם מ"ב ב"פ שָׁהֵם בְּגִי' אַחַה"ע שָׁהֵם אוֹתִיּוֹת הַגְּרוֹן וְהַעֲנִין פִּי כְּמוֹ שְׁפָל בַּחֲי' הַגְּרוֹן הֵם כְּפִלִּים מִן הַחֲקָמָה בְּסוּד טָפָה מְלַמְעֵלָה וְטָפִיִּים מְלַמְטָה כֵּן ג"כ צָרִיךְ לְהִיּוֹת פֶּאן פִּי שָׁם בְּחֲקָמָה הָיָה יֵה"ו הָאֲחֲרוֹן שְׁבוּ נְכַלְלוּ הָאֲחֵרִים הָיָה בְּסוּד מ"ב פנ"ל וְהָיָה בְּגָרוֹן הַב' אהי"ה העליונים שְׁבָהֵם נְכַלְלִים הַתַּחְתּוֹנִים הֵם גִּי' מ"ב אִי לְבַד וְצָרִיךְ שְׁיִהְיֶה ב"פ מ"ב לְטַעַם הַנּוֹז' וְהָיָה הוּא בְּאִנְפֹן זֶה פִּי בְּכָל אהי"ה מֵאֱלוֹ הַב' יֵשׁ מ"ב אוֹתִיּוֹת עִם הַכּוֹלֵל ד' בְּפִשׁוּט נִיז"ד בְּמֵלוֹי וְכ"ז בְּמֵלוֹי הַמְּלוֹי הֵם ב"פ מ"ב בב' אהי"ה הנז' וְזֶהוּ הַטַּעַם שֶׁנֶּקֶד בִּינָה אִם בְּסוּד הָאֶהְיָה שְׁבָה שְׁיֵשׁ בָּהּ מ"א אוֹתִיּוֹת וְהֵבֵן עֲתָה וְתִרְאֶה פִּי אַעֲפ"י שְׁטַפְת הַנּוֹק' כְּפּוֹלָה מִטַּפ' הַזֶּכֶר הָיָה שְׁרָשִׁי הַטָּפָה שֶׁל הַנּוֹק' נִמְצָא גַם בְּזֶכֶר וְהַעֲנִין פִּי הֵנָּה טַפּוֹת הַזֶּכֶר הוּא יֵה"ו דב"ן שְׁהוּא מ"ב פנ"ל וְיֵשׁ בָּהּ שְׁוֹרֵשׁ ב' טַפּוֹת לְצִוְרֵךְ או"א אֲלָא שְׁלֵהִיּוֹת פִּי בְּעֵתִיק וְבא"א עֲדִיין לֹא נִתְחַלְקוּ וְנִתְפָּרְשׁוּ הַזֶּכֶר מִן הַנְּקֵבָה כ"א בִּפְעַם כִּנּוֹז' לְכֵן עֲדִיךְ שְׁוֹרֵשׁ או"א כְּלוּלִים יַחַד בְּשֵׁם יֵה"ו דמ"ב הָיָה וְאִח"פ בְּגָרוֹן אֲשֶׁר שָׁם הַתְּחִיל לְהִתְלַבְּשׁוּ או"א שָׁם וְהַתְּחִלַת הַנּוֹק' לְהַפְרֵד מִן הַזֶּכֶר לְכֵן טַפְת הַנּוֹק' שְׁבְּגָרוֹן מ"ב שְׁלָה בב' אֶהְיֶה הָעוֹלִים מ"ב וְנִמְצָא פִּי גְדוֹל שָׁם יֵה"ו הַא' בְּדוּכְרָא שְׁהוּא בְּגִי' מ"ב כְּמוֹ ב' טַפּוֹת דְּנֹק' שָׁהֵם ב' שְׁמוֹת דֹּאֵהי"ה שְׁנִיָּהֵם מ"ב א' פִּי או"א שְׁוֹרֵשׁ גַם בְּדוּכְרָא שְׁהוּא חֲקָמָה דֹּא"א אֲלָא שְׁהִי בְּאַחֲרוֹת וְגַם שְׁוֹרֵשׁ שְׁנִיָּהֵם בְּנֹק' בִּינָה דֹּא"א אֲלָא שָׁהֵם בְּפִירוּד דב' שְׁמוֹת אהי"ה הָרִי נַת' פִּי הַפֶּל בַּחֲי' א' וְכָל מֵה שְׁיֵשׁ בְּגָרוֹן יֵשׁ בַּחֲי"ךְ אַעֲפ"י שְׁהוּא בְּגָרוֹן הוּא כְּפֶל כְּפִלִּים מִן הַחֲקָמָה כ"כ הוּא טָפָה א' מִן הַחֲקָמָה כְּמוֹ ב' טַפּוֹת שֶׁל הַגְּרוֹן אֲלָא שְׁבְּגָרוֹן נִחְלַק לְב' לְסִיבָה הַנְּל' וִית' אִיךְ טָפָה א' שֶׁל מ"ד מִן הַחֲקָמָה שְׁהוּא יֵה"ו דֵּהֵי"ן הֵם ב' טַפּוֹת מִן ב' שְׁמוֹת אהי"ה דִּיּוֹדִין שְׁהוּא פִּשׁוּט וּמְלֵא וּמְלֵא דְמְלֵא ב"פ מ"ב אַתְּנוּן וְהָרִי נַת' זִיווּג עֲלִיּוֹן דְּנִשְׁיָקִין דֹּא"א וְהֵם חֲקָמָה שְׁבוּ עִם בִּינָה שְׁמוֹ דְּאָרִיךְ שְׁהוּא בְּגָרוֹן ע"י הַחֲקָמָה שְׁהוּא יְסוּד דְּחֲקָמָה פִּנ"ל וְלֵהִיּוֹת זֶה הַזִּיוּג בְּפֶה נֶק' נְשִׁיקִין וְהֵבֵן עֲתָה עֲנִין הַנְּשִׁיקִין הַנּוֹז' ככ"מ שְׁהוּא זִיווּג הַחֲקָמָה עִם הַגְּרוֹן.

וְהָיָה טָפָה זֶה דְּדוּכְרָא שְׁיִצְאָה מִן הַחֲקָמָה לְבִינָה שְׁהוּא בְּגָרוֹן דֹּא"א וְנִתְעַרְבַּ שָׁם עִם ב' טַפּוֹת הַנְּקֵבּוֹת הֵנָּה הוּא לְצִוְרֵךְ זו"נ וְז"ס הַפְּסוּק וַיֹּאמֶר אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וְהַעֲנִין פִּי כְּמוֹ שְׁנַת' אֲצִלְּנוּ בְּסוּד יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּלִיל פֶּסַח פִּי אֲזִי הָיָה הַז"א בְּבַחֲי' עֵיבוּר בְּמַעֲי אִמּוֹ

וְרָצָה הַשִּׁי לְהוֹדִיעוֹ לְמֹשֶׁה כִּי עָתָה הָיָה נוֹלָד הוּא שֶׁהוּא עֲנִין מְצָרִים וְהוֹדִיעַ בְּתַחֲלַת הַדְּבָר אִיךָ הָיָה הַזְיוּג דא"א בְּסוּד נְשִׁיקִין כְּדִי לְהוֹצִיא זו"נ ע"י ב' אהי"ה אֵלּוּ שְׁהִיו בְּגֵרוֹן דא"א שְׁהֵם ב' אהי"ה לְצוֹרֶךְ זו"נ א' לז"א וּא' לְנוֹק' וְהֵבִין זֶה כִּי כְּמוֹ שֶׁנֶּתְנָה לְעֵיל שְׁהֵם ב' אהי"ה נִגְדָּה או"א פֶּן מִשָּׁם נִמְשָׁךְ אֶל הוּא וְאֶל הַנוֹק' וְהֵבִין זֶה.

וְאֵלּוּ הֵב' אהי"ה מ"ש הפ' אֶהְיֶה אֲשֶׁר אהי"ה כְּמִבְּנוֹךְ לְעֵיל וְאֵח"פ יִרְדוּ טְפוֹת אֵלּוּ לְיִסוּד דְאָרִיךְ וּמִשָּׁם לְמַלְכוּת דא"א וּמִשָּׁם לְאֶבָּא וּמִשָּׁם לְאִימָא וְנִשְׁאַר בְּסוּד עֵיבוֹר וְשָׁם נִתְקַן לְגַמְרֵי וְאִימָא זוֹ הוּא סוּד אהי"ה הַג' כַּמ"ש אֶהְיֶה שְׁלַחְנֵי אֲלֵיכֶם וּא"כ כְּשֶׁנּוֹלָד ז"א הַנֶּק' שֵׁם הַנְּי"ה כְּנוֹדָע אֲזַי נִאָמַר כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם כִּי כָּבֵד נִגְלָה ז"א וְנִתְגַלָּה שֵׁם הַנְּי"ה.

וְנִתְזוֹר לְעֲנִין כִּי חֲכָמַת דא"א הוֹרִיד טְפוֹת דְכוּרָא שֶׁהוּא יו"ו דֵּהֵי"ן שֶׁהוּא מ"ב בְּגֵרוֹן שְׁלוֹ שֶׁהִיא בְּבִינָה שֵׁם נְכֻלְלָה תוֹךְ טְפוֹת ב' אהי"ה שְׁהֵם מ"נ וְנִמְצָא מֵה שֶׁנִּתְגַלָּה עָתָה הֵם ב' אהי"ה שֶׁבְּגֵרוֹן שֶׁהוּא ב' מ"ב כְּנֻזְכָּר: פֶּרֶק ח הֵנָּה אַחַר שְׁהִיָּה זְיוּג עֲלִיוֹן דא"א בַּחו"ב שְׁלוֹ וְנִכְלָלַת טְפוֹת הַזְּכָר תוֹךְ טְפוֹת הַנְּקֵבָה וְהִי בַח' מ"ב כְּנ"ל כִּי אֵלּוּ הֵם הַנְּגָלִים הֵנָּה אֵח"פ יִרְדָּה טְפָה זוֹ עַד הַיִּסוּד דְאָרִיךְ עֲצָמוֹ וְנִמְצָא עָתָה כִּי יֵשׁ בְּיִסוּד דא"א ב"פ מ"ב וּז"ש בַּפ' בְּרֵאשִׁית וְכַמָּה דְדִיוקְנָא דְבְרִית אֲזַדְרַע בַּמ"ב זְיוּגִים פִּי כִּי מְיִסוּד דא"א הַנֶּק' בְּרִיתֵנוּזְרָעוּ בּוֹ מ"ב זְיוּגִים ר"ל כְּפוֹלִים כִּי הֵם ב"פ מ"ב שֶׁיִּרְדוּ מִן הַגֵּרוֹן שְׁבוֹ נִזְרָעוּ אֵלּוּ הַמ"ב זְיוּגִים כְּפוֹלִים שְׁהֵם ב"פ מ"ב כְּנוֹז'.

גַּם נִרְאָה לְפָרֵשׁ כִּי טְפוֹת דְכוּרָא הוּא מ"ב א' דִּיהִיו דֵּהֵי"ן כְּנ"ל וּב' טְפוֹת נְקִיבוֹת אַעפ"י שְׁהֵם מ"ב מ"ב עכ"ז בְּפִשׁוּטֵן אֵינֵן רַק ב' אֶהְיֶה שְׁהֵם גִּי' מ"ב לְבַד וְאֵלּוּ ב"פ מ"ב הֵם הַמ"ב זְיוּגִים כְּפוֹלִים דְאֲזַדְרָעוּ בְּבְרִית קְדוּשָׁה דא"א וְהֵנָּה נִתְלַבְּשׁוֹת כָּל הַפְּרָצוּפִים לְצוֹרֶךְ זְיוּג זֶה שֶׁהִיא לְצוֹרֶךְ זו"נ וְנִתְלַבְּשׁוֹת כִּי נִצָּח דא"א מִתְלַבְּשׁ תוֹךְ אֶבָּא וְהוּד דְאָרִיךְ תוֹךְ אִימָא וְהַיִּסוּד דְאָרִיךְ נַעֲשֶׂה סוּד הַדְּעַת הַמְכָרִיעַ בֵּין או"א שֶׁהוּא בַב' הַיִּסוּדוֹת שְׁלֵהֶם כִּי חֲצִי הַיִּסוּד הַיְמִינִי דא"א נִתּוֹן בְּיִסוּד אֶבָּא וְחֲצִי הַשְּׂמָאֲלִי נִתּוֹן בְּיִסוּד אִימָא וְהַעֲנִין כַּמ"ש כִּי א"א נִקְבָּה אֵינָה נִפְרָדַת מִמֶּנּוּ אֲמָנָם צַד הַיְמִינִי הוּא הַזְּכָר וְכָל צַד שְׂמָאל הוּא הַנְּקֵבָה וְנִמְצָא כִּי כֵן עַד"ז הַיִּסוּד שְׁלוֹ כְּלוּל מְזָכָר וְנִקְבָּה כְּמוֹ הַתְּמָר בְּסוּד צַדִּיק כְּתָמָר יִפְרַח וְיִהְיֶה חֲצִי הַיְמִינִי זָכָר וְחֲצִי הַשְּׂמָאֲלִי נוֹק' וְהוּא בַח' הַיִּסוּד זָכָר וּבַח' הַעֲטָרָה שְׁלוֹ נוֹק' כִּי הַעֲטָרָה בַח' נוֹק' דא"א וְאֲזַי נִתְּנָה חֲצִי הַיְמִינִי בְּסוּד אֶבָּא שֶׁהוּא ג"כ זָכָר בְּסוּד מ"ד וְחֲצִי הַשְּׂמָאֲלִי בְּיִסוּד אִימָא שֶׁהוּא נוֹק' בְּסוּד מ"נ וְע"י הַתְּלַבְּשׁוֹתוֹ בְּאֵלּוּ ב' הַיִּסוּדוֹת שְׁהֵם זו"נ דאו"א אֲזַי נִזְדַּנְּג אָרִיךְ מִיְנִיָּה וּבִיָּה יִסוּד בְּעֲטָרָה בְּסוּד זְיוּג תַּחְתּוֹן וְנִתְּנָה הַיִּסוּד בְּעֲטָרָה אוֹתָן הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשָׁכוּ אֵלָיו מִבַּח' זְיוּג עֲלִיוֹן דְּחֲכָמָה וְגֵרוֹן הַנְּי"ל וְהִיוּ יוֹצְאִים זו"נ בְּבַח' ג' כְּלִילִין בַּג' וְהֵאָמַת כִּי אֵינִי הָאִשָּׁה מִתְּעַבְּרַת מִבִּיאָה רֵאשׁוּנָה עַד שֶׁיַּעֲשֶׂה אוֹתָהּ כְּלִי ע"י הַהוּא רוּחָא דְשְׁבִיק בָּהּ בְּבִיאָה רֵאשׁוּנָה וְאֵח"פ מִבִּיאָה שְׁנִיָּה מִתְּעַבְּרַת מִמֶּנּוּ אֲמָנָם כָּאֵן לְהִיּוֹת שְׁנוּק' דא"א אֵינָה בַח' נִפְרָדַת מִמֶּנּוּ אֲמָנָם הִיא כְּלוּלָה בּוֹ לְכֹן לֹא הוֹצֵרָה לְעֵשׂוֹת כְּלִי וְנִתְּעַבְּרָה מִבִּיאָה רֵאשׁוּנָה אֲמָנָם עכ"ז הַנְּצָרָה לְהִיּוֹת חֲצִי הַיְמִינִי בְּיִסוּד דְאֶבָּא בְּסוּד מ"ד וְחֲצִי הַשְּׂמָאֲלִי בְּיִסוּד אִימָא בְּסוּד מ"נ וּבְזֶה תְּבִין מִש"ל כִּי עֵיקַר הַזְיוּג הָיָה בַּא"א אִיךָ לֹא שְׁמָשׁוּ או"א עָתָה רַק שֶׁהַזְיוּג נַעֲשֶׂה ע"י הַתְּלַבְּשׁוֹת א"א.

והנה נת' עתה צורך התלבשות דא"א בהם ומנה תבין ענין יעקב שהוליד לראובן מטפה
א' בביאה א' כמ"ש פחי וראשית אוני וכן משארז"ל כל מעכות של בית רבי תמר שמן
ובאצבע הנה ולא הנצרכו לביא' שניה והענין פי מבחי' הא"א נמשכה להם כנז' שלהיות
היסוד שלו פלול מזכר ונק' כמו התמר לא הנצרכו לביאה שניה וז"ש ותמר שמן ונמצא
כמו שזיווג דאריף הנה ע"י פללות תלת נה"י גו' ג' חג"ת פן יצא הז"א פלול ג' גו' ג' אשר
זהו הטעם למה אריף הנצרך לאסוף רגליו ולכלול תוף חג"ת וזה היסוד דא"א הוא
השופר דנפיק מיניה קול פלול מתלת שהם אמ"ר כמ"ל על פסוק מן המצר קראתי יה
פי יצאו את"כ מנה היסוד הנק' שופר לאו"א הנק' י"ה ושם נתקנו בסוד העיבור ולכן
נבאר תחל' איה נמשכו את"כ בסוד העיבור תוף או"א.

הנה כבר נת' פי עיקר הזיווג הוא בא"א אלא שגם הנצרך לזיווג או"א הגבוה מזו"נ
והנצרך להיות יצירתו ע"י והענין פי הנה נת' לענין התלבשו' כל הפרצופין איה זו"נ
בהיותם ג' פלילין בג' היו נתוני' באמצע בין נה"י דא"א לאו"א ונמצא מחצית זו"נ שהם
נצח וחסד ונחצי הימיני דת"ת ונחצי הימיני דיסוד ונחצי דמלכות היו מלבישים לנצח ונחצי
היסוד הימיני דא"א והם מלובשים תוף או"א המלביש עליהם ומחצית השמאל דזו"נ
שהם הוד וגבורה ונחצי שמאל דת"ת ודיסוד ודמלכו' הם מלבישים על הוד ונחצי השמאל
דיסוד דא"א וא"כ אימ' מלביש עליהם ונמצא פי היסוד דא"א נחלק לב' חציו נתון בתוף
יסוד דאבא ונחציו ביסוד דאימ' ונמצא פן בהיות הטפות דזיווג או"א הנ"ל נתונים תוף
יסוד שלו הם עומדים ממש תוף הב' יסודות דאו"א ואז יסוד דאריף העומד בתוכם
השפיע ונותן טפות אלו תוף יסוד אבא ונתערבה שם במחצית הימיני דזו"נ המתלבש
תוף אבא כנז' ואז אבא את"כ בסוד זיווג שנוזנוג עם אימא נתן המחצית ההוא עם הטפ'
ההם בסוד זיווג בתוף אימא אז נמצא כל בחי' זו"נ בסוד עיבור תוף אימא לבדה.

ונחזור לבאר לענין זיווג דא"א מה שימש בזה ומה בחי' נעשה ע"י בזו"נ הנה נת' פי
הז"א אינו פחות מו"ק ולא יותר עליהם עד שיגדל בעיבור ב' אמןם לצורך זיווג זה
דא"א נכלל ז"א ג' גו' ג' פי א"א לומר שבעיבור נגרעים ממנו ג' קצוות ונשאר בג' לבד
פי זה אינו עולה בדעת אמןם נכללו בו ג' גו' ג' והענין פי תיקון ז"א עתה אינו אלא ע"י
א"א והוא העיקר בזה הזיווג להוציא שורש ועיקר זו"נ והנה א"א נכלל ג' גו' ג' ולא
נתגלה עתה החג"ת רק הנה"י שלו אשר עלו למעלה במקום חג"ת אשר שם או"א ועלו
ונתלבשו תוף חג"ת דאו"א עצמם אז מפת אותם נה"י עצמם דאריף לבדם אשר נתעלו
שם ונכללו בחג"ת יצאה הטפה פלולה מפתם דרך היסוד דא"א בסוד זיווג התחתון ואלו
הנה"י דא"א הם סוד ג' טפין דסגול הנז' שמהם נעשה אים תתאה שהוא ז"א ונמצא פי
שורש טפה זו אינה אלא מבחי' נה"י לב אלא שהם פלולים בחג"ת וא"כ נמצא פי אין
בחי' ז"א רק בחי' ג' קצו' לבד שהם נה"י שלו ואלו נשלמו עתה ונתגלו אמןם היו פלולים
ג"כ בחג"ת שלו דנגמת הא"א כנז'.

אמןם עיקר התיקון לא הנה רק בנה"י אלו שהם נגלו לבד אמןם אחר שנולד ז"א ויצא
לחוץ והגדיל ונעשה מו"ס גמורות מלבישים את א"א כמ"ש הנה גם באריף נתפשטו
רגליו למטה ואינו נכלל בג' כמו עתה וזה יובן כמ"ש לקמן איה ג' בחי' יש לז"א בעיבור
ויניקה ובעיבור ב' דמוחין ושלשתם נמצאו בעיבור הנה כ"א לבדו והנה זו הראשונה

מהם שנעשו עתה בסוד ג' לבד אלא שנכללו בג' אחרנין ואותם הג' דחג"ת הם בכח ולא בפועל והנה בחי' זו הכולל מג' טפין שהם נה"י דז"א אלא שנכללו בחג"ת ושטפה זו ניתנה בחזקת דאבא והוא נותנה בסוד הזיווג לאימ' ושם נעשה בסוד ו' זעירא שבתוך אות ה' שהיא אימא פנודע נק' ו' זעירא נחלקת לג' נקודות דטפין פנה שהם ג' טפין דסגול ובסוף הו' הזו באותו הקוץ יצאה נוק' דז"א בסוד פסיעה לבר רביעית אליו פי הנה ו' גדולה מספירה ו' אף ו' זעירא אינו אלא ג' לבד אלא פיון שגם נכללו בחג"ת בכח ולא בפועל לכן נק' בשם ו' אלא שהיא זעירא.

גם ט"א למה נק' ו' זעירא והענין בהקדמה א' שאות ו' הוא בת"ת והוא ו"ו כפולה בסוד גוף וברית אלא שאות ו' העיקרית השורשית היא בת"ת נזו נק' ו' גדולה ואות ו' דמלוי הוא ביסוד ונק' ו' זעירא פי הת"ת ויסוד גדול וקטן כנז' ואמנם היות ת"ת נק' ו' פי הנה החו"ג שהם ב' זרועות יש בהם ו"פ וכולם פלולים בו ולכן נק' הת"ת ו' אלא שהיא גדולה פי החג"ת הם בסוד האבות שהם גדולים וז"ש בפ' בראשית פי בהיכל הרצון שהיא נגד הת"ת יש ו' היכלין פלולין בו והענין פי יש בת"ת לבדו בחי' ו' פרקים דחו"ג הנכללים בו כנז' ואלו הם הו' היכלין שפלולין ואינם הו' היכלין אחרנין הנז' שם והנה גם ביסוד יש בו פללות ו"ק נגד ו"פ שזקני' נו"ה ואלו הם מ"ש באד"ר צדיק יסוד עולם פליל שית בקרטיפא חדא ולהיותם בסוד הבנים שהם נק' קטנים נק' ו' זעירא ואלו הב' שהם ת"ת ויסוד נק' ז"ה לסיפה הנז' פי בין שניהם יש י"ב קצוות פמנין ז"ה פי גוף וברית חשבינין חד וז"ס וקרא זה אל זה נמצא עתה פיון שהת"ת נק' ו' גדולה ע"ש ו"פ דח"ג והיסוד נק' ו' זעירא ע"ש ו"פ דנו"ה א"כ כל החג"ת נק' ו' גדולה וכל הנה"י נק' ו' קטנה ולכן ז"א שעת' יצא מכח נה"י דאר"י לבד לא נתגלו רק נה"י לבד לכן נק' עתה ו' זעירא יען הוא בחי' נה"י לבד הנק' ו' זעירא.

נדע פי בהכרח צריך שיהיה גם עתה בז"א פללות כל הט"ס פי אפילו העובר יש לו ראש אלא שלא נתגלו לו עתה רק ג"ת נה"י שלו וית' לקמן. ונתחזר אל הפסוק מן המצר קראתי יי' פי היסוד דא"א נק' שופר לשון שופרית פי הוא בסוד ויהי יוסף יפה תואר כמבואר במקומו וגם סיפה אחרת פי הוא כמו שופר חלול שיוצא ועובר הקול בתוכו וכן זה היסוד דא"א הוא רחב למטה והוא קצר מלמעלה כמו שופר ומשם מקום הקצר שהוא יוצא הקול הוא ז"א הנק' קול פנודע שהוא פלול מאש ומים ורוח פנ"ל בפ' וארא שהם נה"י דז"א שאז לא נתגלה בו רק ג' אלו לבד כנז'.

ומיסוד דא"א נמשכו באו"א הנק' י"ה וזהו מן המצר פי מן המצר דיסוד דאר"י התחלתי לקרוא לי"ה שהם או"א פנודע שמשכו משם הטפה אליהם ואמנם במרחב של השופר שהוא סוף היסוד דאר"י שם ענני י"ה פי משם יצאה הטפה הנז' וקבלוהו או"א הנק' י"ה לתקנא בסוד העיבור ואז אח"כ נתגלו כל הו"ק שבו בסוד העיבור והרי נת' מה היא הבחינות שנתקן ז"א עם זיווג זה דא"א עד שנכנס בתוך אימא בסוד העיבור: פרק ט נבאר עתה היטב בענין זיווג או"א ואיך נתן אבא הטפה באימא לצורך זו"נ ותחלה נבאר מ"ש בפ' תרומה ענין אצילות אדם תתאה שאיהו בבחי' אור מים רקיע כו' והנה אדם תתאה הוא ז"א והיו באצילות ג' בחי' הם אמ"ר והנה אור הוא בהיות טפת אבא נמשכת עד היסוד שבו ומשם ליסוד אימא בסוד זיווג ואח"כ בהיות טפת אור שהוא מתעכבת

שם בבטן הנקבה בסוד העיבור מתהפכת מאויר ונעשה מים ואח"כ אחר לידתה את זו"נ אז נעשית הטפה ההוא שממנה נעשית זו"נ בחי' רקיע דאתקרושו מים ואתעבידו רקיע.

והנה נבאר פה ג' בחי' אלו פללות ואח"כ ית' פל בחי' ובחי' במקומה הראוי לה ואלו הג' בחי' נרמזו בפסוק לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה פי הנה ג' מדרגות אלו נגד ג' בחי' הנז' כי המדה האמה שמוקדדין בה הדברים היבשמים כמו הקרקעות והבגדים ואין הענין הנמדד נכנס תוך האמה אמנם המשורה הוא לדבר הלח שמשים בתוכו היין או השמן למדוד אותו בהיותם בתוכו שלא יפזרו לחוץ והמשקל הוא באופן אחר כי משמים אכן המשקולת נגד דבר המשקל לראות אם הדבר קל או כבד והנה בחי' האויר הוא נשקל ע"י המשקל ובחי' המים נמדדים ע"י המשורה ובחי' הרקיע נמדד ע"י האמה הנק' מדה.

ונתחיל בענין אויר הנשקל ע"י המשקל שהוא המשופח שבכולם וכמ"ש במשנה המונה משופח והמודד משופח ממנו והשוקל משופח משלשמן פי הם ג' מדות הנזכרים והנה המשקל הוא סוד הדעת פי ברית הלשון הוא בדעת וברית המעור הוא ביסוד והנה היקר דבר אם הוא כבד או קל הוא ע"י הלשון המשקל שהוא הדעת.

והענין כי הטפה היורדת מחכמה אל הבינה הנק' אור היא נמשכת דרך הדעת פנודע פי לכן הזיווג נק' ידיעה כמ"ש והאדם ידע את חנה וידע אלקנה פי הדעת הוא המזווג חו"ב ובצאת טפת האור מהמוח הנק' חכמ' נמשכת דרך הדע' ושם נשקלת אם כבידה אם קלה כ"א הוא יוצא אור גדול מאד הוא כבד ויור' למטה וכפי ערה גדולתו ושיעורו פן יתפשט יורד למטה דוגמת האבן בהיותה יותר גדולה וכבידה יורדת למטה ואם טפת האור הנמשכת מהחכמה היא קטנה וקלה אין יורדת הרבה להתפשט ממנה.

גם לסיבה יותר פנימית נק' הדעת בשם משקל פי הדעת העליון שמשם יורד השפע אל או"א להזדנוג הוא מזל קדישא דדיקנא דא"א כנז' פבר ושם נת' פי הם ב' מזלות הח' והי"ג ומזל הח' הוא שם הני"ה דיודין והי"ג הוא אהי"ה דיודין והנה מזל הח' מתלבש במזל הי"ג ושניהם נק' דעת דא"א והנה זה שם הני"ה דיודין יש בו ד' יודין והם מ' דמשקל ואם תכלול כל י' מאלו הר' דכל י' פלולה מי' הם ת' פמנין ש"ק דמשקל ואח"כ אם תוסיף פללות החשבון ההוי"ה הפשוטה שהוא כ"ו ועם פללות ד' אותיות הרי ל' של משקל וכמ"ש על ת' של שקל כסף.

והנה פל מיני מדידות אלו הם נעשים ע"י שמות הוי"ה ביודין המתלבשת תוך שמות אהי"ה דיודין ולכן אותיות הראשונות הם אות מדה ומשקל ומשור' לרמז אל השמות דהוי"ה דמלוי ד' יודין וכמ"ש בעה"י במקומו.

ונחזור לדע' הענין כי הנה המשקל הוא סוד הדעת ואמנם האבן ששוקלי' בו הנז' בפ' פי תשא בר"מ אבנ' למשקל' בה דא י' כו' הוא סוד טפה שהיא בצורת י' הבא' מן המוח שהוא חכמה פנודע פי החכמה נק' י' וכמו שאות י' נעלמת וסתומה שאין שום חלל בתוכה כנז' בזוהר ש"ה ע"פ שחורה אני ונאווה פן האבן היא סתומה כמו צורת י' והענין פי המוח שהיא חכמה היא סתומה ואין האור שלה יוצא לחוץ ואמנם יש אבנים נקובים כנז' בפ' בשלח פי בהיות נקובות האור שבה יוצא יורד דרך הנקב למטה וגם עולה אור

החוזר מתפתא לעילא דרף הנקב ההוא כמ"ש בזוהר ש"ה ונמצא פי טפת האו הינצא ויורד מהמות הנק' חכמה דרף הדעת אל הבינה היא האבן הנשקל' בדעת לידע אם היא פבידה או קלה.

נהרי נת' בחי האור ובחי' המשקל שהם בהיותם נמשכין מן החכמה אל הבינה ע"י הדעת ולקמן נבאר ענין המים והמשורה וענין המדה וענין הרקיע הרי נת' בחי' טפת דמ"ד דאבא והנה טפה נתנה ביסוד דאבא ושם נתערבה עם מחצית זו"נ העומדים שם ואח"כ בהמשך זמן הקליטה נתחברו ונתנו ביסוד אימא כמ"ש לקמן.

ונודע פי הולד מצטייר ע"י ב' טפות אלו מ"ד ומ"נ ומהם נעשו לוכן ואודם שבפונר וענין ענין לוכן ואודם מה ענינם וע"ש היטב. ונבאר תחלה מציאות או"א עתה פי הנה נת' לעיל עם היות בהם לפעמים התחלקות ד' פרצופים עתה לצורך זיווג זה נתחברו ונעשו ב' פרצופים לבד ונמצא עתה ג' בחי' שיש באימא א' הוא בחי' יסוד דבינה עילאה בהיותו נחלקת לב' פרצופים בינה ותבונה ב' בחי' יסוד התבונה בהיות' נפרדת מהבינה ג' מקו' החתך שבין רגלי הבינה לראש התבונה בהיותם נחלקים לשנים כנז' והנה עתה בהתחברם ונעשו פרצוף א' לבד נמצא מה שהיה תחלה ראש התבונה עתה היא הבטן והיסוד של כללות ב' הפרצופים בהיות' פרצוף א' לבד ומה שהיה בתחלה יסוד הבינה עתה היא חוזה דבינה דכללות הפרצוף א' פי הנה התבונה הנה תחלה במה שהוא עתה בבטן דכללות היינו במקום שלישי התחנות דתית ונמצא פי מקום זיווג או"א עתה הוא בבטן דכללות שהיה מתחלה נקרא ראש התבונה וכמעט שמקום זה הוא בפי התבונה.

ובנה תבין איך תמיד אנו קוראים אל התבונה אם הבנים פי בראשה הנה בחי' עיבור הבנים כנזכר. ודע פי בפעם אחר שמעתי ממורי זלה"ה פי או"א עילאין נתלבשו ממש תוף י"ס ותבונה תתאין ומעי תבונה זו הנה עיבור ונשלים דרוש הא' ועמו תנישבו גם בדרוש זה מה ששמעתי פעם אחרת וענין בדע"ח שער אנ"ף פ"ד ביתר ביאור ותבין פאן.

והענין דע פי דרף האורות העליונים שנשארו רישומם תמיד לעולם אף אחר הסתלקות' ונכור הקדמה זו ונמצא פי אף גם עתה שנעשה בינה ותבונה פרצוף א' לא מפני זה נתבטלה הג' בחי' הראשונים שהיו בהם בעת התחלקותם לב' פרצופים שהם יסוד דבינה ויסוד דתבונה ומקום החתך ונמצאו עתה ג' מקומות ראוי' לעיבור.

ונלעד"ח פי מקום החתך הוא עתה היסוד של הכללות באופן שפולם מקום יסוד הב' שניג' והא' יסוד חדש והנה גם פנגדם יש בזו"נ ג' בחי' א' הוא האורות דכלים שנסתלקו בעת שבירת הכלים שיירדו למטה בכריאה והם עלו למעלה ב' בחי' הכלים שנשברו וירדו למטה בכריאה ג' בחי' רפ"ח ניצוצין הנק' הבל דגרמי שאלו הם ניצוצי האור שנשארו תוף הכלים הנשברי' להחיותם.

והנה ג' בחי' אלו עלו בסוד עיבור בג' בחי' דאימא פיצד במקום רשימו דיסוד דבינה עלו שם האורות ובמקום אמצעי של מקום החתך עלו הרפ"ח ניצוצין הוא בינה דתבונה דאורות ובמקום יסוד התבונה עלו הכלים והנה דע פי פנגד ג' בחי' אלו יש ג' זמני עיבור

א' עיבור דז' חדשים וב' דט' חדשים וג' די"ב חודש וְהַעֲנִין פִּי בַחֲיֵי הָאוֹרוֹת לֹא הָיָה בָהֶם כ"כ פָּגַם כִּי אַע"פ שֶׁנִּסְתַּלְקוּ מֵהַפְּלִים עכ"ז עָלוּ בְּאַצִּילוֹת.

וְדַע כִּי אֵלוּ בַחֲיֵי הֵם מִשְׁאֲרוֹ"ל ג' מְדוּרוֹ' יֵשׁ בְּאַשְׁמֵה לְכַף הַסְּפִיק תִּיקוֹנ' בָּהֶם בְּהַמְשָׁךְ הַזְּמַן דז' חדשים וְהַנִּצּוּצִין שֶׁהָיָה בָּהֶם יוֹתֵר פָּגַם שְׂאֵע"פ שֶׁגַּם הֵם נִיצוּצֵי אוֹרוֹת הַגְּוֵה יָרְדוּ עִם הַפְּלִי וְנִשְׁאַר עִמָּהֶם וְהֵם דִּינִים וְלָכֵן נִק' נִיצוּצִית וְלָכֵן צָרִיכִים יוֹתֵר זְמַן וְצָרִיכִים עֵיבוֹר דט' חדשים.

אָמְנָם הַפְּלִים אֲשֶׁר בָּהֶם הָיְתָה הַמִּיתָה וְהַשְׁבִּירָה עֵינֵיהֶם הֵם צָרִיכִים תִּיקוֹן גְּדוֹל מִפְּנֵי וְהַצָּרְכוֹ לְזְמַן י"ב חֲדָשֵׁי הָעֵיבוֹר נִמְצָא כִּי בַחֲיֵי אֵלוּ שֶׁהֵם אַנְ"ף הֵם בַּג' מְקוֹמוֹת דְּבִינָה וְכֹלָם מִתְחִילִין לְהִתְמַקֵּן ע"י הָעֵיבוֹר אַח"כ נולדו זו"נ שְׁלֵם וְאַתְמָן בַּג' בַּחֲיֵי אַנְ"ף.

גַּם צָרִיף שֶׁתִּדַּע כִּי כָּל בַּחֲיֵי מֵאֵלוּ הַג' שֶׁהֵם דז' וט' וי"ב יֵשׁ בַּכ"א ד' זְמַנִּים וְהֵם תְּחִלָּה ג' יָמִים הָרֵאשׁוֹנִים וְהֵם יְמֵי הַקְּלִיטָה ב' הֵיא עַד סוֹף אַרְבָּעִים יוֹם הָרֵאשׁוֹנִים בָּהֶם נִגְמַר הַנִּלְדָּ ג' עַד סוֹף ג' חֲדָשִׁים הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁבָּהֶם נִיכָר הָעוֹבֵר ד' תְּשֻׁלוֹ' שְׁאֵר חֲדָשֵׁי הָעֵיבוֹר לְהַשְׁלִים תִּיקוֹן הַנִּלְדָּ עַד שֶׁעַת הַלֵּינָה וְהָרִי נִת' כָּל הַנְּ"ל בְּכֻלּוֹת.

אִז נִתְלַבֵּשׁ תוֹף צֶלֶם דְּתַבּוּנָה הַג' הֵיא אֲשֶׁר בְּכֻטָּן וִיסוּד דְּתַבּוּנָה הַא' פְּנוּדָע: פָּרַק י נִבְאָר כָּל הַנְּ"ל בְּפִרְטוֹת הַגְּוֵה בְּתַחֲלָה שֵׁם זַיּוּג אַבָּא בְּאַיְמָא וְאַבָּא הוֹצִיא טַפַּת מ"ד וְנִתְעַרְבָּ בְּמַחְצִית זו"נ אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ הֵיא טָפָה בְּרָרָה מִז"מ כָּל מָה שֶׁהִי יָכוֹל אִז לְהִתְבָּרַר מֵהֶם וְע"י טָפָה הֵיא נִתְקַשְּׁרוּ מַחְצִית' בְּאַבָּא בְּסוּד ג' כְּלִילִין בַּג' וּבִיּוֹם א' דְּקִלִּיטָה נִתְחַבְּרוּ יַחַד אוֹתָן הַחֲצָאִין דַּג' כְּלִילִין בַּג' שֶׁבְּתוֹף אַבָּא וְהָיָה לְאַחַדִּים וְנִכְלָל חֲסֵד בְּנִצּוּחַ וְחֲצִי ת"ת יְמִינֵי בְּחֲצֵי יְסוּד יְמִינֵי, וְחֲצֵי יְסוּד יְמִינֵי בְּחֲצֵי מַלְכוּת וְהַלְבִּישׁוּ' כִּי זֶה עֲנִין הַתְּכַלּוֹת הַנּוֹז' כַּכ"מ וְאִז נַעֲשׂוּ בַחֲיֵי קוּיִם כִּי זֶה תְּכַלִּית פְּנוּנַת הַתִּיקוֹן וְהָיָה לְאַחַדִּים וְנִקְשְׁרוּ קֶשֶׁר אַמִּיץ זֶה בְּזֶה וְהָרִי נִתְמַקֵּן קוּ יְמִינֵי וְחֲצֵי יְמִין דְּקוּ אַמְצָעֵי אַח"כ בְּיוֹם ב' דְּקִלִּיטָה ע"י הַטָּפָה שֶׁנִּתְנָה אִימָא מִמָּנָה בְּעַת הַזַּיּוּג בְּרָרָה מִהוֹ"מ בַּחֲיֵי אַנְ"ף וְע"י אוֹתָהּ טָפָה שְׁלָה נִתְמַקֵּן מַחְצִית הַב' הַנִּזְתָּן תוֹף אִימָא זֶה עִם זֶה גְבוּרָהעֵם הוּד וְחֲצֵי שְׁמַאֲלֵי דִיסוּד בְּחֲצֵי שְׁמַאֲלֵי דַת"ת וְחֲצֵי שְׁמַאֲלֵי דְּמַלְכוּת בְּחֲצֵי שְׁמַאֲלֵי דִיסוּד וְהָיוּ גַּם הֵם לְאַחַדִּי בְּדָרָף קוּיִם בְּקֶשֶׁר אַמִּיץ וְהָרִי נִתְמַקֵּן קוּ שְׁמַאֲלֵי וְחֲצֵי שְׁמַאֲלֵי שֶׁל קוּ הָאֲמָצְעֵי וְאַח"כ בְּיוֹם ג' נִתְּן אַבָּא בְּאַיְמָא הַמַּחְצִית שֶׁבּוֹ וְאִז נִתְקַשְּׁרָ הַפֶּל יַחַד וְהָיוּ זו"נ כָּל בְּחִינַת' בְּתוֹף אִימָא לְבַד וְאִז נִתְקַשְּׁרוּ יַחַד ב' חֲצָאֵי זֶה בְּזֶה חֲצֵי קוּ הָאֲמָצְעֵי בְּחֲצֵי הָאֲחֵר וְהָרִי נִשְׁלַמוּ בְּגוּף א' קָשׁוּר זֶה בְּזֶה בְּבַחֲיֵי ג' קוּיֵי חַג"ת כְּלוּלִים בְּנַה"י פְּנוּדָע כִּי ב' בַּחֲיֵי יֵשׁ לז"א בְּסוּד הָעֵיבוֹר וְהָרֵאשׁוֹנָה הֵיא ג' יְמֵי קְלִיטָה כִּי בָּהֶם הָיָה תִיקוֹן א' וְנִק' הַתְּחִלַּת הַתִּיקוֹן וְהוּא כִּי עָמָה נִתְהוּוּ בְּסוּד קוּיִם וְגַם כִּי הֵם נִכְלָלִין זֶה בְּזֶה וּמְלַבִּישִׁים זֶה אֶת זֶה וְע"ז מִתְקַשְּׁרִין קֶשֶׁר אַמִּיץ ג' כְּלִילִין וְקָשׁוּרִין בַּג' לָכֵן לֹא נִשְׁאַרוּ בְּסוּד ו"ק מִמֶּשׁ וּבְדָרָף קוּיִם אֵלָּא בַב' הַתּוֹעֵלֶת שֶׁהָיוּ דָרָף קוּיִם וְגַם שֶׁנִּכְלָלוּ וְנִלְבִּישׁוּ וְנִקְשְׁרוּ בַּג' אֵל ג' וְהָיָה קֶשֶׁר אַמִּיץ מְאוּד אַחַר ג' יְמֵי הַקְּלִיטָה נִיתְסַפַּף בָּהֶם תִּיקוֹן אַחַר וְהוּא הַבְּחִי' הַב' כִּי בְּכָל א' מִהוֹ"ק נִכְלָלוּ כָּל הַז' בְּסוּד כ"א אֲזַכְּרוֹת דְּתַפְלִיין.

וְהַגְּוֵה נִבְאָר תְּחִלָּה עֲנִין תִּיקוֹן הַפְּלִי' בַּד' זְמַנִּים שֶׁהֵם ג' יְמֵי הַקְּלִיטָה וּמ' יוֹם וְג' חֲדָשִׁים וְתְּשֻׁלוֹם חֲדָשֵׁי הָעֵיבוֹר וְאַח"כ נַב' עֲנִין הַנִּצּוּצוֹת וְאַח"כ עֲנִין הָאוֹרוֹת הַגְּוֵה בַּג' יְמֵי הַקְּלִיטָה נִתְקַשְּׁרוּ כָּל בַּחֲיֵי הַפְּלִים ע"י טַפַּת הַזַּיּוּג הַנְּ"ל וְנַעֲשׂוּ בַּג' בַּחֲיֵי קוּיִם וְאַח"כ

נתקנו בפְּרָטוֹת הַזֵּה פְּלִים דו"א פֶּל בַּחִי בְּעֶצְמָה וְהִנֵּה תַּכְלִית תִּיקוּנָא הוּא בִּי"ב חֲרָשִׁי
הַעֵיבוֹר וְכַשְׁנַחֲלִי ז"ס בִּי"ב חֲרָשִׁי עֵיבוֹר נִמְצָא פִּי כָּל נ"א יוֹם וּמְחֻצָּה נִשְׁלָמָה סִפִּיא א'
לְהַתְּבַרֵּר וְלְהַתְּקוֹן וְהָרִי נַת' י"ב חֲרָשִׁי הַעֵיבוֹר בְּבַחִי הַפְּלִי אֲמָנָם צָרִיךְ שְׁתַּדַּע ג"כ פִּי גַם
בְּעֵיבוֹר הַזֵּה יֵשׁ בַּחִי מוֹחִין כַּמ"ש לְקַמֵּן וְשֵׁם ית' מְצִיאוֹת' בְּבַחִי הַפְּלִים שֶׁל הַמּוֹחִין
אִימָתִי נִתְקַנִּי וְנִבְאָר בַּחִי הַנִּיצוּצִי שְׁצָרִיכִי יוֹתֵר זְמַן לְהַתְּתַקֵּן.

הִנֵּה נוֹדַע פִּי בַּג' יְמֵי הַקְּלִיטָה פְּכָר מִתְּחִיל בְּעֵיבוֹר קֶצֶת חִיו' כַּמְשֻׁרוֹ"ל עַל אֲנִטוּנִינוֹ
שֶׁהַשֵּׁיב לְרַפִּינוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁא"א לְבָשָׁר שִׁישָׁה' ג"י בְּלִי מְלַח וְהִנֵּה בִּיו' א' נִכְנָסוּ בּוֹ ו'
נִיצוּצוֹת בְּאוֹתוֹ מְחֻצֵי דְכָלִי שֶׁנִּתְקַשְּׁרוּ בְּתוֹךְ אַבָּא וְאֵלּוֹ הוּא נִיצוּצִין נַעֲשׂוּ פְּדֻמִּין קוֹ א'
שֶׁהוּא סוּד ו' אַחַת לְהַתְּחִיֹּת' וְלְהַמְשִׁיכ' וְלַחֲבַר' בְּקוֹ יְמִין דַּא"א וְאַבָּא שְׁשֵׁם עוֹמְדִים.

וּבִיּוֹם ב' נִכְנָסוּ ו' נִיצוּצִין בְּאוֹתוֹ מְחֻצִית דְּכָלִים שֶׁנִּתְקַשְּׁרוּ בְּתוֹךְ אִי' וְאֵלּוֹ הוּא נִיצוּצִין
נַעֲשׂוּ פְּדֻמִּין קוֹ א' שֶׁהוּא סוּד ו' א' לְהַתְּחִיֹּתָם וְלְמַשְׁכֵּם וְלַחֲבַרְם בְּקוֹ שְׁמָאֵלִי דַא"א וְאִי'
שְׁשֵׁם עוֹמְדִים.

וּבִיּוֹם ג' שְׁאֵז נִתְּנוּ כָּל הַב' חֻצָּאֵי פְּלִים בְּאִימָא וְאוֹתוֹ קוֹ אֲמָצְעִי שֶׁהִיָּה נַחֲל' לַב' עֵתָה נַעֲשׂוּ
קוֹ א' שְׁלֵם אֲמָצְעִי כַּנּוֹ' הִנֵּה נִכְנָסוּ בּוֹ ז' נִיצוּצִין אַחֲרֵים לְקַשֵּׁר וְלַחֲבַר וְלְהַתְּחִיֹּת זֶה הַקּוֹ
הָאֲמָצְעִי. וְאַמָּנָם הוּא נִיצוּצִין הֵם לְצוֹנְרָךְ ז"א עֲצָמוֹ פִּי עֵתָה נִשְׁלָמוּ בּוֹ ג' וְוִין נִנְעֶשֶׂה ח"י
פִּי בַּג' יְמֵי הַקְּלִיטָה נִכְנָסוּ בּוֹ הַחִיּוֹת לְבַד שְׁלֵא יִסְרַח וּמִשֵּׁם וְאֵילָךְ נוֹסַף בּוֹ תִּיקוּן אַחַר
נַעַד עֵתָה הִנֵּה הַתִּיקוּן הַא' שֶׁל הַחִיּוֹת וְלְקַשֵּׁר' בְּסוּד קוּיִם וְהַנִּיצוּץ הַזֵּה הוּא לְהַשְׁלִים הַי"ט
נִיצוּצוֹת שֶׁה' נִגְדַּד מְלוּי דַמ"ה.

וְהַעֲנִין פִּי נַת"ל פִּי הַרַפ"ח נִיצוּצִין שֶׁנִּשְׁאָרוּ בְּכָלִים סָבֵל דְּגַרְמֵי הֵם נִמְשָׁכִים מַד' שְׁמוֹת
ע"ס"מ"ב וְהִנֵּה ג"ר הֵם נִיצוּצוֹת ז"א וְנִיצוּצוֹת שֵׁם ב"ן הוּא בְּנוּק' וְהִנֵּה תַּחֲלָה לּוֹקַח
הַז"א הַחִיּוֹת שְׁלֹו מְצַד עֲצָמוֹ שֶׁהוּא שֵׁם מ"ה שֶׁהוּא בַז"א וְאַח"כּ נִכְנָס בּוֹ חִיּוֹת מִשֵּׁם ס"ג
שֶׁהוּא מְאִימָא וְאַח"כּ נִכְנָס בּוֹ הַחִיּוֹת מִשֵּׁם ע"ב שֶׁהוּא בְּאַבָּא.

וְאַמָּנָם נַת' פִּי הַמְּלוּיִם הֵם גְּרוּעִים מִהַפְּשׁוּטִים וְלָכֵן תַּחֲלָה נִכְנָסִים הַמְּלוּיִם שֶׁל שְׁמוֹת הַנּוֹז'
וְאַח"כּ נִכְנָסִים הָאוֹרוֹת הַיּוֹתֵר מְשׁוֹנְבָחִים שֶׁהֵם הַפְּשׁוּטִים וְלָכֵן נִמְצָא שֶׁהַחִיּוֹת הַיּוֹתֵר
מוֹעֵט מְפֹלֵם אֲשֶׁר הוּא מְהָרְאוּי שִׁיכְנָס רֵאשׁוֹן הוּא שֵׁם מ"ה (שֶׁהוּא) שְׁמֵלּוּי גִי' י"ט
שֶׁהֵם סוּד י"ט נִיצוּצִין שֶׁנִּכְנָסוּ בַּג' יְמֵי הַקְּלִיטָה הַרְאִשׁוֹנִים וּבְפָחוֹת מְמֵלוּי שֵׁם זֶה אֵין
חִיּוֹת מְסַפִּיק לַז"א אֲפִילוֹ בְּצִימָצוּם.

וְדַע פִּי ג' וְוִין אֵלּוֹ שֶׁנִּכְנָסוּ בַּג' יְמֵי הַקְּלִיטָה הֵם בַּחִי ג' אֶלְפִין שִׁישׁ בְּשֵׁם מ"ה עֲצָמוֹ אַח"כּ
נִכְנָס בּוֹ חִיּוֹת מְצַד אִימָא וְהוּא מְלוּי דַס"ג שֶׁהֵם ל"ז נִיצוּצִין בַל"ז יְמִים אַחֲרֵים וְאַם
תַּחֲבַר' בַּג"י הַקְּלִיטָה יִהְיֶה מ' יוֹם שֶׁל יְצִירַת הַנֶּלֶד וְהַעֲנִין פִּי בַּג"י הַקְּלִיטָה עֲדִיין לֹא נִכְנָ'
רַק מְלוּי שֵׁם מ"ה שֶׁהוּא חִיּוֹת הַז"א עֲצָמוֹ וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהַצְטִייר עֲדִיין מִעֲצָמוֹ לוֹלִי עַד
שִׁיִּצְטָרֵף עִמּוֹ טָפָה אוֹד' שֶׁל הַנְּקֵבָה אִמּוֹ וְהִיא מְצַטְיִירַת כַּפּוֹדַע פִּי נִיקוּד צִירִי בְּאִימָא
כַּפּוֹדַע וַז"ס ג"כ וַיִּצְרַךְ אֱלֹהִים שֶׁהוּא הַבִּינָה אֶת הָאָדָם הוּא שֵׁם מ"ה דַז"א הַמְצַטְיִיר ע"י
שֵׁם ס"ג שֶׁהוּא בְּאִימָא לָכֵן גַּם אַחַר שֶׁנִּכְנָסוּ בּוֹ ל"ז נִיצוּצִין מְלוּי ס"ג שֶׁהוּא מ' יוֹם נִגְמַר
צוּרַת הַנֶּלֶד וְהִבּוֹן זֶה.

גם תבין בזה ענין עולם היצירה הנק' א"ל הוי"ה כמ"ש והענין פי בהיגמר לכנוס בז"א מלוי י"ט דמיה ומלוי ל"ז דס"ג הם בגי' אל הוי"ה ואז נגמר ציורו ונק' עולם היצירה פנודע פי ז"א מקנן ביצירה ונק' הז"א אז א"ל הוי"ה פי מאז והלאה אחר המ' יום אין שום יצירה בשנינו בעיבור רק שמתגדלים אבריו אשר כבר נצטיירו ואין עוד בחי' ציור מןודשית אחר מ' יום אח"כ נכנס בו מלוי ע"ב שהוא החיות דמצד אבא הם מ"ו ניצוצות במ"ו יום אחרים ועם המ' הנז' פ"ו ימים שהם ג' ימי חדשי הלכנה בקרוב ונהרי הנפר העופר בג' חדשים כמו שארוז"ל והנה עתה נשלמו ג' מלויים שהם עס"מ שהם י"ט לז' מ"ו בגי' ק"ב והוא סוד קב חרובין דרחב"ד שעיקר הם הניצוצין דחלק ז"א שהיה עד עתה חרובין חזרו להתקן ע"י שנקנסו בז"א בסוד חיותו ע"י עיבור ועתה נעשה הז"א אדם בסוד אדה"ר שהיה חלתו של עולם זהו סברת ב"ה מקב לחלה פי עתה היא חלה של עולם ע"י קב זה אף ביש אמרי כוי הם קביים לחלה א' קב טוב וא' קב רע והם קב חרובין וזהו הקיטע יוצא בקב שלו כמ"ש לקמן וז"ס רוצה אשה בקב ותפלות להיותה גבורה ודינים שהם מצד הנקבה שהיא המלכות ב"ן פנודע וכבר ידע' פי לא נתבר' עתה רק החלק הראוי עתה להעשות מהם בחי' ז"א ובהכרח כל הרפ"ח ניצוצין נשארים למטה ואין נגמרים להתברר עד ביאת המשיח ב"ב בסוד בלע המנות לנצח פי הקליפה הנק' מיתה הנמשכים מאלו המלכים שמתו אח"כ בשאר חדשי העיבור נגמרים שארי רפ"ח ניצוצין פנודע פי ימי הריון של ט' חדשים הם גי' הריון שהם רע"א ימים והולד נולד ביום רע"א ונמצא פי י"ח ניצוצין מהרפ"ח נכנסו בג' ימי הקליטה ור"ע ניצוצין בר"ע ימים אחרים ולפי שיש מי שקולטות ביום א' ואינם אלא רע"א ימים ויש מי שקולטות לב' ימים ואינם אלא רע"ב ויש שקולטות לג' ימים שהם רע"ג ימי ההריון ונמצא פי ימי הריון אינו אלא רע"ע יום פגוד ר"ע ניצוצין שנקנסים בהם.

אמנם הספ' הוא בבחי' הניצוצין אם נקלטין ביום א' או בב' או בג' ואלו הג' ימים מלבד ימי ההריון שהם רע"ע פנ"ל והנה נשלמו בחי' הניצוצות בט' חדשי העיבור ולקמן נבאר מציאת ניצוצין שבמוחין אנ"ף איך נתקנים בט' חדשים אלו.

ונבאר בחי' אורות שאמרנו לעיל שיימי עיבורם הם ז' חדשים לבד והענין פי ז"ח הם מחסד עד המל' וכ"א נתקן בחודש א' והנה בחודש א' נגמר אור החסד להתברר פי הוא העליון שבכולם וגם שהוא קו ימיני ואחריו הת"ת והיסוד נתקנו בב' חדשים האחרים להיותם מקו האמצעי שהוא רחמים ואח"כ נתבררו ד' אחרים בד' חדשים אחרים האחרונים והטעם פי הגבורה היא קו שמאל והוא דין גם ההוד מלבד היותו קו שמאל גם הוא ירף שהוא לבר מגופא פמבואר אצלנו ושם אחינת בסוד ירף יעקב לכן לא נתברר ההוד לגמרי עד זמן היניקה גם הנצח להיות נגד ההוד ותמיד קשור עמו אשר שניהם לבר מגופא ותנונייהו הם פלגי דגופא קשורים יחד ועליו נאמר בהדי הוצא לקי פרבא לכן גם הוא לא נשלם להתברר לגמרי עד זמן היניקה לכן כל אלו לא נתבררו עד החדשים האחרונים פי הקליפה הנה אחינתם בהם יותר מיוחדים מאחרים ולקמן ית' ענין הנו"ה שלא נתבררו לגמרי מה ענינם ועוד ית' ענין האורות דבחי' מוחין איך נתקנו בז' חדשים הללו.

והנה בנה תבין משארז"ל כי הולד דר ג' חדשים הראשונים במדור התחתון כו' והענין
פי ג' מדורות אלו הם ג' מקומות ויסודות שיש באימא פנ"ל שהם יסוד הבינה ויסוד
התבונה ומקום התורה והנה בג' חדשים הראשונים הוא בנה המדור העליון האורות
והניצוצים באמצעי הפלים בתחתון והזיווג של ג' חדשים הראשונים הוא בנה מדור
התחתון כדי להתחיל בו תיקון הפלים בתחלה שצריכים יותר זמן ולכן אז הזיווג קשה
לאשה ולולד פי כפר בג' ימי הקליטה יהיה שם הזיווג ה"ח והספיק זיווג ההוא לצורך
הפלים והאשה ובג' חדשים עולים הפלים במדור האמצעי עם הניצוצים עצמם ואז הזיווג
בג' חדשים אמצעים הוא במדור אמצעי שהוא מקום התורה שאינו מקום יסוד וזיווג לכן
הוא קשה לאשה אמנם ולולד הוא יפה לפי שזהו זיווג הא' שלהם שהם הניצוצות ובג'
חדשים אחרונים עולים הפלים והניצוצים עד מקום האורות במדור העליון ושם הוא
הזיווג באותם ג' חדשים לכן יפים לאשה ולולד פי זה הזיווג הראשון שלהם וגם הוא
מקום זיווג שהוא יסוד דבינה ואח"כ מתגלים כולם בעת הלידה.

ונבאר עתה הטעם למה היה הפלים בסוד עיבור י"ב חודש והענין פי הנה א"א בעת
העיבור הזה נכלל גם הוא ג' גו' ג' פי נה"י שלו נכלל בחג"ת שלו ואז קיבלו נה"י שלו
הארת מחג"ת יען נכללו בהם והרי הם ו' הארת בנה"י ג' מפאת עצמן וג' מפאת פליות
חג"ת שהאירו בהם גם החג"ת נכללו מנה"י פי כמו שנה"י נכללו מחג"ת גם חג"ת נכללו
מנה"י ונשארו פליות בהם הרי הם ו' בחי' אחרות וכולם הם י"ב בחי' לכן נמשך העיבור
פל זמן זה.

גם טעם א' מפני או"א פי הנה גם הם נזדונו יחד לצורך עיבור זה דזו"נ פנ"ל והנה אבא
יונק שפעו והוא נמשך מהמזל הח' דדיקנא דא"א ושם נת' פי יש בו ג' הויו"ת דיודין
שיש בהם י"ב אותיות דיודין וכדי לקבל זו"נ הארה מאותם י"ב יודין נתעכבו בעיבור
י"ב חודש.

גם טעם א' מפני הז"א עצמו והוא ע"ד הנז' פי גם הוא הנה"י שלו נכללו בחג"ת שלו
וחג"ת שלו מנה"י שלו והרי י"ב בחי'. גם טעם מפני הז"א עצמו פי יש בו בחי' חג"ת
ועלו הד' תחתונים שבו שהם נהי"ם וכללו כ"א מהם בכל הג' דחג"ת שהם ד"פ ג' הם
י"ב.

גם טעם אי כולל לזו"נ פי הנה המלכות נכללה בג' שהם נה"י דז"א פי שם מקומה תדיר
בסו' וירא והנה באר בשדה והנה שלשה עזרי צאן רובצים עליה הרי ג' פלולים במל'
גם הנה"י עצמם נכללים כ"א מהג' עליונים שעליהם שהם חג"ת הרי ו' פלולים אחרים
בנה"י ועם הג' שבמל' הרי י"ב.

נדע פי בעיבור די"ב חודש הוא העיבור שרמזו אליו בזוהר הנק' קו המדה ונמצא בכ"י
זו"ל נטיעות אשמהו תמן תריסר ירחי שתא וכו' ונטיעות אלו הם זו"נ דאתנטעו במעי
דאימא ואיתרביאו תמן יע"ש איף העיבור בסוד העשייה ונגדם ימי הקליטה והיניקה
בסוד היצירה ונגדם מ' יום דיצירת הולד פי אז נק' אלם והגדלות בסוד בריאה ונגדם
שאר חדשי העיבור אמנם נחלקת לב' פי יש גדלות דצ' ויש גדלות דל' וכן יש גדלות
אבא וגדלות אימא ואימא נגד בריאה והם ג' החדשים הראשונים שהופך העבור ואבא
אצילות נגד שאר החדשים וכל הנז' בסוד נ"ר נ"ח והבן זה מאוד.

סליק פֿרק יו"ד: פֿרח יא הנה בפֿרק שְקדמ נת' איך נוצר העוֹבֵר בְּהַמְשָׁךְ קדְשֵי הַעִיבוֹר
בְּבִטָּן אִימָא וּכְבָר נת' פֿי בחי' זו נק' מְשׁוּרָה וְאֵז הִנֵּה הו"א בְּבַחֲחִי מִיָּם וְהַעֲנִן פֿי לְהִיּוֹת
שְׁעֵתָה הו"א נַעֲשֶׂה בַחֲחִי מִיָּם אֵין פֿאן צוֹרֵךְ אֶל הַמְשָׁקֵל פֿי הַמִּיָּם.

נְמַדְדִּין בְּמְשׁוּרָה שְׁהוּא פֿלי הלח וְלֹא נִשְׁקָל בְּמִשְׁקָל אִמְנָם צָרִיךְ בַּחֲחִי אַחֲרֵת לְמַדְתָּם וְהוּא
בַּחֲחִי הַה' שֶׁל הו"ה פֿי עַד עֵתָה פֿשְׁקֵינָת' הַטְּפָה בְּסוּד אֲוִיר הִיָּתָה נְמַדְדָת ע"י הַמְשָׁקֵל ע"י
הַהוּא אֲבָנָא דְאִיהוּ י' פֿנ"ל אַף עֵתָה שְׁנוֹתָן ז"א תוֹךְ אִימָא הִיא ה' עֵילָאָה נַעֲשִׂית הַה' בַּחֲחִי
הַמְשׁוּרָה לְמַדּוֹךְ בּוֹ אֵלוֹ הַמִּיָּם לַעֲשׂוֹת בָּהּ בַּחֲחִי צִיּוֹר מְקוּם מְקוֹנְבִּיבִית קִיבּוּל בְּתוֹכָהּ
אוֹתָהּ הַטְּפָה, שְׁנַעֲשִׂית עֵתָה בַּחֲחִי מִיָּם שְׁלֹא יִתְפָּשְׁטוּ וְיִתְפָּזְרוּ לְכֵן אֵלוֹ הַמִּיָּם הֵם צָרִיכִים
לְמְשׁוּרָה א' שְׁתַּעֲשֵׂי בְּבִית קִיבּוּל פֿשִׁיעוֹר אוֹתָם הַמִּיָּם בְּסוּד עִיבוֹר פְּדִי לְצִיּוּרָם וְנַעֲשֶׂה
פֿלי הַגּוֹף הַמְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּתוֹכָהּ אֶת הַמִּיָּם הַיָּפֵךְ מֵהַ שְׁנַעֲשֶׂה אַח"כּ פֿנִימִים אֶל הו"א אַחַר
שְׁנוּלָד וְהו"א נַעֲשֶׂה גּוֹף הַמְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּתוֹכּוֹ בְּזִמְן הַמְּוַחֲזִין פֿי אֵז נק' מְדָה וְלֹא מְשׁוּרָה.

וּנְבָאָר עֵתָה אִיךְ הו"א נק' מִיָּם וְאַח"כּ נְבָאָר אִיךְ הַבִּינָה נַעֲשִׂית מְשׁוּרָה. וְהַעֲנִן פֿי הִנֵּה
נַת' פֿי טְפָה זו נְמִשְׁכָּה מֵהַחֲכָמָה שְׁהוּא שָׁם ע"ב דְּיוֹדִין גִּי חֶסֶד וְנוֹדַע פֿי הַחֶסֶד הוּא בַּחֲחִי
מִיָּם הָרִי אִיךְ נִתְפָּשְׁטוּ וְנַעֲשִׂים בְּסוּד הַחֶסֶד הַנֶּקֶט מִיָּם וְהַעֲנִן פֿי הִנֵּה הו"א נַעֲשֶׂה בְּבַחֲחִי
ג' פֿלִילִין בַּג' וְאֵלוֹ הַג' הֵם סוּד וִיס"ע וִיב"א וִיט"ט שְׁמֵהֶם יוֹצֵא שָׁם ע"ב וְזֶה נֶרְמַז
בְּתוֹסְפָתָא עַל פ' בְּשִׁלַּח עַל פֿסוּק וַיִּסַּע וַיִּזְלַח תְּלַת רִיחִין דְּכִלְלִין בִּי תְּלַת הו"י שְׁקִיעִין כּו'
בַּע"ב אֲתוּוּן אֶהְדָּרֵן לְאַתְרֵיהּ ע"ש וְהִבֵּן הִיט' עֲנִין שָׁם ע"ב אֲשֶׁר בְּחֶסֶר מֵהַ עֲנִינוּ וְהַעֲנִן
פֿי כָּל שָׁם ע"ב זֶה אַע"פ שְׁנִחְלַק לַג' בַּחֲחִי פֿי הָרִי פ' וִיס"ע הוּא בְּחֶסֶד וִיב"א בְּגִבּוּרָה
וִיט"ט בַּח"ת עכ"ז כָּל שָׁם ע"ב הוּא בְּחֶסֶד פְּנוּדַע וְהַטְּעַם פֿי הוּא בְּחֶסֶד שְׁבַחֲסֵד וְחֶסֶד
שְׁבַגְבוּ וְהַחֶסֶד שַׁבַּח"ת וְהִבֵּן זֶה הֵיטֵב פֿי עִם שְׁהִיּוֹת שָׁם זֶה בַּח"ת הִנֵּה הוּא בְּבַחֲחִי חֶסֶד
שַׁבַּח"א מֵהַג' אֵלוֹ וְלְכֵן כָּל שָׁם ע"ב הוּא כְּלוֹ בְּחֶסֶד וְהִנֵּה אֵלוֹ הַמִּיָּם הִנֵּה בְּהֵם בַּחֲחִי ע"ב
מִיָּם מִיָּם הֵם כְּלוֹם הַעוֹרְבִים יַחַד בְּטְפָה הַהוּא וּמְעוֹרְבִים זֶה בְּזֶה וְלְכֵן הַבִּינָה נַעֲשִׂית
בַּחֲחִי מְשׁוּרָה לַכ"א מֵאֵלוֹ הַע"ב מִיָּם כּוֹחוֹת מִיָּם הָאֵלוֹ פְּדִי שַׁכ"א הִנֵּה נְבַדָּל מִחֲבִירוֹ
וּז"ס שֶׁל ע"ב גְּשָׁרִי שֶׁל מִיָּם הַחֶסֶד פֿי הַגְּשָׁרִים הֵם בַּחֲחִי צִיּוֹרוֹת אֲשֶׁר בְּתוֹכָם בֵּית
קִיבּוּל אֶל הַמִּיָּם הֵם שְׁיִתְפָּשְׁטוּ ע"ב מִיָּם כּוֹחוֹת שְׁיִשׁ בְּמִיָּם הֵם בַּע"ב צִיּוֹרוֹת כָּל בַּחֲחִי
א' בְּצִיּוֹר א' הַמִּיּוֹחַד אֵלָיו וּז"ס מִיָּם מִדְּ בְּשַׁעֲלוֹ מִיָּם וְכו' וְנֶרְמַז בַּפ' תְּרוּמָה וּבַפ' וְאֶתְחַנֵּן
וְז"ל גְּלִיף וְאֶתְמַקִּין כ"ה אֲתוּוּן בְּרִזָּא דִּיחֻדָּא דְכְּתִיב בְּשִׁמְעַ יִשְׂרָאֵל וְכו' יַעֲקֹב בְּעָא
לְתַקְנָא לְתַמָּא אֵינוֹן ב"ש כַּמִּל"ו כ"ד אֲתוּוּן כּו' פֿד אֲשַׁתֵּל מְשַׁכְּנָא לֹא מְלִיל אֶלָּא בְּרִזָּא
דַּכ"ה אֲתוּוּן פֿי פֿי הִנֵּה פ' ש"י הוּא נְגִד ו' סִיטְרָאִי דו"א וּב"ש כַּמִּל"ו הֵם ו' סִיטְרִין
דְּנוֹק' פֿי עֵתָה בְּסוּד הַעִיבוֹר הֵם בְּסוּד ו"ק כּו' וְכַנֵּן בַּפ' תְּרוּמָה וְז"ל וַע"ד דּוּכְרָא בּו'
סִיטְרִין בְּקָרָא דְשִׁמְעַ יִשְׂרָאֵל דְאֵינוֹן שִׁית תִּיבִין וְנוֹק' בּו' סִיטְרָאִין ב"ש כַּמִּל"ו שִׁית תִּיבִין
וְנֶמְצָא פֿי אֵלוֹ הַמִּיָּם שְׁהֵם בְּבַחֲחִי זו"נ הֵם מְדַתָּן נַש"ב כ"ה לְדוּכְרָא וְכ"ד לְנוֹק' שְׁהֵם מ"ט
וְכַד הו"י מְשַׁכְּנָא בְּשִׁלְיָמָא אֲשַׁתְּלַמְתָּ אַף אִיהִי לַכ"ה וְהו"י נַש"ב וְנֶמְצָא פֿי הַבִּינָה נַעֲשִׂית נ'
שְׁעָרִים לְקַבֵּל ג' מִיָּם מִיָּם אֵלוֹ מְשׁוּרָה אֵלֵיהֶם בְּסוּד נ' שְׁעָרִים שְׁבָה הַמְקַבְּלִים נ' מִיָּם
שְׁבַטְפָה הַנּוֹ וּז"ס מִיָּם מִדְּ בְּשַׁעֲלוֹ מִיָּם פֿי הַבִּינָה נק' מ"י פְּנוּדַע וְהוּא בְּסוּד נַש"ב שְׁבָה
פֿמְנִין מ"י וַע"י מ"י שְׁעָרִים אֵלוֹ מִדְּ בְּשַׁעֲלוֹ מִיָּם וְנַעֲשֶׂה הַמְדִידָה שְׁהִיא הַמְשׁוּרָה הַנּוֹ
בֵּית קִיבּוּל אֶל הַמִּיָּם.

וביאור זה הנלע"ד כי נודע כי טפת הזכר הוא ה"ח הנמשכים מע"ב שבחכמה ולהיות' משם הם בסוד ע"ב מיני מים כמנן שם ע"ב וכמנן חסד ובכחי היותם נחלקים לה"ח וכ"א כלול מיו"ד נעשים חמשים מיני מים וטפת הנקיבה היא ה"ג הנמשכים מאימא והם סוד ה' אצבעות היד ואלו נק' שעלו שהיא המידה של האדם ע"י ה' אצבעותיו ואלו הה"ג נעשו בית קיבול אל הה"ח ונודע כי החסדים מגדלים את זו"נ לכן נחלקים לנ"ה ולכ"ד והבן כ"ז אע"פ שנת' בקיצור.

והנה גם משורה זו נק' מדה אלא שהוא מדת הלח לכן מדה גי' מ"ט שהם כ"ה דז"א וכ"ד דג'ק' כי הבינה נעשים מדה ומ"ט אתנוין דמימי זו"נ וכד אשתלים משפנא ונעשו כ"ה כ"ה שהם נ' אז הוא ע"ה של תיבת מדה כי לכן נק' מדה לב' בחי' כי היא לבדה נק' מ"ט ונה פד לא אשתלים משפנא וע"ה של התיבה הוא בגי' נ' שהוא פד אשתלים משפנא והבן זה וז"ס בפ' תרומה ע"פ מי מדד בשעלו מים ר"ח מתני הכי דא חסד כי מי חוזר אל הבינה ומים אל החסד וע"ש ותבין רוב המאמר.

והנה אעפ"י שנת' כי מים נק' בעת העיבור ואחר שנולד נעשו רקיע עכ"ז גם בעיבור עצמו הנה בו ג' בחי' בדרך כללות עם שכולם נק' מים והענין כי הנה המים לא נתפרשו מהם הקליפות ונעכירו דבהם עד דאתקרושו ואתעבידו רקיע כנז' פ' תרומה והנה תחלה היתה אור ואח"כ נעשו מים וזהו בג' חדשים הראשונים ובהיותה מים עדיין הקליפות נעלמות בהם ומתערבות בתוכה בסוד משארז"ל ג' חדשים הראשונים קשים לאשה ולולד מפני הרע אשר שם בסוד ג' שנים הראשונים הנק' שני ערלה ונודע למה הם ג' בסוד ג' קליפין ונמצא כי בג' חדשים הראשונים אז העכירו דאינון מים אתגלו יען כי עתה מתחילין מים להתקרוש ונעשה רקיע והוא סוד עור התינוק שמתחיל להתפשט אחר ג' חדשים הראשונים.

ונודע כי העור מן הרקיע כנז' פ' יתרו גם הוא דמיון הרקיע המתפשט ומשוך על מה שבתוכו והענין כי הקליפה אשר היתה מתחלה מעורבת במים יצאה לחוץ ונתגלית בסוד שער שעל העור ונודע כי לית ס"א דלית ביה נהירו דקיק דקדושה ואות ו' שבתוך אותי' רע הוא ההוא נהירו זעיר שבקליפות העור וחבורם יחד נקי עור ולא עלה זה עד אחר ג' חדשים הראשונים שיצא הרע לחוץ בסוד העור עם ההוא זעיר דנהירו דסיטרא דקדושה הנק' ו': פ'ק יב אחר שנת' בפרקים הקודמים איך נתקן העובר במעי אמו והיו בו ג' עיבורים די"ב וז' וט' לג' בחי' שהם אנ"ף ונשם יעדנו לבאר ענין המוחין של העובר איך גם הם נתקנים בג' עיבורים אלו כי גם יש בהם הג' בחי' שהם אנ"ף וצריכין אנו לבאר בתחלה מה ענין אלו המוחין בכללם ואח"כ ית' כל בחי' ובחי' במקום הראוי לה.

דע כי הנה נת' פ'ק כי ג' זמנים יש אל הז"א א' הוא עיבור הא' הב' זמן היניקה הג' הוא זמן עיבור הב' דמוחין ודגדלות שית' לקמן והנה נת' ג"כ כי בעיבור הא' הוא סוד ו"ק אלא שהם כפולי' אלו באלו ג' כלילין בג' כי לא נתגלו רק ג' תחתונות ובניק' נתגלו ו"ק גמוריי' ונתפשטו ממה שהיו בתחלה כלולים ונעלמים ג' גו' ג' ובעיבור הב' נתגלו בו גם הג"ר הנק' מוחין ואז הוא שלם בי"ס גמורות ואמנם דברים אלו נראו תמוהים כי הרי מבשרינו אחזה אלוה' כי העובר בהיותו במעי אמו יש לו כל רמ"ח אברים וי"ס שהם ו"ק הגוף וגם יש לו ראש ומוחין אחר ג' חדשים הראשונים שהוכר העובר ואין אנו

רואי תוספת במספר האברי רק שהאברי עצמן שהיו בו בתחלה מתפשטים ונגדלים מעט מעט כל זמן עד היותו גדול אמנם אין שינוי במספר האברי ומכ"ש שיש לו בחי' אלו בזמן היניקה ואיך נת"ל כי אין המוחין נכנסי' בו עד תשלום י"ג שנים ע"י עיבור הב' ואין לו מוחין לא ביניקה וכ"ש בשעת עיבור הא'.

גם תימה אחרת איך נת' כי ביניק' יש ו"ק וקלא גם אנו רואים שיש לו גוף שלם בי"ס. אמנם ביאור זה התחלנו לבאר לעיל והענין בקיצו' גדול כי אמת הוא שבכל ג' זמנים הנז' יש בחי' י"ס בין לעיבור בין לתינוק היונק ויש להם גוף מו"ק וראש בג' מוחין אף הענין בהיותו בזמן העיבור הא' אנו רואים שכל שיעור העובר אינו זולת ג' תחתונים לבד וכן הג' מוחין שלו הוא פאבן דומם בלי דעת כלל פאלו אין בו מוחין ואח"כ בזמן היניקה הו"ק שלו מתארכי' יותר וג' מוחין מתעוררי' קצת להיות בהם הבנה לדברי' המוכרחי' לבכות ולשאול מאמו ע"י בכייתו ורמיזתו וכן הוא הולך וגדל ממדריגה למדריגה אף עדיין שכלו אטום ואין בו גילוי דעת ואחר שיונק אז מתחיל לאכול חטה ועלה בו הדעת כמשארז"ל אילן שאכל אדה"ר חטה היתה ולכן נק' עץ הדעת ואז מתחיל הדעת להתעלות בו ולהתנוצץ עד היותו בן י"ג שנה ויום א' ואז נק' איש גמור ונדעתו כשאר בני אדם אלא שעדיין אין לו כ"כ ישוב הדע' וע"י המשפך זמן מתגלה בו הדעת וניתוסף להיו' מיושב בדעת.

והנה הדברים תמוהים מאוד מאוד שיש בו דעת ויש בו מוחין אפ"ל בימי עיבורו איך משתנה הדעת בכל הזמנים הנז' אף סוד הענין כי הקטן כל זמן שהוא קטן הוא תכלית הגבורות והדינים פנראה בחוש כי הקטן הוא אכזרי ובעל חיקמה יתירה וכעס הרבה וכל מה שהולך ומתגדל מתיישוב בדעתו ומתבטל ממנו הפעם והחיקמה כי הזקנה והשיבה גורמים רחמים אף הקטנות גורמים אכזריות ודין ונהו הטעם למה נק' הז"א בשם ז"א ואו"א נק' זקנים ואריף נק' עתיק דעתיקין בסוד השיבה הגדולה מהזקנה והטע' כי הנה הא"א הוא תכלי' הרחמי' כמ"ש באדרא בהאי עתיקא פולא ימינא ורחמי גו רחמים ולית ביה דינא כלל ואו"א יש בהם גילוי מעט אל הדינים ונק' זקני' אף לא עתיקי' וז"א להיותו בחי' דינים וגבורות המתגלים בו דאית ביה ימינא ושמאל' וכמה גבורים סומקין אתפשטו ביה ואפ"ל ברישא כנז' באדרא לכן נמשל לקטן ונק' ז"א הרי נת' כי הקטנות גורם לדינים והזקנה והשיבה מורים על רחמים.

והנה ז"א בעצמו יש בו מדריגות ובהיותו תחלה תכלית הקטנות שהוא זמן עיבור אז פולו דינים גמורים ואין המוחין שבו שהם ג' מוחין שבו שהם יותר רחמי' מו"ק פנודע הנה גם הם דינים גמורי' לכן הוא אכזרי ובעל חיקמה ואין בו ישוב הדעת כי הדין מהאש יצאה והאש אינה שוקטת כי היא אש אוכלת ושורפת כל אשר תמצא ואינה נחה במקום א' וכן מעשה הקטן בלי ישוב וכולו דינים והנה בעת עיבור הא' אשר גם המוחין הם דינים גמורים אין נחשבים למוחין וכמאן דליתנייהו דמי כי המוחין הם תמיד בחי' רחמים שהם ג"ר שהם רחמים וכינון שאר הם דינים גמורים אף נקראים מוחין ולא עוד אלא אפילו גם האמצעי' שבו שגם הם רחמים בערף ג' תחתונים אשר שם אחיזת החיצונים כמ"ש הגי' ברפי' דרבנן דשלהי מינייהו הוי גם הם כמאן דליתנייהו דמי כי גם הם דינים ונתעלמו ונקללים עם הג"ת ונתלבשו בתוכ' בימי העיבור פנודע נמצא שאין מתגלים אז

בו רק ג"ת שָׁהם תְּכַלִּית הַדִּינִים פִּי שָׁם אֲחִיזוֹת הַחִיצוֹנִים וְשָׁם נֶאֱחָז סמא"ל בְּיָרֵךְ יַעֲקֹב לִהְיוֹתָם לְבַר מְגוּפָא לְכֹן נִק' אִזְ הַעֲנֹבֶר ג' פְּלִילִין בּג' וְאִז הַקָּטָן מִתְחִיל לִהְיוֹת בְּשָׁנֵי עֶרְלָה שְׁהִיא חִיצוֹנִי בְּשָׁם אֱלֹהִים שְׁשָׁם נֶאֱחָזִים הַקְּלִפּוֹת הַנִּק' עֶרְלָה וְזֶה מ"ש בּפ' מִשְׁפָּטִים בְּעֵנֵן הַקָּטָן הַנִּימּוֹל אִיף תְּחַלֶּה הוּא בְּשָׁנֵי עֶרְלָה וְגַדֵּל מִמָּטָה לְמַעְלָה וְאִח"כ בְּזִמְן שְׁנֵת־מַעֲטוֹ הַדִּינִים קָצַת נִתְגַּלוּ גַם הַג' אֲמָצְעִים שְׁהֵם יוֹתֵר רַחֲמִים מֵהַג"ת וְנִיכָר הִיּוֹת לְתִינוּךְ ו"ק גְּמורוֹת.

אָמְנָם בּג"ר שְׁהֵם הַמְּוַחֲזִין צָרִיכִין לִהְיוֹת רַחֲמִים גְּמורִים יוֹתֵר מִכֹּלֵם וְכִינּוּן שְׁיֵשׁ בָּהֶם עֲדִינּוּן סִיגִים אִינָם מִתְגַּלִּים עֲדִינּוּן בְּבַחֲוִי מוֹחֲזִין וְלֹא נִתְגַּלוּ רַק הו"ק לְבַד וְאִז פִּינּוּן שְׁנֹלֵד וְנִימּוֹל נִסְתַּלְקָה מִמֶּנָּה הַעֶרְלָה וְנִכְנַס בְּמִדְרֵיגָה אַחֲרַת שְׁיֵשׁ בָּהּ תּוֹסַפֵּת קְדוּשָׁה אֲלֵא גַם הוּא אֱלֹהִים וְאִח"כ בְּעֵיבּוֹר ב' בְּבֹא הַמְּוַחֲזִין מִצַּד רַחֲמִים גְּמורִים וְעַתָּה לְקַח עֵיקָר הַקְּדוּשָׁה שְׁהֵם מוֹחֲזִין דֵּהוּוִי"ת כּמ"ש לְקַמֵּן וְזֶהוּ הַטַּעַם לָמָּה בְּזִמְן שְׁבַהמ"ק הִיָּה קִינִים הִיּוֹ רַחֲמִים מְקַרְבִּים וְהִיָּה זִיווּג וְהַטַּעַם פִּי אִז הִיָּה הו"א מְבַחֲוִי מוֹחֲזִין דְּרַחֲמִים גְּמורִים בְּעֵיבּוֹר ב' וְאִין זִיווּג אֲלֵא עַל יְדֵי הַמְּוַחֲזִין אִיף כְּאֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ אֵלּוּ הַמְּוַחֲזִין דְּרַחֲמִי וְלֹא דִי אֲלֵא שְׁאֵף הַמְּוַחֲזִין דְּקַטְנוֹת דִּינִיקָה שְׁאִינָם דִּינִים גְּמורִים גַּם הֵם נִסְתַּלְקוּ וְלֹא נִשְׁאַר בּוֹ רַק מוֹחֲזִין דְּעֵיבּוֹר שְׁהֵם דִּינִים גְּמורִים אִז נִתְרַבָּה בָּהֶם בַּעו"ה בְּאוֹתוֹ רַגַע חֲזַר הו"א לְבַחֲוִי עֵיבּוֹר בּג' פְּלִילִין בּג' דְּוָגְמַת מַה שְׁהִיָּה בְּעַת גְּלוֹת מְצַרִּים כְּנֹדַע אִיף אַחַר שְׁנִתְרַב חֲזַרוּ בּוֹ הַמְּוַחֲזִין דְּבַחֲוִי יְנִיקָה לְבַד וְאִז הִיא סוּד הַגְּלוֹת וְאִינוּ כ"כ רַחֲמֵא כְּמוֹ בְּעַת הַחֲוֹרְבָן פִּי אִינָם כ"כ דִּינִים פִּי הו"ק מִתְגַּלִּים בּוֹ תְּמִיד וְאִח"כ ע"י תְּפִילָתֵינוּ אָנוּ מְמַשִּׁיכִין גַּם הַמְּוַחֲזִין דְּגַדְלוֹת לְצַרְיָךְ שְׁעַה בְּלְבַד כּמ"ש בּמ"א פִּי ו"ק דִּינִיקָה אִינָם חֲסָרִים מִמֶּנּוּ.

הַכָּלֵל הַעוֹלָה פִּי בְּכָל ג' זְמַנִּים שְׁהֵם עֵיבּוֹר וְיְנִיקָה וְעֵיבּוֹר ב' יֵשׁ בּז"א י"ס וּמוֹחֲזִין אֲלֵא שְׁהַמְּוַחֲזִין בְּזִמְן עֵיבּוֹר הֵם דִּינִים גְּמורִים בְּבַחֲוִי אֱלֹהִים וְהַמְּוַחֲזִין דְּזִמְן הַיְנִיקָה הֵם דִּינִים אֲלֵא לֹא כ"כ דִּינִים כְּמוֹ מוֹחֲזִין דְּעֵיבּוֹר אִיף עכ"ז עֲדִינּוּן הַחִיצוֹנִים נֶאֱחָזִים וְיוֹנְקִים מִשָּׁם פִּי הֵם שְׁמוֹת דַּלְהִי"ם אִיף בְּעֵיבּוֹר ב' דְּגַדְלוֹת אִז הַמְּוַחֲזִין הֵהֵם הֵם הוּוִי"ת וְרַחֲמִים גְּמורִים וְנִסְתַּלְקוּ הַחִיצוֹנִים מְלִינֵךְ בָּהֶם לְכֹן בַּחֲוִי הֵהוּא נִק' מוֹחֲזִין מִמֶּשׁ עֵיקָרִים.

סְלִיק פְּרָק י"ב בַּעו"ה: פְּרָק יג נְבָאָר עַתָּה עֵנֵן הַמְּוַחֲזִין הֵאֱלוּ מַה עֲנִינָם וְכַמָּה בַּחֲוִי יֵשׁ בָּהֶם וְהִנֵּה בְּדְרוּשׁ הַזֶּה שְׁמַעְתִּי דְּרוּשִׁים שׁוֹנִים וְלְכַאוּרָה נִרְאָה סוֹתְרִים וְחוֹלְקִים זֶה אֵת זֶה לְכֹן צָרִיף אָנִי לְהַעֲמִידָךְ עַל נְכוֹן בְּקִיצוֹר נְמַרְץ וְהַעֲנֵן פִּי פַעַם א' שְׁמַעְתִּי מִמּוֹרֵי זֶלַה"ה פִּי הַמְּוַחֲזִין דְּקַטְנוֹת וְאֲפִילוּ אוֹתָם דִּינִיקָה הֵם יוֹרְדִים לְמַטָּה עַד עוֹלָם הַבְּרִי' בְּעַת שְׁנִכְנָסִים וּבָאִים הַמְּוַחֲזִין דְּגַדְלוֹת דְּעֵיבּוֹר ב'.

וּפַעַם אַחֲרַת שְׁמַעְתִּי פִּי ג' מִינֵי פְּלִים יֵשׁ בּז"א וְיֵשׁ הוּוִי"ה א' בְּכָל סְפִי וְסְפִי מִי"ס דּז"א וּד' אוֹתִיוֹת הוּוִי"ה זוּ נַעֲשִׂים נר"נ וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָה לִג' בַּחֲוִי דְּכָלִים דּז"א וּפַעַם. א' שְׁמַעְתִּי פִּי ג' מוֹחֲזִין אֵלּוּ שְׁיֵשׁ בּג' זְמַנִּים דַּעִי"מ הֵם נר"נ דּז"א אֵלּ הַכָּלִים שְׁבּוּ וְצָרִיכִים אָנוּ לְבָאָר כָּל דְּרוּשִׁים שׁוֹנִים הִלְלוּ כְּשֶׁתְּרָאָה מְפִנְזָרִים וּמְבֹאָרִים בְּחֵיבּוֹר סִפֵּר זֶה כ"א בְּמִקּוּמוֹ וְנִבְאָרָם כֹּלֵם בְּקִיצוֹר וְלֹא נִצְטָרַף לְחֲזוֹר וּלְבָאָרָם כ"א וּא' בְּמִקּוּמוֹ.

הִנֵּה ג' בַּחֲוִי נִמְצָאוּ בְּמוֹחֲזִין א' הוּא בַּחֲוִי ג' חֲלָלִי עֲצָם הַגְּלוּלָגֶלֶת וּבְגוּלָגֶלֶת הַזֶּה נַעֲשָׂה ג' בַּחֲוִי הַכָּלִים לְקַבֵּל בְּתוֹכָהּ אֵת הַג' מוֹחֲזִין ב' הוּא הַקְּרוּמוֹת שְׁבִתוֹף הַכָּלִים הַנִּזְכָּרִים. ג'

הוא הג' מוחין בעצמם שבתוך הקרומים והם בחי' בשר וד' מאוד ואינו כשאר הבשר
אמנם זכים ואינם רוחנים ממש.

והנה ג' בחי' אלו נגד ג' בחי' הנ"ל פי הנה הז"מ הנה בהם פלים שנספרו וכתין' ניצוצות
שנסארו בהם אחר שנספרו להחיותם והם רפ"ח ניצוצין הנק' הבל דגרמי ונק' ניצוצין
יען הם דינים גמורים והם בחי' אלהי"ם ולכן החיצונים היונקים הם נק' ג"כ אלהים אלא
שנק' אלהים אחרים לכן נשארו תמיד על העצמות היבשות בקבר אחר מיתה.

בחי' ג' הוא בחי' האורות דכלים שנסתלקו מהם בעת המיתה ואלו האורות הם הנק' נפש
הפלים והניצוצים נק' הבל דגרמי שהיא תחת מדרגת הנפש. והנה מבחי' הפלים של
המלכים נעשו גם הם פלים דמוחין ומבחי' הרפ"ח ניצוצין נעשו קרומות שבתוך הפלים
ואלו הניצוצות הם בחי' נפש אל אלו הקרומות ומהאורות שנסתלקו שהם בחי' נפש
ממש והם הניצוצות ולא שמות אלהים מהם נעשו בחי' המוחין ממש ונמצא פי הניצוצין
הנק' הבל דגרמי שהם שמות אלהי"ם הם נעשים בחי' נפש לכל האברים החיצונים
והאורות הפנימי' שהם הניצוצות הם בחי' נפש לכל אברים הפנימיים כמו הלב והריאה
וכיוצא.

והנה כ"ז הוא בזמן העיבור והיניקה פי הקרומות הם אלהי"ם דינים והאורות שהם
הויו"ת הם המוחין ואע"פ שאנו אומרים תמיד פי המוחין דעיבור ויניקה הם שמות
אלהים איני על המוחין עצמן פי המוחין הם הניצוצות אף בעיבור ויניקה אמנם הפוננה על
הניצוצות שהם שמות אלהים וכולם דינים פנ"ל וזכור כלל זה.

ואמנם צריך שנבאר ענין ג' שינוי מוחין הללו שיש בעי"מ והענין בקיצור הוא פי הנה
המוחין הם בחי' הנפש וחיות לז"א והוא דמות פרוצוף א' וד' ורוחני מאוד שלם ב"ס
והוא מתפשט תוך הפלים דז"א ותוך גופו להחיותו והוא בחי' צלם א' שיש בו נגד ג'
אותיות צלם ל"ם הם המקיפים וצ' הוא פנימי וג' בחי' אלו נק' צלם.

גם דע פי צלם זה הוא כלול מב' והוא צלם אחד דמוחין מצד אימא וצלם אחד מצד אבא
והם זה בתוך זה צלם דאבא תוך צלם דאימא ותחלה נכנסים פנימי' צלם דאימא ואח"כ
המקיפים ואח"כ פנימי' דצלם דאבא אח"כ המקיפים ומ' דצל"ם ב' מלובש תוך חב"ד
דתבונה ול' תוך חג"ת דתבונה וצ' תוך נה"י דתבונה הג' שהיא השנית ודוגמתן הם צלם
דמוחין דאבא.

גם יש בחי' אחרת פי אלו המוחין בבחי' אורות שלהם הם ב' בחי' א' נכנס בפנימיות וגם
יש נר"נ ומקיפים מבחוץ ע"ג ג' הבחי' שיש בפלים כנו' גם נת' שם פי הלבושים שהם
מפאת י"ס ותבונה גם הם פלים דקים בלי אורות מצד עצמם ובתוכם הם אורות המוחין
דז"א לבדו.

והנה כל אלו הבחי' בין בבחי' העיבור ובי בבחי' היניקה בין בבחי' מוחין דגדלות ועתה
צריך לדעת א"כ במה נשתנו בחי' צלמי המוחין דעיבור משל יניקה או משל עיבור ב'
דגדלות, בין בבחי' עצמן ובין בבחי' הלבושים שהיא תבונה או י"ס והענין פי כל ספי,
וספי' יש בהם ג' בחי' פלים חיצון האמצעי ופנימי וכנגד' ג' מיני אור המתלבשים בתוכם
והם נפש בפלי החיצון ורוח בפלי האמצעי ונשמה בפלי הפנימי והנה בהיות הז"א

בְּעִיבוֹר בְּמַעֲשֵׂי אָמוֹ וְשָׁלֵם בְּאַבְרָיו אֹז מַזְדַּוְּנָגִים או"א בְּבַחֲוֵי כָּלִים הַחִיצוֹנִים שְׁלֵהֶם עִם
בַּחֲוֵי הַנְּפֹשׁ שְׁלֵהֶם בְּפָנִימֵי וְהַמְקִיף שְׁלֵהֶם פְּנ"ל וּמוֹלִידִים בַּחֲוֵי מוֹחִין אֶל הַז"א לִימֵי
הָעִיבוֹר וְהֵם סוּד נֶפֶשׁ שָׁבוּ וְנַעֲשִׂים צָלֵם א' כִּנּוּ' וּמִתְלַבְּשִׁים בַּז"א אַחֵר גָּמַר צוּרַת הַצָּלֵם
הַנְּזָכָר בְּתוֹךְ חִיצוֹנִים דְּכָלִים דְּתַבּוּנָה וְנִכְנָסִים בְּתוֹךְ כָּלִים דו"א לְהַחֲיוֹתוֹ בְּזִמְנֵי הָעִיבוֹר
וְהִנֵּה הָאוֹרוֹת הַפָּנִימֵי נִכְנָסִים תְּחִלָּה בְּסוּד צ' דְּצָלֵם וְהַמְקִיפִים שֶׁהֵם ל"ם דְּצָלֵם וְשָׁאֲרִין
בְּסוּד מְקִיפִים עַל אֵלּוֹ הַכָּלִים דְּבַחֲוֵי חִיצוֹנִים דו"א בְּעֶצְמוֹ מִבַּחֲוֵי וְלֹא מִבַּחֲוֵי דְּפָנִימִיּוֹת
דְּתַבּוּנָה עֲצָמָה בְּאִנְפֵּן כִּי אוֹר הַפָּנִימֵי דְּמוֹחִין הוּא תוֹךְ הַכָּלִים הַחִיצוֹנִים דְּתַבּוּנָה
וְהַמְקִיפִים דְּמוֹחִין הֵם מַחוּץ כָּלִים הַחִיצוֹנִים דו"א עֲצָמוֹ וְהָרִי נַת' עֲנִין הַמְּוֹחִין שֶׁל זִמְנֵי
הָעִיבוֹר בְּבַחֲוֵי עֲצָמוֹ וְגַם בְּבַחֲוֵי לְבוּשֵׁיהֶם שֶׁהֵם הַכָּלִים הַחִיצוֹנִים דְּתַבּוּנָה וְשָׁאֲרֵי ב' הַבַּחֲוֵי
דִּינִיקָה וְגִדְלוֹת ית' בְּמִקּוֹמָם גַּם תִּרְאֶה שֶׁם ב' מִינֵי צָלֵם שֵׁישׁ בְּאֶדָם א' הוּא צָלֵם אֱלֹהִים
שֶׁהוּא זֶה דְּעִיבוֹר וְאַח"כּ יֵשׁ לוֹ צָלֵם דְּהוּי"ה דְּגִדְלוֹת וְע"ש אֵיף אֵלּוֹ הַמְּוֹחִין הַיּוֹתֵם מִבַּחֲוֵי
דִּינִים שֶׁהֵם מִהַחִיצוֹנִים דו"א וּמִחִיצוֹנִיּוֹת הַתַּבּוּנָה וְאֵינָם נִקְרָא מוֹחִין וְזוֹלַת מוֹחִין דְּגִדְלוֹת
שֶׁהֵם הַיּוֹתֵם וְרַחֲמִים גְּמוּרִים מִפָּנִימִיּוֹת או"א וְנִמְצָא כִּי הַז"א מִתְחִיל מִמַּטָּה לְמַעְלָה מְעַט
מְעַט עַד שִׁין־שָׁלֵם.

וְכַבֵּר יְדַעַת כִּי כָּל הַשְּׁעָרוֹת מִמוֹתְרֵי הַמוֹחַ נִפְקוּ וְכִיּוֹן שֵׁישׁ לוֹ מוֹחִין בְּהִיפְרַח יֵשׁ לוֹ אַח"כּ
שְׁעָרוֹת כַּנְּרָאָה בַּחוּשׁ הָעֵינַן כִּי יֵשׁ שְׁעָרוֹת בְּרֵאשׁ עוֹבֵר וְא"כ יֵשׁ אֶל הַז"א שְׁעָרוֹת בְּרֵאשׁוֹ
אִף בְּסוּד הָעִיבוֹר וְלִקְמֵן ית' עֲנִין הַשְּׁעָרוֹת הַנְּמַשְׁכִּין מִמְּוֹחִין דְּגִדְלוֹת וְע"ש: פָּרַק יד וְנִב'
אֵלּוֹ הַמְּוֹחִין דְּעִיבוֹר מֵהַ עֲנִינּוֹ דַע כִּי יֵשׁ שִׁינּוּי א' בֵּין הַמְּוֹחִין שְׁבוּז"א דְּזִמְנֵי עִיבוֹר לְמוֹחִין
דִּינִיקָה וְגִדְלוֹת כִּי אִף עַל פִּי שְׁנִתְבָּאָר לְעִיל שֶׁהַמְּוֹחִין דְּגִדְלוֹת הֵם הָעִיבָרִים שֶׁהֵם הַרַחֲמִים
וְדִקְטוֹנּוֹת שֶׁהֵם דְּעִיבוֹר וְדִינִיקָה הֵם שְׁוִים שֶׁהֵם דִּינִים גַּם יֵשׁ חִילּוּק בֵּינֵיהֶם כִּי בְּהִכְרַח
עָלָה מִמְּדַרְגָּה אֶל מְדַרְגָּה וּמְדַרְגָּת הַיְנִיקָה גְּדוּלָּה מְשַׁל עִיבוֹר וַיֵּשׁ בָּהּ תוֹסְפוֹת לְשִׁבַח עַל
הָעִיבוֹר וְהָעֵינַן כִּי בִּינִיקָה יֵשׁ בּוֹ הִיפְרָ ג' מוֹחִין שֶׁהֵם חַב"ד אֲמָנָם בְּזִמְנֵי עִיבוֹר אֵינַן לוֹ רַק
ב' מוֹחִין דְּחו"ב אֲבָל הַמוֹחַ הַג' הַנֶּקֶד דַּעַת אֵינַן בּוֹ עֲדִינּוֹ.

וְהִנֵּה ב' הַמְּוֹחִין הַנִּקְרָא חו"ב דְּצָלֵם דְּאִימָא הֵם סְתוּמִים תוֹךְ הַנּוּ"ה דְּתַבּוּנָה וְכֵן חו"ב
דְּצָלֵם דְּאִבָּא הֵם סְתוּמִים תוֹךְ הַנּוּ"ה דְּאִבָּא אֲמָנָם הַדַּעַת הוּא תוֹךְ בַּחֲוֵי יְסוּד דְּאו"א לְכֵן
הוּא מְגוּלָּה וְיוֹצֵא מִשָּׁם בְּסוּד חֲסָדִים שִׁיּוּצָאִים מִשָּׁם וּמִתְפַּשְׁטִים בַּז"א וּמְגַדִּילִים אוֹתוֹ
וְגַם הֵם מְגַדִּילִים אֶת הַב' מוֹחִין הַסְּתוּמִים שֶׁהֵם חו"ב וְנִמְצָא כִּי עֵיקַר הָאֶרֶת הַמְּוֹחִין
בְּאֶדָם הוּא ע"י הַדַּעַת וְהוּא הַנּוֹתֵן בּוֹ יְדִיעָה וְלְכֵן הָעוֹבֵר שְׁעֲדִינּוֹ לֹא נִתְגַּלָּה בּוֹ מוֹחַ הַדַּעַת
כָּלֵל גַּם הַב' מוֹחִין דְּחו"ב הֵם סְתוּמִים כִּנּוּ' לְכֵן הָעוֹבֵר אֵינַן בּוֹ דַּעַת כָּלֵל מִשָּׂא"כ בְּזִמְנֵי
הַיְנִיקָה שֶׁכַּבֵּר יֵשׁ לוֹ קֶצֶת דַּעַת לְמַה שֶׁצָּרִיף אֵלָיו.

וְאֲמָנָם הַגּוֹר' בְּזֶה הוּא ב' דְּבָרִים א' בְּעֲנִין הָעוֹבֵר עֲצָמוֹ וְהַב' מִפְּנֵי הַתַּבּוּנָה א' מֵהֶם כִּי
הָעוֹבֵר בְּזִמְנֵי הָעִיבוֹר הוּא דִּינִים גְּמוּרִים וְאֹז יֵשׁ שָׁם אַחֲיוֹת הַחִיצוֹנִי יַעַן כִּי הֵם בַּחֲוֵי דִּינִים
וְהֵם כָּלִים הַחִיצוֹנִים דו"א בַּחֲוֵי הַחִיצוֹנִים מְכָלִי הַג' וְהִנֵּה עֵיקַר אַחֲיוֹת הַחִיצוֹנִים הוּא
בְּחֻסְדֵי הַמְּגַדִּילִים בְּדַעַת כַּמְבֵּן' אֲצִלִּינוּ בְּסוּד עַץ הַדַּעַת טו"ר וְלְכֵן לֹא נִיַּתֵּן בּוֹ עֲדִינּוֹ בַּחֲוֵי
הַדַּעַת שְׁלֵא יְהֵא אֹז לְהַחִיצוֹנִים בּוֹ אַחֲיוֹת יוֹתֵר מִדָּא.

עוד טעם אחר כי הנה עיקר מוח הדעת הוא לצורך הלידה והזיווג כי משם באה הטפה הנמשכת משם בסוד וידע אדם את אשתו וידע אלקנה ולכן עד שיגלד ויהי' לו בחי' נקב' אז יתגלה בו הדעת.

עוד טעם ג' בעבור התבונה והוא כי הנה נת' לעיל כי הצלם הזה דמוחין דז"א מלובש תוף התבונה ובחי' צ' דצלם שהם המוחין הפנימים הם מתלבשים תוף נה"י דתבונה ונמצא כי הדעת מתלבש תוף היסוד דתבונה והנה מצינו כי התבונה בכלים החיצוני' שלשה אין בה בחי' יסוד כי הנה בחי' ג' פלים יש בכל ספי' וספי'.

והנה ביסוד דתבונה והם עור ובשר ויתר פנימי בפנימיות הרחם. והנה עור החיצון אין שפתותיו דובקת ונושקת כי פה היסוד שלשה הוא רחב ושם אמנם ב' בחי' הבשר הם שפתותיהם נושקת ודובקת זו בזו וסוגרות פי הרחם שלשה ולכן בזמן העיבור שהוא המוחין האלו הם מלובשים בכלים החיצונים דתבונה ואין שם בחי' יסוד כנז' בחי' לבוש להתלבש בו מוח הדעת לכן לא ניתן דעת בעובר.

ועתה צריך ליתן טעם למה בתחלה הנה כן היסוד של התבונה והענין כי נודע כי כל אחיזת החיצונים אינו אלא בנוק' כי היא מבחי' הגבורות והדינים בפרט היסוד שבה ששם קיבוץ הגבורות והדינים שהם בחי' המ"נ וכל חשקם לבוא אל חנה ולהטיל בה זנהמא ולינק ולק' משם כל השפע הנמצא שם ביסוד שלשה כי שם הוא בית קיבול וקיבוץ כל השפע עליון והוא מקור שמשם נשפע השפע לכל העולמות בסוד מה רב טובה וגו' ובפרט בבחי' החיצונה של כל הפלים כי נודאי הם דינים גמורים ויש אחיזה גדולה מאוד אל החיצונים ואם הנה שם בחי' יסוד היו נאחזים שם החיצונים במאוד מאוד ויונקים כל השפע אשר הנה שם לכן לא נתהווה שם בחי' היסוד.

ואמנם בב' הבחי' של הפלים שהם אמצעי ופנימי אין שם אחיז' כ"כ לחיצונים כי אינם דינים גמורים כמו הפלי החיצון מכולם ואין יכולים להתאחז שם לכן נעשה שם בחי' היסוד ונמצא כי פיון שביסוד אין שם בחי' החיצונים גם דעת אין שם בסוד אם אין בינה אין דעת והנה גם בצלם דמוחין דמצד אבא לא הנה שם דעת כי הטעם שאמרנו אין זה אלא ביסוד דנוק' שאין בה בחי' יסוד רק האמצעי והפנימי לבד אף היסוד דדכורא יש בו כל הג' בחי' יען גם מה שנתאחזו בו החיצונים בסוד ערלה ופריעה כמ"ש בדרוש המילה עכ"ז אין אחיזה גדולה שם כ"כ כמו אם הנה בנקיבה שהיו נאחזים בה יותר וא"כ למה לא הנה דעת בבחי' המוחין דצלם דאבא והטעם כי הנה נת' כי הצלם דאבא מלובש תוף צלם דאימא כי אבא טמיר וגניז יתיר גו אימא וכיון שאין בחי' יסוד לאימא בחיצונים אף יתלבש שם יסוד דאבא נמצא שגם שם אין בו דעת לעובר.

גם טעם כי הלא מוחין אלו מזיווג או"א הם באים ואין אבא מזריע טפת הלובין עד שתחלה תעלה אימא טפת מ"נ וכיון שאימא לא העלית מ"נ הנמשכים ממנו הדעת שבה לצורך מוחין אלו דז"א לטעם הנז' שאין לה יסוד להלבישו גם אבא לא הוריד טפת מ"ד מבחי' מוח הדעת שבו לצורך הז"א ונמצא עתה מבואר למה העובר אין בו רק ב' מוחין שהם חו"ב אף אינם.

בו עדיין לא בצלם אבא ולא באימא אף חו"ב יש לו כפליים בצלם אבא ובצלם אימא. סליק פ' י"ד: פֿרק טו נבאר עֶתָה עֶנְנָן אֵלּוּ הֵב' מוֹחִין דְּחו"ב שְׂיֵשׁ לְבִדּוּ בּוּ כִּי הֵנָּה נִתְב' שְׁהֵם בְּחֵי אֱלֹהִים יַעֲן הֵם מְבַחֲי הַנִּיצוּצוֹת וְהָאוֹרוֹת שֶׁל הַמְּלָכִי שְׁנֹשְׁבֵרוּ וְנִמְצָא כִּי הֵם ד' שְׁמוֹת דְּאֱלֹהִים ב' אֱלֹהִים דְּחו"ב דְּצֵלָם אַבָּא וּב' אֱלֹהִים דְּחו"ב דְּצֵלָם אִמָּא וְצָרִיף שְׁתַּדַּע כִּי מְלִבְד הֵקְפֵרֵשׁ שְׂיֵשׁ בֵּין עֵיבּוֹר וַיְנִיקָה וְגִדְלוֹת בְּעֶנְנָן הַדַּעַת כֵּן יֵשׁ חִילּוּק בֵּינֵיהֶם בְּעֶנְנָן הֵב' מוֹחִין אַחֲרֵיהֶם כִּי אַעפ"י שְׂיֵשְׁנָם בּוּ אֵינָם שְׂלִימִים יַעֲן כִּי חֶסֶר מֵהֶם סוּד הַדַּעַת הַמְּגִדְלִים כּו' לְכֵן מוֹחַ הַחֶקְמָה לֹא נִיָּפְרוּ בּוּ עַדִּין הַתְּפִשְׁטוּ ל"ב נְתִיבוֹת חֶקְמָה וּבְמִנְחַת הַבִּינָה לֹא נִיָּפְרוּ בּוּ הַתְּפִשְׁטוֹת נש"ב וְגַם הַדַּעַת לֹא נִחְלַק לְאַדְרִין וְלֹא כְּסֻדְרִין הַנּוֹז' בַּאד"ר אֲמָנָם כֹּל בְּחֵי אֵלּוּ הֵיָה אִזְ עַדִּין בְּכַח וְלֹא בְּפִועֵל וּבְכַרְטוֹת וְלְכֵן הֵיָה בָהֶם ג"כ שְׂיֵנוּי אַחַר בְּמִנְחַת דְּחו"ב אֵלּוּ דְּעֵיבּוֹר מְמוֹחִין דִּינִיקָה כִּי אַעפ"י שְׁפִוּלָם הֵם שְׁמוֹת אֱלֹהִים עכ"ז אֵלּוּ אֱלֹהִים לֹא נִתְגַּלוּ לְגַמְרֵי כְּנֶלְמָם זוּלַת ג' אוֹתִיּוֹת מֵהֶם וְהֵם אֵל"ם מֵאֱלֹהִים אִי אִף ב' אוֹתִיּוֹת י"ה דְּאֱלֹהִים לֹא נִתְגַּלוּ בּוּ עַדִּין וְאֲמָנָם עֶנְנָן י"ה מֵאֱלֹהִים מָה עֶנְנָנָם ית' בְּעֶנְנָן הַיְנִיקָה כִּי אִזְ נִתְגַּלוּ וְהֵנָּה זֶהוּ הַטַּעַם שְׁהַעֲוָבָר אֵינּוּ מְדַבֵּר כֹּלָל כִּי הוּא בְּסוּד אֵל"ם מֵאֱלֹהִים וְלְכֵן הוּא אֵלְמָם בְּלֵי דֵיבּוֹר וז"ס אוּ מִי יִשׁוּם אֵלְמָם כִּי עֶתָה אֵלּוּ הַמְּנוּחִין מִתְּלַבְּשִׁים בְּחִיצוֹנִית אִימָא הַנִּק' מ"י כְּנוֹדַע וְחֶסֶר מִשָּׁם עֶתָה בְּחֵי הַיְסוּד וְהַדַּעַת זֶה גֵרָם שְׁעוֹבָר יִהְיֶה עַדִּין בְּסוּד אֵלְמָם מֵאֱלֹהִים וְלֹא נִתְגַּלָּה כֹּל הַשָּׁם וְנִמְצָא כִּי הָאֵדָם שְׁהוּא הוּא עֲשֵׂאֲתוּ מ"י אֵלִים וְהַעֲנָן כִּי הוּא נק' אֵדָם ע"ש מ"ה דְּאֵלְפִין שְׂיֵשׁ בּוּ כְּנוֹדַע וְאֵם תְּחַבֵּר עִמּוֹ אוֹתִיּוֹת הַפְּשׁוּטִים שְׁהֵם כ"ו הַכֹּל גִּי אֵל"ם הֵרִי אִיף מ"י עֲשֵׂאֲתוּ לְאֵדָם לְהוֹרוֹת זֶה הַעֲנָן כִּי לֹא נִתְגַּלוּ בּוּ רַק אֵל"ם מֵאֱלֹהִים גַּם אֵם תְּמַלֵּא ב' אוֹתִיּוֹת מ"ה מ"ם ה"א יִהְיֶה הַכֹּל גִּי אֱלֹהִים כִּי מִשָּׁם הֵם ג' אוֹתִיּוֹת אֵל"ם וְדַע כִּי אֵין זֶה אֵלְמָם בְּהַתְּחַלַּת הָאֲצִילוֹת אֲמָנָם אַחַר שִׁכְב' נְכֻסּוּ בּוּ מוֹחִין דְּגִדְלוֹת אַעפ"י שֵׁאח"כ מְחַמַּת פְּגָם הַתְּחַתּוּנִים חוּזָר ז"א לְבַחֲי עֵיבּוֹר א' כִּי בְּעַת גְּלוֹת מְצָרִים וּבְעַת חוּרְבָן בַּהמ"ק בַּעו"ה אֵין בְּחֵי הַיְנִיקָה מְסַתְּלַקַת מְמַנּוּ אֲמָנָם כֹּל שֵׁם אֱלֹהִים נְשָׂאֵר שָׁם רַק שְׁאוֹתִיּוֹת י"ה דְּאֱלֹהִים אֵינָם מִתְּגַלִּים הָאֲרַתָּם וַיּוֹשְׁבִים סְתוּמִים שָׁם וְאֵינָם מִתְּגַלִּים רַק אוֹתִיּוֹת אֵל"ם וז"ס נְאֻלְמָתִי דוּמִיָּה הַחֲשֵׁתִי מְטוּב כִּי אִזְ נְשָׂאֲרַת אֵלְמָם וְזֶהוּ נְאֻלְמָתִי אִיף ב' אוֹתִיּוֹת י"ה נְשָׂאֲרוּ דוּמִיָּין וז"ס דוּם י"ה אִיף לֹא נְסַתְּלִקוּ לְגַמְרֵי וּכמ"ש בְּכֻנּוּת ק"ש אִיף בְּחֵי הַיְנִיקָה וְאִיף אֵנּוּ מְתַקְנִים אִזְ י"ה דְּאֱלֹהִים בְּמַלְת יִשְׂרָאֵל שִׁבְפ' ש"י וְכֵן בְּכֻנּוּת קְדִישׁ.

וּנְבָאָר הַעֲנָן הָרֵאשׁ שֶׁל הַעֲוָבָר מָה עֶנְנָנוּ כִּי הֵנָּה הָרֵאשׁ הוּא כְּלֵי דְמוֹחִין בְּסוּד חֲלָלִי דְּגִלְגֵּלְתָּא וְהֵנָּה אֲמָרְנוּ שְׂאֵין בּוּ עַדִּין רַק ב' מוֹחִין שְׁהֵם ב' אֱלֹהִים וְנוֹדַע כִּי אֱלֹהִים דְּחֶקְמָה הוּא בְּיֻדִין גִּי ש' וְאֱלֹהִים דְּבִינָה הוּא בְּבַחֲי אַחֲוָרִיִּים פְּשׁוּטִים שְׁהוּא בְּגִי ר' וְאֵלּוּ הֵב' בְּחֵי הֵם ש"ר מְרֵאשׁ וּא' יִתְיָרָה הִיא כְּלֵלוֹתָם אֲמָנָם בְּחֵי דַעַת אֵין בּוּ עַדִּין כֹּלָל וְאַחַר שֵׁנִית' עֶנְנָן הַמְּנוּחִין דְּעֵיבּוֹר נְבָאָר עֶתָה אִימָתִי נַעֲשִׂים ע"ד שְׁבִיאָרְנוּ לַעֲיֵל הֵנָּה בְּבַחֲי הַכֹּלִים שְׁהֵם ג' חֲלָלִי דְּגִלְגֵּלְתָּא נְחֻלְקִים לַד' כִּי הַחֲלָל הֵג' שְׁהוּא כְּלֵי הַדַּעַת צָרִיף שְׂיִהְיֶה בּוּ ב' בְּחֵי כְּמוֹ שְׂיֵשׁ בְּמוֹחַ עֲצָמוֹ שְׁהוּא כְּלוּל מְחוּ"ג וְנִמְצָא שְׁהֵם ד' חֲלָלִים וְהֵם ד' שְׁמוֹת אֱלֹהִים בְּבַחֲי כְּלֵים וְכֹל אֱלֹהִים גִּי פ"ו שְׁהֵם ג' חֲדָשִׁים בְּקִירוּב וְנִמְצָא לַד' הַכֹּלִים דַּד' הַמְּנוּחִין.

הַחוּצָרָה עֵיבּוֹר דִּי"ב חוּדָשׁ אֵלְמָם שִׁבְג' יְמֵי הַקְּלִיטָה נִתְקַשְּׁרוּ יַחַד כֹּל הַד' כְּלֵים ע"י טַפַּת הַזְּיוּג וּמַג' חֲדָשִׁים הָרֵאשׁוֹנִים נִתְקַן כְּלֵי מוֹחַ הַחֶקְמָה שְׁהוּא הַעֵיבּוֹר שְׁכַחְלוּם וְלְכֵן אִזְ הֵיָה

הַיָּפֶר הַעֲנֹבֵר כַּמְשֹׁארוֹ לְוַשְׁאֵר הַכְּלִים דְּמוֹחִין וְשִׁלְמוּ בִּי"ב חֲדָשִׁים וּבְבַחֲהִי הַנִּיצוּצוֹת שֶׁהֵם הַקְּרוֹמִים הֵנָּה הֵם ג' מוֹחִין לְבַד וְהֵנָּה בּג' חֲדָשִׁים הֶרְאִשׁוּנִים נִגְמַר קְרוֹם הָא' שֶׁל הַחֲכָמָה שֶׁהוּא עֵיקָרִי לְכוּ אִז הַיָּפֶר הַעֲנֹבֵר וּב' הָאֲחֵרִים וּב' חֲדָשִׁים הָאֲחֵרִים הֵרִי הֵם ג' קְרוֹמוֹת שֶׁהֵם ג' אֱלֹהִי"ם בִּט' חֲדָשִׁים דְּעֵיבּוֹר לְבַד ע"ד הַנְּ"ל פִּי שֵׁם אֱלֹהִיִּים גִּי פ"ו שֶׁהֵם ג' חֲדָשִׁים בְּקִירוֹב וּבַחֲהִי הַמּוֹחִין בְּעֶצְמָם שֶׁהֵם הָאוֹרוֹת שֶׁמַּעֲתִי וְשֶׁכַּחֲתִי וְאֲנִי מְסַפֵּק אִם שֶׁמַּעֲתִי שֶׁבַּתְחִלָּה נִתְקַן מוֹס הַחֲכָמָה לְהִיּוֹתוֹ רֵאשׁוֹן אוֹ אִם מוֹס הַדְּעַת נִתְקַן רֵאשׁוֹן לְהִיּוֹת בַּחֲהִי חו"ג שֶׁהֵם עֵיקָר גְּדֻלוֹת הַנִּלְדָּ כַּנּוֹדָע.

וְהֵנָּה כְּבָר נִתְּ אִיף הֵם ב' צְלָמִי א' דְּאֶבָּא וּא' דְּאִימָא וּבְכָל א' מֵהֵם יֵשׁ בּוּ מוֹחִין פְּנִימִי שֶׁהֵם צ' דְּצָלָם וּמוֹחִין מְקִיפִים שֶׁהֵם ל"ם. דַּע פִּי אַחַר שֶׁזֶּה הַעֲנֹבֵר נִכְנָסוּ בּוּ הַמּוֹחִין פְּנִימִים שֶׁהֵם צ' דְּצָלָם הֵנָּה אַח"כ לְקַח גַּם הַמְּקִיפִים וְנִכְנָסוּ בּוּ הַמְּקִיפִים תּוֹף פְּנִימִיּוֹת וְעַנְיָן זֶה בֵּין בְּצָלָם דְּאֶבָּא בֵּין בְּצָלָם דְּאִימָא בְּבַחֲהִי כְּלִים הַחִיצוֹנִים שֶׁלָּהֶם וְהַכֹּל הוּא עַל הַסֵּדֶר שֶׁהוּא בְּמוֹחִין דְּגְדֻלוֹת, וְע"ש פִּי מִשֵּׁם יִתְבָּאֵר לָּהּ גַּם אֱלוּ פִּי אִינְיָ פּוֹפֵל הַדְּבָרִים בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם: פֶּרֶק טז אַחַר שְׁנַת הָעֲנָנִין עֵיבּוֹר הֵנָּה בּוֹ"א צְרִיכִין אָנוּ לְהוֹדִיעָה עַנְיָן ג' בַּחֲהִי שֶׁיֵּשׁ בְּעֵיבּוֹר הֵנָּה וְהוּא שְׁנַת"ל שֶׁיֵּשׁ ג' בַּחֲהִי זְמַנֵּי הַתִּיקוֹן אֶל זו"נ וְהֵם עֵיבּוֹר וִינִיקָה וְעֵיבּוֹר ב' דְּמוֹחִין וְתַחֲלָה בְּעֵיבּוֹר א' הֵנָּה ג' כְּלִילִין בּג' וּבִינִיקָה הֵנָּה מִן ו"ק וּבְעֵיבּוֹר ב' מִן י"ס גְּמוּרוֹת גַּם בְּעֵיבּוֹר הֵנָּה הֶרְאִשׁוֹן הֵנָּה בּוּ ג' בַּחֲהִי אֱלוּ כְּנָגְדָם פִּי גַם בְּעֵיבּוֹר הֵי לּוּ מוֹחִין וּא"כ מְוַכָּרַח הוּא שֶׁכָּל הַג' בַּחֲהִי שֶׁיֵּשׁ אֶל הַז"א בּג' זְמַנֵּי עִי"מ הֵנָּה כְּנֹלָם עֲתָה בְּעֵיבּוֹר הָא' אֶלָּא שֶׁכָּל ג' בַּחֲהִי אֱלוּ כְּנֹלָם הֵם נִק' בַּחֲהִי עֵיבּוֹר אַעפ"י שֶׁיֵּשׁ לּוּ מוֹחִין אִינָם נִחְשָׁבִים רַק לַג' כְּלִילִין בּג' וְהָעֲנָנִין פִּי בּג' יְמֵי הַקְּלִיטָה הוּא הַתַּחֲלָת תִּיקוֹן הַעֲנֹבֵר וְאִז הוּא בַּחֲהִי הָעֵיבּוֹר וְהָעֲנָנִין פִּי אִז בּג' יְמֵים אֱלוּ כְּבָר הַז"א הַתַּחֲלִיל לְהַתְמַקֵּן מְעַט מְעַט פִּי נִתְקַשְּׁרוּ וְנִכְלְלוּ ג' עִם הַג' וְנִעֲשׂוּ דְרָף קוּיִם וְגַם פִּי הַלְּבִישׁוּ הַג"ת אֶת ג' עֲלִיוֹנוֹת וְנִעֲשׂוּ כְּגוֹף א' מִיְּחֻד בְּקִשְׁר אֲמִיץ אֲמָנָם מֵהַשְּׁנֵלָה אִז מֵהַז"א אִינּוּ רַק הַג' אַחֲרוֹנוֹת נֵה"י שֶׁלּוּ וְהֵנָּה אִז זו"נ הֵם מְלַבִּישִׁים אֶת א"א בְּאֶפְסָן זֶה פִּי הֵנָּה הֵם מְלַבִּישִׁים אֶת שְׁלִישׁ הַתַּחֲתוֹן דַּת"ת וְדִנְהִי דַא"א הֵם ד"ס וְהֵנָּה הַמֶּלֶךְ נוֹק' דַּז"א לּוֹקֵחַ פֶּרֶק תַּחֲתוֹן דְּהוּד דְּאַרְיָף וְאִז הֵיטָה נִקְרָאֵת פְּסִיעָה לְבַר שֶׁהוּא הַנְּקוּדָה וְהַגּוֹף הַתַּחֲתוֹן דְּאוֹת ו' זַעֲרָא שְׁבַתְוָף הַה' דְּבִינָה וְאַעפ"י שֶׁלֹּא לְקַחָה רַק שְׁלִישׁ הַתַּחֲתוֹן דְּהוּד נִק' כָּל הַהוּד עַל שְׁמָה כִּינּוּן שְׁאִינּוּ כְּלוּל לְזו"נ וְנִמְצָא פִּי מֵהַ שְׁנֵשְׂאֵר לְזו"נ אִינּוּ רַק ג"ס שֶׁהֵם שְׁלִישׁ תַּת"ת וְנִצַּח וִיסוּד פִּי אַעפ"י שֶׁהוּא לּוֹקֵחַ ב"פ הָעֲלִיוֹנִים דְּהוּד כְּבָר נִתְּ שֶׁכָּל הַהוּדִנִק' ע"ש הַמְּלָכוֹת וְנִמְצָא פִּי הַז"א לּוֹקֵחַ ג"ס לְבַדוֹ וְנוֹקִי לּוֹקֵחַת סִפִּי א' וְהִיא רְבִיעִית אֱלִיוּ בְּסוּד רְבִיעִית הַהִין וְאוֹת רְבִיעִית שְׁפָשֶׁם הַנִּי"ה כַּמ"ש בְּמִקְוֵמוֹ הֵרִי עֲתָה הַז"א אִינּוּ רַק ג' מְדוּת לְבַד וְנוֹק' רְבִיעִית אֱלִיו וְזֵהוּ בּג' יְמֵי הַקְּלִיטָה אַח"כ נִיְתַּנְּסָף בּוֹ"א תִּיקוֹן נוֹסָף וְהוּא הַבְּחִי הַב' שֶׁהוּא נִגְדָּ בַּחֲהִי זְמַן הִינִיקָה שְׁנִעֲשׂוּ בּוּ ו"ק וְהַמְּלָכוֹת שְׁבִיעִית אֱלִיו וְכֵן הֵנָּה עֲתָה פִּי הֵנָּה נִתְּ בְּעַנְיָן הַתְּלַבְּשׁוֹת הִינִיקָה ע"ש אִיף תִּיקָף בְּשַׁעַת הָעֵיבּוֹר בְּתַחֲלִילָתוֹ נִפְסַק דָּם הַנּוֹסֵת שֶׁל הָאִשָּׁה מֵהִיּוֹסוּד שֶׁלָּהּ וְעוֹלָה לְמַעַלָּה בְּמִקְוֵמוֹ הַשְּׁדִיִּים שֶׁלָּהּ כְּדִי לְהַתְּהַפֵּף לְחֻלְבָּ וְהוּא לְסִיפָה שְׁעוֹלִין ב"פ עֵילָאִין דְּנו"ה שֵׁם בְּמִקְוֵמוֹ הַחֲזָה בְּמִקְוֵמוֹ דְּדִים דַּא"א לְהַעֲשׂוֹת שֵׁם בַּחֲהִי דְּדִים לְהַאֲשִׁיחַ לְהִנִּיק אֶת בְּנֵה אַח"כ וּכְשֶׁנִּחְלָק הַנו"ה לְבַחֲהִי מְסַפֵּר פְּרָקִים וְלֹא מְדוּת שְׁלִימוֹת כַּמ"ש בְּבַחֲהִי רֵאשׁוֹנָה נִמְצָא פִּי מֵהַ שְׁנֵשְׂאֵר מַא"א לְזו"נ הֵם ד"פ דְּנו"ה וְשְׁלִישׁ תַּת"ת וִיסוּד וְנוֹדָע פִּי הִיּוֹסוּד אִינּוּ רַק כַּמֶּד' שְׁלִישׁ אַחֲרוֹן דַּת"ת וְנִמְצָאוּ ו' בַּחֲהִי וּמֵהֵם נִעֲשׂוּ

ו"ק דז"א ומהמלכות היתה שם בסוף פֶּרֶק התחנות דהוד שביעית אליו ולכן נק' המלכות בבחי' זו שביעית.

ונכלל עתה אלו הז' בחי' כ"א מהם בכל הז' דוגמת מ"ש בענין כ"א אנפרות דתפילין שִׁלְהִיּוֹת עֵינָיִם ג' לְבַד פְּלוּלִי ב' לְכֵן הֵם ג' פ' ז' הֵם כ"א פ' ה' לְבַד נִתְגַּלוּ ע"ש נְהָרִי נִתְנַסַּף עִתָּה תִּיקוֹן אַחַר כִּי בִּתְחִלָּה הָיוּ ג' וְהָיָא ד' אֱלִיוּ וְעִתָּה הוּא ו' וְהָיָא ז' אֱלִיוּ.

נדע כי גם בעיבור יש בחי' יניקה והוא שִׁהְעֹנֵבֶר נִזְוֵן שֵׁם וְיוֹנֵק דְרָךְ טִיבוֹרִי מִמָּה שְׂאוּכָלֶת פְּנוּדַע וִית' לְקַמֵּן אַח"כ נִתְנַסַּף בּו"א תִּיקוֹן נוֹסַף וְהוּא הַבְּחִי' הַג' שֶׁהוּא נִגְדַּד זְמַן עֵיבוֹר ב' דְּמוֹחִין דְּגִדְלוֹת שְׁנַעֲשׂוּ בּו' ט' מְדוֹת שְׁלִימוֹת וְהִיא עֲשִׂירִית אֱלִיוּ וְכֵן הוּא עִתָּה כִּי נִת' שֶׁהַב' פ"ע דנו"ה דְּאַרְיָךְ נִתְעַלּוּ לַעֲשׂוֹ' דְּדִים לְבִינָה לְהַנִּיק בְּנָה וְנִמְצָא כְּשֶׁנִּסְתַּפֵּל בְּמָה שֶׁהַגְּדִיל הוּא"א בְּסוּד הָעֵיבוֹר וְלֹא בְּבַחֲהִי' הַפְּרָקִים עֲצָמָן דְּבַחֲהִי' אֲרִיף אֲלֵא בְּעֶרְףָה מִה שְׁגָדֵל הָעֹנֵבֶר הֵם ט' בחי' כִּי הֵנָּה מְפָרֵק אֲמָצְעֵי דְנִצָּח דא"א נְכַפְלוּ וְנַעֲשׂוּ ב' מְדוֹ' שְׁלִימוֹ' בּו"א שֶׁהֵם חֶסֶד וְנִצָּח קוּ יְמִין שְׁלוֹ וּמְפָרֵק אֲמָצְעֵי דְהוּד דא"א נַעֲשׂוּ בּו"א גְבוּרָה וְהוּד קוּ שְׂמַאל וּמְפָרֵק הַתְּחִתּוֹן דְנִצָּח נַעֲשׂוּ ת"ת וִיסוּד בּו"ת קוּ הָאֲמָצְעֵי וּמְשַׁלֵּישׁ תְּחִתּוֹן דת"ת דא"א נַעֲשִׂים חֲכָמָה דז"א וּמִיְסוּד דְּאַרְיָךְ נַעֲשִׂים בִּינָה דז"א וְנִדְעַת אֵין לוֹ עֲדִינָן בִּימֵי עֵיבוֹר וְלְקַמֵּן ית' כָּל הַנּוֹז' בּא"א כִּי הָרִי בַחֲהִי' ז' פְּנִיגַד אוֹתָהּ הַבְּחִי' כַּנ"ל אֲלֵא שַׁעֲת' הוּא בְּכַח וְלֹא בְּפוֹעֵל וְאִז הִיא בְּפוֹעֵל מִמֶּשׁ וְהִנ' אִם נַעֲרִיף יַחַד כָּל הַבְּחִי' הָאֵלוּ יִהְיֶה י"ח כִּי לְכֵן נִק' חֵי הָעוֹלָמִים כִּי הוּא"א הָיָה ג' ו' וְט' הָרִי חֵי וְהֵנָּה פֶּעַם א' שְׁמַעֲתִי מִמּוֹרֵי זֹלָה"ה הַתְּחִלְקוֹת נה"י דא"א בְּאֵנְפֵן אַחַר וְהוּא כִּי הֵנָּה נִת' כִּי עֵינָר ז"א בְּזְמַן הָעֵיבוֹר אֵינּוּ רַק ג' מְדוֹת לְבַד מְתַגְלִים אֲמָנָם נִגְדְלוּ וְנַעֲשׂוּ ו' מְדוֹת קִטְנוֹת אֲשֶׁר כְּנֻלָּם אֵינָם רַק ג' גְּדוּלוֹת לְבַד וְהֵנָּה מְנַצָּח דא"א נַעֲשׂוּ בּו"א קוּ יְמִין שְׁבוּ נִצָּח וְחֶסֶד וּמִהוּד דא"א נַעֲשֶׂה בּו"א גְבוּר' וְהוּד וּמִיְסוּד דא"א נַעֲשֶׂה בּו"א ת"ת וִיסוּד וּמְשַׁלֵּישׁ תְּחִתּוֹן דת"ת דא"א נַעֲשֶׂה בּו"א ג' מוֹחִין חַב"ד וְעֵנִין הַדְּבָר אִיף מְזָה הַשְּׁלִישׁ ת"ת לְבַדוּ נַעֲשֶׂה ג' מוֹחִין בּו"א כִּי הֵנָּה נִת' אִיף שְׁלִישׁ תְּחִתּוֹן דת"ת דא"א עֲלָה וּמְלִבִּישׁ בִּישׁ עֲלִיוֹנִי דת"ת דא"א עֲצָמוּ וְאַח"כ עַל גַּם הִיְסוּד דא"א וְהַלְבִּישׁ אֶת שְׁלִישׁ הַתְּחִתּוֹן דת"ת דא"א וְנִכְלָל בְּכֻלּוֹ וְנִמְצָ' כִּי הִיְסוּד אַעֲפ"י שְׁשִׁיעוּרוֹ הוּא קָטָן שְׂאֵינּוּ רַק שְׁלִישִׁי הַת"ת כַּנ"ל עַכ"ז מִחֲמַת שֶׁהַלְבִּישׁ וְנִכְלָל בְּכָל הַת"ת דא"א כְּנֻלּוֹ נִגְדְל' הָאֲרָתוֹ וְנַעֲשֶׂה בּו"א ת"ת וִיסוּד שְׁבוּ וּשְׁלִישׁ תְּחִתּוֹן דת"ת דא"א הָיוּ בּוֹ הָאֲרוֹת כְּפוּלוֹת מְאוּד יוֹתֵר מִנּו"ה כִּי הַנּו"ה כ"א מִהֵם נִכְלָל זֶה בְּחֶסֶד וְזֶה בְּגְבוּרָה וּמִפְּחַת פְּלוּת הַהוּא נַעֲשִׂי מִהֵם בִּי מְדוֹת קִטְנוֹ' בּו"א כְּנֻ' אִף שְׁלִישׁ הַת"ת נִכְלָל מִיְנִיָּה וּבִיָּה בּב"ש עֲלִיוֹנוֹת הָרִי פְּלוּ' א' גְּדוּל כִּי הוּא מִיְנִי' וּבִי מִשָּׂא"כ בְּנֵה"י שְׁלוֹקֶחֱחִי הָאֲרָת' מִהָאֲחֵרִי אִף זֶה הוּא מִיְנִי' וּבִי' וְלוֹקֵחַ הָאֲרָה יוֹתֵר מִהֵם מְאוּד וְנוֹסַף עַל זֶה כִּי גַם נִכְלָל יְסוּד עֲצָמוּ שְׁלוּ בּוֹ וּכְבָר נִת' ל כִּי כְּמוֹ שְׁנִכְלָל הַתְּחִתּוֹן מִהָעֲלִיוֹן כֵּן נִכְלָל הָעֲלִיוֹן מִהַתְּחִתּוֹן וְנִמְצָ' עִתָּה פְּלוּת הִיְסוּד בְּאוֹתוֹ שְׁלִישׁ ת"ת וְנִמְצָא כְּמָה הָאֲרוֹ' יִתִּירוֹ יֵשׁ בְּאוֹתוֹ שְׁלִישׁ ת"ת הַתְּחִתּוֹן דא"א לְכֵן הִסְפִּיק לַעֲשׂוֹ' ג' מוֹחִין בּו"א וְנִמְצָא כִּי מִבְּחִי' הַפְּלוּ' דז"מ נִתְפָּרְרוּ וְנַעֲשׂוּ מִהֵם בַּחֲהִי' ו"ק דז"א בְּבַחֲהִי' פְּלוּ' וְכֵן בְּנִיצוּצִין וְכֵן בְּאֲרוֹת כַּנ"ל וְאֵלוּ הַבְּחִי' נַעֲשֶׂה מִהֵם גּוֹפָא דז"א וְהַלְבִּישׁוּ אֶת נה"י דא"א הוּא ע"ד הַנּוֹז' וְכֵן נִתְפָּרְרוּ מִהַפְּלוּ' וְהַנִּיצוּצוֹ' וְהָאֲרוֹת שֶׁל הַמְּלָכִי לְצוּרָךְ ג"ר דז"א בְּסוּד פְּלוּ' וּקְרוּמֵי וּמוֹחִין וְנַעֲשׂוּ ג"ר דז"א וְאֵלוּ הַלְבִּישׁוּ לְשִׁלֵּישׁ הַתְּחִתּוֹן דת"ת דְּאַרְיָךְ וְהָעֵנִין כִּי נִת' כְּבָר כִּי הַת"ת נִק'

ו' וכן היסוד נק' ו' והנה הת"ת דא"א משמש לב' בחי' לאו"א חלק העליון ולז"א חלק התחתון ונמצא כי מחצית הו' שהם ג' בחלק התחתון.

דת"ת ומג' זו נעשו ג' מוחין לז"א וכעד"ז היסוד דעתיק גם הוא גנוז ומתלבש בת"ת דא"א גם הוא בחי' ו' ח' וגם היא נחלקת לב' ונמצא כי מחצית הו' שהם ג' הם בחלק דת"ת ומג' זו נעשים ג' מוחין לז"א כנז' וגם מן הנו"ה דעתיק אשר תוף נה"י דא"א נעשה נשמה גם לז"א וכל זה ית' לקמן היטב ונהרי נת' התלבשו ז"א לא"א ולעתיק בעת העיבור היטב.

נדע כי פעם א' שמעתי באופן אחר בקצור ואינו יודע אם הוא בעת עיבור או ביניקה או בגדלות כי שמעתי סת' והוא זה כי משליש הת"ת נעשה פתר וגלגלתא דז"א ומנו"ה נעשו בו ג' מוחין ומהיסוד דא"א נתפשט שאר גופא בז"א פלו ואיני יודע לקשר פל סברת אלו אם לא שנאמר שהוא ע"ד הנז' בענין התלבשות ז"ת דעתיק בא"א שאמרנו כי הז' עצמם מתלבשים בכל גופא דא"א אמנם מהז' ענפים שלהם הנכללים בחסד דעתיק אשר בכתר דא"א הם נתפשטו גם הם בז' דגלגלתא דא"א וכעד"ז היא פאן כי כל הנה"י עצמם נתפשטו בכל גופא דז"א אמנם עיקר הארתם נשאר בג"ר מוחין דז"א כנלע"ד.

גם ראיתי שינוי אחר בענין הת"ת דא"א כיפעם א' שמעתי כי כל חציו התחתון ניתן אל הז"א ורוב פעמים שמעתי בדקדוק שאינו רק שלישי התחתון ואיני יודע אם לא שנאמר ע"ד ת"ת דאימא המתלבש בכתר דז"א כי בהיות לו מוחין דאימא לבד אינו לוקח רק שלישי א' ובהיות לו גם מוחין דאבא לוקח חציו וכן יהיה פאן נלע"ד.

וגם אפשר שיוכן בענין א' בענין שינוי ג' הבחי' שיש בז"א בעת העיבור כו' וכפי הבחי' משתנה ההתלבשות וזה ג"כ נכון לע"ד. גם כמ"ש סוף פ' בענין העליות דג' מדורות ית' גם זה הנלע"ד.

והנה ג"כ מהיכן נתהווה גרון דז"א בזמן העיבור והענין כי הנה נתבאר כי הפרקים ראשונים דנ"ה דא"א נתעלו במקום הדדים דבינה אף פרק עליון דיסוד נשאר למטה במקומו בתוף ב' היסודות דאו"א להזדווג שם ונמצא הרחק בין היסוד לב"פ עילאין דנ"ה כי שם הוא מקומו תמיד פרק עליון דיסוד באמצע ב"פ עילאין דנצח והוד ואותו מקום היסוד נשאר חלל ונודע כי כל דבר שפקדושה נשאר שם תמיד רישם שלה כי מפת אותה האור של היסוד שהיה שם מתחלה משם נתהווה הגרון דז"א.

נדע כי מגרון הנה הוא מתחיל לעשות מציאות ז"א בבחי' ג' כלילין בג' וזה סוד אשר ביארנו לעיל כי מן היסוד דא"א הנק' שופר יצא הז"א בבחי' הקול כלול באמ"ר שהם ג' ונודע כי גם השופר הוא בגרון ונמצא כי באותו בחינ' דרשימו דיסוד דאריה אנפין שם הוא בחי' השופר ומשם יצא ז"א בסוד קול כלול בג' אמ"ר בסוד קול דופק מגו שופר ושם היה כלול בג' הנזכר בגרון זה ומה שהיה במקום חלל ופנוי ואינו שם אלא בחי' אויר לבד לכן היה נקרא קול ואח"כ משם יצא קול זה מהגרון ההוא הנק' ג"כ שופר הנעשה מהארת רשימו יסוד דא"א ונתפשט למטה מהגרון ג"כ בסוד ג' כלילין שהם ו"ק דגופא דז"א כלולים ג' גו ג' ונמצא כי הגרון נעשה מבחי' מקום חלל ופנוי אשר ע"כ נק' הז"א בבחי' קול כנזכר וז"ש בסוטה מהיכן מודדין לו ממקום שנעשה חלל מצנארו

שנאמר כי ימצא חלל באדמה כי הנה הצנאר מבחי' חלל נעשה ולכן נק' הצנאר ע"ש חלל: פֶּרֶק יז הנה נת' בפרקים הקודמים ג' מיני עיבורים שהם ז' וט' וי"ב באנ"ך וכבר נת' ענין התלבשות א"א בז"א בעת העיבור והנה שמעתי ממורי זלה"ה בשתי הענינים הנזכרים ורציתי לקנותן כי לכאורה נראים חולקים קצת על מ"ש בפרקים הקודמים ואמנם לא ידענו אם מדבר בענין הכלים או הניצוצות או האורות ומה ששמעתי ממנו הוא שמדבר בעיבור הא' דבחי' חיצונים דז"א ולא בפנימי' וזה ענינו.

דע כי זה העיבור הא' דז"א דחיצונים יש בו ב' בחינות והם עיבור ז' חדשים למקוטעין ועיבור ט' חדשים ונבאר תחלה ענין העיבור בבחי' הב' כי הנה נת' כי עיקר הז"א בעת העיבור אינו רק ג' מדות גדולו' ונעשו ו' מדו' קטנות והענין כי הנה ז"א לוקח בא"א השליש התחתון דתית דא"א ונה"י שבו והנה מנצח דא"א נעשו ב' מדות חסד ונצח דז"א בקו ימיני ומהוד דאריף נעשו ב' מדות גבורה והוד והנה היסוד דא"א יש בו ג' שלישים שלישי התחתון הוא אל המלכות דז"א נמצא שנשאָר לז"א ב"ש עליונים שהוא בחי' היסוד עצמו שאין בו רק ב"ש זולת העטרה שלוקחת המלכות והנה ג"פ אלו שהם שלישי התחתון דת"ת וב"ש עליונים דיסוד הם מדה א' נעשו מהם אל הז"א ב' מדות והם ת"ת ויסוד הרי עתה ו' מדות בז"א והז' היא בנוק' שמתחלה היתה שיעורה שלישי מדה לבד כשיעור העטרה דיסוד דאריף שהיא שלישי א' לבד ואח"כ הגדילה הנקבה גם היא ונוגמת הז"א ונעש' ב"ש הרי בין כול' הם ז' פ"ש וז"ס משארז"ל כל היולד' לז' יולדת למקוטעין כי אינו רק ז' פ"ש וכנגדם היו ז' חדשי העיבור למקוטעין, והנה אם נעריף בחי' אלו באופן אחר יהיה ט' בחי' שלימו' ונמצא כי חשבון של ז' חדשים הוא עצמו חשבון של ט' חדשים והענין כי אעפ"י שבקבוצת פולם יהיה ג' מדות ושלישי ובהכפולם לשניים יהיו ז' פ"ש הנה אין פולם מבחי' א' ואין לכולם בחי' הת"ת עם היסוד כי כ"א יש לו מציאות בפ"ע ולא ראש הת"ת בראש היסוד ונמצא כי ד' מיני ספי' הם ונקפלו ונעשו ח' בחי' והעטרה הרי בחי' ט' ואעפ"י שהעטרה היא מעין ספירת היסוד עצמה פיון שממנו נעשה הנוק' ואינה מפלל הז"א לכן נמנה אותה בפ"א והרי הם ט' בחי' פנגד ט' חדשים.

ופעם אחר שמעתי באופן אחר כי הנה אעפ"י שאנו אומרים שלא היה בזמן עיבור הז"א רק ג' פלילין בג' עכ"ז ונדאי שנשאלמו י"ס גמורות אלא שהם נעלמים בו ואינם ניכרים רק בחי' ג' פלילין בג' ואמנם זמן העיבור היה מט' חדשים אמנם עיקרם אינם רק ח' חדשים לבד פנודע כי יום א' מחודש הט' נחשב ככל החודש ויכולה לילד אפי' ביום א' דחודש ט' ואפ' אותו יום שלוקחת מחודש ט' הוא לסיבת ימי הקליטה פנ"ל כי יש יולדת לרע"א ימים פמנן הריו"ן ונמצא כי עיקר העיבור אינו רק ח' חדשים וכבר נת' כי כל זמן המשך העיבור מתבררים חלקי הז"א שבז"מ ועול' שם בבטן אימא ומתברר שם שנית כנז' פבר.

והנה התחלת מה שמתברר הוא הספי' הראשונה שהיא פתר דז"א ונמצ' כי בהמשך ח' חדשי העיבור נתבררו ח"ס ראשונות פחב"ד חגת"נ ואמנם ג"ס תחתונים שהם הי"ס שלא יכלו להתברר היטב כשאר הספי' מרוב סיגים הנצחזים בהם להיותם סמוכים לקליפות כי הם תחתוני' לכן לא נתבררו היטב ע"י העיבור עד זמן היניקה כי אז נתבררו ונעשו חלב שיונק ונגדל בהם וית' לקמן.

והגני זוכר ששמעתי ממנו פעם אחרת כי גם הנצח אעפ"י שנתברר אינו עולה במנין העיבור. וטעם הדבר כמשרז"ל בהדי הוצא לקי פרבא יען היותו עם ההוד ב' פלגי דגופא ולכן פיון ששהוד לא נתברר לא עלה למנין עיבור כן הנצח אע"פ שנתברר אינו עולה במנין העיבור.

ונלעד"ח כי לפי זה יהיה ג"כבחי ז' בעיבור זה והוא מענין הדרוש הנז' שבעיבור יש בו בחי ז' חדשים וט' חדשים ושניהם א' ועם הנז' תבין למה הוצרך הז"א להיות פלילין ג' בג' כי לא היה צריך לכלול ולכפול ולהלביש את נה"י דא"א כי אעפ"י שלא היה נכלל ג' ג' ה' יכול להלביש ג"ת דא"א אף הענין לפי שג"ת שלו לא יכלו להשלים בירור' היטב ע"י העיבור ולכן הוצרכו ג"ת לכלול ולהתעל' תוף ג"א שהם חג"ת כי לא יכלו להתגלות ולהתפש' במקומם ונתגלו שם ונעשה ז"א בבחי' ו"ק שלמות: פרק יח הפלל היצא בכל הפרקים שקדמו הז"א בע"ר אינו רק ג' פלילין בג' עם היות יש בו ו"ס פנודע מפל הפרקים הנזכרים ואע"פ שנת' פרטים רבים בענין ביאור ג' פלילין בג' עכ"ז דרך קיצור נבארהו עתה והענין כי הז"א מתחלת האצילות בעת האציל המלכים שמתו יצא בבחי' ז' נקודות זו ע"ג זו ולא יצא בו בחי' ג"ר אפילו בבחי' נקודים והו"ק יצאו אלא שהיה בבחי' נקודות לבד ולא בבחי' פרצוף אלא זע"ז והנה אלו ו' נקודות שהיו נכנסו כולם בעת העיבור כדי לתקן עצמם ואמנם כדי לתקן היה צריך שיתקשרו אלו עם אלו קשר אמין כדי שיתקיימו ולא ימותו ומה שהיה תחלה ו' נקודות זו ע"ג זו פדמות ו' ארופה נעשה עתה בהתקשר' ג' ג' ו' זעירא כי אין ארפם עתה רק ג' נקודות שהיא מחצית ו' ואמנם לעולם לא היה ראש לזו הו' אף בתחלה כי הרי ג"ר אין בו כי הנה אות הו' יש בה גוף וראש שהוא צורת היו"ד ע"ג ו' ואותו לא היה אף מתחלה מכ"ש עתה בזמן העיבור שלא היה די שאין בו ראש יען אין בו רק ו"ק אמנם אפי' גוף אות ו' היה חצי ארכו לבד ונק' ו' זעירא והיא בחי' ו' שבתוף צורת ה' שבשם הרומזת באימא פנודע.

והנה אות ה' נחלקת לד"ו והד' היא התבונה פנודע והו' היא ז"א שבתוכה בסוד עיבור בסוד ו' קטיעה בלי ראש בחי' חצי הגוף ונחלקת מגוף הד' כמשרז"ל אמאי פרעי דה' תלייה להורות שהוא בבחי' העובר שהוא בתוף אימא גוף נפרד ממנה נמצא כי הג"ר דז"א לא נתגלו פלל אפילו העובר כי הרי לא נכללו אלא נה"י שלו בחג"ת שלו ולא היה שם ג"ר שאפילו הו"ק לא יכלו לעמוד גלויים רק הג' לבד נתגלו שהם נה"י וחג"ת היו טמוני' ומלובשים תוף נה"י שלו וסיבת הדבר מפני שלא היה מלביש רק לנה"י דא"א ומשם היה השפע וכיון שלא היה רק ג' גם הוא לא נתגלה בו רק הג' אמנם פיון דנה"י דא"א נכלל בחג"ת א"כ גם נה"י דז"א קבלו הארה מחג"ת דא"א אלא שהוא ע"י התלבשותם וכללותם וכן בז"א החג"ת שלו קבלו הארתם בסוד הפללותם תוף נה"י שלו באופן שהחג"ת שלו הם בכח ולא בפועל ומכ"ש שהג"ר שבו כמעט אפי' בכח לא היה אלא בדקות ונמצא שיעור אונרף ז"א לא היה רק שיעור ג' מדות שלמות שהם נה"י שבו אמנם להיות נכללים שם גם החג"ת היו אלו הג' מדות שלמות בסוד ו' מדות קטנות כי הנצח הוא מדה א' שלימה ושימש לשנים קטנים שהם חסד ונצח וכן ביסוד כי ארפן ושיעורן הם ג' מדות שלמות והם בחי' ו' מדות קטנות שהם ו' חצאי מדות וכ"ז היה בתחלה בג' ימי הקליטה ואח"כ היה הולך ומתגדל עד שהגדיל ע"י מה שהיה מברר מן המלכים בהמשך הזמן העיבור ונשלמו בו"ק ונעשה ו' גדולה אלא שהיתה בלתי ראש

שָׁהם הַג"ר וְכ"ז מִפֶּתַח הַנְּהַ"י דַּא"א שְׁהִי נִכְלָלִים בַּחַג"ת שְׁלוֹ וְאִזּוּ בְּהַשְׁתַּלֵּם ז"א וְנַעֲשֶׂה וְגִדּוּלָה בּו"ק אִזּוּ יוֹצֵא לַחֲוִיץ וְנוֹלֵד וְזוֹ הִיא אוֹת ו' שְׁלֹאֲחַר ב' אוֹתִיּוֹת י"ה שְׁבַשֵּׁם הַנְּנִ"ה.

וּא"ת הַרִי הַז"א מְלַבֵּישׁ שְׁלִישׁ תַּחְתּוֹן דַּת"ת דַּא"א וְגַם נַה"י שְׁבוּ וַא"כ אִיךְ אָנוּ אוֹמְרִים שְׁהִי כְּלוּל ג' תּוֹף ג' אִךְ הָעֲנִין כִּי כִּיּוֹן שְׁבַחְנִי הַת"ת אֵינָה מְדָה גְמוּרָה רַק שְׁלִישׁ אֵי לְבַד לְכֵן אֵינָם עוֹלִים בְּשֵׁם וְאֵין אָנוּ מְזַכְרִים רַק נַה"י לְבַד שְׁהֵם מְדוֹת שְׁלִימוֹת שְׁנִכְלָלוּ בַּחַג"ת וְנָהוּ ג' כְּלִילִין בַּג' (גַּם צָרִיךְ הַקְדָּמָה א' שְׁתַּדַּע שְׁבַחְנִי הַת"ת אֵינָה מְדָה גְמוּרָה רַק ש"א לְבַד לְכֵן אֵינָה עוֹלָה בְּשֵׁם וְאֵין אָנוּ מְזַכְרִים רַק נַה"י לְבַד) גַּם:

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע הַקְדָּמָה א' וְעַמָּה תְּבִין הֵיטִיב ג' כְּלִילִין בַּג' וְהוּא כִּי הָעוֹבֵר וְדַאי שְׁיֵשׁ בּוֹ כָּל רַמ"ח אַבְרָים וְאֵין אַבְרָים נִתְחַסְּפִים בּוֹ. אַח"כ כְּנ"ל בְּכִי"ב אִךְ הָעֲנִין הוּא שְׁבַתְחֻלָּה הִי אַבְרָים קַטְנִים מַחְצִית גְּדוּלִים לְבַד וְאַח"כ נִגְדְּלוּ בְּשִׁיעוּרֵם נִמְצָא כִּי דְוָגַמַת מַה שְׁאָנוּ קוֹרְאִין לַז"א כְּלוֹל אוֹת ו' דְּהוּי"ה כּוֹלֶלֶת כָּל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת כֵּן הַת"ת שְׁבוּ עֲצֵמוֹ הוּא ו' דְּהוּי"ה פְּרֻטִיּוֹת שְׁבִי"ס שְׁלוֹ עֲצָמוֹ.

וְהִנֵּה גַם הַת"ת שְׁלוֹ הִנֵּה עַד"ז ו' כְּלִי רֵאשׁ כִּי הִנֵּה גּוֹפּוֹ קֶטֶן מְאוֹד דְּוָגַמַת ו' כְּלִי רֵאשׁ וְעֵינִן בְּכַרְפֵּת אַבוֹת כִּי שֵׁם נַת' הֵיטֵב עֲנִין זֶה. וְכ"א שְׁמַעְתִּי כִּי בְּהִיּוֹתוֹ בְּסוּד עֵיבוֹר הִנֵּה בּוֹ ו"ק ג' כְּלִילִין בַּג' וְלֹא הִנֵּה לֹא בַחֲוִי רֵאשׁ וְלֹא בַחֲוִי זְרוּעוֹת אֶלָּא גּוֹף א' פְּשוּט לְבַד.

כְּנֻז' בְּסוּד צִיצִית קֶטֶן וְהִנֵּה נַת' אִיךְ נִרְמַז ז"א בְּבַחֲוִי ו' דְּהוּי"ה הַכּוֹלֵל הָאֲצִי בֵּין בְּזִמְן הָעֵיבוֹר בֵּין אַח"כ שְׁהֵם ו' זְעִירָא שְׁתּוֹף הַה' ו' גְּדוּלָה שְׁלֹאֲחַר הַה"א וּבַח"ג נְשִׁלִים בִּיאוֹר זֶה בַעַה"י. וְנִבְאָר דְּרַף אַחֲרַת בְּעֲנִין שֵׁם הַנְּנִ"ה הַכּוֹלֶלֶת כָּל הָאֲצִילוֹת וְעַמּוֹ ית' עֲנִין מְצִיאוֹת זו"נ שְׁנִימֵן יַחַד בְּסוּד הָעֵיבוֹר וְהָעֲנִין כִּי אַע"פ שְׁתַּרְאָה שְׁלֹא הַזְכָּרָנוּ בְּכָל הַפְּרָקִים אֵלּוּ מַה נִּתְחַדַּשׁ בְּנוֹק' בְּעֲנִין הָעֵיבוֹר בְּנֻדַי שְׁגַם הִיא הֵיטָה עַמּוֹ וְגַם הִיא נִגְדְּלָה מְדַרְגָּה אַחַר מְדַרְגָּה דְּוָגַמַת ז"א מִמֶּשׁ וּבְכָל בְּחִינוֹתֶיהָ נִבְאָרָם בְּהָ וְנִבְאָר פֶּה כְּלִלוֹת הָעֲנִין אִיךְ הִי שֵׁם זו"נ יַחַד בְּזִמְן הָעֵיבוֹר הִנֵּה נוֹדַע מִשְׁאֲרֵז"ל ע"פ אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ אִשָּׁה מִזְרַעַת תַּחֲלָה יוֹלֶדֶת זָכָר וְהָעֲנִין כִּי הִנֵּה חו"ב הֵם זָכָר וְנִקְבָּה וְהֵם אוֹתִיּוֹת י"ה דְּהוּי"ה הַכּוֹלֶלֶת כָּל הָאֲצִילוֹת וְאוֹת יו"ד בְּמִלּוֹאֲהָ יֵשׁ בְּהָ ג' אוֹתִיּוֹת וְהֵם יו"ד וְנוֹדַע מ"ש בְּזוֹהַר וּבְתִיקוֹנִים כִּי י' אַבָּא ו' בְּרָא ד' גִּנְתָּא דְּאִיְהִי בְּרֵתָא וְהִנֵּה אַבָּא הוּא אוֹת י' שְׁהֵם י"ס דִּילְקִיָּה וּכְשִׁמְזַרִיעַ מ"ד לְהָאֲצִיל ז"א כְּפִנְזָר פ"ט צָרִיךְ שְׁתַּהֲיָה טָפָה זוֹ בְּהַכְרַח כְּלוּלָה לְצוֹרֵךְ זו"נ יַחַד כִּי גַם בְּבַחֲוִי הַנִּקְבָּה ע"י כַּח הָאֵב נַעֲשֶׂה כְּנוֹדַע וְהִנֵּה שְׁנִימֵם הִי נִרְשָׁמִים בּוֹ אִזּוּ וְהֵם ו"ד ו' ז"א ד' גְּנוּקְבָא וְהָעֲנִין כִּי ז"א הִנֵּה נִמְשָׁף מו' רֵאשׁוֹנָה דְּאַבָּא וְנִקְבָּא מַד"ת דְּאַבָּא כְּנוֹדַע כִּי גַם בְּהִיּוֹת הַנִּקְבָּה עִם ז"א בְּסוּד (אב"א) [אַבָּא] אֵין בְּהָ רַק בַּחֲוִי ד"ת שְׁבוּ כְּפִנְזָר לְכֵן נִרְמַזוּ ז"א בְּאוֹת ו' וְנִקְבָּא בְּאוֹת ד' וְשְׁנִימֵם בְּמִלּוּי יו"ד שְׁל הַיּו"ד נְהַרִי בְּהִיּוֹתֵן תּוֹף אַבָּא הִנֵּה הַז"א קוֹדֵם לְנִקְבָּא ו' אַח"כ ד' כִּי שֵׁם עֲלֵמָא דְּזְכוּרָא וְהַז"א גּוֹבֵר וְכַאֲשֶׁר הַזְרִיעַ אַבָּא בְּאִמָּא וְנוֹתֵן טָפָה זוֹ כְּלוּלָה מִזו"נ הִנֵּה הַנִּקְבָּה בְּהִיּוֹתָהּ בְּסוּף יִצְאָה תַּחֲלָה כְּנוֹדַע מְסוּד שְׁכּוֹפְרַת כְּמוֹ שְׁאֵמֵר רז"ל בְּנִעְקֵב נִמְצָא כְּשִׁאִישׁ מִזְרִיעַ תַּחֲלָה הוֹלִיד נִקְבָּה תַּחֲלָה וְאַחַר כֶּף הַזְכָּר וְלְכֵן נִתְהַפְּכוּ בְּמַעֲי אִמָּא וְשֵׁם נִתְהוּוּ ד' עַל ו' שְׁהוּא צוֹרַת אוֹת ה' וְהָעֲנִין יוֹכֵן ע"י שְׁאֵלָה אַחֲרַת וְהוּא כִּי לְמָה בְּאוֹת יו"ד לֹא נִרְמַזוּ זו"נ רַק בְּאוֹת יו"ד הַמִּלּוּי וּבְאִמָּא שְׁהִיא אוֹת ה' נִרְמַזָּה בְּאוֹת ה' עֲצָמָה הַשְּׂרָשִׁית וְהָעֲנִין כִּי כָּל בַּחֲוִי זוֹ שְׁהִיא תְּבוּנָה לֹא נַעֲשִׂית אֶלָּא דַּעֲצָמוֹת הָאֲרַת זו"נ שְׁנִתְּנוּ בְּאִמָּא שְׁנִימֵם וּמֵהֶם נִאֲצַל עֲצָמוֹתָהּ כְּפִנְזָר בַּש"ד

ח"ב נמצא כ בצאת תחלה בטפת אבא נעשית ממנה ד' ראשונה שבצורת ה' ואח"כ בצאת ז"א אחריה לא מצא מקום כי כבר יש בה שם הנקבא ונרד למטה בששה אחרונים שהם ו"ק שבה שהיא ו' צורת הו' העומדת תחת הד' של הה' וגם זה טעם כי להיותה עלמא דגוןק' שלטא נוק' על דכורא וז"ס העוה"ב צדיקים יושבים ועטרותיהן בראשיהן כי העוה"ב היא תבונה פנפך בש"ד ח"ב ושם במקומה שהיא ה' ראשונה שבשם הצדיק העליון שהוא ז"א יושב שם ועטרה שלו שהיא נוק' על ראשו לכן אות ד' על ו' היא ממש כעין עטרה המקפת ראשו שהוא ו' שתחת הד' ואחר כך כשהנריע הנקבה שהיא כשהולידם והוציאם לחוץ אחר העיבור בעת הלידה אז חזרו להתהפך פי ו' בתוך הה' הוא ה' אחרון ויצאה תחלה וישב לה תחת ה' ראשונה ואח"כ יצאה אות ד' שהיא הנוק' והיא ה' אחרונה שבשם שתחת אות ו' פנודע כי ה' ד' הנית בקדמיתא כנו' בזוהר משפטים אלא שמן ד' נעשית ה' ע"י הגדלה והתיקון כנו' בש"ו נמצא כי אשה מזרעת תחלה יולדת זכר ואח"כ יולדת נקיבה ונהרי ג' הפוכים בדבר תחלה היה זו"נ במלוי יו"ד ו' על ד' אח"כ בצורת ה' ראשונה ד' על ו' כי ז"ס אדה"ר דו פרצופים נברא ונודע כי הבריאה היא בבניה ונהבן זה כי כשנכנסו בבניה אשר שם היתה בחי' בריאת אדם וחוה אז היתה בסוד דו פרצופין אף בהיותם בסוד אצילות שהוא בהיותם באבא שהוא נק' עולם האצילות אשר שם היו ו"ד ואחרי שנולדו נתהפכו ונעשו ו"ה ב' אחרונים דשם הנ"ה הפולל כל האצילות.

ונבאר עתה ענין המזון איך היו ניוונים תוך בטן אימא כי נודע כי גם הנולד יונק במעי אמו והענין כי כבר נת' לעיל פי"ג כי מוחין דז"א בזמן עיבור היו תוך נה"י דתבונה דבחי' כלים חיצונים שבה והנה בהיותה מלונפת בתוכו בסוד מוחין נמצא כי היסוד דתבונה הוא מסתנים בטיבור ז"א כמ"ש בח"ב בענין ג' נקודות שיש בז"א וו' הוא נקודות טיבור ז"א ששם הוא סיום יסוד דתבונה הנק' עוה"ב עלמא סתימא וכן נקודות הטיבור הוא סתום ואמנם בהיות ז"א בעיבור תוך אימא אינה עלמא סתימא בהיותה שם למעלה במקומה ואז ז"א טיבורו פתוח ויונק בכח יסוד אימא הגנוז בתוכו ובצאתו לחוץ אחר שנולד נסתם הטיבור שבו כי שם יסוד תבונה הנק' עלמא סתימא.

ואמנם סוד מה שניזון הוא ממה שמבררת אימא מבחי' המלכים כנ"ל ובכל יום ניום מימי העיבור מבררת מעט מעט ומשם ניזון זו"נ עד שנגדלים מכח מה שמבררים ומכח המזון שניזונים עד שנשלם להתברר כל מה שיוכל להתברר ואז מתברר ג"כ בחי' אחרת בסוד הלידה עצמה והדמים היוצאים ממנה ואח"כ מתברר יותר ע"י חלב שיונק בעת הניקה כמ"ש בח"ב ודע כי בהיות ז"א בסוד עיבור אז הוא בבחי' עשיה שבו כי כל בחי' ג' כליל בג' נק' עשיה פנפך בדרוש אבי"ע וע"ש ואין שום בחי' דאצילות שלא תהיה פלוה מאבי"ע דבחי' האצילות: תם ונשלם חלק א'.

בעזרת השם יתברך: חלק ב' בלידה וניקה ונחלק לח' פרקים: פרק א אחר שנת' בחלק א' ענין העיבור דז"א איך היתה ונת' שם כי היה מתברר מדרגה אחר מדרגה עד שנשלם להתברר החלקים שיוכלו להתברר בזמן עיבור נבאר עתה ענין הלידה איך ילדה אימא עלאה לזו"נ והנה נודע כי בבוא עת הלידה אזי נפתח מקור האשה ויש בה דם לידה כמאמר רז"ל א"א לפתיחת קבר בלי דם והטעם לנה פנודע כי הזכר מזריע הלחן ובג'

ימים ראשונים דקליטה מתבררת הלןן של טפה ההוא פנ"ל בסוד ארתי ורבעי זרית
והנה טפת הלןן הוא המקפא את החלב כדי שיתגבן ליעשה גבינה וכן בכאן שהאודם
שבנקבה נקפא ע"י טפת הלןן של הזכר ומהאודם ההוא מצטייר הנלד כי לכן בבניה
היא המציינת הנלד והיא נקודות צירי פנודע.

וכל בחי הפשר ודם שבולד נעשה מהאודם הזה והוא מן הבירורים שמתבררים מזו
המלכים שמלכו בארץ אדום שהם בחי דינים ואדם וכ"ז הוא נתברר בקדשי העיבור
והנה נשאר בחי שאינם מתבררים לרוב הסיגים שבהם ואותם הסיגים הם יוצאים
לחוץ בעת הלידה בסוד דם לידה וז"ס ז"א הנק' רקיע אחר שנולד ואז נפרש ממנו עכירו
דמין עכירין כנז' ספ"ב והענין בבירור דע כי בקדשי עיבור נתבררו מזו מלכים לצורך
זו"נ מעט מעט מדריגה אחר מדריג' בהמשך זמן קדשי עיבור בין בבחי' פלים ובין בבחי'
אורות וניצוצים פמבואר בח"א והתחיל בירור מבחי' פתר דז"א עד שבחודש הח' נברר
נצח דז"א נשאר הי"ם שנתברר מהם קצת אף לא כל החלקים שיש בהם שהם מבחי'
ז"א דעולם אצילות כי בהכרח הוא פנולד ז"א יצא שלם ברמ"ח אבריו ובי"ס אמנם
הענין הוא שכל בחי' שיש בז"א באותן הז"מ נתבררו מפתר עד נצח אף הבחי' שלו מהי"ס
המעורבת שם באותן ז"מ לא נתבררו פולם פנודע כי ז"מ הם כוללים מזו"נ דאצילות
עד סוף עולם העשיה וזכור פלל זה וכמ"ש בפ' זה מענין דם הלידה.

נמצא כי עדיין נשאר שם מבחי' הי"ם דז"א שלא נתברר לגמרי והטעם הוא מפני היותם
סמוכים אל הקליפות להיותן תחתונים ובפרט כי נו"ה הם לבר מגופא והדינים נאחזים
בהם ובפרט בהוד בסוד יר' יעקב וכמו שנודע בפסוק כל היום דנה כי מהוד נעשה דנה
ולכן נחרב הבית בארץ החמישי שהוא נגד הוד וכמ"ש אצלנו בענין שקר אין לו רגליים
שהם הקליפות שאין להם אחיזה בב' רגליים רק ברגל ההוד שמאלי' שהוא רגל הק'
הארי' והוא רגל שמאל והוא עצמו הה' דהוד שנעשית ק' אח"כ ולכן ממנה ולמטה לא
הוברר כי יש בהם קליפות רבות והמבורר שבהם לקח ז"א ומזה נשלם ונתערב בו בי"ס
וברמ"ח אבריו והסיגים שיצאו מח' ספי' ראשונים דמפתר עד נצח אלו שפבר נתבררו
לגמרי אלו יצאו בסוד דם צידה ואמנם מהסיגים שנתבררו מהי"ס שעדיין היה מעורב
בהם חלקי בחי' ז"א עצמו דאצילות הנה אלו לא יצאו בסוד סיגים גמורים דדם הלידה
אמנם אלו נשארים במעי האשה ונהפכים לחלב ויונק ז"א אחר שנולד וחוזרים
ומתבררים בו ונגדל מהם וז"ס שהקטן בעת לידתו כל חולשתו הוא ברגליו שאינו יכול
לעמוד ברגליו וע"י היניקה מתחזקים רגליו מעט ואח"כ עומד על רגליו.

ואמנם הסיגי' דח' ספי' ראשונים הם יוצאים בסוד דם לידה. והענין דע כי באלו ז"מ יש
בהם כל בחי' אבי"ע ויש בהם חלקים הראויים להעשות מהן אצילות וחלקי' שאינם
ראויים להעשות מהם אצילות רק בריאה וכעד"ז יצירה ועשיה וכן עד"ז בפרטות כי יש
חלקים ראויים לא"א ויש לאבא ויש לאימא ויש לז"א ויש לנוק' ובתחלה נתבררו
החלקים שראויים לא"א בז"מ וכל השאר נק' סיגים אצלו כי אינם ערכו ואמנם כל מה
שהיה לא"א בהם הכל נתבררו בעת אצילות ותקונו א"א ולקחו ומהסיגים הנשארים
חזרו להתברר ואז מהחלקים שיש באו"א מהם נעשה בחי' או"א והשאר שלא היו בהם
עוד חלקי' או"א נשארו בהם בסוד סיגים ומהם חזרו להתברר במעי אימא ומהחלק אשר

לזו"נ בָּהֶם נַעֲשׂוּ זו"נ דְּאֲצִילוֹת וְאִז כֹּל הַשָּׂאָר נִקְ' סִיגִים בְּעֶרְףְךָ עוֹלָם הָאֲצִילוֹת וְכֹל בַּחֲוִי אֱלוֹ יִצְאֹ בְּסוּד דָּם הַלִּידָה וְאֶמְנָם עֲדִינָן יֵשׁ בּוֹ סוּד קִדְוָשָׁה שֶׁהֵם בַּחֲוִי עוֹלָמוֹת דְּבִי"ע לְכֹן חוֹזְרִים וְנִתְבַּרְרִים בְּסוּד עֵיבוֹר תּוֹף הַנּוֹק' דו"א וּמִהַמְּבַחֵר שָׂבוּ נַעֲשֶׂה א"א דְּבִרְיָאָה וְכֹל הַשָּׂאָר יִנְצָא מִנּוֹק' דו"א בְּסוּד דָּם לִידָה וְנִקְ' סִיגִים בְּעֶרְףְךָ א"א דְּבִרְיָאָה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה עַד תִּשְׁלֹם עוֹלָם עֲשִׂיָה נִמְצָא כִּי אַע"פ שֶׁכָּל פְּעַם חוֹזְרִים וְנִתְבַּרְרִים סִיגִים אֱלוֹ הַנְּ"ל וְיוֹצֵאִים בְּסוּד דָּם הַלִּידָה אַע"פ שֶׁנִּקְ' סִיגִים וְדָם לִידָה אֵינָם טְמֵאִים ח"ו אֶמְנָם הַדָּם הַיּוֹצֵא מִנּוֹק' תִּתְּאָה דַעֲשִׂיָה בְּעַת הַלִּידָה אֱלוֹ הָיוּ סִיגִים וְקִלְפוֹת גְּמוּרִים אֲשֶׁר לֹא יִצְלִיחוּ לְכֹל וְהֵם בַּחֲוִי הַקִּלְפוֹת שֶׁתַּחַת עוֹלָם הַעֲשִׂיָה כִּי שָׁם מְקוּמָם כְּנֹדַע וְאֱלוֹ הֵם טְמֵאִים וְדָם הַלִּידָה שֶׁבְּאִשָּׁה הִיא לִהְיוֹת בָּהּ בַּחֲוִי עֲשִׂיָה ג"כ וּבְסוּד עֲשִׂיָה לִידָתָה טְמֵא כְּנֹדַע אֲךָ כֹּל שָׂאָר הַמִּים שֶׁל לִידָת עֲלִיוֹנִים הֵם טְהוֹרִים.

אֶמְנָם הֵם נִקְ' דְּמִים וְדִינָן בְּעֶרְףְךָ הַמְּקוּם שֶׁמִּשָּׁם יּוֹצֵאִים וְזָכוֹר זֶה נִמְצָא כִּי עֵתָה מִבַּחֲוִי הו"א שָׁמֶן כְּתוּר עַר נִצַּח כְּנֹלָם נִתְבַּרְרוּ לְגַמְרֵי וְלֹא נִשְׂאָר מֵהֶם כֹּלָל שֶׁלֹּא נִתְבַּרְרָה וְלָכֵן כֹּל הַשָּׂאָר מֵאוֹתָן ח' סִפִּי נִקְ' סִיגִים גְּמוּרִים שָׂאִין עוֹד דְּבַר מֵהֶם שִׁיּוּכָל לְהִתְבַּרְרָה לִהְיוֹת רְאוּי לְחֻלְקָה זו"נ דְּאֲצִילוֹת וְלָכֵן סִיגִים אֱלוֹ יּוֹצֵאִים בְּסוּד דָּם לִידָה.

אֶמְנָם בְּסִפִּי הִי"ם הִיָּה בָּהֶם חֻלְקִים רְאוּיָם לַעֲשׂוֹת מֵהֶם הִי"ם דו"א וְלֹא נִתְבַּרְרוּ לְגַמְרֵי לָכֵן אֱלוֹ הַסִּיגִים לֹא יִצְאוּ בְּסוּד דָּם לִידָה כִּי עֲדִינָן נִיּוֹצֵאִין חֻלְקֵי זו"א מְעוֹרָב בָּהֶם לָכֵן אֱלוֹ הַסִּיגִים שֶׁבָּהֶם נִשְׂאָרִים תּוֹף אֵימָא לְהִתְבַּרְרָה בְּסוּד הַחֻלָּב וּמֵה שֶׁכָּבֵר הַנּוֹבֵר מֵהֶם נַעֲשֶׂה מֵהֶם הִי"ם דו"א וְיִצְאָ עִמּוֹ כְּשֶׁנּוֹלַד וְע"י הַחֻלָּב נִתְפָּשְׁטוּ אֱלוֹ הַחֻלְקִים בְּמְקוּמָם בּו"א וְהִיָּה בָּהֶם ו"ק גְּמוּרוֹת כִּי תַחֲלָה בְּעֵיבוֹר לֹא הִנּוֹבְרוּ בּוֹ לְגַמְרֵי רַק הֵג' אֶמְצָעִים וְהֵג"ת הָיוּ מְבוֹרְרֵי קֶצֶת בְּסוּד ג' כְּלִילִין בִּג' כְּנ"ל בְּחֻלְקָה א' וְכְשֶׁנּוֹשְׁלָמוּ ג"ת לְהִתְבַּרְרָה אִז לֹא הָיוּ צְרִיכִין לְהַפְלִיל וְנִתְפָּשְׁטוּ בְּמְקוּמָם וְנִשְׁלָמוּ בּו"ק גְּמוּרוֹת וּזו"ס שְׁנַת' בְּכָרְקָה ז' שֶׁבְּזִמְנֵן הִינְיָקָה הָיוּ לוֹ ו"ק וְהִבְנוּ זֶה.

אֶמְנָם צְרִיף לְהִבְנִין מֵהֶם הַבַּחֲוִי שֶׁנִּתְבַּרְרוּ וְנַעֲשׂוּ סִיגִים וְיִצְאוּ בְּסוּד לִידָה וּמֵהֶם הֵם הַבַּחֲוִי שֶׁנַּעֲשֶׂה חֻלָּב עֵינָן בְּחֻלְקָה ג' מֵה עֲנִינָן. אֶמְנָם הַדְּבַר בְּקִיצוֹר כִּי הִנֵּה בִימֵי הָעֵיבוֹר אֵינָם מִתְגַּלִּים בּו"א רַק הִיוֹת לְבוֹשִׁים שֶׁל אֵימָא שֶׁבִּיפְסוּד' הַמְּלַבִּישִׁים הַה"ח וְהַה"ג אֲשֶׁר שָׁם בָּהֶם י' שְׁמוֹת אֱהִי"ה בְּרִיבּוּעַ שֶׁכָּל א' עוֹלָה מ"ד ג' ד"ם.

וְאֶמְנָם הַה' לְבוֹשִׁים גְּבוּרוֹת נִתְבַּרְרוּ וְיִצְאוּ הַסִּיגִים בְּסוּד דָּם גְּמוּר אֲךָ הַה"ח נִתְבַּרְרוּ וְהַסִּיגִים שֶׁלָּהֶם הוּא יוֹתֵר מִמּוֹתְקִים וְנִשְׂאָרוּ בְּסוּד דָּם טוֹהַר וְחֻזְרוּ לְחֻלָּב כְּמִשְׁאֵרֵי זו"ל כִּי י' דְּמִים הֵם ה' דָּם טוֹהַר וְה' דָּם טְמֵא וְהִבְנוּ זֶה הֵיטֵב וְכָבֵר יְדַעְתָּ כִּי מֵהַחֻז"ג נַעֲשׂוּ גוּף הַנּוֹלַד וּמֵהֶם נִצְטַיֵּיר וּמֵה שֶׁנִּשְׂאָר אַחַר הַבְּרִירָה נִקְ' סִיגִים כְּנ"ל.

סְלִיק פ"א: פָּרְקָה ב נִבְאָר בּוֹ עֲנִין הַלִּידָה אֵיף עֲנִינָה הִנֵּה נַת"ל בַּח"א עֲנִין ג' מְדוּרוֹת שִׁישׁ בְּאִשָּׁה וְאֵיף בִּג' חֻדָּשִׁים אַחֲרוֹנִים כֹּל הַנּוֹלַד בִּג' בַּחֲנוּתָיו שֶׁהֵם אֲנָ"ף כְּנֹלָם עָלוּ בְּמְדוּר עֲלִיוֹן וְהִנֵּה בְּבוֹאוֹ עַד הַלִּידָה כָּבֵר הַנּוֹלַד גְּמוּר בִּג' בַּחֲוִי הַנְּ"ל וּמִתְגַּלְגַּל וְיִוָּרַד עַד מְדוּר הַתַּחְתּוֹן וְיִנְצָא אַח"כ אֲךָ מְדוּר הַתַּחְתּוֹן הַהוּא וְאִז נּוֹלַד וְאֶמְנָם רְאוּי לִידַע מִי הוּא הַגּוֹרֵם לְנֹלַד שִׁידְקָה לְמִטָּה וְיִצְאָ וְהָעֲנִין יוֹבֵן עִם פְּסוּק וְרֵאִיתֶם עַל הָאֲבָנִים וְאֵרֵז"ל כִּי הָאִשָּׁה בְּעַת לִידָתָה יִרְכּוֹתֶיהָ מְצַטְטָנוֹת כְּאֲבָנִים וְטַעַם צִינּוֹן זֶה יֵת' עִם מ"ש בְּחֻלְקָה ג' אֵיף הַמְּוַחֲוִין זו"א בְּאִים מְלֻבָּשִׁים תּוֹף כְּלִים עֲצָמָן דְּנֵה"י דְּתַבּוּנָה.

אָמַנְם אֵין בְּתוֹכְכֶם שׁוּם אֹרֹת רַק אֱלוֹ הַמְּוֹחֵין דו"א וְאֵין שׁוּם אֹרֹת דְּתַבּוּנָה כָּלָל. וְהִנֵּה צְרִיכָה הַתְּבוּנָה עִתָּה לְסַלֵּק אֹרֹתֶיהָ מִנֵּה"י שְׁלָה לֵג' סִיבּוֹת א' פְּדִי לְדַחֲוֹק וְלְדַחֲוֹת הו"א שְׁיִנְלֹד וְיוֹצֵא לַחוּץ ב' בְּעֵבֹר הַחֶלֶב ג' בְּעֵבֹר הַמְּוֹחֵין דו"א.

וּנְבָאָר תְּחִלָּה הַבְּחִי' הָא' שֶׁהוּא לְדַחֲוֹת הו"א הוּא פִי הִנֵּה עִתָּה יֵשׁ אֹרֹת רַבִּים בְּבֶטֶן הַמְּלָאָה שֶׁהִיא הַתְּבוּנָה עִם אֹרֹת שְׁלָה עֲצָמָה וְעִם אֹרֹת זו"נ וְכֹלָם הֵם בְּאוֹתוֹ הַכְּלִי שֶׁהוּא מְקוּם הַהֲרִיזוֹן שֶׁהוּא בְּבֶטֶן בְּשֻׁלֵישׁ הַתְּחַתּוֹן דַּת"ת דְּתַבּוּנָה כַּנ"ל בַּח"א.

וְהִנֵּה פִי הַרְחָם הוּא צָר וְאֵין הַנְּלֹד יוֹצֵא מִשָּׁם אֱלָא בְּדוּחַק גְּדוֹל וְהוּא פִי כָּל הָאוֹרֹת שְׁיֵשׁ לְאֵימָא בְנֵה"י שְׁלָה הֵם מְסַתְּלָקִים מֵהֶם וְעוֹלִים שָׁם בְּבֶטֶן שְׁלָה וְאֵז נִמְצָא שֶׁהֵם אֹרֹת רַבִּים מְאוּד וְאֵין הַכְּלִי הַהוּא יְכוּל לְסוּבְּלָם וְנִבְקַע הַרְחָם דְּרַף פִּיו כִּיּוֹן שְׁיֵשׁ בָּהּ בְּקִיעָה מִשָּׁם הוּא נִבְקַע וְנִרְחַב וְאֵז הָאוֹרֹת דְּתַבּוּנָה שְׁהֵם בְּעַל הַבֵּית דוּחִין אֵת הו"א לַחוּץ שֶׁהוּא הָאוֹרֹת וְנוֹלֵד.

סִיבָּה הַב' מְפַנֵּי הַחֶלֶב ית' בַּפ"ד. סִיבָּה הַג' שֶׁהוּא מְפַנֵּי הַמְּוֹחֵין גַּם הוּא נַת' בַּפ"ג פִּי הִנֵּה"י דְּאֵימָא צְרִיכִין לְהַתְּרַחֵק מֵהָאוֹרֹת שְׁלָה פְּדִי שְׁאֵתֵר הַלֵּידָה תִּיכְף יִפְנֹסוּ הַמְּוֹחֵין דו"א בְּתוֹכְכֶם וְיִתְּלַבְּשׁוּ יַחַד כְּנֹלָם תוֹף הו"א פִּי גַם בּו"א יֵשׁ מוֹחֵין בְּזִמְן הַיְנִיקָה כַּנ"ל ח"א פ"ב אֲשֶׁר ז"ס אֵין הַתּוֹרָה מְתַקְּיָמַת אֱלָא בְּמִי שְׁמַמִּית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ פִּי הַתְּבוּנָה נַק' מ"י וְע"י מִי זֶה שְׁמַמִּיתָה עֲצָמָה מְתַקְּיָמַת הו"א פִּי אֵין כָּל קִיּוּמוֹ אֱלָא ע"י מוֹחֵין כַּמ"ש כ"ז בַּפ"ג.

וְאָמַנְם סִילוּק אֱלוֹ הָאוֹרֹת מִנֵּה"י שְׁלָה בְּעַת הַלֵּידָה נַק' מִיתָה וְלָכֵן הֵם מְצַטְנָנִים כְּמוֹ הַמַּת בְּסִילוּק וְנִשְׁמָתוֹ מִמְּנוֹ מְתַקְּרָר פִּי נַר ה' נִשְׁמַת אָדָם וְהוּא אֵשׁ חַם וּבְהַסְתְּלָקָה נִשְׁאָר יְסוּד הָעֶפֶר קָר וְיִבֶשׁ וְלָכֵן הִנֵּה"י בְּהַסְתְּלָק הָאוֹר מֵהֶם נִקְרָאוּ אֲבָנִים פִּי נִשְׁאָרוּ קָרִים וְיִבְיָשִׁים כְּמוֹ הָאֲבָנִים.

גַּם הַטַּעַם הַב' כְּנֹדַע פִּי חַג"ת נַק' אָבוֹת וְנֵה"י נַק' בָּנִים וְלָכֵן הִנֵּה"י שְׁלָה נַק' אֲבָנִים ע"ש בָּנִים. גַּם טַעַם הַג' פִּי הִנֵּה"י שְׁלָה הֵם הַחוּזְרִים לְהִיעָשׂוֹת בַּחִי' גּוֹף עֲצָמוֹ אֶל הו"נ שֶׁהֵם בְּנֵי הַתְּבוּנָה כְּאֲשֶׁר יִתְּלַבְּשׁוּ בְּתוֹכְכֶם עִם הַמְּוֹחֵין כַּנּו' וּמַעֲצָמוֹתָם מְתַגְּדֵל ז"א בְּגַדְלוֹת ב' כְּמִבּוֹאָר בַּחֶלֶק ג' וְגַם עִתָּה מְתַגְּדֵל ע"י הַמְּוֹחֵין דִּינִיקָה וְלָכֵן נַק' נֵה"י דִּילָה אֲבָנִים ע"ש שְׁנַעֲשִׂים מֵהֶם בַּחִי' גּוֹף הַבָּנִים עֲצָמָן וז"ס אֵין הַתּוֹרָה מְתַקְּיָמַת אֱלָא בְּמִי שֶׁהוּא הַתְּבוּנָה שְׁמַמִּית עֲצָמוֹתָה דְנֵה"י שְׁלָה בְּעֵבֹר הַתּוֹרָה לְקִיּוּמוֹ וְלְהַתְּלַבֵּשׁ בְּתוֹכוֹ בַּחִי' הַמְּוֹחֵין.

וְעִתָּה צְרִיף לְבָאָר עֲנִין הו"א כְּשִׁנְלוֹד הוּא וְנֹק' לְאֵינָה מְקוּם נְדַחוּ בְּעַת הַלֵּידָה וְהִנֵּה נַת"ל כְּכָל הַשְּׁעָרִים שֶׁקָּדְמוֹ כָּל עֲנִין בְּמִקוּמוֹ אֵיף הָא"א כְּשִׁנְלוֹד יָרַד בְּתַחֲלָה אֶל מְקוּם א' וְאַח"כּ עָלָה מְעַט אֶל מְקוּמוֹ וְכֵן בָּאוּ"א כָּל א' וְא' בְּמִקוּמוֹ.

אָמַנְם נְבָאָר עִתָּה עֲנִין זו"נ וְהוּא פִי הִנֵּה נַת"ל בַּש"ג ח"א פ"א אֵיף עֲתִיק מְתַלְבֵּשׁ בְּאֵרִיף וּב"פ תְּתַאֲן דְנֵה"י שְׁלוֹ נִשְׁאָרִים מְגוֹלִים לְמַטָּה מְרַגְלִי א"א תַּחַת עוֹלָם הָאֲצִילוֹת וְאֱלוֹ נְכֻנְסִים בְּגָבוּל שְׁיִהְיֶה אַח"כּ עוֹלָם הַבְּרִיאָה וְהִנֵּה אַחַר לֵידַת זו"נ נְדַחוּ וְיָרְדוּ לְמַטָּה בְּבְרִיאָה תַּחַת אוֹתָן בַּפ"ת דְנֵה"י דְעֲתִיק וְאוֹתָן ב"פ נַעֲשׂוּ לָהֶם בַּחִי' דָּדִים וְיִנְקוּ מִשָּׁם כְּסוּד דְּדִי בְּהֵמָה כַּנּו' בְּעֲנִין א"א וְאו"א וְאַח"כּ ע"י יְנִיקָה זוֹ הַגְּדִילוֹ יוֹתֵר וְעָלוּ וְהִלְבִּישׁוּ לְאוֹתָן ב"פ דְנֵה"י דְעֲתִיק וְאַח"כּ הַגְּדִילוֹ יוֹתֵר וְעָלוּ בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת בְּמִקוּם הָרְאוּי לָהֶם וְהִלְבִּישׁוּ אֵת א"א מְטִיבוֹרוֹ שְׁלוֹ וְלְמַטָּה.

נדע כי באמצע גופא בא"א יש חד פרסא הנק' יותרת הפכד והוא מה שגנפר בפ' בראשית אמר ר"י באמצעות מעוי דבר נש אית חד קרומא דאיהו פסיק מעילא לתתא נדע כי פרסא זו ישנה בכל הפרצופים שבכל עולם ועולם וזכור ענין זה והנה למעלה מזו הפרסא הוא גבול או"א בכללות ד' פרצופים שבהם פנודע וארבעתן עומדים למעלה מזה הפרסא ומלבישים הגרון וחג"ת דא"א ומשם ולמטה הוא גבול ז"א המלביש א"א שיעור פשיעור העליון והוא שלישי ת"ת התחתון ונה"י דא"א שהוא למטה מזו הפרסא ואמנם פרסא זו אינה בין אשר כי פשמתחיל דרף פנים הוא מתחלת מסיום החזה וכשמתפשטות דרף אחר הוא פנגד הטיבור.

והענין כי הנה או"א הם עומדים פב"פ בב' צדדי האריף וכשתיציי הענין בדעתה תמצא כי מקום הפרס והבטן דשניהם הוא רחב ונוגעים זה בזה בצד הפנים דאריף ושם הוא קצת פרסא מפסיק נגד החזה ושם הוא סיום ב' הפרסאים דאו"א.

אמנם כי כשמתפשט הפרסא אחורי א"א שם הוא מקום ירפין דאו"א והם יותר ארנפים למטה מהפרס ונמשכין למטה ואינם נדבקים זה בזה כמו הפרס נמצא כי מקצת הפרסא ושם הוא למטה אצל טיבורו דא"א בסיום ירפין דאו"א והנה אופן התלבשות ז"א לא"א הוא באופן זה מתחת הקרום הנ"ל שהוא מטיבור א"א ולמטה כי פתר ז"א מלביש לת"ת דא"א מהטיבור ולמטה וזשארז"ל עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק ש"י עולמות והענין כי א"א הוא בחי' הפתר פללות האצילות פנודע הנה א"א יש בו תר"ך אורות פמנין כת"ר והנה צדיק העליון הוא ז"א ולוקח מתצית הפתר שהוא מלביש לא"א מחציו ולמטה והנה מתצית הפתר הוא ש"י ואלו הם ש"י עלמין שלוקח הצדיק שהוא ז"א הנק' צדיק וענין בפ' תרומה מ"ש והוא סוד פ' להנחיל אוהבי י"ש.

והנה קו ימין נצח דא"א יש בו ג"פ פנודע ומתלבשין בג"ס ימין דז"א שהם חח"נ והוד דא"א ג"פ מתלבשין בקו שמאל דז"א בג"ה ויסוד ועטרה דא"א קו אמצעי מתלבשים בקו אמצעי דז"א דת"י וכמ"ש בח"ג כי שם עיקר הדרוש ואח"כ נוק' דז"א מלבשת לז"א מחזה שלו ולמטה עד סיום רגלי ז"א נמצא כי רגלי א"א ורגלי ז"א ורגלי נוקבא מסתיימים במקום א' ושם הוא גבול עולם האצילות ומשם ולמטה הוא עולם הבריאה ושם בעולם הבריאה יש ב"פ תתאין דרגלי עתיק פנ"ל וכ"ז נתבאר היטב בש"ג ח"ב פ"ב.

ושמעתי ממורי זלה"ה באופן אחר והוא ממש ענין הבחי' הב' שנת"ל בח"א פ"ו שהז"א שהיה ו"ק בזמן היניקה מלבישים הב' פרקים הנשארים מנו"ה דא"א ושליש ת"ת ויסוד ע"ש אח"כ הגדילו זו"נ יותר ע"י היניקה הנ"ל ואז עלו והלבישו לנה"י בתבונה השלישית בבחי' הפלים החיצונים שלא פנודע שהם מבחינות הקטנות דיניקה ואז ינקו משם מג' אמצעים דתבונה ושם החזה מקום השניים שלהאשה ואינם בסוד דדי בהמה כמו שהיו בתחלה אחר לידתם פנ"ל שיינקו מב' פ"ת דעתיק שנשארו בבריאה והנה עדיין לא נכנס נצח הוד יסוד שלא תוף פנימותו בסוד מוחין כמו שהוא בגדלות אמנם עלה מבחוץ פדרף האם המגבהת בנה בין ירכותיה להניק מדדיה שבין ב' זרועותיה ואחר כך בבוא זמן הגדלות הנזכר בח"ג אז נכיסו נצח הוד יסוד דתבונה תוף פנימיות ראש זעיר אנפין בסוד מוחין דגדלות כמ"ש שם בעזרת האל.

נדע כי יש לי קצת ספק בזה כי נלע"ד ששמעתי ממורי זלה"ה בנדאי הוא כי בזמן היניקה הוא מוכרח שזעיר אנפין יהיה ראשו בין זרועותיה, כדי שיגיע פיו לדדים אשר שם לינק מהם והוא עתה ראשו כמו במקום שתהיה ראשו אחר כך בזמן הגדלות דמוחין אלא שהחילוק הוא שבזמן היניקה האם רוכצת על הבנים והיא משפלת עצמה ויורדת למטה להניקם כדי שיהיה ראשם פגוד זרועותיה והבנים יושבים למטה במקומם אף בגדלות זעיר אנפין עצמו עולה עד שם והיא אינה יורדת וזהו מה שכתב' נלע"ד ששמעתי בנדאי אף יש לי קצת ספק שנלע"ד ששמעתי להיפך כי ביניקה אמו מגבהתו כדי שיניק מדדיה והיא עולה ואינה יורדת אף בגדלות אינו מגיע ראשו רק עד חצי הת"ת הסחתון שלה כנודע ונהרי תראה זה כי כמו שנתבררו כמה מדריגות בח"א בענין העיבור כך יש מדריגות ועליות רבות בזמן היניקה כי הולך וגדל מעט מעט מדריגה אחר מדריגה.

נדע והבו כי סתם יניקה שאנו מזכירין בחיבורינו זה שהוא זמן אמצעי בין עיבור שני הנזכר בח"ג ובין עיבור א' הנז' בחלק א' היא בחינות יניקה זו האחרונה שיונק זעיר אנפין מדדי אמו שהם דדי אשה כי זו היא יניקה האמיתי כי היניקה הא' שהיא בסוד דדי בהמה בעולם הבריאה וכן כל שאר המדריגות שאחר זה שנתברר בפ' זה כולם נכללים בזה וטפילות אליה וזו היניקה האמיתי שאנו מזכירין בחיבורינו זה וזכור ואל תשכח.

נדע כי עתה אחר הלידה נעשה זעיר אנפין רקיע כי עתה כבר נקרא ונקפא ונתחזק אחר צאתו לחוץ ואז נתברר הפסולת והעכירות ממנו בסוד דם הלידה כנזכר בפ' א' ונזכר בפ' שהיה תרומה ד' קמ"ז והבו ותשלום ענין רקיע זה נקרא מדה פנ"ל ח"א פי"א וית' בח"ג: פ'ק ג נבאר עתה ענין היניקה בג' בחינות שיש בה א' מה הוא ענין הדדים שמהם יוצא החלב.

ב' החלב בעצמו מה ענינה. ג' איך הוא היניקה אשר על ידה מתגדל העובר.

והנה בענין דדים צריך לידע מהיכן נהוו ולמה יש דדים באיש ובאשה אלא שאלו גדולים ואלו קטנים ולמה בדדי אשה יש חלב ובדדי איש אין בהם חלב ולמה היה ומה נשתנה מקום העיבור במקום היניקה כי זה בבטן וזה בחוזה ויהיו גם הדדים בבטן דומיא דדי בהמה.

והענין הוא כמו שכתב' ח"א פ"י כי האשה תיכף בעת ביאה ראשונה שנתעברה בולד נפסקת דם ונסתה כנראה בחוש העין והנה אותו הדם שהיה יוצא בבחינות ונסת גסתלק משם ועלה למעלה בג' אמצעים דאבא ואימא והענין כי הנה ב"פ ראשוני' דנצח הוד דאריף אנפין נסתלקו למעלה במקום ג"א דאבא ואימא שהוא החוזה שלהם ונשאר ו"פ שהם ב' תתאין דנצח וב' תתאין דהוד וב' פרקין דיסוד ועטרה כי היסוד אינו גדול בג' פרקין כמו הנצח והוד ואלו הו' פרקין מהם נעשה ו"ק לזעיר אנפין ואמנם אף על פי שאין ביסוד רק ב' פרקין על כל זה לא נאמר שעלה הפ"א דיסוד גם הוא עם ב' פרקין עליונים דנצח הוד כי זה נשאר למטה בין ב' פרקין אמצעים דנצח הוד דאריף אנפין פנ"ל ח"א פ'ק ט"ז.

נמצא כי אלו הב' פרקין עליונים דנצח הוד דאריף אנפין הם שעלו שם תיכף אחר הקליטה ומתוספ' הארתם שם בחוזה דאבא ואימא בלטה הארתן שם ונעשה מהם ב' דדים

א' מפרק נצח וא' מפרק הוד ואמנם היות ב' דדים בזכר וב' דדים בנקבה הוא עם מה שכתב' בחלק א' פרק ז' פי כשעלו ונכללו נצח הוד יסוד דאריה אנפין עם חסד גבורה ת"ת שבו נכללו נצח מהוד והוד מנצח גם כן וכנודע גם כן פי נצח הוד הם רעים האהובים תמיד כלולים זה בזה נמצא שפ"א דנצח אריה אנפין העומד בסוף חנה דאבא יש בו כללות פ"א דהוד ומהם נתהוו ב' דדים בחנה דאימא והנה אלו ב"פ הנ"ל הם הנשואים תמיד לעולם אפי' שלא בזמן היניקה ולכן אין רושם הדדים מסתלק מאו"א לעולם כנראה בחוש הראות.

וצריה שתדע כי הנה האדם התחתון זכר או נקבה אינן נרמזים בצלמם ובדמותם אל בחי' פרטות כמו אל הת"ת לבדו או אל המלכות לבדה וכן פיוצא בזה אמנם כל אדם ואדם רומז אל כללות האצ"י כולו מראש א"א עד סוף המלכות דאצילות פדמיון א"א עצמו אשר מתפשט בי"ס שלו בכל עולם האצילות כנ"ל וכאשר נעריה ארם התחתון בכללות זה ימצא כי פיון שנ"ה דא"א עלו בחג"ת דאו"א בחנה שלהם ולא בחג"ת שלו עצמו כנ"ל נמצא כי עיבור ז"א הנה שם בחג"ת דאו"א דכללות פרוצופים הפולל ד' פרוצופים כנודע והוא במחצית ממש והנה או"א מלבישים מגרון דא"א עד טיבורא דליבא דיליה כנזכר באדרא שלא אמרו בטיבורא דגופא אלא דליבא שהיא מחציתו ממש וכשנעריה מקום הדדי שלהם ימצא שהם במחצית ועם זה שיש מן הגרון עד טיבורא דליבא דיליה לכן בחי' הדדים הנה שם למעלה בחנה ולא למטה בבטן במקום הריון אמנם הבהמות והחיות אשר אינם כוללים כללות העולמות אמנם הם בחי' פרטי' לכן הידים הם למטה במקום הרחם והבטן ששם מקום ההריון והבו היטב טעם שינוי דדי האשה מדדי בהמה.

גם סיוע בזה ענין האורות הרבים ההם שהיו במקום שהוא פי שם היו אורות נה"י דא"א ואורות חג"ת דאו"א ואורות זו"נ כולם ולכן מרוב האורות אשר שם נתהוו הבקייעה היא לעשות שם הדדים אמנם עיקרם הוא מאותן ב"פ עילאין דנו"ה הנשואים שם בקבע לעולם.

גם סיוע בזה מ"ש בח"א פ"ז ענין זיווג א"א בסוד נשיקין להוציא הטפה לצורך זו"נ ומשם ירדה ונמשכה בסוד זיווג התחתון ביסוד שלו המתלבש תוך או"א ואז ברדת טפה שהוא באור גדול בנה"י שבו עצמו המתלבשין תוך חג"ת דאו"א ניתוסף שם אור גדול ובוקע ונתהוו שם בחי' הדדים.

ובזה נבין טעם למה בדדי הזכר לא יש חלב פי אם בדדי הנקבה והטעם כי טפה הנ"ל כאשר יצאה מיסוד א"א ונתנה באבא הנה בו זמן מועט ונעשה בו רושם קטן פי דדי זכר קטנים מאוד ומלבד זה גם הטפה עצמה עדיין היתה צורת י' קטנה ולכן ג"כ לא הנה חלב בדדי הזכר אמנם אח"כ האבא נתן הטפה שהוא באימא ונשואה שם ט' חדשים העיבור זמן ארוך וגם פי הטפה בעצמו נגדלה ושם בהמשך העיבור נעשה פרוצוף גמור כנודע ואז מחמת האור הגדול נגדלה דדי האשה מאוד וגם ניתן בהם אור החלב שהוא ולא כן בזכר.

גם טעם אחר כי הנה בעת הלידה מתקבצין כל האורות הנה"י דאימא וכל אורות דזו"נ אשר עומדים שם בסוד העיבור ואז ריבוי האורות דנה"י דאימא הם סיבה כנ"ל בפ"ב

לדחות העיבור לחוץ בסוד הלידה ואז ניתוסף הארה גדולה ועצומה מחזה דאימא ולמעלה פי עלה פנימית נה"י למעלה בחג"ת ששם הדדים והנה בלטו בם מחמת ב"פ דנ"ה דא"א פנ"ל ועדיין היו צומקים וקטנים בלי חלב ועתה נתמלאו הארה גדולה ובקעים ויצא מהם החלב פנראה בחוש הראוי שאחר הלידה מתחיל החלב לצאת מן הדדים משא"כ בזכר שאין בו בחי' לידה ועליות האורות בהם לכן דדיו קטנים ובלתי חלב.

גם טעם אחר למה נגדליו עתה בעת הלידה ומתרבה בהם החלב כמ"ש בע"ה וגם נת"ל פרק א' כי החלב הוא מאותן הסיגים של דם לידה שלא נתבררו על ידי העיבור ועולין בחזה ומתהפכים לחלב והנה אין עלייתו אלא בשעת הלידה ולכן אין שם חלב אלא עד עת הלידה כי אין החלב עצמו אלא מאותן הסיגים אמנם הדדים עצמן הם מב' פרקין עילאין דנ"ה דא"א פנ"ל ע"י הריבוי אורות שסייעם לזה נמצא כי הדדים בחי' א' והחלב בחי' א' וכמ"ש בפ"ד.

והנה ענין הדדים בעצמ' הם נמשכים משם אלקי' כי הנה הנקבה נקרא אלקי' ויש בה שם אלקי' בג"ר וכן בגיא וכן בג"ת והנה שם אלקי' שבג' אמצעים שבה מתפרשין לג' א"ל בימין בסוד חסד אל ומ"י בשמאל פי שם סוד בינה הנקרא מ"י ולכן סוד מ"י דאלהים הוא בגבורה וה' מאלהים באמצע ומאלו הג' בחי' מתפשט אל דדי האשה פי אל דאלהי' מתפשט ביד ימין ומ"י של אלהי' ביד השמאלי וה' דאלהי' בין ב' הדדי' באמצע ולכן הושמה אות ה' באמצע שם אלהי' אל מפאן ומ"י מפאן וה' באמצע וז"ס אותם ב' הנביאי' הנקראו אלדד ומידד היו יונקי' משני דדי של הנוק' תחתונה של הז"א וא"ל ד"ד הוא הראשון פי הוא דד הימין המצטרפות עם אל מאלהי' ונעשה אלדד ומידד הוא דד שמאלי המצטרפות עם מ"י דאלהים ונעשה מידד הנה חלב הנמשך לב' דדי' הוא דרך אות ה' מאלהי' שבאמצע שהוא נעשה צינור לחלב המיתוק לב' הדדים ומתפשט לכאן ולכאן בסוד ת"ת המכריע בין שניהם נודע פי החלב אינו שונה בבחי' א' כי החלב הנמשך ביד ימין יהיה יותר מתוק מחלב הנמשך ביד השמאלי נמצא כי ב' מיני חלב יתפשט דרך זה הצינור שהוא ה' מאלהי' ושתיה' צריכי' להפצא רמוזים באות ה' והוא פי יש בחי' מלוי ובחי' ציור פי כשתמלא ה' זו בג' מיני מלואי' שסימנם יה"א גי' א"ל וג' פוללים הם ל"ד ואות ה' עצמה הם ל"ט וכללו' הפל ביחד עם כללות הה' הם מ' פמנן חל"ב.

גם יש בחי' אחרת פי פשתקח ג' המלואי' לבדם ר"ל שהם יה"א גי' י"ו וכשתצייר אות ה' בב' ציורים ד"ו ד"י גי' כ"ד עם י"ו דמלואי' הם מ' פמנן חל"ב הרי נתבאר ב' מיני חלב באות ה' דאלהי' שהוא החלב הנמשך ליד ימין והחלב הנמשך ליד השמאלי.

גם נודע פי הדדי' נקרא ג"כ שדיים כמ"ש בין שדי יליו והענין דע פי יש שם שדי ברפה והם בודדים ויש שם שדי בדגש והוא שם קדוש והוא מלמטה ביסוד. והענין הוא דע פי שם הנו"ה יש לה ד' מילואי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וכ"א הוא בחי' ע"ב פי שם ס"ג עם י' אותיות גי' ע"ב וכן שם מ"ה הוי"ה פשוט הוא כ"ו ועם מ"ה המלוי הוא ע"א וא' יתירה שיש בשם ס"ג שנעשה ע"ב פנודע הרי ע"ב ושם הנו"ה דבין בבחי' אחורני' שהם י' י"ה יה"ו יהו"ה הוא ע"ב והם ג"פ ע"ב בהתחברות' עם חשבונות אחר' פנ"ל אמנם ע"ב הראשון מכולם הוא מפנרש יותר לכן אותו ע"ב נמנה לבדו והוא גי' חס"ד לכן מקומו

בְּחֶסֶד וּג' ע"ב אַחֲרַי נַעֲשׂוּ רַי"ו שְׁקָה גִי גְבוּרָה הָרִי ע"ב רַי"ו הַנְּלִי יוֹצְאֵי כַּנְּלִי ש"ב
ח"ג פ"ט וּבְזָה תְּבִין אֵיךְ גַּם הַיְנִיקָה הוּא בְּסוּד עֵיבּוֹר שְׁהֵם ע"ב רַי"ו וְהֵנָּה ע"ב רַי"ו
הַנְּלִי יוֹצְאֵי מִשֵּׁם הַנְּהִי עֲצָמָה שׁוֹרֵשׁ שְׁלֵה' שְׁהֵם גִי כ"ו וְשֵׁם זֶה הוּא בַת"ת וּע"ב בְּחֶסֶד
וּרַי"ו בְּגָבוֹ וְכַלְלוֹ ג' בַּחֲי' אֱלוֹ שְׁהֵם כ"ו ע"ב רַי"ו הֵם חַג"ת גִי שְׁדִי וְכַמְבּוֹאֵר בְּכּוֹנֶנֶת
וְיַעֲבֹר ה' הָרִי פִי נְרַמְזוּ בַחַג"ת שֵׁם שְׁד"י וְכַנְגְדָם גַּם בְּנֵה"י יֵשׁ שֵׁם ע"ב רַי"ו כ"ו וְהוּא
שְׁד"י ג"כ אֱלֹא שְׁזָה שְׁד"י עֲלִיוֹן שְׁהוּא יוֹתֵר רַחֲמֵי יַעֲן הוּא בַג"א לְכֵן הוּא בְּרַפָּה כַּמ"ש
בֵּין שְׁד"י יְלִין הֵנָּה מִשֵּׁם נַעֲשׂ' שְׁדִינִי הַמְרִיקִי לְחֻלְבֵי הַלְבָן וּמִתְהַפֵּף בָּהֶם הַדָּם לְחֻלְבֵי שְׁהוּא
רַחֲמֵי אֵף שְׁד"י שְׁהוּא בְּדַגֵּשׁ כַּמ"ש וְאֵל שְׁדִי וְהוּא מוֹרָה עַל דִּין הוּא בַג"ת נֵה"י נִמְצָא
פִי בְּזִמְן הַיְנִיקָה נִינֵק הַז"א מֵאֱלוֹ הַשְׁדִּינִי שְׁהוּא שְׁדִי הַעֲלִיוֹן בְּרַפָּה בַחַג"ת דֹּאִי וְהַגְדִּילוֹ
ג"א דו"א וְנַעֲשֶׂה בּוֹ סוּד ע"ב רַי"ו כ"ו אַחֲרַי הַתְּחַתּוּנִים בְּנֵה"י שְׁבּוֹ בַסוֹ שֵׁם שְׁד"י
בְּרַגֵּשׁ שְׁהוּא יוֹתֵר דִּין וְהָרִי נַת' בְּזָה אֵיךְ ע"י הַיְנִיקָה נַעֲשׂ' ז"א בַסוֹ ו"ק גְּמוּרוֹת פִי מֵה
שְׁהִיּוּ בַתְּחִלָּה בְּעֵיבּוֹר ג' כְּלִילִין בַּג' עֲתָה נִתְפַּשֵּׁט לוֹ"ק בְּסוּד פְּרָצוּף א' קָשׁוּר זַב"ז הֵיטֵב
דָּרָךְ קוּיִם וְהָרִי זֶה תִּיקוֹן נוֹסֵף עַל תִּיקוֹן הַנַּעֲשֶׂה ע"י עֵיבּוֹר וִית' זֶה לְקַמֵּן.

וּנְבָאֵר ג"כ בַּחֲי' הַשְׁדִּיִּים בְּבַחֲי' אַהֲי"ה וּנְבָאֵר כַּמ"ש בַּפ"א אֵיךְ יֵשׁ ג' אַהֲי"ה בְּבִינָה
דִּיּוּדִין וְדֹאֲלִפִין וְדֵהֵי"ן וְהֵם בַּחַג"ת שְׁבָה וְנֵה הַתְּחַתּוֹן שְׁהוּא דְמַלּוּי הַהִי"ן אֵין בּוֹ רַק
ט"ל אוֹתִיּוֹת פִי הֵא' דִּיּוּדִין וְהֵב' דְּאֲלִפִין וּבַכ"א מ"א אוֹתִיּוֹת פ' מְלֹא וּמְלֹא דְמְלֹא וְשֵׁם
נַת' פִי ב' אֶהְיֶה הַתְּחַתּוּנִי שְׁבָרוֹן הֵנָּה בְּשַׁעַת הַזְּרַעַת הַטֶּפֶף דֹּאֲנָדָם עוֹלִים לְמַעְלָה בְּאֶהְיֶה
הֵא' דִּיּוּדִין אֲמָנָם עֲתָה אֵינוֹ פֵן פִי כ"א הוּא בְּמַקּוֹמוֹ נִמְצָא פִי אַהֲי"ה תְּחַתּוֹן שְׁהוּא בַג"ת
שְׁבָה שֵׁם יוֹרֵד וְנִמְצָא הַדָּם בְּמַקּוֹר וַיִּסוּד אֲשֶׁה תְּמִיד פִי הוּא בְּסוּד אַחֲוֹרִיִּים שֶׁל ג"ת
וְעוֹלִין דָּם כְּזָה א' א"ה אַהֲי"ה וְשֵׁם בְּאַחֲוֹרִיִּים הוּא הַדָּם וְכַמוֹ כֵן אַהֲי"ה הֵא' דִּיּוּדִין
יוֹרֵד וּמִתְלַבֵּשׁ בַּאֲהֲי"ה ב' דְּאֲלִפִין שַׁבְּג"א שְׁמַקּוֹמוֹ בַת"ת שְׁבָה בְּמַקּוֹם הַחֲזָה וְשֵׁם
מִתְבָּרֵרִים שְׁנִיָּהֵם וְנַעֲשִׂים שְׁדִיִּים שְׁלָה לְכֵן אֱלוֹ הַב' אַהֲי"ה בַב' מְלוּאִים שְׁבָהֵם בְּיוּדִין
וּבְאֲלִפִין גִי ש"ד לְרַמְזוֹ פִי מֵהֶם נַעֲשׂוּ הַשְׁדִּיִּים וְאֵז בַּעַת הַלִּיָּדָה חוֹזֵר הַדָּם לְעֹלּוֹת שְׁהוּא
רִיבּוּעַ אַהֲי"ה דֵהֵי"ן שַׁבְּג"ת לְמַעְלָה בְּמַקּוֹמָם כַּנְּלִי וְעוֹלִין אוֹרוֹת נֵה"י שְׁלָה לְמַעְלָה עַד
כְּנֵגֵד הַחֲזָה וְאֵז מִתְהַפֵּף מִדָּם שְׁהוּא דִין פִי אַהֲי"ה דֵהֵי"ן הוּא דִינִים יוֹתֵר לֵהִיוֹתָם בַּהֵי"ן
וְלֵהִיוֹתָם תְּחַתּוֹן הֵם לְמַעְלָה מִתְהַפֵּף וְנַעֲשֶׂה חֻלְבֵי רַחֲמִים וְהָרִי נַת' אֵיךְ מִטְּפַת אֲנָדָם
שְׁבַנְקָבָה נַעֲשֶׂה הַדָּם בְּנֹלֵד פִי הַדָּם נַעֲשֶׂה חֻלְבֵי וְאַחַר שְׁיוּנֵק זֶה הַנֹּלֵד מִתְהַפֵּף בּוֹ לְדָם
אַח"כּ כַּבְּתְּחִלָּה אֱלֹא שְׁעֲתָה הוּא מְזוּנָק וְכַרוּר כַּמ"ש בַּפ"ד וְהֵנָּה נַת' בַּח"א פ"ז פִי יֵשׁ
ג"כ טַפַּת לִן כֵּן מְזַכֵּר וְהֵם שֵׁם יֵה"ו בַּהֵי"ן שַׁבְּג"ת שְׁבּוֹ שְׁהֵם גִי מ"ב וְהֵנָּה מְמַנּוּ נַעֲשֶׂה
סוּד חֻלְבֵי לְכֵן בְּנֹלֵד פִי הַחֻלְבֵי סוּד הַלִּיָּבֵן שְׁבַנְקָבָה כַּנְּלִי וְחֻלְבֵי וְחֻלְבֵי וְחֻלְבֵי הַנְּלִי
הֵם גִי ג"פ מ"ב כַּנְּלִי בַח"א פ"ז וְעַדִּין חֲסָרִים מֵהֶם שְׁנַיִם וְהַחֲסָרוֹן הוּא בַב' אַהֲי"ה
דְּנֹק' שְׁאִין בַּכ"א רַק מ"א אוֹתִיּוֹת אֵף הִי"ה הוּא שְׁלֵם מ"ב אוֹתִיּוֹת וְהֵבֵן אֵיךְ הַחֻלְבֵי
וְהַלִּיָּבֵן דו"א נִמְשָׁף מִטְּפַת הַזְּכָר וְהַדָּם וְהַחֻלְבֵי שְׁהוּא אֲנָדָם שְׁבּוֹ נִמְשָׁף מִטְּפַת נְקָבָה וְז"ס
לְהַקְרִיב לִי חֻלְבֵי וְדָם פִי חֻלְבֵי וְדָם קְרִיבִים לְגַבוּהָ פִי כָל ז"א נִבְנָה מִשְׁנִיָּהֵם וְהֵם קְרִיבִים
לְגַבוּהָ גַם תְּבִין בַב' אַהֲי"ה רֵאשׁוֹנִים יֵשׁ בַּכ"א כ"ז אֲתוּוּן מְלוּי הַמְלוּי וְהֵם סוּד כ"ז
אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה כַּנְּלִי פִי הַאֲוֹתִיּוֹת הֵם מִן הַבִּינָה אֵף בַּאֲהֲי"ה הַאֲחֵרוֹן אֵין בּוֹ רַק כ"ה
אַתּוּוֹן מְלוּי הַמְלוּי אֲשֶׁר מִשֵּׁם יִצִּירַת ז"א בְּבַחֲי' הַדָּם וְאַח"כּ בְּבַחֲי' הַחֻלְבֵי שְׁיוּנֵק וְז"ש פ'
שְׁמוֹת וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר אַהֲי"ה שְׁלַחֲנִי שְׁהוּא אַהֲי"ה הַג' שְׁבַפְּסוּקִים הֵהֵם שְׁיֵשׁ בָּהֶם כ"ה

אתווינו ז"ש פה תאמר וכבר נת"ל בח"א פ"ז כי פסוקים אלו מדברים בענין יצירת ז"א:
פרק ד נשלים בו לבאר ענין החלב עצמו עם שפבר נת"ל קצת ענינו הנה נת"ל כי אורות
נה"י דבינה עצמ' שהיה בבחי' דם למטה ביסוד שלה עליו למעלה בעת הלידה וע"י עליונות
ממטה למעלה עד מקום הקנה נתמתקו פי הנה נהפכו לחלב ומשם גיזון הולד גם אותם
הב' פרקין עילאין דנ"ה דא"א אשר עליו בקנה דאימא ונשאר שם תמיד בסוד שדיים
ונדים הנה הנה"י הם סוד דינים פי לכן הוא לבר מגופא פנודע וכשהם עליו למעלה
בחג"ת נמתקי ומתהפכים לחלב שהוא רחמים נמצא פי הד' פרקין תחתונים דנ"ה דא"א
הם מתלבשין בז"א ונעשים נשמ' אליו אמנם מזונו נמשך ממקום יותר עליון שהוא
מאותו ב"פ עילאין הנ"ל וע"י פן יש פח הנה בקלב לזון ולפרנס ולגדל הולד פי ממנובחר
נשמתם ומבחי' עליונה הוא גיזון גם בעת עליות אורות נה"י דבינה למעלה פנ"ל גם
הסיגים דג"ת דז"א עצמו שלא נתבררו לגמרי גם הם עליו עמהם עד הקנה שלה במקום
הדדים ולא יצאו עם ז"א כשנולד פנ"ל בפ"א.

ובזה תבין למה אין התינוק אוכל בעצמו רק יונק משדי אמו כי להיות סיגים אלו מג"ת
שבו שהם דינים חזקים אין בו פח לצרפם ולבררם ע"י אכילתו פנודע פי האכילה הוא
בחי' ברור וצריך שאמו תבררם תחלה ותנקה הפסולת שבהם ותניקיהו מה שפבר בררה
היא פי גם שאר הבחי' פולם ברר' היא בעת העיבור וגם אלו הם מתבררים ע"י עתה
אלא שבעת העיבור לא יכלו להשתלם ולהתברר ובהמשך ימי יניקה ותבררו כנז' בפ"ו
גם ברור זה לא יוכלו לעלות עד שעלו למקום השדיים שהם מקום העליון בג"א וע"י
עילוי ההוא נתבררו שם ונמתקו ונעשה חלב ממה שנתברר מהם שהוא הטוב שהיה
בתחלה מעורב בתוכם ואותו הטוב המעורב בהם הוא שנתברר ונהפך בסוד חלב פי
בהיותו בתוך הסיגים הם מתרבים עליו ונהפך לדם ועתה שנתברר מהם נהפך ללחן
שהו' שרשו והסיגים שבהם יוצאים בסוד דם טמא אחר תשלום ב' שנים דיניקה דוגמת
הסיגים האחרים שלא יצאו עד תשלום זמן העיבור בסוד דם לידה פן אלו הסיגים יוצאים
ממנה אחר תשלום זמן יניקה שאין בהם עוד מה להתברר שהיה ראוי לעשות ממנו בחי'
זו"נ שבאצילות כנז' פ"א ע"ש איך גם הם חוזרים להתברר לצורך עולם הבריאה וכו'
נמצא פי ע"י היניקה נגמרים ג"ת שבו להתברר ויונק אותם ומקבלם סוד יניקה ואז
גומרים בו להתתקן בג"ת שבו ולכן מה שהיה בעת העיבור ג"ת פלולים בג"א פי לא
יכלו להתגלות מחמת היות בקטנותו בסוד עיבור פנ"ל ח"א פי"ז והיה אז בבחי' ו' זעירא
שבתוך הה' ועוד היה בסוף הו' המל' בסוד פסיעה לבר ואחר שנולד ונעשה ו' של שם
שאחר הה' פי כבר יצא עתה מתוכה ומה שהיה אז נה"י שבו מלבישים לחג"ת בהיותו
בעיבור דיליה ויצא לחוץ ונעשה בן ו"ק שלמות אמנם עדיין אין בה ראש עד המוחין
דגדלות ואז תהיה ו' של השם שיש לו ראש כנז' בח"ג ואז היה בבחי' ו' שפשם ומלכות
נוק' בסוד פסיעה לבר קוץ תחתון של ד' זו ובזה ג"כ תבין למה אין התינוק הולך ברגליו
אחר שנולד תיכף פי רגליו שהם נ"ה שבו אינם נתקנים עד תשלום זמן היניקה ע"י
החלב והולכין ומתחזקים ונתקנים רגליו לאט לאט עד שנגמרים לכן באמצע ב' שנים
דיניקה מתחיל התינוק לעמוד על רגליו ולהתחזק מעט מעט ובהשתלם זמן היניקה הולך
ברגליו היטב כא' האדם וזה ברוב התינוקות ולא דברנו אלא בהנה.

אָמנם גראַה שײַש תינוק שׂהולף בַּרגליו פּחות מב' שנים הוא פּינן שׂנתקנו נ"ה שׂבו שׂהם
הַרגלים אָפּילו שׂלא נשׂלם להַתפּרר גם הי"ם פּכר הוא יכול לילף בַּכל רגליו פי הַהליכה
תלוי בָּהם וְזו סבּרת מי שׂאומר שׂזמן היניקה אינו רק ח"י חַדשים אָמנם לסבּרת שׂאומר
כ"ד חַדשים הטעם הוא פי ג"כ צריכים להַתפּרר הי"ם וְהנה פּשתחלוק כ"ד לגמר בַּרור
שׂלשָׁתם יגיע ח' חַדשים לכ"א מָהם וְהנה נודע פי פּל המזון שׂניזון בו האדם נוטלו
בתחלה הפּכד ומבַּררו וְנותנו ללב וְשם חוזה להַתפּרר ומחלקו ומשׂלחו לַכל האבּרי
ומתחיל לְשׂלחו לכת' שׂבו ואח"כ לַחכמה וכו' נמצא פי עד שׂיורד אַל ההו' שהו' המזון
וְהחלב שׂל ז"א עד מקומו הַאמיתי צריף זמן ח"ס פּכפ"ד חגת"נ וכנגד' ח' חַדשים
הראשונים ואז מתחיל התינוק לעמוד על רגליו וכנגד' ח"ס לספּי יסוד וח' חַדשים לספּי
המלכות שׂמתחילין מן הפּתר ויורדים עד מקומם הרי ג"כ ח' הרי כ"ד חַדשים דיניקה
שׂבָּהם נתפּשטו נה"י שׂם בַּמקומם ונגמרו להַתפּרר ונשׂלם בו ו"ק שׂלימות.

נדע פי פ"א שׂמעתי פי בתחלה בזמן הַעיבור הַיה עיקר ז"א בַּבחי נה"י לבד פי הרי
משׂורש נה"י דא"ק נתקן אַז בימי הַעיבור ואַז חג"ת שׂלו הַיה בַּכח ולא בפּועל פי הַיה
נה"י שׂלו שה' ג' מדות שׂלימות משׂשׂות לו' מדות קטנים פּנ"ל בח"א פי"ח ועתה ע"י
שׂיוג מן השׂדיים שׂעומדים בַּחנה בג"א דא"א לַכן נתגלו גם הַאמצעים שׂבו ונעשו גם
הם ג' מדות שׂלימות ונגדלו גם הם וְהנה הז"א עתה מן ו"ק שׂלימות ומדות גמורות ונדע
פי עתה בזמן היניקה שׂנשׂלם ז"א בסוד ו"ק שׂלימות החיות שׂלו בזמן היניקה אינו רק
פּשׂיעור הנוגע למלכות שׂבו שׂהיא עשׂירתו וְזו החלק היא שׂל חיותו הוא מַחיה עתה אַל
הז"א בהיותו ו"ק וְזו חלק י' שׂהיא בחי' חיות המלכות שׂבו נק' בַּזנה לף לף קיסטא
דחיותא ר"ל מדות חיות הז"א ו"ק לבד בַּשׂרשו פּנודע פי הוא שׂורש ו' שׂשׂם ואינו רק
ו"ק מדת חיותו נק' קיסטא דחיות' אָמנם אַחר ביאת הפּוחין דגדלות אַז ניתפּסר בו ונגמר
פּל חיותו מְשׂלם.

נדע פי פ"א שׂמעתי פי שׂם זַה שׂל אהי"ה בַּאחוריים שׂלו שׂהוא גי' דם אַשר הוא בַּיסוד
הַאשה וְשם להיותו בַּסוד אַחוריים ובפּרט להיותו למטה הוא דין גמור ונעשה דם פּנודע
פי הדין קשין בסופו ובראשיתם מתוקים בַּסוד היין שׂעושה בתחיתו שׂמרים
וכשׂמעלה למעלה בַּדדים נעשה חלב ונמתק פי אַז הוא מתעלה שׂם בַּשׂם ע"ב דַּיודין
שׂהוא גי' חסד ובכח המתקתו ע"י ד' יודין דמלוי ע"ב שׂהוא גי' מ' נמתק ונעשה חלב
שׂהוא גי' מ' סליק פּרק ד' בע"ה: פּרק ה אַחר שנת' ענין החלב איף נהפּף מדם לחלב ואַז
יונק אותו הז"א להַתגדל בו ובאַרנו פי הדם ההוא הוא מאַחוריים דאהי"ה גי' ד"ם
אָכתוב פּה ענין הדם שבז"א מה ענינו עם שׂפּי דרוש זַה גראַה שׂהוא בזמן הגדלות
עכ"ז אָכתבנו פּה עם שׂצ"ע לַיישבו שׂלא יתחלק עם מש"ל ח"א פ"ט.

נדע פי הדם שׂפּאשר מתחלה מתהפּף לחלב ואח"כ יונק הז"א וְחזר אותו החלב להַתפּף
לדם בַּקרבו ומתפּשט בתוף הַנורידין וקנוקנות ובכל גופו ואל תתמה איף חזר שׂנית
להַתפּף לדם פי הנה מתחלה הַיה דם מְעורב בַּמותרות ובסיגים רבים פּנ"ל ועתה
מתבַּרר ומנדפּף וְלַכן יכול להַתפּף לחלב ובַּהכנס תוף ז"א חזר להיות פּבתחלה דם
אַלא שׂעתה הוא דם זף ונקי וצליל ומבּורר והוא חיותו מְשׂשׂ של התינוק נמצא פי בב'
שׂנים דַּיניק' הוא הבלעת הדם בגופו שׂל תינוק וכמ"ש ר' נתן הבבלי לאותה אשה המתינו

לו עד שִׁיבֹלַע דָּמוֹ בּוֹ כִּי הוּא סוּד הַחֶלֶב הַנִּבְלָע וּמִתְפַּשֵּׁט בּוֹ בְּהַמְשָׁךְ זְמַן הַיְגִיקָה וְהִנֵּה עֹנֵן הַדָּם הִנֵּה הוּא זֶה דַע כִּי תִינּוֹק אַף בְּזִמְנָן עֵיבוֹר וּבְזִמְנָן יְגִיקָתוֹ יֵשׁ לוֹ מוֹחִין כְּנִל ח"א פ"א וְהֵם מְלֻבָּשִׁים תוֹף נה"י דְאִימָא אֱלָא שְׁהֵם בַּח"י חִיצוֹנִי וְאִמְנָם בְּזִמְנָן הָעֵיבוֹר כֹּל הַמּוֹחִין מִסְתַּלְקִין מִמֶּנּוּ וּבְכַרְט בַּחו"ג שֶׁל הַדַּעַת וְאִינוּ מְאִירִים בּוֹ רַק לְבוּשֵׁי אִימָא לְבַד בְּסוּד חִיצוֹנוֹתָם וּכְבָר יַדַּעַת כִּי יְסוּד דְאִימָא בּוֹ מְתַלְבֵּשׁ דַּעַת ז"א הַכּוֹלֵל חו"ג בְּסוּד ה' דְּמִים טְהוֹרִים וְה' דְּמִים טְמֵאִים וַיֵּשׁ פֹּה בְּסוּד דְאִימָא י' בַּח"י הַלְבוּשִׁים לְהַתְלַבֵּשׁ בּוֹ ה"ח וְה"ג וְהַלְבוּשֵׁי הֵם הַגְּבוּרוֹת בְּסוּד אַחוּרֵינִים דַּאֲהִי"ה בְּסוּד ד"ם הָאָדָם בְּעַת הַיּוֹת בָּהּ הַזֹּאת בְּסוּד עֵיבוֹר א' אֲשֶׁר שֵׁם אֲהִי"ה מוֹרָה עָלָיו כְּנֹז בְּזוֹהַר אַחֲרֵי מוֹת אֶהְיָה דְאִנָּא זְמַין לְאֹלְדָא א"כ נִמְצָא שְׁיָהִי י' שְׁמוֹת אֲהִי"ה בְּסוּד אִימָא וְהֵן י' לְבוּשֵׁי לַה"ח וְה"ג דְּגַדְלוֹת אִמְנָם בְּהִיוֹתוֹ בְּסוּד עֵיבוֹר א' אֵינֵן מְאִירִים בּוֹ רַק הָאַחוּרֵינִים שֶׁל לְבַד וְהֵם י' לְבוּשֵׁי אֲהִי"ה הַנִּל לְבַד כְּפִנּוּדַע כִּי כְּשֶׁעָלִיּוֹן מִתְפַּשֵּׁי וּמִתְלַבֵּשׁ בַּתְּחִתּוֹן אֵינוּ מְתַלְבֵּשׁ רַק הָאַחוּרֵינִי שֶׁל לְבַד כִּי הַפְּנִים נִשְׁאַרוּ לְמַעֲלָה בְּמִקוּמוֹ וְא"כ יָהִי י' שְׁמוֹת א' א"ה אֲהִי"ה אֲהִי"ה שֶׁהוּא גִי' ד"ם וְא"כ הֵם י"פ דָּיִם וְהִנֵּה אֵלּוּ הֵי דְּמִים מִתְפַּשְּׁטִים עִם הַחו"ג שְׁבַתוֹכָם כְּנִל לְתוֹף גּוֹפָא דז"א כִּמ"ש בַּחו"ג וְאֵז נִבְלָע בּוֹ דָּמוֹ וְהִנֵּה כֹּל זֶה הוּא מִן אֲהִי"ה שֶׁהוּא הַבִּינָה כְּנִל וְאֵלּוּ הֵי דְּמִים הֵם סוּד נ' שְׁעָרֵי בִּינָה הַנִּפְתָּחִים וּמִתְפַּשְּׁטִים תוֹף ז"א כִּי הִנֵּה י' שְׁמוֹת אֵלּוּ בְּפִשׁוּטָן מ' אוֹתִיּוֹת וְכִלְקֵן י' שְׁמוֹת הָרִי נ' אוֹ בַד ב' הִנֵּה יֵשׁ בִּי שְׁמוֹת אֲהִי"ה בְּפִשׁוּטָן מ' אוֹתִיּוֹת אִמְנָם בְּכָל שֵׁם מִהֵם בְּסוּד אַחוּרֵינִים הוּא יו"ד אוֹתִיּוֹת תִּצְרַפֵּן עִם מִי אַחֲרֵי הָרִי נ'.

וְהַדְרָךְ הָא' יוֹתֵר נִכּוֹן וְהָרִי נַת' עֹנֵן הַדָּם בְּדָרְךְ פְּרֻטוֹת בְּעֹנֵן הַחו"ג דַּדַּע' הַמִּתְפַּשְּׁטִי בּוֹ לְהַגְדִּילוֹ כְּפִנּוּדַע וְהִנֵּה הַדָּם הוּא חֵיוֹת הַמְגַדֵּל הָאֲבָרִי גַם בְּדָרְךְ פְּלָלוֹת נִבְאָר עֹנֵן הַדָּם מֵה עֹנֵינּוּ וְהוּא כִּי הִנֵּה ז"א יֵשׁ בּוֹ י"ס כְּפִנּוּדַע וְנוֹדַע כִּי ז"א מ"ה דְּאֶלְפִין וְא"כ הִי"ס שְׁבוּ יָהִי כּוֹלָם מִמְּלוֹי אֶלְפִין וְהֵם יו"ד הוֹי"ת דַּמ"ה וּבַתוֹף אֵלּוּ י' הוֹי"ת דַּמ"ה מְתַלְבֵּשִׁים י' שְׁמוֹת דַּאֲהִי"ה דְאִחוּרֵינִים דְאִימָא לְהַחֲיוֹתָם בְּסוּד דָּם שְׁהֵם י' דְּמִים כְּפִנּוּדַע אִיף נה"י דְאִימָא מִתְפַּשְּׁטִים תוֹף ז"א כְּפִנּוּדַע בְּסוּד צ' דְּצֶלֶם כְּנֹז בַּחו"ג.

וְאִמְנָם אֵנְפֵן הַתְלַבְּשׁוֹת אֲהִי"ה בַּתוֹף הוֹי"ה דַּמ"ה נִבְאָר עַתָּה בְּדָרְךְ ג' וְהָעֹנֵן כִּי יֵשׁ פְּלָלוֹת אַחַר יוֹתֵר כּוֹלֵל בְּעֹנֵן הַדָּם הַנִּבְלָע תוֹף פְּלָלוֹת ז"א וְהוּא כִּי הִנֵּה ז"א הוּא הוֹי"ה א' דַּמ"ה הַפּוֹלְלֵת כֹּל הַפְּרָצוּפִים דִּי"ס שְׁבוּ וְהִנֵּה אוֹת א' שְׁבַתוֹף מְלוֹי אוֹת וְא"ו דָּשֵׁם מ"ה שֶׁהִיא אוֹת אִמְצָעִית שְׁכָל הַשֵּׁם הוּא רוֹמֵז לְשֵׁם אֲהִי"ה דְאִחוּרֵינִים דְּבִינָה שֶׁהוּא גִי' ד"ם הַמִּתְפַּשֵּׁט בְּתוֹכּוֹ לְהַחֲיוֹתוֹ כְּנֹז בַּתְּקוּנִים כִּי אוֹת א' הוּא שֵׁם אֲהִי"ה וּבְהִיוֹת שֵׁם מ"ה בַּלְתִּי א' זֹו שְׁבַמְלוֹי הִנָּא"ו הוּא ג"כ גִי' ד"ם וּבְהַכְנֵס אוֹת אֵי לְתוֹכּוֹ שֶׁהוּא אַחוּרֵינִי דַּאֲהִי"ה שֶׁהוּא דָּם בְּגִי' ג"כ אֵז נִשְׁלַם שֵׁם מ"ה וְהוּא בְּגִי' אד"ם ר"ל א' דָּם כְּפִנּוּדַע כִּי ז"א נִק' אָדָם וְזוֹ א' הוּא סוּד הַדָּם שְׁבָנָה הָאֵד' כִּי ע"י דָּם זֶה נִק' אָדָם וּבְהַסְתַּלְקוֹ מִשֵּׁם יִשְׂאָר ד"ם וְנִבְאָר בּוֹ שׁוֹפָף דָּם הָאָדָם בְּאָדָם וְהִבֵּן זֶה עֹנֵן ש"ד מֵה עֹנֵינּוּ שֶׁהוּא הַסְתַּלְקוֹת הַדָּם הִנֵּה מִן הָאָדָם שֶׁהוּא ז"א וְאֵז מֵת הָאָדָם כִּי הַדָּם הוּא חֵיוֹתוֹ וְזֶהוּ ג"כ עֹנֵן דְּמִים בְּדְמִים נִגְעוּ כִּי גָרְמוּ שְׁיִסְתַּלֵּק דָּם שֶׁל אֲהִי"ה מִדָּם שֶׁל מ"ה הַנִּל שְׁיָהִי בּוֹ ב' דְּמִים נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה וְעַד שֵׁם נִגַע עֹנָם.

אָמַנְם כְּשֶׁמְתַלְבֵּשׁ וְנִבְלַע דָּמוֹ בְּתוֹכוֹ נַעֲשֶׂה דָם א' וְנִק' אָדָם וז"ס רְבִיעִית הַדָּם שֶׁהוּא חַיּוֹת הַנֶּפֶשׁ כְּנֹדַע וְהוּא עֲנִין רְבַע שָׁם זֶה דֹאֵהִי"ה הָעוֹלָה דָם כִּי בַחִי' זֶה נִק' שִׁיר פְּשׁוּט כְּפוּל מְשֻׁנָּלֵשׁ מְרֻבָּע פְּזָה א' א"ה אה"י אהי"ה וְזֶה הָרִיבּוּעַ נִק' רְבִיעִית דָּם שֶׁהוּא חַיּוֹת הַנֶּפֶשׁ נִמְצָא כִּי כָּל דָּם זֶה הוּא מִיִּסוּד אֵימָא אֲשֶׁר עָלֶיהָ נֶאֱמַר אִמּוֹ מְזַרְעַת אֲנָדָם וְגַם ז"ש בְּזוֹהַר דְּבִינָה דִּינִין מְתַעְרִין מִינָהּ.

וְנִשְׁלִים לְבָאָר עֲנִין דָּם זֶה בְּפִרְטוֹת הַהוּי"ה דְּשָׁם מ"ה שֶׁבְּכֻלּוֹ פְּרָצוּף י"ס דו"א וְהָעֲנִין כִּי הִנֵּה ג' אֲלֵפִין נִמְצָא בְּמַלּוּי שָׁם מ"ה דְּאֲלֵפִין וְהַטַּעַם כִּי כ"א מוֹרָה עַל שָׁם אַהִי"ה כְּנֹז' בְּתִיקוּנִים כִּי הוּא בַחִי' אֵימָא הַמְתַּלְבְּשׁוֹת תוֹף ז"א לְהַחֲיוֹתָם וְהִנֵּה צ"ל יוֹד בְּרֹאשׁ ז"א וְהוּא' רֵאשׁוּנָה בְּגֵרוֹן וּא' שֶׁבְּמַלּוּי ה"א זֶה הוּא בַחִי' יִסוּד אֵימָא אֲשֶׁר מְתַפְּשׁ בְּגֵרוֹן כְּנֹדַע וְאוֹת א' זֶה הוּא אַהִי"ה הָעוֹלָה ד"ם וְזֶה הַדָּם שֶׁבְּגֵרוֹן הוּא דָם חַיּוֹת שֶׁנֶּפֶשׁ תְּלוּיָהּ בּוֹ וְלִכֵּן שָׁם הוּא מְקוֹם הַשְּׁחִיטָה לְהַסִּיר אוֹתוֹ דָּם חַיּוֹת מִשָּׁם כִּי הַדַּעַת שָׁהֵם חו"ג שֶׁבְּתוֹף הוּא' זֶה שֶׁהוּא יִסוּד דְּאֵימָא הֵם הַמְחִיָּה אֶת הוּא' כִּי בְּהֵם חֲדָרִים יִמְלֵאוּן וְהִנֵּה הָעֵטְרָה דְּאֵימָא מְתַפְּשֵׁת עַד חָזָא דו"א בַת"ת שֶׁבּוֹ וְשָׁם בַת"ת שֶׁבּוֹ הוּא וְא"ו שֶׁבּוֹ כְּנֹדַע וְהִנֵּה א' זֶה שֶׁבְּמַלּוּי הַנּוֹא"ו הוּא ג"כ אַהִי"ה שֶׁל הַדָּם לְרִמּוֹז לְבַחִי' אֵימָא הַמְתַּגְּלִית שָׁם לְמַטָּה מִהַחֲזוֹהַ כְּנֹז' כִּי מִשָּׁם וּלְמַטָּה מְתַפְּשֵׁי הַחֲסָדִים בְּגֵלוּי גַם הַלְבוּשִׁים דִּיִּסוּד אֵימָא מְתַפְּשֵׁת עִמָּהֶם כְּנֹז' בַח"ג וְעַל הַא' זֶה נֶאֱמַר שׁוֹפָף דָּם הָאָדָם וְאֵח"פ שְׁנוֹתָנִים לְנוֹק' לַעֲשׂוֹת פְּרָצוּף מֵאֵלוֹ הַחוּ"ג עִם לְבוּשֵׁיהֶם כְּנֹז' אֵז הוּא ה"א אַחֲרוֹנָה שֶׁל שָׁם הַנִּי"ה וְאוֹת הַא' רוֹמֵז אֶל שָׁם אַהִי"ה שֶׁל דָּם הַנִּיָּתוֹן בְּנוֹקְבָא ג"כ וְאֵז נַעֲשֶׂה בָּהּ בַחִי' דָּם בְּמִקּוֹר שְׁלָהּ וּמְתַחַלְקִים לִיּוֹ"ד דְּמִים ה' טְהוּרִין וְה' טְמֵאִים וְהָעֲנִין כִּי נַת"ל שָׁהֵם ה"ח וְה"ג וְכַנְגְּדוֹן יוֹ"ד לְבוּשִׁין י' דְּמִים שֶׁל י' לְבוּשִׁין שְׁמוֹת אַהִי"ה וְנֹדַע כִּי ז"א לֹקַח כָּל י' אֵלוֹ אֲמַנְם בְּהַתְקֵן נוֹק' נִמְשָׁכִין בָּהּ הַה"ג עִם הַה' לְבוּשִׁין וְאֵח"פ מְתַקְבְּצִין בִּיִּסוּד שְׁלָהּ וְשָׁם נַעֲשִׂין בַחִי' ה' דְּמִים שָׁהֵם ה' לְבוּשֵׁי גְבוּרוֹת וְהַה"ח עִם לְבוּשֵׁיהֶם שָׁהֵם ה' דְּמִים אַחֲרֵים נִשְׁאַרִים בִּיִּסוּד הַזְּכָר כְּנֹז' בַח"ג.

וְאֲמַנְם בְּעַת הַזְּיוּג אֲזִי נוֹתֵן הַזְּכָר בְּנִקְבָּהּ גַם אוֹתוֹן הַה"ח בְּסוּד טַפַּת מ"ד וְאֵז מְתַקְבְּצִין בִּיִּסוּדָהּ כָּל הַה"ח וְהַה"ג עִם לְבוּשֵׁיהֶם שָׁהֵם יוֹ"ד דְּמִים וְאֵח"פ הֵם מְתַבְּרִים שָׁם בְּרַחֲמָהּ בְּהַמְשָׁף יְמִי עֵיבּוּרָה וְאֵז הַנִּלְד הַנּוֹצֵר שָׁם הוּא נּוֹצֵר מֵה"ח וְה"ג הֵם עֲצָמָן אֲשֶׁר שָׁם וּמֵהֶם נַעֲשֶׂה הַנִּלְד אֲמַנְם הַלְבוּשִׁין שֶׁהוּן הַדְּמִי' הֵם מְתַבְּרִים וְחֲצִיִּם נַעֲשֶׂה דָם טְהוֹר וְהֵם לְבוּשֵׁי ה"ח שְׁאִין בְּהֵם כ"כ דִּינִים אֲמַנְם לְהַיּוֹתָם אַחֲרוּיִים אַעפ"י שָׁהֵם לְבוּשֵׁי ה"ח נִקְרָא דָם וַיֵּשׁ בְּהֵם אֵינָה פְּסוּלָת וּג"כ לְפַעְמֵים הֵם מְתַבְּרִים וְנִהְפְּכִים לְחֻלָּב וְאֵז הֵם מְתַבְּרִי' וְהַפְּסוּלָת שֶׁנִּשְׁאַר מֵהֶם אַחַר שְׁנִתְבָּרַר נַעֲשֶׂה דָם טְהוֹר ר"ל דִּין אֵלָּא שֶׁהוּא קְדוּשָׁה אֲדָּהּ אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ קְלִיפּוֹת אֲמַנְם ה' דְּמִים שֶׁל גְבוּרוֹת הַפְּסוּלָת שֶׁנִּשְׁאַר מֵהֶם אַחַר הַבִּקְרוּר נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ דָם טְמֵא שֶׁהוּא הַקְּלִיפּוֹת מִמֶּשׁ וְכַבֵּר נַת"ל כִּי זֶהוּ בְּסִיוֹם תְּכֵלִית כָּל הַבִּקְרוּר עַד לְבִסּוּף מַל' דַּעֲשִׂיָּה אֲמַנְם כִּיּוֹן שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵהֶם לְבִסּוּף קְלִיפּוֹת מִמֶּשׁ לְכֵן נִקְרָא דָם טְמֵא ע"ש שֶׁהַטְּוִמָאָה נִמְשָׁכַת מִשָּׁם וז"ס ה' דְּמִי' שֶׁאֵמַרז"ל שֵׁישׁ בְּאִשָּׁה שָׁהֵם ה' טְהוּרִים וְה' דְּמִים שָׁהֵם טְמֵאִים וְהִנֵּה ע"ז הַסֵּדֵר הֵם ג"כ דְּמִים שֶׁבִּיִּסוּד הַבִּינָה שֶׁמֵהֶם נַעֲשֶׂה הַחֻלָּב לְהַנִּיק הַז"א וְזֶה מוּבָן.

סליק פֿרק ה' בַּעֲזֵרַת הָאֵל יִתְפָּרֵךְ פֿרָק ו' אַחַר שְׁנֵטִי עֲנֵן הַיְגִיקָה בְּדֶרֶךְ פְּלָלוֹת בַּעֲנֵן הַתְּפִשָּׁטוֹת ו"ק בּו"א וְנַעֲשֶׂה ו' גְּדוּלָה וּבְבֹאֵר עֲנֵן הַמְּוֹחֵן שְׁלוֹ בְּזִמְן הַיְגִיקָה מִה עֲנִינָם כַּנ"ל בּח"א פֿרָק י"ב אִיךְ בְּכָל ג' זְמַנֵי הָעֵיבּוֹר יֵשׁ בּוֹ מוֹחֵן אֲלֵא שְׁאִינֵן מוֹחֵן מִמֶּשׁ יַעַן הֵם מֵצֵד דֵינִים בֵּין בַּעֲיבּוֹר בֵּין בִּינִיקָה מִשָּׂא"כ בַּמְּוֹחֵן דְּגִדְלוֹת שְׁהֵם מוֹחֵן עֵיבּוֹרִים וְהֵם רַחֲמִים וְשֵׁם נֹת' כִּי אַעפ"י שְׁמוֹחֵן דְּעֵיבּוֹר שֶׁל יְגִיקָה הֵם דֵינִים עכ"ז שֶׁל יְגִיקָה הֵם קֶצֶת מְמֹנְתִּי יוֹתֵר וְאִינ' כ"כ דֵינֵי' כְּמוֹחֵן דְּעֵיבּוֹר וְשֵׁם בְּפִי"ג נֹת' כִּי הַמְּוֹחֵי' דֵינִיקָה בָּאִים מְלֻבְּשִׁים תּוֹךְ נֵה"י דְּתַבּוּנָה אֲמָצְעִי' נִמְצָא כִּי עֵתָה בְּזִמְן הַיְגִיקָה חוֹזְרִין שְׁנִית או"א לְהַזְדַּוּג בְּבַחֲתִי פְּלִים אֲמָצְעִים שְׁלֵהֶם עִם אוֹרוֹת אֲשֶׁר בְּהֵם הֵנֵק' רוּחַ וּמוֹלִידִין בַּחֲתִי מוֹחֵן אֵלּוֹ לְהַז"א וְהֵם סִיד רוּחַ שְׁבוּ וְאֵלּוֹ הַמְּוֹחֵן מְצַטְטִירִי וְנוֹצְרִי' בְּכַטָּן אִימ' עֵילָאָה בְּכַלִּי' אֲמָצְעִים שְׁלָה וְנוֹלְדִי' וְיוֹצְאִים לְחוּץ וּמְתַלְבְּשִׁים בְּתַבּוּנָה בְּכַלִּים אֲמָצְעִים שְׁלָה וְנַעֲשִׂי' בַּחֲתִי צָלָם כִּנְז' בּח"א פִּי"ג בַּעֲנֵן הָעֵיבּוֹר וְע"ש אִיךְ נְחַלְקִים צָלָם זֶה בְּג' בַּחֲתִי כִּי צ' דְּצָלָם הוּא בְּג"ת נֵה"י דְּתַבּוּנָה וּבְהֵם מְתַלְבְּשִׁי' מוֹחֵן דְּפִנְיָמִי דו"א וְהֵם פְּלָלוֹת י"ס שְׁלִימוֹת וּמְתַלְבְּשִׁי' תּוֹךְ ז"א בְּבַחֲתִי פְּלִים אֲמָצְעִים שְׁלוֹ ג"כ וּל"מ דְּצַל"ם הֵם ב' בַּחֲתִי מְקִיפִין דְּמוֹחֵן דו"א שְׁנַתְּלַבְּשׁוּ בְּג"א וּבד' רֵאשׁוֹנוֹ' דְּתַבּוּנָה בְּבַחֲתִי פְּלִים אֲמָצְעִי' שְׁלָה וְהֵם מְקִיפִי' מִבַּחוּץ וְכַלִּים אֲמָצְעִי' דו"א ג"כ.

וְהֵנָּה בּח"ג פ"ד נֹת' הַחֲזִילוֹק שְׁיֵשׁ לְמוֹחֵן בְּזִמְן עֵיבּוֹר אֵל הַמְּוֹחֵן שְׁבִזְמֵן הַיְגִיקָה וְהוּא כִּי בַּמְּוֹחֵן שֶׁל עֵיבּוֹר לֹא הָיָה בּוֹ רַק ב' מוֹחֵן חו"ב אֲמָנָם בִּינִיק' יֵשׁ בּוֹ ג' מוֹחֵן כִּי גַם מוֹחַ הַדַּעַת הַתְּחִיל לְהִיּוֹת נִיכָר בּוֹ בְּכַלְלוֹת לְבַד וְהַטַּעַם כִּי הֵנָּה הַדַּעַת דְּגִדְלוֹת נְחַלֵּק לִב' שְׁהֵם חֲכָמָה וּגְבוּרָה וְה"ח הֵם הַנְּיוֹת דַּמ"ה וְה"ג הוּיּוֹת דַּב"ן אֲמָנָם בְּדַעַת דֵינִיקָה פִּינֵן שְׁפֹלָם הֵם שְׁמוֹת אֱלֹהִים וְכֹלָם דֵינֵי' א"כ אֲפִילוֹ ה"ח שְׁבוּ הֵם בַּחֲזוֹת גְּבוּרוֹת וְדֵינִים וְאִין שֵׁם רַק גְּבוּרוֹת וְלֹא חֲסָדִי' נִמְצָא כִּי הַמְּוֹחֵן דְּגִדְלוֹת נְחַלְקִי' לַד' מוֹחֵן שְׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה חו"ג אִיךְ הַמְּוֹחֵן דֵינִיקָה הֵם ג' לְבַד וְהֵם חו"ב וּג' כְּדִלְקָמֵן.

וְזֶה הַחֲזִילוֹק שְׁיֵשׁ ג"כ בֵּין זְמַן הַיְגִיקָה לְזִמְן הַגְּדְלוֹת כִּי הַדַּעַת דֵינִיקָה אִינּוּ נִיכָר בּוֹ רַק דְּרָךְ פְּלָלוֹת לְבַד וְטַעַם הַדְּבָר לְמַה נִּיְתַּוְּסֵף עֵתָה בַּחֲתִי הַדַּעַת בְּזִמְן הַיְגִיקָה מִבְּזִמְן עֵיבּוֹר כְּבָר נֹת"ל ח"א פ"ד כִּי כְּבָר יֵשׁ אֵל מוֹחַ הַדַּעַת שֶׁל פְּלִי הַיְסוּד דְּתַבּוּנָה לְהַתְּלַבֵּשׁ בּוֹ בַּחֲתִי פְּלִי אֲמָצְעִי שְׁלָה מִשָּׂא"כ בַּעֲיבּוֹר וּכְבָר בְּזֶה הַפְּלִי הָאֲמָצְעִי דִּיסוּד דְּתַבּוּנָה אִין יְכוֹלֵת לְחִיצוֹנִי' לְהַתְּאַחַז בּוֹ לְכֵן לֹא חֲסָרָה הַתַּבּוּנָה בַּחֲתִי פְּלִי אֲמָצְעִי לִיסוּד שְׁבָה כְּמוֹ בַּעֲיבּוֹר כַּנ"ל וְכֵן בְּבַחֲתִי ז"א עֲצָמוֹ אֲפִילוֹ שְׁעִיקָר אַחֲזוֹת הַחִיצוֹנִי' הוּא בְּדַעַת לְהִיּוֹת עֵתָה בּוֹ ו"ק גְּמוּרוֹת אִין אֵל הַחִיצוֹנִי' אַחֲזָה בּוֹ עֵתָה כ"כ כְּמוֹ בְּזִמְן הָעֵיבּוֹר וְלְכֵן יְכוֹל הַדַּעַת שְׁבוּ לְהַתְּגַלּוֹת עֵתָה בְּדֶרֶךְ פְּלָלוֹת לְבַד וְזֶהוּ הַטַּעַם שְׁאֵנּוּ רוֹאִי' בְּחוּשׁ הַטַּבֵּעַ כִּי בְּהִיּוֹת הָעֲנוּבָר בְּמַעֲשֵׂי אָמוֹ הוּא כְּאֵבֵן דּוּמָם בְּלִי דַעַת וּבְצִאָתוֹ מִתְּחִיל קֶצֶת לְהִיּוֹת בּוֹ גְלוּי דַעַת לְמַה שְׁהוּא צָרִיךְ וּבּוֹכָה כְּשֶׁרוֹצֶה לִינֵק כְּדִי שְׁיִרְחַמוּ עָלָיו וְצוּעֵק וְרוֹמֵז רְמִיזוֹת וְכָל מַה שְׁהוּא הוֹלֵךְ וְגִדְל ע"י הַיְגִיקָה גַם דַּעַתוֹ הוֹלֵךְ וְגִדְל מְדַרְיָגָה אַחַר מְדַרְיָגָה אִיךְ לֹא דַעַת שְׁלִימָה כְּמוֹ בְּגִדְלוֹת יַעַן הֵם עֲדִינֵן שְׁמוֹת אֱלֹהִים וְעֲדִינֵן אִין בְּהֵם הוּיּוֹת כַּמ"ש וְטַעַם הַדְּבָר כִּי עֵיקָר מוֹחַ הַדַּעַת הוּא לְצוּרָה זָנוּג לְהוֹלִיד כִּי בּוֹ תְלוּי הַהוֹלְדָה וּבְהִיּוֹתוֹ בֵּן י"ג שְׁנִים אֵז רֵאוּי לְהוֹלִיד וְנִשְׁלַם בּוֹ מוֹחַ הַדַּעַת כַּמ"ש בּח"ג.

ועתה נבאר ג' מוחין אלו מה ענינם הנה ע"י יניקת הקלב בב' שנים אלו מתמלאים המוחין שבו פנודע פי הקלב נמשך ממה שחוזר אימא עילאה לברר בתוכה אותן הבחי' שלא יוכלו להתברר במעיה בסוד העיבור ועכשיו מתבררים ונעשים קלב פנ"ל ויונק ממנו ז"א ומתגדל ואז מתמלאין המוחין שבו פי הנה בזמן העיבור היו אותן המוחין בבחי' אלם מן אלהים והיו חסרים עיקר המוחין שהוא אותיות י"ה להיות אלהי"ם שלמים לכן הנה אז התינוק בסוד אלם כמ"ש או מי ישום אלם והנה עתה המוחין נתמלאו מאותיות י"ה ונעשין אלהי"ם שלמים ולכן אלהים יש בו אותיות מל"א י"ה להורות כי אינו מלא רק ע"י י"ה וזהו מל"א י"ה הם אותיות אלהי"ם ומה שהיה בתחלה אל"ם נעשה עתה מל"א ע"י אותיות י"ה שהם עיקר המוחין כנז' שם והטעם כי אותיות י"ה הם חו"ב פנודע פי הדעת הוא תולדה שלהם המכריע ביניהם וכיון שב' אותיות י"ה שהם מוחין על חו"ב נתגלו נדי בזה.

וגם הורה בזה על מ"ש בתחלה פי עיקר מה שנתגלה מבחי' המוחין בזמן היניקה הם חו"ב לבד פי הדעת לא נתגלה רק בדרך פללות לבד ונמצא פי עתה ביניקה נתחדש לו פה ודיבור משא"כ בעיבור שנתקני' בו או מי ישום אלם אף ביניק' נתחדש בו מי שם פה לאדם והענין פי אדם שהוא ז"א יען שהוא בחי' הוי"ה דמלוי אלפין פנודע העולה גי' אד"ם ואדם בימי עיבורו נעשה אלם מבחי' שם הנו"ה שלו אשר במלואו הוא מ"ה ובפשוטו כ"ו ובהתחברות שניהם הם בגי' אלם ועתה ע"י היניקה אז ניתוספו ב' אותיות י"ה ונעשה אלהי"ם שהוא גי' פ"ה ע"ה וזה ע"י היניקה שמניקתו אמו הנק' מי פנודע וזהו מי שם פה לאדם וכמ"ש בחוש הטבע פי התינוק בב' שנים דיניק' מתמלאין מוחותיו ונשלם בו כח הדיבור אחר תשלום ב' שנים הללו.

והנה נת"ל בח"א פי"ג כי ג' בחי' יש בזמן עיבור לבדו אשר הם פנגד זמני' שיש אל הז"א שהם עיבור יניקה ומוחין ונודע פי גם ביניקה לבדו ינה בו ג' בחי' אלו וכמ"ש בפטרות בע"ה. ועתה נבארם דרך פללות ושם נבארם ע"פ סדר זמני' כ"א וא' והנה הבחי' הנ"ל שיהי' בז"א ט"ס גמורו' ונת"ל בח"א פי"ו כי משליש התחתון דת"ת דא"א נעשה חקמה דז"א ומיסוד דא"א נעשה בינה דז"א ועיש והנה להיות פי הדעת עדיין אין בו כתיקונו לפי שעדיין אין ראוי להוליד נמצא א"כ פי גם מוח החקמה אינו שלם ומתקון לגמרי פיון שהדעת המזוג בין חקמה לבינה אין בו לא נשלם תיקון מוח חקמה לגמרי ואמנם מה שנתקן עתה ביניקה תיקון יותר שלם הוא מוח בינה לבדה ומאליו נתקנו גם חקמה כמ"ש.

ונלע"ד כי זה שאמרו בענין הדעת שלא ניפר אלא בכללות וכולו גבורות והענין פי ה"ג שבו להיות' נמשכין מבינה ונתקנה ונתגלה משא"כ בחסדים יען נמשכים ממוח חקמה שלא נתקן לגמרי.

והענין פי הנה מוח בינה נתקן ונתפשט בכת יסוד דא"א שנעשה נשמה בו ומוח זה נתפשט בסוד ל"ב אלהי"ם שיש בבינה פנודע והוא פי הל"ב נתיבות הוא בחקמה להיות אלו הל"ב בבינה נעשה שם נמצא פי אלו הם ל"ב נתיבות החקמה בהיות' בבינה פי אז נקרא ל"ב אלהיים להיותן בבינה הנק' אלהי' פנודע וע"ז נק' ל"ב אלהי' דמעשה בראשית נמצא פי בהתקן מוח הבינה נתקן גם מוח החקמה כל"ב נתיבותיה בהיותן בבינה והוראות

תיקון ליב אלו של מוח החכמה אחר היות' בפינה כנו' היא צמיחת ל"ב שיניי' בפה התינוק בהמשך זמן יניק' פנראה בחוש העין כי מתחילין לצמוח ובתשלו' ב' שנים של היניקה שהם כ"ד חדשים יתחלקו עד"ז והענין הוא כי הנה שלישי התחנות עלה למעלה ונדבק ונתחבר עם שארית הת"ת דא"א פנ"ל ואז עלו גם ב"פ עליוני' דנו"ה דא"א ובחג"ת דאימא בחנה שלקהם ונעשה בהם בחי' דדים תיכף בהתחלת העיבור ובסיבת עליו' ההוא נמשך חלב בדי' להניק את ז"א ואחר שנולד ונמשך החלב נתפשט א"א למט' במקומו ואז אותו שלישי ת"ת התחנות דא"א נעשה נשמה לחכמה דז"א ואז מפת אותו הת"ת יצאו ל"ב שיניי' הנמשכים מל"ב נתיבות החכמה והנה נת"ל איה הת"ת נק' ו' והנה בהתחלק הת"ת ההוא דא"א לב' חלקים חלק עליון שבו לגופא דא"א כנו' בש"ד וחלק תחתון לז"א נמצא שנעשה כל חלק מהם ו' אחת.

ונודע כי ו' דמלוי היא פפולה ו'ו' הרי שיש בזה חלק התחנות דא"א ב' ווי"ן שהיא ו' א' במלואה פפולה וקנגדם ב' ווי"ן בחלק העליון והנה כל חלק מהם יש בו ב' ווי"ן שהם י"ב גבולי אלכסון דת"ת פנודע ונמצא שהם י"ב גבולי אלכסון למעלה בחלק עליון וי"ב אחר' בחלק התחתון וכלותם הם כ"ד והבן זה היטב ענין י"ב גבולי אלכסון מה ענינם.

והנה פיון שת"ת דא"א נעשה נשמה בחכמה ז"א לכן נתגלו בחכמה זו ל"ב נתיבות ומשם נמשכו ל"ב שיניי' בפה הז"א ולהיו' שת"ת דא"א נחלק לב' חלקים לכן גם הל"ב שיניי' נתחלקו לשני' חצים בחי' העליון ונחצ' בחי' התחתון ולהיות' נמשכי' מכ"ד גבולי הנ"ל שבת"ת דא"א לכן גם הם לא נגמרו צמיחתן עד תום ב' שנים נגד ב' חלקי הנ"ל ובהם כ"ד חדשים נגד כ"ד גבולים הנ"ל והבן זה.

והרי נת' סברת אומר דיניקה הם כ"ד חדשים אמנם לסברת האומר שהם י"ח חדשים הטעם הוא כי בשלמא חלק התחנות דא"א שנתלבשו לצורך ז"א אשר גם הוא נק' ו' בהוי"ה לכן נכפלה ונעשה החלק ההוא ב' ווי"ן שהם יב"ח אף החלק העליון שהוא ו' עליונה שלא נתלבש אלא באו"א לא הוכפלה ואינה רק ו' אחת הרי שב' אלקים אינן רק ג' ווי"ן שהם ח"י חדשי' של זמן היניק' והרי נת' איה ע"י החלב נתקן מוח חכמה בל"ב נתיבו' ולכן צמחו ל"ב שיניי' פנודע וגם נודע כי התניכין שבהם צמחו הל"ב שינייים הם בחי' החכמה כי כן אותיות חכמה הם ח"ך מ"ה ר"ל ח"ך ז"א הנק' מ"ה פנודע לכן ל"ב שיניי' נמשכי' מל"ב נתיבות החכמה הם נשרשים בתניכים שהם בחי' חכמה וכמ"ש בע"ה.

והנה כמו שנתקן מוח חכמה ע"י חלב פן מוח הפינה נדעת אעפ"י שאינן אלא בכללות הנה נתקנו גם הם ונמצא כי ג' מוחין נתמלאו בהמשך יניקת החלב וזהו פ"ל ולכן שינייים מחלב כי לבנונית השיניי' להיות' לבני' הם מצד חלב היניקה אשר ע"י צמחו הל"ב שינייים הרמוזים בתיבת ולב"ן והוא פנגד מוח חכמה ופנגד מוח פינה הוא נ' של ולב"ן פנודע כי הדעת נקרא ו' כמו הת"ת וכמו היסוד כי שלשתן קו אמצעי צורת ו' ונמצא כי ב' מוחין דז"א הנרמזים במלת ולבן אשר הוראת תיקונ' הם צמיחת השינייים נעשה ע"י החלב וז"פ ולכן שינייים והנה אלו הל"ב נתיבות החכמה עתה הם ל"ב אלהים יען המוחין דיניקה הם שמות אלהי' פנ"ל אף הל"ב נתיבות דגדלות הם הויו"ת כמ"ש בח"ג ונהרי נתבאר כי המוחין דזמן יניקה הם ג' שמות אלהים פשוטים שיש בכ"א מהם ה' אותיות

משא"כ בגדלות שאז הדעת נחלק לב' פנ"ל והנה כמו שהם ג' מוחין שהם ג' אלהי"ם בצלם אי' פן יש ג' מוחין דצלם אבא: פרק ז אחר שנתבאר בפ' הקודם דרף פלל ענן הג' מוחין שהם ג' אלהי' דאי' וכנגד' באבא נבא' עתה יותר בפרטו' דע פי כמו שנת' איף בעיבור עצמו יש ג' בחי' אשר הם נגד עיבור ויניקה מוחין דגדלות ויש בו הדרגות רבות ג' ימי קליטה ומ' יום וג' חדשים ראשוני' וט' חדשי עיבור וכעד"ז נת' בח"ג איף גם בגדלות יש הדרגו' רבות עונות פעוטו' ועונות בן ט' שני' שאז נק' ביאתו ביאה ועונות איש גמור בן י"ג שנה ועונות בן י"ח לחופה וכן כ' לרדוף כמבואר הנה גם זמן יניקה יש בה מדרגות רבות פי גם מוחין דיניקה הם ע"ד מוחין דגדלות ויש בהם צלם דאו"א ופנימיות ומקיפין אמנם כל אותן ההדרגות שבזמן העיבור הם התחלת תיקון לבד ואחריהם הדרגת יניקה והם תיקון נוסף על עיבור אמנם תיקון אחר אמיתי הוא במוחין דגדלות בסדר הדרגותיו והנה במוחין דעובר כבר נת' ח"א שתכלי' תיקונו' הוא היות בהם אל"ם מאלהים אמנם ביניקה הנה בהם מדרגו' אחרים והם פי תחלה היו המוחין בבחי' שמות אלהים פשוטי' ומן אל"ם נעשה אלהי"ם ונמצא פי מוחין דאל' והם דעיבור ומוחין די"ה שבתוף אל' הם מוחין דיניקה שהם בפנימיות והבן זה היטב.

ואמנ' בהיות' עדיין שמות אלהי' פשוטי' אין היכר בין מוח זה למוח זה זולת בבחי' ציור של אות ה' דאלהי'. ונלע"ד הטעם כמ"ש פי מוח בינה לבדה נתקנה ביניקה לגמרי.

והנה היא רמוזה בה' דאלהי' לכן בה נשתנה הציור וההיכר בין בינה דבינה ובין בינה דחקמה ובין בינה דדעת והבן היטיב. והנה ה' דאלהי"ם דמוח חכמה צורתה ד"י והטעם פי נתבאר לעיל פי ו' שבתוף ה' מורה על ז"א שבבינה והנה בהיות ז"א בחכמה ר"ל באבא עדיין הוא בסוד טפת י' קטנה שהיא טפת ההזרעה דמ"ד וה' דאלהי"ם דבינ' ציורה ד"ו פי כבר בחי' ז"א שבתוף מוח הבינה נגדל בסוד העיבור ונעשה צורת ו' אלא שאין בו ראש והוא רמז להיותו כבר בן ו"ק אלא שהוא בבחי' ג' פליל בג' גם טעם אחר פי הנה זו"נ הם בעיבור תוף בינה ונרמזו בכ' אותיות ד"ו שמהם נעשה צורת ה' בבינה פנ"ל פי"ח לכן ה' זו צורת ד"ו וה' דאלהי' דדעת ציורה ג' ווי"ן והוא בחי' ז"א שבמוח זה פי כבר נולד ויצא ואז הבינה דדעת מתפשטות בתוכו בסוד ג' קוים שהם נה"י שבה פנודע לעשות בו מוחין בז"א אשר שם בדעת.

גם ט"א מסיבת הדעת בעצמו שצורתו ו' פנ"ל. גם ט"א לסיבת ז"א בעצמו שגם הוא נק' ו' הרי פי לג' בחי' יחד עם ו"ק דגדלות והטעם הוא פי מוכרח פי א"א שיכנסו המקיפים דקטנו' אלא א"כ כבר נעשו ונוצרו ו"ק דמוחין דגדלות והם רוצי' לכנסו ואז דוחין את המקיפי' דיניקה לכנס תחלה ושיעשו פנימי' ואחריהו נכנסין גם הם והוא מעין מ"ש בכוננת ק"ש במלת אחד פי אז נכנסין יחד המקיפי' דיניקה עם המוחין דו"ק דגדלות אחר שעלה בסוד מ"נ להתעבר בבחי' עיבור ב' אחר שפבר היו לו מוחין פנימי' דיניקה נמצא פי מקיפים דיניקה ופנימים דו"ק דגדלות נכנסי' יחד זה אחר זה בהמשך ז' שנים של אחר ב' שנים דיניקה אז נשלם לט' שנים ואח"כ נכנסו בו ד' מוחין עצמן של ג"ר בד' שנים אחרי' שהוא מה שאנו עושין בברכת אבות וע"ש איף יש עיבור ג"כ בענן אלו המוחין של ג"ר דגדלות נוסף על עיבור ראשון שנעשה בק"ש להמשיך מקיפים דיניקה וו"ק דגדלות נמצא א"כ פי ז' שנים שיש בין היניקה לט' שני' ויום א' נחשבים לבחי' היניקה

לפי שְׁנֵי נְכֻסִים בָּהֶם אֵז הַמְקִיפִים דִּינִיקָה וְנִחְשָׁבִים לְגִדְלוֹת פִּינּוּן שְׁגָם נְכֻסִין ו"ק דְּגִדְלוֹת וְיֵשׁ עֵיבוֹר ב' דְּמוֹחִין תִּיקָף אַחַר ב' שָׁנִים שֶׁל יְנִיקָה לְצִוְרָף ו"ק דְּגִדְלוֹת וְיֵשׁ עֵיבוֹר ב' אַחֲרֵי ט' שָׁנִים וְיוֹם א' לְצִוְרָף ג"ר דְּגִדְלוֹת וְהַפֵּל אֲמַת.

גַּם ית' עִם זֶה פִּי מוֹחִין הַפְּשׁוּטִי דְּאֵלֵהִי הֵם פְּנִימִי בְּבַחֲי ו"ק וְאַח"כּ מִתְּפַשְׁטִי הַפְּשׁוּטִי לְמַטָּה בּו"ק דְּגוּפִי וְאֵז נְכֻסִי ג"ר מִמֶּשׁ דְּמוֹחִין דִּינִיקָה וְהֵם בַּחֲי אֱלֵהִים בְּמִלּוֹאֵם כְּנֹלַע"ד. סְלִיק פְּרָק ז' בַּע"ה: פְּרָק ח הִנֵּה מְצִינּוּ זְמַנִּים שׁוֹנִים אֲשֶׁר בָּהֶם עוֹלָה הַז"א מִמְּדַרְיָגָה אֶל מְדַרְיָגָה וְנִרְמָז בְּמִשְׁנַת בֵּן הָא אֹמֵר וְכוּלֵי אֲשֶׁר כָּל אֱלוֹ הֵם בַּחֲי הַגִּדְלוֹת ז"א מִיּוֹם הַגִּלְדוֹ עַד סוּף תְּכִלִּית עֲלִיתוֹ בְּכָל הָאֲפֶשֶׁר וְאִין אָנוּ עֹתָה בְּפִרְטִי אֲמַנָּם הִנֵּה הַתְּחִלָּתָם הֵם מִיּוֹם הַגִּלְדוֹ עַד תְּכִלִּית עֲלִיתוֹ כַּמ"ש בְּפִרְקִים הַבָּאִים בַּעֲנֵה וְהִנֵּה קוֹדֵם הָעֵיבוֹר שֶׁהוּא בְּאֲצִילוֹת הַמְלָכִי קוֹדֵם שְׁבִירָתוֹ זֶה נִקְרָא זְמַן רֵאשׁוֹן וְאֵז הִנֵּה הַז"א בַּחֲי ו' לְבַד הֵם ו' נִקְוֹדוֹ שְׁלוֹ וּמַעֲשֶׂרָה נִקְוֹדוֹ שֶׁהֵם כָּלְלוּ בְּנִקְוֹדוֹ א' שְׁלוֹ לֹא יִצָּאָה רַק ו' נִקְוֹדוֹ נִפְרָדוֹ זֹו מִזֹּו.

זְמַן הַב' הִנֵּה בְּעֵיבוֹר א' כִּי אֵז נִכְלָלוּ ג' גו' ג' וְזֶה נִקְרָא ו' זְעִיר' לְפִי שְׁחָצִי הוּא שֶׁהוּא ג' נִקְוֹדוֹ נִכְלָלוּ תוֹף חָצִי ו' הָאֲחֵר' שֶׁהֵם ג' נִקְוֹדוֹ אַחֲרוֹ נִמְצָא שְׁאִין עֹתָה הִיכָר רַק לְמַחְצִי ו' לְכֹן הוּא ו' זְעִיר' וְזוֹ ו' זְעִיר' שְׁבִתוֹף ה' רֵאשׁוֹנוֹ שֶׁל הוּי"ה שְׁצוּרָתָה ד' עַל ו' וּמוֹרָה עַל אִימָא עֵילָא' וְעַל ז"א בְּנֵה שְׁהִיָּה בְּתוֹכָה בְּסוּד הָעֵיבוֹר כִּי הִנֵּה בְּעֵיבוֹר נִכְלָל כָּל נִקְוֹדָה מִהַשְׁשָׁה מְכָל הוּא נִקְוֹדוֹת וְע"י הַכְּלָלוֹת הִנֵּה הַגִּדְלוֹת לּו"ק כ"א כְּלוּל כָּל הוּא אֵלָא שְׁהִיּוּ נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה בְּסוּד ו' זְעִירָא וְעֹתָה בִּינִיקָה נִתְּפַשְׁטוּ וְנִתְּגַלוּ ו"ק שְׁלִימוֹת וּגְדוּלִים וְאֵז הוּא בְּסוּד ו' שְׁל הוּי"ה הַכּוֹלָלָת הָאֲצִילוֹת כְּלוּ אִף הוּא לְבַדוֹ נִקְרָא שֵׁם יֵה"ו כִּי יֵהִי הֵם חו"ב שְׁבוּ וְהוּא הוּא קוּ הָאֲמָצְעִי שְׁלוּ כְּלוּ בְּכָלְלוֹת אֲמַנָּם עֵיקָר פְּרִטִיּוֹתוֹ הוּא הַת"ת שְׁבוּ אֲשֶׁר הוּא הַגּוֹף כִּי בּוּ נִאֲחָזִים הוּא"ק שֶׁהֵם כְּמִנְיָן ו' וְאוֹת ה' אַחֲרוֹנָה הִיא מְלָכוֹת הָעוֹמְדוֹת שֵׁם אֵז בְּסוּד נִקְוֹדָה אַחֲרֵי הַת"ת וְהִנֵּה אֱלוֹ הוּא"ק בְּעֵרָף עֲצָמָם הֵם י"ס גְּמוּרוֹת עִם ג' מוֹחִין וְהֵם פְּרָצוּף שְׁלָם כִּי נִדְּאִי שְׁהִקְטָן יֵשׁ לוֹ רֵאשׁ וְאַחַר שְׁגָדַל וּכְאוּ לוֹ ג"ר כַּמ"ש בַּע"ה אֵז אֱלוֹ הוּא"ק אִף עַל פִּי שְׁבַבְחִי עֲצָמָם הֵם י"ס גְּמוּרוֹת הִנֵּה עֹתָה הֵם בַּחֲי ו"ק לְבַד שֶׁל הַכְּלָלוֹת כִּי הִנֵּה ג"ר הֵם פְּרָצוּף שְׁלָם ג"כ בִּי"ס נִמְצָא כִּי זֶה הַפְּרָצוּף הַשְּׁלָם דִּינִיקָה יְהִיָּה אַח"כּ בַּחֲי ו"ק לְבַד וְאוֹתוֹ הַפְּרָצוּף דִּי"ס יְהִיָּה בַּחֲי ג"ר וּב' בַּחֲי אֱלוֹ נִקְרָא פְּרָצוּף א' כּוֹלֵל י"ס דְּגִדְלוֹת ז"א.

הַזְּמַן הַג' הוּא בִּינִיקָה בְּב' שָׁנִים רֵאשׁוֹנִים אַחַר שְׁנוּלַד וְהִנֵּה יוֹנֵק אֵז מִשְׁדֵּי אִמּוֹ וְאֵז בְּהַמִּשְׁף זְמַן זֶה מִתְּפַשֵּׁט מִהַכְּלָלוֹת שְׁנִכְלָל בְּזְמַן הָעֵיבוֹר ג' גו' ג' וְהִנֵּה י' קִטְנָה וְעֹתָה הִי הוֹלָף וּמִתְּפַשֵּׁט וְהִנֵּה בִּינִיקָה הִנֵּה בּוּ בְּקוּ יָמִין ב' סְפִי שֶׁהֵם חֶסֶר נְצַח וּבכ"א ג"פ הָרִי ו"פ וְכֹן קוּ שְׁמַאל גְּבוּר' הוּד ו"פ וְכֹן בְּקוּ הָאֲמָצְעִי ת"ת וִיסוּד ו"פ וְעַם הָרֵאשׁ שְׁלוֹ שֶׁהֵם חַב"ד הַנִּקְרָא מוֹחִין הֵן אֵז חָצִי ת"ת הַתְּחִתוֹן דַּא"א כְּנ"ל וְכֹן בְּזְמַן הָעֵיבוֹר הִנֵּה גּוּפוֹ מו"ק ג' נו' ג' וְלֹא הִנֵּה גּוּפוֹ אֲרוֹן כ"א מְבַחֲי נַה"י לְבַד כִּי חַג"ת הִיּוּ כְּלוּלִים בְּתוֹכָה וְנִקְרָא ו' זְעִירָא כְּנ"ל וְג"ר חַב"ד שְׁלוֹ הִיּוּ ג"כ מְבַחֲי חָצִי ת"ת הַתְּחִתוֹן דַּא"א כְּנ"ל.

וּכְבָר נַת"ל ח"ב פ"ו אִיף הַמְּוֹחִין דִּינִיקָה הֵם מְלֻבְּשִׁי תוֹף נַה"י דְּתַבּוּנָה הַכְּלִי הָאֲמָצְעִים וְאוֹתוֹן הַנַּה"י עִם הַמְּוֹחִין שְׁבִתוֹכ' נִקְרָא צָלָם דִּינִיקָה שֶׁל ו"ק. וְהִנֵּה בְּהִיּוֹת הַז"א בֵּן ו"ק נִקְרָא עֲדִינּוּ אִישׁ וְלֹא אָדָם וְעַל צָלָם הֵהוּא נִאֲמַר אִף בְּצָלָם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ אִף הַצָּלָם שֶׁל

המנוחין דגדלות נקרא צלם אדם וע"ש היטב ענין פמה שמות וכינויים יש אל הצלם כפי בחי' הזמן כ"א וא' נמצא כי בזמן היניקה לא נתגלו בו רק הו"ק אף המנוחין הנה בו בכת ולא בפועל כי אינן מוחין הראונו להוליד.

נדע כי בזמן העיבור נעשה התלבשות אל חצי הת"ת התחתון דאריה אנפין ואותו התלבשות נעשה ראש לזעיר אנפין בימי העיבור והם ג' ראשונות שבו ואז הנה ג' מוחין שלו בחינות אלהים פשוטים בלי מלוי ולא היו שלימים לגמרי כי גם י"ה מאלהים היו נסתרים ולא נתגלה בהם רק ג' אותיות אל"ם מאלהי"ם פנ"ל ח"א ואח"כ בזמן היניקה כל אותן הג"ר שהיו בחי' רישא דזעיר אנפין בזמן העיבור נעשו עתה בחי' ג' חללי דגולגלתא שהם הפלים למוחין דיניק' ונכנסו מוחין דיניקה בתוכם ונעשו מוחין של אלהי"ם שלימים ונתגלה בהם י"ה מאלהים.

והנה פ"א שמעתי כי בזמן היניקה היו חג"ת עצמן דז"א בסוד ראש ומוחין שלו ונ"ה הם ב' זרועות והיסוד בחי' גופא ואח"כ בגדלות הנה ראשו והמוחין שלו בחי' חב"ד וב' זרועותיו וגופו חג"ת וב' שוקיו והאמה נה"י נמצא במקום שהוא עתה בזמן הגדלות בחי' הת"ת שלו הנה אז ביניקה בחי' ראשו אף בגדלות עלה ונגדל ראשו עד מחצית התחתון דת"ת דתבונה.

גם דע כי לא כל ימי העיבור ולא כל ימי היניקה ולא כל ימי הגדלות שנים ובכל זמן מהם נעמק ז"א ממדריגה למדריגה הולך וגדול לאט לאט. גם דע כי יש בחי' רבות בענין זמן עיבור וזמן היניקה וכולם ית' בח"ג בזמן הגדלות ומשם תקיש לזמן העיבור ויניקה כי הרי הנה צריף לבאר ענין ההתפשטות חו"ג תוף גופ' דז"א בבחי' יריד' ועליה וגם בחי' כל האברי' שנעשו בז"א עתה בזמן עיבור ויניקה מפח המנוחין דעיבור ויניקה כמו לשון וגרון ושפה וזרועות וכו' וכן בחי' השערות שיש בו עתה בראשו וענין אורות ומקיפי' שיש בז"א בעיבור ויניקה וכיוצא בזה פ"טים רבים וכול' נתבאר בענין הגדלות ומשם תלמדם בהיקש מזה לזה כי דוגמת הגדלות הוא בעיבור ויניקה עם היות שפכר נת' שם ג"כ קצת בחי' דזמן עיבור ויניקה וע"ש באנרף ובפרטות במקומות מפורזים.

סליק פ"ח ושער ה' בע"ה: שער הו' ונחלק לה' חלקים: חלק א שער פולל פ"ח צוף הנוק': חלק ב שער לאה: חלק ג שער רחל: חלק ד שער יעקב: חלק ה שער דור המדבר: חלק א בענין נוק' דז"א ויתחלק לי' פרקים פרק א ענין פמה בחי' ומדריגות הנה בתיקון הא' נוק' דז"א דאצילות ובזה יובן משארז"ל האשה עולה עמו ואינה יורדת עמו ותראה בהמשך דרוש זה פמה בחי' עולה נוק' דז"א עמו ונתקנת מעט מעט ואינה יורדת כי כל אותן המדריגות נשארים קבועים.

דע כי ד' זמנים הנה לנוק' דז"א על שהיתה עמו פכ"פ וראוי לזיווג ועוד יש בחי' אחרת ית' בע"ה נאלו הן בעת אצילות הראשון דנקודים קודם התיקון ואז נק' נקודה. והב' בזמן עיבור ראשון דתיקון זעיר אנפין ואז נקרא פסיעה לבר.

ג' בזמן היניקה דזעיר אנפין ואז כבר יש לה שם והוא שנקרא ה' אחרונה של הוי"ה גם נקרא צלע. ד' כל השנים האחרונים עד שתהיה בת י"ב שנים ויום א' ואז נקרא קטנה בהמשך זמן זה ט"רם שנשלמו בה גם עתה נק' חנה אשת אדם הראשון.

ה' הוא אחר שעברו עליה כל הי"ב שנים ויום א' נגמרו המוחין דגדלות שבה לכנוס ואז נקרא נער חסר הי. ו' בעת שנסרה מאחורי הזכר ואז נקראת נערה מלא בה'.

ז' פשוטת עמו פב"פ וראוי לזיווג ואז נקראת בוגרת והנה ז' זמנים אלו פללותם הם ד' לבד והם הה' אחרונה פי אז התחיל להיות בה בחי' שם פנ"ל בבחי' ג' וכן בחי' ה' וו' שניהם ענין א' ואח"כ הם ארבע מדרגות לבד והם ר"ת נקב"ה אעפ"י שאינן פסוק האותיות והם נ' נערה ק' קטנה ב' בוגרת ה' ה' של הוי"ה וזהו טעם שנקראת האשה נקבה על רמז ז' זמני אלו הרמוזי' באותיותי' באופן כי ד' זמני' האשה נרמז בנוטריון של שמה אמנם השם עצמו ולמה הנה פך הוא כמ"ש למטה בע"ה וגם ביארנו כי האור הנמשך אליה להגדילה לעשותה פרוץ יוצא מתוך גופא דז"א דרך החזה שלו ונוקב שם באחוריו ודרך הנקב שהוא נמשך לה כל אורותיה ובנינה וז"ש באדר' קמ"א ונקיב ואעביר מאחורי חדוי וע"כ נקרא נקבה פי כל בנינה נמשך דרך הנקב שהוא.

וט"ם שנקבאר ז' בחיני' אלו צריף שתדע כי האורות היוצאין למלכות הם באים פלולים תוך נה"י אימא מן המוחין דז"א עצמו והנה נ"ה דאימא מתלבשין ומתפשטין באורך ב' קוים ז"א ימיני ושמאלי ויסוד אימא מתלבשת בקו אמצעי דז"א עד החזה שבת"ת שבו פנודע ושם פי היסוד דאימא פתוח ויוצאין בגלוי האורות דזו"נ בתוך גופא דז"א ושם במקום פי היסוד דאימא שהוא במקום החזה של ז"א ושם מתגלין ג"כ אורות המלכות ובוקעים ממש שם באחור ז"א בחזה שלו ויוצאי' ומתקנים את הנקבה לכן בכל המדרגות והבחי' של המל' תפאה הוא נגד קו האמצעי דז"א ומשם מתחלת לבנות.

ונתחיל לבאר בחי' ראשונה הנקרא נקודה והוא קודם שנתקן האצילות פי הנה אז ז"א בבחי' ו' נקודות לבד נפרדות זו מזו בלי תיקון פנודע והנה בבחי' ו' של השם ואז המלכות היתה ניקוד ז' אליו והי' בבחי' עטרה תחת היסוד שבו וגם מדתה היתה שיעור העטרה שביסוד והוא שיעור שלישי מדת היסוד וזהו ענין וכל בשליש עפר הארץ פי מדת הארץ שהיא המל' היתה שלישי יסוד שהוא מדת העטרה והי' אז נקרא עטרה ובזה תבין ענין פמה שמות וכינויים שיש במלכות וכולם אמת כי יש שרשים הרבה אלו כפי השמנות הזמני' ובזה ית' לה איה אמרו בזוהר שהמלכו' היא בחי' עטרה שביסוד והרי היא פרוץ נוק' בפ"ע בת זוגו.

אף הענין הוא בהקדמה א' כי כל דבר הקדוש' אין שרשה נעקר משם אעפ"י שנסתלקה אח"כ משם לכן המלכות היתה בתחלה בחי' עטרה שביסוד הזכר ואח"כ נגדלה יותר והיתה נגדלת מעט מעט עד שחזרה פב"פ עמו אחרי פמה זמני' ולא מפני כן נעקרו השרשים הנ"ל ובכל קו האמצעי של ז"א הניחה שורש א' כפי מה שהיתה הולכת ונגדלת תחלה הניחה שרשה ביסוד שלו והיא בחי' העטרה שבו לא זזה משם לעולם אח"כ באחורי ספי' הת"ת שבו הניחה שורש א' ואינה נעקרת משם לעולם אפי' אחר שחזרה עמו פב"פ וכמ"ש בענין ויעבנך שהוא הארה לבחי' הזאת שהניחה באחור הת"ת גם יש לה שורש אחר יותר למעלה באחור הדעת שבז"א ומשם יצאה בחי' לאה וזהו שורש יציאת לאה שם ולא עוד אלא שאפי' בכל ספי' מספי' ז"א יש לה בה שורש א' כי בעת העיבור הא' של ז"א נתעברה היא ונכללה בכל ספי' וספי' שבו והשרישה שרשה בכלום וז"ש בתקוניים דאיהו שלימא דכל ספי' ובר"מ פ' ויקרא ד"ט ושמור כלל זה בידך.

ונחזור לענינו כי קודם התיקון ז"א היתה היא אצלו בבחי' העטרה ליסוד שבו לכן לא נמצא אז עדיין נקבה ובת זוג אל הזכר וגם מדתה היתה שליש מדת היסוד והיא מדת העטרה ואח"כ בחי' הב' היתה בזמן עיבור הא' של ז"א: פָּרַק ב בַּיָּאוּר בְּחַי' הַב' וְהוּא הָיָה בְּזֶמַן עֵיבוּר א' שֶׁל ז"א שְׁנֵתְעַבֵּר בְּמַעַי אִמּוֹ כְּדִי לְהַתְמַקֵּן וּלְהַתְחַבֵּר בְּבַחַי' ו' נְקוּדוֹתָיו וּלְכַלְלֵם זֶה בְּזֶה שִׁיְהִי בְּחַי' רְשׁוֹת הַיְחִיד וְלֹא רַה"ר נְפָרְדּוּ זֶה מִזֶּה כְּבָרָא שׁוֹנָה וְע"כ נַעֲשֶׂה שֵׁם ע"י הָעֵיבוּר בְּבַחַי' ג' פְּלִילִין בַּג' שׁו' נְקוּדוֹת שֶׁבּוּ נְכַלְלוּ זֶה בְּזֶה וְהַג' נְקוּדוֹת נְכַלְלוּ בַּג' אַחֲרוֹת כִּי חַג"ת נִתְלַבְּשׁוּ תוֹף נַה"י שֶׁלּוֹ נִמְצָא חֶסֶד תוֹף נִצַּח וּגְבוּרָה תוֹף הוּד וְחַג"ת תוֹף יְסוּד וְאֵז נְקוּדוֹת הָעֵטְרָה לֹא הָיָה לָהּ כֵּן זֶה לְהַכְלִיל בּוֹ דְמִיוֹן הַג' הַנ"ל וְאֵז עֲלֵתָהּ נְקוּדוֹת הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הָעֵטְרָה וְהַלְבִּישָׁה יְסוּד וְהָרִי קוֹ אֲמַצְעֵי ג' בְּחַי' זֶה תוֹף זֶה וְכַב' קוּיִם הָאֲחֵרִים לֹא יֵשׁ רַק ב' נְקוּדוֹת לְבַד זֶה בְּתוֹף זֶה בְּכָל קוֹ וְקוֹ נִמְצָא כִּי עוֹבֵי קוֹ אֲמַצְעֵי הוּא יוֹתֵר עַב מִשְׁאָר קוּיִם וְז"ש בְּזוֹהַר פ' בְּלֶק אֲשׁוּרָנוּ וְלֹא קָרוֹב כִּינּוּן דְּהוּי בְּמַעַי אִימָא אֲשׁוּרָנוּ אוֹשִׁיט פְּסִיעָה לְבַר וְנִגְזַר מִן נַחַש אֲשׁוּרִינוּ מִנִּי אַרְחִיף ר"ל פְּסִיעָה.

וְהַעֲנֵנוּ כִּי בְּזֶמַן הָעֵיבוּר הַא' הָיָה זֶה בְּבַחַי' ו' זְעִירָה שֶׁל ה' רִאשׁוֹנָה שֶׁבִּשְׁמֵם וְאוֹתוֹ הוּא שֶׁבְּתוֹף הַה' אֵין לוֹ רֵאשׁ כִּי עַדִּיין לֹא הָיָה ז"א רַק בְּחַי' ו"ק לְבַד בְּלִתִּי רֵאשׁ וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׁאִינוּ ו' רַבְרָבָא שֶׁהוּא ק יְהִי נְגָלִים כ"א וְא' אֲמַנָּם נְכַלְלוּ ג' בַּג' כַּנ"ל כִּי זֶהוּ תַכְלִית תִּיקוּן בְּזֶמַן הָעֵיבוּר וְע"כ הֵם ו' זְעִירָא שֶׁהוּא חֲצִי שִׁיעוּר אוֹת ו' וְנַק' ו' זְעִירָא וְאֵז בְּסוּף ו' זֶה בְּקוֹ אֲמַצְעֵי שֶׁבָּהּ הָיָה הַמַּל' מְלַבְּשֵׁת סוּף הַקוֹ הַהוּא וְשֵׁם הָיָה בְּבַחַי' אוֹתוֹ קוֹץ תַּחְתּוֹן הַיְצָא מְעַט לַחוּץ מִן סוּף אוֹת ו' זֶה הַנְּקוּדָה נַק' פְּסִיעָה לְבַר יַעֲן הוּא בְּסוּף רַגְל' ו' זֶה וּבְלִטּוֹ מְעַט לַחוּץ לְהִיּוֹת שֵׁם עוֹבֵי ג' נְקוּדוֹת מִשָּׂא"כ בַּב' קוּי' הָאֲחֵרִי וְהַגָּה כְּמוֹ שֶׁעֵיבוּר זֶה הָיָה לְצוּרָף תִּיקוּן ז"א שֶׁנְּכַלְלוּ נְקוּדוֹתָיו וְנִתְחַבְּרוּ יַחַד גַּם צְרִיף שִׁיְהִי בּוֹ תִיקוּן אֵל הַנְּקָבָה וְהַגָּה זֶה הִי תִיקוּנָה עֲתָה בְּעֵיבוּר זֶה כִּי נְכַלְלָה עֲתָה בַב' הַנְּקוּדוֹת שֶׁל קוֹ אֲמַצְעֵי שֶׁהֵם חַג"ת וְיְסוּד וְאֵח"כ כְּמוֹ שֶׁגַּם קוֹ הָאֲמַצְעֵי נְכַלְלָה עִם ב' קוּי' הָאֲחֵרִי כְּנֹז' כִּי לְכַף הָיָה עֵיבוּר יב"ח לְכַלּוֹל זֶה בְּזֶה וְע"כ נַעֲשִׂית רַה"י וְאֵז גַּם הִיא נְכַלְלָה בְּנְקוּדוֹתָיו כַּנ"ל וְנִדְבָקָה עִמּוֹ לְגַמְרֵי בְּכָל י"ס שֶׁבּוּ וְאֵז נִגְדְּלָה ע"י עֵיבוּר זֶה וְהָיָה שׁוֹנָה בְּמַדְתָּהּ וְנִגְדְּלָה כְּמַד' הַיְסוּד עֲצָמוּ דז"א וְלֹא כְּמַדְת שְׁאָר הַסְפִי וְהַעֲנֵנוּ כִּי הַיְסוּד אֵין שִׁיעוּרוֹ כְּשְׁאָר הַסְפִי וְהוּא קָטָן מֵהֶם וְשִׁיעוּרוֹ הוּא רַבִּיעַ הַחַג"ת וְכַנ"ל פ' בְּלֶק עַל פְּסוּק וּמִסְפָּר אֵת רֹבַע יִשְׂרָאֵל כִּי יְסוּד שֶׁהוּא הַמּוֹצִיא רַבִּיעוּתֵיהֶם וְטַפַּת הַזֶּרַע שֶׁל ז"א שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל שִׁיעוּרוֹ רֹבַע גּוֹפָא דִילִי וְכַמ"ש שֵׁם שִׁיעוּרָא דְּגוֹפָא ד' בְּרִית' הוּי בְּשִׁיעוּרָא דִילִי וְבְרִית רֹבַע אִיהוּ בְּשִׁיעוּרָא דְּמַדְיָדוּ דְּגוֹפָא וְהַגָּה עֲתָה נִקְרָא פְּסִיע' לְבַר כַּנ"ל וְהִיא גְדוּלָה כְּשִׁיעוּר הַיְסוּ' עֲצָמוּ: פָּרַק ג בַּיָּאוּר בְּחַי' הַג'.

וְהוּא בְּזֶמַן הַיְנִיקָה דז"א כִּי אֵז יְצָאוּ שְׁנֵיהֶם מִתוֹף ה' עֵילָאָה בְּסוּד הַלִּידָה וְנִתְגַּלוּ לַחוּץ וְהוּא נַעֲשֶׂה ו' שְׁבַש' וְהוּא נַעֲשֶׂה ה' תַּתְאָה שֶׁבִּשְׁמֵם וְהִיא דְבוּקָה בְּאַחוּרֵי ו' וְהַעֲנֵנוּ כִּי בְּסוּד עֵיבוּר עֲלֵתָהּ נְקוּדָתָה וְהַלְבִּישָׁה אֵת הַיְסוּד הַמְּלַבִּישׁ גַּם הוּא חַג"ת וְכַאֲשֶׁר יְצָאוּ לַחוּץ לֹא יֵרַד' הִיא עִם הַיְסוּד כְּאֲשֶׁר יֵרַד וְנִתְפַּשֵּׁט מֵעַל חַג"ת וְנַעֲשֶׂה בּוֹ ו' נְקוּדוֹת גְּלוּיּוֹת אֲמַנָּם נִשְׂאָרָה דְבוּקָה שֵׁם לְמַעַלָּה בְּאַחוּרֵי חַג"ת וּמְקִיפָתוֹ מְאַחוּרֵי וְז"ס הַנ"ל הָאֲשֶׁה עוֹלָה עִמּוֹ וְאִינָה יוֹרְדָת עִמּוֹ כִּי בְּעֲלוֹת הַיְסוּד ע"ג חַג"ת לְהַלְבִּישׁוֹ עֲלֵתָהּ גַּם הִיא כַּנ"ל וְעֲתָה שֶׁהַיְסוּד יֵרַד לְמַטָּה בְּמִקוּמוֹ הִיא לֹא יוֹרְדָה עִמּוֹ וְנִשְׂאָרָה דְבוּקָה לְמַעַלָּה בְּאַחוּרֵי חַג"ת

ואמנם שרשה הא' שהניחה בעטר' שבו לא זזה ממקומה ולא נעקרה משם לעולם ואני צריה להקדימה הקדמה זו בכ"מ.

והנה אות ו' של הוי"ה הוא בחי' ז"א פשיצא לחוץ בבחי' ו"ק גלוי' ולא פלולין' זו בזו וע"כ נק' אות ו' כמנין ו' נקודותיו אמנם עיקר אות זו מורה על קו אמצעי שדומה לאות ו' בפרט נקודו' ת"ת שהוא שלישי אמצעי של ו' אלא שהוא פולל עמו גם ב' הקנים האחרים ואז בקו זה האמצעי הנק' ו' שם מאחורי הת"ת שבו נשארה דבוקה שם בצאתה מעיבור א' ונק' ה' אחרונה שבשם והענין כי גם ע"י היניקה עתה שיונקת החלב האם צריה שיגדילו שניהם זו"נ והנה מה שגדל הנקבה הוא שהיתה פמדת ת"ת שהוא מדה שלימה גמורה ולא כבראשונה שהיתה רובע פמדת היסוד פנ"ל ולכן עתה ע"י היניקה נגדלה והיתה מדה שלימה פמדת ת"ת שבו וע"כ נק' ה' אחרונה שבשם שהיא אות בפ"ע ומדה שלימה משא"כ בזמן העיבור שז"א ה'יה טפול ונכלל באות ו' זעירא שבתוף ה' ראשונה והיא טפילה לז"א בסוד פסיעה לבר של ו' זעירא נודע כי ז"א אפי' בזמן יניקה יש לו מוחין דקטנות דיניקה והיא בחי' ו' של הוי"ה והמוחין שלו הם ב' אותיות י"ה הראשונים וגם הם בחי' י"ה בזמן היניקה וכן בנקבה יש לה עתה מוחין דיניקה לבד פמדה והיא רמוזה וטפילה אליו בשם הוי"ה כי הוא עם בחי' מוחין שלו שהם י"ה פנ"ל נק' יה"ו י"ה על ו' והיא בבחי' ה' תתאה טפילה אליו וגם מוחין שלו רמוזים בשם ה' זו האחרונה.

ונודע כי האשה דעתה קלה כי אין בה דעת שלם רק עיטרא דגבורה לבד נמצא החכמה שבה הוא אלהי"ם דמלוי אלפין ומוח בינה שלה הוא אלהים דההי"ן כי כל ה' הוא בבינה ומוח דעת ק"ל שבה הוא אלהי"ם פשוט בלי מלוי לפי שאפי' בגדלותה היא ק"ל ומכ"ש עתה בקטנות לכן אין בו מלוי והנה אלהים דיודין לא נגלה החכמה שבו כי כף ה'יה ראוי אלא שעדיין אין בה פח ולא נגלה בה אלא אלהיים דאלפין במקום דיודין.

ועתה נבאר איך נרמזו ג' מוחין אלו בה' אחרונה פנ"ל והוא כי אות ה' זו יש בה פשוט ומלוי וכנגדו [פנגד] ה' פשוטה הוא רומז אל הדעת שהוא אלהי"ם פשוט ויש בו ה' לבד פמספר ה' פשוטה וכנגד ה' במלוי אלפין נרמזו בה המוחין של חו"ב המלואים שבה שהם מלוי דאלהי' דההי"ן ואלפין וזה מלוי אותיות ה"א לכן נרמזו באותיות ה"א מליאה ומן הראוי שתקדים א' לה' כי כן מוח החכמה קודם לבינה אלא של היותה היא נקבה גברה הבינה.

על החכמה וגברה ה' על א' ונק' ה"א במלוי אלפין וגם נצייר ענין ג' מוחין אלו בצירוף אות ה' אחרונה והוא כי אות ה' יש בה ג' קנים והם נגד ג' מוחין האלו שבה והרי נת' ענין המוחין שבה בהיותם בחי' ה' אחרונה טפילה לז"א אף בגדלות אינה טפילה לו ויש לה שם בפ"ע שהוא שם אדנ"י או שם אלהי"ם כפי שינוי בחי' הגדלות ואינה טפילה אליו באות ה' אחרונה כנז' בפ' בראשית ע"פ את שני מאורות הגדולי' והנה שם אלהים נרמזה בה' זו אם בפשוטה אם במלואה פנ"ל וכן במוחין עצמן והנה גם שם אדנ"י נרמז במוחין אלו אלא שאינו בעצם רק בבחי' חשבון ומספר והוא לפי שעדיין היא טפילה אליו ואין לה שם ממש בפ"ע והענין כי אלהים דאלפין ודההי"ן הם גי' תוק"ף כי הם מוחין דנקבה ודקטנות שבה והם בחי' אלהי"ם לכן הם דינים תקיפים גמורים וזהו ענין

תוק"ף ותחבר עמם אלהים פשוט שבדעת שלה יהיו שלשתם גי' תרע"א פחשבון שם
אדני במלואו וכבר נת' עגן מוחין דיניקה דז"א במקומם שהם ח"ב ואמרנו איך הם
מלונשים תוך נה"י דאימא שהם ג' שמות אלהים הנ"ל ואהי"ה במלוי והנה גם אלו
מוחין דיניקה יש בהם בחי' מוחין שהם ג' שמות אלהים הנ"ל ויש בהם בחי' לבושין
שהם נה"י דאימא אלא שאותן דז"א הם שמות דאהי"ה הנ"ל אמנם הארת נה"י דאימא
במוחין דנוק' הם בחי' שם בוכ"ו שהוא חילוף אהי"ה והוא גי' ד"ל וע"כ הנוק' נק' דלה
כי אינה לוקחת רק תמורת אהי"ה שהוא גי' ד"ל ונת' אצלנו בכונת ברפת אבות וע"ש.

נדע כי בה ג' מוחין דאבא המלונשים תוך נה"י דאבא ונה"י דאבא תוך נה"י דאימא ע"ד
שביארנו במוחין דיניקה דז"א כי כל הארת בגין הנקבה אינה אלא מנה"י דאימא לבד
כמ"ש למטה בבחי' הד' בעגן המוחין דנוק' דגדלות וע"ש.

נהרי עתה בזמן דיניקה היא בחי' ה' אחרונה שבשם ויש לה מדה שלימה של ספי' ת"ת
דז"א ואין בה פרצוף שלם רק מדה א' שלימה וגדולה לכן אינה נקר' עדיין קטנה אלא
ה' אחרונה כנ"ל גם יש לה שם אחר עתה והוא צלע וכמש"ה ויכן ה' אלהים את הצלע
כי כשהיא מדה שלימה אחורי החזה דז"א נקר' צלע שלו ואח"כ נבנית ונעשית פרצוף
גמור באחוריו ואז הוא בגין הצלע כמש"ה ויכן ה' אלהים את הצלע ואז נקר' קטנה כל
המשך זמן בנינה.

סליק פרק ג' בע"ה: פרק ד בחי' ד' והיא נקר' קטנה כי תחלה הנה בחי' צלע מדה שלימה
אחורי חזה ז"א ואין בה עדיין פרצוף י"ס ואז א"ה לא טוב היות אדם לבדו אעשה לו
עזר כנגדו ואז לקח הצלע הזאת ובנאה פרצוף גמור מאחוריו כמ"ש בע"ה.

ואמנם אינה נקר' בוגרת ואינה נגמרת להבנות אלא עד תשלום י"ב שנה ויום א' כמ"ש
בגמרא וכל זמן זה נקר' קטנה ואח"כ נערה ו' חדשים אחרים ואח"כ נקר' בוגרת. ואמנם
הזכר אינו נגמר עד י"ג שנה ויום א' וכל זמן זה נק' קטן ואח"כ נקר' גדול והנה גדלות
הזכר נעשה בתחלה בהמשך י"ג שנה ויום א' ואחר גדלות הזכר אז מתחיל יב"ש ויום
א' דגדלות הנקבה והטעם מפני שכל גדלות הזכר הוא ע"י המוחין הנמשכין ואחר שכבר
נגמרו להתפשט בו ונגדל אז הארת המוחין האלו דרך נקב חזה שבאחוריו מגדלת אותה
נמצאת היא נבנית אחר בגין הזכר וז"ש לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו
וכן אנו רואים בחוש הראות כי לעולם האדם גדול בשנים מן אשתו והנה עד עתה היתה
מדה אח' לבד בלי פרצוף אמנם היתה נכללת מי"ס נמצא שהיא ספי' א' לבד אלא
שנחלקה לעשר נקודות ואינה ספי' גמורה שתהיה פרצוף אמנם הם י' נקודות קטנו' לבד
ובין כולם אינם אלא ספי' א' באופן שהיא עתה חלק עשירית וכדי שתתגדל כמו ז"א
צריך שתתחלק נקודה הזו ליו"ד נקודות ואז כל נקודה מהם יגדיל ט' נקודות אחרות ואז
יהיה י"ס כ"א מהם כולל י' נקודות והנה למעלה בבחי' ראשונה ביארנו איך האשה עולה
עם בעלה ואינה יורדת ואיך הניחה שרשה בקביעות בקו אמצעי דז"א ואפי' למעלה
בדעת שלו וכבר ביארנו כל השאר ועתה בבחי' זו הד' עלתה עד הדעת והשאר שם
שרשה לעולם.

והעגן כי הנה עתה כבר הנה עיבור ב' דז"א לעשות לו מוחין פנודע כי מב"פ עליוני'
דת"ת שבו נעשה בחי' הדעת שבו כמבואר נמצא כי בעלות בחי' הת"ת ונעשה דעת גם

היא שְׁהִיְתָה בְּאֶחָדֵי הַתּוֹרָה עָלְתָה עִמּוֹ נִמְצָא עוֹמְדָת בְּאֶחָדֵי דַעַת וְאֶחָדֵי כֹּפֵה נִעְשָׂה בְּהַפְרָצוֹף גְּמוּר וּמֵאוֹתוֹ הַשְׁוֹרֵשׁ שֶׁבִּדְעַת נִעְשָׂה פְּרָצוֹף לְאֵה וּמִן שְׁוֹרֵשׁ שַׁבַּת־תּוֹרָה נִעְשָׂה פְּרָצוֹף הַנּוֹקָה עֲצָמָה דוֹ"א הַנֶּקֶד רָחֵל כַּמִּשְׁבַּח בַּעֲ"ה.

וְהִנֵּה בְּתַחֲלָה נִבְאָר דְּרָף פְּלִלוֹת גְּדִלוֹת הַנְּקִבָה בְּהַמְשָׁךְ י"ב שָׁנִים יוֹם א' ע"י ה"ח וְה"ג שֶׁהֵם גּוֹרְמִים הַהֲגִדְלָה וְאֶחָדֵי כֹּפֵה נִחְזָר לְבָאָר עֲנִין זֶה דְּרָף פְּרָטִיּוֹת בְּבַחֲוֵי הַמְּוֹחֵן עֲצָמָן וְגַם בְּבַחֲוֵי הַח"ג וְאֵיךְ נִגְדְּלָת פֶּלַע נִקְוָה וְנִקְוָה מִן הַיּוֹדֵד נִקְוָה וְנִעְשָׂה סִפִּי א' פּוֹלְלָת יוֹדֵד נִקְוָה וְהַעֲנִין הוּא כַּמִּשְׁבַּח ל' כִּי אֵין פְּרָצוֹף הַנְּקִבָה מִתְחִיל לְהַבְנוֹ' אֲלֵא בְּאֶחָדֵי הַחֹזֵ' דוֹ"א בְּסִיּוֹם שְׁלִישׁ א' דַּת־תּוֹרָה דוֹ"א לְפִי שְׁשֵׁם גְּסִתִּיִּם הַתְּלַבְּשׁוֹת יְסוּד אֵימָא תוֹרָה ז"א וּמִשְׁמַם וְלַמְטָה מִתְּגַלִּים הָאוֹרוֹת בְּגִילּוֹי גְּמוּר בְּצִאֲתָם מִפְּתַח יְסוּד אֵימָא לְתוֹרָה ז"א וְאֵז לֹא יֵשׁ רַק מְסָף א' לְבַד שֶׁהֵם אֶחָדֵי דוֹ"א וְיֵשׁ יְכוּלָת בְּאוֹרוֹת הֵהֵם לְנִקְבֵי אוֹתָן וְלַעֲבֹר לְחוּץ מִשָּׂא"כ לְמַעְלָה שְׁשֵׁם ב' מְחִיצוֹת א' דְּאֵימָא עֲצָמָה וְא' דוֹ"א וְא"כ נִמְצָא כִּי מְקוֹם הַתְּחִלָּת רֵאשׁ הַפְּתָר נוֹק' הוּא בְּסוֹף סִיּוֹם ש"א דְּתִית דוֹ"א וּמִשְׁמַם עַד סִיּוֹם רְגִלֵי ז"א מִתְּפַשְׁטוֹת קוֹמַת פְּרָצוֹף דְּנֹק' בִּי"ס וְהִנֵּה הֵם בְּיֵשׁ תְּחִתּוֹנִים דַּת־תּוֹרָה וְכָל נַה"י שְׁלֵמִים וְזֶה אֲנֹכִי הַתְּחִלְקוֹתָם בְּהֵם כִּי קוֹ יְמִין שְׁלֵה ג"פ שְׁשֵׁם בְּנִצְחָה ז"א וְנִעְשָׂה בְּהַחֲכָמָה חֶסֶד נִצְחָה וּמַג"פ דְּהוּד דוֹ"א נִעְשִׂית קוֹ שְׁמַאֲלֵי שְׁבָה בִּינָה גְּבוּרָה הוּד וּמִב' שְׁלִישִׁים ת"ת שְׁבָקוֹ הָאֲמָצְעֵי שְׁבָבוּ נִעְשָׂה פְּתָר שְׁלֵה וּמִן יְסוּד ז"א נִעְשָׂה פֶּלַע שְׁאָר קוֹ אֲמָצְעֵי שְׁלֵה שֶׁהֵם דַּעַת תְּפָאֲרַת יְסוּד מְלָכוֹת שְׁבָה וְכַמִּשְׁבַּח בַּעֲ"ה.

וְאֲמַנְם עֲנִין הַגְּדִלָה זֶה הַנְּ"ל שֶׁנִּגְדְּלוֹ י"ס שְׁלֵה כְּשִׁיעוֹר ב"ש ת"ת וְכָל נַה"י דוֹ"א אֵינּוֹ אֲלֵא ע"י הָאֲרַת הַמְּוֹחֵן שְׁבָתוֹף ז"א. וְדַע כִּי אֵלוֹ הָאוֹרוֹת הַיּוֹצֵאִין אֵלֶיהָ מִתּוֹרָה ז"א אֵינּוֹ בּוֹקְעִין פֶּלַע מְחִיצַת גּוֹפָא דוֹ"א מְחִצָה וְלַמְטָה יוֹצֵאִין לְחוּץ וּמֵאִירִים שֵׁם וּבּוֹנִין אֵת הַנּוֹקָה שָׂא"כ בְּרַגְעֵי א' הִיְתָה נִיבְנָת וְלֹא הִיְתָה צְרִיכָה לְהַגְדִּיל יב"ש יוֹם א' אֵף הַעֲנִין כֶּף הוּא כִּי פֶלַע אוֹרוֹת הָאֵלוֹ הַצְּרִיכִין לְצִאֲת לְבַנּוֹתָה עוֹלִין תְּחִלָּה פּוֹלֵם מִתּוֹף גּוֹפָא דוֹ"א מִיְסוּד שְׁבָבוּ עַד מְקוֹם הַחֲזָה וְשֵׁם עֵיטְרָא דְּגְבוּרָה הַנֶּקֶד בּוֹצִינָא דְּקַרְדִּינוֹתָא שֶׁהוּא חֶלֶק אוֹרוֹת שְׁלַח הַמְּלָכוֹת וְעוֹשָׂה נִקְבֵי וּבּוֹקְעַת יוֹצֵא לְחוּץ דְּרָף הַנְּקִבָה הַהוּא לְאֶקוֹרֵי הַחֲזָה וְאֵז פֶּלַע הָאוֹרוֹת הַצְּרִיכִין לְנִקְבָה יוֹצֵאִין דְּרָף שֵׁם בְּסוּד עֲלִיָּה מִמְטָה לְמַעְלָה וְאֶחָדֵי כֹּפֵה חוֹזְרִין וְיוֹרְדִין וְנִכְנְסִין בְּגוֹפָא דְּנֹק' דְּרָף יְרִידָה מִמְטָה לְאֵט לְאֵט ע"ד שְׁנִכְנְסוֹ הַמְּוֹחֵן תוֹרָה ז"א לְאֵט לְאֵט וְהֵם בְּבַחֲוֵי צֶלֶם פְּנוּדָע וְכֵן בְּנֹק' הָאוֹרוֹת שְׁלֵה נִעְשִׂים צֶלֶם א' וְנִכְנְסִין בְּתוֹכָה עַד תְּשֻׁלוֹם י"ב שָׁנִים יוֹם א' וְנִשְׁאָרוּ קִצַּת בְּבַחֲוֵי אוֹר מְקִיף בְּבַחֲוֵי ל"מ דְּצֶלֶם עַל רֵאשִׁי דְּנִגְמַת ז"א מִמֶּשׁ וּבְהַמְשָׁךְ עֲלִיּוֹת אוֹרוֹת אֵלוֹ וְיִצִּיאָתָן לְחוּץ וְיְרִידָתָן לְמִטָּה בְּתוֹכָה נִמְשָׁךְ עַד זְמַן יב"ש יוֹם א' כַּמִּשְׁבַּח בַּעֲ"ה וְהִנֵּה הָאוֹרוֹת שְׁלַח הַנְּקִבָה הֵם בְּבִי בַחֲוֵי כִּי תְּחִלָּה עוֹלִין מִתּוֹף גּוֹפָא דוֹ"א וְאֶחָדֵי כֹּפֵה נִכְפְּפִין וְיוֹרְדִין תוֹף גּוֹפָא דְּנֹק' עַד סִיּוֹם גּוֹפָה וְזֶהוּ עֲנִין בְּעֵינָא בְּגִמְרָא פֶּרֶק הַכּוֹנֵס עַל אֵשׁ נִכְפְּפַת שְׁהִיְתָה וְהֵם בַּחֲוֵי אוֹרוֹת אֵלוֹ שְׁלַח הַנְּקִבָה אֵשׁ גְּבוּרָה וְהִיא אֵשׁ נִכְפְּפַת פְּנִ"ל וְהִנֵּה זָכָר שֶׁהוּא ז"א יֵשׁ בּוֹ יְרִידָה וְעֲלִיָּה שְׁיִוְרְדִים ה"ח בְּתוֹכוֹ וְחוֹזְרִין וְעוֹלִין מִתְּתָא לְעֵילָא וּמֵאִירִין אוֹתוֹ כְּנֹ' אֵף בְּנִקְבָה פֶּלַע אוֹרוֹת חֶסְדִים שְׁלַקְחָה מִז"א אֵינְם אֲלֵא דְּרָף עֲלִיָּה לְבַד בְּסוּד אוֹר חוֹזֵר שֶׁהוּא אוֹר נוֹק' וּזְש"ה עֲלֵי בָאָר עָנוּ לָהּ כִּי בְּנִין הַבָּאָר שֶׁהִיא הַמַּלְ' לֹא נִעְשָׂה אֲלֵא בְּבַחֲוֵי אוֹרוֹת דְּעֲלִיָּה שֶׁהֵם אוֹרוֹת דְּנִקְבָה אִפִּי בְּבַחֲוֵי חֶסְדִים וְהֵבִין זֶה מְאֹד.

והנה בז"א יש ב' מיני אורות היוצאים מפי יסוד דאמה בגלוי פי הארת ב' המוחין הם
מכוסים בנ"ה דאימא ואינם מתגלים כלל אמנ' כל האר' שמאירין ומגדלין אינ' רק האר'
ה"ח או ה"ג היוצאין מן הדעת שהוא בחי' הנעשה מהכרעת ב' מוחין ומשם יוצאין החו"ג
ומאירין זו"נ אחר שהם מתגלין ויוצאי' לחוץ מיסוד דאימ' והנה ב' מיני האורות ה'הם
ניתנים לנוק' שהם חו"ג והם מבחי' אור החוזר דרך עלייה לבד והנה ה"ח נק' ה' אורות
דיום א' והם אורות היום והשמש שהם זכרים וה"ג הם מאורי האש אורות הלילה שהיא
נקבה וכבר נודע כי דעת דז"א יש בו ב' עטרין חו"ג וה"ח שבו נשאר שרשם בדעת והם
יצאו ונתפשטו בתחלה בה"ס שהם חג"ת נ"ה ואח"כ מהארות פללות אלו הה"ח
דהתפשטות ירדו עד היסוד ואח"כ גם ה"ג השאירו שרשם בדעת ז"א ובצאתן ירדו עד
היסוד שבו פי מצאו הה"ח מתפשטין בגופא ולא ה'יה להם מקום פנוי לכן ירדו עד היסוד
דרך ישר מן הדעת עד היסוד ששניהם קו האמצעי ושם נתעכבו עד שהאירו ה"ח תחלה
בנוק' כמ"ש ואח"כ יצאו משם וניתנו בדעת הנקבה כנ"ל כי דעת הנוק' נגד אחורי יסוד
ז"א לפי שלעולם ה"ח יצאו תחלה לכן נתחיל ונבאר מלאכת ה"ח ונאמר כי הנה כל בחי'
ה"ח המאירים בנוק' הם ב"ח שבנ"ה דז"א ועוד ב"ש ת"ת התחוננים דז"א כי אלו הם
חסדים מגולים וגם שהם פנגד פרוץ הנוק' משא"כ באחרים שאיני פנגדה וגם שהם
מכוסים ואינם מאירי' והנה ב"ש תחוננים של חסד המתפשט בת"ת דז"א כפר נת' כי
ש"א הוא מהחנה עד הטבור ושליש ב' הוא מן הטבור עד סיום הגוף שהוא סיום הת"ת
ושם נת' פיון שה"ח מגולים ומאירים הספיק ש"א מהם בלבד לצורך הת"ת עצמו בב'
שלישי אלה התחוננים ושליש האחר חצי שלישי ניתן לכתר ז"א וחצי שלישי הנוצר
להאיר בכתר הנוק' ונהו ענן ב' מלכים משמשים בכתר אחר פי מבחי' שלישי אחד דחסד
נעשו ב' כתר' דזו"נ וא"כ נמצא כי בחי' האר' ה"ח במל' הם חצי שלישי חסד שבת"ת
שנכפל ונעשה שלישי להיותו מגולה וב"ח נ"ה ובחי' ה"ג הם כל ה"ג והנה תחלה יצאו
כל ה"ח הנ"ל ומהם ניתנת ונתקנה הנוק' באופן זה כי מחצי שלישי דחסד שבת"ת נגדל
הכתר שלה ומחסד שבנצח דז"א שיש בו ג"פ שהם ג"ש נגדלו חכמה חסד נצח של קו
ימין שלה כמבואר שלהיותו מגולה נכפל לב' וחסר א' נשאר לנצח ז"א וחסד א' נכנס
בקו ימין דנוק' ועד"ז חסד שבהוד נכפל ונגדל לב' וחסד א' נשאר בהוד ז"א וחסד ב'
נכנס בקו שמאלי דנוק' ונעשו בה' בג"ה נמצא פי מב"ח וחצי שלישי נעשו ב' קוים ימין
ושמאל וכתר דנוק'.

אמנם דע כי אע"פ שפך הוא האמת שחסד דנצח מתפשט בכל קו ימין שלה ועד"ז בשמאל
עכ"ז אין פח בחסד דנצח דז"א להגדיל ולהאיר הארת הגדלה רק בפ"א דנצח ושם הוא
בחי' מוח חכמה שבה וכן בחסד הוד דז"א אין בו פח להאיר בחי' הגדלה רק בפ"א דהוד
ששם הוא בחי' מוח בינה שבה נמצא שהחסדים אינם מגדילים רק בחי' ג"ר שבה בלבד
שהם כח"ב שלה וכל שאר הבחי' שיש מן הדעת ולמטה אפי' בקו ימין ושמאל אינן
נגדלין אלא ע"י ה"ג המתפשטות בה והם דוגמת ה"ח שהם מים המגדילין האילן שהוא
ז"א כפ' ה"ג הם בחי' מי גשמים וגבורות גשמים והם מגדילין כל שאר בחי' שיש מדעת
ולמטה והם ה"ג עצמן המתפשטות בחו"ב והנה גם הכתר לא הספיק חסד להגדילה
אלא עד שעלו שם הארת ה"ג החוזרת לעלות דרך עלייה מן היסוד שבה עד הכתר
כדלקמן ואותן הארות היו שם בבחי' מוחין בכתר ונשאר עתה דתי"ם של הנוק' שאין

כַּנְגֵד' חֲסֵדִים כָּלֵל לֹא לְהַגְדִּיל וְלֹא לְהַאִיר בָּהֶם הָאֲרָה לְבַד מוֹעֲטֵת וְהִנֵּה אַחֲרָפְלוֹת ה"ח
לְהַתְּפַשֵּׁט בְּב' הַקּוּיִם הַנִּזְ"ל וּבְכֹתֵר שְׁבָה אַח"כ נִכְנָסֵת בָּה עֵיטְרָא דְגַבּוּרֹת וְאִז נִתְקַן קו
אֲמָצְעֵי שְׁלָה מִהֲדַעַת שְׁלָה וּלְמַטָּה וּתְחַלֵּת חֲנֻנִיתָהּ שֶׁל עֵיטְרָא דְגַבּוּרָה זֶה הוּא בְּדַעַת שֶׁל
הַנּוֹק' כִּי שָׁם הוּא מְקוּמָה הָעֵיקָרִי וְכֵן הָיוּ הֵם תְּחִלָּה בְּדַעַת ז"א וּמִשָּׁם נִמְשָׁכוּ בִּינוֹשֶׁר דְּרָף
קו אֲמָצְעֵי עַד הִיסוּד שָׁבוּ כַּנִּזְ"ל וּמִשָּׁם יֵצְאוּ וְעָבְרוּ דְרָף נִקְבַּת הַחֲזָה וְחֲזָרוּ לְכַנּוֹס דְּרָף קו
אֲמָצְעֵי בְּדַעַת שְׁלָה שֶׁהוּא מְכַוֵּן מִמֶּשׁ בְּאַחֲזָרֵי הִיסוּד דו"א שֶׁהוּא קו אֲמָצְעֵי וְשָׁם נִכְנָסוּ
עֵיטְרָא דְגַבּוּרָה הַפּוֹלְלֵת ה"ג.

סְלִיק פ"ד: פָּרַק הַטָּרְם שְׁנֹבָא' עֲתָה בַח'י הַתְּפַשְׁטוֹת ה"ג אֵלּוּ בְּגוּפָא דְנֹק' נִבְאָר עֲנִין א'
וְהוּא זֶה. דַּע כִּי כַּמ"ש בְּעֲנִין ז"א שֶׁה"ח שָׁלוּ בְּאִין מְכַנְסִין בְּתוֹף נה"י דְאִימָא וְהִלְבוּשׁ
שְׁלָהֶם שֶׁהוּא יְסוּד דְאִימָא מְסַתֵּיִם עַד הַחֲזָה שָׁלוּ וּמִשָּׁם וּלְמַטָּה ה"ח מְתַגְלִים בְּתוֹכוֹ נִמְצָא
שֶׁב"ח דַּח"ג וּש"א דְחֲסֵד דַּח"ת הֵם מְכַנְסִים וּבִישׁ ת"ת הַתְּחַתּוּנִים וּב"ח דַּח"ג הֵם מְגוֹלִים
וְאֵלּוּ הַח' הַמְּגוֹלִים לְהִיוֹתָן מְגוֹלִין בְּלִתֵּי מְחִיצוֹת הַמְּעַפְבוֹת יוֹרְדִין בְּמְרוּצָה תִּיכְף בְּצִאתָם
עַד יְסוּד דו"א וּמִשָּׁם חוֹזְרִין לְעֵלּוֹת וּמִתְּפַשְׁטִין דְּרָף הַג' קוּיִם וְעוֹלִים עַד הַכֹּתֵר שָׁבוּ
כַּנּוֹדַע וְהִנֵּה גַם בְּנוֹק' הוּא כָּף כִּי כַּאֲשׁ' יוֹצֵאִין הַמּוֹחִין שְׁלָה שֶׁהֵם חַב"ד שֶׁהֵם ה"ג דְּרָף
נִקְבַּת הַחֲזָה דו"א מְאַחֲזָרֵי כְּדֵי לְהַכְּסִי בְּנוֹק' אֵינֶן יוֹצֵאִין אֵלּוּ הַמּוֹחִין וְגַם ה"ג שֶׁהֵם בַּח'י
אוֹרוֹת מִמֶּשׁ אֶלָּא בְּתוֹף לְבוּשִׁים וּב' מִינֵי לְבוּשִׁים הֵם א' הֵם בַּח'י הָאֲרֵת לְבוּשֵׁי נה"י
דְאִימָא וּלְבוּשׁ הַב' הוּא מְלַבֵּישׁ אֶת לְבוּשֵׁי נה"י וְהוּא מְבַחֵי מְחִיצוֹת וְדוֹנְפֵי גוּפָא דַּח"ג
דו"א עֲצָמוֹ וּבָהֶם מְתַלְבָּשִׁין אוֹרוֹת הַמּוֹחִין וְה"ג נִמְצָא כִּי כְּמוֹ שְׁאוֹרוֹת מוֹחִין דו"א הָיוּ
בְּלְבוּשֵׁי נה"י דְאִימָא בְּלִבְד תוֹף ז"א כֵּן אוֹרוֹת הַמּוֹחִין וְה"ג אֵלּוּ דְנֹק' הֵם בְּאִים תוֹף
לְבוּשֵׁי מְחִיצוֹת נה"י דְאִימָא וְגַם הַנַּח"י דו"א נִמְצָא כִּי עַד מְקוֹם שְׁמִסְתֵּיִם סוּף הִיסוּד
דו"א כְּשִׁיעוֹר הַח"ת דְנֹק' הָעוֹמְדִים אַב"א כַּנּוֹדַע שֶׁהוּא עַד סִיּוּם כָּל הַח"ת לְפִי שִׁיעוֹר
ז"א הוּא זָכָר וְאֲרוֹךְ וְאֵינּוּ כִּיסוּד הַנּוֹק' דְאִימָא שְׁמִסְתֵּיִם בְּחֲזָה ז"א כֵּן הַשִּׁיעוֹר הִנֵּה יֵשׁ
לְלַבּוֹשׁ שֶׁל אֵלּוּ ה"ג בְּהִיוֹתָן בְּדַעַת דְנֹק' שֶׁהוּא נִמְשָׁף וּמִתְּפַשֵּׁט עִם כָּל אֲנֹרָף ת"ת דְנֹק'
בְּפִנְיֵימִיּוֹת נִמְצָא שְׁאִין גִּילּוּי גַבּוּרֹת מְגוֹלוֹת בְּנוֹק' אֶלָּא שְׁתֵּימָּה הָאֲחֲרוּנִים בְּלִבְד וְהֵם נ"ה
אָף ג' גַבּוּרֹת דַּח"ג ת"ת שְׁלִשְׁתָּן מְכַנְסוֹת.

וּנְבָאָר עֲתָה עֲנִין הַתְּפַשְׁטוֹת ה"ג בְּגוּפָא דְנֹק' וְהִנֵּה גַם בְּדַעַת דְנֹק' זֶה הִנֵּה כַּמ"ש בְּדַעַת
ז"א כִּי שְׁוֹרֵשׁ עֵיטְרָא דְגַבּוּרָה נִשְׂאָר בְּדַעַת שְׁלָה וּמִהֶם נִתְפַשְׁטוּ ה' אוֹרוֹת שֶׁל ה"ג שֶׁבְּדַעַת
וְאֵלּוּ אוֹרוֹת שֶׁבְּגַבּוּרֹת יֵצְאוּ מִן הַדַּעַת וְיִרְדּוּ דְרָף הִלְבוּשׁ שְׁלָהֶם הַנִּמְשָׁף מִיְסוּד ז"א
שֶׁבְּתוֹף דַּעַת וְת"ת דְנֹק' אֲשֶׁר סִיּוּמוֹ הוּא בְּסוּף הַח"ת דְנֹק' וְשָׁם נִתְגַּלָּה הַגַּבּוּרֹת וְהִנֵּה
ב"ג שֶׁל ה"ג אֵלּוּ נִשְׂאָרִים שָׁם תוֹף הִיסוּד דו"א וְהָאֲרוֹת שְׁלָהֶם בְּלִבְד נִמְשָׁכוּ דְרָף הַסְּתוּם
בַּח"ג דְנֹק' קו יְמִין וּשְׂמָאל דְרָף הַכִּסּוּי שֶׁל הִיסוּד שְׁלָהֶם כַּנִּזְ"ל שֶׁהָאוֹר הִינְצָא גַם לְבוּשׁוֹ
יוֹצֵא עִמּוֹ וְאוֹתָן הָאֲרוֹת הֵם מִתְּפַשְׁטִים בְּב' הַזְּרוּעוֹת ע"ד שְׁבִיבְאֲרָנוּ בּו"א וּגַבּוּרֹת הַח"ת
נִשְׂאָרָה בַּח"ת שְׁבָה וְאִז נִתְקַן גַּם הַח"ת שְׁבָה וְאַח"כ נִשְׂאָרוּ ב' הַגַּבּוּרֹת אַחֲרוֹנוֹ שֶׁל נ"ה
וְאֵלּוּ יִרְדּוּ עַד לְמַטָּה בְּסִיּוּם הַח"ת שְׁלָה וְאֵלּוּ הַב' גַבּוּרֹת לְבָדָם יִרְדּוּ בִּיְסוּד שְׁלָה וְגַם הֵם
לְבָדָם מְגוֹלִים לְסִיבָה הַנִּזְ"ל שֶׁל אֲנֹרָף הַתְּפַשְׁטוֹת הִיסוּד שֶׁהוּא זָכָר מִשָּׂא"כ בּו"א שֶׁנִּתְגַּלּוּ
בַּח"ת וּב' שְׁלִישִׁים וְאִמָּם וְדָאִי הוּא שֶׁה"ג מִתְּפַשְׁטוֹת בַּח"ג נ"ה שְׁבָה אִמָּם מִן הָאֲרֵת
ה"ג הַמִּתְּפַשְׁטוֹת הָאֲר' א' מְפֹלָם יַחַד וְזוֹ הַבַּח'י הִיא שִׁירְדָה בִּיְסוּד וְנִשְׂאָרָה שָׁם
קְבוּעַ פְּדִלְקָמֶן וְעַד"ז מִהָאֲרֵת אֵלּוּ גַבּוּרֹת בִּיְסוּד נִתְקַבְּצָה הָאֲרָה א' מְפֹלָם וְנִכְלָלָה בַּמַּל'

שָׁבָה וכו"ז ע"ד התפשטות הה"ח בז"א אָבֵל מ"ש"ל כִּי ב"ג דנ"ה יָרְדוּ אוֹתָן שֶׁל הַתְּפִשְׁטוּ
ה"ג עֲצָמָן לְפִי שֶׁהֵם לְבַד יֵצְאוּ מִגְּלוֹ' פנ"ל [וצ"ע כִּי פֶאן אוֹמֵר שֶׁב"ג אֵלּוּ יָרְדוּ בִּיסוּד
וְגַם אַח"כ נֹאמֵר כִּי בְּעֲלִיָּתָן עוֹלֵי דְרָף קוֹ אֲמָצְעֵי בְּלֵב א"כ אִימְתִי הֵם נִכְנָסִין בנ"ה
וְאִית שְׂאִינֵן נִכְנָסִין הָרִי לְעִיל אֲמָרְנוּ הִיפָּה מְזָה וְגַם בְּדְרוֹשׁ אַטב"ח בְּאוֹתִיּוֹת ל"ע וּמ"ס
אֲמָרִי לְהִיפָּה].

וּנְבָאָר עֲתָה סִדְרַ עֲלִיָּתָן מִן הִיסוּד הֵנָּה בְּעֵינֵי הו"א נֹת' כִּי בְּעֲלִיּוֹת ה"ח מִן הִיסוּד דְרָף
חֲזָרָת אוֹר פְּדֵי לְהַגְדִּיל אֵת הו"א עֲלוּ הַג"ח וּב"ש הַמְּגוֹלִין דְרָף הַג' קוּיִם וְנִתְפָּשְׁטוּ בְּכָל
הַג' קוּיִם עַד כַּח"ב שֶׁלּוֹ וְאֲמַנְם פֶּאן בְּנִקְבָה לֹא הָיָה פָּה וְהַטְעַם הוּא לֵב' סִיבּוֹת א' מְפִנֵי
שִׁשָּׁם הִיסוּד דְאִימָא נִסְתֵּיִם בְּחִזָּה שֶׁלּוֹ לְכֹן גָּרַם ב' בַּחִי' א' הוּא שְׁנִשְׂאָרוֹ מְגוֹלִים ב"ח
וּב"ש פנ"ל וְהַב' הוּא שְׁגָרַם שְׁמַקִּים הִירִידָה הוּא כְּפוּלָה וִירִידָה גְדוּלָה מִמְּקוֹם גְּבוּהָ עַד
הִיסוּד שְׁבָה וְהֵנָּה ה"ח הֵם בַּחִי' מִיָּם פנ"ל וְהֵנָּה כְּאֲשֶׁר הַמִּיָּם יוֹרְדִין מִמְּקוֹם גְּבוּהָ לְמְקוֹם
נְמוּף יֵשׁ יְכוּלָת בָּהֶם לְעֲלוֹת לְמַעְלָה מְאֹד מִכַּח מְרוּצָתָם בְּחֻזְקַ דְרָף יְרִידָה וְלְכֹן עֲלוּ
וְהַגְדִּילוּ אֵת הַפְּתָר שֶׁלּוֹ בְּפֶרֶט שֶׁהָיָה ה"ח יוֹתֵר מְרֻבֵּים שִׁם אָבֵל פֶּאן בְּנִקְבָה ה"ג הַעוֹלוֹת
אִינֵן רַק ב' פנ"ל וְגַם שְׂאִינֵם יוֹרְדִים בְּכַח וּבְחֻזְקַ כִּי הַמְּקוֹ' שְׁמַמְנוּ יוֹרְדִים הוּא בַת"ת
שְׁבָה פנ"ל כִּי מִשָּׁם הִתְחַלַּת מְרוּצָתָן לִירֵד וְלְהַתְגַּלּוֹת כִּי אִין שִׁם מְחִיצוֹת מְעַכְבוֹת וְהֵנָּה
תִּיכְף בְּצִאָתָם מִן הַת"ת נִכְנָסִים בִּיסוּד וְכַמְעַט אִין לָהֶם שׁוּם בַּחִי' מְרוּצָת יְרִידָה וְע"כ לֵב'
סִיבּוֹת אֵלּוּ אִם הָיָה מִתְפָּשְׁטִין בְּחֻזְרָתָן לְעֲלוֹת דְרָף ג' קוּיִם לֹא הָיָה יְכוּלָת לְעֲלוֹת רַק
חו"ב שְׁבָה לְבַד וְלֹא עַד הַפְּתָר וְע"כ הַנְּצָרָה שְׁלֵא תְפִשְׁטוּ לְעֲלוֹת דְרָף קוּיִם רַק שְׁיִחְזְרוּ
לְעֲלוֹת דְרָף קוֹ הָאֲמָצְעֵי שֶׁהוּא ת"ת כְּמוֹ שְׁיָרְדוּ ג"כ מִשָּׁם וְאֵז עֲלוּ עַד הַפְּתָר וְהַגְדִּילוּ
אוֹתוֹ וְעֵינֵן הַגְּדוּלוֹת הַפְּתָר הֵנָּה אֶף עַפ"י שְׁנַת' לְעִיל הַגְּדוּלוֹתוֹ מְחִצֵי שְׁלִישׁ הַחֶסֶד שַׁבַּת"ת
דו"א עכ"ז אִינוּ מְסַפִּיק.

וְטַעַם הַדְּבָר הוּא כִּי הֵלֵא אִם הִסְפִּיקוּ הַח' דנ"ה דְדַכּוּרָא לְהַגְדִּיל אֵת חו"ב שְׁבָה הִיא לְפִי
שְׁיֵשׁ שִׁשׁ ג"כ ב' מוֹחִין דִּיקָה שְׁמֵאִירִין שִׁם וְגַם הֵם מִתְפָּשְׁטִין ע"ס הַב' קוּיִם יְמִין וְשְׁמֵאל
ע"ד שֶׁהוּא בּו"א אֲמַנְם בְּכַתֵּר שְׁבָה אִין בַּהּ רַק חֲצֵי שְׁלִישׁ חֶסֶד דַּת"ת דו"א וְהוּא גְרוּעַ
מִבַּחִי' חו"ב שְׁיֵשׁ בָּהֶם מוֹחִין מִמֶּשׁ לְכֹן מוֹכְרַח שְׁיַעֲלוּ הָאֵרֶת אֵלּוּ ה"ג עַד הַפְּתָר שֶׁלָּה
פְּדֵי שְׁיִהְיֵ' מִבַּחִי' הַמּוֹחִין בְּכַתֵּר שְׁבָה עֲצָמוֹ ע"ד בְּכַתֵּר ז"א וְעִישׁ וְהֵנָּה הַגּוֹרֵם לְדַבָּר הַנְּל'
שְׁלֵא יִתְפָּשְׁטוּ דְרָף קוּיִם אֵלֶּא שְׁיִתְחַבְּרוּ יַחַד וְיַעֲלוּ דְרָף קוֹ אֲמָצְעֵי עַד הַפְּתָר הוּא הָאֵרֶת'
יְסוּד אַבָּא שְׁבַתוּף ז"א וְהוּא מְכוּוֹן נֶגֶד ק"א שֶׁל הַנּוֹק' וּמֵאִיר בְּקוֹ הֵנָּה וּבְכַח הָאֵרֶת הִיא
מְקַבֵּץ אֵת ה"ג הַמְּגוֹלוֹת הָאֵלּוּ שְׁיַעֲלוּ דְרָף קוֹ הֵנָּה הָאֲמָצְעֵי וְכַמ"ש פ' בְּהַעֲלוֹתָהּ אֵת
הַנְּרוֹת וְע"ש וְהֵנָּה זש"ה ה' בְּחֻקָּה יְסוּד אֲרָץ כִּי עַל יְסוּד אַבָּא הַנּוֹק' חֻקָּה נִתְקַנָּה וְנִתְיַסְדָּה
הַנְּקָבָה הַנְּקָרָא אֲרָץ עֲלִיוֹנָה כְּנֻדָּע.

וּא"ת וְהָרִי עֲתָה כְּשִׁחְזָרָת אֵלּוּ ה"ג לְעֲלוֹת דְרָף קוֹ אֲמָצְעֵי הֵם מִתְלַבְּשִׁין תוּף הַלְּבוּשִׁין
הַנְּל' שֶׁהֵם לְבוּשֵׁי נה"י אִימָא וְנַה"י ז"א וְא"כ הָרִי הֵם סְתוּמִים כְּבִתְחִלָּה וְמָה הוֹעִילוּ
בְּגִלוּיָם לְמַטָּה אֶף הַעֲנִיָּן הוּא ע"ד מ"ש בְּעֵינֵי ז"א בְּתִירוּץ קוּשְׁיָ' זוֹ וְהַעֲנִיָּן כִּי בְּרֵאשׁוֹנָה
הָיָה הָאוּרוֹת מְכוּוֹסִי' בְּמְקוֹם צָר וְלֹא הָיָה בָּהֶם יְכוּלָת לְהַתְפָּשֵׁט וְלְהָאִיר אֶף אַחַר שְׁכַבְר
יָרְדוּ לְמַטָּה וְנִתְפָּשְׁטוּ וְנִתְרַחֲבָה הָאֵרֶת מְאֹד כְּבָר נִשְׂאָרוֹ בְּבַחִי' זוֹ בְּכַחַם מְגוּלָה וְכַאֲשֶׁר
חוֹזְרִים לְעֲלוֹת אֲדַרְבָּה הִיסוּד וְלְבוּשִׁין נְפִתְחִים מְאֹד יוֹתֵר מְבֵרֵאשׁוֹנָה וּמִתְגַּדְלִין הֵן

בַּעֲצָמוֹן וְגַם כִּי חֲסָדִים אֲשֶׁר שָׁם קוֹנֶה עִתָּה הָאָרֶז גְּדוּלָה בְּמָקוֹם צָר מְלַחֲזִיק כָּל אֵלּוּ
הָאֲרוֹת וְאֵז מִתְגַּדְּלִין הַבְּחִי הֵהֶם פָּרְקוּ הִנֵּה עַד עִתָּה בִּיאָרְנוּ בְּחִי אֲרוֹת שֶׁל הַחוּ"ג אִיךָ
הַגְּדִילוֹ אוֹתָהּ וְעִתָּה נִבְאָר מִקוֹ עֲמִידַת פְּנֵגֶד אַחֲרֵי הַחֲזָה וְנֵה"י שְׁבוּ"א וְבוּ ית' ג"כ עֲנִין
כְּתָר שְׁבָה וְהַעֲנִין כִּי הִנֵּה נַת"ל כִּי מִבְּחִי פְּנִימִיּוֹת ת"ת דו"א שֶׁהוּא הַחֲסָד שֶׁל הַדַּעַת
הַמִּתְפַּשֵּׁט בּוֹ נִמְשָׁךְ מִמֶּנּוּ הָאָרֶז לְכַתָּר שֶׁל נוֹק' לְהַגְדִּילוֹ וְלֹא לְקַחָה מִמֶּנּוּ רַק חֲצֵי שְׁלִישׁ
א' מִן הַחֲסָד הַהוּא וְהִנֵּה לְקַחָה גַם מִבְּחִי הַחִיצוֹנִיּוֹת הַת"ת דו"א שֶׁהוּא בְּחִי הַגּוֹף וְהַכְּלִי
מִמֶּשׁ שֶׁל ת"ת דו"א וּמִמֶּנּוּ עֲצָמוֹ נַעֲשֶׂה בְּחִי גּוֹף הַכְּתָר שֶׁל הַנְּקֵבָה נִמְצָא שְׁמִחִיצוֹנִיּוֹת
וּפְנִימִיּוֹת ת"ת דו"א מִמֶּנּוּ נַעֲשֶׂה פְּנִימִיּוֹ וְחִיצוֹנִיּוֹת לְכַתָּר נוֹק' וְהִנֵּה מִן הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁהוּא
חֲסָד הַמִּתְפַּשֵּׁט בּוֹ לֹא לְקַחָה הַנוֹק' רַק חֲצֵי שְׁלִישׁ וְאִמָּנָם מִן הַחִיצוֹנִיּוֹת לְקַחָה א' שְׁלִישׁ
וְחֲצֵי וְאִמָּנָם חֲצֵי הָאֲחֵר נִשְׂאָר לְחִיצוֹנִיּוֹת ב"ש ת"ת עֲצָמוֹ דו"א כִּי כְּמוֹ שֶׁמֶן הַפְּנִימִיּוֹת
שָׁבוּ לֹא נִשְׂאָר בּוֹ רַק חֲצֵי שְׁלִישׁ וְחֲצֵי נוֹק' לְכַתָּר דְּנוֹק' וְחֲצֵי שְׁלִישׁ עוֹלָה בְּכַתָּר שֶׁלוֹ
כֵּן בְּחִיצוֹנִיּוֹת הַסְּפִיק חֲצֵי שְׁלִישׁ גּוֹף הַת"ת בְּאוֹתוֹ שִׁיעוֹר שֶׁמֶן הַחֲזָה וְלִמְטָה וְהַנוֹק' לְקַחָה
ש"א וְחֲצֵי גּוֹף וְחִיצוֹנִיּוֹ הַת"ת דו"א אַעפ"י שֶׁמֶן הַחֲסָד שְׁבִתוֹכוֹ לֹא לְקַחָה רַק חֲצֵי שְׁלִישׁ
וְהַעֲנִין הוּא כִּי אַעפ"י שְׁלֹקַחַת ש"א וְחֲצֵי אֵינָה לְנוֹקְחָתָם לְצוֹרֵךְ הַכְּתָר שֶׁלָּהּ בְּלִבָּד אִמָּנָם
חֲצֵי שְׁלִישׁ נַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה חִיצוֹנִיּוֹת הַכְּתָר שֶׁלָּהּ וְגַם פְּנִימִיּוֹתוֹ הוּא חֲצֵי שְׁלִישׁ חֲסָד ג"כ
וְחֲצֵי שְׁלִישׁ אַחֵר דְּחִיצוֹנִיּוֹת הַת"ת מִמֶּנּוּ נַעֲשֶׂה הַדַּעַת שֶׁלָּהּ וְחֲצֵי שְׁלִישׁ הַאֲח' מִמֶּנּוּ נַעֲשֶׂה
הַת"ת שְׁבָה לְפִי שְׁשֻׁלְשָׁתָן הֵם בְּקוֹ אִמְצָעֵי וְטַעַם הַדְּבָר אִיךָ הַסְּפִיק חֲצֵי שְׁלִישׁ גּוֹף הַת"ת
לְשִׁיעוֹר ב"ש שִׁישׁ שָׁם מִן הַחֲזָה וְלִמְטָה כְּפִיּוֹדֵעַ אִיךָ הַעֲנִין הוּא כִּי פִּיּוֹן שְׁכָּר מִתְחַלֵּה טָרָם
תִּיקוֹן הַנְּקֵבָה כְּבָר הָיוּ בּוֹ ב"ש.

וְגַם כִּי יֵשׁ אֲרוֹת רַבִּים שֶׁל ה"ח הַמִּתְגַּלִּי שָׁם בְּחֲזָה בִּיצִיאָתָן מִפְּתַח הַיְסוּד דְּאִימָא וְלִכּוֹן
הַסְּפִיק לַת"ת שָׁבוּ חֲצֵי שְׁלִישׁ חִיצוֹנִי בְּמָקוֹם שִׁיעוֹר ב"ש שֶׁהָיוּ שָׁם. וְדַע כִּי עַכ"ז שֶׁהִיא
אֵינָה לְוַקַּחַת רַק חֲצֵי שְׁלִישׁ דְּפְנִימִיּוֹ וְחֲצֵי שְׁלִישׁ דְּחִיצוֹנִי עַכ"ז שִׁיעוֹר קוֹמַת גּוֹבָה כְּתָרָה
הוּא שִׁיעוֹר ב"ש אַחֲרוֹנִים דו"א וְכַנְּגָדָם תּוֹפְסֵת מִקוֹ הַכְּתָר שְׁבָה גַם דַּע כִּי ז"ס הַשְּׁתַּמְשׁוֹת
ב' מְלָכִים בְּכַתָּר א' כִּי הָרִי נַת"ל כִּי ש"א שֶׁל הַחֲסָד דְּתִית הִי לְצוֹרֵךְ הַת"ת עֲצָמוֹ וְשְׁלִישׁ
הָאֲחֵר נִחְלַק לְב' חֲצֵי עֲלָה אֶל הַכְּתָר דו"א וְחֲצֵי לְכַתָּר דְּנוֹק' נִמְצָא כִּי מִבְּחִי חֲסָד דַּת"ת
נַעֲשׂוּ ב' הַכְּתָרִי כְּתָר ז"א וְכַתָּר נוֹק' וְזֵהוּ עֲנִין ב' מְלָכִים בְּכַתָּר א' גַם הִיָּתָה בָּהֶם הַשְּׁנוּאָה
אַחֲרַת כִּי מִן ש"א דְּחִיצוֹנִיּוֹת דְּגוֹף הַת"ת דו"א נַעֲשֶׂה חֲצֵי שְׁלִישׁ גּוֹף דַּת"ת דו"א וּמִחֲצֵי
שְׁלִישׁ נַעֲשׂוּ גּוֹף הַנְּנוֹקָבָא ג"כ הָרִי שְׁנֵי כְּתָרֵהֶן שְׁנֵי שְׁנַעֲשׂוּ מִפְּנִימִיּוֹ אֲוֹר ת"ת וְגַם ב'
גּוֹפֵי הַת"ת שְׁבָה שְׁנַעֲשׂוּ מִש"א שֶׁל גּוֹף הַת"ת שָׁבוּ עֲצָמוֹ כְּנ"ל וְכִּי הִנֵּה כְּדִי לְהַשְׁוֹתָן
שְׁנֵיהֶן בְּהַשְּׁנוּאָה גְּמוּר' וּבְכַרְט בְּקוֹ אִמְצָעִית שֶׁהוּא עֵיקָר הַגּוֹף שֶׁלָּהֶם וְהָרִי שְׁנַתְּפַשֵּׁט ת"ת
שֶׁלוֹ עַד ת"ת שֶׁלָּהּ.

וְעַתָּה נִבְאָר הַתְּחַלְקוֹת בְּחִי אֵלּוּ בְּהַמְשָׁךְ זְמַן יב"ש וַיּוֹם א' דְּבִזְמַן הַקְּטַנּוֹת לִכּוֹן תְּחַלָּה
נִבְאָר סֵדֶר פְּנִיסַת הַחוּ"ג וְהַעֲנִין כַּמֶּשׁ"ל כִּי עַד שִׁיפְכֹסוּ כָּל ה"ח שְׁבָה אֵין ה"ג נִכְנָסִין גַם
יֵשׁ כָּלֵל אַחֵר שְׁאֵין הַכְּתָר יָכוֹל לְגַמְּרָה תִּיקוֹנוֹ עַד שִׁינְשָׁלֵם הַגּוֹף לְהַתְּתַקֵּן וְהָרִי יֵשׁ בְּכָאן
ב' הַפְּכִים כִּי הָרִי יֵשׁ בּוֹ ג"כ בְּחִי חֲצֵי שְׁלִישׁ חֲסָד דַּת"ת וְצָרִיךְ לְגַמְּרָה תְּחַלָּה לְהִיּוֹתוֹ
בְּחִי כְּתָר צָרִיךְ לְהַמְתִּין מִלְּתַקֵּן עַד לְבִסוּף א"כ אִיךָ תִּתְקַיְּמוּ ב' הַפְּכִים אֵלּוּ אִיךָ הַעֲנִין כִּי
אוֹתוֹ חֲצֵי שְׁלִישׁ חֲסָד שֶׁל כְּתָר נִחְלַק לְד' בְּחִי וְרַבִּיעִי וְאֵז הַתְּחִילוֹ ה"ח לְכַנּוֹס וְנוֹדַע כִּי

ה"ח הם בב' הקונים פּוֹלָם וגם בְּכֶתֶר שְׁלֵה וְאִז נִכְנָסִין תְּחִלָּה ב"פ אַחֲרוֹנִים א' דְּנֻצָּח וּא' דְּהוּד.

וְאִז ג"כ נִכְנָס רְבִיעִית הַחֶסֶד דְּכֶתֶר וְחִזְרוּ לִכְנוּס ב"פ אֲמָצְעִי דנ"ה וְאִז נִכְנָס רְבִיעֵי הַב' שְׁלֵה הַחֶסֶד דְּכֶתֶר וְאִז חִזְרוּ ב"פ עֵילָאִין דנ"ה וגם אִז נִכְנָס רְבִיעֵי ג' דְּחֶסֶד הַפְּתֵר וְהָרִי נִכְנָסוּ כָּל בַּחֲי' הַח' בְּרֵאשׁוֹנָה זולתי רְבִיעֵי ד' דְּחֶסֶד דְּכֶתֶר שְׁנֵה צְרִיף שְׁיַמְתִּין וַיִּתְעַכֵּב וַיִּכְנוּס בְּאַחֲרוֹנָה לְסִיבָה הַנ"ל שְׁאִין הַפְּתֵר נִגְמָר עַד שְׁנִשְׁלַם תִּיקוּן הַגּוֹף וּלְעַנְּנֵן הַחֶסֶד בְּעֻצְמוֹ אֵינָה מַעֲלֵי וּמוֹרִיד אִם יִשְׁאָר שָׁם לְפִי שְׁכָבָר בָּא וְנַעֲשֶׂה בְּבַחֲי' א"א אֹרֵר מִקִּיף עַל הַפְּתֵר וְהָרִי הוּא פְּאֵלוֹ נִכְנָס כְּבָר.

וְעַתָּה כְּבָר ה"ג יְכוּלִין לִיכְנוּס וְאִז נִכְנָסוּ תַחֲלֵי בְּדַעַת שְׁלֵה וְאִח"פ יִרְדּוּ בַת"ת שְׁבָה וְאִח"פ בְּיִסוּד שְׁבָה וְאִח"פ חוֹזְרִים ה"ג לְעֵלוֹת ג' מִסְעָן ה'א' עוֹלֵי מִיִּסוּד לַת"ת וְאִח"פ לְדַעַת וְאִח"פ לְכֶתֶר שְׁבָה וְאִח"פ כ"ז אִז נִכְנָס רְבִיעֵי אַחֲרוֹן מִחֻצֵי שְׁלִישׁ הַחֶסֶר שְׁבֻכְתָּי כַּנ"ל וְאִז נִגְמָר כְּנִיסַתָּן וְעַתָּה נִמְנָה מְנִין הִי"ב שְׁנַיִם יוֹם א' וְהוּא כִי יִרְיֵד ו"פ שְׁבַנ"ה דז"א בַּב' קוּיִן דִּיל' חַג"ת וּבַג"ה הָרִי ו' שְׁנַיִם וּכְנִיסַת ג' חֲלָקֵי הַחֶסֶד בְּכֶתֶר שְׁלֵה הָרִי שְׁנֵה ז' וַיִּרְיֵד ה"ג בְּדַעַת ת"ת הֵם ב' שְׁנַיִם הָרִי ט' שְׁנַיִם וְאִמְנָן יִרְיֵד ה"ג בְּיִסוּד כִּינֵן שְׁאִין שָׁם מְחִיצוֹת הַמְעַכְבוֹת אוֹתָן מְלִירֵד תִּיקָף הַמִּיִּרְדִים בְּמִרוּצָה בְּרַגְעֵי לְכֹן אֵין צְרִיף זְמַן לְזֵה וּבְכַרְט שְׁפִי הִיִּסוּד דז"א שְׁבַתוֹף ת"ת שְׁלֵה מִסְתַּיִל עַד סִיו' הַת"ת וּמְקוֹם יִרְיֵדָתָן מִשָּׁם אֵל הִיִּסוּד כְּמַעֲט אֵינוֹ נִק' יִרְיֵדָה א' ג' עֲלִיּוֹת, א' לַת"ת וְא' לְדַעַת וְא' לְכֶתֶר ג' שְׁנַיִם הָרִי י"ב שְׁנַיִם וְאִח"פ בְּאַחֲרוֹנָה מִפּוֹלָם יוֹרֵד רְבִיעֵי אַחֲרוֹן דְּחֻצֵי שְׁלִישׁ הַחֶסֶד שְׁבֻכְתָּי שְׁלֵה כַּנ"ל וְהוּא דְבָר מוּעָט וְגַם שְׁכָבָר הִיָּה לְמַעְלָה מְרֵאשָׁה בְּבַחֲי' או"מ וע"כ כ"ז נִכְנָס בִּיו' א' וְהָרִי נִשְׁלַמוּ יב"ש וְהֵאֱמַת הוּא כִי גַם כְּנִיסַת זֵה הַרְבִיעֵי הַחֶסֶד בְּכֶתֶר אֵינוֹ אִפִּיל' יוֹם א' לְסִיבָּ' הַנ"ל אֲבָל יֵשׁ ג"כ יִרְיֵדָה אַחֲרַת לְגְבוּרוֹ בְּתוֹף הִיִּסוּד בְּתַחֲלֵי וּבִין ב' בַּחֲי' אֵלוֹ יֵהִי יוֹם א': פָּרָק ז' וְעַתָּה נִבְאָר דְרָף פְּרִטוֹת עַנְּנֵן הַגְּדֵלַת הַמַּל' אִיף הִיא נִגְדֵלַת כִּי עַד עַתָּה לֹא בְּיִאֲרוֹנוֹ מִי הוּא הַגּוֹרֵם הַגְּדֵלָה שְׁלֵה הַנּוֹק' וְעַתָּה נִבְאָר.

וְהַעֲנִין כִּי הֵנָּה בְּזְמַן הַקּוּדָם לְזֵה בַּחֲי' הַג' שְׁהֵיָה בְּזְמַן הַיְנִיקָה שְׁאִז הִיָּתָה בְּבַחֲי' צֻלַע לְבַד וּבַת"ת כִּי עַדִּינֵן אִז לֹא הִיָּתָה אֵלָא מְדָה א' בְּלִבְד כְּנִגְדַת ת"ת דז"א מְאַחֲרוֹרִיו מַחֲזָה וְלִמְטָ' נִמְצָ' שְׁהֵיָה בְּבַחֲי' סִפִּיל' א' הַכּוֹלֵל י' נִקְוֹדוֹת קְטַנּוֹת וְאֵינֵן סִפִּיל' גְּמוּרוֹת אֵלָא נִקְוֹד' וּבִין פּוֹלָם אֵינוֹ רַק סִפִּיל' א' בְּאֹנְפֵן שְׁאִין בָּהּ רַק חֲלָק א' מִי מִמָּה שְׁצ"ל בָּהּ בְּעַת הַיּוֹתָה פְּרֻצוֹף דִּי"ס גְּמוּרוֹת וּכְדִי שְׁמַגְדִּיל צְרִיף שְׁתַּחֲלַק מִדַּת נִקְוֹדָה זֹו בִּיל' חֲלָקִים וַיְהִיו י' נִקְוֹדוֹת קְטַנּוֹת וְאַחַר כֵּף ע"י חו"ג שְׁבָה נִגְדֵלַת כָּל נִקְוֹדָה וּנִקְוֹדָה מֵהֵם וְנַעֲשִׂי בָּהּ ט' נִקְוֹדוֹת אַחֲרוֹת וְאִז יֵהִי י"ס גְּמוּרוֹת שְׁכָבָל סִפִּיל' וּסִפִּיל' מֵהֵם יֵהֵיָה בָּהּ פְּלָלוֹת י' נִקְוֹדוֹת קְטַנּוֹת וְהֵנָּה הַהַגְּדֵלָה עֻצְמָה הוּא עַנְּנֵן הַמְּוַחֲוִין שְׁהִיא לּוֹקַחַת עַתָּה וּמֵהֵן נִגְדֵלַת אֵלוֹ הִי נִקְוֹדוֹת שְׁבָה וְנַעֲשִׂין י"ס גְּמוּרוֹת אִף סִיבַת גְּרַמַת הַהַגְּדֵלָה הֵם ה"ח וְה"ג וּשְׁנֵיָהֵם נִקְרָאִי מִי"ם כַּנ"ל גַּם ה"ג נִקְרָא גְּבוּרוֹת גְּשָׁמִים וּמַגְדִּילִין אוֹתָהּ כְּמוֹ הַמֵּים שְׁגוֹרְמִין הַגְּדֵלַת הָאֵילָן אִף הַגְּדֵלָה בְּעֻצְמָה אֵינָה מְמַצִּיאוֹתָן מִמָּשׁ וְאֵין הֵם עֻצְמָן נַעֲשִׂים גּוֹף הָאֵילָן אֵלָא גּוֹרְמִים הַהַגְּדֵלָה בּוֹ וְהֵנָּה נִמְצָא כִּי זולת הַבַּחֲי' א' שְׁהֵם הִי חֲלָקִים שְׁלֵה נִקְוֹדוֹת קְטַנּוֹת שְׁיֵשׁ בְּצֻלַע זֹו כַּנ"ל עוֹד יֵשׁ ד' בַּחֲי' אַחֲרוֹת שְׁגוֹרְמִי הַהַגְּדֵלָה בְּאֵלוֹ הִי נִקְוֹדוֹת קְטַנּוֹת וְהוּא כִי הֵנָּה נַת"ל כִּי הַגְּדֵלַת הַנְּקָבָה הַזֹּאת הִיא מַחֲזָה וְלִמְטָה דז"א וַיֵּשׁ שָׁם ד' בַּחֲי' א' הוּא בַּחֲי' הַמְּוַחֲוִין דז"א מְבַחֲי'

חו"ב שלו נודע כי הם מתפשטים עד סוף גופא שהוא עד נ"ה של ז"א הב' הם המוח הג' והם החו"ג המתפשטין למטה בז"ת הג' הוא בחי' הלבושים דנ"ה דאימא המלבישין את המוחין של חו"ב דז"א עד מקום התפשטותם הנ"ל שהוא סוף הקוים שהם נ"ה דז"א וכן הלבוש של יסוד דאימא המלביש מוח הג' הנקרא דעת בקו אמצעי ולבוש זה נגמר ומסתיים בקצה דז"א בחי' ד' הם לבושים דז"א עצמו ע"ד הנ"ל בלבושי נה"י דאימא אלא שיש תוספות באלו והוא פי לבוש היסוד דז"א בקו האמצעי של הנקב' מתפש' יותר למט' מקצה שלה שהוא עד סוף הת"ת שבה וכבר ביארנו פי פאשר באין אלו המוחין דנק' הם באים מלובשים בב' לבושים הנ"ל בנה"י דאימא ובנה"י דז"א והנה מאלו הד' בחי' הנ"ל נגדלת בחי' ראשונה שהם הי' נקודות קטנות שפכר היו בנקבה בהיות' נק' צלע פנ"ל ואמנם לא בכל נקודה ונקודה מהם יש בחי' הגדלות כל בחי' ד' הנ"ל ביחד אלא פפי בחי' הנקודה וטעם הדבר ית' לה בע"ה מתוך דברינו אמנם הפלל הוא בחי' ההגדלה ע"י המוחין דז"א אינה אלא בחו"ב דנק' בלבד ובחי' ההגדלה אינו אלא בנקודות הדעת דנק' ובחי' ההגדלה של לבוש נצח דאימא אינו אלא בנקודות הנצח דנק' ובחי' הגדלה של לבוש דהוד אימא היא בכל קו שמאל דנק' שהם נקודות בג"ה שבנוק' ובחי' ההגדלה של לבושי נה"י דז"א אינו אלא בג' נקודות נה"י של הנוק' אף בחי' ה"ח לעולם אינו ניקמין בבחי' ההגדלה בשום מקום פי הם בחי' המים המגדילין האילן ואינו הם עצמן ההגדלה בעצמה וזש"ה והוכן בחדס פסאוו פי הכנת תיקון הנוק' הנק' פסא הוא ע"י ה"ח וה"ג גם הם בחי' חסדים הנ"ל שגם הם בחי' מים בגופא בנקבה ונק' גבורות גשמים וע"כ גם הם אינו נזכרים בכלל ההגדלה עצמה אלא שגורמין ההגדלה זולת בנקודות הדעת והת"ת לפי ששם יש גבורות רבים כמ"ש שם והטעם של שאר הבחי' ית' בע"ה בהיות המשך הדברים בע"ה וטרם שנקבא כל מציאות ענין ההגדלת האלה צריך שתדע פי כל בחי' ההגדלה האלו של הנקודות של הנוק' הם נרמזות בא"ב דא"ט ב"ח כו' והם רומזים בי' נקודות האלו עד"ז.

א"ט בכתר ב"ח בחדס ג"ז בבינה ד"ו בדעת י"ץ חסר פיף גבורה ל"ע ת"ת מ"ס נצח קץ הוד ר"ף יסוד ש"ן מלכות תם במלכות ונשארו אותיות הנ"ל שאין להם זיווג וכבר ידעת ענין זוגות אלו מה ענינם פי הם ד' זוגות אחרים וכ"א כוללת י' אחרים וד' זוגות אחרים כ"א כוללת עשרה עשרה וד' זוגות אחרים כ"א כוללת י' מאות.

והענין פמה שנודע פי עד אות ט' הם אחרים ועד צ' פופה הם עשירית ועד הצ' פשוטה הן מאות ע"ר אי"ק בכ"ר כו' שכל ג' אותיות מאלו היא ראשונה אחרים שניים עשירית שלישית מאות עד שנמצא פי תיבת דמ"ת הם ד' אחרים מ' עשירית ת' מאות וכן הנ"ל ה' אחרים נו"ן עשירית ד' מאות ת"ק עד שנמצא פי ה' אותיות כמנפ"צ הם הפשוטות שהם בחי' מנצפ"ך הפולות הם בחי' ת"ק ות"ר תיש ות"ת ות"ת ות"ק ואח"כ אות א' חוזר לענין אלפים והבן זה.

ונחזור לענין פי אלו זוגות דא"ט ב"ח הם בחי' י' הנקודות שבמלכות ע"ר הנ"ל נמצא פי ענין א"ט ר"ל שנקודות פתר היא נקודות א' ונקודות ב' ע"י הגדלה ט' נקודות אחרים ועד"ז כל הא"ב ביו"ד נקודות ונתחיל לבארם בפרטות א"ט הוא בנקודות פתר שהיא בחי' א' לבד וצריכין שיתנספו בה מחדש ט' נקודות ונשלמו ליו"ד נקודות שיש בספיר'

הפּתּוּר זֶהוּ ע"י הַגְּדֵלַת הַמַּיִם שֶׁהוּא חֲצִי שְׁלִישׁ הַחֶסֶד שֶׁבַת"ת דּו"א שְׁלֹקַחַת הַנֶּקֶב' בְּכֶתֶר שְׁלֵה פּנ"ל וְכֶבֶר נַח' כִּי אֵין בַּת"ת דּו"א שׁוּם בַּחִי' אַחֲרַת מְפָלֵל הַד' בַּחִי' הַנְּל' לְשִׁגוּרֵימִים הַגְּדֵלָה רַק בַּחִי' הַחֶסֶד שָׁבוּ וְזֶה כְּבָר נַח' לַעֲיִל שְׁלֵעוּלָם אֵינוֹ נֶחֱשֵׁב בְּכֹלֵל הַהַגְּדֵל' עֲצָמָה ב"ח הוּא בְּנִקְוֹדוֹת חֲכָמָה כִּי יֵשׁ בָּהּ ב' בַּחִי' א' הוּא נִקְוֶדָה רֵאשׁוֹנָה בְּחֲכָמָה וְהַב' הִיא שְׁלֹקַחַת הָאָרֶה מִמֶּנּוּ חֲכָמָה הַמִּתְפַּשְׁטִים בְּנִצָּח דּו"א פּנ"ל וְנִקְוֶדָה זֹו שֶׁהִיא חֲכָמָה דְּמַלְכוּת מְכֻוּנָת נֶגֶד פ"א דְּנִצָּח ז"א פּנ"ל וְאֵז אוֹתוֹ מוֹחַ חֲכַמ' ז"א הַמִּתְפַּשֵּׁט בְּנִצָּח שְׁלוֹ מֵאִיר בְּנִקְוֹדוֹת חֲכָמָה דְּנֹק' בַּחִי' נִקְוֶדָה אַחֲרַת נִהְרֵי יֵשׁ בָּהּ עֵתָה ב' נִקְוֹדוֹת וְנִיתוּסְפוֹת בָּהּ וְנִגְדָלִים ח' נִקְוֹדוֹת אַחֲרֵים ע"י הַחֶסֶד שֶׁבְּנִצָּח ז"א וּמֵאִיר בְּחֲכָמָה יִנּוֹק' וְנִהוּ ב"ח נִהְרֵי עֵתָה נִעֲשִׂי מוֹחַ חֲכָמָה דְּנֹק' וְאֵעֵפ"י שֶׁהַתְּפַשְׁטוֹת הַמִּנְחִין דּו"א בַּחו"ב שָׁבוּ בַב' הַקּוּיִן יְמִין וּשְׂמֵאל שָׁבוּ אִיוֹם בַּחִי' מוֹחִין כְּמִבְּרֹאֵר שֶׁם שְׁאִין בָּהּ מוֹחִין אֶלָּא לְמַעַלָּה בְּרִישָׁא דּו"א וְא"כ הָאִיֶּו יִסְפִּיק הָאֶרֶת הַמּוֹחַ הַהוּא אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי ז"א שֶׁהֵם נ"ה שָׁבוּ לְהַעֲשׂוֹ מוֹחִין גְּמוּרִים בְּרֵאשׁ הַנּוֹק'.

וְהַתְּשׁוּבָה בְּזֶה כִּי ע"י הָאֶרֶת ה"ח שְׁבוּז"א מוֹסִיפִין הָאָרֶה בְּאוֹתָן הַמּוֹחִין שֶׁבַנ"ה דּו"א הַמְּלֻבָּשִׁין תוֹךְ נ"ה דְּאִימָא שֶׁהֵם אוֹר גְּדוֹל וְיֵשׁ בָּהֶם יְכוּלַת לַעֲשׂוֹת מוֹחִין וּבְפֶרֶט כְּנוֹ' בְּזוֹהַר דְּדִינִין דְּדְכוּרָא תְּקִיפִין בְּרִישָׁא וְנִיִּיחִין בְּסִיפָא כִּי אֵלוֹ הַמּוֹחִין שֶׁבַנ"ה דּו"א הֵם מְכֻסִּין בְּלְבוּשֵׁין דְּאִימָא בְּהִיוֹתָם לְמַעַלָּה בְּרֵאשׁ וּלְמַטָּה שְׁיֵשׁ חֲסָרִים מְגוּלִים מִתַּגְּל' הָאֶרֶתָם וְהֵם נִיִּיחִין בְּסִיפָא.

וְעוֹד ט"א כִּי הָאֶרֶת ה"ח הַמְּגוּלִים נִכְנָסַת עַד מְחוּץ לְנַה"י דְּאִבָּא הַמְּלֻבָּשִׁין תוֹךְ נַה"י דְּאִימָא אֵז מֵאִירִין נַה"י דְּאִבָּא בְּנַה"י דְּאִימָא וּמוֹסִיפִים בָּהֶם הָאָרֶה יְתִירָה מְאוֹד. וְעוֹד ט"א כִּי הִיסוּד דְּאִבָּא הוּא מִתַּגְּלָה לְמַטָּה מִהַחֲזָה דּו"א שֶׁכְּבָר נִסְתַּיִם יְסוּד אִימָא לַעֲיִלָּא וְהִנֵּה זֶה הִיסוּד מֵאִיר הָאָרֶה נִפְלְאָה סְבִיבוֹתָיו בְּנַה"י דְּאִימָא וְע"י כָּל אֵלוֹ הַהָאֶרוֹת יֵשׁ יְכוּלַת בְּאוֹתָן הַמּוֹחִין שֶׁבַנ"ה דּו"א לַעֲשׂוֹת מוֹחִין בְּרֵאשׁ הַנֶּקֶבָה בְּלֶבֶד אֶף לֹא שִׁיתְּפַשְׁטוּ אֶל הַקּוּיִם שְׁלֵה כִּי אֵין בָּהֶם כ"כ הָאָרֶה יְתִירָה לְכֹן מְכָאן וּלְמַטָּה אֵין אָנוּ מוֹנִין בַּחִי' מוֹחִין כָּלֵל כַּמ"ש בַּע"ה.

וְדַע כִּי אֵעֵפ"י שֶׁבִּיאָרְנוּ כִּי מְנַה"י דְּאִבָּא נִמְשַׁכַת הָאָרֶה יְתִירָה אֵין הַפּוֹנָה שֶׁמְנַה"י עֲצָמָן נִעֲשִׂין מוֹחִין לְנִקְבָה רַק שְׁמוֹסִיפִים כַּח בְּנַה"י דָּא מֵא שִׁיתַגְּלָה הָאֶרֶת מוֹחִין שֶׁבְּתוֹכָם לְחוּץ וְיַעֲשׂוּ מוֹחִין גְּמוּרִים בְּרִישָׁא דְּנֹק' אֲמַנָּם אֵין בְּנִין הַנּוֹק' נִעֲשִׂית רַק ע"י נַה"י דְּאִימָא לְבַד כְּמִבְּרֹאֵר אֶצְלֵינוּ שֶׁמְנַה"י דְּאִבָּא נִעֲשִׂי פְרָצוּף יַעֲקֹב וְכ"מ שֶׁתְּמַצָּא שֶׁהָאֶרֶת נַה"י דְּאִבָּא מוֹסִיפִין הָאָרֶה בְּמַלְכוּת כּוֹלָם הֵם ע"ד הַנְּל' וְשִׁמְרָן כָּלֵל זֶה ג"ז הוּא בְּנִקְוֹדוֹת בִּינָה כִּי יֵשׁ בָּהּ ג' נִקְוֹדוֹת וְצָרִיכָה ז' שֶׁל תּוֹסֶפֶת מִן הַחֶסֶד שֶׁבְּהוֹד ז"א הַמֵּאִיר בָּהּ וְג' נִקְוֹדוֹת הַנְּל' הֵא' הִיא נִקְוֹדוֹת בִּינָה רֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַנּוֹק' בְּעֲצָמָה הַב' הִיא נִקְוֹדוֹת א' שְׁלֹקַחַת מִמֶּנּוּ בִּינָה דּו"א הַמִּתְפַּשְׁטִים בְּהוֹד שָׁבוּ וּמִשָּׁם לּוֹקַחַת הַנּוֹק' בְּבִינָה שֶׁבָּהּ הַמְּכֻוּנָת נֶגֶד פ"א דְּהוֹד דּו"א וְהַג' הִיא נִקְוֹדוֹת א' שְׁלֹקַחַת מְלָבוּשׁ הַמֶּנּוּ הַנְּל' מִבְּחִי' הוֹד דְּאִימָא עֲצָמָה הַמְּלָבִישׁ מוֹחַ בִּינָה דּו"א פּנ"ל וְמֵה שֶׁלֹּא נִכְנַס בַּחִי' זֹו בְּנִקְוֹדוֹת חֲכָמָה כִּי גַם שֶׁם יֵשׁ מְלָבוּשׁ דְּאִימָא הַטַּעַם הוּא כַּמ"ש וְהוּא כִּי נוֹדַע שֶׁכָּל בַּחִי' נו"ה דְּאִימָא שְׁיֵשׁ בַּכ"א מֵהֶם ג"פ וּמִתְּלַבְּשִׁין בּו"ס גְּמוּרוֹת שְׁיֵשׁ בַּב' הַקּוּיִן יְמִין וּשְׂמֵאל דּו"א אֵינָן אֶלָּא בַּחִי' רַגְלִים לְבַד בְּבַחִי' בִּינָה עֵילָאָה עֲצָמָה אֲמַנָּם כְּשֶׁנִּכְנָסִין בּו"א מִשְׁתַּנָּה בְּחִינָתָן וּב"פ עֵילָאִין נִעֲשׂוּ

חו"ב דז"א ובכ"א נעשים חו"ג דז"א אמןם בפ"ת נשארים בבחי' ראשונה ששם היו בחי' רגלים שהם נ"ה דאימא נכאן ג"כ בז"א הם בחי' רגלים נ"ה דז"א והנה בהמשך האורות אלו אל הנקבה והנה הנקבה אינה לוקחת רק בפ"ת דנ"ה דאימא המתפשטין בכל נ"ה דז"א שבהם פל קומת המלכות ועת' הוא שינוי אחר' אפילו בחי' בפ"ת דנ"ה דאימא שלא נשתנו בז"א ונשארין בבחי' רגלים עצמן שהם נ"ה פנ"ל הנה עתה בנקבה משתנים שינוי אחר ונחלקים לג' חלקים אחרים כי מב' שלישים עליונים נעשו חו"ב דנקבה ומב' שלישים אמצעים נעשו חו"ג דנקבה ומב' שלישים תתאין לא נשתנו בחינת' ומהם נעשו נ"ה דנוק' וא"כ פיון שכל עצמה של לבושה נ"ה דאימא המאירין בנוק' אינם אלא הרגלים של נ"ה שכל בחינתן אינה אלא רגלים א"כ אין הארת לבושי' אלו מספיקים להגדיל בנוק' זולת בנ"ה שבה לבד כמ"ש בע"ה ושם יעלו בחשבון אף לא בחו"ב שבה כי הם בחי' מוחין שבה ולא בחי' רגלים וכן בחו"ב שבה אין הארת הרגלים שברגלים מאירין שם בבחי' ידיים אמןם אעפ"י שאמת פה הוא עכ"ז בכל קו שמאל של הנקבה אנו מכניסין בחשבון בחי' הלבושין דהוד אימא והטעם לפי שהנקבה לעולם נאחזת בשמאל שהם הדינים והגבורות והנה פל בחי' אימא עילאה הוא גבורות כי הדינים מתערין מינה כנז' בזוהר ובפרט בהוד שלה שהיא קו שמאלי שבה ששם היא תכלית תנוקף הדינין שזהו הטעם שהבינה עד הוד אמתשטות כנז' בזוהר וזו הוראה שהיא גבורות לכן הלבוש של הוד דאימא פולו נכנס בחשבון הגדלת פל ג' סעי' שבקו שמאל דנוק' משא"כ בקו ימין דלא שיהי' האי טעמא לכן אינו נכנס בחשבון הגדלה וכמ"ש במקומם בע"ה.

והנה הטעם הנ"ל בלבושי נ"ה דאימא הוא עצמו בלבושי נ"ה דז"א עצמו המאירין במלכות פי אין ראוי למנות בחשבון הגדלה רק בנ"ה של הנקבה ואינם כמו לבושי ההוד אימא שנוכנסין בחשבון בכל קו שמאלי דנוק' כי שם פכר נת' הטעם לפי שהם גבורות משא"כ בז"א שהיא רחמים לפי שהיא זכר נמצא עתה כי בנקודות בינה של הנקבה יש ג' נקודות וצריך להגדיל ע"י הסוד שבהוד ז"א ז' נקודות אחרות ונהו ג"ז.

ד"ו בנקודות הדעת נכאן הוא היפך שאר זוגות כי באחרו' היו האותיות ראשונות עיקריות והשניות היו בבחי' תוספ' נכאן הוא להיפוך השניות הוא עיקרית ואות ראשונה הוא תוספ' וזה הדבר עצמו הוא באותיות ק"ץ שבנקודות הוד ושם נת' טעם שינוי בזה בב' הנקודות האלו וע"ש נמצא כי בנקודות הדעת יש פה ו' נקודות עיקרית וצריכה ד' של תוספת והענין הוא כמ"ש"ל כי בנקודות הדעת נכנס עיטרא דגבורה הכולל ה"ג ושם נשארים שרשם ואח"כ הארתן מתפשטות בו"ק לנקבה וכשנצטרף נקודות דעת עצמה עם ה"ג ינהו ו' נקודות עיקרית והד' באין בתוספ' ואעפ"י שנת"ל שה"ג הם ג"כ בחי' המים דגבורות גשמים המגדילין האילן ואין נכנסין בחשבון גוף ההגדלה עצמה התשובה לזה הוא לפי שבשאר ספי' אין בהם רק גבורות א' והלואי יספיק לגרונם הגדלה אף פאן שיש ה"ג ביחד יש בהם פח להגדיל ולהשאיר שרשם שם ולהיות ההגדלה מהם עצמן.

וא"ת א"כ הגבורות א' היא צריכה להגדיל כשאר הגבורות שבשאר הספי' וא"כ נמצא שאין פאן רק ד' גבורות יתירות לבד והתשובה כמ"ש"ה ורדפו מכם חמשה מאה וכו' וגם משארז"ל ברפת הבית מרובה וגם אמרז"ל אינו דומה מרובין העושים למועטין העושים

וכן בכאן בהצטרפות ה"ג ביחד יספיקו לגרום הגדלה ולהיות הם עצמן פולם בחי הגדלה.

י"ץ הוא בנקודות הסוד פי יש נקודה א' וניתוספו בו ט' נקודות והוא ע"ד א"ט שבתר אלא ששם הם אחרים וכאן הם עשירית וטעם הדבר לפי שהארת הגדלת הפתר היה ע"י שלישי הסוד שבת"ת ז"א וכן הגדלת החכמה שבה ע"י שלישי הסוד שבנצח ז"א וכן הגדלת בינה דידה ע"י שלישי הסוד שבהוד ז"א אכן מפאן ולמטה יש גבורה א' שלימה בכל נקודה ונקודה ומפאן ואילך אין הגדלתם אלא מן הגבורה שבה פנ"ל.

עוד ט"א פי למעלה בג"ר כח"ב היתה הארה ע"י ה"ח אשר כל בחינתן אינו אלא בז"א לבד אלא שנמשכה הארתן לבד לכח"ב דנוק' אף מפאן ולמטה הם ה"ג בעצמן אשר עיקרם הם פאן בנוק' ובהתחבר ב' בחי' אלו יחד ששם הם שלישי הארת חסד א' וכאן הוא שורש גבורה א' שלימה א"כ הארתן וגדולתן הוא בסוד עשירית ולמעלה לא היה רק בחי' אחרים והלואי יספיקו ואמנם בחי' המוח אשר בנצח ז"א אינו מגדיל בנקודה זו של הסוד ע"ד שהגדיל בנקודות חכמה מפני הטעם הנ"ל שאפ"י שם בדוחק גדול הספיק לעשות בחי' מוח חכמה דנוק' פינון שאינו רק בחי' רגלים דז"א לבד ולא היה יכולת בהם להתפשט בכל קו ימין דנוק' וכן בענין זה הוא במוח בינה דנוק' שלא נתפשט בקו שמאל בגבורה כמו שית' בע"ה.

פ"ף הוא בנקודות גבורה פי יש ב' נקודות א' נקודות הגבורה עצמה וב' היא הארת לבוש הוד דאימא פנ"ל בנקודות בינה דבכל קו שמאל מאיר הוד דאימא וראוי להכניסן בחשבון ההגדלה עצמה וניתוספו בה ח' נקודות אחרות הרי כף.

ל"ע הוא בנקודות ת"ת פי יש בה ג' נקודות וניתוספו בה ז' אחרות הנה נת"ל פי הנקבה לוקחת מבחי' הפלי והגוף עצמו של ת"ת דז"א שמן החזו ולמט' א' שלי' וחצי והם מתחלקי' בקו אמצעי שבה חצי שלישי בכתר וחצי שלישי בדעת וחצי שלישי בת"ת.

וצ"ע למה לא מנינו חצי שלישי זה בכתר ובדעת ובת"ת והנה מזה החצי שלישי שלקחה מת"ת ז"א נעשה ת"ת שבה פנ"ל אמנם נקודות הת"ת שלה עצמה לא נשארה בכאן וירד למטה בסוד שלה כמ"ש בע"ה נמצא פי הג' נקודות שיש בת"ת אין נקודות עצמה בכללם אמנם הם בחי' ה"ג אשר שם והענין הוא באשר מתפשטין ה"ג בה"ק אז גבורות הסוד נוטה לימין וירד הארתה לבד בסוד פנ"ל וגבורות הגבור' עד"ז בקו שמאל וג' גבורות האחרו' יורדת שלשתן דרך קו האמצעי דרך הת"ת ונשאר שם הגבורה שלה ויוצאין ב' גבורות של נ"ה משם ומתחלקין זו בנצח זו בהוד נמצא שכשירדו ג' גבורות דרך ת"ת הניחו ב"ג דנצח הוד הארתן שם ונתחברו עם גבורות ת"ת והיו ג' ומהם נעשו הת"ת שלה וניתוספו לה ז' נקודות אחרות ואעפ"י שה"ג הן עצמן המגדלים ואינן עצמות ההגדלה עכ"ז פדמתרצים קושיא זו בדעת שלה שגם שם היה כף וביארנו שהטעם הוא לפי שיש שם גבורות הרבה ואז יש בה פח להגדיל וגם להשאיר שרשם.

ועוד טעם א' פי בכל הספי' היה בהם שורש נקודתם אשר משם נגדלו משא"כ בת"ת שירדה נקודתה למטה ואין לה מציאות לעשות בחי' הת"ת שבה אלא אם פן בגבורות אשר שם יגדילו הם בעצמן ויעשו רה הת"ת.

והנה אני מסופק בזה כי נלע"ד ששמעתי באופן אחר והוא כי באמת היא וכלל זה מסור
בידינו כי חסדים המתפשטין בנעיר אנפין וה' גבורות המתפשטין בגוקבא הם מתפשטין
מדרגה אחר מדרגה מן חסד עד הוד פי תחל' יורדין כל הה' חסדים או הה' גבורות
בחסד ואז נשאר שם בחינתה ויורדין הד' האחר' למטה בגבורה ונשארה שם בחינתה
ויורדין ג' גבורות בת"ת ונשארה שם בחינתה ויורדין ב' בנצח ונשארה שם ויורדת
האחרונה בהוד ועמה קשה לנו קושיא הנ"ל שאיך בגבורות אלו של נצח הוד נשארה
שם בת"ת מה שאין פן בשאר הגבורות הואיל וכולן עוברים דרך כל הו"ק ומה נשתנה
הת"ת מהם.

והתשובה היא מש"ל בחי' שניה כי לא יש שום בחי' נקודה בת"ת להגדילה ועי"כ הוכרח
שאלו הגבורות התחתונים המעברו' בתוכ' ישאירו שם הארתן כדי שיתקון הת"ת שאין
לו מציאות אחר אלא זה משא"כ בשאר הנקודות שכ"א יש לה נקודה שלה עיקר' והיא
נגדלת אח"כ.

מ"ס בנצח כי הם ד' נקודות וניתוסף בהם ו' אחרות והם נקודות הנצח בעצמה ונקודה
שלקחה מלבוש נצח דאימא ונקודות שלקחה מלבוש נצח דז"א כנ"ל לפי שפולם בחי'
נצחים ומפולם הארתן בהם ויש בהם יכולת להגדילם כי הם ממינה וגם נקודות מגבורות
הוד שעברה דרך שלה והניח הארתם שם בנצח ע"ד הנ"ל בת"ת הרי הם ד' נקודות
עיקרית ואמנם הטעם למה לקחה גם הגבורות הוד הוא לפי שנ"ה הם תרי פלגא גופא
אחים הם ולא יתפרדו לכן מנחת הארתה שם בעופרה בנצח וגם ידעת כי בנ"ה הם זכר
ונקיבה אשר ע"כ בשחרית דחול איהו בנצח ואיהי בהוד ונודע כי הזכר נוטל פישנים
שם עיטרא דחסר ועיטרא דגבורה ונשארה הארת עיטרא דגבורה והארה יוצאה אל
הנקבה וכן פאן נצח שהוא זכר לוקח גבורתו והארת גבורות ההוד עמו.

ק"ץ בהוד פי' כי יש בו נקודה א' תוספת וט' עיקרית ע"ד הנ"ל א"ט בכתר אחדים וי"ץ
בחסד עשירית וק"ץ בהוד מאות ואלו הט' נקודות שיש בה עיקרים והם נקודה א' שלה
ונקודות לבוש הוד אימא ונקודות לבוש הוד דז"א אף הגבורה שבה אין נחשכין כי היא
המגדלת אותן כנ"ל והנה הם ג' נקודות היות' בחי' דינים וגבורות שיש בכל שאר נקודות
לפי שנ"ה הם לבר מגופא כנ"ל בזה ש"כ נאחז בהם ס"ם בסוד ותקע פך ירף יעקב
ובפרט בהוד שהוא מקום שמאלי וגם שהוא בסיומו שהוא תכלי' דינין כנז' בזה ששם
הוא היתוכא דדחבא וכל אלו הג' נקודות הם ג' קצוות התחתונים שבג' קוים השמאלי'
דאימא ודז"א ודנוק' וכ"א לבדו הוא דין קשה מאוד וכ"ש בהתחברם יחד אשר ע"כ ע"י
התחברותם יחד בנקודות זו הם מפים זה בזה ונגללין זה בזה ואז הדינין מתגברין וכ"א
מנ' נקודות נכללה בשלשתן ונעשו ט' נקודות וגם שהיו מבחי' מאות ולא מבחי' עשירית
כי הגבורות והדינים נתברכו במאוד מאוד במקום זה והגבורות המתפשטות בהוד מגדלות
אותן וניתוסף בה נקודה א' ונשלמה לעשרה וזהו ק"ץ ונודע כי הה"ג הם ה' אותיות
מנצפ"ך הפולות והצ' הפשוטה הארונה היא אחרונה שפכולם בסדר א"ב ואלו
מתפשטין מחסד עד הוד שבה נמצא הגבורה שבהוד היא ז' ארופה דמנצפ"ך והיא היא
אות צ' של ק"ץ והנקודה של תוספת היא קי ונעשה נקודה זו בבחי' ק"ץ וע"כ כל

החיצונים הנק' קץ כל בשר נאחזין ביהוד זה וכן ס"ם פשננגע בכף ירה יעלב הנה ביהוד זה.

גם בנה תבין ענין כל היום דנה ואמרו בזנהר שנה אלף יומין דחול דבהו אמתשין גלותא כמ"ש כי אלף שנים בעיניה פיום אתמול והענין כי היתוף ונהמא שפדהבא וסיגי' הם מבחי' ה"ג שבנקב' המתפשטות בתוכה והיתוכא דונהמא בצאתה לחוץ נעשה ה' מיני דמים טמאים הנמשכים מסיגים של ה"ג הנ"ל ואמנם עיקר היתוכ' אינו אלא בסיומ' שהוא גבורת הוד שבה ושמ נאחזים החיצונים פנ"ל ואז מן ההוד נעשית דנה בבחינות ה' דמים טמאים וז"ס והודי נהפף עלי למשחית והנה ו' אלפי שנין הני עלמא שהם ו' סטרי דז"א וביום הה' שהוא אלף ה' שהוא הוד נחרב הבית ונמשך הגלות בסוד כי אלף שנים בעיניה ואלו הם ג"כ אלפא שנין דחול הנזכר בפסוק האלף לה שלמה שהוא חול הנזכר בזנהר והם הם אותיות ק"ץ הנ"ל שהם ביהוד דגנוק' כי ק' הוא מאה וצ' ט' מאות בא"ב דאי"ק בכ"ר ונהרי שניהם גי' אלף וסיבה זו הנ"ל נשתוו ב' נקודות שהם נקודות הדעת ונקודות ההוד כי כל שאר הנקודות האותיות ראשונים מורים על עיקרם והשניות מורים על תוספת שהוא טפל אל העיקר אבל באלו הב' היו הנקודים השורשיות יתירות על התוספת והטעם מפני שאין נקודה שיש בה כ"כ גבורות מרובות כמו אלו הב' ונדע כי הדינים הם כמו האש שכל מה שמתחברין גחלי האש השלהביות מתרבה מאוד משא"כ במים של ה"ח שהם נחים ושקטים אף עכ"ז ודאי שה"ג אשר ביהוד הם יותר חזקות מאוד מאותן אשר בדעת לפי שפאן הוא מקום אחיזת הקליפות לכן מתרבים בה הדינים מאוד והנה בה בבחי' מאות ולמעלה בדעת בבחי' אחרים וזש"ה משפטי ה' אמת צדקו יחדיו כי אלו הב' נקודות של דעת והוד שהם גבורות ומשפטים נשתוו וצדקו יחדיו באותיותיה משא"כ בשאר הנקודות פנ"ל וגם רמז כי אותן ב' משפטים אלו הם רמוזו במלת צדקו ד"ו בדעת קץ ביהוד והם הם אותיות צדקו.

ר"ף ביסוד כי יש בו ב' נקודות עיקרי' וח' באות בתוספת והענין הוא כמש"ל בנקודות הת"ת שנקודות הת"ת בעצמה לא הוצרכה שם וירד' פאן ביסוד ונתחברה עם נקודות היסוד עצמה ונהרי הם ב' נקודות שורשיות ואמנם טעם למה הוא לפי שב' קוים דגנוק' שהם קני ימין ושמאל יש להם פנגדם בז"א על מה שסימכו והם נ"ה דז"א שארפ' בכל קומת הנקבה פנ"ל וכתר ודעת ות"ת שבקו אמצעי שלה יש להם על מה שסימכו והם הת"ת ויסוד ז"א המתפשט עד שיעור ת"ת של הנוק' פולו בלבד אמנם היסוד והמלכות דגנוק' הם מגדל הפורח באויר ואין להם על מה שסימכו בז"א פלל וע"כ הוצרכו שהנקודות של ת"ת שבה שפכר הנה לה על מה שסימכו בז"א שתד ויתחבר בנקודות יסוד ובין שתייהם יגדל היסוד והלנאי שסיפיק וז"ש בזנהר דגוף וברית חשבנין חז כי הרי הברית דיסוד נתחבר עם נקורות הת"ת שהוא גופא ונעשו א'.

ש"ן בנקודות המלכות שבה והנה גם לנקודה זו אין לה על מה לסמוך בז"א אמנם פיון שכל פרצוף זה נק' מלכות וזו הנקודה היא מלכות שבמל' הזאת וע"כ א"צ בה אלא לבחי' חותם לכן אינה אלא הארה בעלמא דחותם ע"ג חזת דיסוד כמ"ש ענינם לקמן בע"ה בבחי' הה' הנק' נערה ע"ש לכן בהארה מועטת יספיק לה וענין הארה זו דחותם נמשך בה מהארת ג' שמות דאהי"ה דיודין ודאלפין ודהי"ן דבנה"י דאימא שהם גי'

חות"ם שאינן רק האר' חותם בעלמא כמ"ש בדרו' נערה ונשאר לנו אותיות שהם ת"ם והם למטה בבחי' המלכות ולא קבלתי פירושם בפרטיות.

מ"כ בשם הרב הר"ר בנימין ישראל זה"ה שפי' ואמר שבמל' יש למטה ב' צירין וב' דלתות ביסוד שלה פנודע שהם סוד כ"ב אפוןון באופן שיסוד של המל' יש לה ד' עיקרית שהם ת' ועוד הוסיפו וחדשו ו' אחרים שהם ת"ר הרי הם אלף פחושבון ת"ם וכו' תבין משארז"ל שבאשה יש לה רנ"ב אברים יתירים על הזכר וכמ"ש הרב בעמידה בכרפת ראה נא בענינו ר"ת רנ"ב אברים שבה והם אברים שיש לה יתר על רמ"ח שבזכר שהם ב' צירין וב' דלתות ואותיות שין ת"ם רומזים לחותם תוך חותם לכוש"ן ות"ם כ"א עולה אלף רמז לאלפי' תחום שבת שהם חותם עלל"ה מ"כ.

גם נשארו אותיות הנ"ך בא"ב זו דא"ט ב"ח שאין בהם זיווג והם אותיות כה"ן לכן הנושא אשה פהנת אין זיווג עולה יפה כמה שאמרו רז"ל ולא שמעתי פרטי אותיות אלו ומה ענינם ממורי זה"ה.

והנה עתה בזמן פחינות הד' הזאת נקרא חנה אשת אדה"ר והוא בבחינה זו שעדיין אינו גדולה ולא נזדונג עמה ואמנם גם אחר שגדלה נקרא ע"ש הנה שהוא חנה וטעם אל קריאתה חנה כמש"ל כי לכתר שבה לקחה חצי שלישי אור של חסד דת"ת ז"א ואמנם אין נכנס רק בד' זמנים פנ"ל והנה אם נחלק זה החסד שבת"ת דז"א לג' שלישים נמצא שהיא אינה לוקחת רק חצי שלישי והוא שתות לבר וזהו נרמז באות ו' דחווה והנה הנוק' עתה בבחי' הג' היא בבחי' ה' תתאה של שם פנ"ל לכן ג"כ נרמזה בה עתה באות ה' דחו"ה אמנם אות ח' דחווה אני מסופק ונלע"ד ששמעתי א' מב' פירושים אלו שנבאר בע"ה א' כי הנה זה חסד שבת"ת מחנה ולמטה אינו רק ב' שלישים לבד פנודע שהם מגולים ומשם לוקחת הנוק' וא"כ נמצא שחצי שלישי שלוקחת היא בחי' רביע של ב"ש אלו והנה הוא מתחלק לד' חלקים ונכנס בד' זמנים ובכל פעם נכנס רביע דרביע הנ"ל נמצא שהם ב' רביעית שהם ח' דחווה.

ונלע"ד שמה ששמעתי באמת הוא זה הפי' הב' והוא שפכר נת' בדרושי ז"א איך ה"ח המגולין מאירין מאוד ונכפלין לב' נמצא כי אותן ב"ש החסד נכפלו ונעשו ד' שלישים וכאשר הנוק' לוקחתם אינו רק חצי שלישי שהוא חלק א' מח' חלקים שבד' שלישים הנ"ל ואעפ"י שאח"כ מתגדל בה ונעשה שלישי עכ"ז בשעה שלוקחתן אינו רק חצי שלישי שהוא חלק א' מח' בב"ש המגולין בת"ת ז"א וזהו ח' דחווה והנה נת' בכל מה שקרם הבחי' הד' שהיא המשך יב"ש ויום א' שעדיין היתה קטנה ועתה אחר שנשלמו יב"ש ויום א' מתחילין ז' חרשי נערו פנודע ואז היא בחי' הה' והו' והיא הנקרא נער ונערה.

פרק ח הבחי' הה' והו' והוא אחר יב"ש ויום א' שנגמר פרצופה ויצאתה מפלל קטנה ונכנסת בבחי' נער ונערה וענין ב' בחי' אלו בקיצור הוא פי הנה מלבד מה שאנו צריכין בתיקון פרצופה הנקבה עוד אנו צריכין לתקן בה בתחלה טרם שתזדונג עם בעלה בחי' פלי הרחם שיהא מתוקן וראוי לקבל טפת הזרע ולצייר בה בתוכה שיעשה ממנה ולד וגם שיהיה מוכני' בה בחי' מ"נ פנודע גם יש בפלי ההוא בחי' דלתות וצירין וכמשארז"ל ע"פ פי לא סגר דלתי בטני ופ' פי נהפכו עליה צירי' ונמצא פי יש ב' דלתות וב' צירין וב' מיני מ"נ ובהיות מתוקן בה הצירין שהיא דלת א' וציר א' ומ"נ אי עדיין נק' נער

וּכְנֻגָּדָם בְּהַדְלֹת הַב' וְצִיר הַב' וּמ"נ הַב' אֵז נִק' נַעֲרָה וּע"כ צָרִיכִין אָנוּ תַּחֲלָה לְבָאָר פֶּל עֵנְנֵי זֶה וּכְזֶה יוֹבֵן מְצִיאֹתָן אִיךָ הֵם וְגַם יוֹבֵן זְמַנּוֹ אִימְתִי הוּא וְאֵז תְּבִיֵן זְמַן הַנִּקְרָא נַעֲר וְזְמַן הַנִּקְרָא נַעֲרָה.

וְנִתְחִיל לְבָאָר עֵנְנֵי דְלִתּוֹת וְצִירֵינּוּ וּמ"נ אֱלוֹ מָה עֵנְנֵינָם דַּע פִּי מְצִינוּ בְּזוֹהַר ב' פִּינוּיִם אֱלוֹ בַמַּל' וְהֵם צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וּבִיאוּרָם הוּא הַנִּקְוֹדוֹת יְסוּד שֶׁל הַמַּל' נִק' צִיּוֹן וּכַמ"ש בַּאֲד"ר פִּי צִיּוֹן בְּנוֹק' כְּבֵית רַחֵם לְאִיתְמָא וְאֶמְנָם נִקְוֹדוֹת מְלָכוֹת שְׁבִנוּק' הוּא יְרוּשָׁלַיִם וְעֵנְנֵי צִיּוֹר ב' בַּחִי' אֱלוֹ בְּאִשָּׁה הֵם פֶּךָ דְכַמוֹ שְׁבִנוּקָר יֵשׁ יְסוּד וּמְלָכוֹת וְהֵם אֲבָר רֹאשׁ הַגְּוִיָּה הוּא יְסוּד וּבְרֹאשׁוֹ הַעֲטָרָה כְּמִין חוּמָה בְּשָׂר גְּבוּהָ וְהוּא בַחִי' הַמַּל' שְׁבִנוּקָר פֶּךָ בְּאִשָּׁה יֵשׁ חֲדָר א' לְפָנָי אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ הוּא הַרְחָם וְחֲדָר זֶה נִק' יְסוּד שְׁלָהּ וּבְתוֹף חֲדָר זֶה יֵשׁ חוּמַת בְּשָׂר גְּבוּהָ נִק' בְּשָׂר שְׁיִפּוּלֵי מַעֲיִים וְהוּא בְּשָׂר בּוֹלֵט בְּאֶמְצַע בֵּין ב' הִרְכִיִּים בְּפִתַח הַיְסוּד וְזֶהוּ הַמַּל' שְׁבִנוּק' נִמְצָא פִּי בַחִי' הַמַּל' שְׁבִנוּקָה אֵינָה בַחִי' גְּמוּרָה כְּשֶׁאָר הֵטִיס שְׁבָה שְׁהֵם בְּחִינָה גְּמוּרָה מִן הַפֶּתֶר עַד הַיְסוּד שְׁבָה כְּדִמְיוֹן זָכָר מִמֶּשׁ אֲבָל הַמַּל' שְׁבָה אֵינָה רַק הָאָרָה מוּעָט' כֹּל שֶׁהוּא כְּמוֹ זֶה בְּאוֹתוֹ הַבְּשָׂר הָעֵב הַבּוֹלֵט וְעוֹמֵד שָׁם כַּנ"ל.

וְהַטַּעַם הוּא לְפִי שְׁכָל בַּחִי' הַנִּקְבָּה נִקִּי מַל' אַחַר שְׁכָל עֲצַמ' הִיא מַל' אֵין צִוְרָף לְהִי' בְּהַ בַּחִי' מְלָכוֹת (לֹא הִיְתָה הַמַּל') שְׁבָה בַּחִי' גְּמוּרָה וְאֶמְנָם מָה שֶׁהִצְרִיף לְהִיּוֹת בְּהַ בַּחִי' מַל' אַעפ"י שְׁאֵינוֹ רַק דְרָף רָמָז כַּנ"ל הִנֵּה כ"ז הִנֵּה לְצִוְרָף גְּדוּל וְנִרְמָזוּ בְּדַבְרֵי רַז"ל בְּאֶמְרָם פִּי ד' דְּבָרִים צָרִיכִים חוּתָם תוֹף חוּתָם וְסִימָנָם חִבִּי"ת וְהֵם חֲלָב בְּשָׂר יֵין תְּכֵלֶת וּנְבָאָר בַּחִי' יֵין שֶׁהוּא א' מִהֵם וְלָמָּה צָרִיף חוּתָם בְּתוֹף חוּתָם וּמָה עֵנְנֵי ב' חוּתָמוֹת אֱלוֹ וְהַעֲנֵנֵי פִי הֵינֵן הֵם בַּחִי' הַג"ג שְׁבִיִּסוּד נוֹק' כַּנ"ל עֵנְנֵי הֵם הַמַּל' שְׁבָה וְהֵם נִקְרָא מִנְצַפ"ךְ וְנוֹדַע פִּי כֹּל חִיצוֹנִים וּקְלִיפוֹת חִיּוּתָם מִשְׁמָרֵי יֵין הַעֲלִיּוֹן וְהִנֵּה הֵם עוֹמְדִים תַּחַת הַנוֹק' כַּנ"ל עֵנְנֵי בְּסוֹ רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מְנַת וְאֵינָן נִאֲחָזִין אֲלָא בְּסִיּוּמָה וּבְתַחֲתִיתָהּ וּבְהִיּוֹת אֱלוֹ הַג"ג הַנִּק' יֵין הַמְּשׁוּמָר תוֹף הַיְסוּד שֶׁל הַנוֹק' בַּב' חוּתָמוֹת חִב"ח אֵז הֵם נִקְרָא יֵין הַמְּשַׁמֵּחַ שֶׁהוּא בַּחִי' הַג"ג בְּהִיּוֹתוֹ מְמוֹתָקוֹת וְלִפְעָמִים אוֹתָן הַג"ג מְתַהַפְּכִים מִן יֵין לְדָם שְׁהֵם דִּינֵי גְּמוּרִים וְאֵז נַעֲשִׂית דָּם גְּדוֹת וּבְצִאָתָם לְחוּץ יוֹנְקִים מִהֵם הַחִיצוֹנִים הַדָּם גְּדוֹת זֶה וְלִמְטָה ית' פִּי הַג"ג הֵם עֲצָמֵי נַעֲשִׂים דָּם וְהַחוּתָם נִק' גְּדוֹת וְזֶהוּ דָּם גְּדָה וְהֵבֵן זֶה גַם ית' לְמִטָּה פִּי ב' מִינֵי דָמִים הֵם אֱלוֹ הַג"ג וּכ"א כְּלוּל מֵה' וְה' מִהֵם נִק' ה' דָּמִים טְמֵאִים וְה' מִהֵם נִק' ה' דָּמִים טְהוֹרִים לְכֵן הַג"ג הַנִּק' יֵין שְׁלִפְעָמִים נַעֲשִׂים דָּם וְיוֹנְקִים מִמֶּנּוּ הַחִיצוֹנִים צָרִיכִין שְׁיִמּוֹר חִב"ח אֵף ה"ח הַנִּק' מִיָּם אֵין אֲחִיזָה אֶל הַחִיצוֹנִים בְּהֵן וְלְכֵן א"צ שְׁיִמּוֹר וְאֶמְנָם עֵנְנֵי ב' חוּתָמוֹת אֱלוֹ הֵם בַּחִי' יְסוּד וּמַל' שְׁבִנוּקָה בְּנוֹק' פִּי הַג"ג שְׁהֵם יֵין מְשׁוּמָרִים תוֹף הַיְסוּד הַנִּק' חוּתָם וּע"ג הַיְסוּד יֵשׁ חוּתָם ב' וְהוּא בַמַּל' וּע"י ב' חוּתָמוֹת אֱלוֹ אֵין שְׁלִיטָה לְחִיצוֹנִים לִינֵק מִן הֵינֵן הַפְּנִימִים הַהוּא וְהִנֵּה חוּתָם אוֹתִיּוֹת חוּמַת פִּי הֵם כְּדִמְיוֹן חוּמַת הָעִיר הַמְּשֻׁמָּר בְּגִי הָעִיר מִפְּחַד הָאוֹיְבִים הַסּוֹבְבִים מְחוּץ לְעִיר נִמְצָא שְׁחוּתָם בִּיְסוּד וְחוּתָם בְּמַלְי שְׁבִנוּקָה נִרְמָזוּ שְׁנֵיהֶן בְּכַסּוּק חוּמַת בַּת צִיּוֹן וְכו' וּכְתִיב עַל חוּמַתֵּיהֶן יְרוּשָׁלַיִם שְׁהֵם יְסוּד הַנִּק' צִיּוֹן וּמְלָכוֹת שְׁבָה וְהַנִּקְרָא יְרוּשָׁלַיִם גַּם חוּתָם אוֹתִיּוֹת תַּחוּ"ם לּוֹמֵר ע"כ תַּחוּ הַקְּדוּשָׁה וּמִשָּׁם וְהִלָּא הֵם הַקְּלִיפּוֹת וְהֵם עֲצָמֵי אִסּוּר יְצִיאַת חוּץ לְתַחוּם בְּשַׁבָּת שֶׁהוּא מְקוֹם הַחִיצוֹנִים שְׁהֵם חוּץ לְתַחוּם הַחִיצוֹן שֶׁהִיא מְלָכוֹת שְׁבִנוּק' גַּם מְלַת חוּתָם מַל' דְּבָר הַנְּחַתָּם בַּמ"א וְנִשְׁאָר צוּרְתוֹ וְהוּא פִּי הִנֵּה הַיְסוּד נִקְרָא חוּתָם לְפִי שְׁכָבָר נַת"ל פִּי שְׁיַעֲוֹר אֲוֹרָף יְסוּד ז"א נִגְדָּה קוֹ אֶמְצָעֵי דְנִק' הַעוֹמְדָת כַּנְּגִדוֹ מְאֻחֻרֵיּוֹ הוּא עַד סִיּוּם הַת"ת שְׁבָה

וא"כ נמצא שכל שאר הספי' שבנקבה פולם מכוננת נגד נה"י דז"א ויש להם על מה שישמכו אמנם היסוד והמלכות שבה אין להם בז"א מקום על מה שישמכו ואמנם עיקר עשי' היסוד שבה לא נעשה כשאר ספי' שבה שנעשו מפח הארת ז"א בה אלא נעשה מפח הפאת ה"ג בדרך מן הת"ת עד היסוד דרך ירידה והאירו שם ונחתם ואתגלפו הארתם שם ומפח הארתם נעשה היסוד בזה וע"כ נק' היסוד שלה חותם פי אינו אלא חותם הנחתם מן הגבורות שהאירו שם בהפאתם גם המל' שבה נק' חותם שהרי הארה שבה אינה אלא מהארת חותם היסוד וזה ענין אמרו חב"ח כי החותם החיצון שהוא המל' נמשכה ונעשית מהארת חותם פנימי שהוא יסוד שבה גם מלת חותם אותיות חמו"ת והענין כי הנוק' היא בת אימא עילאה והיא אשת ז"א הנק' חתן הפלה הזאת נמצא כי אימא עילאה היא חמות של ז"א ולפי שכן החמות נמשך ג' אהי"ה במל' שבנוק' נק' חותם אותיות חמות גם מלת חותם כמ"ש בע"ה איך חותם זה של המלכות נמשך מג' לבושי נה"י דאימא שהם ג' אהי"ה דיודין דאלפין דההי"ן שהם ג' חותם ע"ה והנה בהזדווג ז"א נק' חתן וכלה והענין כי הנה חיבור הנזכר והנוק' הוא התחברות יסוד שלו ביסוד שלה והנה יסוד שלה היא הארת ג' אהי"ה הנ"ל ועם פללות שלשתן ג' חת"ן להורות כי הוא התחבר ביסוד שלה כי זהו עיקר הנשואין שהוא לצורך זיווג ואז הנקבה נק' פלה יען היא מעלה ה"ג מ"ן שלה והן מנצפ"ך ה' אותיות והם אות ה' של פלה וכל גבור פלולה מי' הם נ' שהם אותיות כ"ל מן פלה והנה נת"ל שה"ג נק' יין המשומר בהיותן תוך החותם הנה משומרות וכשיש עוונות למטה ה"ג נעשים ד"ם והחותם נהפך לגדות שהם אלו הלבושין של ג' אהי"ה עצמן שהם ג' תנ"ד וזהו ענין הפסוק פמי נדת דותה תטמא.

ואחר שבארנו מי הם הנק' חב"ח וביארנו שהם יסוד ומלכות שבנוק' נבאר עתה מה ענין חותמות אלו שם ונתחיל לבאר החותם הא' הפנימיות שהוא היסוד הנה כמו שיש בחומת העיר דלתות וצירין לסגור פתח החומה פן בחומת הנקבה שהוא חותם הנק' יסוד יש בו דלתו וב' צירים לסגור לב' דלתו' כי כל דלת יש לה ציר כמו שכת' לעיל כמו שאמרו רז"ל כשם שיש דלתות וכו' כך יש דלתות באשה שנאמר כי לא סגר דלתי בטני וכשם כו' כך יש דלתות באשה שנאמר כי נהפכו עליה צירים ונבאר עתה ענין דלת א' וציר א' ומנהיג יובן השנית הנה נודע שבעת הזיווג האיש מזריע טפת לוכן בתוך יסוד הנקבה והיא מקבלת שם והיא ג"כ מזרעת טפת אודם שהם מ"נ והפל נשאר שם ברחם שלה ושם מצטיירת אותה הטפה בהמשך זמן העיבור ואח"כ נפתחין הדלתות והולד נוצר ויוצא לחוץ והנה צריך שיהיה באשה בחי' דלתות בה לסגורם ולעכב הולד בפנים שלא יצא לחוץ עד שיגמור להצטייר לגמרי וגם צריך שיהיה בה פח המצטייר את צורת הולד והנה נודע הנז' בס"י כי האותיות דומות לאבנים וכמ"ש ג' אבנים בונות ששה בתים וכו' כי כל בגין גוף הולד אינו נעשה אלא ע"י כ"ב אותיות א"ב והם השאור של העיסה של הולד והנה בדכורא יש כ"ב אתוויין וכולן נרשמו ונחתמו ביסוד שלו וכמ"ש בזוהר בפ' וישכב ויש כ"ב וכאשר הטפה יוצאה משם יוצאת פלולה מכ"ב שבביסוד שלו וכן בכ"ב שבנוק' נרשמיין ונחתמיין ביסוד שלה וכאשר טפת הנזכר נכנסה שם היא מתעכבת שם ומצטיירת בכח כ"ב אתוויין שלו והנה מאלו כ"ב אתוויין שבביסוד דנוק' נעשית דלת א' וציר א' והוא אות ד' א' אשר יש בו אותו העוקץ פמין יוד מאחוריו בין

ב' הקוים והנוין שלה פדמיון ציר בדלת פנה והי' שפין ב' הנוין הוא הציר וב' ווי"ן הם הדלת וחבור הכל נק' דלת א' שהוא גי' כ"ב י' אָחַד וב' נוין הרי שכ"ב אַתְּנוּן שְׁבִיסוּד שְׁלָה נְצַטְטִירוּ בְּבַחֲי' דְלַת א' וְצִיר שְׁלָה שְׁהִיא הִי' שְׁפָאֲמַצֵּעַ ב' ווי"ן שְׁעַל הִי' הַזוּ הַדּוּמָה לְצִיר שְׁעֲלִיָּה סוּכְבִין הַב' נוין שְׁהִם בַּחֲי' הַדְּלַת.

ואמנם נבאר טעם למה נק' ציר והענין כי ציר גי' ש' של שדי שהוא היסוד של הנקבה הנק' שדי ובש' זו יש בה ג' נוין שיהם חג"ת הנרשמים ביסוד ונמשכו אליה שם מן האורות העליונים חג"ת שיהם ג' ווי"ן וז"ס באר חפרוה שרים פרוה נדיבי עם שהוא בחי' היסוד שבנוק' המעלה מ"נ והיא באר של מרים שנאמר עלי באר כי היסוד הוא איננו בולט כמו בזכר אמנם הוא שקוע בחפירה כמין באר המעלה מים מתפא לעילא וביאר ענינו ואמר כי היסוד באר חפרוה שרים פרוה נדיבי עם שיהם האבות הנק' נדיבים והם חג"ת שחקקו חותמם והם חג"ת שביסוד והיא ש' של שד"י וזש"ה והיה שדי בצירף כי שם שדי נעשה מהצירים שביסוד שהן גי' ש' של שדי וזו הִי' הוא הציר נמשך מן אותיות י"ד העליונים שיהם חג"ת יד גדולה יד חזקה יד הרמה וזהו שד"י ש' י"ד וזהו פי' משארז"ל יצחק מיעף באצבע והבן זה גם זה שאמר הכתוב מקדש ה' כוננו ידיו ר"ל כי הידים העליונים שיהם האבות כוננו ותקנו בחי' המקדש של אדני שהיא הנקבה נודע כי ציון שהיא יסוד הנוק' נק' קיק וזש"ה שמרני מידי פ"ח יקשו לי כי הודעתיה בפרשת בראשית כי מ"ד הוא שם מ"ב דכורא שהוא פשוט ומלא ומלא דמלא דהוי"ה שם מ"ב אַתְּנוּן ואין להטפה היורדת מלמעלה שאין ב' טיפין עולין מלמטה והם ב' שמות שיהם גי' פ"ד והם בחי' המ"ן והם נתונים תוך הדלת הנ"ל והציר הנעשה מן הידי' העליוני' והנה פ"ד וד' הם פ"ח הנעשים מן הידים העליונים וכאשר אוחזים בהם הקליפה נק' ידי פ"ח וזהו שמרני מידי פ"ח והנה נת' ענין הדלת והציר שיהם כ"ב אותיות הנרשמים ביסוד שלה ובתוך דלת וציר זה יש המ"נ עצמן והם ה' אותיות הפולות מנצפ"ך שבא"ב שיהם ה"ג שבנוק' שיורדת ביסוד שבה נרשמות שם ואלו האותיות דמנצפ"ך הם המ"נ שהיא מעלה נגד המ"ד של הזכר שנמשכין לה מן הזכר ואח"כ כאשר מצטייר צורת הולד היא ע"י הכ"ב אַתְּנוּן האחרים שיהם הדלת והציר הנ"ל והרי נת' דלת א' וציר א' ומנצפ"ך א' שפחינתן הם פלי א' עם המ"נ שבו וכ"ז נמשך לה בתחלה שפאשר היא היתה נתקנה בה פרוה נמשכו בה בחי' המוחין שבה נמשכו בה ה"ג וכ"ז היה נמשך אליה ע"י ז"א עצמו כי ע"כ היתה דבוקה עמו אב"א כדי לקבל מוחין דילה והאורותיה ע"י ואז היו האורות עוברת אליה דרך מחיצות ז"א וע"כ היו דינים ואותו הדלת והציר והמנצפ"ך שקבלה ע"י ביסוד שלה היה דינים והיא נק' בחי' ירושלים שהי' דינים אח"כ ננסרה והוא שנסתלקו בה"י דאימא והמוחין מן ז"א ויצאו מראשו ונכנסו בנה"י דאימא עם המוחין בראש הנקבה העומדת באחורי ז"א ואז אין האורות והמוחין שלה נמשכין דרך הז"א אלא מאימא עילאה עצמה וע"כ ננסרת ונפרדת מאחורי הז"א והנה עתה מקבלת מוחין שלה פעם ב' בהארה עצומה לאין קץ יותר מבראשונה כי בתחלה היה תמצית האור ועתה לוקחים המוחין עצמם, ואז נגמרה לתמן וחזרת ליקח הכ"ב אותיות הב' ע"י אימא ונעשים ביסוד שלה ציר ב' ודלת ב' ומקבלת מנצפ"ך ב' שיהם מ"נ שניים שכ"ז הם בחי' נמתקות מאוד ואלו הב' שלוקחים ע"י אימא נק' ציון שיהם רחמים ונהרי עתה נשלמו בה ב' דלתות וב' צירין וב' מנצפ"ך שיהם כ"ז אותיות שקבלה ע"י ז"א וכ"ז

אותיות שקבלה ע"י אימא עילא' והנה כאשר תחבר ב' דלתות פנה מ יהיה צורת מ סתומה של פסוק למרבה המשנה כי ע"י ב' דלתות אלו נסתם היסוד שלה ונעשים מ סתומה והולך בתוכה הנעשה מן המ"ד ומ"נ ואז נק' גן נעול מענין חתום כי המ"נ סגורים וחתומים תוך דלתות אלו הנעשים מ סתומה ולפי שאלו דלתות הם כ"ב אפונן אשר שם אשר מה' מצטייר הולך לכן אין ציור צורת הולך נגמר עד מ' יום שמצטייר בכח ב' דלתות אלו שהם מ סתומה וכאשר בא זמן הלידה אלו ב' דלתות נפתחין ויוצא הולך מתוכם מצניר נמצא כי ב' הדלתות והצירין הם צורת מ סתומה ואמנם ענין ב' מנצפ"ך שהם המ"נ הם בחי' י' דמים שיש ביסוד דנוק' ה' טהורים וה' טמאים כנו' בגמרא והמנצפ"ך הא' שלקח' ע"י ז"א שהיה דינים מהן נעשו ה' דמים טמאים ע"ד הג"ל והמנצפ"ך ב' שלקחה מאימא הם גבורות ממותקות והם דמי' טהורים והם בחי' ציון וירושלים פנ"ל והנה אלו המנצפ"ך הם גבורות שלקחם מבינה פנודע שמשם נמשכין והיא נק' חמות ז"ס חותם פנ"ל והנה נודע כי נה"י דבינה שבה נתונ' המוחין דז"א הם ג' אה"ה דיודי"ן בנצח דההין בהוד דאלפין ביסוד ושלשתן גי' תנ"ה והוא גי' חותם ונהו בחי' המל' שבנוק' שהוא החותם הציצון שכל עיקרו הוא מלבושי נה"י דאימא והנה בתחלה כאשר עדיין לא נעשה ביסוד שלה רק דלת א' וציר א' ומנצפ"ך א' ע"י הז"א אז הנקבה נק' נער חסר ה' כי נער גי' ש"ף דינים וזה מנצפ"ך הא' הם דינים פנ"ל ועתה שלקחה אלו המנצפ"ך הב' שהוא אחר שנגסרה אז ניתוסף ה' דנערה בה וה' זו רומזת על האותיות מנצפ"ך הב' שהם יותר רחמים וגבורות ממנותקות והנה מה שלקחה עתה בזמן הנעירות שהוא זמן הנסיר' הם דלת א' והם ה' אותיות מנצפ"ך הרי הם ו' אותיות ואלו הם ו' חדשים של זמן הנעירות הבחי' הז' היא אחר שנגסרה ולקחה ו' בחי' הג"ל שהם דלת א' וה' אותיות מנצפ"ך אחרים בו' חדשי נערו' ואח"כ חוזרת עמו פכ"פ ואז ראוי לזיווג גמור ואז היא תורה שבע"פ שמתחברת עם הז"א פכ"פ הנק' תורה שכתב ואז היא נקראת בוגרת גי' תורה להורות על מה שכתבתי.

מ"ק הנה לעיל ביארנו סוד החותם ונבאר עוד כי החותם הוא בידים ושאר הציורופים כמו חתום תחום הוא בסוד וחותם הוא בידים דז"א שהם בת"ת שלו הנק' אמת וחותם של הקב"ה הוא אמת שהוא המכריע בין חו"ב ובין חו"ג ובין נו"ה לכן נק' חותם שבו נחתמים כל שאר המדות והוא המבריח מן הקצה אל הקצה א' ראשונה לאותיות מ' אמצעי' ת' אחרונה כי הוא חותם שלם הרי חותם בידים שלו דהיינו שלישי הת"ת ואימא נק' חמות כנו' בזוהר שממנה יוצאים הה"ג שהם ה' נקודין דפיתוחי חותם של עולם נוק' הוי משם שהיא נחתמת מהנזכר והיא שוקעת פעין חותם כי הנזכר בולט וא"כ יסוד אימא הוא חותם והמל' חומת כי היא חומת הציצונה וגם היא תחום שהיא סוף התחום הרי חותם בידים שלו ועוד יש לאימא ביסוד שלה דדים דבהמה כי משם יונקים הבנים כשהיא למטה וכשעולה בחג"ת דאימא אז יונקים משדעים עליונים אבל כשאין עולים יונקים מאלו הרי חותם במקום דדי בהמה ועוד אפשר דבכתר רחל היא תחום כי בכאן אינן ואנ"י כי אינן בכתר' ואנ"י ביסודה כי שם היא במקום שהו' נזכר מזכ' לנק' שתנוכ' לומר אני הוא ולא הזכ' הרי החותם במקום דדים ועוד אפשר שבכחל עצמה בידים שלה הוא חותם דשם הוי סיום יסוד שלו כנגד שדעים שלה והיא חותם אות ברית פנודע הרי חותם בידים דרחל ושאר הציורופים הם ביסוד רחל עצמה הפל ברחל: פרק ט דע דנוק'

דז"א היא אַחורי ז"א מְכַנֵּד חֲזָה וּלְמַעַה והת"ת דז"א נְחַלֵּק לג' שְׁלִישִׁים שְׁלִישׁ הָעֲלִיּוֹן
עַד הַחֲזָהוּב"ש מִן הַחֲזָה עַד סוּף הַת"ת נִמְצָא כִּי שְׁיַעוּר כְּתֵר הַנּוֹק' הַעוֹמֵד אַחֲרֵי ת"ת
שְׁלוֹ הֵיא ב"ש דת"ת דז"א וְאֵלוּ הַב"ש לְנוֹקְחָתָם מִגּוֹף ת"ת דז"א וְהֵינָה הַחֶסֶד הַמְתַּפְּשֵׁט
בַּת"ת דז"א פְּנוּדָע הֵינָה הוּא נְחַלֵּק לג' שְׁלִישִׁים וְחֶסֶד גִּי' ע"ב וְכִשְׁתַּחֲלַקְהוּ לג' חֲלָקִים
יְהִינָה כָּל חֲלָק כ"ד וְאֵלוּ ב' חֲלָקִים תַּחְתּוֹנִים הֵם גִּי' כ"ד כ"ד וְזֶהוּ וְשִׁמְתִי כְּדָכַד שְׁמִשׁוּתִיָּהּ
כִּי בְּעַת הַחֲנוּכָּה נִיטְלָה מִמֶּנָּה ב' אִוְרוֹת הִלְלוּ כִּי כָּל חֶסֶד הוּא אִוֵּר דְּיוֹם רֵאשׁוֹן פְּנוּדָע
וּב"פ אִוֵּר גִּי' בִּי"ת ע"ה וְזִשְׁאֲרוֹ"ל מְשַׁחֲרֵב בַּהֲמ"ק אֲסוּר לְשַׁחֲוֵק כִּי בִּי"ת הֵם ב' אִוְרוֹת
אֵלוּ וְגַם שְׁחו"ק גִּי' ב' אִוֵּר אֵלוּ וְלַעֲתִיד יִחְזִירָם לָהּ וְזֶהוּ וְשִׁמְתִי כ"ד כ"ד וְנוּדָע כִּי הַת"ת
נִק' שְׁמֵשׁ וְכֵן כְּלָלוֹת ז"א כְּלוּ נִק' שְׁמֵשׁ נִמְצָא כִּי ב"ש ת"ת דז"א שְׁלֹקְחָם לְכַתֵּר שְׁלָה
הֵם ב"ש הַשְּׁמֵשׁ וְז"ש שְׁמִשׁוּתִיָּהּ ר"ל ב"ש שְׁמֵשׁ וְזֶהוּ הַכ"ד הֵם כ"ד סְפָרֵי אִוְרֵיָּתָא
וְזִש"ה בְּרַבְּקָה וְתַמְלָא פְּדָה וְתַעֲל כ"ד ה' כִּי הַנְּקֵבָה נִק' ה' וְזֶהוּ כַד"ה שֶׁהוּא הַכְּתֵר שְׁלָה
וְז"ס עֲנִיָּן כ"ד אוֹתִיּוֹת דְּבִשְׁכַּמְל"ו כְּנֹז' בְּזוֹהַר וְלִפִּי שְׁאִינָה לִוְקָחָה בְּכַתֵּר שְׁלָה רַק ב' כ"ד
אֵלוּ חֶסֶד מִמֶּנָּה כ"ד הַג' הָעֲלִיּוֹן לְכֵן נִק' ד"ך וְעֵינִיָּה וְהֵינָה כ"ד הוּא מִגּוֹף הַת"ת עֲצָמוֹ
דז"א אֲמָנָם מִהָאוֹר עֲצָמוֹ שֶׁהוּא חֶסֶד הַמְתַּפְּשֵׁט בְּתוֹכָהּ אֵינָה לִוְקָחָה רַק חֲצִי שְׁלִישׁ אִוֵּר
לְבַד נִמְצָא כִּי הַכְּתֵר שְׁלָה גְדוֹל וְהָאוֹר שְׁבַתוֹכְךָ מוֹעֵט מְאוּד וְאַף גַּם זֶה דְּהָאוֹר אֵינֹו עֲצָמוֹת
הָאוֹר רַק הָאֲרָתוֹ בְּעֵבֶר דְּרָךְ מְחִיצוֹת גּוֹפוֹ דז"א אֲמָנָם כְּתֵר ז"א אֵינֹו כֵּן כִּי גּוֹפוֹ הוּא
ש"א אַחֲרוֹן דַּת"ת בִּינָה וְאוֹרוֹ ג"כ הוּא כָּל הָאוֹר אֲשֶׁר שָׁם כְּמוֹ שֶׁהוּא וְכַמ"ש בְּמִקּוֹמוֹ
וְכִינֵן שְׁפָן ג"כ הִיָּה הַפְּרֵשׁ אַחַר בֵּין ז"א לְנוֹק' בְּעֵנִיָּן מוֹחַ הַג' הַנִּק' דַּעַת כִּי הֵינָה הַנְּקֵבָה
דַּעַתָּה קִלָּה וְאֵין בָּהּ בְּרֵאשִׁיָּה אֲלָא ב' מוֹחִין שֶׁהֵם חו"ב אֲף מוֹחַ הַג' שֶׁהוּא דַּעַת אֵין בָּהּ
רַק עֵיטְרָא דְּגִבּוּרָה בְּלַבַּד וְאַף זֶה הַעֵיטְרָא אֵינָה בְּרֵאשִׁי תַּחַת חו"ב שְׁבָה פְּאֲשֶׁר הוּא בַּז"א
אֲלָא הֵם בְּגוֹפָא בּו"ק שְׁלָה וְהֵם בְּאֲמָצַע בְּמִקּוֹם הַב' כְּתִיפּוֹת שְׁלָה בְּאֲמָצַעַן תַּחַת הַגְּרוֹן
בְּשְׁלִישׁ הָעֲלִיּוֹן דַּת"ת שְׁבָה בֵּין הַכְּתִיפִיִּים שֶׁהוּא לְמַעְלָה מַחֲזו' שְׁלָה וְז"ס קֶשֶׁר יוֹד דַּתְּפִילִין
דִּיד כַּמ"ש בְּמִקּוֹמוֹ וְזֶה הַעֵיטְרָא דְּגִבּוּרָה שֶׁהוּא שָׁם בְּשְׁלִישׁ הָעֲלִיּוֹן דַּת"ת שְׁבוּ זֶה הִי' בַּחֲזִי'
מוֹחַ הַדַּעַת שְׁלָה וְאֵינֹו לְמַעְלָה בְּרֵאשׁ אֲצֵל חו"ב שֶׁהֵם ב' מוֹחִין הָאֲחֵרִים וְטַעַם הַדְּבָר הוּא
לִפִּי כִּי כָּל הַמּוֹחִין בֵּין מוֹחִין דְּזָכָר בֵּין מוֹחִין דְּנֹקָה כְּלוּם הֵן בְּאִי' מִזִּיּוּג או"א שְׁמִמְשִׁיכִין
מִמּוֹחִין שְׁלָהֶם בַּחֲזִי טַפּוֹת מַג' מוֹחִי אֲבָא וּמַג' מוֹחִי אֵימָא וְאֲמָנָם הַטַּפּוֹת שֶׁל הַמּוֹחִין
דַּחו"ב הֵם נִמְשָׁכִין מִן הַמּוֹחִין עֲצָמָן דַּחו"א שֶׁהֵם חו"ב שְׁלָהֶם אֲמָנָם טַפּוֹת מוֹחַ הַדַּעַת אֵין
מִמְשִׁיכִין אוֹתוֹ מִמּוֹחַ הַדַּעַת הָעֲלִיּוֹן שְׁבִין חו"ב שְׁלָהֶם רַק מִן הַחו"ג הַמְתַּפְּשֵׁטִין בּו"ק
דַּחו"א ע"ד שְׁמִתְּפִשְׁטִין בְּגוֹפֵי זו"נ לְכֵן כִּינֵן שֶׁהַדַּעַת זֶה שֶׁל הַנְּקֵבָה אֵינֹו נִמְשָׁךְ אֲלָא
מִבְּחִי' הַג' הַמְתַּפְּשֵׁטוֹת בּו"ק דְּאֵימָא לְכֵן ג"כ בְּנוֹק' דז"א מוֹחַ הַדַּעַת שְׁלָה שְׁנִמְשָׁךְ מִשָּׁם
יָרַד לְמַטָּה בְּשְׁלִישׁ עֲלִיּוֹן דַּת"ת שְׁלָה וְאֵלוּ הַכְּתֵר שְׁלָה הִיָּה בָּהּ אִוֵּר גְּדוֹל אַע"פ שֶׁהַדַּעַת
שְׁלָה הֵיא מְגִבּוּרוֹת דו"ק דְּאֵימָא הִיָּה נִשְׁאָר לְמַעְלָה בְּרֵאשׁ שְׁלָה תַּחַת חו"ב שְׁלָה אֲמָנָם
כִּינֵן שְׁאוֹרוֹ מוֹעֵט מְאוּד בְּעֵרְךָ גּוֹף שֶׁל כְּתֵר כַּנ"ל שֶׁהַגּוֹף ב"ש וְהָאוֹר חֲצִי שְׁלִישׁ לְכֵן אֵין
כַּח כְּתֵר שְׁלָה לְהַעֲלוֹת הַדַּעַת הַעוֹמֵד לְמַטָּה כְּנִגְדּוֹ בְּקוֹ אֲמָצַעִי וְלְהַעֲלוֹתוֹ עַד הָרֵאשׁ תַּחַת
הַכְּתֵר סְמוּךְ לוֹ מִשְׁא"כ בַּז"א שְׁאוֹר שֶׁל כְּתֵר שְׁלוֹ גְדוֹל לְכֵן יֵשׁ כַּח בּוֹ לְהַעֲלוֹת הַדַּעַת
שְׁלוֹ לְמַעְלָה תַּחַת חו"ב שְׁבוּ וְהִרִי נַת' הַהַפְּרֵשׁ שִׁישׁ בֵּין כְּתֵר דז"א לְכַתֵּר דְּנֹקָה וְהַהַפְּרֵשׁ
שִׁישׁ בֵּין דַּעַת ז"א לְדַעַת דְּנֹקָה וְהֵיא גוֹרָם לְחִבְרֹו כַּנ"ל אֲמָנָם טַעַם לְמַה כְּתֵר הַמְלָכוֹת
אֵינֹו מִתְחִיל אֲלָא מְחֲזָה דז"א הוּא לִפִּי שְׁשָׁם הוּא סִיּוּם הַיְסוּד דְּאֵימָא שְׁבַתוֹף ת"ת דז"א

ושם יוצאין החו"ג מגולין באורות נודע פי פרצוף המל' אינו יוצאת רק מהארת דגבורות דאימא ובהיותן מכוסות למעלה בתוך ב' מחיצות א' יסוד אימא וא' ת"ת דז"א אינה יכולה לקבל אורות ה"ג הפנימים ולא היתה נבנית כלל אף עתה שאין שם רק מחיצה א' לבד שהוא ת"ת דז"א פבר יכולין ה"ג להאיר בחוץ ולבנות פרצוף נוק'.

נדע פי פאשר חטא אדה"ר אז גרם שיסוד אימ' שבתוך ת"ת דז"א אפר בתוכו מן הדעת ומשנה למטה כמו הדעת של הנקבה והתיש פחו פנקב' וירד מדה א' ומה שהיה מתחלה מסתיים יסוד אימא בשליש עליון דת"ת דז"א הוא מסתיים עתה בסוף שלישי עליון של היסוד שבו ונמצא שדעת הזכר המלונבש בראשית בתחלה יסוד אימא הוא עתה בשליש עליון ת"ת דז"א כמו דעת הנקבה פנ"ל ועתה רחל שהיא נוק' דז"א אין הדעת שלה מתחיל אלא למטה מן השליש עליון דיסוד ז"א פי שם כולה יסוד אימא וע"כ אין יכולת לבנות פרצוף דרחל שהוא הנוק' כלל ועיקר פי אין לה שום מקום להתפשט ואינה נבנית כלל כנז' בדרוש חטא אדה"ר והנה פיון שאין מקום באצילות לסבול אנה התפשטות גופא לכן יורדים רגליה בבריאה וזהו ענין רגליה יורדות מנת שגרם אדה"ר בחטאו ואמנם פאשר חזרו ז"נ רחל להזדונג אחר חטא אדה"ר הנה באופן זה ושרחל הנוצרה לעלות במקום לאה העומדת עתה אחר חטא למטה בשליש א' דת"ת ז"א שהוא מן החזנה עד סיום שלישי עליון דיסוד שבו ולהיות פי לאה אף אחר החטא אף ע"פ שירדה ממקומה עכ"ז נשארה באצילות וע"כ לקחה בחי' המ"נ הצריכין לה אמנם רחל שירדה בבריאה לא הנה בה מ"נ ועתה בעלותה אל מקום לאה הוא בהכרח שתקח המ"נ של לאה ותזדונג עם ז"א.

נדע שפאשר ירד דעת דז"א למטה בשליש עליון דת"ת אז המקום הוא שם רחב פנודע ואז ה"ג מתחלת יוצאת קודם ה"ח וכן מתפשטות בו"ק ז"א וכיון שזה התקוין לא הנה בז"א שיתפשטו ה"ח בו"ק לכן גם הה"ג שנתנו בלאה לא נתפשטו בו"ק אמנם תיכף ירדו ביסוד שלה והיו שם בבחי' מ"נ שבה וה"ח שלקחם הם מתפשטים בו"ק משא"כ לאה ורחל בהיותן במקומן האמיתי קודם החטא שאז ה"ג שלהם מתפשטות בו"ק ע"ד התפשטות ה"ח בזכר בו"ק ואלו הה"ג הם שלוקחים רחל בהלונאה מן בחי' לאה פנ"ל ועליהן מזדונגת עם ז"א בעלה ומעלה מזל פנגדו והז"א נותן בה בחי' פי גבורות ובגיש המגולים בבחי' מ"ד ויצא משם בחי' קין ואח"כ ירדו שאר ה"ג במקום שהיו הראשונים בז"א ואז גם ה"ח שהיו מתפשטות בו"ק לאה ירדו למטה ביסוד שלה ואז לוקחת רחל בהלונאה וחרו והעלום בבחי' מ"נ ויצא משם הבל כלול ממ"נ ומ"ד פנ"ל ואח"כ חזרו ונזדונגו ואז ה"ח נתפשטו בז"א ומהם בחי' מ"ד ואז לא יש לא ברחל ולא בלאה מ"נ אמנם המ"נ שהיא מעלה היא הרשימו של ה"ח הראשונים שהעלייתה בראשונה בבחי' מ"נ והטעם לפי שהחסדים יש להם אור גדול ומניחים רשימו משא"כ ה"ג שאינן מניחין רשימו ומזה הרשימו והמ"ד נעשה ש"ת ועי' בדרוש קין והבל ושת פי שם נת' כל זה בפרטיות: פריק י נבאר הגבורות איה יש בהם זכרים ונקבות גם ענין כל שאר האורות איה יש בהם זכרים ונקבות והענין דע פי האור העליון פאשר הוא נמשך ומתפשט למטה פאשר יגיע למקום שנתחלש כוחו שם אז נק' נקבה ובעודו למעלה נק' זכר פי כן הבנות נקבות ממון האב הם באים ושם הם פח זכר והענין פי ברדת האור מלמעלה אינו עובר דרך מחיצות פנודע פי אימ' נכנסת תוך ז"א ובתוכו נפתח פי היסוד שלה ומאיר בתוכו

האורות עצמן כמו בפעולה שיצאו ממנו האב ואין בהם שינוי כמו שביארנו על פסוק
פולם בתכמה עשית בדרוש אבי"ע ולכן בהיות הגבורות והאורות שם הם נק' זכרים
אמנם הנוק' אינה מקבלת המנוח שלה רק דרך מחיצות ז"א מהאחוריים שלו פנודע ואז
מתמעטים אותן האורות הנכנסין בה ואז נק' נקבות וזהו שורש אמיתי בענין דרוש זה
כי חלישת האור ממה שהיה נק' נקבה וזשארז"ל תשש פחו פנקבה ואמנם טעם היות נק'
נקבה הוא כי עיקרה של רחל לא יצאת אלא ע"י עיטרא דגבורה הנק' בוצינא דקרדנותא
ועבר ונקב נקב א' בתזה דז"א במקום התזה שלו ויצא לחוץ דרך אחוריו ושם נעשית
רחל הנק' ה' תפאה ולהיות פי כל האור שלה נמשך דרך הנקב ההוא לכן נק' נקבה נקב
ה' והנה נמצא שה"ג עצמן יש בהם זכרים ויש בהם נקבות והענין הוא שאע"פ שעיקרא
דגבורה נתנה לרחל ועיטרא דחסדים הנשארים בזעיר אנפין על כל זה צריך שתדע כי
שורש עיטרא דגבורה נשארת בדעת זעיר אנפין עם עיטרא דחסדים בהכרח דאם לא פן
גם הזעיר אנפין לא נשארו בו רק ה"ח הנה דעתו קל כמו שנוק' שאין בה אלא ה"ג נק'
דעתה קלה אמנם בהכרח הוא ששם בדעת זיא נשארינן שרשי עיטרא דחסדים ועיטרא
דגבורות ולא די זה אלא אפ"י בו"ק למטה מתפשטין גבורות וחסדי' והנה בעוד' אלו
גבורי מתפשטין בזכר נק' גבורות זכרים וכאשר יצאו בבחי' זיווג דמים זכרים הנה הם
זכרים גמורים ולכן קנו והבל היו נשמות זכרים והיו מבחי' גבורות פנ"ל אמנם הגבורות
העוברין אל הנקבה בבחי' מ"נ אלו הם גבורות הנקבות ומהן נשמות נקבות נמצא כי
כאשר הדעת דז"א למעלה במקומו בראש אז יש שרשי חו"ג נשארים שם ועוד יש שם
חו"ג מתפשטין בו"ק ושניהם נשמות זכרים ואינן נק' גבורות נקבות אלא אותן שנקנסו
בנקבה ונתפשטו בגופה והיא מעלה בבחי' מ"נ פנ"ל.

גם יש ט"א ובו ית' הטעם הא' והנה כי הדעת הנה דחו"ג הם ב' דרועין דא"א פנודע ושם
נדאי שהם בבחי' זכרים וע"כ בדרתם בזכר ומתפשטין נק' זכרים ובהתפשטם בנקבה
שנחלש פחם אז נק' גוקבין ובדרוש מ"נ ית' בחי' נשמות זכרים שבאים מגבורות נקבות:
פרק יא שם בין הוא בנוק' דז"א והטעם למה במלוי שם ע"ב ס"ג מ"ה יש י' אותיות
ובשם ב"ן אין בו רק ט' אותיות הוא כי חסר ממנה בחי' היסוד שפכר הודעתיה שהנקבה
מתחיל שיעור קומתה מנה"י של זכר והנה נ"ה שבו הם ארנפים ויסוד הוא קצר לכן
נ"ה שהיו ארנפים מגיעין עד סיום קומתה אמנם יסוד של זכר שהוא קצר לא הגיע עד
היסוד שבה ונשא חסר ממנו וזה הטעם שהמל' נק' נקבה פי לא נבראת בסוד היסוד
לטעם הנ"ל משא"כ בפינה וע"כ נק' דכורא כנז' בזוהר וגם זהו הטעם שהמל' נק' נקבה
ולא הנה בה רק ב' מוחין בלבד שהם מן הנו"ה שלו אבל מן היסוד לא הנה בה מוח הג'
לפי שמן היסוד שלו נברא קומתה גופה בכל ו"ק כי גם היסוד יש בו ו' זעירא פנודע
וממנו נעשה גוף המל' שיש בו ו"ק אבל בחי' היסוד שלה אין בה ו' שניה פי ו' שניה
דז"א נעשה במל' ו' ראשונה וחסר לה ו' שניה לכן כל תאנות הנקבה אל ו' השניה שהוא
היסוד להשלים חסרונה.

תם ונשלם בע"ה פי"א: פרק א דע כי העולמות הם פדמות אדם א' בלב' והנה האדם יש
בו תחלת בחי' הגוף ונחל' לג' בחי' מוח לב ככד ג' מלכי' שבו וכל א' מהם יש לו בשור
גידין ועצמות עם מוח שבתוכם ובתוך הככד עם ג' חלקי' שבו פנודע באדם שורה הנפש
ומתחלק בשלשתם ותוך הלב שהוא יותר עליון וגם יש בו ג' חלקי' האכרי' פנגדו שורה

הרוח ובתוף המוח עם ג' חלקי האברים שבו פנגדו שורה הנשמה ואח"כ יש בו בחי' נשמה לנשמה הנק' חיה ויש בו ד' בחי' שהם פללותם וכללות ג' תחתונים שהם נר"נ הפנימי' אף זו מקפת על הראש האדם ועל ג' הנ"ל ואח"כ יותר למעלה מקיף עליון והוא יחידה שבאדם ובה' ה' בחי' פללותה וכללות ח"י נר"נ וכולם מקיפים למעלה על המקיף הא' של ח"י הנכלל מד' בחי' הנ"ל ואמנם אלו המקיפי' הם מקיפים על האדם סביבותיו ע"ד מלבוש ממש אבל עיקרם הם למעלה על הראש אלא שגם הם יורדין ומקיפים סביב האדם בבחי' המלבושים בלבושי האדם ובאותן הכלים מלונבשין האורות סביב האדם נמצא כי לבושי האדם הם כלים של הכלים והבן זה.

והנה עד"ז ממש הוא בכללות העולמות ואח"כ נבארים בפרטות ונתחיל מלמעלה למטה כי הנה א"ק הפתר הוא יחידה שבו והחכמה חיה והבינה נשמה והת"ת רוח והמלכות נפש ונחשתם הם יחידה ובתוף היחידה של היחידה הזאת שם מתלבש הא"ס עצמו ובעצמותו מאיר בכלי של א"ק ולכן כל הא"ק נק' פתר ונק' יחידה של כל העולמות ונק' קוצו של יו"ד ויש בחי' עצמו' וכלים של אור דק מאוד מאוד אלא שבפערף העצמות הוא אור עב והעצמו' הוא היחידה אשר בתוכו מתלבש אור א"ס וגם יש בחי' כלים ואלו כלים אינן כלים של גוף אלא בחי' אור דק שלפערף העצמות נק' כלי פנודע כי גם נשמת אדם יש לו לבוש רוחני.

אח"כ עולם האצ"י היא חיה והוא י' של הוי"ה והיא חכמה של כל העולמות והוא מקיף ב' היושב על כל העולמות וגם מקיף סביבותם פנ"ל ואין בו רק ד' בחי' שהם חי' שבו ונר"נ שבו וארבעתן נק' חיה וחסר ממנו בחי' אור יחידה אבל עכ"ז יש בחי' אחרת בחי' יחידה שבו אלא שאינה נזכרת בשם יחידה ואלו הה' בחי' שאינה רק ד' בחי' פנ"ל הם ה' פרצופים שפה ולסיבה זו כל האצ"י נק' ע"ש חכמה לבד ולהיות שהוא מן החיה לכן אין לו אחיזה בא"ק רק מן החיה שלו ולמטה בלבד והבן זה וז"ס מ"ש בדרושי' שנתלבש אור א"ס תוף החכמה דא"ק ומתפשט באצ"י ולכן נק' חכמה בסוד כולם בחכמה עשית.

והענין לפי שפינון שהוא חיה אינה יכולה לקבל אלא מן חיה דא"ק לבד. אמנם ודאי שיש בו ה' בחי' וכולם נק' חיה.

אח"כ בחי' נר"נ של כל העולמות כולם הם תוף גוף האדם שהוא גוף גמור והם ג' חלקי הכלים שיש בבריאה וכולם כלים גמורים וגוף גמור ממש ושלשתן בחי' מוח גולגלת ראש דאדם וגם היא נחלקת לה' חלקים נרנח"י וכולם נק' נשמה והם בה' פרצופים עולם הברי' אמנם שלשת' אינו רק בחי' נשמה ולכן אור א"ס המתלבש בכתר א"ק מתלבש בחכמה דא"ק המלובש בבינה דא"ק המלובש בג"ר דאצ"י הוא נגלה בלבד בעולם הבריאה שאין לו אחיזה רק בפנמות א"ק אלא שהוא באמצעות התלבשות דאצילות ולכן הבריאה נק' נשמה ונק' בינה ונק' ה': דרוש ב אח"כ הרוח של כל העולמות הוא היצירה בג' חלקי הכלים שלו והוא סוד הלב והוא כלים גמורים וגוף גמור והוא ע"ד הנ"ל בנשמה ממש שיש בו ה' חלקים אבל פללותם אין רק ב' חלקים שהם ר"נ וע"כ אינו מקבל אלא מההוא רוח דא"ק שהוא יחידה מלובש ברוח דיצ"י דאצ"י שהוא חיה ומלובש ברוח דברי' שהוא נשמה וע"כ יצירה נק' רוח ונקרא ו' שבשם.

אח"כ עד"ז הוא בנפש דעש"י בג' חלקי הכלים שבה וכולם נק' כבד והם גוף גמור ויש בו ה' חלקים וכולם בחי' נפש ויניקתה מנפש יחידה דא"ק מלונפש בנפש חי"ה דאצי' מלונפש בנפש נשמה שהיא דברי' מלונפש דרוח שהוא יצירה וע"כ נק' ה' אחרונה ונק' נפש אמנם הכלים של בי"ע הם גוף גמור והעצמות שבתוכן הם נר"נ דכללות העולם ועתה צריך שתדע כי הנה ע"ד שיש פלים אל יחידה שהוא א"ק וכלים אל החיה הוא אצילות ונת' לעיל שלהיותה פלים של יחידה ונתה אינם גוף גמור רק הם אורות פן בנר"נ של העולמות בהכרח שיש להם פלים דקים זולת הגופנים פי היחידה ונתה אין בהם רק פלים דקים ורוחניים וכלים גופנים אין בהם אמנם נר"נ יש להם ב' בחי' שהוא פלים דקים ורוחניים וניתוסף בהם פלים גופנים שהם גוף ממש וכעד"ז בבי"ע פי הנשמה עצמה שהוא פללות הברי' נחלקת לה' חלקים בה' פרצופים שהם נרנח"י של הנשמה ויש להם פלים דקים בבחי' פלים דקים שהם רוח ונפש אבל ודאי שאינו ר"נ ממש כי חלק הרוח של נשמה בבריאה היא נשמת ז"א ממש וחלק הנפש של הנשמה דבריאה הוא נשמת המל' דברי' והבן זה היטב.

וכן ר"נ של יצירה הם ב' פלים דקים של הרוח פולל כל היצירה ונחלק לנר"נ חיי בה' פרצופי יצירה ושם הם בחי' נשמה ממש של היצירה ואיננו בסוד רוח דיצי' אלא בסוד רוח בערה כל העולמות וכן נפש דעש"י הוא בערה כל העולמות נפש אבל היא עצמה נק' נשמות עש"י הנחלקת בה' חלקים ג"כ אבל ר"נ דעש"י אינה ממשיכין אלא פלים דקים של הנפש דכללות העולמות אשר היא נשמה דעש"י.

ובזה תבין פי העצמות וכלים של י"ח הם פולם אלהות גמור והעצמות של נר"נ דבי"ע הם אלהות גמור אבל הפלים דקים שבבי"ע הנק' שם רוחין ונפשין ומכ"ש הפלים הגופנים אשר שם הם עולם הפירוד ואינם אלהות אבל ודאי שהפלים דקים שלהם נקרא ר"נ בערה הפלים הגופנים שבבי"ע ודע פלל זה פי כל מה שנת' עד עתה הוא בחי' הי"ס שפכל עולם אבל משם ואילך יש נבראים פכל הג' עולמות ואינו מפלל הי"ס שפכל עולם ועולם והבן זה מאוד.

ואחר שנת' ענין הפנימיות נבאר ענין המקיף פי נודע שהמקיף מקיף על הראש הגוף פנ"ל שהוא אור מקיף בתוך פלי רוחני וכלי רוחני בתוך לבוש של הגוף והנה היחידה ונתה שהם א"ק ואצילות העומדים בבחי' מקיף אל הג' עולמות בי"ע למעלה גם הם מקיפים סביבותם ולכן ביארנו במקומו שיש ג' פלים ג"כ אל אור המקיפים והם פלים דקים ומתלבשים בכלים של העולמות הנקרא לבושים שלהם ושם נעשו מקיפים ונבאר ענינם בפרטות אחר שנת' בכללות ושלא נאריה נבאר ענין ז"א וענין נוק' וענין אימא דאצילות פי הם מוכרחים וכל שאר העולמות ילמדו מהם.

דע פי אימא דאצי' הוא בחי' נשמה דחיה פנ"ל וגם נשמה זו כוללת ה' חלקים אחרים פי אין דבר שאין נחלק לה' חלקים אשר הם פללות י"ס פנודע והנה אימא זו יש בה ה' פרצופים כ"א פלול י"ס ולא די בזה אלא שפל א' מה' פרצופים שבה פולל פל הה' וכבר נתבאר הענין בכללות שאינו פלים רק לג' הבחי' לבד ולכן אלו הה' של הבינה אין פכל פרצוף מהם רק ג' פלים לבד פי ב' חלקים העליונים הם ערה י"ח שלו ואין פנגדו פלי וכל פלי מאלו פולל י"ס ונמצא פי הפתר של אימא הוא פרצוף י"ס יחידה שבה ויש בו

ג' פלים שכ"א כולל י"ס וג"ר שבו נעשו פרצוף א' בלבד כולל ג' פלים לכל א' מג"ר ויש בו י"ס פי בְּחִמְקָה שְׂבָה יש בו ג"פ וְנַעֲשֶׂה קו ימין כולל חח"נ של הפרצוף ובינה שבו נעשה ג"פ והם קו שמאל שכולל בג"ה של הפרצוף ודעת שְׂבָה יש בו ג"פ ונעשה קו אֲמָצְעִי כולל דת"י של הפרצוף וְהָרִי נְשַׁלְמוּ י"ס בפרצוף הַזֶּה ויש בו ג' פלים כ"א מהם כולל י"ס וג"א שבו נעשה פרצוף א' ע"ד הַנָּ"ל בג"ר וגם יש בו ג' פלים כ"א מהם כולל י"ס וג' אַחְרוֹנִים שבו נעשה פרצוף א' כולל ג' פלים שכ"א כלול מי"ס וְהַמָּל' שבו פרצוף ה' כולל ג' פלים.

וטעם הדבר כי הכתר שבו לבר נעשו פרצוף א' לפי שהוא כולל כל הי"ס שלמטה ממנה וכן המל' שְׂבָה כולל כל הי"ס שְׂבָה ונעשה היא לבדה פרצוף גמור משא"כ בג"ר שאין פרצוף נעשה בפחות מג"ס פנוּדַע מן ז"א שְׂבַעֲיָבוּר א' ה' בחי' ג' וטעם הדבר לפי שבתחלה היא היתה נפרד' הספי' כ"א לבדו וע"כ היתה ר"ה ולא יכלו לסבול האור.

אף עתה שנתחברו יש בהם פח ואיש את אחיו יעזורו כי אינן דומין מועטין למרובין המסייעין לקבל האור ואין חיבור בפחות מג' והבן זה. כלל העולה כי אי' דאצי' לבדה כוללת ה' פרצופים וכל פרצוף כולל ג' פרצופים שבי שְׂבָה נק' אָחוּר אֲמָצַע ופנים ונבא' יותר בפירוט כי הנה אל תחשוב שבפרצוף הג"ת הם למטה ופרצוף אֲמָצְעִי הם על גביה' ופרצוף הג"ר הם על גביה' שאם ה' כן למה נקרא כולם פרצוף א'.

אף הענין הוא כן והבן טעם זה מאוד כי הנה ג' פרצופים אלו של הפרצוף הה' של אי' שהי' המל' שְׂבָה יש בה אָחוּר אֲמָצְעִי ופנים והם בחי' נה"י חג"ת חב"ד וכולם מְלוּבָשִׁים זה בתוֹךְ זה ועליון מְמַנּוּ ע"ד התלבשות הַנָּ"ל בעתיק ואריה שְׂנַשְׂאָרִים ג"ר דעתיק מְגוּלִים והז' שבו מתלבשין בכל י"ס דאריה כן הענין פאן כי הנה הנה"י דמלכות דאימא כלולים מי"ס שכ"א אין בה רק נה"י לבד הַנָּ"ל שְׂבַכָל ספי' ואלו הניס באופן זה נעשים ונק' אָחוּר שבו.

אח"כ בחג"ת שְׂבָה הם י"ס שכ"א מהם מחג"ת נה"י המלכות שבו ואלו הי"ס נעשין פרצוף א' ונק' אֲמָצְעִי ולפי שמתלבש חציו מן החזה ולמטה בכל קומת הפרצוף האָחוּר וְחֲצִיָה העליון נשאר מְגוּלָה כי הרי כל ספי' שבו כלולה מחג"ת נה"י דמלכות שְׂבָה אף הפרצוף האָחוּר כל ספי' שְׂבָה אין בה רק נה"י דמלכות שְׂבָה וְזֶה פְרָצוּף הָאֲמָצְעִי גְבוּהַ כְּפִלְיִים וכאשר מתלבש תוֹךְ פְרָצוּף דָאָחוּר נק' ע"ש חג"ת וְהַפְרָצוּף דָאָחוּר נק' ע"ש נה"י לב' סיבות א' לפי שזו הפרצוף האֲמָצְעִי עוֹדָה וְגְבוּהַ קוֹמָתוֹ עַל פְרָצוּף הָאָחוּר וְהֵם קָעִין חג"ת על נה"י.

ועוד כי כל ספי' שבו יש בו חג"ת ונה"י פנ"ל ומה שישי יותר על חב"ד נק' ע"ש ועד"ז פרצוף ג' הפנימי כולל י"ס וכל ספי' מהם כולל חב"ד חג"ת נה"י של המלכות שבו וגם זו מתלבש תוֹךְ פְרָצוּף אֲמָצְעִי ונק' פְרָצוּף הַפְּנִימִי ונק' חב"ד בלבד לב' סיבות הַנָּ"ל כי היא עוֹדָת עַל פְרָצוּף חג"ת ונעשה אליו בחי' חב"ד.

ועוד שכל ספי' מְמַנּוּ כוֹלֵלֵת חב"ד שבו ג"כ וְזֶה בִיאָרְנוּ פְרָצוּף מְלָכוֹת דָאִימָא ועד"ז הוא כל הפרצופי' שְׂבָה וְנִדְבַר עֲתָה בוז"א כי הנה אין בו בחי' מלכות כי המלכות שבו היא נוק' וא"כ אין בו רק בחי' ד' פרצופים וכ"א כלול מג' הא' הוא בחי' נה"י שבו ויש בו

י"ס ג' פְּרָצוּפִים אַחֲרֵי וְאֶמְצָעֵי וּפְנִים לְפִי שֶׁהֵם ט' פְּרָקִים וּג' פְּהָרָאשׁוּנִים הֵם חֲב"ד וּג' א"א חג"ת וּג' נה"י וְאֵלֹו הֵנָּה י"י שְׁבַפְרָצוּף הָאֲחֲרוֹן הֵנָּה י"י הַזֶּה יֵשׁ בּוֹ י"ס כ"א פְּלוּל מִנֵּה י"י שְׁבוּ לְבַד וְנַעֲשִׂים פְּרָצוּף א' וְנִק' אַחֲרֵי וְכַעַד י"ז בַּחג"ת.

וְעַד י"ז בַּחֲב"ד וּמִתְלַבְּשִׁין זֶה תוֹף זֶה ע"ד הַנְּ"ל בְּפְרָצוּף מַלְכוּת דְּאִימָא וְכָל ג' אֵלֹו הֵם פְּרָצוּף א' דְּנֵה י"י דז"א וְעַד י"ז בְּפְרָצוּף ב' בַּחג"ת דז"א הַכּוֹלֵל ג' אַחֲרֵי אֶמְצָעֵי וּפְנִים וְעַד י"ז פְּרָצוּף ג' בַּחֲב"ד כּוֹלֵל ג' אַחֲרֵי אֶמְצָעֵי וּפְנִים וְעַד י"ז פְּרָצוּף ד' בְּכַתֵּר שְׁלוֹ כּוֹלֵל אַחֲרֵי אֶמְצָעֵי וּפְנִים וְאֵלֹו הַד' פְּרָצוּפִים גַּם הֵם מִתְלַבְּשִׁין זֶה תוֹף זֶה עוֹדֵף ע"ז וְנִמְצָא הָאֲחֲרוֹן בְּבַחֲ"י נֵה י"י דְּכָלְלוֹת כָּל ז"א וְעָלְיוֹ כָּל פְּרָצוּף הַנִּק' חג"ת וְעָלְיוֹ כָּל פְּרָצוּף הַנִּק' חֲב"ד וְעָלְיוֹ פְּרָצוּף הַנִּק' כַּתֵּר נִמְצָא כִּי יֵשׁ ד' פְּרָצוּפִים שְׁבוּ שֶׁכ"א מֵהֶם כּוֹלֵל ג' פְּרָצוּפִים שֶׁהֵם נִק' אַחֲרֵי אֶמְצָעֵי וּפְנִים.

וְנִחְזוֹר לְבָאָר בְּנוֹק' ע"ד הַנְּ"ל בְּמַלְכוּת בְּאִימָא וְהֵנָּה בְּנוֹק' דז"א הִיא מִמֶּשׁ כְּדָמוֹת אִימָא עֵילָאָה שְׁיֵשׁ בָּהּ ה' פְּרָצוּפִים כ"א כּוֹלֵל ג' אַחֲרֵי אֶמְצָעֵי וּפְנִים. וְנִחְזוֹר לְבָאָר מָה הוּא הַתְּלַבְּשׁוֹת זֶה תוֹף זֶה וְצָרִיף שְׁנִקְדִים לָהּ הַקְּדָמָה א' כִּי כָּל בַּחֲ"י ג' ר' שְׁבַכְל פְּרָצוּף מִן הַה' פְּרָצוּפִים שֶׁהֵם הַפְּנִים שְׁבַכְל פְּרָצוּף מֵהֶם הֵם אַחֲרוּיִים שֶׁל הַבֵּינָה עֲצָמָה הַנַּעֲשָׂה בְּכָאן פְּנִי מִמֶּשׁ אֵלָא שְׁנִיְתוּסָף נֵה י"י דְּאִימָא לְבַדֵּם וְהֵבִין זֶה מְאוּד וְכֵן הַעֲנִין ז"א וְנִק' וְכָל הָעוֹלָמוֹת כִּי הָאֲחֲרוּיִים הָעֵלְיוֹנִים נַעֲשִׂים פְּנִים שֶׁל הַתְּחִתּוֹנִים שֶׁהֵם עֲצָמֵן הַמּוֹחִין שְׁבַכְל פְּרָצוּף וּפְרָצוּף נִמְצָא כִּי ג' לְבוּשֵׁי הַתְּבוּנָה שֶׁהוּא פְּרָצוּף הַתְּחִתּוֹן שֶׁל הַה' פְּרָצוּפִים נַעֲשִׂים פְּנִים וּמוֹחִין ל'ג' פְּרָצוּפִים דז"א.

ע"כ מִצָּאֵי הַדְּרוֹשׁ זֶה מֵהֵרַח"ו זֵלֵה"ה מִמֵּהֲדוּרָא בְּתָרָא: שְׁעַר הַקְּלִיפּוֹת חֵלֶק ב' וְנִחְלַק לוֹ פְּרָקִים: פְּרָק א' עֲנִין הַקְּלִיפּוֹת מֵהֵיכָן נִתְּהוּוּ הֵנָּה בְּיָאֲרֵנוּ בְּדְרוֹשׁ א' ח"ג פ"ז וּפ"ח עֲנִין וְאֵלָה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מְלָכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם כִּי הֵם בַּחֲ"י הַדִּין אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ נַעֲשָׂה הַפְּלִים כִּי לְעוֹלָם מִדֵּה"ד מַגְבִּיל אֶת הַחֶסֶד שְׁלֵא יִתְרַבֶּה כְּמוֹ הַפְּלִי הַמַּגְבִּיל אֶת הַמִּים שְׁלֵא יִתְפָּשְׁטוּ חוּצָה וְזֵהוּ עֵינֵק פִּי מֵלֵת הַפְּלִים וּבִתּוֹכוֹ הַעֲצָמוֹת מִתְּלַבְּשׁ וְאֵלֹו הַפְּלִים הַתְּחִילוּ לְהַתְּגַלּוֹת מֵעוֹלָם הַנְּקוּדִים כְּנֹדַע בַּח"ג וְהֵם הֵם הַמְּלָכִים דְּמִתּוֹ הַנּוֹ' בַּכ"מ כִּי מִתְּחִלַּת עוֹלָם הַנְּקוּדִים עַד סוּף עוֹלָם הַעֲשָׂיָה מִתְּפָשְׁטִים הַמְּלָכִים הָאֵלָה בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת וְתוֹף הַמְּלָכִים וְהַפְּלִים הָאֵלֹו אַחֲרֵי רִדְתָּם לְמִטָּה בְּחִזְרוֹתָם נִשְׂאָר בְּתוֹכָם הַקָּל דְּגָרְמֵי קִצָּת נִיצוּצוֹת אֹר לְהַחְיוֹתָם וְהֵם רַפ"ח נִיצוּצֵין הַנּוֹ' ח"ד פִּי"ד כִּי אֵלֹו הַמְּלָכִים כְּנֹלָם סוּד נִק' מַלְכוּת גְּבוּרוֹת שֵׁם ב"ן וְהֵם הַמ"נ שְׁנִתְּבָאָר בַּח"ד פ"ז אִיף עֲנִין הַמ"נ הוּא לְבָרֵר וּלְלַבֵּן כָּל הַז' מְלָכִים אֵלֹו שְׁנִפְזָרוּ עֲצָמוֹתָם בְּכָל עוֹלָם עַד סוּף הַעֲשָׂיָה.

וְאִמְנֵם קִיצוֹר הַעֲנִין דַּע כִּי אֵלֹו הַמְּלָכִים שְׁרָשָׁם הוּא בֵּין הָא' שְׁיִצָּא מֵהָאֲרַת עֵינִים דָּא"ק הַנִּק' עוֹלָם הַנְּקוּדוֹת כְּנֹז' בַּח"ד וְכָל בַּחֲ"י הַמַּלְכוּת שְׁיֵשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת מִזֵּה שֵׁם בֵּין נַעֲשָׂה כִּי יֵשׁ מַלְכוּת בָּא"א וּבָאוּ"א וּבְזוּ"נ וְכֹלָם נִתְּבָרְרוּ ע"י שֵׁם מ"ה שְׁיִצָּא מִמִּצַּח א"ק שֶׁהוּא בַּחֲ"י הַזָּכֵר.

וּכְבֵּר יְדַעַתָּ כִּי אֵין לָהּ סְפִי דָלָא אֶתְכְּלִילַת מִי"ס וּג' כְּכָל סְפִי וְסְפִי שְׁבַכְל הָעוֹלָמוֹת הוּא מוֹכְרָח שְׁיֵשׁ בַּחֲ"י מַלְכוּת הַנַּעֲשִׂים מִמְּלָכִים הַנְּ"ל וְכִשְׁהָאֲצִילוֹת הָעֵלְיוֹן הַתְּחִיל לְבָרְוֵא עוֹלָם הָאֲצִילוֹת וּכְרָא וְיִצֵּר וְעָשָׂה ד' עוֹלָמוֹת אַבִּי"ע וְהַתְּחִיל לְבָרֵר הַמְּלָכִים הַנְּ"ל דְּמִתּוֹ וְיֵמָה שֶׁהוֹבָרֵר מִמֶּנּוּ עָלָה בְּקַדְוִשׁוֹת הָעוֹלָמוֹת הַנְּ"ל וְיֵמָה שְׁלֵא הוֹבָרֵר נִשְׂאָר קְלִיפּוֹת וְסִיגֵי

ואמנם עיקר כל הסיגים מאלו המלכים שרשם הוא שם ב"ן פנ"ל והוא פרצוף אדם א' מראשו ועד רגליו ויש פנגדו קליפות מראשו ועד רגליו ואע"פ כי הם ז' מלכים הם עשירה דוגמת מה שאנו אומרים כי ז' היכלין הם וזהם י' כי היכל א' פלול מג"ס ונק' ק"ק וכן היכל האחרון פלול י"ס יסוד ומלכות לבנת הספיר כן הוא פאן פי י"ס הם ונק' ז' מלכים והענין יותר מבואר הוא כי הוא נק' כח"ב לפי שמלכים האלו נתבררו בבחי' הראוים לעתיק לא"א ולאומא דאצילות ואמנם מהאחוריים הנה קצת שבירה בהם אף לא מיתה ממש שהיא קליפו' זולת המעטות האור ועי"כ אותן האחוריים נפלו למטה ממקומם בקדושה עצמה ואין בהם סיגים ממש שהם המיתה אכן בחלק זו"נ דאצילות אעפ"י שכל בחי' המלכות שבכל ספי' נתברר ומאלו המלכים של שם ב"ן הנ"ל הנה נשאר בהם קצת ניצוצין שלא נתבררו והן מעורבין תוך הקליפות והסוגים ולכן באלו שיניף מיתה ממש נמצא כי כל הקליפות אינן נאחזות אלא בזו"נ בלבד ולא מאומא ולמעלה והנה ידעת כי שרשי של ז"א אינם רק ו' ספי' אלא שאח"כ נתגדלו ונעשו לו י"ס וכן המלכות שרשה נקודה א' ונעשי' אח"כ בת י"ס פנ"ל הרי כי שרשם בתחלה אינם רק ז' מלכים לבד ו' בז"א וא' במלכות ואלו הם נאחזים באותיות אחרונים של השם שהם ו"ה וב' אותיות אלו גי' י"א והענין כי אעפ"י ששרשם א' עכ"ז נתחלקו לי"ס בחי' או"פ וי"ס של או"מ כי אין לה בעול' זולתי פנימי ומקיף והפנימי להיותו נחלק תוך פלים נחלק לי"ס אף המקיף שאינו מצומצם נק' אור א' ואלו הם י"א סממני הקטורת י"ס פנימים וא' מקיף אעפ"י שהוא כולל ג"כ י"ס נק' א' וביאור הדבר אף היו ז' ונעשו י"א כי ד' אחוריים נשברו והם חו"ב וי"ס ותבונה ונתחברו למעלה מז' מלכים אלו והם י"א ואל תתמה אף מחו"ב היו קליפות כי זהו מבחי' שמתלבש' בזו"נ להיות להם מוחין ובאותו בחי' נחשבת כזו"נ ממש וכמו שנעשו ראש לז"א פן נעשו סיגיה' ראש לז"מ והיו י"א סממני הקטורת פיון שירדו למקום זו"נ בעת שבירתם א"כ יחשבו כזו"נ ממש כמבואר בסוד הקדיש ועיין בפרק שאחר זה פ"א אחר וכבר ידעת כי באלו המלכים יש בחי' פלים ובחיי אורות שהם רפ"ח ניצוצין הנק' הבל דגרמי המחז' אותה ומכל אלו הבחי' יש ברורין הן מפלים הן מהאורות ובהיות אלו המלכים למטה בלתי ברור אין להם זולתי חיות מעט בצמצום שלא יאבדו לגמרי ונק' הבל דגרמי אף אין להם מזון כלל עד שיעלו באו"א להתברר ושם ניזונין מזון גמור כמבואר במשנה שנים שהן ארבע והנה אלו המלכים שמתו יש בהם בחי' כל אבי"ע פנ"ל ואין לה דבר בעולם בכל העולמות כולם וכן בכל חלקי עשיה כמו הדומה והצומח וחי ומדבר שאין בכל אלו הניצוצין קדושה הניתנית תוך הקליפות וצריכין להתברר וכאשר יכלו להתברר כל הקדושה שבתוכם ולא נשאר רק הסיגים הם הקליפות בלתי תערובות קדושה כלל לגמרי אפי' כמו כחוט השערה אזי כתיב בלע המות לנצח והרשעה פלה בעשן תכלה כי אז הסיגים הנשארים תוך הפלים הנשברים הם ישאירו בלתי שום חיות וימותו לגמרי ויתבטלו משא"כ עכשיו שהניצוצין של קדושה הנתונים בתוכם מחיה אותם וזהו סוד גמרי אל פאות וחשק הקליפות להטעות את האדם מה הוא לגרום חיות להם והבן זה נמצא כי בכל ד' עולמות אבי"ע יש בהם ברור מלכים אלו רק שבאצילות הוברר בו אותו החלק שבמלכים הראוי' להיות אצילות והחלק שאינו ראוי להיות אצילות ירד בבריאה לפי שבערה אצילות יקראו סיגים בערה בריאה וירד ליצירה וכיוצא בזה עד

שִׁירָד לְנוֹק' תַּמָּאָה דַּעֲשִׂיָה וְשֵׁם נִגְמַר לְהַתְּבַרֵר וּמָה שְׂאִינוּ מִתְּבַרֵר שֵׁם הוּא סִיגִים גְּמוּרִים וּקְלִיפּוֹת גְּמוּרוֹת הַנּוֹדַעַת שְׁהֵם תַּחַת מַלְכוּת דַּעֲשִׂיָה שְׁהֵם הַקְּלִיפּוֹת הַקְּשׁוֹת וְאַמִּיתִיּוֹת וּכְשֶׁאֵלוּ יִגְמְרוּ לְהַתְּבַרֵר אֲזִי כְּתִיב בְּלַע הַמֶּנֶת לְנֹצַח כִּי נִתְקַן שְׁיַעֲוֹר אָדָם בְּכָל קוּמָתוֹ עַד סִיּוּם הַרְגָלִים עֵינֵי ח"ש פִּי"ד כִּי עֵינָר אֵלוּ הַמְּלָכִים הוּא רֵאשׁוֹן בְּלַע בֶּן בְּעוֹר וְכוּלָל בּוֹ ז"מ שְׁהֵם חו"ג וְהַדַּעַת מְכַרִיעַ בִּינִיָּהֶם וּג' בַּח' אֵלוּ נִק' דַּעַת וּבְכָאֵן הֵם ג' עֲלָמִין שְׁהֵם שׁוֹרֵשׁ כָּל הַדִּינִים וְע"ש הֵיטֵב כִּי אֵלוּ הֵג' אֶתְבַּסְמוּ יוֹתֵר מִש"כ בַּד' מְלָכִים אַחֲרֵים.

סְלִיק פְּרָק א' בַּע"ה. פְּרָק ב' אַחַר שֵׁנֶת' בְּפֶרֶק הַקּוּדָם שׁוֹרֵשׁ הַקְּלִיפּוֹת מֵהִיכָן נִתְהוּוּ שְׁהֵם שְׂאֵרִית בִּירוּרֵי הַמְּלָכִים הַנְּ"ל שְׁלֵא נִתְבַּרְרוּ עַדִּין הַנְּתוּנִים תוֹךְ הַקְּלִיפּוֹת שְׁהֵם הַסִּיגִים גְּמוּרִים צְרִיף שְׁנַדַּע בְּקִיצוֹר שׁוֹרֵשׁ אֵלוּ הַסִּיגִים בְּקַדְוֶשָׁה אִיף הֵם וְהוּא כִּי הִנֵּה נִת' בַּח"ג כִּי יֵשׁ ג' בַּח' בּו"א עֵיבּוֹר יְנִיקָה וּמוֹחִין וּבְכָל זְמַן מֵאֵלוּ יֵשׁ בּוֹ כְּלָלוֹת וּפְרָצוּף אֶלָּא שְׁזָה בְּסוּד קְטַנּוֹת וְזָה בְּסוּד גְּדֻלוֹת וְכו' גַּם נִת' כִּי הַבְּחִי' שֶׁל הַקְּטַנּוֹת נַעֲשִׂים כְּלִים לְבַחִי' הַגְּדֻלוֹת נִמְצָא א"כ כִּי הַקְּטַנּוֹת הֵם בַּח' כְּלִים שֶׁל הַמְּלָכִים עִם הַיּוֹת שְׁהַפְּרָצוּפוּיִן עֲצָמוֹ יֵשׁ בּוֹ כְּלִים וְעֲצָמוֹת הוּא כְּלוֹ בַּח' כְּלִים אֶלָּא שְׁזָה לְפָנִים מְזָה וְכוּלָם כְּלִים נִמְצָא כִּי עֵינָר כְּלִים שֶׁל הַמְּלָכִים הֵן ז' מְלָכִים שֶׁל זו"נ גַּם נִת' שֵׁם כִּי בְּזִמְן הָעֵיבּוֹר לֹא יֵשׁ לז"א זוֹלֵת ב' מוֹחִין בְּלִתִּי הַדַּעַת כְּמִבְּנֹאֵר בְּעֵנֵן הָעֶרְלָה שֶׁל הַמְּלָכִים מָה עֵנִינָה נִמְצָא כִּי יֵשׁ לוֹ ב' מוֹחִין חו"ב מִצַּד אַבָּא וּשְׁנַיִם כְּאֵלוּ מִצַּד אִימָא וְכָל מוֹחַ מֵהֵם נִק' אֱלֵהִים ד"פ אֱלֵהִים ב"פ עֵקֵב עֵקֵבּוֹתָא דְמִשִּׁיחָא וּז"ס וְאַתָּה תְּשׁוּפְנוּ עֵקֵב שְׁבוּ כָּל אַחֲזִיזוֹת הַחִיצוֹנִי' וּבַחֲנִי' קְטַנּוֹת וְעֵיבּוֹר הִנֵּה הוּא בַּח' הֶבֶל דְּגֶרְמִי שֶׁל הַמְּלָכִים שְׁהֵם רַפ"ח נִיצוּצִין כַּנְּ"ל וְזָה הַהֶבֶל דְּגֶרְמִי יוֹנֵק מִקְּטַנּוֹת הָעֵיבּוֹר דּו"א ע"ד הַנְּ"ל וְשֵׁם מִתְאַחֲזִין כָּל הַקְּלִיפּוֹת וּמֵהֵם יוֹנְקִים כִּי מָה שְׁנִתְבַּרֵר עָלָה לְמַעְלָה בְּסוּד עֵיבּוֹר הַנְּ"ל וּמָה שְׁלֵא נִתְבַּרֵר נִק' הֶבֶל דְּגֶרְמִי וְנִשְׂאָר לְמַטָּה בְּסוּד הַקְּלִיפּוֹת עִם הַקְּדוּשָׁה שְׁבַתוּכֶם שְׁהֵם רַפ"ח נִיצוּצִין וְהֵבֵן זֶה הֵיטֵב.

וְדַע כִּי אֵלוּ הַמְּלָכִים דְּקַטְנּוֹת הַנְּ"ל הֵם מִתְּפַשְׁטִין בּוֹזו"נ וּבַבִּי"ע כְּלוּם בְּכָל בְּחִינוֹתֵיהֶן בְּרִישָׁא וּבְגֵרוֹן וּבְדְרוּעִין וּבִיסוּד כְּמִבְּנֹאֵר בַּמ"א הֵיטֵב וְאַמְנָם גַּם בְּזִמְן יְנִיקָה הֵם בַּח' אֱלֵהִים אֶלָּא שְׂאָז הֵם ג' מוֹחִין חַב"ד מִצַּד אַבָּא וּג' מִצַּד אִימָא וְכִינּוּן שְׂיֵשׁ לוֹ דַּעַת אַעפ"י שְׁהוּא בַּח' אֱלֵהִים אֵין בּוֹ קְלִיפּוֹת אֶלָּא שְׁהֵם דִּינִים קְשִׂים אִף בְּמוֹחִין דְּעֵיבּוֹר שְׁהֵם ב' מוֹחִין לְבַד שֵׁם נְאַחֲזִים הַקְּלִיפּוֹת מִשֵּׁם וְנִמְצָא לְפִי זֶה כְּשֶׁנִּחְבַּר הַמוֹחִין דְּקַטְנּוֹת דִּינִיקָה וְדְעֵיבּוֹר הֵם ה' מוֹחִין מִצַּד אִימָא וְה' מִצַּד אַבָּא וְהֵם ב' שְׁמוֹת אֱלֹקִים וְנִחְלָקִים כָּל ה' אוֹתִיּוֹת לֵה' מוֹחִין וּב' אֵלוּ נִק' עֵקֵב וּכְבָר נִת' בְּמִקוּמוֹ וְהִנֵּה הָאֱלֵהִים שֶׁל הַיְנִיקָה אֶפְשָׁר לְהוֹרִידוֹן עַד רֵאשׁ הַבְּרִיאָ' וְלִפְעָמִים נִשְׂאָרִין לְמַעְלָה בְּמִקוּמָם אִף מִן בְּרִיאָה וְאֵילָף אֵין לָהֶם יוֹתֵר יְרִידָה מִשָּׂא"כ בְּאֱלֵהִים דְּעֵיבּוֹר כְּנֹז' שְׁשֵׁם אַחֲזִיזוֹת הַקְּלִיפּוֹת וְהִנֵּה אֵלוּ אֱלֵהִים דִּינִיק' הֵם קְדוּשָׁה אֶלָּא שְׁהֵם דִּין קְשָׁה וְהֵם אַחֲזִיזִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה וְכו' אַחֲזִיזִים דּוֹזו"נ דְּבְרִיאָה וְנ' אַחֲזִיזִים דֵּה' פְּרָצוּפִים דִּיצִירָה וְנ' אַחֲזִיזִים דַּעֲשִׂי' הַרִי ק"ך אֱלֵהִים כִּי מִן ז"א דְּבְרִיאָה מִתְחִלִּין וְלֹא לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ כַּמ"ש בְּמִקוּמוֹ וְאֵלוּ הֵם ק"ך צִירוּפִים אֱלֵהִים דְּקַדְוֶשָׁה וּמִשֵּׁם וְאֵילָף נִק' הַקְּלִיפּוֹת אֱלֵהִים אַחֲרֵים וְהֵבֵן זֶה וְהִנֵּה יְנִיקַת הַקְּלִיפּוֹת הוּא מִשֵּׁם אֱלֵהִים דְּעֵיבּוֹר וּיְכוּלִין לִינֵק מֵאֱלֵהִים דִּינִיקָה ג"כ אֶלָּא שְׁהוּא בְּאַמְצָעֵי אַחֲזִיזִים הַיּוֹתֵר חִיצוֹנִיּוֹת שְׁהֵם אֱלֵהִים דְּעֵיבּוֹר שְׁשֵׁם עֵינָר אַחֲזִיזוֹת' וּמְזָה תְּבִין כִּי כָּל יְנִיקַת הַחִיצוֹנִי' מֵאַחֲזִיזִים שְׁהוּא חִיצוֹנִית הַכְּלִים דּוֹזו"נ שְׁהֵם אֱלֵהִים דְּעֵיבּוֹר רַק שְׂאֵפְל' בְּחִיצוֹנִי' זֶה עֵינָר אַחֲזִיזוֹתָם הוּא בְּאַחֲזִיזֵי הַחִיצוֹנִים הִנֵּה לְבַד מִצַּד הָאֲחוּר וְלֹא מִצַּד הַפְּנִים.

גם דע כי אלהים מלובשים תוף נה"י דאימא ג"כ בבחי' חיצוני' וכל יניקתם של החיצוני' הוא דרף אותם נה"י דאימא החיצוני' וכן בהתחברם הם מתבררים דרף נה"י דאימא שהוא היתר הממזר שהם רפ"ח ניצוצין ע"י שפחה גי' שצ"ג גי' ג' מלואים אהי"ה בלא אותיות השרשים שהם בנה"י דאימא.

גם ידעת כי שם אהי"ה בריבוע הוא גי' ד"ם ומה שנשאר ממנו אחר הבירור נק' דם טמא ולהיות שורש זה הקטנות שורש הקליפה לכן גם הוא נק' נחש בסוד התנין העליון בסוד נחש הנושף ברח' האיל' כנו' במקומו כי הוא שד"י שהוא יסוד דקטנות ודם דאהי"ה כנ"ל וברי גי' נחש א' וזה נחש העליון משם יונק הנחש הטמא והבן זה וז"ס הנחש שפא על סנה והענין כי התחתון מתחבר עם מה שלמעלה ממנו ואותו שלמעלה עלה עד העליון שפכ"ל' וינק מזה הנחש עליון דקטנות ואז הוא סוד יניק' החיצוני' שח"ו החיצוני' עצמן יונקים מן הקדושה ממש ח"ו ולא גם דע כי אלו הק"ך צירופי אלהים הם בסוד מות זו"נ צל דכורא מות נוק' הוא ק"ך צירופי אלהים שנאחזים באחוריהם ולפעמים עולים לינק עד הפתר כנו' באד"ר והוא ע"י התפללותו זה בזה.

גם צריך שתדע כי מכל הה' פרצופים יש אחוריים דקליפות ואין פאן מקום ביאורו. והנה נמצא כי הקליפה אינה יונקת כ"א מאחוריים ובהיות זמן החורבן צריך שיהיו זו"נ אב"א דבוקים היטב ורוח לא יעבור ביניהם וכשאינן פחד להם אז חוזרים פב"פ ונודע שכל אחוריים פלולים מי"ס דז"א וי"ס דנוק' והאור המקיף לכולם הרי י"א סמני הקטנות אחר הנסירה פנודע וכל האחוריים הן של ז"א הן של נוק' פולם באחוריים דנוק' לכן נק' תמיד בחי' אחוריים פפולים: פרק ג אחר שנת' שורש הראשון דקליפה מהיכן יצאו והשרשים בקדושה ג"כ מהיכן יונקים ונמשכים נבאר עתה מקום מעמד דע כי הנה נת' דמבינה ולמעלה אין שום אחיזה לקליפה כי הרי עיקר המלכים הם זו"נ והנה נת' במקומו איך פל העולמות מתלבשים זה בתוף זה עתיק תוף א"א וכו' ונמצא כי הבינה מתלבשת תוף ז"א והנה נת' כי ז"א יש לו ג' בחי' עי"מ ולכן יש לו ג' מיני פלים זה תוף זה וג' מיני עצמות זה תוף זה גם נת' איך העצמות שהם בחי' המוחין המתלבשים תוף ז"א ומתפשטים בתוכו הם מתלבשים תחלה פלים ולבושי נה"י דאימא שגם בה יש ג' בחי' פנימי אמצעי וחיזון והנה לבושים דמוחין דגדלות הם נמשכין מג' אהיה גי' ד"ם כנו' בדרוש פסח אכן המוחין דקטנות לבושיהם של נה"י דאימא גם הם בחי' אלהים כי גם אימא נק' אלהים ונמצא כי אימא הלבושים של נה"י שלהם הם אלהים ג"כ אותם של קטנות גם הם בחי' אהי"ה ואין פאן מקום ביאורו.

והנה המלבוש החיצון דנה"י דאימא היותר חיצון מכולם אינו נכנס תוף הז"א כמו הלבושים האחרים המלבישים את המוחין דז"א אמנם נכנס בחוץ ומלביש לזו"נ וז"ס פנשר יעיר קנו על גזליו ירחף ולבוש זה מקיף ולובש לזו"נ העומדים זה פנגד זה פב"פ או אב"א ומלבישים סביבותיהם לגמרי אפי' תחת רגליהם והבחי' שפצדדים ובסביבותיהם נק' מלבוש גי' חשמ"ל ומה שלמטה מהרגלים נק' נעל פמנין אהי"ה דההי"ן שהוא בג"ת דאימא פנודע והנה זה החשמ"ל מלביש לזו"נ בכל סביביו וכבר ידעת כי עתיק תוף א"א וכו' וז"א תוף נוק' וכו' בבחי' או"פ נעל או"פ הנה שהוא בחי' עצמות וכלים פניחד הנה עליו סובב זה המלבוש של חשמ"ל על הנוק' דז"א שהיא נגד

הַחֲזוֹה דו"א וּמִשָּׁם וּלְמִטָּה וּמִן הַחֲזוֹה וּלְמַעַלָּה הַחֲשֵׁמ"ל עֲצֵמוּ מְלִבִּישׁ לז"א וְנִמְצָא כִּי בּוֹ מְלַבּוּשׁ זו"נ וְעַל חֲשֵׁמ"ל וּלְבּוּשׁ זֶה יֵשׁ שָׁם מְקוֹם פְּנוּי וְשָׁם מְקוֹם מַעֲמַד הַקְּלִיפּוֹת מְפֹל עוֹלָם וְעוֹלָם וְעַל הַקְּלִיפָה אֹר מְקִיף שֶׁל כָּל הַבְּחִי' פִּיצַד אֹר מְקִיף שֶׁל הַנְּקֵבָה מְקִיף עַל הַז"א וּמְקִיף דו"א וְכו' עַד מְקִיף דא"א פְּנוּדָע וְהִנֵּה אַחֲרֵי הַקְּלִיפּוֹת נִגְד אֹר הַמְקִיף לְפִי שָׂאִין יְכוֹלֵת בְּחִיצוֹנֵי' לְהִתְאַחֵז פֶּלֶל בְּאוֹה"מ אֲלָא בְּאוֹר הַפְּנִים פְּנוּדָע וְאִין יְכוֹלִים לְהִתְזַיֵּר פְּנִיָּהֶם נִגְד הַמְקִיף אֲלָא נִגְד הַפְּנִימִי וְהִנֵּה הַגֵּם שֶׁזֶה הַחֲשֵׁמ"ל הוּא לְבּוּשׁ וְהוּא יוֹתֵר עַב מִן הַפְּלִים דו"א עַכ"ז לְהִיּוֹתוֹ מְבַחֵי' אֵימָא אִין הַקְּלִיפּוֹת יְכוֹלִים לְהִתְאַחֵז בְּקַדְנוּשָׁה ע"י זֶה הַמְלַבּוּשׁ דְּחֲשֵׁמ"ל וְגַם כִּי כָּל לְבּוּשׁ יֵשׁ לוֹ או"מ וְאוֹתוֹ אֹר מוֹנֵעַ הַחִיצוֹנִים לְהִתְאַחֵז לְהִיּוֹת שֶׁהִיא בְּחִי' או"מ.

וְהִנֵּה קְלִיפַת נִגְוָה הִיא הַסּוֹכְבַת אֶת הַחֲשֵׁמ"ל כְּפִנְכָר בִּיתְחֻקְאָל וְנִגְוָה לוֹ סְבִיב וּמִתּוֹכָה כְּעֵין הַחֲשֵׁמ"ל וְתוֹף הַחֲשֵׁמ"ל הֵם חֵיוֹת הַקְּוֹדֵשׁ שֶׁהֵם ג' אַבּוֹת וּמַל' וְזֶה הַנִּגְוָה הוּא קְלִיפָה שֶׁל טו"ר וְע"י קְלִיפָה זוֹ יוֹנְקִים הַחִיצוֹנִים מִן הַקְּדוּשָׁה דְּרַף הַחֲשֵׁמ"ל אִף הַחִיצוֹנִים הֵם רַע גְּמוּר הַנֵּק' צְלֻמָּנוֹת זו"ן אֲשֶׁת זְנוּנִים נִחַשׁ וּסְמַא"ל הוּא הַנּוֹ' בַּפ' וַיִּקְהַל דְּבַהֲאֵי נִגְוָה מְפִתִי נִחַשׁ לְאַיְתָתָא וְכו' כִּי הוּא טו"ר וְע"י יוֹנֵק נִחַשׁ מִהַנּוּק' קְדוּשָׁה וְאֵלּוֹ הַחִיצוֹנֵי' הֵם ג' קְלִיפּוֹת דְּאַגּוּז רּוּחַ סְעָרָה וְעַנְן גְּדוֹל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְהֵם סְבִיב קְלִיפּוֹת נִגְוָה וּקְלִיפּוֹת נִגְוָה סְבִיב לְחֲשֵׁמ"ל וְכִשְׁמִסְתַּלְקַת אֵימָא מַעַל בְּנִין אֲזִי זֶה הַחֲשֵׁמ"ל נִסְתַּלַּק וְנִשְׁאַרוּ זו"נ עֲרוּמִים אָדָם וְאֲשֶׁתוֹ וְאֲזִי רַע שֶׁל ו"ה שֶׁהֵם י"א סְמִי הַקְּטָנוֹת י"א אַרְוּרִים שֶׁהֵם חִיצוֹנִים וַיִּנְיִקַת' מִהַנּוּקָבָא עֲלִיוֹנָה מִמֶּשׁ וְאֵלּוֹ הֵם סוּד עֲרִיּוֹת כְּוָלָם וְהִבּוּ זֶה וּז"ס וַיִּתְנַצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדִים וְאֲזִי הַטִּיל זְנוּהָמָא בְּחֻזָּה בְּסוּד בְּצַע אִמְרָתוֹ בְּזַע פִּירְפִירָא דִּילִיָּה: פֶּרֶק ד' אַחַר שְׁנַתֵּן מְקוֹם מַעֲמָדָם נִבְאָר מְקוֹמ' בַּד' עוֹלָמוֹת אַבִּי"ע בְּפִרְטוֹת דַּע כִּי כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּקַדְנוּשָׁה ד' עוֹלָמוֹת אַבִּי"ע כִּן יֵשׁ בְּקְלִיפ' ד' עוֹלָמוֹת אַבִּי"ע וְהֵם הִיפּוּ הַקְּדוּשָׁה' כִּי בְּקַדְנוּשֵׁי הָעֲלִיּוֹן גְּדוֹל מִתְחַתּוֹן וְהַקְּלִיפּוֹת לְהִיפּוּ וּבִיאֹר הָעַנְיָן כִּי הַקְּדוּשָׁה כָּל מַה שֶׁהוּא עֲלִיּוֹן הוּא יוֹתֵר קְדוּשׁ מְאוֹד וְכָל מַה שִׁיּוֹרֵד מִתְמַעַט קְדוּשָׁתוֹ עַד סִיּוּם הָעֲשִׂיָּה אִף בְּקְלִיפָה הוּא לְהִיפּוּ כִּי קְלִיפָה עֲלִיוֹנָה שֶׁבְּסוּף אֲצִילוֹת הוּא חֲלָשׁ וְאִינוּ כ"כ רַע וְכָל מַה שִׁיּוֹרֵד מִתְחַזֵּק טוֹמָאָתוֹ וְהִנֵּה נוֹדַע כִּי יֵשׁ כְּמָה מִינֵי טוֹמָאָה בְּעוֹלָם וְהַגְּדוֹל שֶׁבְּכּוֹלָם הוּא הַמַּת אַבִּי אַבּוֹת הַטוֹמָאָה וְכִבָּר בִּיאָרְנוּ כִּי הֵם סוּד הַמְּלָכִים דְּמִתּוֹ וְגַרְמוּ מִיָּתֵה לְכָל ד' מְדַרְיָגוֹת א' בְּעֲשִׂיָּה וְשֵׁם תְּוֹנָף הַקְּלִיפּוֹת הַב' קְלִיפּוֹת דִּיצִירָה הַמְּטָמְאוֹת הִיצִירָה הַנְּקָרָא חוֹלִין שְׁנַעֲשִׂיָּה עַל טְהַרְת הַקְּדוּשׁ הַג' הוּא קְלִיפּוֹת בְּרִיאָה הַמְּטָמְאוֹת הַבְּרִיאָה הַנֵּק' תְּרוּמָה הַד' פּוֹסֵל וְאִינוּ מְטָמָא הוּא קְלִיפּוֹת הָאַצִּילוֹת שֵׁנֵק' קְדוּשׁ.

וְאַמְנָם דַּע כִּי עוֹלָם הָאַצִּי' כְּוָלוֹ טוֹב וַיֵּשׁ בּוֹ מַעַט קְלִיפּוֹת וְאוֹתוֹ הַמִּיעוּט אִינוּ מְעוֹרְב עִם הַקְּדוּשָׁה וּבְבְרִיאָה הוּא ג"כ רְוּבּוֹ טוֹב וּמִיעוּטוֹ רַע וְהֵם מְעוֹרְבִים טוֹב בְּרַע אִף בִּיצִירָה הֵם שְׁקוּלִים טוֹב בְּרַע וְגַם שֶׁהֵם מְעוֹרְבִים וּבְעֲשִׂיָּה רְוּבּוֹ רַע וּמִיעוּטוֹ טוֹב וְגַם הֵם מְעוֹרְבִים וְאִין שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִהְיֶה מְוַרְכָּב מִטו"ר קְדוּשָׁה וְטוֹמָאָה מְעוֹרְבִים יַחַד, וְאַמְנָם לְהַבִּין עַנְיָן זֶה יוֹתֵר וְהוּא כִּי אַע"פ שֶׁכָּכָל ד' עוֹלָמוֹת אַבִּי"ע יֵשׁ בָּהֶם חֲלוּקִים א' הִיּוֹתָם נִבְדָּלִים זֶה מִזֶּה כִּי זֶה מְרַוְבָּה רַעְתּוֹ מִשְׁל חֲבִירוֹ גַם כִּי נִדְבַק הָרַע בּוֹ יוֹתֵר מִחֲבִירוֹ וְהָעַנְיָן כִּי הִנֵּה נוֹדַע כִּי כָּל עוֹלָם מֵאַבִּי"ע יֵשׁ בּוֹ ה' פְּרָצוּפִים א"א או"א וּזו"נ.

והנה באצילות הקליפה לא יש קליפה נגד כל הה' פרצופים וכן בכריאה לכן רובו טוב ומיעוטו רע אכן ביצירה הם שנים כל הה' פרצופים בקדושה וכן בטומאה ובעשיה היותר דין הם בחי' עתיק וכן הענין הדיבוק הוא זה פי באצי' אין הקליפה דבוקה ממש נגד הקדושה אלא נמוכי' קצת ואין מכוננין בשנה כל היכלי הקליפה נגד היכלי הקדושה וכ"ז ית לפנינו דע כי קודם שנגברא אדה"ר ולא נתקן עדיין א"א בעולם אצילות והיו אותן הט' היכלין דלאו אינן היכלין וכו' שהם הט"ס דא"א בלי שום תיקון ואח"כ נתקן עולם אצילות כל הה' פרצופים גמורים ואפי' זו"נ ששרשם הוא ו"ס לבד ונוק' חדא לבדה פולם נשלמו מאורות שלימים והפירושים שלא יכלו להתברר ירדו למטה בג"ע ביע כנודע ואע"פ שפיוס ד' נתמעטה הלכנה עכ"ז פשנגברא אדה"ר חזרה להשתלם ב"ס גמורות ואז הקליפה של אצילות שהם ז"מ שפנגד האצילות שהם בחי' זו"נ לבד הנה הם לא נתקנו והיו אז כמו שהיו זו"נ דאצילות בקדושה קודם שנתקנו והיו ג"ס אלו דקליפה בלי תיקון והנה ז"א דקליפה בחי' ו' אורות דקדושה שהם סוד נהירו דאית גו מסאבותא ונקודות אור א' לבד בנו והם ז' אורות ז"מ וכשחטא אדה"ר גרם להחריב עולם העליון הקדוש ולבנות עולם הטמא כי הנה חטא דאדה"ר הגיע עד א"א דאצילות בסוד ישות חשף סתרו ואז נגע [נגה] אור א"א הקדושה תוך או"א ואו"א מאירים לשאר האצילות אף אריף אנפין מאיר בסתר מבפנים גנוז תוך אבא ואימא וכאשר נגזו אור זה דא"א הוסר האור ונסתלק לנוק' דז"א ואז נסתלקו מהנוק' ט"ס עליו שבאו לה מחדש להשלימה ירדה לקליפות ונמצא כי פיון שמה שפגם אדה"ר באצי' הוא ששם חושף בא"א לבד שיתעלם ואינו מאיר זולתי אבא וז"ס פולם בחכמה עשית ולכן גרם ג"כ פגם גמור בנוקבא דאצילות שירדו ט"ס דאצילות העליונים אל הקליפה ונשארה היא נקודה הי' התחתונה הוא מל' שבמל' לבד וא"כ נמצא מחורבנה של ירושלים דאצי' נתמלאה נור ה'רשעה לילית זוגו דסמא"ל ואז אותו הנהירו דיק דילה ירדה במל' שפה וט"ס עליונות דנוק' דקדושה נתלבשו בט"ס לילית העליונה ונשלמה ב"ס גמורות ונגד גופה וקומתה וז"ס אמלאה החריבה ואמנם הזכר סמא"ל דילה לא נתרבה הארתו כי אין לו מאין לבוא אמנם מה שהרויח עמי חטא אדה"ר הוא שו"ס דילה נתפשטו לי"ס גמורות אף אין בהם הארה כי אם מן ו' אורות לבד וז"ס יתרת על הפכד שלילית יתירה על הפכד בעלה ס"ס כי היא בת י' אורות והוא בן ו' לבד.

אמנם בענין הפלים כ"א מהם הוא י"ס גמורות כי פיון שלילית גנת יש י"ס גמורות ואורותיה אין ניתנין לה אלא ע"י שהם עוברים דרך בעלה ודאי שגם בעלה גדול קומ' פמוהו ולא גרוע ממנה לכן ע"י חטא אדה"ר גרם פגם גם בכריאה והוא כי גרם חושף והעלה גם באבא דכריאה ואריף ואבא ישות חושף סחרים ואור אימא לבד נגלית בכריאה וז"ש בתיקונים אימא מקננא בכורסייא כי א"א ואבא דכריאה מתעלמים תוך אימא דכריאה והיא המאירה לכן נק' הכריאה על שמה א"כ כ"ש שאור התחתונים מאירים ממנה אף הפל נק' ע"ש הגדול ועתה בקליפות הכריאה נתקנה גם או"א אשר שם כ"א ב"ס ונמשך להם אור מאו"א דקדושה כמ"ש לקמן וכן גרם גם ביצירה שגם אימא דיצירה נגזו אורה ופגם בקליפות דיצירה נתקן א"א שבו ונמשך לו אור מא"א דיצי' דקדושה וכן גרם פגם בעשיה שפנגזו אור ז"א דעשיה ואין מאיר שם זולת נוק' דעשיה

לבד שהוא אור קטן פדי שלא יהנו החיצונים מהאורות העליונים הגדולים וז"ס מלכות
מקנא באופן וינגדם נתקן בעשיה בחי' עתיק אשר שם ג"כ.

אמנם ענין חסרון הקדושה דעולמות בי"ע בפרצופיהם נכתב במקום אחר. ודע כי
ביצירה נעשיה מערב טו"ר הוא בבחי' עולמות עצמן ולא בבחי' הי"ס המקננו בהם ח"ו
ונכור זה היטב כי כל הפגם והחסרון הוא בהם ולא בעצמות שבתוך' והנה כ"ז שנח' הוא
מה שנעשה ע"י חטא אדה"ר אף לא כל הזמנים שנים ולא כל הפגמים שנים כי בגלות
מצרים היה באופן א' ובחורבן ראשון באופן א' ובגלות ב' באופן אחר ואינו דומה זמן
התפלה בשאר היום וכן בחול אינו דומה לשבת וכ"ז ית' במקומו בע"ה: פרק ה אחר
שנת' ענין התפשטות הקליפות בד"ע נב' עתה פרטן בכל עולם ועולם מהם.

כבר ביארנו בפ' שעבר כי בקליפות דאצילות לא נתקנו זולת זו"נ נמצא שאין קליפה
נגד אצילות אלא נגד זו"נ בלבד אף מבינה ולמעלה אין אחיזה לקליפות נודע כי כמו
שיש בקדושה הזכר נחלק בז' היכלות כי ג"ר שלו הם בהיכל ק"ק והשאר בו' היכלין
תתאזן וב' תחתונים בהיכל תחתון וכן הנזק' בז' היכלות ע"ד הנז' פן בקליפו' עד"ה ז'
היכלין לזכר סמא"ל וז' היכלין לנוק' לילית וכמו שז' היכלין נוק' דקדושה מתחילין מן
החזה של הזכר ולמטה פן בגוקבא דקליפה שנה לעומת זה עשה אלהים וענין זה הוא
בכל פרטי אבי"ע היכלין בהיכלין ז' בז' בא"א ובאו"א ובזו"נ שבכל עולם ואמנם יש
חילוק א' כי אין כל העולמות שנים והוא כי הנה באצי' לא היה קליפה אלא כנגד זו"נ
לבד והם ז' היכלין אף צריף שחזר ענין א' כי אע"פ שאנו אומרים כי ז'
היכלין דקליפה הם נגד ז' דקדושה יש שם שינוי א' והוא כי פיון שבכ"מ שהיא הקליפה
אינה נאחזת בג"ר של אותו מקום הנה מוכרח היא שגם הז' היכלין שיש לקליפה הנה
מקומם ושיעורם הוא בו' היכלין תתאזן דקדושה לבד וזה הענין הוא בכל עולם ועולם
בכל פרצוף ופרצוף וזכור כולל זה.

אמנם עכ"ז אע"פ שאלו היכלין ז' דקליפה אינם יכולים לעלות נגד היכל הז' אכן אלו
הז' היכלין עילאין דקליפה הם יכולין להאיר ולהשליט ממקומם עד למטה נגד היכל הז'
האחר העליון שלמטה ממני פיצד הרי כי ז' היכלין דקליפה דאצי' כבר נת' כי אינם
יכולים לעלות רק נגד ו' היכלין לבד דקדושה דאצילות וכן ז' היכלין דקליפה דבריאה
הם נגד ו' היכלין דקדושה דבריאה אמנם הז' היכלין דקליפה דאצילות יכולים להאיר
ולשלוט ממקומם עד למטה נגד היכל ק"ק דבריאה ועד"ז בכל העולמות ובכל פרצוף
ופרצוף שבכל עולם ועולם ודע כי ודאי יש קליפה נגד כל הבחי' גם באצילות אמנם לא
נתקנו רק בחי' זו"נ של הקליפה לבד וכל הבחי' אחרות עליונות לא נתקנו ולא נתגלו
כ"ל וכבר נת' ענין ד' תיקוני חינוך דרישא דא"א המגיעים עד רישא דז"א והם בסוד
ת' שקל כסף ומחפין על או"א ונשאר יעקב שהוא ז"א איש חלק בלתי שערות כי כבר
נתקן כל האצילות ע"כ כל אותן השערות הם למטה ברישא דז"א דקליפה שהיא עשו
וז"ס אדמוני פולו כאדרת שער ושם הם אדומים היפך מן הקדושה שהם כתלג חינוך
וז"ס והנה עשו בא וארבע מאות איש עמו והבן זה.

ואמנם הקליפה רוצה להדמות פקוף בפני אדם דקדושה להתקן גם הוא בחי' א"א ואו"א דיליה ולהתקן ע"י השערות שיצאו משם כמו שיש בקדוש' שערות הנז' תיקוני רישא והמאציל העליון אין מניחן לתקן וז"ס אם תגביה פנשר ואם בין כוכבים וכו'.

ר"ל אם הנה נתקן הקליפה במקום גבוה גם כן שהוא א"א ואו"א דיליה הנה ח"ו נחרב העולם. וצריך שתדע כי ז"א דקדושה נחלק לשנים מחצי עליון שפנגד הקצה ששם סיום יסוד בינה המתלבשת בו ונק' ישראל ומן הקצה ולמטה נק' יעקב והם ב' פרצופים וכולו נק' ז"א וכנגדו יש לו ב' נשים פנימים לאה ורחל לאה למעלה ורחל למטה ויש להם ב' פלגשים בלהה וזלפה שהם אחוריים דלאה ורחל וכן הוא עצמו יש לו אחוריים נחלקים לב' שהם עוג מלך הבשן ונק' א' ונחלק לב' ג"כ ויש לו ב' נשים וב' פלגשים בסוד הנה ערשו ערש ברז"ל ר"ת בלהה רחל זלפה לאה והוא סוד אליעזר שהוא עבד ברוך ולא ארוך כי הוא בקדושה אף שאר עבדים ארוכים הם קליפות בסוד ארוך פנען אף זה העבד הוא אחורי ז"א דאצילות הוא ברוך וקדוש גם ידעת ענין הי"ח נשים של המלך שהם כולם בחי' לאה דעי"מ שיושב' כולם זו לפניו מזו וכול' קדושה אלא שהחיצונים שהם מצד הקטנות הם דינים קשים מאוד וכל אלו הי"ח נק' בחי' לאה ולא רחל בכללם כי היא עקרת הבית אמיתת נקודה של הי"ס פנודע והיא פנימית עצמות ולא הארה לבד כמו האחרות.

ואחר שידעת כל הנ"ל לא נאריך עתה בכל הפרטים וולתי בענין הכללות כי זלפה היא באחוריים דלאה ובלהה אחוריים דרחל. ונבאר ענין ב' פלגשים אלו דע כי כבר נת' בענין הג' מלכין קדמאין של הז' לבד הם לבדם נתבסמו ונת' לעיל כי אלו כוללים כל הז' כי הם ג' חלקי הדעת כי בדעת חדרים ימלאו וכל הפרצוף ממנה נבנה וביארנו כי הם ג' עלמין שהתחילו להתקן בתיקונא קדמא דא"א דדיקנא הנק' א"ל אח"כ משם נתפשטו יותר התפשטות בג' עלמין בי"ע והוא בגבו' דבריאה וגבורה דיצירה וגבורה דעשיה והשאר שלא יכול להתברר הם בקליפות כמ"ש.

והנה נבאר עתה התפשטות באצילות כי העולם הא' מתפשט באחורי הבינה במלכות שבה שהיא לאה פנודע ובאחורי לאה הוציא העולם הזה את זלפה שפחת לאה נגד נה"י דבינה המתפשטת תוך ז"א נגד הדעת דז"א פנודע והעולם הב' נחפש' אחורי ז"א והוציא בחי' הדעת והת"ת שלו ב' אנשים מרגלים שנבאר לקמן ועולם הג' נתפשט אחורי רחל והוציא בלהה שפחתה וכ"ז באצילות ואח"כ נתפשטו בבי"ע וכ"ז הוא בבחי' קדושה ונאמר עתה בחי' התפשטות אחר שנתפשטו מג' עלמין הנז' בקליפות והוא פי הנה העולם הא' נתפשט אחורי זלפה שפחת לאה העומדת באחורי נה"י דבינה המתלבש תוך ז"א עד מקום הדעת ושם מקום זלפה פנ"ל וכן אותה זלפה הוציא בחי' א' ונק' חד צפור ועולם הב' הוציא נגד נה"י דז"א ששם פנגדם רחל ובלהה עצמה בסופה ובאחוריים הוציא את בחי' אחוריים ונק' צפור ב'.

ועולם הג' נתפשט באחורי נה"י דרחל ובלהה עצמה ובסופם מאחוריהם הוציא בחי' א' ונק' חנה ראשונה לילית ונת' ג' בחי' שהם פנגד ג' בחי' מלכות דאצילות שבקדושה נוקבין שהוציאו ג' עלמין פנ"ל.

ועתה נבאר בחי' הדכורין ג"כ ש'יצאו מג' עלמין אלו והוא כמו שנבאר שיש ג' מיני נוק' בקדושה נגד דעת ת"ת מלכות בקו האמצעים שלו והם לאה נגד הדעת ורחל נגד הת"ת ורחל שהיא נגד המל' שבו פן יש ג' בחי' דכורין א' נגד הדעת וא' נגד הת"ת ואלו הב' נק' ב' אנשים מרגלים שהוציא ב' עלמין הנ"ל ועוד הוציא העולם הג' אדם ג' נגד היסוד שבו והרי הם ג' אנשים דקליפה ונגד ג' מיני נשים דקליפ' ונבאר עתה ג' אנשים וג' נשים הללו הנה נתבאר פי הקליפה דאצילות אינה נוגעת בפינה אלא מז"א ולמטה וא"כ פי עולם הא' הוציא חד צפור נגד לאה לאחוזו שם אמנם זה הצפור יורד למטה עם הצפור הב' ש'יצא מעולם הב' ושניהם נעשים פרצוף א' לבד ונמצא פי ב' צפרין הנז' נעשו בחי' א' וצפור הא' שהוא נגד החסדים נעשו ממנו מוח החכמה דזה הפרצוף והצפור הב' שהוא בחי' גבורות שהוא עולם הב' נעשה ממנו מוח ב' דזה הפרצוף ונמצא פי בקרושה יש ב' גבורות לאה ורחל ודקליפה א' למטה נגד רחל אלא שנכללו שניהם יחד בסוף ג' מוחין וקליפה זו (ס"א מזיווג) יצאה מלפה אשת נחור כמבואר אצלנו ואלו הב' צפרין הם ב' צפרין הנז' בפ' ויחי.

ואלו הב' הם סוד נעמה ואגרת ר"ת נ"א אל תאכלו ממנו נ"א פי נעמה היא צפור העליון בינה נעם ה' בהיפך עמון בקליפה ומשם נעמה העמונית ג"כ ואגרת צפור תחתון מלכו' לכן אלו ב' נשים נעמה ואגרת בת מחלת הנז' בזוהר בראשית הם הנק' ריח הטומאה פי מוחין דנוק' דאצילות דקליפה אף לילית למטה מהם האשה הג' ואפשר פי נעמה ואגרת הם סוד עמון ומאב כמבואר בס"ה פ' ויבא.

וכמו שיש בקדושה ב' שפחות זלפה ובלהה פן בקליפה יש שפחה א' בכללות ב' המוחין אחורי מלפה הנז' ונק' ראומה כמבואר במקומו ואמנם חנה וליילית ש'יצאו מעולם הג' שהוא המלך הדע' המכריע בין חו"ג הוא למטה מהג' הנז' שהוא הב' צפרין הנ"ל והוא נגד המל' רחל והוא בנוק' דברי' שהוא בהיכל ז' דבריא' העליון דקליפ' שהוא בחי' בינה דקליפ' דבריא'.

ונבאר ג' אנשים דקליפה שגם הם נעשים ע"ד הנ"ל פי הב' אנשים ש'יצאו מדעת ות"ת דז"א שניהם נתחברו כ"א בת"ת דז"א פי בדעת שם הבינה וא"א להיו' שם ונעשו שניה' פרצוף א' נגד הח"ת דז"א אחוריו וזהו ז"א דקליפ' דאצילו' ונעשו אלו הב' אנשי' המשכי' מן ב' עלמין קדמאין בחי' ב' מוחין של זה הפרצוף וז"ס וישלח יהושע בן נון שני אנשי' מרגלי' חרש לאמר הנז' בפ' אמר בסוד וילבן שתי בנות והענין פי הב' צפרים הם נקבות כמו כל צפור טהורה תאכלו ולא אמר טהור לשון זכר פי הם בנות אף מוחין דדכורא נקרא בנים ואנשים מרגלים והנה האיש שהוציא איש הג' נק' אדם קדמאה בעלה דלילית הנז' ואמנם הטעם לזה הוא פי אחורי הנוק' הם דינים חלשים וגם האור שלה מועט לכן אחוריים שלה כמו מבוססים ומתקנים ונעשה מהם בחי' זלפה ובלהה, אף אחורי הנז' הם דינים קשים מאוד לכן לא נעשה מהם דבר קדושה רק אלו הג' אנשים דקליפה הנז' פי האור דדכורא גדול ואינם יכולים לקבלו וגם שהם דינים קשים לכן נעשה בחי' ג' אנשים כנז' וזה ששמעתי ממורי זלה"ה עתה אמנם פעם אחר שמעתי ממנו דרוש עוג מלך הבשן כנ"ל ואפשר לומר הכי פי הנה אמרנו לעיל פי עוג יש לו ד' נשים אחרות ברז"ל ונמצא פי הנשים הנוכחו אף הנז' לא הנוכפל מאחוריו רק פ"א שהוא ז"א ועוג

רק הנָּשִׁים הַנִּכְפָּלוּ ד' רַחֵל וְלֵאָה בְּלֶקְהָה וְזִלְפָּה: פָּרָק ו' וְנַחֲזוֹר לְעֲנִן פִּי בַחֲוֵי הַקְּלִיפּוֹת דְּאַצִּילוֹת הֵם זו"נ לְבַד וְאֵין בָּהֶם רַק ב' מוֹחִין לְבַד וְהַטַּעַם נַת"ל פִּי אֲחִינ' הַחִיצוֹנִים הוּא בַמּוֹחִין דְּעֵיבּוֹר וְאֵז לֹא הָיָה בּוֹ רַק ב' מוֹחִין חו"ב לְבַד פִּי בְּגִדְלוֹת נְמֻשָּׁה לּוֹ הַדַּעַת ג"כ לְצוֹרֵךְ הַזְיוּג בְּסוּד בִּידַע אָדָם אֶת חוּהָ אֲשֶׁתּוֹ מִשֵּׂא"כ בְּקַטְנוֹת וְלָכֵן כָּל הַקְּלִיפּוֹת בֵּין הַזָּכָר בֵּין הַנְּקֵבָה אֵין בָּהֶם רַק ב' מוֹחִין בְּלִתֵּי דַעַת וְזו"ס גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב וְנַת' בַּפ' מִשְׁפָּטִים אֶל אַחַר אֲסִתְרִיס וְלֹא עֶבֶיד פִּירִין וְהֵבֵן זֶה פְּדֵי שְׂלֵא יִטְשָׁשׁוּ הָעוֹלָמוֹת וְזו"ס סִירַס אֶת הַזָּכָר וְצִיָּו הַנְּקֵבָה פִּי אֵין בָּהֶם פֶּחַ לְפָרוֹת וְלִרְבוֹת פִּי אֵין בָּהֶם מוֹחַ הַדַּעַת הַמְשַׁתְּפָה וּמַחְבֵּר חו"ב יַחַד לַעֲשׂוֹת פָּרִי.

וְהִנֵּה בַג"ע בִּי"ע יֵשׁ בָּהֶם קְלִיפּוֹת יִתְיָרוֹת כ"א כְּפִי מְצִיאוֹתוֹ פִּי בַעֲשֵׂיָה נִתְקַן גַּם הָעֵתִיק וּבִיצִירָה מֵא"א וְלִמְטָה וּבְכִרְיָאָה מֵא"א וְלִמְטָה בְּלְבַד וְדַע פִּי מֵאֱלוֹ הַג' עֲלָמִין שֶׁהוֹצִיא הַג' נְשִׁים כַּנ"ל וְג' אֲנָשִׁים הַנּוֹ' נִתְפָּשְׁטוּ יוֹתֵר וְהוֹצִיאוּ קְלִיפּוֹת אַחֲרוֹת בַּג"ע בִּי"ע מִן ג' אֲנָשִׁים עֵילָאִין לְדְכוּרָא דְבִי"ע וְג' נְשִׁים עֵילָאִין לְנוּקָ' דְבִי"ע פִּי עוֹלָם הָא' הוֹצִיָא אֲשֶׁה רֵאשׁוּנָה מִנְהִי"ם דְּכִרְיָאָה דְקָדוּשָׁה מֵאַחֲרוּתֵיהֶן וְעוֹלָם הַב' בְּנֵהִי"ם דִּיצִירָה מֵאַחֲרוּתֵיהֶם וְעוֹלָם הַג' מִנְהִי"ם דַּעֲשֵׂיָה מֵאַחֲרוּתֵיהֶם.

וְדַע פִּי כָּל הַקְּלִיפּוֹת דְּבִי"ע ג"כ אֵין בָּהֶם רַק ב' מוֹחִין בֵּין בְּדְכוּרִין בֵּין בְּנוּקָ' אִף הָעֲנִין הוּא פִּי הַב' מוֹחִין דְּאַצִּילוֹת הַזָּכָרִים נִק' שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְלִים וְהַנּוּקָ' דְאַצִּילוֹת נִק' ב' צְפָרִין אִף הַב' מוֹחִין שֶׁבְּכָל קְלִיפּוֹת בִּי"ע הֵן זָכָרִים הֵן נְקֵבוֹת נִק' ב' נְשִׁים זוֹנוֹת הַנּוֹ' פ' אַחֲרֵי שֶׁכָּבַר יְדַעַת פִּי ג"ע בִּי"ע הֵן עוֹלָמוֹת הַנְּקֵבָ' וְאִף הַזָּכָרִים הֵם בַּחֲוֵי נְקֵבוֹת בֵּין בְּאַבָּא בֵּין בְּאִמָּא בֵּין בּוֹ' אֵין בֵּין בְּנוּקָ' כָּלָם נִק' ב' נְשִׁים זוֹנוֹת אִף דַּע פִּי לְמַעַלָּה בְּאַצִּילוֹת אֵין הָעוֹלָם הָא' יְכוֹל לְהוֹצִיא כְּנִגְדוֹ קְלִיפָה וְלָכֵן הַצְּפוּר הָעֵלְיוֹן יֵרַד עִם הַב' וְהָיוּ פְּרָצוּף א' אֲמָנָם בַּג"ע בִּי"ע אִפִּי בְּעוֹלָם הָא' אֲשֶׁר מִתְפָּשֵׁט בְּכִרְיָאָה שֶׁהִיא הַגְּבוּרָה שְׂבָה יֵשׁ שָׁם אֲחִיזָה לְקְלִיפָה וְיֵשׁ בָּהֶם לֵאָה וְרַחֵל וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כָּל הַחֲלוּקִים.

גַּם דַּע פִּי חֲלוּקָ א' בְּעוֹלָם הָאַצִּילוֹת לַג"ע בִּי"ע פִּי הִנֵּה בְּכָל עוֹלָם וְעוֹלָם מֵאֱלוֹ הַג' יֵשׁ בְּכִיָּא מֵהֶם ב' נְקֵבוֹת נְגִד בִּינָה וְנְגִד רַחֵל וְכֵן בְּכִרְיָאָה וְכֵן בִּיצִירָה וְכֵן בַּעֲשֵׂיָה. וְדַע פִּי כָּל אֱלוֹ הַנְּקֵבוֹת נִק' בְּזוֹהַר נוּק' דְתַהוּמָא סְתוּם אִף הַנּוּקָ' הָעֵלְיוֹנָה דְכִרְיָאָה שֶׁהִיא בְּהִיכָל הַז' דְקְלִיפָה נִק' נוּק' דְתַהוּמָא רַבָּא הִיא אֲכֹן שְׂאָר הַנְּקֵבוֹת אִפִּי בַּחֲוֵי בִינָה דִיצִירָה וְעֲשֵׂיָה נִק' נוּק' דְתַהוּמָא סְתוּם וְכָבַר נַת' פִּי ז' הִיכְלִין שֶׁל כָּל עוֹלָם מֵאֱלוֹ הַג' דְבִי"ע דְקְלִיפָה הֵם מְכוּוֹנִין נְגִד ו' הִיכְלִין תַּתְּאֵין בְּלְבַד דְקַדְוֻשָּׁה שֶׁל עוֹלָם הַהוּא תְּמִיד אִף קְלִיפּוֹת אַצִּילוֹת אֵינוּ כֵּן אֲמָנָם זו"נ דְקְלִיפּוֹת דְאַצִּילוֹת שְׁהֵם בַּחֲוֵי ב' אֲנָשִׁים מְרַגְלִים וְהַג' לְמַטָּה הֵם נְגִד אַחֲרוּתֵיהֶם שֶׁל הִיכָל קוֹדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים דְכִרְיָאָה לְבַד וּקְלִיפּוֹת הַכִּרְיָאָה הֵם נְגִד ו' הִיכְלִין דְכִרְיָ' לְבַד וְכֵן בִּיצִי' וְעֲשֵׂי' וְהַטַּעַם מְפָנִי שְׁעוֹלָם הָאַצִּי' נְעֵלָם מְאוּד וַא"ל לְקְלִיפּוֹת שֶׁלָּהֶם לְשִׁבְתָּ שָׁם אֵלָא לְמַטָּה בְּאַחֲרוּי הִיכָל ק"ק דְכִרְיָ' אִף בְּלִילָה הֵם עוֹלִים הַב' צְפָרִים גַּם בְּאַצִּי' עַד נְגִד הִיסוּד נוּק' דְאַצִּי' וְזֶה פְּדֵי לִינָק מְשָׁם וְחֲזוֹרִים לִיְרַד לְמַטָּה וְכֵן בְּיוֹם עוֹלִים הֵם הַב' אֲנָשִׁים מְרַגְלִים לִינָק מְשָׁם וְיוֹרְדִים ג"כ לְמְקוֹמָן וְהַטַּעַם פִּי בְּיוֹם שְׁלִיט דְכוּרָא אִף לְפִי שְׁפִיּוֹם אֵין הַדִּינִים מִתְגַּבְּרִים לָכֵן יוֹנְקַת בְּחֻשָּׁאֵי וְזו"ס וְיִשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן שֶׁהוּא נוּק' דְקַדְוֻשָּׁה שְׁנֵיָה אֲנָשִׁים מְרַגְלִים חֲרַשׁ כו' ר"ל בְּחֻשָּׁאֵי לָכוּ וְרָאוּ אֶת הָאָרֶץ וְאֶת יְרִיחוֹ

לְרַגֵּל אוֹתָהּ וְלִינֹק מִמֶּנָּה כִּי הַקְּלִיפָה צִוְּרָה גְבוּהָ הוּא כַּמֵּ"שׁ וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד זֶה מִלְּאֵף הַמְּנוֹת וּבְלִילָה דִּינִים שֶׁל הַנּוֹק' שׁוֹלְטִים וְאֵז עוֹלִים ב' צִפְרִין.

וְכֵן הָעִנְיָן בְּקְלִיפּוֹת בִּי"ע כִּי הַזְּכָרִים שֶׁלָּהֶם יוֹנְקִים בְּיוֹם מִן הַנּוֹק' דְּקַדְוֶשָׁה שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם וְנִקְבּוֹת יוֹנְקִים בְּלִילָה גַם דַּע כִּי אֱלוֹ הַב' צִפְרִין הַנְּ"ל אַע"פ שֶׁהֵם מִתְחַבְּרִים לַמַּטָּה נִגְדַּד רַחֵל עַכ"ז עֵינֵקְרָם הֵם נִק' לֵאמֹר הַקְּלִיפָה אֱלוֹ שְׁמִקּוּמ' נִגְדַּד רַחֵל וְכֵן כְּשֶׁהֵם עוֹלוֹת לִינֹק מִן הַקְּדוֹשָׁה יוֹנְקִים מִן לֵאמֹר הָעֲלִינָה כִּי הִיא הַשׁוֹלְטָת בְּלִילָה וְעַמָּה הִיא זְיוּג יַעֲקֹב בְּלִילָה וַע"כ כְּשִׁינְרָדָת לַמַּטָּה הֵם יָרְדוּ נִגְדַּד הֵיכַל ק"ק דְּבְרִיאָה שֶׁהוּא עַד בִּינָה (שֶׁהִיא) אֶמְנָם הָאִשָּׁה הַג' שֶׁהִיא לִילִית חֲנָה רֵאשׁוֹנָה הִיא מְבַחֵי רַח מַל' שֶׁלָּהּ לְכֹן זֹו יָרְדָה לַמַּטָּה מִב' צִפְרִים שֶׁהֵם בַּחֵי לֵאמֹר דְּקַלִּיפָה הָעוֹמְדָת תּוֹף הֵיכַל ק"ק דְּבְרִי' זֹו לִילִית יָרְדָה עִם בְּעֵלָה א"ק לַמַּטָּה בְּהֵיכַל הַזֵּי שֶׁל ז' הֵיכְלִין דְּקַלִּיפָה דְּבְרִי' הַנִּק' נוֹק' דְּתַהוֹמָא רַבָּא וְנִתְלַבֵּשׁ בְּתוֹכָהּ הִיא וּבְעֵלָה כִּי גַם בְּנוֹק' דְּתַהוֹמָא רַבָּא יֵשׁ לָהּ זָכָר אֲבָל כְּפִנּוּדָע דְּוַגְמַת מַל' רַחֵל בְּקַדְוֶשָׁה הַיּוֹרְדָת וּמִתְלַבֵּשׁת בְּהֵיכַל ק"ק דְּבְרִי' דְּקַדְוֶשָׁה וְכָל הַבְּרִי' נִק' אִימָא בְּלִבָּד כַּמֵּ"שׁ בְּתַקּוּנִים אִי' מְקַנְנָא בְּכּוֹרְסִיָּא וְכֵן בְּקַלִּיפָה כִּי הַקְּלִיפּוֹת דְּבְרִי' נוֹק' וְאֵז הַנּוֹק' לִילִית מִתְלַבֵּשׁת בְּנוֹק' דְּתַהוֹמָא רַבָּא וּבְעֵלָה א"ק בְּאַבָּא דְּבְרִיאָה דְּקַלִּיפָה.

וְד כִּי זֶה שְׁאֵנוּ אוֹמְרִים כִּי הַשְּׁנֵי צִפְרִין הֵם בְּהֵיכַל דְּבְרִי' הוּא בְּהֵיכַל שְׁשָׁם עוֹמֵד יִשְׂרָאֵל עִם לֵאמֹר שֶׁהֵם ז' וְלֵאמֹר דְּבְרִי' אֲנוּ מְדַבְּרִים כִּי בְּהֵם יֵשׁ ז' הֵיכְלִין בּוֹ הֵיכְלִין כְּפִנּוּדָע וְנִמְצָא כִּי בְּכָל בַּחֵי קְלִיפִין בֵּין בְּאָב בֵּין בּוֹ"א בֵּין בְּנוֹק' בֵּין בְּבְרִי' וּבֵין יַצִּיר' וּבֵין עֲשִׂיָה בְּכָל בַּחֵי וּבַחֵי מִהֵם יֵשׁ ז' הֵיכְלִין גְּמוּרִי' וְהֵבֵן זֶה ע"כ מְצָאֵתִי מְכַתִּיבַת יָד הַרַח"ו זֶלַה"ה: תָּם וְנִשְׁלַם הַסֵּפֶר מְבוֹא שְׁעָרִים.

בְּעֶזְרַת הָאֵל כְּגַבּוּרִים.